www.burmeseclassic.com

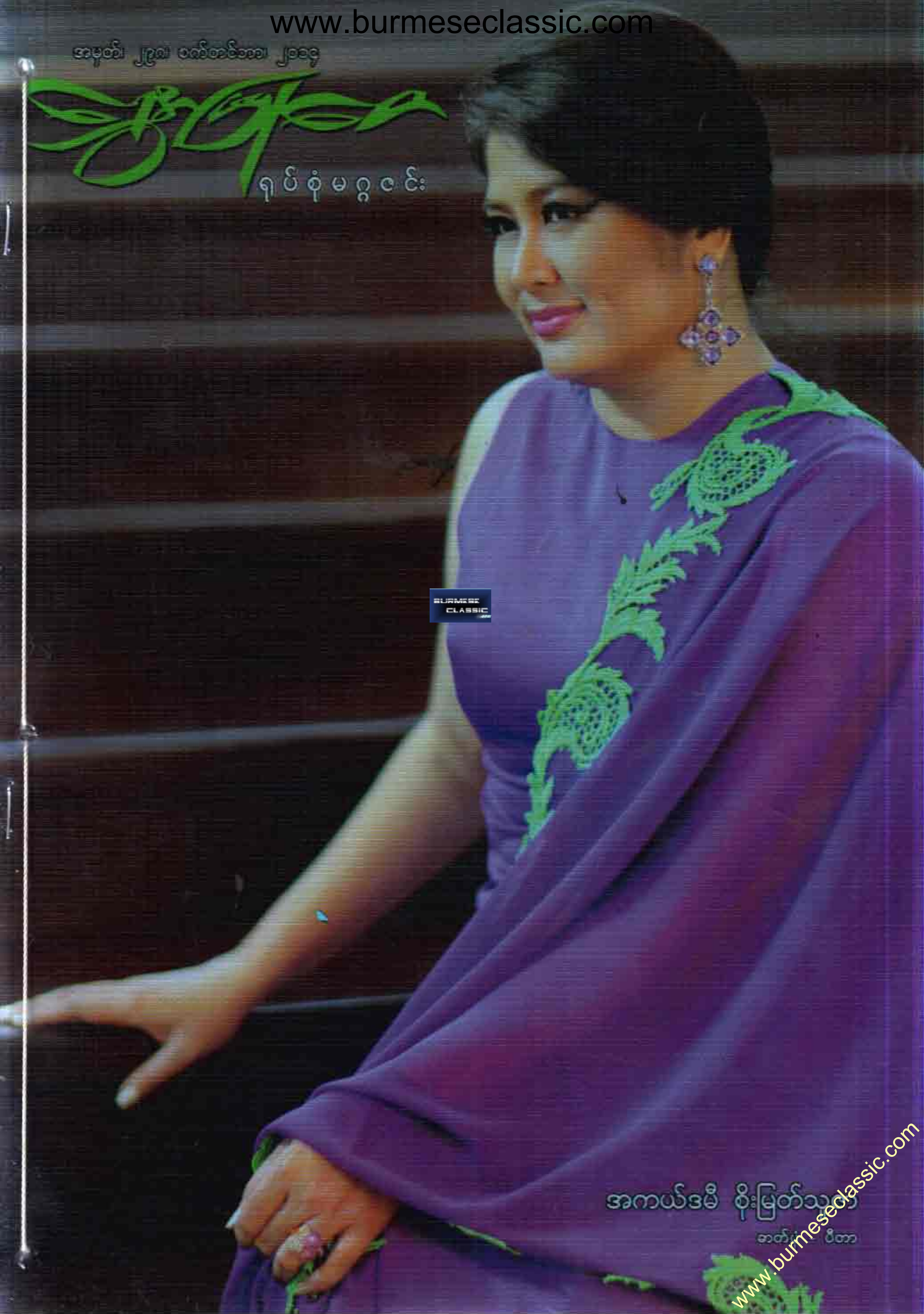

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

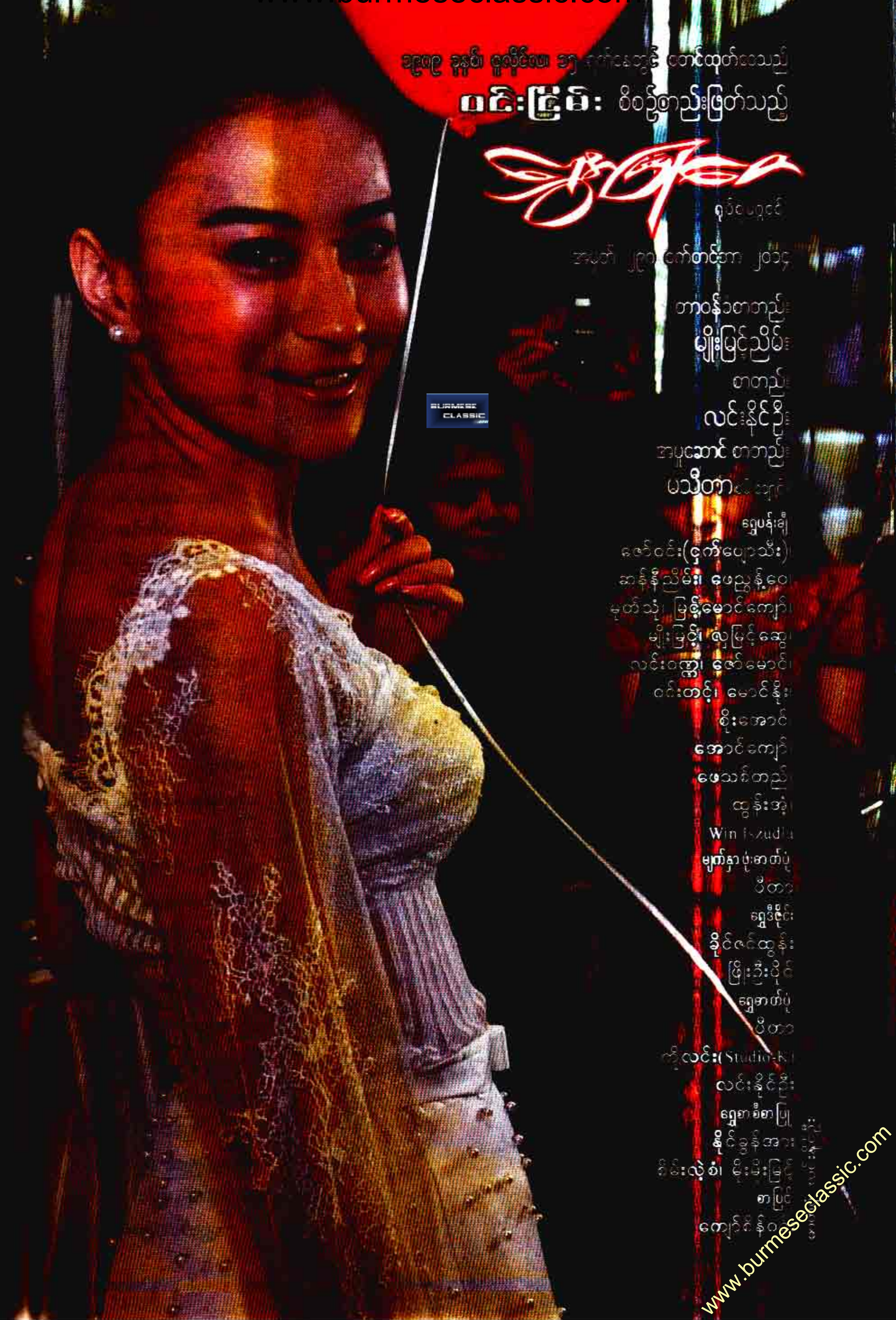

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့အကြောင်း
ဘောင်းသန်းထွန်း ၄

ရွှေစင်ဆွေ ရွှေစင်ဆွေသို့
ဟင်းကြီးမိုး ၁၀

ရွှေမင်းသား ရွှေမင်းသမီး
ပါန်းအာကိုဂျုပ် ၁၆
စာများများဖတ်ဖို့
လိုတယ်ဆိုတဲ့
အကယ်ဒမီ
စိုးမြတ်သူဇာနှင့်
တွေ့ဆုံခြင်း

One Minute Interview
ဟင်းသိုင်းဦး ၂၄
မေသန်းနု
မြတ်ကေသီအောင်
ဝိုင်းစုခိုင်သိန်း
ခင်လေးနွယ်

နိုင်ငံခြားကာတွန်းစုဆောင်းမှု
ဘောနှုဂျုံဝါ ၃၂
အချစ်တွေ
သိမ်းဆည်းသွားခဲ့တဲ့
ဂျိမ်းစ်ဂါနာ
ပုပြည့် ၄၄
မီးလျှံကြားမှာ
ကခုန်မယ့် Katy Perry

ရွှေလမ်းနှင့်
ဟင်းသိုင်းဦး ၃၈
တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင်
တမင်ရည်ရွယ်ပါသည်

အနုပညာ
ဟင်းသိုင်းဦး ၃၆
ဆက်တိုက်ရှုံ့တင်ပြသမယ့်
ဝက်မှုံ့ရွှေရည်ရဲ့
ရုပ်ရှင်ကားများ
ဟင်းကြီးမိုး ၆၂
စိတ်ပျိုသွို့ ကိုယ်နှလုံးပါ

လူမှုဝန်းကျင်
၇၈။ ဟင်း နိုင်းဦး
အမျိုးသားစာတိုက်ရုံမှာ
ရာဇဝင်မှတ်တမ်းရေးတဲ့
စွမ်းဘဘင်
၈၆။ ဟင်းကြီးမိုး
၂၀၁၄ ခုနှစ်
အကယ်ဒမီစာရင်းဝင်
ရုံတင်ပြသခဲ့တဲ့
ဇာတ်ကားများ

အမှတ်တရစာစု
၉၀။ မောင်းဟာရ
ကဏ္ဍပါဒိနပ်စီး
ရှုထင်းသောင်းနဲ့
ပတ်သက်တဲ့အကြောင်း
၁၀၄။ မြို့မဂ်ဂုဏ်ပါ
အတိတ်လမ်းသို့
အလွမ်းပြေ

ရွှေနှလုံးသား
၉၆။ ညီစု
ရာသီမှားပွင့်တဲ့ပန်း

ပြဇာတ်
၁၁၆။ မေးသိန်းမြင့်
အမိန့်တော်မြတ်
အတိုင်းပါ…များ

ရသစာတမ်း
၁၃၄။ စသုနိန္နယ်
မကြွေပန်းတို့
သက်ရှိရာဇဝင်

ရွှေဝတ္ထုမှုအဘိုး
ပြန်လည်ဖော်ခြင်း
၁၃၄။ မိုးလိပ်ပာရော့ရဲ့ဘောင်းဆုံးကျိဝိ၊
ငါးကြွင်းဆီ

ရွှေဝတ္ထုရှည်စ/ဆုံး
၁၀၀။ နိုင်းကြွင်း
ရွှေတံတားမော်ဘော်ကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေအစုန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်
ခင်ခင်ထူး ၂၄၆။
တောမင်းသမီး

ရွှေဝတ္ထု
ကိုငြိမ်း၊ မန္တလေး၊ ၁၂၈။
ရှောင်း
မောင်ချိုင်လတ် ၁၃၈။
ဖြိုပ်ပြာမစ်ရှင်
နှင်းဝေငြိမ်း ၁၄၆။
ထီးလိုင်ရှင်
ယုယ ၁၆၆။
သံယောဇဉ်ချင်ခြင်း
ဆောင်းဝင်းလတ် ၁၈၂။
အကျိအကျဲ အရိအရွဲ
ဦးချော၊ အသနီတာ၊ ၂၀၄။
သံတူကြောင်းတူ စည်းချက်
မိုးထက်မိုး၊ IR၊ ၂၁၄။
အသည်းကွဲပြီးနောက်
ဆယ့်ခြောက်နှစ်
လမင်းမောင်မောင် ၂၁၈။
၊မြင်ဦးချင်၊
တိမ်ရောင်စုံ
ထောင်းကင်ကြီးရဲ့အောက်မှာ
သစ္စာ ၂၂၅။
နှစ်ဦးအမွန်
ဇေဦးယျာ ၂၃၀။
စည်းများနှင့်လူ
နန်းကြာဖြူ၊သားအံ၊ ၂၃၆။
ခယောင်းလမ်းမှ
အရိုင်းပန်းများလည်း
ပွင့်ပါစေ

ရွှေအသစ်
ဝင်းငြိမ်း ၂၃၀။
ရွှေအသစ်နဲ့ကျွန်တော်
ကောကလေး ၂၄၀။
၂၀၁၃ ခုနှစ်
ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတိုများ

ရွှေအမြုတေ

အမှတ် ၂၉၈၊ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၁၄

ဝင်းငြိမ်း

ရွှေသဘ
ဆာကောင်းကင်က
လင်းလက်ကြယ်
မကွာရာအချစ်၊
မကွာရာမေတ္တာ
(သို့မဟုတ်)
အမိုက်ထဲမှ ရွှေ(အဆက်)
ချက်ခနဲမြင်လိုက်မိတဲ့
မြင်းမိုရ်ဦး
နှတ်ဆက်ခဲ့ပြီ

Email :
nveinfamily@gmail.com

E-mail :
zabutalu@gmail.com

Available at :
iTune Store

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့အရေး

ရွှေအမြုတေရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း အမှတ် ၂၉၊ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၁၄

Fan Club အဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူ

ဝတ်မှုံရွှေရည် မွေးနေ့ပွဲကျင်းပ

ဩဂုတ်လ ၁၀ ရက်နေ့မှာ ကျရောက်တဲ့ မွေးနေ့အတွက် ဝတ်မှုံရွှေရည်က ရန်ကုန်မြို့ရှိ [illegible] ... Escape Game Bar မှာ [illegible] ... We Love Wutt Hmone Shwe Yee Fan Club အဖွဲ့ဝင်များက ဝတ်မှုံရွှေရည်ကို [illegible] ... ❑

ဝတ်မှုံရွှေရည်ကို ဇရီသတ်တစ်ဦးက မွေးနေ့လက်ဆောင်ကို ပေးအပ်စဉ်

မွေးနေ့ကိတ်နှင့်အတူ တွေ့ရတဲ့ ဝတ်မှုံရွှေရည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူမှုဖူလုံရေး အမျိုးသမီးကျောင်းမှာ
ကလေးငယ်များ အတူ တွေ့ရတဲ့
ဝတ်မှုံရွှေရည်

မိခင်နဲ့အတူ တွေ့ရတဲ့
ဝတ်မှုံရွှေရည်

ပရိသတ်တစ်ဦးကို
မေးနေ့ကိတ် ခွံ့ကျွေးနေစဉ်

Pillow Kit
ပေါ်မှာ
အမှတ်တရ
လက်မှတ်
ရေးထိုးပေးနေတဲ့
ဝတ်မှုံရွှေရည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေအမြုတေရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

ဖိုးချစ်ရဲ့ 'ထာဝရအောင်ပွဲ' အငြိမ့်သီချင်းကို
အဖွဲ့သူအဖွဲ့သားများနဲ့ သီဆိုတင်ဆက်စဉ်

သဘင်ဘိုးဘွားရိပ်သာ ရန်ပုံငွေအတွက် ဖိုးချစ် ပွဲက

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ပုလဲမြို့သစ်
ရေနံ့သာစံပြရွာ သဒ္ဒမ္မရံသီ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ ဆောက်လုပ်မယ့်
သဘင်သက်ကြီး ဘိုးဘွားရိပ်သာ
အဆောက်အဦးဖြစ်ပေါ်လာ ဖို့အတွက်
ရန်ပုံငွေရှာတဲ့ပွဲအဖြစ် ဇာတ်မင်းသားလေး
ဖိုးချစ်က ရန်ကုန်မြို့
မြို့သစ်ဒဂုံမြို့နယ်အတွင်းတည် ဆောက်ထားတဲ့
မိုးလုံလေလုံ အလှစီနီယံဇာတ်ရုံကြီးမှာ
ဩဂုတ် လ ၇ ရက်နေ့နဲ့ ၈ ရက်နေ့
ညများက ကပြခဲ့ပါတယ်။ ဖိုးချစ်က
သန့်ရှင်းကျိုက်ခေါက်ဘုရားပွဲတော်မှာ
ရခဲ့တဲ့ ပိုက်ဆံများ၊ အလှူငွေများ
စုစုပေါင်း ငွေကျပ် သိန်း ၉၀ ကျော်
ရှိထားပြီးဖြစ်တဲ့အတွက် ဖိုးချစ်က
မတည်ကာ သူငယ်ချင်းများကလည်း
အလှူငွေထည့်ဝင်ကြဦးမယ်လို့
သိရပါတယ်။

ပွဲကြိုက်ရှင်တို့ရဲ့ ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင်

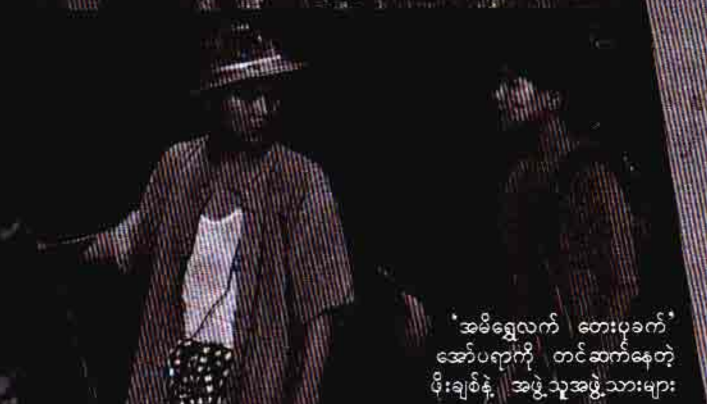

'အမိရွှေလက် တေးပုခက်'
အော်ပရာကို တင်ဆက်နေတဲ့
ဖိုးချစ်နဲ့ အဖွဲ့သူအဖွဲ့သားများ

'အမိရွှေလက် တေးပုခက်'က
ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

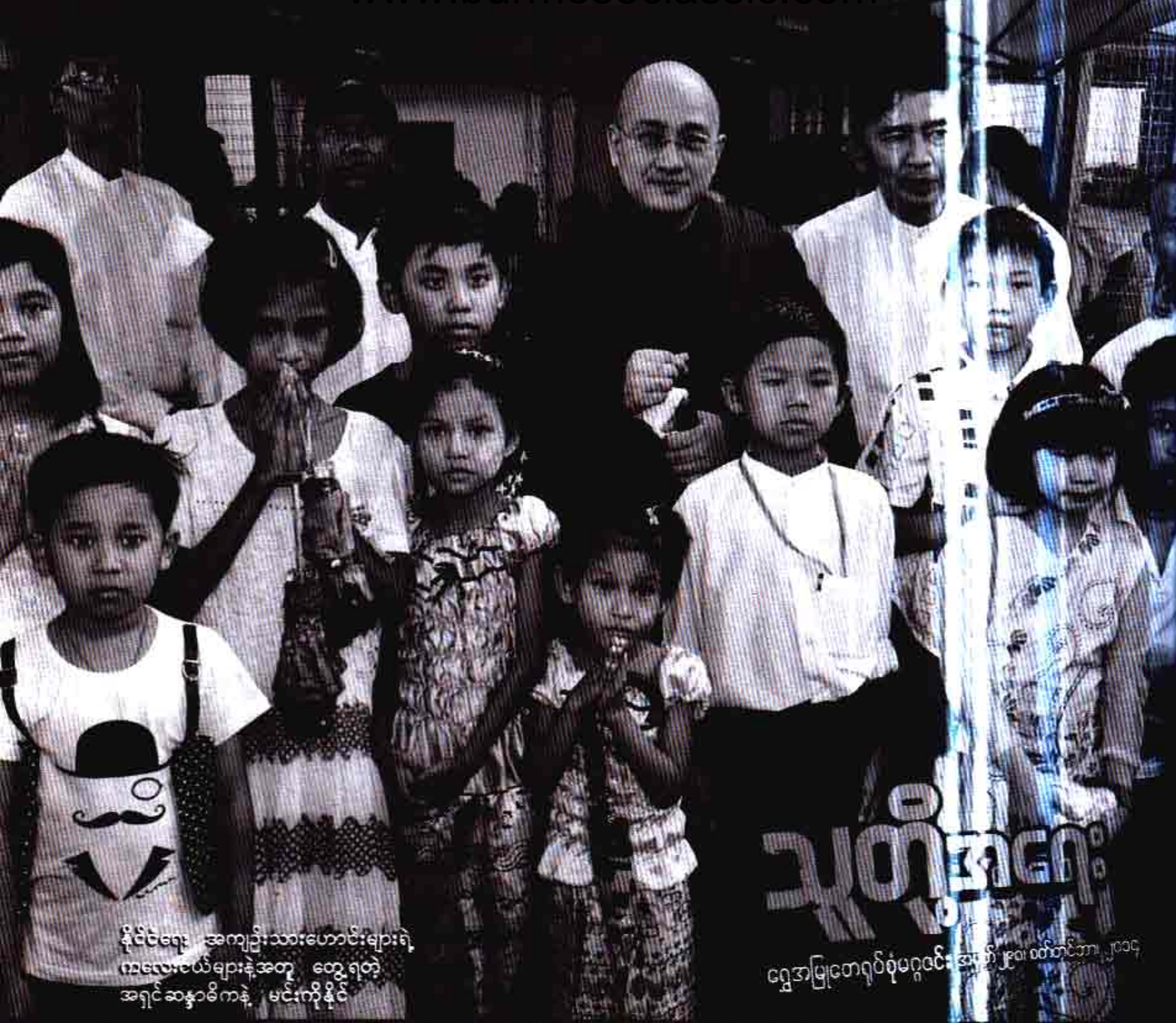

နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားဟောင်းများရဲ့
ကလေးငယ်များနဲ့အတူ တွေ့ရတဲ့
အရှင်ဆန္ဒာဓိကနဲ့ မင်းကိုနိုင်

ယုဂန်တွေ့စွန်းမှာ ကို ဗီဒီယိုအဖြစ် ရိုက်ကူး

ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ဆရာမ မိချမ်းဝေရဲ့ ယုဂန်တွေ့စွန်းမှာ ဝတ္ထုကို သရုပ်ဆောင် ဒါရိုက်တာ လူမင်းက ဇင်ဝိုင်း၊ မြင့်မြင့်ခိုင်၊ အိချောပိုတို့နဲ့ ဗီဒီယိုကားတစ်ကားအဖြစ် ရိုက်ကူးနေပါတယ်။ အဓိကဇာတ်ဆောင်ဖြစ်တဲ့ အိမ်ဖော်မလေး သန်းယု အဖြစ် အိချောပိုက သရုပ်ဆောင်ပြီး နိုင်ငံခြားက ပြန်လာတဲ့သားအဖြစ် လူမင်း၊ အန်ကယ်ကြီးအဖြစ် ဇင်ဝိုင်း။ မေမေကြီးအဖြစ် မြင့်မြင့်ခိုင်တို့က ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ကြပါတယ်။ ဗီဒီယိုကားအမည်ကို ထူးဖော်လောင်ဇက် လို့ ပေးထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ■

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာအိုးဝေ ဖောင်ဒေးရှင်းအတွက် ဆရာတော် အရှင်သန္တာဓိက လှူဒါန်း

၂၅ နှစ်ပြည့် ရှစ်လေးလုံး အမှတ်တရနေ့က မေတ္တာအိုးဝေ ဖောင်ဒေးရှင်းကို ငွေကျပ် သိန်း ၂၅၀ မတည်လှူဒါန်းကာ တည်ထောင်ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည့် ဆရာတော် အရှင်သန္တာဓိက (ရွှေပါရမီတောရ)က ရှစ်လေးလုံး ၂၆ နှစ်ပြည့်တဲ့ ဩဂုတ် လ ၈ ရက်နေ့ ညနေ ၄ နာရီအချိန်က ရန်ကုန်မြို့ သဃ်္ဃန်းကျွန်း မြို့နယ်ရှိ ၈၈ မျိုးဆက်(ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ပွင့်လင်းလူ့အဖွဲ့ အစည်း)ရုံးခန်းသို့ ကြွရောက်ပြီး ငွေကျပ် သိန်း ၁၅၀ ထပ်မံလှူဒါန်းပေးခဲ့ပါတယ်။ ❑

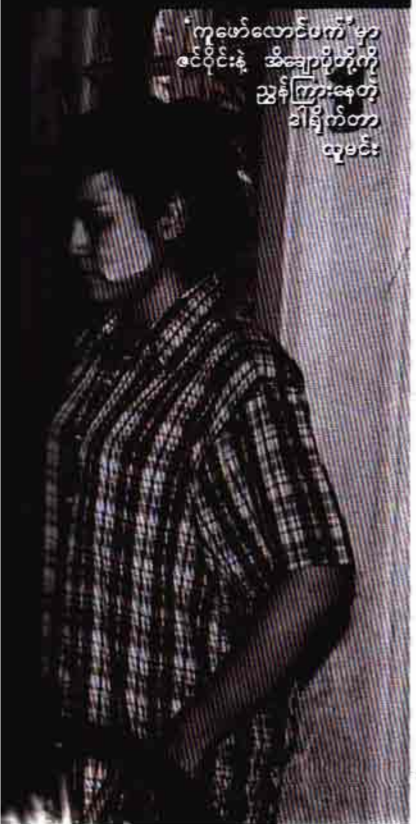

"ကူဖော်လောင်ဖက်" မှာ ဇင်ဝိုင်းနဲ့ အိအချောပိုတို့ကို ညွှန်ကြားနေတဲ့ ဒါရိုက်တာ လှုမင်း

Marga Landmark အဖွဲ့အစည်းက ပြေတီဦးပညာ[illegible]ဖောင်ဒေးသို့ အလှူငွေ ဒေါ်လာ ၅၀၀၀ ပေးအပ်ခဲ့ရာ [illegible]ဒေးရှင်းဥက္ကဋ္ဌ ပြေတီဦးက [illegible] ခံယူခဲ့ပါတယ်

Marga Landmark မှ ပြေတီဦးပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်းသို့ ဒေါ်လာ ၅၀၀၀ လှူဒါန်း

ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့ညက ဆူးလေရှန်ဂရီလာဟိုတယ်မှာ Marga Landmark မှ ညစာစားပွဲတစ်ရပ်ကျင်းပပြီး လူမှုရေးလုပ်ငန်းများမှာ ပါဝင်[illegible]ဆောင်ရွက်နေတဲ့ အကယ်ဒမီ အိန္ဒြာကျော်ဇင်အား Brand Ambassador အဖြစ်ခန့်အပ်[illegible] စစ်စဉ်ရရှိထားသော အမြတ်ငွေမှ ၂ ရာခိုင်နှုန်း ပြည်သူ့အကျိုးပြုလုပ်ငန်းများတွင် [illegible]သုံးစွဲသွားမည်ဖြစ်သည်ဟု ကြေညာခဲ့သည်။ ယင်းညစာစားပွဲတွင် ပြေတီဦးပ[illegible]ရေးဖောင်ဒေးရှင်းသို့ ဒေါ်လာ ၅၀၀၀ လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ဆိပ်ကြီးခနောင်တို အ[illegible]အထက်တန်းကျောင်းအားလည်း လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

Marga Landmark သည် ရန်ကုန်မြို့ ဦးထောင်ဘိုအဝိုင်းအနီး[illegible] ၂[illegible] ဧက ကျယ်ဝန်းသည့်မြေနေရာတွင် Dagon City 1 အမည်ဖြင့် ဈေးဆိုင်ခန်းများ၊ [illegible]မီရုံးခန်းများ ကြယ်ငါးပွင့်ဟိုတယ်နှင့် အဆင့်မြင့်အိမ်ရာများ ဆောက်လုပ်သွား[illegible] ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

■ [illegible]သန်းထွန်း

Marga Landmark အဖွဲ့အစည်းက လူမှုရေးလုပ်ငန်းများပါဝင်ဆောင်ရွက်နေတဲ့ အကယ်ဒမီ အိန္ဒြာကျော်ဇင်ကို Brand Ambassador အဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့ပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်း

ဒီမှာရှိတဲ့ ရွှေမြန်မာထမင်းဆိုင်ရဲ့ ကောင်းမှုနဲ့ ရွှေအမြုတေကို လတစ်လရဲ့ လဆန်းပိုင်းတိုင်းမှာ ဖတ်နေရပါတယ်။ ငှားဖတ်ရတာတော့ မဟုတ်ပါ။ အပိုင်ဝယ်ရတာပါ။ ဒါကလည်း လက်လျှင်နိုင်မှပါ။ နောက်ကျလို့ကတော့ ဖတ်ဖို့က မလွယ်တော့ပါဘူး။ အန်ကောက်မှာရှိတဲ့ ရွှေမြန်မာတွေက ရွှေကို သို့ကလို အားပေးတာပါ။ နဝမအကြိမ်မြောက် ရွှေအမြုတေစာပေဆုပေးပွဲကိုပုံတွေ ဝေဝေဆာဆာနဲ့ မြင်လိုက်ရလို့ အပြုံးတွေ တစ်ပြုံးပြီးတစ်ပြုံး မွေးဖွားမိပါတယ်။ ရွှေမဂ္ဂဇင်းကြီး အခိုင်အမာရှိနေသရွေ့ ရသစာပေ မကျလောက်သေးဘူးဆိုပြီး ဝမ်းသာရပါတယ်။ ပြောချင်တာက ရွှေချစ်သူမှ ရွှေချစ်သူသို့ကဏ္ဍမှာတွေ့လိုက်ရတဲ့စာလေးတစ်ကြောင်း။ **ကျွန်တော်တို့က ရွှေစာမျက်နှာပေါ် နေရာပေးပြီးရင် အဲဒီစာရေးဆရာ၊ ဆရာမတွေ ဘာဆက်လုပ်နေပြီလဲဆိုတာ ရင်ခုန်စွာ စောင့်ကြည့်နေတာပါလို့** ဆရာမျိုးမြင့်ညိမ်းနဲ့ ဆရာမ မသီတာ(စမ်းချောင်း)က ပြောခဲ့တယ်တဲ့။ အဲဒီစကားကို အကြွင်းမရှိ ယုံကြည်မိပေမဲ့ စောင့်ကြည့်ရတဲ့ အနေအထားကတော့ သံသယဖြစ်ဖွယ်ပါ။ ဒီလိုပါ။ တစ်နှစ် တစ်နှစ် ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းတို့ မွေးဖွားပေးလိုက်တဲ့ ရွှေအသစ်တွေအယောက် ၄၀ လောက်များရှိနေမလား။ ရွှေအသစ်စခဲ့တာကို မမှတ်မိဘူး။ ကျွန်တော် မှတ်မိတာက တစ်ချိန်က ရွှေစာမျက်နှာထက်မှာ ရွှေရင်းသားလို့ ပြောကြတဲ့ မင်းဝေဟင်တို့၊ နောက် ငွေဇင်ယော်ဦး (မိုးကုတ်)တို့ သူတို့တွေလောက်ကစပြီး ရွှေအသစ်ကို သတိထားဖြစ်တယ်။ ကြည့်ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် ဆိုလိုချင်တာက ဒီလို။ စာဆောက စကား။ စောင့်ကြည့်တယ်ဆိုတာလေ။ ဆရာတို့ စောင့်ကြည့်ကြသလို ကျွန်တော်တို့လို အဝေးရောက် ရွှေရဲ့ ပရိသတ်တွေကကော။ မသိတဲ့စိတ်က ရွှေအသစ် (ဆရာ၊ ဆရာမ)တွေကို စောင့်ကြည့်တာပါပဲ။ အဲတော့ ဘာတွေ့လဲ။ အားမရစရာတွေ တွေ့ကရော။ ရွှေအသစ် ဆရာများ(မင်းဝေဟင်၊ ညီမင်းညို၊ မောင်နှင်းပန်း၊ ထွန်းကောက်ထွင်-သင်္ချာ)၊ ဆရာမများ(ငွေဇင်ယော်ဦး-မိုးကုတ်၊ ဝေ-စီးပွားရေး တက္ကသိုလ်၊ အငြိမ့်ချောင်း-ရွှေ) သူ့တို့တွေထဲက

နေမင်းနဲ့ ရွှေမှုံရတီ

စိုးမြတ်နန္ဒာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးယုစံ

[illegible]

နာမည်တွေ မေ့နေလို့ပါ။ ရုပ်ရှင်လောကထဲမှာ ဆရာ ဦးဝင်းဦးမြင့်က ဒီနေ့ထိမှာ ရွှေသင်း နေ(ပင်လယ်ပြာ)၊ ရေစေး သံလွင်တို့(မော်လမြိုင်)၊ ခင်ညိုနီဖေတို့ကို တစ်မြိုင်တည်း ခွေးလိုက်ရသလို ဖမ်းသော ပီတိဖြစ်မိတယ်ဆိုတော့ မေးခွန်းလေးတစ်ခုတော့ မေးချင်ရဲ့၊ သူတို့တွေ တစ်ပြိုင်တည်း ပျောက်သွားမှာတော့ စိုးရိမ်စိတ် မဖြစ်မိသူလာဆိုတာပါ။ လွှမ်းခြင်း တို့မမီလိုက်တဲ့ ခေတ္တကို ရွှေခေတ်က စာရေးဆရာ ဆရာမတွေလို လုံးချင်းတွေ ထုတ်ပြီး အောင်မြင်ကြတဲ့ (ဆရာမ ဂျူးတို့၊ ဆရာမ ရွှေ ရည်အင်းဝတို့ အစရှိသဖြင့်) သူတွေဖြစ်တဲ့အထိ အားပေးချင်တယ်။ ကလောင်ကြီးဖြစ်ပြီးသား မင်းဆေဟင်တို့၊ ရွှေစင်ယော်ဦး(မိုးကုတ်)တို့ကို ဆက်လက် အားပေးမှာဖြစ်သလို အခုမှစတဲ့ ရွှေအသစ်လေးတွေ ရွှေသင်း၊ ခင်ညိုဖေ နေ(ပင်လယ်ပြာ) အစရှိသဖြင့် တို့ကိုလည်း ဆရာတို့နဲ့အတူ စောင့်ကြည့်ပါရစေ။ ရွှေအသစ်တွေကို စိန်နဲ့ခေါ်စာ မဟုတ်ပါ။ ချစ်လို့ ပြောတာ ဖြစ်သလို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ကြည့်စေချင်ပါတယ်။ ရွှေ့ရဲ့သမိုင်းကို၊ ရွှေ့စုံမှုတော့ကို စိတ်ဝင်စားစွာစောင့်ကြည့် အားပေး နေဖြစ်မှာပါ။ ဘစ်သက်လုံး ပေါ့။

ရွှေကိုချစ်တဲ့ ရွှေမြန်မာ

ခင်တိုတို

ခေ်သွား-ဘန်ကောက်

ကို ခင်တို့ ကို ခင်ချာ...

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂရုစိုက်နေကြောင်း သိရတဲ့အတွက် ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်။ရွှေအမြုတေ တင်ရောင်းပေးတဲ့ ရွှေမြန်မာ ထမင်းဆိုင်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဘန်ကောက်ရောက်တဲ့အခါ လိပ်စာများသိရင် တစ်ခါတစ်ခေါက် ဝင်လည်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က စက်တင်ဘာလဆန်းမှာ ဆေးစစ်ဖို့လာစရာ

ကောင်းပြည့်

နန်းဆုရတီစိုး

ရှိပါတယ်။ ရွှေအသစ်တွေ စာရေးကြ[illegible]စ်ဆုပေးပွဲမှာ စင်ပေါ်ကနေ ကျွန်တော် တိုက်တွန်းခဲ့ပြီးပါပြ[illegible]ရှာတလောင်ရသွားပြီး ပျောက်သွားတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ အ[illegible]ကြီးပါပဲ။ သူတို့ဘဝမှာ တင်းတိမ်သွားကြပြီလို့ ထင်ပါ[illegible] ကျွန်တော်ကတော့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ပေးပြီး သွားက[illegible]တွေကိုတောင် ပြန်သိမ်းလိုက်ချင်ပါရဲ့။ ဒီနှစ်မွေးဖွားလာ[illegible] 'နေ(ပင်လယ်ပြာ)'၊ 'သံလွင်ကို(မော်လမြိုင်)'၊ ခန့်ညီ[illegible] 'ရွှေသင်'တို့ကတော့ တစ်ပွဲတိုးများမဟုတ်ကြပါဘူး။ သူ[illegible]မှုတွေ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ ရှိနေပါတယ်။ တစ်ခုရှိတာ[illegible]သူတို့ဟာ ဝတ္ထုတိုမှာသာ ပျော်မွေ့ကြသူများဖြစ်ပါတယ်။ [illegible]ရှည်ဘက်ကိုကူးမယ့်သူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ငွေဇင်ယော[illegible]မိုးကုတ်)က ဆိုရင် ဝတ္ထုရှည်ရေးရတာ မပျော်ဘူးလို့[illegible] ညည်းပါတယ်။ စံပယ်ဖြူနုကတော့ လုံးချင်းတစ်အု[illegible]ထွက်ပါတော့မယ်။ ဒုတိယအုပ်လည်း ရေးနေပြီလို့ သိ[illegible]တယ်။

❑

ဦးဝင်းငြိမ်း (အယ်-ချုပ်)

ရွှေချစ်သူ၊ ရွှေအမြုတေ

ဆရာရေ မင်္ဂလာပါ၊ နေကောင်းတယ်[illegible] ၂၀၁၃ အကယ်ဒမီကြိုတင်ခန့်မှန်း ဆောင်းပါးရေးချင်လှ[illegible] စာရင်းဝင်တဲ့ကားတွေ အချိန်ရသလောက် ကြည့်မိပါတ[illegible] ဆရာရေ။ ခုထိတော့ ဆောင်းပါးရေးစရာ အချက်အလက်[illegible] ဘာမှမရသေးသလို ကျွန်တော်သာ Board အဖွဲ့ထဲပါရင် ([illegible]စရာ၊ အမှတ်ပေးဖို့ရာ)လဲ ဘာမှ ဘယ်သူမှ မတွေ့ပါခ[illegible] ဆိုးတာက ပြင်ဦးလွင်ကနေ ရွာသာကြီးကို ပြောင်းချင်[illegible]လိုလို ဖြစ်လာတာပဲ အဖတ်တင်နေပါတယ်။ ဟာသ(မရယ်[illegible]) ကားတွေချည်းကိုး ဆရာရဲ့။ **ကြယ်စင်မော်ကွန်း** တော့ [illegible]ကြည့်လိုက်ရဘူးဆရာ။ ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် နားလ[illegible]လောက် ပြောပြချင်တာက ရုပ်ရှင်အဆင့်အတန်းချင်း ကွာ[illegible]ိုင်းကွာပေမဲ့ Hollywood ရုပ်ရှင်ရဲ့အကယ်ဒမီရွေးချယ်မှု[illegible]န်မာ့ရုပ်ရှင်အကယ်ဒမီရွေးချယ်မှုစည်း/စံ ကွာခြားတာ[illegible]ခင်ဗျာ။ Oscar ဆုတစ်ပေး ခန့်မှန်းရတာက ကားကော[illegible]တွေကို အကြည့်နာသူဆိုရင် မခက်လှပါဘူး။ ဥပမာ-သရုပ်ဆောင်ဆု ဆိုပါတော့ တစ်ခန်း[illegible]ောင်း နှစ်ခန်းကောင်းနဲ့ ဆုမရနိုင်ပါဘူး။ [illegible]ယ်,

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုံးပြောင်မြောက်မှသာ ရနိုင်ပါတယ်။ ဘာယဉ်ကျေးမှု၊ ညာယဉ်ကျေးမှုနဲ့မှလည်း ချုပ်ချယ်မထားပါဘူး။ 'Kate Winslet' ရတဲ့ 'The Reader' ပဲ ကြည့်ပါ။ အရပ်စကားနဲ့ပြောရရင် ' Sex Scenes' တွေမှာ ဖွတ်ဖွတ်ညက်ညက်ကို ကြေရော။ ဒါပေမဲ့ ပီပြင်တော့လည်း အကယ်ဒမီ မလွဲမသွေ ပေးအပ်ရတာပါပဲဆရာ။ ကြည့်တဲ့ ပရိသတ်က ရုပ်ရှင်လို့ မမြင်တော့ဘဲ စာတ်ထဲမျောပါသွားတော့တာပါ။ လက်ရှိ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် အကယ်ဒမီ အကဲဖြတ်မှုမှာ ဘယ်လောက်ထိ လွတ်လပ်မှုရှိတယ်မသိပါ။ ဟိုးအရင် နှစ်ဟောင်းတွေ ပြန်ကြည့်ရင် ပရိသတ်ခန့်မှန်း သူတွေမရဘဲ မထင်မှတ်ထားတဲ့သူတွေ ရသွားကြတာ မနည်းပါဘူး။ မခိုင်လေး- လွဲဖူး။ မခိုင်ကြီး မာယာရထားမှာ လွဲခဲ့တာပါပဲ။ မေချို(ချိုပြုံး) ကြေမွသွားသော တိမ်တိုက်များအကြောင်း ကောင်းမှကောင်းပေါ့၊ မရခဲ့ပါဘူးဆရာ။ အဲ ဒါပေမဲ့ ဟိုးနှစ်ကတော့ အဲဟို မမပေါ့၊ အရမ်းအိုဗာ ဖြစ်နေတာ သိသိ သာသာကြီးနဲ့ဟာ အကယ် ဒမီရသွားပါရောလား (တောင်နာမည်နဲ့

နီနီခင်ဇော်

ခေါင်းပေ တင်ရတဲ့ ဟာ နာမည်ပါ ယ်လေ ဆရာ၊ ဒါလောက် ဖော်ပြပါရစေ နေ့ . . . ြာက် . . . ကြောက်)၊ ဒီသရုပ်ဆောင် က မတော် မဟုတ်တော်ပါ တယ် ခင်ဗျ၊ ဒါပေမဲ့ မျက် လုံးထဲမှာက 'ငါသိ၊ ငါ တတ်၊ ငါ ုပ်ပြနိုင်တယ်' ဆိုတဲ့မာန်က သူ့ခမျာ ဖျောက် မရရှာပါ ။ ဒါကြောင့် ဇာတ်ကော က မစီးနိုင်ပါ ဘူး။ နောဂ တက် မင်းသား တွေနဲ့ ရိုက တဲ့ ကားတွေမှာ လည်း O er တွေ သိသာ လွန်းလှပါ ာယ်။ ဟာသ ကားရိုက်ကြ ာတဲ့သူတွေ Holly-wood ကရိုက်တဲ့ **Best Night Ever** တို့၊ **Walk Of Shame** တို့လို ကား တွေ သေသေချာ ချာ ထိုင်ကြ ည့်ကြပါခင်ဗျာ။ သူများတွေ ဘယ်လိုရိုက်၊ ဘယ်လိုရယ ရအောင် သရုပ် ဆောင်သလ ဆိုဘာ လေ့လာ ကြပါ ခင်ဗျာ။ မြန်မာဟာသ ကားတွေဟာ ဇ်ာတ်ခံစားချက် ကို မဖော်ြ နိုင်ကြဘဲ မျက် လုံးပြူး ပါးစပ်ဖြဲပြတာတွေ ဖောင်းပွလွန်းနေပါတယ်။ Dialouge မှာ Flow လည်း မမှန်ကြပါ။ နောက်ပြီး မြန်မာ စကားကိုတောင် ပီပီသသ မပြောကြ တော့တာလည်း ဆိုးရွားလှပါ ာယ်။ 'ဒါပေမဲ့' ကို 'ဒါမဲ့' လို့ပဲ ပြောကြပါ တော့တယ် (ကားလေး၊ ကား လတ်တွေမှာ အတွေ့ရများ)၊ ၂၀၁၃ စာရင်းဝင်တဲ့ Drama ကားတွေ တင်ရင်တော့ မလွတ်တမ်း ကြည့်ပြီးရေးမှာ ပါ ဆရာ၊ ကွယ်လွန်သူ ဆရာစိန်ခင်မောင်ရီနဲ့ ဆန့် ကျင်ဘက် 'ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင် ဒါဖတ်ကြပါခင်ဗျာ' ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့လေ။ ခု လောလော ဆယ်တော့ မြန်မာ့ဟာသရုပ်ရှင်တွေရဲ့ အပြင်းစားရိုက်ချက်ကြောင့် ဆရာတပည့် စိန်ချည်ပေါင်ရည်တော့ နည်းနည်းတောင် 'ပေါ'ချင်သလိုလို 'ချောင်' ချင်သလိုလို ဖြစ်လာနေလို့ စိတ်ကိုအောက်ဆုံးထိ လျှော့ချထားရပါကြောင်း ရုပ်ရှင် ချစ်သူ ပရိသတ်ပေါင်းတို့ရေ။

ဆရာ ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ [illegible] ကျန်းမာရေးအတွက် အလ္လာအရှင်မြတ် ကောင်းချီးပေး[illegible]ပါစေ ခင်ဗျာ။

စိန်ချည်ပေါင်ရည်[illegible] လမင်းမောင်မောင်

ကျွန်တော်ကတော့ ပြည်ပရုပ်[illegible]တွေကို အချိန်ရမှ ပဲကြည့်ဖြစ်တာကြောင့် ဆရာ လ[illegible]မောင်မောင် ပြောသလောက် မသိပါဘူး။ အချိန်တန်ရင် [illegible]လိမ့်မယ်လို့ပဲ ပြောပါရစေ။

❑

ဆရာရှင့်

ဦးစွာပထမ

ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းနှင့် ရွှေအမြုတေသားများ[illegible]လုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာပါစေကြောင်း [illegible]ပို့သအပ်ပါတယ်။ ဒီတစ်ပတ် ကျွန်မပြောချင်တာက [illegible]ဦးပညာရေး ဖောင်ဒေးရှင်းရန်ပုံငွေပွဲတော် မန္တလေးမှ[illegible]ကျင်းပတာကြည့်ပြီး မှဒီတာ ပွားရကြောင်းပါဆရာ။ ပြေ[illegible]ပြောတဲ့ စကားတွေကလည်း အဖိုးတန်လိုက်တာ။ အိန္ဒြာ[illegible]လည်း အဲဒီနေ့က လှလိုက်တာ။ ပရိသတ်ကို နည်းနည်း[illegible]ကြောက်တဲ့ သမီးကလေးကလည်း ချစ်စရာကောင်း[illegible]တာလို့ပါ။ ကျွန်မကတော့ ဒီလိုတွေးမိပါတယ်။ ပြေ[illegible]ဖောင်ဒေးရှင်းသာ မထူထောင်ဖြစ်ရင် နောက်ဆို ဆ[illegible]တွေ ရှားပါးနိုင်ပါတယ်။ အချိန်မီ ပြေတီဦး အကြံကော[illegible]ကို အကောင်အထည် ဖော်နိုင်တာ ဝမ်းသာကြည်နူးစရာပ[illegible] နောက်ထပ် ကျေးဇူးတင် လေးစားရသူတွေကတော့ ဦး[illegible]၊ ဆရာမ သန်းမြင့်အောင်နဲ့ မဖြူဖြူသင်းတို့ပါ။ သူတို့[illegible]ရဟိတလုပ်ငန်းတွေ ဆတက်ထမ်းပိုးအောင်မြင် တိုးတက်[illegible]ကြောင်း ဆုတောင်းပေးလျက်ပါ ဆရာ။ ရန်ပုံငွေပွဲတွေ[illegible] များများလုပ်ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ ဒါမှလည်း လှူ[illegible]သူတွေဆီက ငွေတွေလည်း ထွက်လာမယ်။ အခက်အခဲ[illegible]သူတွေ ကိုလည်း ကူညီနိုင်မယ်။ ကျွန်မတို့လည်းပွဲကြ[illegible]ပြီး ပျော်ရတာပေါ့ ဆရာရယ်။ ပိုပြီး ဝမ်းသာပီတိ[illegible]ရတာကတော့ ကျွန်မအကြိုက်ဆုံး တေးသံ[illegible]တွေနဲ့ တီးဝိုင်းအဖွဲ့ဖြစ်တဲ့ IC အဖွဲ့က ကျွ[illegible] အစဉ်

မိုးစက်ဝိုင်း

နန်းခင်ဇေယျာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမြတ်နိုး

တစိုက် ထောက်ခံအား ပေးခဲ့တဲ့ NLD ပါတီအတွက် ရန်ပုံငွေရှာဖွေပေးတဲ့ ပွဲအကြောင်း ဖတ်ရလို့ပါဆရာ။ မြန်မာစာပေလောကမှာ ကျွန်မ အထင်ကြီး လေးစားရတဲ့ စာပေသူရဲကောင်း ၅ ဦး ဆရာမကြီး (လူထုဒေါ်အမာ၊ ဂျာနယ်ကျော် မမလေး၊ ဒေါ်ခင်နှင်းယု၊ ဒေါ်ခင်ဆွေဦး၊ ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်)တို့အနက် စာတစ်ပုဒ်မှ မဖတ်ဖူးဘဲနဲ့ ဂျာနယ်ကျော်မမလေးကို စိတ်ထဲ စွဲလမ်း နေခဲ့ပါတယ်။ တစ်ရက်တော့ စာကြည့်တိုက်မှာ ဆရာမကြီးရေးတဲ့ ဘဝပုံရိပ်များ ဆိုတဲ့စာအုပ် ဖတ်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ အရမ်းပဲ ကြိုက်နှစ်သက် မိပါတယ်။ အရာရာမှာ သည်းခံနိုင် စွမ်းအား ကြီးမားတဲ့ စိတ်ကိုလေးစား အားကျမိပါတယ် ဆရာ။ ဆရာ မောင်ရေချမ်း ရေးတဲ့ ဆဲဆိုခြင်း ယဉ်ကျေးမှု ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါး ဖတ်ရတော့ အဖြစ်ချင်း တူလိုက်တာလို့ တွေးမိပါတယ် ဆ ရာ။ ကျွန်မ ကတော့ ဒ ရ ဉ် အသွေး မပြည့်မီ၊ ခိုင်ခံ့မှု မရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေက ဈေးကြီးပေး ဝယ်သုံးနေ ဝ ကိစ္စပါ။ ဆရာမ ငွေဇ ‌ေ ာ်ဦး ပြော သလို ကြွားဝ ခြ း၊ သုံးချင် ဖြုန်းချင်လို ပတ်ဘဲ လို အပ်တဲ့ ‌ေ န ‌ေ ာတွေမှာ လောက်ငှစွာ မ သုံးစွဲနိုင်တဲ့ အဖြစ်က ကု န်မ ဘို့အတွက် ကြေကွဲစရ ါ ဆရာမ ရေးတဲ့ ဝတ္ထု ဂိုင်းကို ခံစား ချက်ချင်း ဝ ည်ီ ပို့ ကြိုက် နှစ်သက်ရပါ ာ ဉ်။

ဆရာလ ည်း သက်ရှည် ကျန်းမာ၍ စာ ပေအကျိုး ဆထက် ထမ် ိုး ဆောင်ရွက် နိုင်ပါစေကြေ င်း ဆုတောင်း ရင်း ရပ်နား‌ ရ ‌စရှင်။

စ ေ မြတ်နိုးသူ
ခန်းမာလာ
ဝေ ဘင်ကွက်သစ်၊
ရုပ်ဘောက်မြို့။

ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ ဆရာမကြီး ဂျ နယ်ကျော် မမလေးရဲ့ နာမည်ကြီး ဝတ္ထုတွေ အများကြီး ရှိပါ တယ်။ လေ စ း အားကျ အတုယူလော က်စရာ ဇာတ် ကောင်များကို ဖန် ီးပေးခဲ့တဲ့ ဆရာမကြီးဖြစ်တာကြောင့် စာကြည့်တိုက်များမှာ ရှာဖွေ ဖတ်ရှုပါလို့ တိုက်တွန်းပါ ရစေ။ ပြေတီ းဟောင်အေးရှင်း ရန်ပုံငွေပွဲက တစ်နှစ်ကို တစ်ကြိမ်တော င် အနိုင်နိုင် လုပ်နေရတာ ါ။ ဖြစ်နိုင်တာ ကတော့ နှစ်နှစ်မှတစ်ကြိမ် လောက်ပဲ ကြည့်ခွင့်ကြုံမယ် ထင်ပါတယ်။

■

ဝင်းငြိမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုလ ရွှေအမြုတေ ငွေစင်းရဲ့ မျက်နှာဖုံးရှင်ကတော့ မကြီးစိုးလို့ အများက ခေါ်ကြတဲ့ သရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီ စိုးမြတ်သူဇာ ဖြစ်ပါတယ်။ မကြီးစိုးက ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်နေ့မှာ အသက် ၄၃ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ရှင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မွေးနေ့က ဩဂုတ် ၃၀။ အဲဒီအချိန်ဆိုရင် ရွှေအမြုတေက စက်တင်ဘာလထုတ် ထွက်နေပြီမို့ စက်တင်ဘာ မျက်နှာဖုံးရှင်အဖြစ် တင်ပြဖြစ်တာပါ။ မျက်နှာဖုံးရှင် မကြီးစိုးရဲ့ မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးရေးအတွက် အင်္ကျီအဝတ်အစားတွေကို ဒီဇိုင်နာ မင်းသက်စံက ဖန်တီးပေးထားပြီး မိတ်ကပ်ပညာရှင် ဒီဇင်ဘာနှင်းက မိတ်ကပ်ပြင်ဆင်ခြယ်သပေးခဲ့ပါတယ်။ မကြီးစိုးရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကိုတော့ ဓာတ်ပုံ ပီတာက ရိုက်ကူးပေးထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့နေ့မှာ ကာဗာစတိုရီအတွက် အင်တာဗျူးမေးဖို့ အဆင်မပြေတာကြောင့် သီးသန့်တစ်ရက် အချိန်ယူပြီး မကြီးစိုးနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းရပါတယ်။ ဘောက်ထော်က ရွှေတင်အိမ်မှာ ဒါရိုက်တာ ခင်စောမျိုး(အဖေ့ပညာ) ရိုက်ကူးနေတဲ့ ကောင်းကင်ထက်ကစိန် ဗီဒီယိုဓာတ်ကားမှာ အကယ်ဒမီ ရန်အောင်၊ သရုပ်ဆောင်သစ် ထားထက်ထက်တို့နဲ့

တများများဖတ်ဖို့ လိုတယ်ဆိုတဲ့

အကယ်ဒမီ စိုးမြတ်သူဇာနှင့်

တွေ့ဆုံခြင်း

ဟိန်းဆက်သွင်

ဓာတ်ပုံ - ပီတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်နေတဲ့ မကြီးစိုးက ရှုတင်နားချိန်မှာ အဲဒီအိမ်နဲ့ကပ်လျက်မှာရှိတဲ့ သရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီ ထက်ထက်မိုးဦးအိမ်မှာ ချိန်းပါတယ်။ ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းနဲ့အတူ ကျွန်တော်ရောက်သွားတော့ မထက်အိမ်မှာ မကြီးစိုးအပြင် သရုပ်ဆောင် မြတ်ကေသီအောင်ပါ ရောက်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ရှုတင်နားချိန်မှာ အကယ်ဒမီ မင်းသမီးသုံးယောက် စကားလက်ဆုံကျနေကြတာပါ။ ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းနဲ့ အကယ်ဒမီ မင်းသမီး ၃ ယောက် နှုတ်ဆက်စကားပြောပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းရဲ့ မျက်နှာဖုံးရှင်ဖြစ်တဲ့ မကြီးစိုးကို ကာဗာစတိုရီ အင်တာဗျူးစတင် မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ဒီလရဲ့ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း မျက်နှာဖုံးရှင်အဖြစ် ရိုက်ကူးရေးအတွက် ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ပုံလေးကို အရင်ဦးဆုံး ပြောပြပေးပါဦး။

အရင်နှစ်တွေကလည်း မကြီးရဲ့ မွေးလဖြစ်တဲ့ ဩဂုတ်လထုတ် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း မျက်နှာဖုံးအတွက် နှစ်တိုင်းလိုလို ပါဝင်ဖြစ်တယ်ပေါ့။ တစ်ခါတလေ အလုပ်ရှုပ်သွားတာတို့၊ အခြားအကြောင်း တိုက်ဆိုင်သွားတဲ့ အလုပ်တွေရှိတဲ့ အခါမျိုးမှာလည်း တစ်လလောက် နောက်ကျပြီးမှ ရိုက်ဖြစ်တယ်ပေါ့။ ဒီနှစ်မှာလည်း အဲဒီလိုပဲ။ တစ်လလောက် နောက်ကျသွားတယ်။ မွေးနေ့ပြီးတဲ့ နောက်လအတွက်မှ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရွှေအမြုတေက အထွက်စောတော့ မွေးနေ့နဲ့ သိပ်မကွာပါဘူး။ မကြီးတို့ အကောင်းဆုံး ပြင်ဆင်ပြီး ရိုက်ထားပါတယ်။

မျက်နှာဖုံး ရိုက်ကူးရေးအတွက် မကြီးရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ပြင် ဝ မှု၊ ရိုက်ကူးမှုတွေက ဘယ်သူ့ လက်ရာတွေလဲ။

အင်္ကျီဝတ်စုံတွေကိုတော့ ဒီဇိုင် ာ ခင်းသက်စံက ဖန်တီးပေးထားပါတယ်။ မိတ်ကပ်ကတော့ ဒီ ဲ်ဘာနှင်းပေါ့။ အဲဒီနေ့က တစ်နေကုန်ပါပဲ။ အယ်လ်ပိုင်းက မ လီတို့ ခြံထဲမှာဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ခဲ့ကြတာ။

ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း ကာဗာရိုက် ရ ့ဲအပေါ် မကြီးအနေနဲ့ ဘယ်လိုခံစားရသလဲ။

မဂ္ဂဇင်းကာဗာတွေ ရိုက်ရတာ ကြ က်ပါတယ်။ ရွှေအမြုတေအတွက်ဆိုတော့ ပိုပြီးတော့တေ င် ျိုက်ချင်ပါသေးတယ်။ ရွှေအမြုတေဖတ်တဲ့ ပရိသတ်က ည် အင်အားများတယ်။ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီး ပုံလှ ေးတွေ ရိုက်ထားပေမဲ့ ထွက်လာတဲ့ ပုံတွေကို သိပ်တော့ စိ တ် ်းမကျလှဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဆင်ပြေမယ်တော့ ထင်ပါတယ်၊

ဟုတ်ကဲ့။ အခု မျက်နှာဖုံးရို ထားတဲ့ မဂ္ဂဇင်းထွက်တဲ့ လက မကြီးရဲ့မွေးလပြီးတော့ နော ဝ စ်လပေါ့နော်။ အဓိက ကတော့ မကြီးကို မွေးနေ့အတွက် ည်ရွယ်ပြီး မျက်နှာဖုံးရှင် တင်ထားတာဆိုတော့ မကြီးရဲ့မွေး နေ့ ပ ာ်သက်ပြီး မေးချင်ပါတယ်။ မကြီးဘဝမှာ မွေးနေ့နဲ့ ပ ာ်သက်ပြီး မှတ်မှတ်ရရ ဘာတွေရှိခဲ့လဲ။ ဘာတွေ လုပ်ဖြစ် သလဲဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး။

အခု ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁ ရက်မှာ မကြီး အသက် ၄၃ နှစ်ပြည့်တာပေါ့နော်။ ဒီ ၄၃ နှစ် ာ ကာလဖြတ်သန်းမှုအရ မွေးနေ့တွေ အများကြီးကို ဖြတ်သန်း ပြီးပြီဆိုတော့ အမှတ်တရ ဆိုတာတွေက ပြောမကုန်ပါဘူး။ ေ ာ်ော်များပါတယ်။ ပြောရရင် ပြီးမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒီ ော့ ဘာကိုအဓိက သိချင်သလဲ။

မွေးနေ့မှာ ကြုံခဲ့ရတဲ့၊ ကြုံခဲ့ ူးတဲ့ ထူးခြားဖြစ်စဉ်လေး တစ်ခုတလေပေါ့။

မကြီးကတော့ ဘယ်အကြော င်းအရာကိုမှ ထူးခြားလှတယ်လို့ မတွေးဘူး။ အဲအခြားလူ ေ ွအ ာ ွက် ထူးခြားကောင်း ထူးခြားနိုင်ပေမဲ့ မကြီးအတွက်က ော့ ထူးခြားချင်မှထူးခြားမှာလေ။ သာမန် ဖြစ်ရိုးဖြ စ် စဉ်တွေလို့ပဲ ထင်မိတယ်။ ဒီတော့ ထူးခြားတဲ့ အကြောင်း အရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရယ်လို့ မကြီးမှာ များများစားစား မရှိလှဘူး။ သိပ်ပြီး ထူးခြားမှုကို ရှာမပြောပြတတ်ဘူး။

ဒါဆို မွေးနေ့ရက်တွေ ရောက်တဲ့အခါမှာရော ဘာတွေ လုပ်ဖြစ်လဲ။ ပုံမှန်နေ့ရက်တွေလိုပဲလား။ ဒါမှမဟုတ် မွေးနေ့လို့ သတ်မှတ်ပြီး တစ်ခုခု လုပ်ဖြစ်လား။

ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။ မနက်မိုးလင်း အရှေ့တက်ချိန် ၄ နာရီလောက်ထတယ်။ သံဃာတော်တွေကို ဆွမ်းကပ်တယ်။ ဆွမ်းလောင်းတယ်။ ဒါပါပဲ။ ထွေထွေထူးထူးတော့ ဘာမှ မရှိပါဘူး။ ဒီနှစ်မွေးနေ့လည်း အဲဒီလိုပါပဲ။

ကောင်းပါပြီ။ ဒါဆို မကြီးရဲ့ငယ်ဘဝအနုပညာ လျှောက်

မကြီးက ဒီနေရာ ဒီလိုလုပ်ပါလို့ ပြောတာထက် သူတို့သိသလို၊ တတ်သလို သူတို့ကိုယ်ပိုင်ဟန်နဲ့၊ သူတို့ကိုယ်ပိုင် သရုပ်ဆောင်မှုနဲ့ လုပ်ပြတာက ပိုကောင်းတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှမ်းခဲ့တဲ့နေရာကနေ ပြန်စချင်ပါတယ်။

ငယ်ဘဝတွေ၊ အနုပညာခရီး အစတွေက ပရိသတ်လည်း သိနေကြပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ မေးပါ။ ဘယ်နေရာက ပြန်စချင်သလဲ။

တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မကြီး အနုပညာလောကထဲ ဝင်လာခဲ့ပြီးတော့ ပထမဆုံး ရိုက်ခဲ့တဲ့ ကားနဲ့ အဲဒီအချိန်က အမှတ်တရလေးတွေ အကြောင်းပါ။

အင်း--- မကြီးက တီဗွီဇာတ်လမ်း စရိုက်တာလေ။ တီဗွီဇာတ်လမ်း စရိုက်တော့ ဦးကြီးမြင့်ရဲ့ ဆုံရပ်ကန္တာရဝတီ ဇာတ်လမ်းကနေ စဝင်လာတယ်။ ပြီးတော့ ဒီလောကထဲ ရောက်လာတယ်။ ရောက်လာပြီး ကျင်လည်နေတာ ခုထိပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအကြောင်းအရာကို မကြီး ခဏခဏ ပြောခဲ့ဖူးပြီးပြီ။ ပရိသတ်ကလည်း ကိုယ့်အကြောင်းကို ကိုယ့်ထက် ပိုပြီးတောင်သိနေလောက်ပါပြီ။ အဲဒီကနေ ပထမဆုံး စရိုက်ခဲ့တဲ့ ဗီဒီယိုကားက ဦးအောင်မြင့်မြတ်နဲ့ **တစ်ခါက** ဆိုတဲ့ ဗီဒီယိုကား၊ ပထမဆုံး စရိုက်ခဲ့တဲ့ ရုပ်ရှင်ကားကြီးက ဦးကြီးမြင့်ရိုက်တဲ့ **နေခြည်** ဆိုတဲ့ကား။

အဲဒီလို ပထမဦးဆုံး ကင်မရာရှေ့မှာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့စဉ်က မကြီးအနေနဲ့ အခက်အခဲ တွေ့ကြုံခဲ့တာရှိခဲ့လား။ ဥပမာ-ရှက်တာ၊ ကြောက်တာ၊ မလုပ်နိုင်တာမျိုးပေါ့။

သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲကြီး မကြုံခဲ့ရပါဘူး။ မကြီး ကံကောင်းတယ်လို့ ပြောလို့ရနိုင်တယ်။ သိပ်အခက်ကြီး မဟုတ်ဘူး ဆိုပေမဲ့ သိပ်အလွယ်အကူကြီးတော့လည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ မကြီးက ဒီအတွေ့အကြုံမှ မရှိဖူးတာကိုး။ ဒါပေမဲ့ အဆင်ပြေပါတယ်။ အဆင်ပြေတယ်ဆိုတာက ဝိုင်းဝန်းကူညီမယ့်သူတွေ ရှိခဲ့တယ်။ မကြီးကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီအလုပ်ဟာ ကိုယ်နဲ့ မရင်းနှီး၊ မကျွမ်းဝင်တဲ့အလုပ်၊ အစိမ်းသက်သက် အလုပ်ဆိုပေမဲ့လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက အခြေအနေကို ခုနေ ပြန်တွေးကြည့်တော့လည်း ခက်ခဲခဲ့သလားဆိုတော့ မခက်ခဲခဲ့ဘူး။ လွယ်ကူသလားဆိုတော့ မလွယ်ကူခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘာသာနဲ့သူတော့ ဖြစ်သွားတာပါပဲ။

ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါနဲ့ မကြီး တို့ငယ်ငယ်က ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ရုပ်ရှင်လောကနဲ့ ဒီနေ့ လက်ရှိ မကြီးဖြတ်သန်းနေတဲ့ ရုပ်ရှင်လောက ဘယ်လို ကွာခြားမှုရှိတယ်လို့ မကြီး မြင်မိသလဲ။

ကွာခြားမှုတွေ များတယ်။ ကွာတယ်ဆိုတာက စက်မှုပိုင်းဆိုင်ရာတွေ၊ သရုပ်ဆောင်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေက အစပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်လုပ်ရတာကတော့ အတူတူပါပဲ။ သူများတွေကတော့ မျိုးစုံပြောကြတာပေါ့။ ဗီဒီယိုလောက၊ ရုပ်ရှင်လောက အခြေအနေကောင်းဘူး၊ ကောင်းတယ်ပေါ့။ မကြီးကတော့ အခြေအနေကောင်းတာတွေ မကောင်းတာတွေ ပြောမပြတတ်ဘူး။ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကောင်းအောင်လုပ်တယ်။ ဒီလောက်ပါပဲ။

နောက်ပြီး ဒီဘက်ခေတ်မှာ သရုပ်ဆောင်သစ်တွေ အများကြီးများလာကြတယ်နော်။ အဲဒီအပေါ် မကြီး ဘယ်လို မြင်သလဲ။

တော်ကြပါတယ်။ အားလုံးက သူ့အရည်အချင်းနဲ့သူ၊ သူ့အစွမ်းနဲ့သူ ရှိကြတယ်။ ကြိုးစားကြတယ်။ မကြီးတို့ခေတ်က ထက်စာရင် ဒီဘက်ခေတ်သရုပ်ဆောင် အငယ်လေးတွေပေါ့။ မင်းသားလေးတွေရော၊ မင်းသမီးလေးတွေရော အရမ်းကိုအရည်အချင်း ရှိကြတယ်။ သိကြ၊ နားလည်တတ်ကြတယ်။ မကြီးတို့တုန်းက ထက်စာရင် အများကြီးပိုသိကြတယ်။ ပိုတော်ကြတယ်။ သရုပ်ဆောင်သစ်တွေ များလာတာ သရုပ်ဆောင်လောကအတွက် ကောင်းတဲ့ အလားအလာပါ။

မကြီးကရော ဝါရင့်သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ နောက်တက်လာတဲ့ သရုပ်ဆောင်သစ်တွေကို တွဲခေါ်တာ၊ သင်ကြားပေးတာမျိုး ရှိသလားဗျ။

မကြီးလည်း သရုပ်ဆောင်သစ် တော်တော်များများနဲ့ ကားပေါင်းများစွာ ရိုက်ခဲ့ပြီးပါတယ်။ တွဲခေါ်တယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ပြောစရာ ရှိလာတယ်။ ကားရိုက်တဲ့အခါ မကြီးဘက်က သူတို့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုက်တင်တွေ သင်ပေးချင်မှ သင်ပေးမယ်။ မကြီး မသင်ပေးချင်ဘူး ဆိုတာက သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်က သူသိသလို၊ သူနားလည်သလို၊ သူတတ်သလို၊ သူ့အရည်အချင်းနဲ့ သူသရုပ်ဆောင်တာ အကောင်းဆုံးပဲ။ မကြီးက ဒီနေရာ ဒီလိုလုပ်ပါလို့ ပြောတာထက် သူတို့သိသလို၊ တတ်သလို၊ သူတို့ကိုယ်ပိုင်အန်နဲ့၊ သူတို့ကိုယ်ပိုင်သရုပ်ဆောင်မှုနဲ့ လုပ်ပြတာက ပိုကောင်းတယ်။ သူတို့ကိုယ်ပိုင်ဟန်ကို ပရိသတ်မြင်ရမယ်။ အဲဒီမှာမှ မကြီးက သူတို့ ဒိုင်ယာလော့ခ်ပြောတဲ့အခါမှာ ပြောရ အဆင်မပြေဖြစ်တာတို့၊ စကားထောင့်နေတာတို့ ဆိုရင်တော့ ဝင်ပြင်ပေးတယ်။ ဒီလောက်ပါပဲ။

အခု မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုအပြင် ရုပ်သံဇာတ်လမ်းတွဲတွေလည်း အတော်လေးနေရာယူလာကြတာ တွေ့ရတယ်ဗျ။ ဝါရင့် သရုပ်ဆောင်တွေလည်း ဇာတ်လမ်းတွဲတွေမှာ သရုပ်ဆောင်နေကြပြီ။ မကြီးရော အစီအစဉ်ရှိသလား။

ခုလောလောဆယ်တော့ မကြီးဘက်က ဇာတ်လမ်းတွဲရိုက်ဖို့ဆိုပြီး မစီစဉ်ထားသေးပါဘူး။ တစ်ခုပဲရှိတယ်။ ဒါရိုက်တာ ဝိုင်းရိုက်မယ့် အချစ်ရဲ့နောက်ဆက်တွဲ စာမျက်နှာ ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွဲတစ်ခုပဲရှိတယ်။ ရိုက်ဖို့က ကမ်းလှမ်းထားတာပေါ့။ ခုတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ နောက်တင် ဘာလောက်မှာ ရိုက်ဖြစ် မယ်ထင်တယ်။

အချစ်ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ စာမျက်နှာအတွက် မကြီးဘက်က ဘယ်လိုကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေ ရှိမလဲ။ ဒီဇာတ်လမ်းတွဲက မကြီးဘဝမှာ ပထမဆုံး ရိုက်ရမယ့် ဇာတ်လမ်းတွဲဆိုတော့လေ။

ပြင်ဆင်တယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မကြီးတို့က နေ့စဉ်လိုလို ကားတွေ ရိုက်နေတာဆိုတော့ ပုံမှန်ပါပဲ။ ဗီဒီယိုနဲ့ ဇာတ်လမ်းတွဲကလည်း သရုပ်ဆောင်မှုအပိုင်းမှာ ဘာမှ ကွာတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အချစ်ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ စာမျက်နှာကလည်း ဆရာဝန် ဇာတ်လမ်းလေးပေါ့။ ဒီအတွက် ထွေထွေထူးထူးတော့ ဘာမှ မပြင်ဆင်ရသေးပါဘူး။ တစ်ခုရှိတာက သူ့သည် ရိုက်ကူးရက် များမယ်။ ရက်ရှည်မယ်။ အဲဒါကို မကြီးဘက်က တစ်ဆက်တည်း ရိုက်ပေးနိုင်ဖို့ပဲ လိုတာလေ။ အဲဒီလိုပဲ ရိုက်ဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ်။ သူက သာမန်အိမ်ထောင်ရေးဇာတ်လမ်းပဲဖြစ်တော့ ဘာမှ သိပ်ပြင်ဆင်စရာတော့ မလိုပါဘူး။

ဇာတ်လမ်းကိုကြိုက်လို့ မကြီးက ကားရိုက်ဖို့ ဝယ်ထားတဲ့ ဇာတ်တွေ ရှိတယ်နော်။ အချစ်ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲစာမျက်နှာကလည်း တစ်ခုအပါအဝင်ပဲလား။

ဟုတ်ပါတယ်။ အချစ်ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ စာမျက်နှာနဲ့ နောက်တိုး ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းနှစ်ပုဒ်ပေါ့။ ဒီနှစ်ပုဒ်ပဲ ရှိတယ်။

ဒီဇာတ်တွေက ဘာထူးခြားမှုရှိလို့ မကြီး ကြိုက်သွားတာလဲ။

ဘာ ထူးခြားသလဲဆိုတော့ ဇာတ်လမ်းကောင်းတယ်လေ။ ရုပ်ရှင်အဖြစ် တင်ပြဖို့ကောင်းတဲ့ ဇာတ်ပေါ့။ တင်ပြဖို့ ကောင်းတယ်ဆိုတာက ကိုယ့်ဇာတ်ရုပ်အတွက် ကောင်းလို့၊ နေရာရနိုင်လို့ ဝယ်ထားတာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်တိုး ဆိုရင် မကြီးအဓိက ပါဝင်ရမယ့် ဇာတ်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဇာတ်မျိုးက ရုပ်ရှင်အဖြစ် ရိုက်ပြမယ်ဆိုရင် သိုင်းသိုင်းဝိုင်းဝိုင်းနဲ့ လူတွေလည်း အများကြီးပါမယ်။ ဇာတ်အိမ်လည်း ခိုင်တယ်။ ပြီးတော့ မြန်မာ့အနုပညာဖြစ်တဲ့ ဆိုင်းဝိုင်းကိုလည်း ပြနိုင်မယ်။ အဲဒါကြောင့် မကြီးက ဝယ်ထားတာ။ မကြီး တစ်ယောက်တည်းအတွက် သီးသန့်ရှာထားတာ မဟုတ်ဘူး။ အများအတွက်လို့ ရည်ရွယ်ထားတာပေါ့။

ဟိုတုန်းက ဆရာ ဇော်ဂျီရဲ့ 'ဗေဒါလမ်း' ကဗျာပေါ့နော်။ ဒါရိုက်တာ ဦးချစ်ခင်က မင်းသမီး ဒေါ်ကြည်ကြည်ဌေးနဲ့ ရုပ်ရှင်အဖြစ် ရိုက်ခဲ့တယ်။ ဒီလို ကဗျာတစ်ပုဒ်ကနေ သီချင်းတစ်ပုဒ်၊ ရုပ်ရှင်တစ်ကား ဖြစ်နိုင်မယ့် ကဗျာမျိုးကို ရော မကြီးရဲ့ အနုပညာမှတ်တိုင် တစ်ခုအဖြစ် ချပြဖို့ အစီအစဉ်ရှိသလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥပမာ-ကွဲပြားတဲ့ အနုပညာ တစ်ခုကို နောက်ထပ် အနုပညာ တစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးဖို့ ပေါ့နော်။ ဗေဒါလမ်း က ဆရာ ဇော်ဂျီရဲ့ကဗျာ။ သီချင်းနဲ့လည်း အောင်မြင်ခဲ့သလို၊ ရုပ်ရှင်အဖြစ်လည်း အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ သီချင်းအဖြစ် သံစဉ် သွင်းထားတာက စန္ဒရား ချစ်ဆွေ၊ ဆိုတာက ဒေါ်ကြည်ကြည်ဌေး။ ရုပ်ရှင်မှာလည်း ဒေါ်ကြည်ကြည်ဌေး က ရိုက်ခဲ့တော့ အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုကားမျိုး ရိုက်ဖို့က မလွယ်ဘူးပေါ့နော်။ မကြီးတို့က ညွှန်ကြားသူ၊ ပံ့ ဖော်သူ မဟုတ်ဘူး၊ သရုပ် ဆောင်။ သရုပ်ဆောင်ဆိုတော့ မကြီးတို့ကို လာငှားလို့ ရိုက် ခွင့်ကြုံရင် ရိုက်ရမယ်။ ဦးချစ် ခင်ဆိုတာက ဟိုဘက်ခေတ် က ဒါရိုက်တာပေါ့။ သီချင်း အဖြစ် ဖန်တီးသူတစ်ယောက်၊ ရုပ်ရှင်အဖြစ် ဖန်တီးသူက တစ်ယောက်၊ မူရင်းကဗျာ ရေးသူကတစ်ယောက်။ ဒီလို ရိုက်ခွင့်ရခဲ့တာ ဒေါ်ကြည် ကြည်ဌေး ကံကောင်းတာပေါ့ နော်။ မကြီးလည်း ကံကောင်း ချင်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီဘက် ခေတ်မှာတော့ နာမည်ကြီး ကဗျာကိုရှာပြီး ရုပ်ရှင်အဖြစ် ဖန်တီးဖို့တွေးမိသူ ရှိပါ့မလား။ ရှိချင်လည်း ရှိနိုင်မှာပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဆီတော့ ဘယ် သူမှ ပြောတာမျိုး မရှိသေး ဘူး။

ဟုတ်ကဲ့၊ မကြီးကို သရုပ်ဆောင်အနုပညာပိုင်း မေးပြီးတော့ စာပေအနုပညာ ဘက် လှည့်မေးချင်ပါတယ်။ မကြီးက စာတွေလည်း ရေး တယ်ဆိုတော့၊ အခု လတ် တလောမှာရော စာတွေ ရေး ဖြစ်သလား၊ ရေးနေသလား သိချင်ပါတယ်။

ရေးတာတော့ ရေးနေ တယ်။ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဆိုတဲ့ လုံးချင်းဝတ္ထုလေ။ ရေးနေ တာ တော်တော်လေး ကြာခဲ့ ပြီ။ လေးနှစ်လောက်တောင် ရှိပြီလား မသိဘူး။ ခုထိကို အပြီးမသတ်နိုင်သေးဘူး။

ဘာလို့ အပြီးမသတ်ရ သေးတာလဲ။

ကလေးတွေကြောင့် ပေ။ ကလေးတွေ ရှိပြီးက တည်းက စာမရေးဖြစ်တော့ တာ ယနေ့ထိတိုင်ပဲ။ စာရေး ဖို့က တော်တော်မှုဒ်ဖြန့်သွင်း မှရော။ အဲဒီတော့ ကြာလာ လေလေ ဇာတ်အိမ်က ရွေ့ လာလေလေပဲ။ ဟိုလိုပြောင်း လိုက်၊ ဒီလိုပြောင်းလိုက်နဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကောင်းသထက် တော့ ပိုကောင်းသလားလို့။ တစ်လလောက်သာ ဘာ အလုပ်မှ မလုပ်ရဘဲ စာပြန် ရေးရရင်တော့ ပြီးနိုင်လောက် တယ်။ ၁၅ ရက်က မုဒ်သွင်း မယ်။ နောက် ၁၅ ရက်မှာ လက်ကျန် အပြီးရေးမယ်ဆို ရင်ပေါ့။

ရှေ့က ရေးခဲ့ပြီးတဲ့ လုံး ချင်းလေးတွေရဲ့ အမည်ကို ပြန်ပြောပြပေးပါဦး။

ပထမဆုံးက အချစ်စစ် စစ်များ၊ ပြီးတော့ မောင့် အတွက်၊ နောက် အနားသတ် သစ္စာ၊ ယုံကြည်၍ ခံစားရ သည်…ခံစားရ၍ ယုံကြည် သည်၊ ချစ်မိတဲ့အခါ ၆ အုပ် ပေါ့။ အခု ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ၇ အုပ်မြောက်ပေါ့။

မကြီးရဲ့ ဝတ္ထုတွေကို ရုပ်ရှင်အဖြစ်ရော ဖန်တီးဖို့ မရှိ ဘူးလား။

တစ်ယောက်မှ တော့ ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ လာမကမ်းလှမ်း ကြဘူး။ မကြီးလည်း ရိုက်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူး။

ဘာကြောင့်များလဲ။ ရုပ် ရှင်အဖြစ် ဖန်တီးဖို့ အဆင် မပြေနိုင်လို့လားဗျ။

ထင်တာပဲ။ မကြီး လည်း ဝတ္ထုရေးကတည်းက ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ဆိုပြီး ရည်ရွယ် ရေးတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ သူ့ပုံစံသဘောဝင်အောင် ရေးရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ ရိုက်လို့ကောင်းသွားနိုင်မှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုကို မရေးတာ။ ကိုယ့်စိတ်ထဲရှိတာ၊ ရေးချင်တာ ရေးပစ်တာ။ စာရေးတဲ့ နေရာမှာတော့ မကြီး လွတ်လပ်ချင်တယ်လေ။

စာရေးခြင်း၊ စာဖတ်ခြင်းက သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်အတွက် ဘယ်ကဏ္ဍတွေမှာ အထောက်အပံ့ ဖြစ်နိုင်သလဲဗျ။

စာရေးခြင်း၊ စာဖတ်ခြင်းတွေက သိပ်အရေးကြီးတယ်။ စာကနေ သီချင်းဖြစ်တယ်။ ဇာတ်လမ်းဖြစ်တယ်ဆိုတော့ အနုပညာချင်းတအား ဆက်စပ်မှုရှိတယ်။ သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်ဟာ စာများများဖတ်ဖို့ လိုသလို စာများများဖတ်တဲ့သူ၊ သရုပ်ဆောင်ဖြစ်လာတဲ့အခါ သူများထက်တော့လည်း တစ်ပန်းသာမှာပဲ။ သူများမသိတာတွေ သူသိနေမယ်လေ။ စာရေးတယ်ဆိုတာက စာရေးခြင်း ပညာဟာ တကယ်မလွယ်ဘူး။ စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမတွေကို တကယ်လေးစားတယ်။ လွယ်တော့ မလွယ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မကြီးက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက စာရေးတာ ဝါသနာပါတယ်။ ဒီတော့ ရေးစမ်းတယ်။ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီးတော့ ရေးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါမှတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စာရေးဆရာမတစ်ယောက်လို့ မခံယူမိခဲ့ဘူး။ သရုပ်ဆောင်အလုပ်ကိုသာ ကျွမ်းကျင်စွာလုပ်နိုင်တယ်။ စာရေးခြင်းကို မကျွမ်းကျင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဝါသနာပါလို့ ရေးတယ်။ ရေးတဲ့စာတွေကို ပရိသတ်က လက်ခံအားပေးတာကို ပဲ ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို စာရေးဆရာတစ်ယောက်လို့ ခံယူတာမိသလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကိုမေးဖို့ မကြီးက အဖြေဦးသွားတယ်။ ဒီတော့ နောက်တစ်မျိုး မေးရမှာပေါ့။ မကြီးရေးတဲ့ စာတွေကို ဘယ်လိုအမျိုးအစား ခွဲမလဲ။ ရသစာပေလို့ သတ်မှတ်နိုင်မလား။

ရသစာပေဆိုတာ ဘဝတွေကို ပုံဖော်ပြီး ဖန်တီးပြထားတဲ့ စာပေလို့ဆိုရင်တော့ မကြီးစာတွေကို မကြီး ထင်တာတော့ မဟုတ်လောက်ဘူး ထင်တာပဲ။

ဟုတ်ပါပြီ။ **နောက်ဆုံးအနေနဲ့ မေးခွန်းလေးတစ်ခု မေးချင်ပါတယ်။ မကြီးနဲ့ ကိုနိုင်(ကျော်ရဲအောင်)တို့ တွဲရိုက်တဲ့ ဇာတ်ကားတွေက ပရိသတ်လည်း ကြိုက်ကြတယ်။ သရုပ်ဆောင်တာလည်း အတွဲညီတယ်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သရုပ်ဆောင်တာ ပညာညီမျှလို့များလား။**

မကြီးတို့က အပြင်မှာလည်း သိပ်မတည့်ကြဘူးလေ။ အပြန်အလှန် စကားပြောရင် သူကလည်း မျိုးစုံပြောတယ်။ မကြီးကလည်း မျိုးစုံ ပြောတယ်။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နဲ့ အပြိုင်အဆိုင်ပြောကြတာ၊ ဒိုင်ယာလော့ခ်ထဲမှာ ပါတာရော၊ မပါတာရော စုံသွားရောပေါ့။ အပြင်မှာ ပြောသလိုကို ပြောဆိုသရုပ်ဆောင်ကြတာဆိုတော့ ဇာတ်ကပဲ ပိုကောင်းသွားသလား မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခုနောက်ပိုင်းတော့ သူနဲ့ သိပ်မရိုက်ဖြစ်ဘူး။ သိပ်လည်း မတွေ့ဖြစ်ဘူး။ လောလောဆယ်မှာ သူနဲ့တွဲဖို့ ပြောထားတဲ့ ကားလည်း မရှိသေးဘူး။ နောက်ကြုံရင်တော့ ရိုက်ဖြစ်ဦးမှာပါ။

အခုလို ဖြေကြားပေးတဲ့ မကြီးစိုးကို ရွှေအမြုတေ မဂ္ဂဇင်းက ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ■

ဟိန်းဆက်သွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

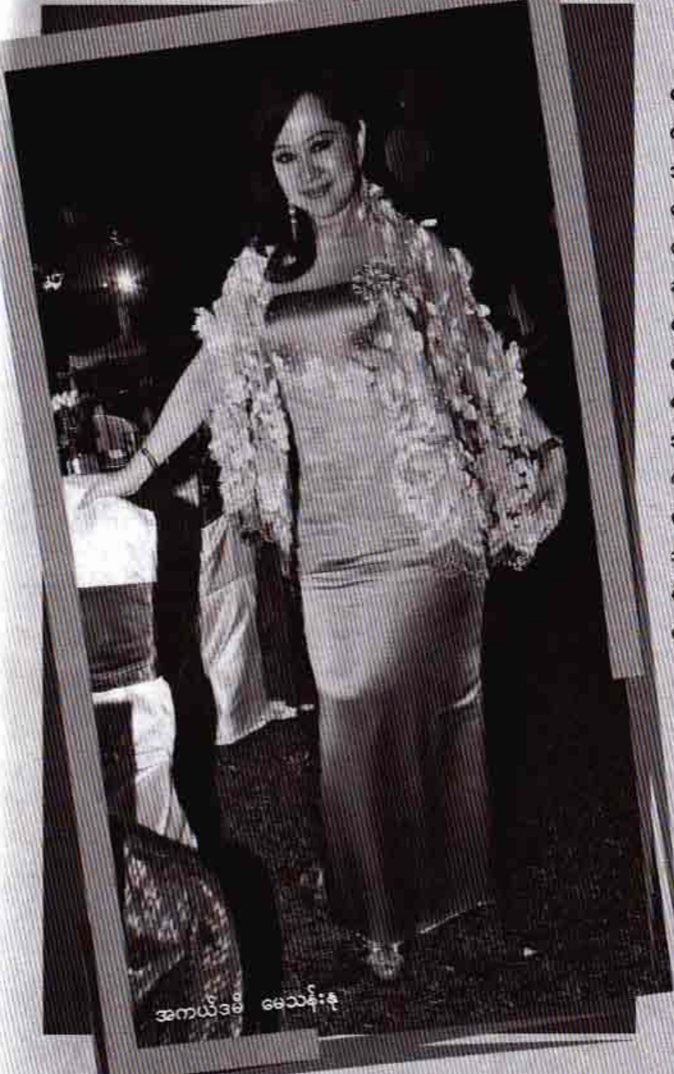

ဇာတ်လမ်းတွဲကို ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားနေတဲ့ မေသန်းနု

လင်းနိုင်ဦး

One Minute Interview
ကြုံရာဆုံရာ တစ်မိနစ်တာ

အကယ်ဒမီ ငါးဆုရှင် မေသန်းနုက လောလောဆယ်မှာ တခြားဇာတ်ကားတွေ ရိုက်ကူးရတာထက် ဇာတ်လမ်းတွဲ ရိုက်ဖို့ကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားနေတယ်လို့ ပြောခဲ့တဲ့အတွက် မေသန်းနုရဲ့ အနုပညာလှုပ်ရှားမှုများကို မေးကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

မဆင့်(မေသန်းနု) လောလောဆယ်မှာ အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာတွေ လုပ်ဖြစ်နေတာလဲ။

ကားရိုက်က ပြီးခဲ့တဲ့ ရက်ကပဲ ဒါရိုက်တာ မီးပွားနဲ့ရိုက်နေတာ ပြီးသွားတယ်။ အခု အိမ်ကို ကန်ထရိုက်နဲ့ဆောက်ဖို့ လုံးပန်းနေတယ်။ ပြီးရင်တော့လည်း ကားပဲ ရိုက်ရမှာပေါ့။

မဆင့်က အခုအချိန်မှာ ဇာတ်ကားတစ်ကား လက်ခံရိုက်ကူးတော့မယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုရွေးချယ်ပြီး လက်ခံရိုက်ကူးခဲ့တာလဲ။

မဆင့်ဘက်မှာတော့ ရွေးချယ်မှု သိပ်မရှိပါဘူး။ လာငှားတဲ့အပေါ်မှာပဲ ကိုယ့်အတွက် အခန်းနည်းတယ် ဆိုရင်လည်း မရိုက်ဘူးပေါ့။ အခုအခါ အမေအခန်းပဲ များတယ်ဆိုတော့ ရွေးချယ်မှု သိပ်မရှိဘူးပေါ့။

မဆင့်တို့ အရွယ်နဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ဇာတ်တွေ ရွေးချယ်ရိုက်ကူးလို့ ရသေးတာပဲ။ အခေ(သို့မဟုတ်) အဒေါ် နေရာကောင်းတွေ ရနိုင်သေးတယ်လေ။

ဟုတ်ပါတယ်။ မဆင့်တို့ အသက်အရွယ်အတွက် ရိုက်စရာဇာတ်တွေက အများကြီးပါ။ ဒါပေမဲ့ အခု လောလောဆယ်မှာ အဲဒါမျိုးတွေ ဇာတ်ကောင်းပေးပြီး ရိုက်ကြတာ နည်းတယ်။ အဲဒီအခါကျတော့ ကိုယ်လည်း မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့။ သူ့နေရာမှာ သူလည်း သူ့အထာနဲ့ နေကြတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်ကလည်း အနုပညာကို ချစ်တယ်။ ဒီလောကထဲကလည်း မထွက်သွားချင်သေးတဲ့ အခါကျတော့ ဒီလိုပဲ နေရဦးမှာပေါ့။

ဒီလောကထဲက မထွက်သွားချင်သေးတာက လုပ်ပြချင်တာတွေ ရှိသေးလို့လား၊ အနုပညာကို မစွန့်လွှတ်နိုင်သေးလို့လား။

မစွန့်လွှတ်နိုင်သေးတာပါ။ လုပ်ပြချင်တာထက် မဆင့်တို့ အသက်အရွယ်နဲ့လိုက်တဲ့ဇာတ်တွေ အများကြီးပဲ ရှိသေးတဲ့အတွက် လုပ်ချင်သေးတာပေါ့။ မဆင့်တို့က ရုပ်ရှင်ကို အားကိုးပြီးလုပ်ကြတာ။ ရုပ်ရှင်ကလည်း ခေတ်မကောင်းတော့တဲ့အခါကျတော့ တော်ရုံတန်ရုံလောက်နဲ့ ပြီးသွားကြတာ များတယ်။ အဲဒီအခါကျတော့ သူတို့လည်း ဖြစ်တဲ့အနေအထားနဲ့ လုပ်နေရတာဆိုတော့ ကိုယ်ကလည်း ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲ။ ရတဲ့အပေါ်မှာပဲ ရေစုန် မျောပြီး လုပ်နေရတာပေါ့။

အဲဒီလိုဆိုရင် မဆင့်က ကိုယ်တိုင်လည်း ထုတ်ခဲ့ဖူးတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်လို့ ကိုယ်ပိုင် ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ ရိုက်ကူးဖို့ရော မစဉ်းစားဘူးလား။

အခု လောလောဆယ်မှာ ထုတ်လုပ်ရေးတွေကလည်း အဆင်မပြေတဲ့အတွက် ထုတ်လုပ်ရေးခိုင်းကိုလည်း အကုန်လုံး ရပ်ထားတယ်။

မဆင့် ကင်မရာတွေ ထောင်ထားတာရှိတယ်။ အဲဒီ ကင်မရာတွေနဲ့ ရိုက်ရင်လည်းရတာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မရိုက်ဖြစ်တာလဲ။

မဆင့်ထောင်ထားတဲ့ ကင်မရာတွေက ရှေ့ပိုင်းမှာကတော့ တော်တော်လေး ငှားရတယ်။ အခုချိန်ခါမှာတော့ ကင်မရာ မော်ဒယ်လ်တွေက မြင့်လာပြီ။ အရမ်းကောင်းတာတွေ ရောက်နေပြီဖြစ်လို့ ကိုယ့်ကင်မရာတွေက မော်ဒယ်လ် နိမ့်သွားပြီ။ ဒါကြောင့် ကင်မရာလည်း အငှားကျတယ်။ တိုက်တွေ တော်တော် များများကလည်း ကိုယ်ကုမ္ပဏီက ကိုယ့်ကင်မရာတွေနဲ့ပဲ ရိုက်နေကြတာဆိုတော့ သိပ်မငှားရဘူး။ ကိုယ်ဘက်ကလည်း မော်ဒယ်လ်အမြင့်တွေ သိပ်မဝယ်နိုင်တာလည်း ပါတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ကုမ္ပဏီက ထုတ်ပြီးရိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ကင်မရာတွေက နိမ့်တဲ့အတွက် ရိုက်ချင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း ထုတ်မရိုက်ဖြစ်တာပါ။

မဆင့်အနေနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ထုတ်လုပ်ရေးအတွက် ရိုက်ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုဇာတ်မျိုးရိုက်ချင်တာလဲ။

မဆင့်အနေနဲ့ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း သိပ်အမွှမ်းတင်ပြီး မရိုက်ချင်တော့ဘူး။ အဲဒီအချိန်၊ အဲဒီအရွယ်လည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ အခုအချိန်မှာတော့ မဆင့်က ဇာတ်လမ်းတွဲကို ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားတယ်။ ဇာတ်လမ်းတွဲမှာတော့ လုပ်ပြချင်တာတွေ လုပ်လို့ရတယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ကို အဓိကထားပြီး ရိုက်တဲ့ဇာတ်မျိုးထက် ပရိသတ်စိတ်ဝင်စားမယ့် ဇာတ်မျိုးပဲ ရိုက်ချင်တယ်။ ဇာတ်လမ်းတွဲကိုတော့ ကိုယ်တိုင် ထုတ်လုပ်ဖို့လည်း အစီအစဉ် ရှိပါတယ်။

အကယ်ဒမီ ငါးဆုကနေ နောက်ထပ် ခြောက်ဆု၊ ခုနစ်ဆု မဖြစ်ချင်တော့ဘူးလား။

အခုအချိန်မှာတော့ ပိုပြီး ဝေးသွားပြီပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ကိုယ်တိုင်လည်း မထုတ်နိုင်ဘူး။ လာအငှားကို စောင့်နေတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်ကို ဆောင်းပေးမယ့်ဇာတ်လည်း ဖြစ်လာတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်လုပ်ခွင့်မှ အကယ်ဒမီ ဆိုတာလည်း ရမှာလေ။ လုပ်ခွင့်နဲ့ဝေးနေတဲ့အခါကျတော့ အကယ်ဒမီဆိုတာလည်း ဝေးသွားတာပေါ့။

■

လှိုင်းနိုင်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

One Minute Interview
ကြုံရာဆုံရာ တစ်မိနစ်တာ

ရင်ထဲက ဆောင်းရာသီ၊ ချစ်ခြင်းဖွဲ့မေတ္တာ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများနဲ့ အကောင်းဆုံးအမျိုးသမီး ဇာတ်ပို့ဆု နှစ်ကြိမ်ရရှိထားတဲ့ မြတ်ကေသီအောင်က ကျန်းမာရေးကြောင့် နှစ်နှစ်လောက် နားခဲ့ရပြီး၊ အခုတော့ ဇာတ်ကားတွေ ပြန်ရိုက်နေပြီ ဆိုတာကြောင့် အကယ်ဒမီ မြတ်ကေသီအောင်ကို မေးကြည့်ခဲ့ပါတယ်။

မကေ က လောလောဆယ်မှာ ဘာတွေ လုပ်ဖြစ်နေတာလဲ။ ကားရိုက်လည်း မတွေ့တာကြာပြီနော်။

ကျန်းမာရေးကြောင့် နားခဲ့ရတာ နှစ်နှစ်လောက် ကြာပြီ။ အခုမှ ပြန်ရိုက်ဖြစ်တဲ့ အတွက်ပါ။ ပြန်ရိုက်တာ အခုမှ လေးကားပဲ ရှိသေးတယ်။

ကျန်းမာရေးက ဘယ်လိုချို့ယွင်းလာလို့နားလိုက်ရတာလဲ။

ကျန်းမာရေး မကောင်းတာကတော့ စုံလို့ပါပဲလို့ ပြောရ မလိုပါပဲ။ အသည်းလည်း မကောင်းဘူး။ ကျောက်ကပ်လည်း မကောင်းဘူး။ အခု လောလောဆယ်တော့ အာရုံကြော အားနည်းတာရယ်၊ ကျောက်ကပ်အားနည်းတာကို ကုနေရသေးတယ်။

ကျန်းမာရေးကြောင့် နားနေရတဲ့အချိန်မှာ ဘယ်လိုခံစားရလဲ။ တခြားသရုပ်ဆောင်တွေက ကားတွေ ရိုက်နေကြတဲ့အခါမှာပေါ့။

ကားမရိုက်ရတာကိုတော့ သိပ်မခံစားဘူး။ နေမကောင်း ဖြစ်နေတာကိုတော့ ခံစားရတယ်။ တစ်နေ့ ဆေးအလုံး လေးငါးဆယ်လောက် သောက်နေတယ်ဆိုတော့ မြန်မြန်နေကောင်းချင်တာပဲ သိတယ်။ အလုပ် လုပ်ချင်တာထက်ကို မြန်မြန်နေကောင်းမှ ဖြစ်မယ်။

အနှစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း အကြမ်းဆုံးကာရိုက်တာကို သရုပ်ဆောင်နေရတယ်ဆိုတဲ့ မြတ်ကေသီအောင်

လင်းနိုင်ဦး

ကျန်းမာမှဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်က ပိုများနေတယ်။

အခု ပြန်ရိုက်ဖြစ်တဲ့ အခါမှာရော အဆင်ပြေရဲ့လား။ ကျန်းမာရေးကရော ဘယ်လိုအခြေအနေရှိသေးလဲ။

ကျန်းမာရေးက အပြည့်အဝ မကောင်းသေးဘူး။ ဆေးသောက်နေရဆဲဆိုတော့ ပင်ပင်ပန်းပန်း သိပ်မရိုက် နိုင်ဘူး။ ဟဲဗီးလုပ်ရမယ့် ဘစ်ခန်းရိုက်ပြီးရင် နောက်တစ်ခန်းရိုက်ဖို့က ချက်ချင်း အဆင်မပြေဘူး။ နားရတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဖီလင် အပြည့်အဝမထားနိုင်ဘူး။

မကေ က လုပ်ချင်တာတွေ၊ လုပ်ပြနိုင်တာတွေ ဆက်မလုပ်ချင်တော့ဘူးလား။

လုပ်တာတော့ လုပ်ပြချင်တာပေါ့။ အိပ်ရာထဲလဲသွားတဲ့အခါ မှာတွေးလိုက်မိတာက ပိုက်ဆံရှိတာလည်းအလကားပဲ။ ကား တွေရိုက်နေတာလည်း အလကားပဲ။ ကျန်းမာရေးကောင်းမှ ဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်က နံပါတ်တစ်ဖြစ်သွားတယ်။ ကျန်းမာရေး အပေါ်မှာပဲ ကြည့်ပြီးတော့တစ်လတစ်ကားပဲ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်။ နှစ်လတစ်ကားလည်းဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

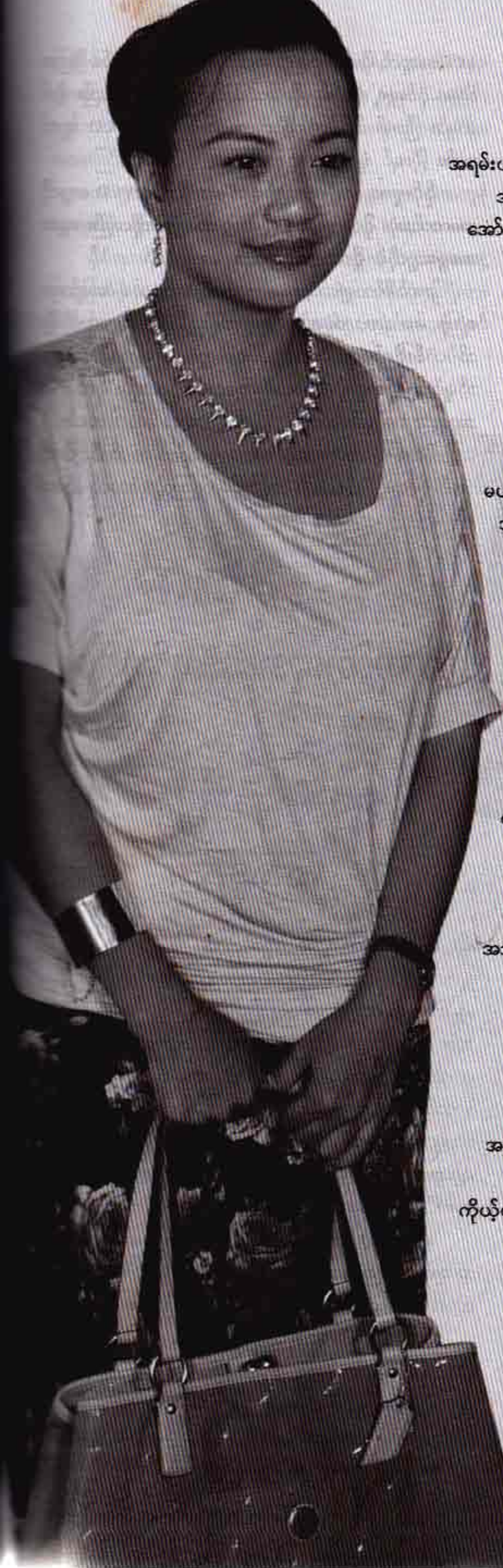

မကော ကပဲ နားလိုက်တာလား။ ထုတ်လုပ်ရေးတွေ၊ ဒါရိုက်တာတွေကပဲ လာမငှားတာလား။

သူတို့တွေကတော့ လာခေါ်ကြပါတယ်။ ကိုယ့်ဘက်က အရမ်းပင်ပန်းမယ့်ကားမျိုးဆိုရင် ရှောင်ချင်တယ်။ ပင်ပန်းမှာလားလို့ အရင်မေးရတယ်။ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းနဲ့ နှင်းလုံးရတာတို့၊ အော်ဟစ်ရတာတို့ပါမှာလား မေးရတယ်။ သက်သောင့်သက်သာနဲ့ ထိုင်ပြော ထ,ပြောလောက်ဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေတယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ရွေးတာလည်းပါတယ်။ တချို့ကလည်း နေမကောင်းဘူးထင်ပြီး လာမခေါ်တာလည်း ရှိတယ်။

မကေက ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလောက်ပဲ ရိုက်ချင်ပေမဲ့ မကေကို လာငှားပြီဆိုကတည်းက ဟဲဗီးလုပ်ရမယ့် ဇာတ်မျိုးမှ လာငှားမှာ မဟုတ်လား။

ပြန်ရိုက်ရတဲ့ကားတွေကလည်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တောင်မှ အရမ်းပင်ပန်းမယ့် အိုက်တင်မျိုးတွေ၊ ဒရာမာတွေ ဒါမျိုးတွေပဲ လာခေါ်တော့ တစ်ကားဆိုတစ်ကား အရမ်းကိုပင်ပန်းတယ်။ အခုရိုက်နေတဲ့ကားမှာလည်း ပါတဲ့ သရုပ်ဆောင်အကြီးတွေထဲမှာ ကိုယ့်အခန်းက အများဆုံးလို ဖြစ်နေတယ်။ ဆင်း(န)ပေါင်း ၇၀ ကျော်လောက်ရှိနေတယ်။ အခန်းတိုင်း အရမ်းလုပ်ရတာ ဆိုတော့ အရမ်း ဖလက်ပြတယ်။ ကိုယ့်အခြေအနေကို ဒီကားမှာ ပိုနားလည်လာတယ်။ ဒီတစ် ခန်းမှာ အော်ဟစ်ပြီးပြီဆိုရင် နောက်တစ်ခန်းအတွက် ညိုပြီး အနားတောင်းရတယ်။ ကတ်ကိုပိုင်းရိုက်ခိုင်းရတာမျိုးတွေ ရှိတယ်။ ဒါရိုက်တာ ကလည်း နိုင်ငံခြားသားဆိုတော့ တော်တော် ပြောယူရတယ်။

အခု ရိုက်နေတာ ဘယ်ဒါရိုက်တာနဲ့ ဘာကားလဲ။

ဒါရိုက်တာကတော့ ထိုင်းဒါရိုက်တာပါ။ ဝိညာဉ်ရှိုက်သံ လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ သရဲကားပါ။ သရုပ်ဆောင်တွေကတော့ အသစ်တွေပဲ များပါတယ်။ အကြီးထဲကဆိုရင် ကိုအောင်ခိုင်တို့၊ မဝါဝါအောင်တို့၊ စုလှိုင်နှင်းတို့လောက်ပဲ ပါတယ်။

ဝိညာဉ်ရှိုက်သံမှာ မကေက ဘယ်ဇာတ်ရုပ်မှာ ဘယ်လိုကာရိုက်တာနဲ့ သရုပ်ဆောင်ရလဲ။

သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း ရိုက်ခဲ့ရတဲ့ ဇာတ်တွေထဲမှာ အခုကားကတော့ ကာရိုက်တာ အရမ်းကြမ်းတဲ့ ကားလို့ ပြောလို့ရတယ်။ ဘယ်လိုကြမ်းတာလဲ ဆိုတာ ကားထွက်မှပဲ ကြည့်လိုက်ပါတော့။ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်တောင်မှ ငါ အဲဒီလိုလားလို့ စဉ်းစားမိသွားတယ်။

မကေက အခုလေးလောဆယ်မှာ တစ်ယောက်တည်းလား။ ဘယ်သူနဲ့လဲ။

တစ်ယောက်တည်းပါပဲ။ တစ်ယောက်တည်းဆိုရင် လိမ်ပြောတယ်ထင်ဦး မယ်။ အဒေါ်တွေ ရှိပါတယ်။ အဒေါ်တွေကို ခေါ်ထားပါတယ်။

■

လင်းနိုင်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

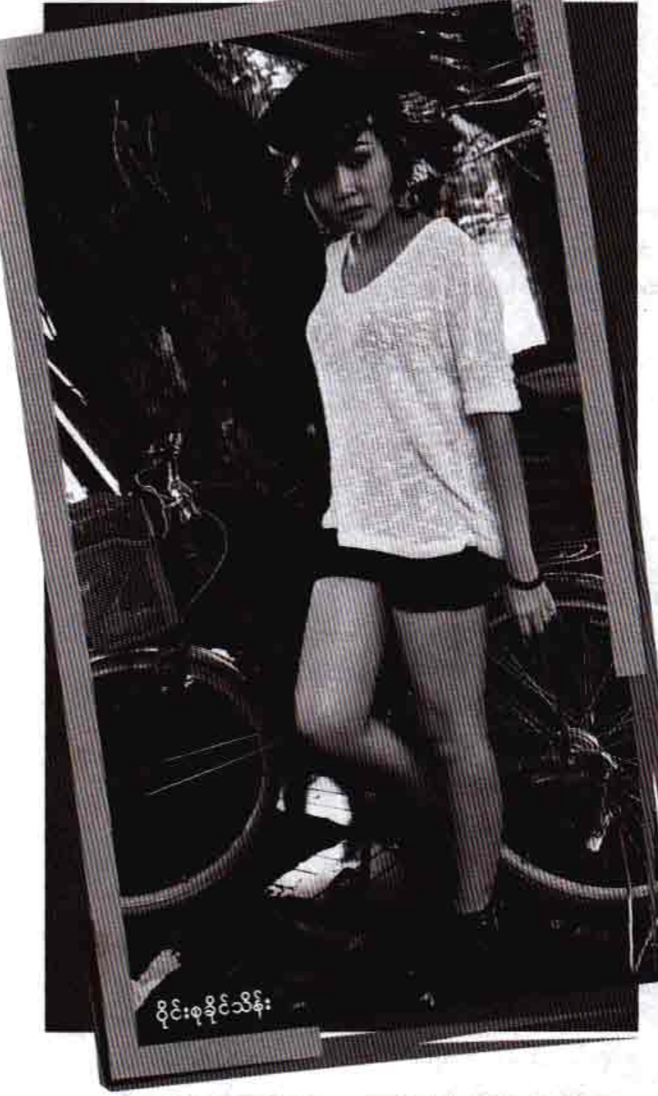

ပိုင်းစုခိုင်သိန်း

အခွေတိုင်းကို မှတ်တိုင်တစ်ခုအနေနဲ့လုပ်တဲ့ ပိုင်းစု

လင်းနိုင်ဦး

One Minute Interview
ကြုံရာဆုံရာ တစ်မိနစ်တာ

အနုပညာလောကမှာ သရုပ်ဆောင်အဖြစ်နဲ့ရော အဆိုတော်အဖြစ်နဲ့ပါ အောင်မြင်နေတဲ့ ပိုင်းစုခိုင်သိန်းကို လောလောဆယ်မှာ ဇာတ်ကားတွေ ပိုရိုက်နေတာတွေ့ရတဲ့အတွက် အနုပညာလှုပ်ရှားမှုများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မေးကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ပိုင်းစုခိုင်သိန်းက လောလောဆယ်မှာ ဇာတ်ကားတွေ ဆက်တိုက်ရိုက်နေတာ တွေ့ရတော့ ကားတွေ ပိုရိုက်ဖြစ်နေတယ်လို့ ပြောလို့ရမလား။

အခု လတ်တလောတော့ ဇာတ်ကားတွေ ပိုရိုက်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ကားတွေ ဆက်တိုက်ရိုက်ဖြစ်ပြီးရင် ပိုင်းစုရဲ့ *အာဘွား* VCDအတွက် ရိုက်စရာတွေ ဆက်တိုက်ရိုက်သွားမယ်။ ဒီကြားထဲမှာ ပိုင်းစုရဲ့ စုံတွဲခွေကို အသံသွင်းဖို့ အစီအစဉ်လည်း ရှိပါတယ်။ ပြီးရင် ဒီနှစ်ကုန်ပိုင်းလောက် *အာဘွား* VCD ထွက်မယ်။ ပြီးရင် စုံတွဲခွေ ထွက်မယ်။

ပိုင်းစုက ရှေ့မှာထွက်ခဲ့တဲ့တေးစီးရဲ့ VCD တွေကို အကောင်းဆုံး ရိုက်ကူးခဲ့တာဆိုတော့ *အာဘွား* ကိုလည်း ရှေ့က အခွေတွေလိုပဲ ရိုက်သွားမှာလား။

တတ်နိုင်သမျှတော့ အကောင်းဆုံးရိုက်မယ်။ *အာဘွား*မှာတော့ *မက်လောက်စရာ* တို့၊ *မျက်လှည့်* တို့အခွေတွေလိုမျိုး သိပ်ဟဲဗီးရိုက်စရာသီချင်း သိပ်မပါဘူး။ ဒါကြောင့် အခွေးသီချင်းဆိုရင်လည်း ဇာတ်လမ်းကလေးနဲ့စဉ်းစားပြီး ရိုက်မယ်။ *အာဘွား* တစ်ပုဒ်လောက်ပဲ ဟဲဗီးရိုက်စရာ ပါ,ပါတယ်။

ပိုင်းစုကို အားပေးတဲ့ ပရိသတ်တွေက ဘယ်သီချင်းကို ဘယ်လိုလေး ရိုက်ပေးပါ၊ ဘယ်လိုလေးကြည့်ချင်တယ် ဆိုတာမျိုး တောင်းဆိုထားတာ မရှိဘူးလား။

တချို့တွေက တောင်းဆိုထားတာတွေတော့ ရှိပါတယ်။ ရှေ့က အခွေတွေလို တောင်းဆိုကြတာမျိုး ဒီအခွေမှာ သိပ်မရှိဘူး။ *အာဘွား* လောက်ကိုပဲ တောင်းဆိုကြတာရှိတယ်။ *Sweet 16*ကို ကလေးတွေနဲ့ ချစ်စရာလေးဖြစ်အောင် ရိုက်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုထားတာ ရှိတယ်။ ကျန်တာတွေက အခွေးသီချင်းတွေများတော့ ဇာတ်လမ်းပုံစံနဲ့ ရိုက်လိုက်ရုံပဲ။ ဒီအထဲမှာ မင်းရဲ့ရွေးချယ်မှု သီချင်းဆိုရင် ပိုင်းစု အိုင်ဒီယာနဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုလုံးကို ပြောပြီးတော့ ကိုဝင်းလွင်ယက်က ရိုက်ပေးတာ။

***မျက်လှည့်* အခွေတုန်းက တော်တော်လေးလည်း အကုန်အကျခံ ရိုက်ခဲ့ရတော့ အကျိုးအမြတ်အနေနဲ့ ကိုက်ရော ကိုက်ရဲ့လား။**

အဲဒီလိုမျိုးတော့ မကိုက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပိုင်းစုအခွေက ရှုံးတော့ မရှုံးသွားဘူး။ အဓိကက အနုပညာ အရင်းအနှီးကိုယ့်ရဲ့မှတ်တိုင်တစ်ခုအနေနဲ့ ပိုင်းစုအခွေတိုင်းကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ထုတ်တယ်။ ပရိသတ်တွေအတွက် အကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးထားတယ်လို့ ပရိသတ်က လက်ခံအားပေးရင် တော်ပါပြီ။ မြတ်ခြင်း၊ မမြတ်ခြင်း၊ ရခြင်း မရခြင်း ကျန်တာ အရေးမကြီးဘူး။ ကိုယ့်အတွက် အနုပညာကျန်ဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်။

အာဘွား ကို ရိုက်တဲ့နေရာမှာ အရင်အခွေတွေလိုပဲ အကုန်အကျခံပြီး ရိုက်သွားဦးမှာလား။

ပိုင်းစုပရိသတ်အမှန်ဆိုရင် ပိုင်းစုအခွေကို တယုတယနဲ့ မြတ်မြတ်နိုးနိုး သိမ်းချင်စရာဖြစ်အောင် အကောင်းဆုံး ကြိုးစားပြီးရိုက်တယ်။ ပိုင်းစုတို့က အကောင်းဆုံးနဲ့ ပရိသတ်အကြိုက်ဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားထားလို့ မနှမြောဘဲနဲ့ Original အခွေကို အားပေးဖို့ တိုက်တွန်းချင်တယ်။ အခု သုံးပုဒ်လောက်ပဲ ရိုက်ကူးပြီးတာကို တော်တော်လေး ကုန်နေပြီဆိုတော့ ရှေ့အခွေတွေထက် ပိုပြီးကုန်ကျဖို့ပဲ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပိုင်းစုကတော့ အကောင်းဆုံးပဲ ပေးချင်တဲ့အတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို မကြည့်ဘဲ ရိုက်သွားမှာပါ။ ကြည့်လိုက်ရင် ဘယ်လောက် ကြိုးစားထားတယ်၊ ဘယ်လောက်အကုန်အကျခံထားတယ် ဆိုတာကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်လို့ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

■ လင်းနိုင်ဦး

www.burmeseclassic.com

ခင်လေးနွယ်

သရုပ်ဆောင်အလုပ်က နားပြီး သီချင်းဆွဲလုပ်ဖြစ်နေတဲ့ ခင်လေးနွယ်

လင်းနိုင်ဦး

One Minute Interview
ကြုံရာဆုံရာ တစ်မိနစ်တာ

အမိက သရုပ်ဆောင်မင်းသမီးအနေနဲ့ ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယိုဇာတ်ကားများမှာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ခင်လေးနွယ်တစ်ယောက် သရုပ်ဆောင် မလုပ်တော့တာ ကြာပြီလို့ ပြောတဲ့အတွက် သရုပ်ဆောင်မလုပ်ဖြစ်တော့တဲ့ အကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်လေးနွယ်ကို မေးကြည့်ခဲ့ပါတယ်။

ခင်လေးနွယ်က ကားတွေလည်း အများကြီး ရိုက်ရတာ။ အောင်မြင်မှုတွေလည်း ရရဲ့သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ နားလိုက်ရတာလဲ။

သရုပ်ဆောင် မလုပ်ဖြစ်တော့တာ နှစ်နှစ်တောင် ကျော်သွားပြီ။ အမိကကတော့ အသက်အရွယ်လည်း ရလာပြီပေါ့နော်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ လူ့စိတ်ဆိုတာ ပြောလို့ မရဘူး။ အရမ်းလုပ်ချင် စိတ်ပေါ်လာရင် ဘယ်လို ဖြစ်မယ်မှန်း မသိဘူး။ အခုလောလောဆယ်တော့ လုပ်ဖို့ အစီအစဉ် မရှိပါဘူး။

ခင်လေးနွယ် အရင်တုန်းက ပြောဖူးတာရှိတယ်။ သီချင်းဆိုတာလည်း ဝါသနာပါတယ်ဆိုတော့ စီးရီးထုတ်ဖို့ သရုပ်ဆောင်အလုပ်က နားတာလား။

အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အမိကက စီးပွားရေးကို အချိန်ပေးချင်လို့ပါ။ လုပ်သင့်တဲ့အချိန်မှာ လုပ်ရမှာလေ။ တစ်ကိုယ်တော် တေးစီးရီးလည်း စီစဉ်နေပါတယ်။ အတီးပိုင်းတွေ အကုန်ပြီးသွားပြီ။ သုံးလေးပုဒ်လည်း ဆိုပြီးပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ စိတ်တိုင်း သိပ်မကျသေးတော့ ခဏခဏ ပြန်ပြီး နားထောင်ဖြစ်တယ်။ ခရီးထွက်နေရတာလည်း ရှိသေးတော့ အချိန်ယူပြီး လုပ်ပါမယ်။

နယ်ကလာတဲ့သူဆိုတော့ စီးပွားရေးလည်း လုပ်ချင်တယ်။ ရန်ကုန်ကို လာဖြစ်တာလည်း ကျောင်းတက်ဖို့လာတာပါ။ အဲဒီကနေမှ အနုပညာထဲကို ရောက်သွားတဲ့အတွက် ဘာမှ အခြားအလုပ်တွေ မလုပ်တတ်ဘူး။ အဲဒီလို မလုပ်တတ်တော့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပေါင်းပြီး ရှယ်ယာလုပ်တယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မလုပ်တတ်တော့ သူငယ်ချင်းတွေ တွဲခေါ်တဲ့အချိန်မှာ စီးပွားရေးအလုပ်ကို လုပ်ဖြစ်သွားတာပါ။ အနုပညာ ဆက်လုပ်ဦးမယ်ဆိုရင် စီးပွားရေးအတွက် အချိန် မပေးနိုင်မှာလဲစိုးတယ်။

ခင်လေးနွယ်က လုံးဝ မလုပ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာလား။ စိတ်ကြိုက်ဇာတ်တွေ့ရင်ရော မလုပ်တော့ဘူးလား။

လုံးဝ မလုပ်တော့ဘူးလို့ မပြောချင်ဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီချင်းဆိုတယ်ဆိုတာကလည်း လွယ်တော့မလွယ်ဘူးလေ။ ခံစားချက်ကိုလည်း အပြည့် အဝထည့်ပြီး ဆိုဖို့လည်းလိုတော့ ခင်လေးနွယ်အနေနဲ့ သင်ယူနေဆဲ အချိန်လည်းဖြစ်လို့ တော်တော်တော့ အချိန်ပေးရတယ်။

ခင်လေးနွယ်အတွက် သီချင်းတွေကို ဘယ်ပိုင်းက တီးပေးထားတာလဲ။ ဘယ်သူ့သီချင်းတွေကို ဆိုမှာလဲ။

သီချင်းတွေကိုတော့ Lazy Club က တစ်ဝက်၊ The Trees တစ်ဝက် တီးပေးထားတယ်။ သီချင်းတွေကို ရေးပေးထားတဲ့ တေးရေးဆရာတွေကတော့ ရွှေကျော်ကျော်၊ ဖိုးကာ၊ စံပီး၊ ဇဝါ၊ သားကြီး၊ Ar-T ဟဲ့လေးတို့ ရေးပေးထားတဲ့ သီချင်းတွေ ပါပါတယ်။ နောက်ထပ်လည်း သီချင်းတွေ စုနေပါသေးတယ်။

သီချင်းဆိုတာကို ဘယ် တုန်းကတည်းက ဝါသနာပါခဲ့တာလဲ။ သရုပ်ဆောင် လုပ်ပြီးမှ ဝါသနာပါသွားတာလား။

သီချင်းကိုတော့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဝါသနာပါခဲ့တာပါ။ မွေ့သီချင်းတွေ၊ ဆုတောင်းသီချင်းတွေလည်း အိမ်မှာရော၊ ဘုရားကျောင်းတွေမှာပါ ဆိုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သီချင်းနဲ့ အရမ်းမစိမ်းခဲ့ဘူး။ သရုပ်ဆောင်ဖြစ်တော့လည်း နယ်ပွဲတွေမှာ ဆိုဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ဆိုဖြစ်တဲ့အခါမှာ သူများသီချင်းတွေ ယူဆိုရတော့ အဲဒီအဆိုတော်ပါ ဒီပွဲမှာ ပါလာရင် အများကြီး မရထားတော့ ဘာဆိုရမှန်း မသိတော့ဘူး။ ပိုဆိုးတာက နိုင်ငံခြားသွားတဲ့ ခရီးစဉ်တွေမှာဆိုရင် ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်ဆိုရဘာဆိုတော့ ရွေးချယ်ဖို့ နည်းနည်း ခက်သွားပြီ။ ကိုယ်ပိုင်သီချင်းရှိရင် ကောင်းမှာပဲဆိုပြီးတော့ ထုတ်ဖြစ်တာလည်း ပါပါတယ်။

တေးစီးရီး Title ကို ဘယ်လို အမည်ပေးသွားမှာလဲ၊ ဘယ်တော့လောက် ထွက်နိုင်မှာလဲ။

လုပ်နေတာတော့ နည်းနည်း ကြာပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ သီချင်းက မစုံသေးတော့ Title လည်း မပေးရသေးဘူး။ ဒီနှစ်ကုန်လောက် ထွက်ဖြစ်နိုင်ဖို့တော့ ကြိုးစားနေတာပါပဲ။

သီချင်းဆိုချင်လို့၊ စီးပွားရေးလုပ်ချင်လို့ဆိုပြီး သရုပ်ဆောင်အလုပ်ကို မလုပ်ဖြစ် တော့တာလား။ အခြားအကြောင်းတွေ ရှိဦးမလား။

'တခြားတော့ ဘာအကြောင်းမှ မရှိပါဘူး။ သီချင်းဆိုတယ်ဆိုတာက တစ်ယောက်တည်းလုပ်လို့ရတော့ မဆိုချင်ဘူးဆို ရပ်ထားလို့ရတယ်။ ကားရိုက်ကျတော့ အဲဒီလို မရဘူး။ အများနဲ့လုပ်ရတာဖြစ်လို့ လက်ခံပြီးရင် ပြီးအောင် လုပ်ပေးရတယ်။ စီးပွားရေး လုပ်နေတာဖြစ်တော့ တွေ့ချင်တယ်ဆိုလည်း သူ့အချိန်နဲ့သူ သွားတွေ့ရတယ်။ ခရီးထွက်စရာရှိရင် ထွက်ရတယ်။ အဲဒါတွေကြောင့်ပါ' လို့ ခင်လေးနွယ်က ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

■ လင်းနိုင်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချစ်တွေ သိမ်းဆည်းမှုခဲ့တဲ့ ဂျိမ်းစ်ဂါနာ

ဇာနည်ဖိုး

၂၀၁၄ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့မှာ အသက် ၈၆ နှစ်အရွယ်ရှိ ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ဂျိမ်းစ်ဂါနာ လူကြီးရောဂါနဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်ပါတယ်။ မကွယ်လွန်ခင်မှာ လေဖြတ်ဝေဒနာကို နှစ်ကာလအတော်များများ ခံစားသွားရပါတယ်။ ဟောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်လောကရဲ့ လူချောလူလှ စာရင်းဝင် ဂျိမ်းစ်ဂါနာရဲ့ဘဝဟာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းပါတယ်။ အထူးသဖြင့်

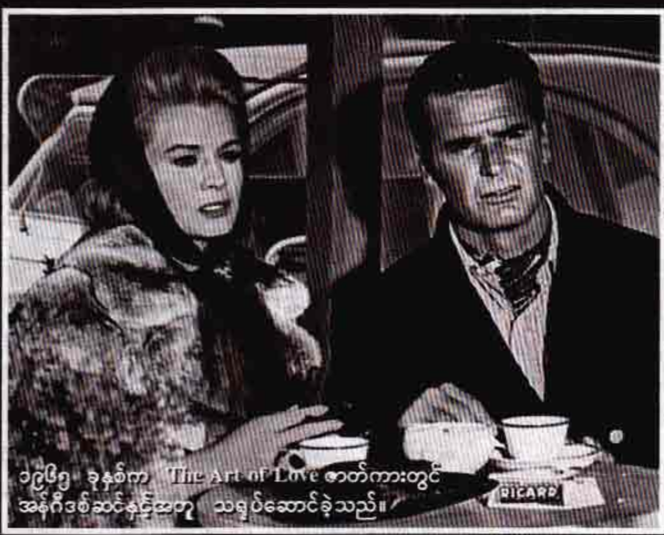

၁၉၆၅ ခုနှစ်က The Art of Love ဇာတ်ကားတွင် အန်ဂျီဒစ်ဆင်နှင့်အတူ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၀ ခုနှစ်က Cash McCall ဇာတ်ကားမှာ နာတလီဝုဒ်နှင့်အတူ

အိမ်ထောင်ဖက်အပေါ်မှာ သစ္စာထားပြီး တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ရတဲ့ မင်းသမီးကို ချစ်မြတ်နိုးပေမဲ့ ကွယ်လွန်ချိန်အထိ သူ့အချစ်တွေကို ရင်ထဲမှာပဲ သိမ်းဆည်းသွားခဲ့ခြင်းပါ။ သူ ကွယ်လွန်ချိန်မှာ အနောက်နိုင်ငံထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များက သူ့အကြောင်း ဝေဝေဆာဆာ ရေးသားကြပြီး သူ ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပုံများနဲ့ ဖော်ပြခဲ့ကြတာကို ရွှေအမြုတေ ပရိသတ်များအတွက် လက်ဆောင်ကမ်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

❑

၁၉၆၃ ခုနှစ်က အိမ်ထောင်ရှိ မင်းသားဖြစ်တဲ့ ဂျိမ်းစ်ဂါနာနဲ့ ဟောလိဝုဒ်ရဲ့ ရှုပါစတားမင်းသမီးတစ်လက် ဖြစ်တဲ့ ဒေါရစ္စဒေးတို့ တွဲဖက်ပြီး Maverick အမည်ရှိ ဇာတ်လမ်းတွဲမှာ သရုပ်ဆောင်ကြစဉ် ဂျိမ်းစ်က ဒေါရစ္စရဲ့အလှမှာ ယစ်မူးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းကလည်း ဟာသအချစ်ဇာတ်လမ်းတွဲပါ။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဂျိမ်းစ်က သူတို့နှစ်ဦးဟာ ဒီဇာတ်လမ်းတွဲမှာသာမက More Over, Darling, The Thrill of It All ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများရိုက်ကူးစဉ်ကတည်းက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မေတ္တာသက်ဝင်ခဲ့ကြပေမဲ့ နှစ်ဦးစလုံးက အိမ်ထောင်ရှင်များဖြစ်တာကြောင့် သူတို့အချစ်တွေကို ရင်ထဲမှာပဲ သိမ်းဆည်းထားခဲ့ကြတယ်လို့ ဝန်ခံခဲ့ပါတယ်။

'ဒေါရစ္စနဲ့ တွဲရိုက်ရင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှာ ပိုပြီးထူးခြားတယ်' လို့ ဂျိမ်းစ်က ဆိုပါတယ်။ 'ဒါကလည်း ဒေါရစ္စဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်လောက်လှတယ်ဆိုတာ မသိဘဲနဲ့ ဆန်းကျင်ဘက်ယောက်ျားတွေကို ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်အဝရှိခဲ့လို့ပါပဲ။ တကယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်ကြပါလျက် အိမ်ထောင်ဖက်များအပေါ်တွင် သစ္စာစောင့်သိခဲ့ကြသည့် ဒေါရစ္စဒေးနှင့် ဂျိမ်းစ်ဂါနာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ ကျွန်တော့်မှာသာ အိမ်ထောင်မရှိခဲ့ဘူး ဆိုရင် ဒေါရစ္စကို မရရအောင် ကျွန်တော် ကြိုးစားခဲ့မိမှာပါ’လို့လည်း ဝန်ခံခဲ့ပါ တယ်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်မှာ ဂျိမ်းစ်က Lois ကို လက်ထပ်ခဲ့ပြီး သမီးနှစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ပါတယ်။ အခု အဲဒီသမီး တွေက အသက် ၆၆ နှစ်အရွယ်ရှိ ကင် ဘာလီနဲ့ အသက် ၅၆ နှစ်အရွယ်ရှိ ဂီဂီ တို့ ဖြစ်နေပါပြီ။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ နှစ်ကြိမ်ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ကြပြီး လပိုင်း အတွင်းမှာပဲ ပြန်လည်ပြေလည်ကာ ပြန် ပေါင်းထုပ်ကြလေ့ရှိပါတယ်။ ဂျိမ်းစ် ကွယ်လွန်ချိန်က သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ၅၈ နှစ်မြောက် မင်္ဂလာနှစ်ပတ်လည်နေ့မတိုင် ခင် တစ်လအလိုမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟောလိဝုဒ်မှာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ ကော လာဟလများအဆိုအရတော့ ဂျိမ်းစ်နဲ့ ဒေါရစ္စတို့ဟာ ချစ်သူများ ဖြစ်ကြပြီး အိမ်ထောင်သည်ချင်း ဖောက်ပြန်ခဲ့ကြ တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ တကယ်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ သူငယ်ချင်းများ အဖြစ်သာ ဆက်ဆံခဲ့ကြတာပါ။

သူတို့နှစ်ယောက် တွဲပြီးသရုပ် ဆောင်ပြီဆိုရင် ချစ်ခန်းများမှာ အသက် ဝင်လွန်းတာကြောင့် အပြင်မှာလည်း ချစ်မိသွားကြတာဖြစ်မယ်လို့ ဆိုကြပါ တယ်။ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲပြောပြော သူတို့နှစ်ယောက်ကတော့ တစ်သက်လုံး ရင်းနှီးတဲ့မိတ်ဆွေများအဖြစ် ရပ်တည် သွားခဲ့ကြပါတယ်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်မှာ လေဖြတ်ဝေဒနာ ခံစားခဲ့ရတဲ့ ဂျိမ်းစ်ဟာ ဒေါရစ္စရဲ့အား ပေးမှုများကြောင့်သာ ဆက်လက် အသက်ရှင်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။ ဂျိမ်းစ်ရဲ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ‘ဂျိမ်းစ်က ကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ဒေါရစ္စ နဲ့ စကားပြောလိုက်ရရင် ကျွန်တော် အားတွေတက်လာတယ်တဲ့။ ဒေါရစ္စနဲ့ စကားပြောတဲ့အချိန်မှာ သူ့မျက်နှာ ရွှင် လန်းတက်ကြွနေတာကို ကျွန်တော် မြင် ခဲ့ဖူးတယ်’လို့ ဆိုပါတယ်။

ဂျိမ်းစ်ရဲ့ဇနီးဖြစ်တဲ့ Lois က ဒေါရစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သဝန်တိုစိတ်မရှိ

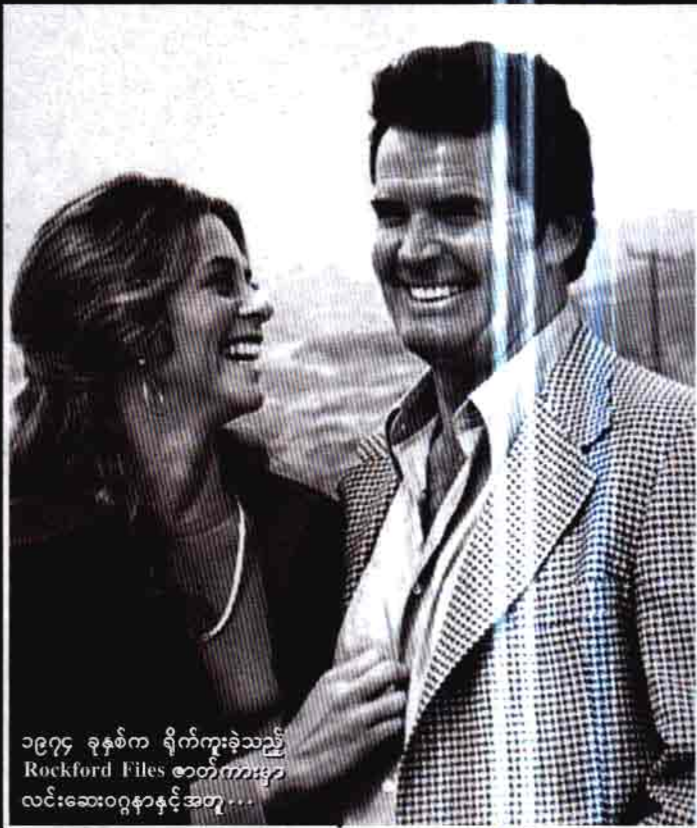

၁၉၇၄ ခုနှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည့် Rockford Files ဇာတ်ကားမှာ လင်းဆေးဝဂ္ဂနာနှင့်အတူ…

၁၉၈၅ ခုနှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည့် Murphy's Romance ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှာ Sally Field နှင့်အတူ…

၁၉၆၃ ခုနှစ်မှာ ရိုက်ကူးခဲ့သည့် The Great Escape ဇာတ်ကားမှာ စတိဗ်မက်ကွင်း၊ ဂျူဒ်တေလာတို့နှင့်အတူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

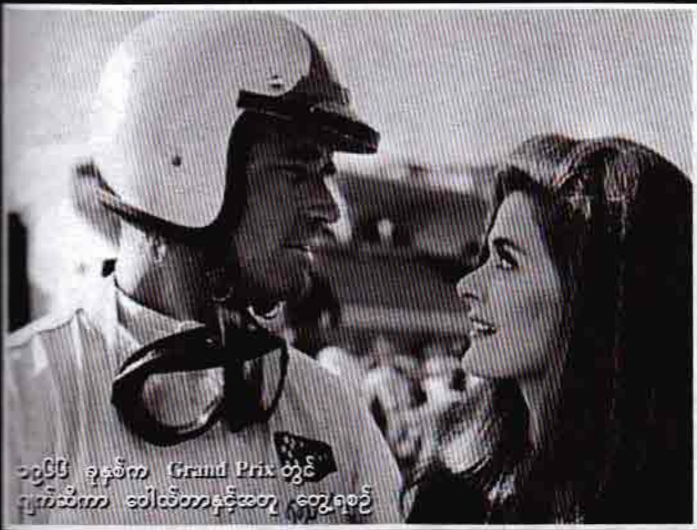

၁၉၆၆ ခုနှစ်က Grand Prix တွင် ဂျက်ဆီကာ ဝေါ်လ်တာနှင့်အတူ တွေ့ရစဉ်

၁၉၆၃ ခုနှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ဟာသကားတစ်ကားဖြစ်သော Wheeler Dealers ဇာတ်ကားတွင် Lee Remick နှင့်အတူ

ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ပွန်းသည် ဂျိမ်းစ်အနေနဲ့ ဒေါ်ရစ္စရဲ့အားပေးစကားများက ခွန်အားဖြစ်စေတယ်ဆိုတာ သူမကိုယ်တိုင် နားလည်ထားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဟောလိဝုဒ်မှာ ဒေါ်ရစ္စတစ်ယောက်တည်းသာ ဂျိမ်းစ်ကို အရူးအမူးချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူနဲ့ တွဲသရုပ်ဆောင်တဲ့ အမျိုးသမီးသရုပ်ဆောင်တိုင်း သူ့ကို ချစ်ခဲ့ကြတာချည်းပါပဲ။ သူ ကွယ်လွန်သွားပြီဆိုတဲ့အတွက် နှမြောတသမှုတွေလည်း ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ်က ရုပ်မြင်သံကြားရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားဖြစ်တဲ့ Dead Silence ဇာတ်ကားမှာ အတူတွဲပြီး သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ မာလီမာတလင်က ဆိုရင် ဂျိမ်းစ်ကွယ်လွန်ပြီလို့ သတင်းကြားတဲ့အခါ 'သူ ကွယ်လွန်သွားပြီလို့ ကြားလိုက်ရတဲ့အတွက် မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးရလို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမိပါတယ်။ ကောင်းရာသုဂတိလားပါစေ ဂျိမ်းစ်' လို့ အွန်လိုင်းမှာ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်က My Fellow Americans ဇာတ်ကားမှာ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ဖူးတဲ့ Marg Helgenberger က ဆိုရင် 'အင်မတန်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင် သရုပ်ဆောင်နိုင်သူလည်း ဖြစ်တယ်' လို့ မှတ်ချက်ချပါတယ်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်က Murphy's Romance ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှာ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ဆယ်လီဖီလ်က 'ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ဂျိမ်းစ်လောက် မြတ်နိုးတဲ့သူ ကျွန်မဘဝမှာ အနည်းငယ်ပဲ ရှိပါတယ်' လို့ ဆိုပါတယ်။ (ဒီရုပ်ရှင်ကားက ဂျိမ်းစ်ကို အော်စကာဆန်ခါတင် စာရင်းဝင်စေတဲ့ တစ်ခုတည်းသော ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်ပါတယ်။) အဲဒါအပြင် သူမက 'သူနဲ့အတူ နေခဲ့ရတဲ့ကာလတွေကို ကျွန်မရင်ထဲမှာ အမြဲသိမ်းဆည်းထားပါတယ်။ သူဟာ စိန်တစ်ပွင့်လို တန်ဖိုးကြီးတဲ့သူတစ်ယောက်ပါ' လို့လည်း ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၀၃ ခုနှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည့် 8 Simple Rules for Dating My Teenage Daughter ဇာတ်ကားမှာ ကေတီဆီဂဲလ်၊ အေမီဒစ်ဗဆင်၊ ကေလီကူကူး၊ မာတင်စပင်ဂျားစ်၊ ဆူဇန်နီပလက်ရှပ်တို့နှင့်အတူ သရုပ်ဆောင်ခဲ့စဉ်

၁၉၉၄ ခုနှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည့် Maverick ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှာ မဲလ်ဂစ်ဘ်ဆင်၊ ဂျိုဒီဖော်စတာတို့နှင့်အတူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၈၂ ခုနှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည့် Victor Victoria ဇာတ်ကားမှာ ဂျူလီအင်ဒရူးစ်နှင့်အတူ

၁၉၅၇ ခုနှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည့် Maverick ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှ…

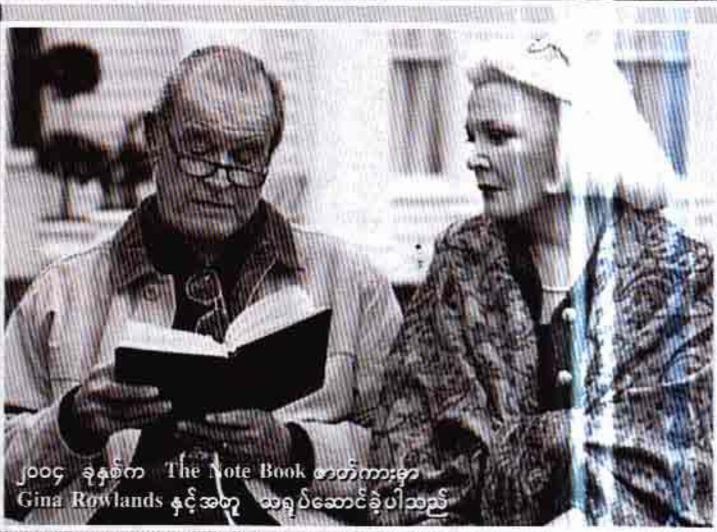

၂၀၀၄ ခုနှစ်က The Note Book ဇာတ်ကားမှာ Gina Rowlands နှင့်အတူ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်

ခဲ့ပါတယ်။ ဂျိမ်းစ်ဂါနာက ရုပ်မြင်သံကြားဇာတ်လမ်းတွဲများဖြစ်တဲ့ Maverick နဲ့ The Rockford Files, The Great Escape ရုပ်ရှင်ကားတို့မှာ အောင်မြင်ထင်ရှားခဲ့ပြီး သူ့ဇာတ်လမ်းတွဲများက နှစ်ရှည်လများ ပြသရတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွဲတွေပါ။ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာများစွာကိုလည်း ရိုက်ကူးခဲ့ပြီး သူ့ဘဝဟာလည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှပါတယ်။ ငယ်ဘဝကို ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းစွာ ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရပြီး ကိုရီးယားစစ်ပွဲမှာ စစ်မှုထမ်းခဲ့စဉ်က Purple Hearts ဆုနှစ်ကြိမ်ရခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သရုပ် ဆောင်ဖြစ်မလာခင် အလုပ် ၅၀ အထိ လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူပါ။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်မှာ ရုပ်ရည်ချောမောတဲ့ လောင်းကစားသမား ဘရက်မာဘရစ်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ဖြစ်ခဲ့ရာက အောင်မြင်မှုကို ရလာသူဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်ဖက် အပေါ်မှာ သစ္စာထားပြီး တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ရတဲ့ မင်းသမီးကို ချစ်မြတ်နိုးပေမဲ့ ကွယ်လွန်ချိန်အထိ သူ့အချစ်တွေကို ရင်ထဲမှာပဲ သိမ်းဆည်းသွားခဲ့ခြင်းပါ

ဂျိမ်းစ်က ပြိုင်ကားမောင်းရခြင်းကိုလည်း ဝါသနာထုံသူတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်မှာ Rockford Files အတွက် Emmy ဆုရခဲ့ပြီး အဲဒီနှစ်မှာပဲ Husband ဇာတ်လမ်းတွဲကို စတင်ရိုက်ကူးခဲ့ပါတယ်။ ကုန်စည်ကြော်ငြာပေါင်း ၃၀၀ ခန့် ရိုက်ကူးသွားသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

■ ဇာနည်ညိမ်း

Ref: Globe, August 11, 2014

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိန်ရွှေရုပ်ရှင်
ထုတ်လုပ်ရေးအတွက်
သိန်းထွန်းအောင်ရဲ့
ဇာတ်လမ်းကို အောင်ကြီး
ဇာတ်ညွှန်းရေးသားပြီး၊
ဒါရိုက်တာ မောင်မျိုးမင်း
(ရင်တွင်းဖြစ်) ရိုက်ကူး
ထားတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင်
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကို
ရုံတင်ပြသပေးသွားတော့မှာ
ဖြစ်ပါတယ်။
ဒါရိုက်တာမောင်မျိုးမင်း
(ရင်တွင်းဖြစ်)က ဒီရုပ်ရှင်
ဇာတ်ကားရဲ့နာမည်ကို
တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင်…
တမင်ရည်ရွယ်ပါသည် လို့
အမည်ပေးချင်ပေမဲ့
ရှည်နေမှာစိုးတဲ့အတွက်

တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင်
တမင်ရည်ရွယ်ပါသည်

လင်း[illegible]

တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင် လို့
အမည်ပေးထားတာ
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားမှာ
ပြေတီဦး၊ မိုးယောကို
လိုင်လာခမ်း(မြန်မာနိုင်ငံဖွား
အိန္ဒိယမင်းသမီး)၊ [illegible]
[illegible]
မြတ်သု[illegible]
အဓိကသရုပ်[illegible]
အဖြစ် သရုပ်[illegible]
ထားကြပြီး [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

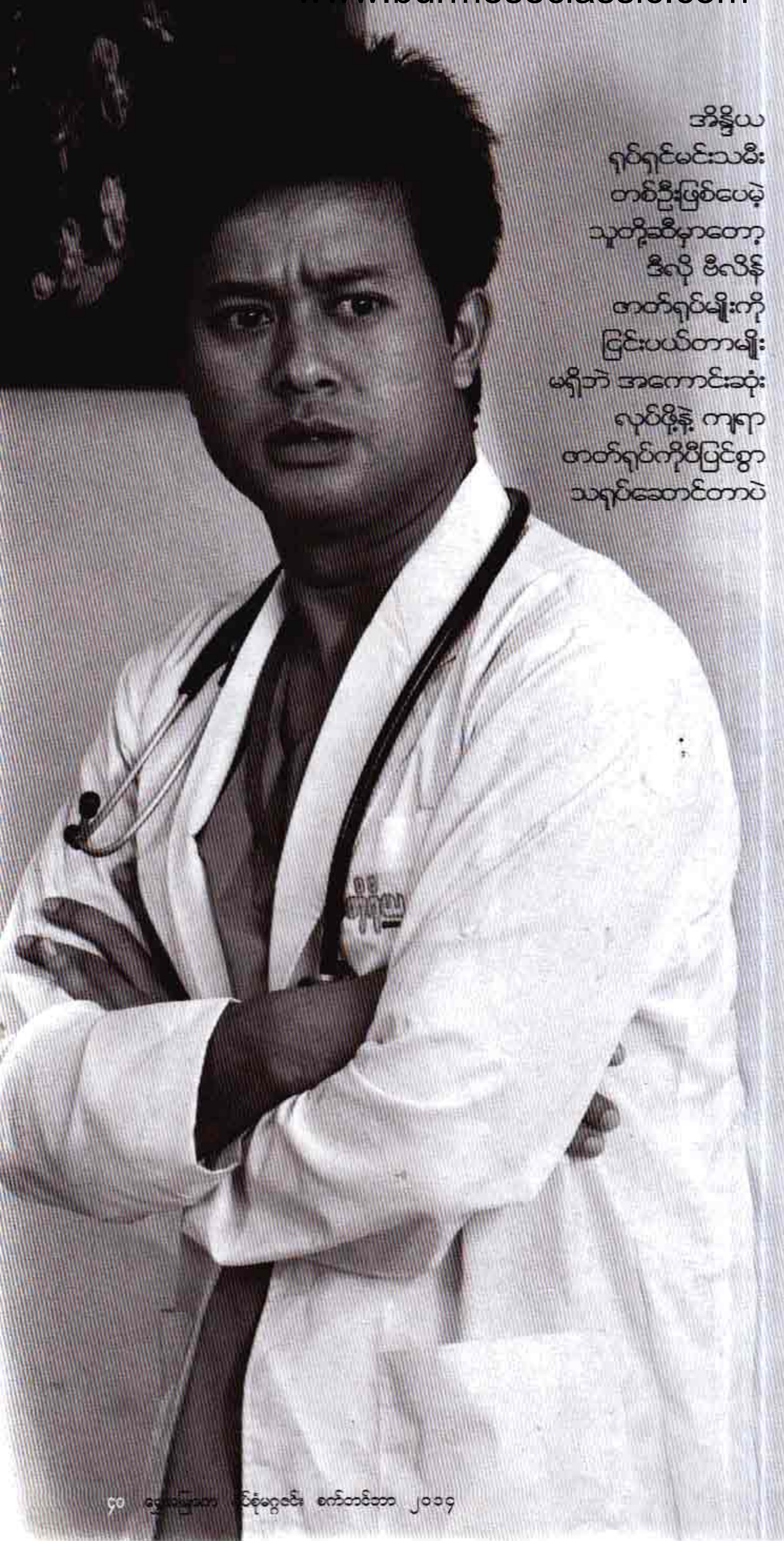

အိန္ဒိယ
ရုပ်ရှင်မင်းသမီး
တစ်ဦးဖြစ်ပေမဲ့
သူတို့ဆီမှာတော့
ဒီလို ဗီလိန်
ဇာတ်ရုပ်မျိုးကို
ငြင်းပယ်တာမျိုး
မရှိဘဲ အကောင်းဆုံး
လုပ်ဖို့နဲ့ ကျရာ
ဇာတ်ရုပ်ကိုပီပြင်စွာ
သရုပ်ဆောင်တာပဲ

ဇာတ်ရုံများစွာလည်း ပါဝင်ပါတယ်။

ဒီဇာတ်ကားက အိမ်ထောင်သည်အမျိုးသားများ အနေနဲ့ သူစိမ်းအမျိုးသမီးများနဲ့ ဆက်ဆံတဲ့အခါ လိုအပ်တာထက် စေတနာပိုမိပါက တဏှာကျွန်ဘဝသို့ ရောက်တတ်ကြောင်း ဆင်ခြင်နိုင်ဖို့ ပညာပေး ရိုက်ကူးထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒါရိုက်တာ မောင်မိုးမင်းက တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင်.. ဇာတ်ကားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောထားတာက 'ကိုယ့်ယောက်ျားကို လက်ဆွဲခေါ်ပြီး ဒီဇာတ်ကားကို နှစ်နာရီကျော် အချိန်ပေးပြီး ကြည့်ရင် ကျွန်မ ရှင့်ရင်ခွင်မှာ တစ်ဘဝလုံးမြှုပ်နှံရကျိုးနပ်ပြီလို့' ညွှန်းဆိုထားပါတယ်။

သုံးပွင့်ဆိုင်အိမ်ထောင်ရေးဇာတ်လမ်းဖြစ်တဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင် မှာတော့ ဒေါက်တာ သက်ပိုင်စိုး (ပြေတီဦး)၊ အမရာ (မိုးဟေတ်)နဲ့ သား စည်သူစိုးတို့ရဲ့ မိသားစုဘဝလေးဟာ အလွန်ပျော်ရွှင်စရာကောင်းခဲ့ပါတယ်။ သူတို့မှာ ပျော်ရွှင်စရာ၊ ကြည်နူးစရာ၊ ချစ်စရာ အမှတ်တရပေါင်းများစွာတို့ ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ ဇနီးသည် ဖြစ်တဲ့ အမရာကလည်း ဇနီးကောင်း တစ်ယောက် ပီသသလို သားအတွက် မိခင်ကောင်း တစ်ယောက် ပီသသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သားဖြစ်သူကလည်း ဉာဏ်ရည်ကောင်းပြီး ပညာရေးမှာ ထူးချွန်တဲ့ကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ သားလေးက ဖခင်ကို အား ကျပြီး ဖေဖေ့လို ဆရာဝန် ကြီးလုပ်မယ်လို့လည်း ကြွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြော်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သက်ပိုင်နီးတို့မိသားစုရဲ့ ဆိုးတိုင်ပင်ကောင်းတိုင်ပင် အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေကတော့ သက်ပိုင်စိုးနဲ့ငယ်သူငယ်ချင်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဒေါက်တာ ကိုကိုဗွင်တို့လင်မယားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီနေရာမှာတော့ နဲ့အောင်နဲ့ မေသဥ္စာဦးတို့က သရုပ်ဆောင်ပေးထားပါတယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ ဆရာဝန်ကြီး သက်ပိုင်စိုးတာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ ဆေးရုံကို အိန္ဒိယမှမော်ဒယ်လ်

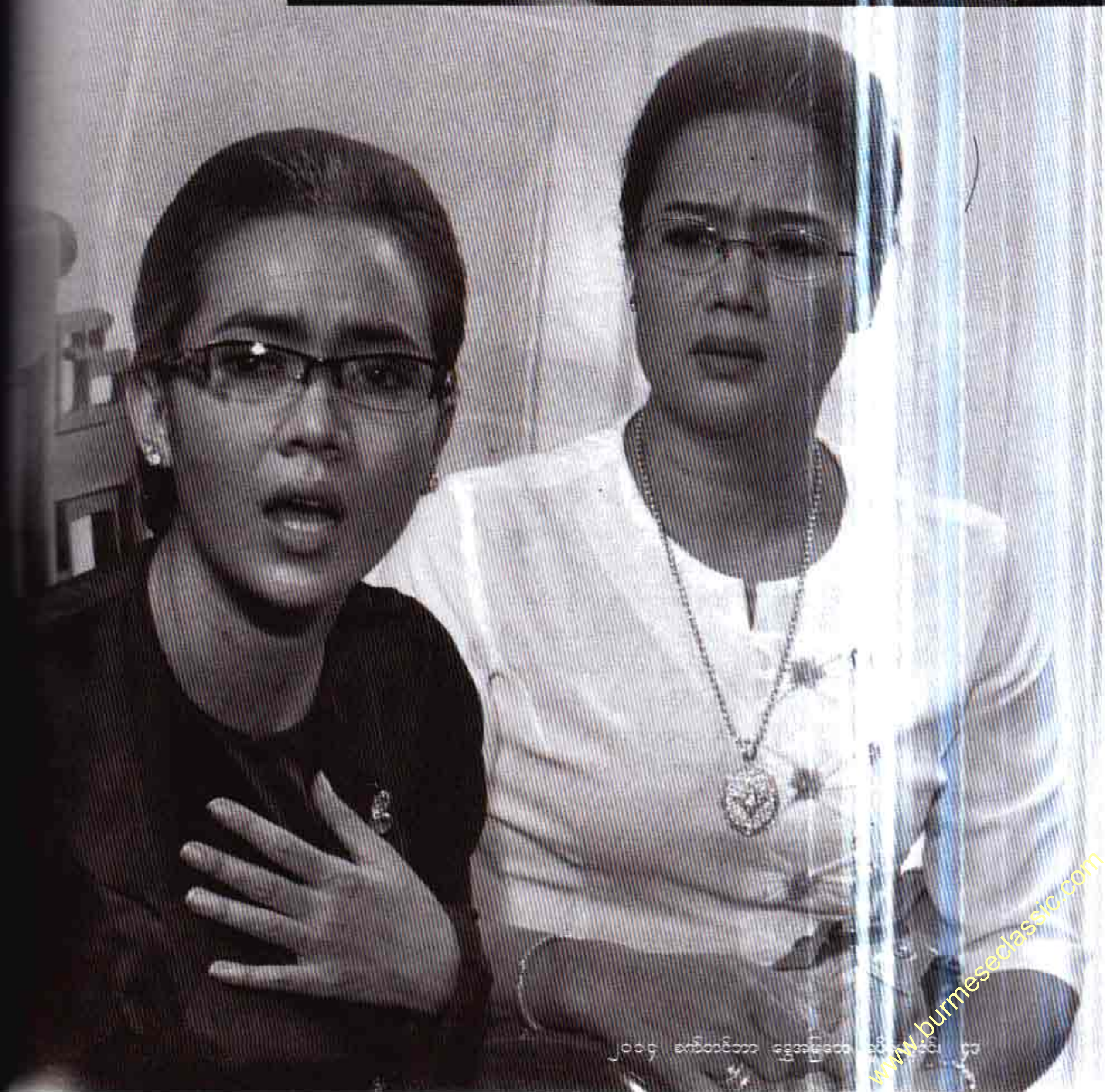

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦး ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျပြီး ရောက်ရှိလာပါတယ်။ အဲဒီနေရာမှာတော့ မြန်မာနိုင်ငံဖွား အိန္ဒိယမင်းသမီး လိုင်လာခမ်းက သရုပ်ဆောင်ပေးထားပါတယ်။ ဒေါက်တာ သက်ပိုင်စိုးက အဲဒီ မော်ဒယ်လ်မင်းသမီး စန္ဒာဝင်းကို ဆေးကုသမှုပေးခဲ့ပြီး၊ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာတဲ့အခါ စန္ဒာဝင်းက ဒေါက်တာ သက်ပိုင်စိုးကို စွဲလမ်းနှစ်သက်သွားရာက ဇာတ်လမ်း စ,ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားမှာ အဓိက ညွှန်းဆိုရမှာက ရိုက်ကူးပေးထားတဲ့ ဒါရိုက်တာ မောင်မျိုးမင်းရဲ့ ဇာတ်ကားကို စိတ်ကြိုက်ပုံဖော်နိုင်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဒေါက်တာ သက်ပိုင်စိုးကို အပိုင်ရယူဖို့ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ စန္ဒာဝင်း (လိုင်လာခမ်း)ရဲ့ သရုပ်ဆောင်မှုများကို ချီးကျူးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လိုင်လာခမ်းက သူ လုပ်ရတဲ့ဇာတ်ရုပ်က သူတစ်ပါးရဲ့ လင်ယောကျ်ားကို အပိုင်ရဖို့ ကြိုးစားတဲ့နေရာမှာ သူ့ရဲ့ သရုပ်ဆောင်မှုများက ပီပြင်လွန်းတာကြောင့် တစ်ဖက်က သရုပ်ဆောင်ရတဲ့ ပြေတီဦးအတွက်လည်း အရမ်းကောင်းခဲ့ပါတယ်။ လိုင်လာခမ်းက ဒီလို ဗီလိန်မျိုးကို အလွန် ရွံမုန်းပေမဲ့ အဲဒီလို ရွံမုန်းတဲ့အတွက် ဗီလိန်နေရာက သရုပ်ဆောင်တဲ့အခါ အကောင်းဆုံး အထောက်အပံ့ ရခဲ့တာပဲလို့ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

အိန္ဒိယ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး တစ်ဦးဖြစ်ပေမဲ့ သူတို့ဆီမှာတော့ ဒီလို ဗီလိန်ဇာတ်ရုပ်မျိုးကို ငြင်းပယ်တာမျိုး မရှိဘဲ အကောင်းဆုံး လုပ်ဖို့နဲ့ ကျရာဇာတ်ရုပ်ကို ပီပြင်စွာ သရုပ်ဆောင်တာပဲလို့ သိရပါတယ်။ လိုင်လာခမ်းက သူ့ကို အပိုင်ရဖို့ ကြိုးစားလာတဲ့အခါ ပြေတီဦးက သူ့ရဲ့ဇနီးမယား၊ သူ့ရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ သူ့သားရဲ့ကြားမှာ ဗျာများပြီး စိတ်ဒုက္ခရောက်ရပုံများကို အပီအပြင် သရုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါရိုက်တာ မောင်မျိုးမင်းကလည်း အချိန်ယူပြီး စိတ်တိုင်းကျ ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့အတွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပရိသတ်များ ဇာတ်ကားကောင်းတစ်ကားကို မကြာမီ ကြည့်ခွင့်ရတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ **တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင်** မှာ ဒေါက်တာ သက်ပိုင်စိုးနေရာက သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ပြေတီဦးကလည်း "ဒီဇာတ်ကားကို ကျွန်တော် ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး အားရတဲ့ ဇာတ်ကားပါ။ ပြန်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ပင်ပန်းခဲ့တာတွေ ပြန်မြင်သလို ပင်ပန်းသလောက်လည်း ကျေနပ်နှစ်သက် အားရမှုအပြည့်ရှိတဲ့ကားပါ။ ကားကြည့်နေရင်းလည်း ဒီဇာတ်လမ်းကို သိနေပေမဲ့ မရှုက်တမ်းဝန်ခံရရင် ကျွန်တော် မျက်ရည် ခဏ ခဏ ကျခဲ့ရပါတယ်။ သမီးလေးရှိလာတဲ့အချိန်မှာ မိဘနဲ့ သားသမီး မေတ္တာကို ပိုပြီး ယုံကြည်လာသလို ပိုပြီးလည်း ခံစားရတယ်။ ရိုက်ခဲ့တဲ့ သက်တမ်းတစ်လျှောက် အကြိုက်ဆုံးဇာတ်ကားတွေထဲမှာ ထိပ်ဆုံးက ပါဝင်ပါတယ်။ ပါဝင်တဲ့သူတွေ အားလုံးလည်း ကြိုးစားပေးခဲ့ကြလို့ အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီကားမှာ ဒါရိုက်တာပိုင်းရော၊ တည်းဖြတ်တဲ့ အပိုင်းရော၊ နောက်ခံတေးဂီတပိုင်းတွေပါ ကောင်းကြတဲ့အတွက် အကယ်ဒမီ ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘဲ အများကြီး ရနိုင်မယ် ထင်ပါတယ်"လို့ ပြေတီဦးက ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ■

လင်းနိုင်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

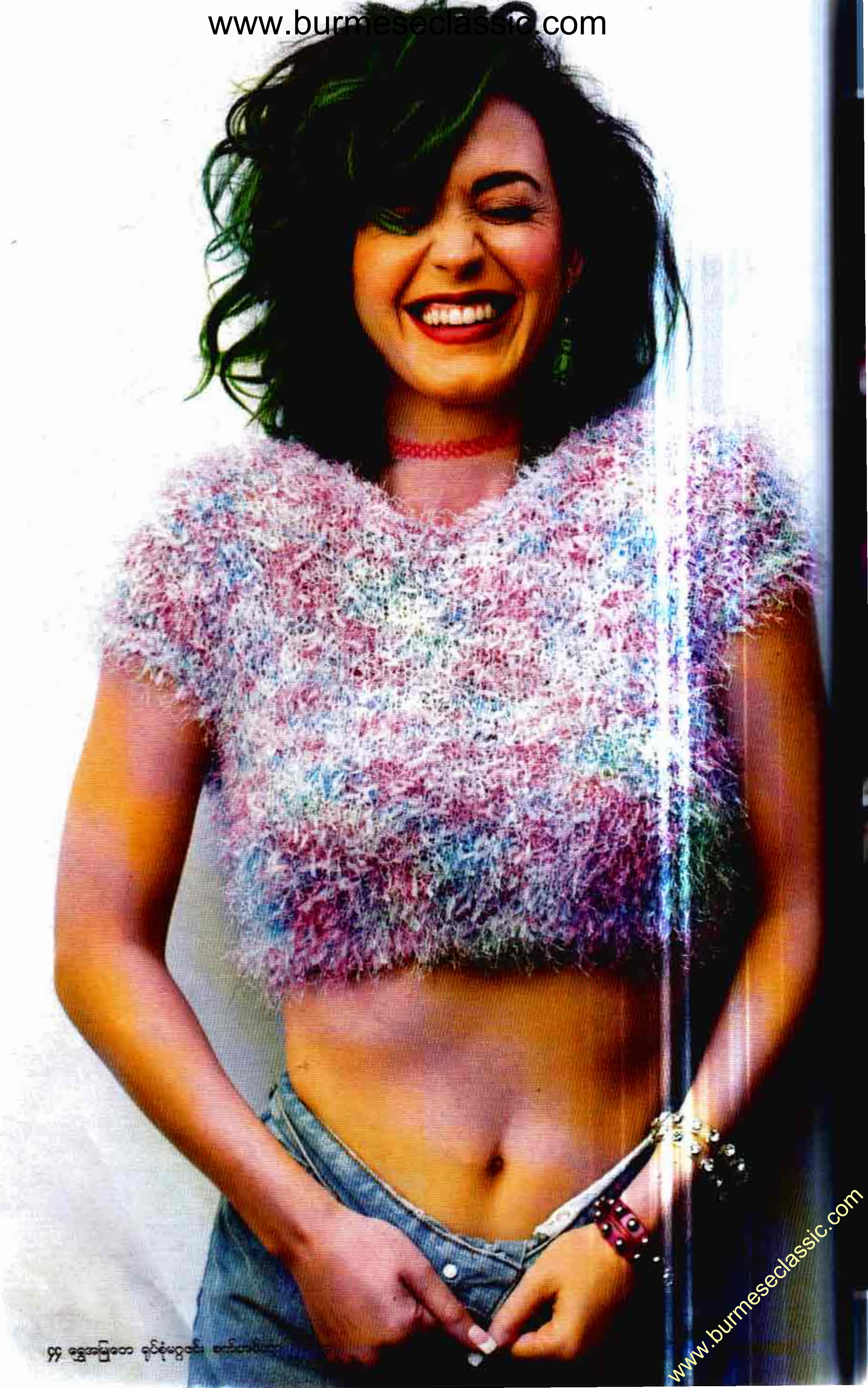

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

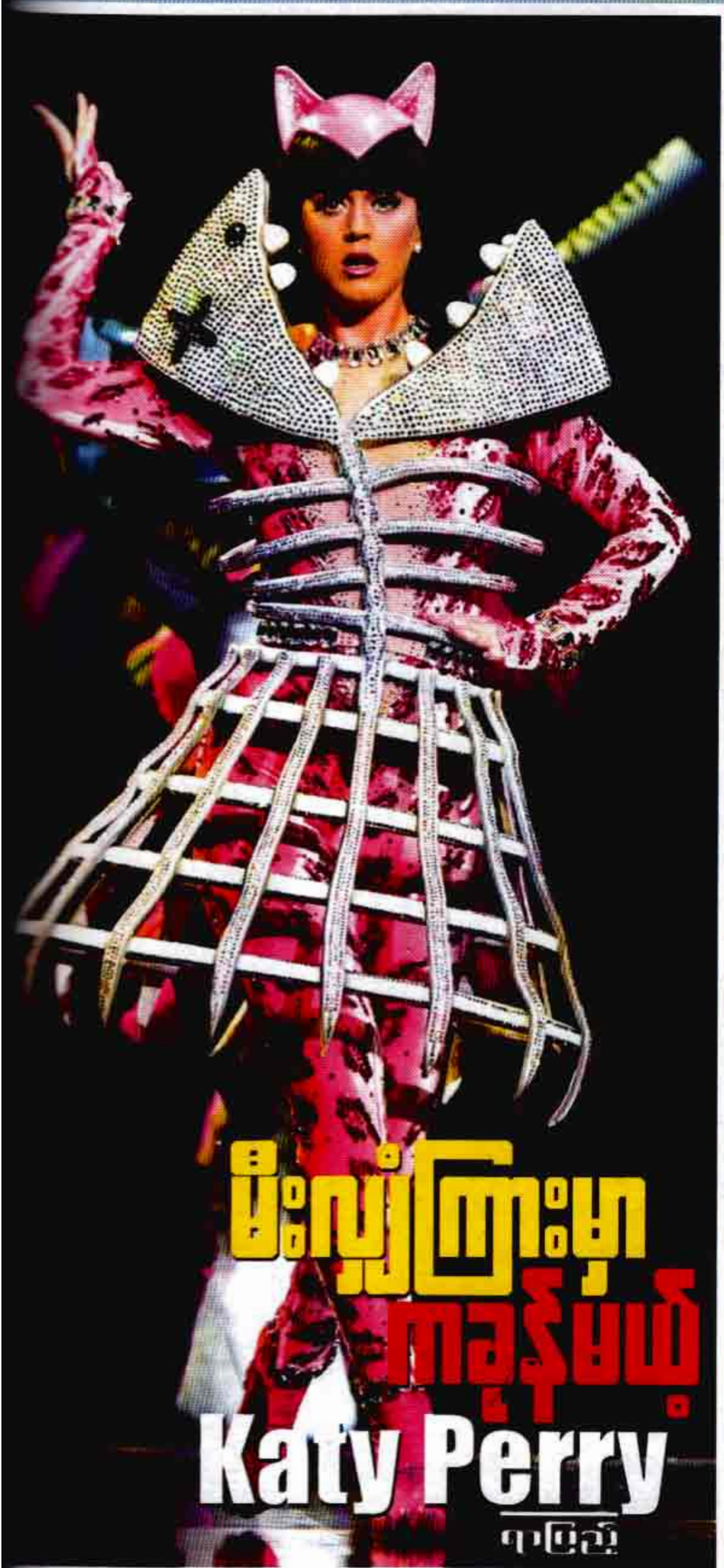

မီးလျှံကြားမှာ ကခုန်မယ့် Katy Perry

ရာပြည့်

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊
နယူးဂျာဆီပြည်နယ်
New Wark မြို့မှာရှိတဲ့
အားကစားကွင်းရဲ့
အဝတ်လဲခန်းတစ်ခန်းအတွင်းမှာ
ကမ္ဘာကျော်အဆိုတော်
Katy Perry ဟာ ကရုန်ရုလွန်းလို့
ဒေါ်ပိနေတဲ့ ဒူးခေါင်းတွေရဲ့
နာကျင်ကိုက်ခဲမှုကို ခွတ်အတင်း
မေ့ထားပြီး ခေါင်းထဲမှာ ဘာကိုမှ
အလေးအနက် မစဉ်းစားဘဲ
လမ်းလျှောက်စက်ပေါ်မှာ
မြန်မြန်လေး အရှိန်မြှင့်ပြီး
ပြေးနေပါတယ်။ မျက်လုံးအိမ်ထဲမှာ
ဝဲနေတဲ့ မျက်ရည်စတွေကို
သုတ်ပစ်လိုက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ
Katy Perry က "ဒီလိုအချိန်တွေကို
ငြီးငွေ့နေပြီ" လို့ ဆိုလာခဲ့ပါတယ်။
"သွေးလေချောက်ချားပြီး ဒီစကားကို
ပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်" လို့လည်း
သူက ဆိုလိုက်ပါသေးတယ်။
ဖျော်ဖြေပွဲစတင်ဖို့ အချိန်က
တစ်စတစ်စ နီးကပ်လာပါပြီ။
Katy Perry ကတော့
အဝတ်လဲခန်းထဲက
ထိုင်ခုံတစ်လုံးမှာ
သက်သောင့်သက်သာ ထိုင်နေရင်း
"တစ်ခါတလေ အဲဒီလို
ငြီးငွေ့စိတ်တွေကို
ဖောက်ထုတ်ပစ်လိုက်ဖို့အတွက်
ကိုယ့်ဘာသာပဲ
ကျိတ်ငိုနေရတယ်" လို့ ဆိုလာပါတယ်
(သူ့ရဲ့ မျက်ရည်အိတ်တွေ
ခန်းကုန်တာ ကြာပြီလို့လည်း
ခဏခဏ မဟုတ်ပေမဲ့
တစ်ခါတစ်ခါ ပြောမိတတ်ကြောင်း
သူက ဆက်ပြောပါတယ်။)။
ရေဝအောင်ချိုးထားလို့
လန်းဆန်းနေတဲ့ Katy Perry ကို
သူ့ရဲ့မိတ်ကပ်ဆရာ Todd Delano က
နှုတ်ခမ်းနီဆိုးပေးဖို့
ပြင်ဆင်ခြယ်သနေပါတယ်။
Katy Perry ဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ရဲ့မြောက်အမေရိကဒေသ နယ်လှည့်ဖျော်ဖြေရေးပွဲစဉ်တွေ အနက်က ၁၁ ရက်မြောက် ဖျော်ဖြေပွဲတင်ဆက်ဖို့ New Wark ကို ရောက်ရှိနေတာပါ။ နောက်ထပ်ဖျော်ဖြေရမယ့် ပွဲချိုပေါင်း ၉၀ လောက်လည်း ကျန်ရှိနေပါသေးတယ်။ မျက်နှာအလှခြယ်ထားပုံကို Hello Kitty လက်ကိုင် မှန်လေးကနေတစ်ဆင့် ကြည့်နေရင်းနဲ့ Katy Perry က 'အရာရာတိုင်းဟာ ကြာလာရင် ငြီးငွေ့စရာ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ တစ်ခါတလေမှာတော့ အဲဒီအချက်ကို မလွန်ဆန်နိုင်တာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ လူတွေအများကြီးက ကိုယ့်ရဲ့ ပေးဆပ်မှုကို လိုချင်ကြတာလေ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါလည်း ကောင်းပါတယ်။ အရောင်းအဝယ်လို့ ဆိုကြပါစို့။ ကိုယ့်မှာ အိပ်မက်တစ်ခုရှိမယ်၊ အဲဒီအိပ်မက်က တကယ်ဖြစ်လာတဲ့အခါမျိုးမှာ အဲဒါနဲ့ အတူပါလာတာက ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို အုပ်ချုပ်မောင်းနှင်ရတာပဲ။ အဲဒါဟာ ကိုယ့်အိပ်မက်ကို ဓာတ်ပုံကောင်းတစ်ပုံလို ပုံထုတ်လိုက်တဲ့အခါ ဘယ်သူမှ သိမထားဘဲ ပုံထဲမှာ ပေါ်လာတဲ့အရာပဲ' လို့ ဆိုပါတယ်။

စင်မြင့်ထက်မှာ ဖျော်ဖြေဖို့ အလှည့်မကျသေးခင်မှာ Katy Perry ဟာ အဝတ်လဲခန်းထဲက စားပွဲပေါ်မှာ လှဲရင်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေတဲ့ သူ့ရဲ့ ဒူးခေါင်းတွေကို တရုတ်အပ်စိုက် ကုသမှုနဲ့ ကုသပေးတာ ခံယူနေခဲ့ပါတယ်။ 'ပွဲရှိတဲ့နေ့တိုင်းမှာ အိပ်ရာက ထတာနဲ့ ပွဲညအတွက် ပြင်ဆင်ရတော့တာပါပဲ' လို့ Katy Perry က ဆိုပါတယ်။ 'တကယ့်ကို အသားစားဖို့ မွေးထားတဲ့ Kobe နွားမကြီးကျနေတာပဲ။ တရုတ်အပ်စိုက်နည်းနဲ့ ကုသတာ ခံရတယ်၊ အနှိပ်ခံရတယ်၊ သွေးလည်ပတ်တာ ကောင်းအောင်လို့ တရုတ်တိုင်းရင်း ဆေးနဲ့ အပူပေးထားတဲ့ခွက်တွေ ကိုယ်ပေါ်မှာ ကပ်တာလည်း ခံရတယ်။ ပြီးတော့ စိတ်ဖိစီးတာနဲ့ စိတ်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေတာတွေ ပြေလျော့အောင်လို့ ခေါင်းနဲ့ကျောရိုးတွေကို နှိပ်ပြီး ကုသပေးတာလည်း ခံရတယ်။ ဒါတွေ အားလုံးကို မပျက်တမ်း အမြဲလုပ်ရတယ်။ ပွဲမစခင်မှာ Barneys ဆိုင်မှာ ဈေးသွားဝယ်နေတဲ့ ကျွန်မကို ဘယ်တုန်းက မြင်ဖူးကြရလို့လဲ' လို့ Katy Perry က ပြောပြပါတယ်။

(ဘရော့ဒ်ဝေး ဇာတ်ခုံပေါ်ကို အငမ်းမရ တက်ချင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ Neil Patrick Harris တောင်မှ Katy Perry ရယ်လို့ နာမည်တစ်လုံး ရလာဖို့ ဘယ်လောက်လေ့လာသင်ယူခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ကြားလိုက်ရတဲ့အခါမှာ အကြီးအကျယ်အံ့အားသင့်ခဲ့ရပါတယ်။ 'Katy ဟာ ဘယ်လောက်ချစ်ခင် ခွဲမက်ဖို့ ကောင်းတယ်ဆိုတာ ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်း သိနိုင်ပါတယ်။ သူလုပ်ပြသမျှ အားလုံးဟာ စိတ်ထဲမှာ စွဲထင်ကျန်နေရစ်ပြီး သူ့အလုပ်ကို သူ ဘယ်လောက် အလေးအနက်ထားတယ်ဆိုတာ ကြည့်ရှုသူရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်လာစေပါတယ်' လို့ Harris က ဆိုပါတယ်။)

Katy Perry ဟာ သူ့ရဲ့ ညဘက် ဖျော်ဖြေပွဲမှာ ကြီးမားတဲ့ အားအင်တစ်ခု သက်ရောက်မှု ရှိတယ်လို့ ယုံကြည်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ 'အွန်လိုင်းပေါ်မှာ တွေ့လိုက်တာ၊ ဒီကနေ့ လပြည့်နေတဲ့' လို့ Katy က ခပ်ရွှင်ရွှင် ဆိုလာပါတယ်။ 'လပြည့်ညတွေဟာ စိတ်လှုပ်ရှား ဖောက်ပြန်တာမျိုး ဖြစ်စေတတ်တယ်လို့ နာမည်ဆိုးနဲ့ ကျော်စောကြတယ်။ ဆိုလိုချင်တာက အဲဒါဟာ သိပ္ပံနည်းအရ ရာနှုန်းပြည့် မှန်ချင်မှ မှန်မယ်။ ဒါပေမဲ့ လေ့လာတွေ့ရှိချက် အတော်များများက လပြည့်ညတွေမှာ အမှုအခင်းတွေ ဇရုတ်သုတ်ခတွေ့ အဖြစ်များတယ်လို့ ဆိုကြတယ်လေ' လို့ သူက ဆိုပါတယ်။ ဆိုလိုတော့ Katy က ဝဲပုလွေ လှုပ်ရှားလား

www.burmeseclassic.com

လို့ မေးလိုက်မိတော့ Katy က "မဟုတ်ဘူးလေ၊ လူ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ရေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတာဆိုတော့ သရဲ့ ဆွဲငင်အားကို တုံ့ပြန်တာနေမှာပေါ့။ ကျွန်မကတော့ လမ်းလျှောက်စက်ပေါ်မှာ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး တစ်ခါမှ မငိုဖူးပါဘူး"လို့ ပြန်ဖြေပါတယ်။

"ဒါပေမဲ့ လမ်းလျှောက်စက်ကို ကြည့်ပြီးတော့ ငိုမိတတ်ပါတယ်"လို့ Delano က ဝင်ပြောပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ Bruce Vilanch က Katy ကို နားကပ်ခန့်ပေးနေတာလေ။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ တံခါးခေါက်သံကြားရပြီး Katy နဲ့ ဟိုးတုန်းကတည်းက အတူလက်တွဲလာခဲ့တဲ့ ဘော့စ်ဂစ်တာသမား Josh Moreau ဝင်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဆံရှည်ကိုယ်တော် ကယ်လီဖိုးနီးယားသား Moreau က သူ့ဆံပင်တွေကို နားနောက်ဆွဲပြီး ဗျာပါဆံလို ချထားတာပါ။ Katy ကတော့ သူ့ရဲ့ ဆံပင်အလှခန်းတီးရှင် လုပ်ပေးထားတဲ့အတိုင်း နောက်ကိုလှန်ပြီး ပိုနီတေးလ်လို့ခေါ်တဲ့ မြင်းမြီးစုချည်ထားဟန်နဲ့ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပြင်ဆင်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။

တကယ်တော့ Moreau က သူ့ဆံပင် ဗျာပါဆံချထားတာကို Katy ဆီက အခွင့်လာတောင်းတာ ဖြစ်ပါတယ်။ Katy က ခဏလောက် စဉ်းစားပြီးမှ ဆံပင်တွေ ဒီအတိုင်းချထားတာက ပိုပြီး ရော့ခ်အင်ရိုးဆန်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ Moreau က အတွန့်တက်နေတော့ Katy က "ဆံပင်ကို ဒီအတိုင်း ချထားတာက တစ်ဖက်သားကို ပိုပြီးတော့ ဆွဲဆောင်နိုင်တယ်။ ကျွန်မကတော့ ရော့ခ်အင်ရိုးလ်ရဲ့ ဟန်ကို ရနိုင်သမျှ အရှုးအမူးပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူများဆံပင်ကို ဘယ်လိုထားရမယ်လို့ အမိန့်ပေးတဲ့သူ မဖြစ်စေချင်ဘူး"လို့ ဆိုလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနောက်တော့ Moreau နဲ့ အင်တာနက်ပေါ်မှာ ဆုံခဲ့ကြတဲ့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို Katy က စစ်ဆေးနေပါတယ်။ သူ့သဘောကျတဲ့ မိန်းကလေးတွေအတွက် နောက်ပွဲစဉ်တွေ

www.burmeseclassic.com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ဖို့ မေတ္တာလက်မှတ်ပေးရအောင် ရွေးတာပါ။ ပွဲမတိုင်ခင် ပရိသတ်တချို့နဲ့ တွေ့ဆုံပွဲကိုလည်း ဖိတ်ကြားပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပိန်ပိန်ပါးပါးပေမဲ့ ကောက်ကြောင်းအသွယ်သွယ်နဲ့ ပြည့်စုံပြီး ချောမောလွန်းလှတဲ့ အသားဖြူမလေး Katy Perry ဟာ အသံကလည်း ခွဲမက်စရာကောင်းလှတဲ့အပြင် အဆန်းအပြားတွေ ဆင်လွန်းတဲ့ Lady Gaga နဲ့လည်းမတူ၊ လူကြိုက်များအောင် ပုရိသကြိုက် ပွဲလှန့်လုံးတွေလုပ်တတ်တဲ့ Miley Cyrus လိုလည်း မဟုတ်ဘဲ၊ ရှင်းမပြတတ်လောက်အောင် မျက်ရည်ဝဲနေတတ်တဲ့ Ariana Grande လိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ Katy ဟာ ပြီးခဲ့တဲ့ ဆယ်စုနှစ်ဝက်အတွင်း ပရိသတ်ကြား 'ပေါက်'သွားတဲ့ သီချင်းတွေ အများဆုံး တင်ဆက်ထားနိုင်ခဲ့သူပါ။ Katy ရဲ့ ၂၀၁၀ ခုနှစ်ထုတ်၊ တတိယမြောက် စတူဒီယိုအယ်လ်ဘမ် *Teenage Dream* က အရောင်းဇယားနံပါတ်'တစ်'ရ ဆင်ဂဲလ်သီချင်းငါးပုဒ်အထိ ပါဝင်ခဲ့တဲ့ စံချိန်ထူထားနိုင်ခဲ့တာပါ။ နောက်ဆုံးထုတ် အယ်လ်ဘမ်ဖြစ်တဲ့ *Prism* ကလည်း အောင်မြင်တဲ့ အယ်လ်ဘမ်ပါပဲ။ လက်ရှိထိပ်တန်း ၄၀ စာရင်းမှာ ဝင်နေတဲ့ *Birthday* အမည်ရ သီချင်းဟာ ဒွေကိုဆန်ပြီး အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခွထွက်တဲ့ စာသားလေးတွေနဲ့ ရေးဖွဲ့ထားတာပါ။

Birthday သီချင်းက စာသားတွေဟာ စောင်းပါးရိပ်ခြည်ပုံစံနဲ့ ရေးထားတာတွေလို့ Katy ကဆိုလိုက်ပြီး 'အဲဒီလို စကားလုံးတွေ သုံးရတာ သဘောကျတယ်။ အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခွထွက်တဲ့ စကားလုံးတွေကို မြတ်နိုးတယ်။ ဒါက Pixar စတူဒီယိုရဲ့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မရှိတဲ့ အင်နီမေးရှင်း ပြကွက်လိုမျိုးပေါ့။ သူတို့က ကျွန်မလောက်တော့ မဆိုးပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို Pixar နဲ့ နှိုင်းယှဉ်နေတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က လူကြီးတွေရော၊ ကလေးတွေကိုပါ ဘယ်လိုဖျော်ဖြေရမယ်ဆိုတာ

သိကြတယ်လေ။ ဒါကို ကျွန်မလည်း သိနေတာပဲ'လို့ ဆက်ပြီး ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။

Katy Perry ဟာ အခုနှစ်ကုန်ဆိုရင် အသက် ၃၀ ထဲကို ရောက်ပါပြီ။ Katy Perry ရယ်လို့ ဖြစ်လာခဲ့တာလည်း ခြောက်နှစ်လောက် ရှိပြီပေါ့။ 'လင်းတတွေကတော့ ဝဲနေတာပေါ့'လို့ Katy Perry က ရယ်မောရင်း ပြောကြားပေမဲ့ သူက အတည်ပြောနေတာပါ။ အာရှနဲ့ တခြားယဉ်ကျေးမှု အကအဖွဲ့တွေကို Katy က ခေါ်ယူအသုံးပြုမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လူတွေက မျက်လုံးဒေါက်ထောက်ကာ အမှားကို စောင့်ကြည့်နေတာပါ။ သတင်းထောက် တချို့ကလည်း Katy ရဲ့ဖခင် အခြေခံဝါဒီ တရားဟောဆရာဖြစ်သူ အရင်တုန်းက ဟောခဲ့ဖူးတဲ့ [illegible] လူမျိုးအကြောင်း ဟောပြောချက်တွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆော်ထုတ်ရေးသားကာ Katy ရဲ့ အောင်မြင်မှုကို ပြုလဲအောင် သပ်ရိုက်သွင်းကြပါတယ်။ 'သူတို့တစ်တွေ ဝဲချင်သလောက် ဝဲနေပါစေ၊ ကိုယ်က ဘာတစ်ခုမှ အမှားလုပ်ခဲ့တာမှ မဟုတ်တဲ့'။

Katy ရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေက သူ့ရဲ့ အနုကျင်ဘက်လည်း ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ 'တကယ်တော့ ကျွန်မက ပေါ့ပ်စတားတစ်ယောက် အယောင်ဆောင်ထားတဲ့ တေးရေးအဆိုတော်တစ်ယောက်ပါ'လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ Dr.Luke နဲ့ Max Martin တို့ရဲ့ အထောက်အကူပြုမှုတွေ ပါဝင်တယ်ဆိုပေမဲ့ အရောင်းဖယားချပ်တွေမှာ Katy ရဲ့ လွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်းဟာ သူ့ကို 'ဟစ်' သီချင်းတွေထုတ်တဲ့ လူသားစက်ရုံတစ်ခုအဖြစ် ပိုပြီး မြင်တွေ့စေပါတယ်။ Katy ဟာ သူ့ရဲ့ ဂီတလုပ်ငန်းအပေါ် ထားရှိတဲ့ အမြင်တွေအတွက် လုံလောက်တဲ့ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှု မရသေးဘူးလို့ ထင်မိကြောင်း၊ သူ့ရဲ့ မန်နေဂျာတစ်ဦး

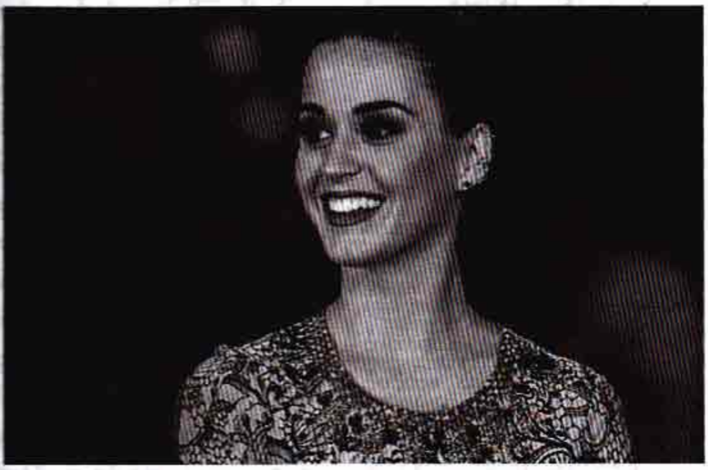

ဖြစ်တဲ့ Bradford Cobb က ပြောလာပါတယ်။ Katy က သူ့ရဲ့ အယ်လ်ဘမ်တွေအတွက် ကျွမ်းကျင်သူတွေ ခေါ်ယူစုစမ်း လေ့လာတာမျိုးတွေ လုပ်တတ်သူဖြစ်ကြောင်းလည်း Cobb က ဆိုပါတယ်။ ခပ်စပ်စပ် ဝေဖန်ရေးတွေနဲ့ နာမည်ကျော်တဲ့ ဝေဖန်ရေးဆရာမ Camille Paglia ကလည်း Katy ကို လူသားစက်ရုပ် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် ချီးကျူးရေးသားခဲ့ပါတယ်။

Katy နောက်ကို ရက်အနည်းငယ်လောက် လိုက်ခဲ့ပြီးနောက်မှာ သူ့အကြောင်းကို ပိုပြီး သိလာရပါတယ်။ သူဟာ အနာဂတ်မှာ Neverland လို စံအိမ်ကြီးကို လိုချင်တဲ့သူလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သူက ပရိသတ်အတွက် သေသည်အထိ ဖျော်ဖြေပေးသွားမယ့် ပုံစံမျိုးလို့ ဆိုပါတယ်။ Katy က သူဟာ ပရိသတ်ရဲ့ အားကို ယူတတ်သူဖြစ်လို့ ပရိသတ်များလေ ဖျော်ဖြေရတာ ပိုကောင်းလေပင်ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ 'ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မှာက မိသားစုနဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ရှိသေးတယ်။ ဒါက အရေးပါတဲ့ မေတ္တာတရားပဲ။ ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးမှုအတွက် အရမ်းကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဆိုပေမဲ့ ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခုပ်ဩဘာသံအတွက် ဘာဖြစ်ဖြစ် မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး လုပ်ပြတတ်တဲ့လူတွေလို လက်ခုပ်သံ ဆာလောင်နေသူ မဟုတ်ပါဘူး'လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ ခင်ပွန်းသည် မင်းသား Russell Brand နဲ့ အိမ်ထောင်ကွာရှင်းခဲ့ပြီးနောက် Katy က အတွေးကို ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဆီ ပုံမှန်လိုလို သွားရောက်တွေ့ဆုံလေ့ ရှိပါတယ်။ သူ့ကို Katheryn Hudson လို့သာ သိကြတဲ့ အဲဒီဆေးခန်းလေးဟာ သူ့ရင်ထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အရာအားလုံးကို ဖွင့်ထုတ်ကုစားဖို့ အလုံခြုံဆုံး နေရာတစ်နေရာ ဖြစ်တယ်လို့ Katy Perry က ပြောကြားခဲ့ပြီး ဖျော်ဖြေရေး လောကထဲမှာရှိတဲ့သူတိုင်း ဒီလိုနေရာမျိုးကို ပုံမှန်သွားသင့်တယ်လို့ သူကိုယ်သူ Katy Perry အဖြစ်နဲ့ မဟုတ်ဘဲ သာမန်တစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ အကြံပေး ပြောကြားသွားခဲ့ပါသေးတယ်။ 'အဲဒီလို နေရာကို မှန်မှန်သွားတတ်တဲ့အတွက် တာဝန်ခံတဲ့စိတ် ရလာမယ်။ ဖျော်ဖြေရေး လောကသားတွေက ကိုယ်လုပ်ချင်တာဘာကိုပဲလုပ်လုပ် လူတွေက အပြစ်မမြင်တတ်ကြတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးသလို ဖြစ်နေတတ်တယ်'လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။

New Wark ပွဲစဉ်မတိုင်ခင် ရက်အနည်းငယ်လောက်မှာဘုန်းက Hudson မြစ်ရဲ့ တစ်ဖက်ကမ်း ကိုးမိုင်လောက်အကွာမှာရှိတဲ့ နာမည်ကျော် Madison Square Garden အမည်ရ မိုးလုံလေလုံအားကစားရုံကြီးမှာ ဒုတိယအကြိမ်မြောက်အဖြစ် ဖျော်ဖြေဖို့ Katy Perry ရောက်ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ အဝတ်လဲခန်းကို သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်က နံရံတွေပေါ်မှာ Madison Square Garden ကို လာရောက်ဖျော်ဖြေသွားခဲ့တဲ့ Bruce Spring steen, David Bowie, Beyonce စတဲ့ ဂန္ထဝင်ဂီတသမားတွေရဲ့ ပိုစတာပုံကြီးတွေနဲ့အတူ Katy Perry ရဲ့ ပိုစတာပုံကိုပါ ချိတ်ဆွဲထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ အဝတ်လဲခန်းက အထွက်မှာ Katy က Beyonce ရဲ့ပုံကို အနမ်းနဲ့ ဂုဏ်ပြုခဲ့ပြီး ဂါရဝပြုခဲ့ပါတယ်။ Katy က ပွဲကို လာအားပေးတဲ့ Allison Williams အမည်ရ သူငယ်ချင်းအဆိုတော် တစ်ယောက်နဲ့ လက်ချင်းချိတ်ပြီး လျှောက်သွားပါတယ်။

ဇာတ်စင်နောက်က နီယွန်မီး ဖျော့ဖျော့လေးသာ ထွန်းထားတဲ့ နေရာမှာတော့ ရောမခေတ်က ဂလက်ဒီယေတာတွေလို ဝတ်စုံမျိုး ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ Katy ရဲ့ နောက်ခံအကအဖွဲ့သားတွေ အသင့်ရှိနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ Katy က အားလုံးကို စက်ဝိုင်းသဏ္ဌာန် စုဝေးစေလိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ ယောက်ျားလေးဂိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖမ်းထားတဲ့ မန်နေဂျာ Cobb ကို ဘုရားဝတ်ပြုရာမှာ ဦးဆောင်စေပါတယ်။ အသံကျယ်ကျယ်လေး ဝတ်ရွတ်ကြဖို့နဲ့ ဒီညဖျော်ဖြေမှုကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းကြဖို့လည်း Katy က မှာပါတယ်။ ဒီညဖျော်ဖြေမှုမှာ Katy က ပရိသတ်အပေါ်ကနေ စက်သီးကြိုးနဲ့ ပျံသန်းပြရမယ့် ပြကွက်ပါဝင်ပါတယ်။ ခြေချော်လက်ချော် ဖြစ်တတ်တဲ့ ဖျော်ဖြေမှု အစီအစဉ်ဖြစ်တယ်လို့ Katy က ဆိုပြီးနောက် ၁၊ ၂၊ ၃ လို့ သူကိုယ်တိုင်ပဲ တိုင်ပေးကာ အဖွဲ့သားအားလုံးက 'နယူးယောက်စီးတီး' လို့ သံပြိုင်ကြွေးကြော်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီညက ဖျော်ဖြေမှုအားလုံး ချောချောမောမောပါပဲ။ Katy လည်း ခြေချော်လက်ချော် မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ပွဲအပြီးမှာတော့ တည်းခိုရာ ဟိုတယ်ကို ပြန်ပြီးနောက်နေ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ကွင်းတွင် ဆံပင်ကို အစိမ်းရောင်ဆိုးကာ အောင်ပွဲခံပြီးမှ တစ်ကြိုးတည်း အိပ်ရာဝင်လိုက်ပါတော့တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း နောက်နေ့ မွန်းတည့်လောက်မှ အိပ်ရာကထကာ မိနစ် ၂၀ လောက် ကမ္ဘောန်း ထိုင်ပါတယ်။ 'ကမ္ဘောန်းထိုင်တာကို ကျွန်မရဲ့ --- ဟောင်းက သင်ပေးခဲ့တာ' လို့ သူက ဆိုပါတယ်။ Katy ဟာ သူ့ရဲ့ နယ်လှည့်ဖျော်ဖြေရေး အဖွဲ့သားအားလုံးကိုလည်း ကမ္ဘောန်းထိုင်တဲ့ အလေ့အထသင်ယူစေပါတယ်။ ကမ္ဘောန်းထိုင်တာဟာ သိပ်ကောင်းတဲ့ အလေ့အထတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့ဘဝကို ကယ်တင်ခဲ့တယ်လို့လည်း Katy က ဆိုပါတယ်။ ကမ္ဘောန်းထိုင်တဲ့အခါမှာ အာရုံကြောလမ်းကြောင်းလို့ခေါ်ကြတဲ့ ဦးနှောက်ထဲမှာ အပေါက်ကလေးတွေ ပွင့်သွားသလိုမျိုး ခံစားရကြောင်းလည်း Katy က ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

ဓာတ်ပုံရိုက်ကွင်းအပြီး ညနေခင်းမှာ တည်းခိုရာ Soho Grand ဟိုတယ်ကို ပြန်ရောက်လာတဲ့ Katy Perry ဟာ ညပွဲစဉ်အတွက် မိတ်ကပ်ပြန်ပြင်၊ လက်သည်းပြန်ဆိုး လုပ်ရပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ခုတင်ပေါ်မှာတော့ သွားလေရာ သယ်သွားလေ့ရှိတဲ့ 'တက်ဒီဘဲ' ဝက်ဝံရုပ်တစ်ရုပ်တင်ထားတာ တွေ့ရပြီး၊ ဗီရိုထဲမှာတော့ ချိတ်နဲ့ချိတ်ထားတဲ့ ဝတ်စုံအစုံ ၃၀/၄၀ လောက်နဲ့ ဖိနပ်အရန် တစ်ဒါဇင်ကျော်လောက် ရှိပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အချစ်တော်ခွေးလေး Butters ကလည်း အခန်းထဲမှာ လျှောက်သွားနေလေရဲ့။ လည်ပင်းမှာတော့ ဓာတ်ရုံထဲ ဝင်ခွင့်ကတ်ပြားအသေးလေး ချိတ်ထားတယ်။

'နေဝင်တာကို အတူ ကြည့်ကြရအောင်' လို့ Katy က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ အခန်းအပြင်ဘက် ကပြင်လေးပေါ် ထွက်ထိုင်ရင်း မြို့ပေါ်ကို စီးမြင်နေရတဲ့ မြင်ကွင်းနေရာမှာ ထိုင်ခုံချ နေရာယူလိုက်ပါတယ်။ 'ကျွန်မ ကောလိပ်ကျောင်းမတက်ဖူးဘူး' လို့ Katy က လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတစ်ခွက်သောက်ရင်း ပြောလာပါတယ်။ 'အထက်တန်းကျောင်းလည်း မတက်ဖူးခဲ့ဘူး။ အခုနေ တက်လို့ရရင် ပြန်တက်လိုက်ချင်သေးတယ်။ ကျောင်းသူသစ်ဘဝနဲ့ ပထမနှစ်ပဲ ကျောင်းတက်ခဲ့ဖူးတာ ရှိတယ်' လို့လည်း သူက ဆိုပါတယ်။

အဲဒီနောက်မှာ အထက်တန်းကျောင်းအဆင့်နဲ့ညီတဲ့ General Educational Development(GED) လို့ခေါ်တဲ့ အမေရိကန်ပညာရေးကောင်စီ (Amerian Council on Education) က ပေးခဲ့တဲ့ အောင်လက်မှတ်ကို Katy ရရှိခဲ့ပြီး အသက် ၁၄၊ ၁၅ နှစ်လောက်အရွယ်မှာ ဂီတလောကထဲ စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ Katy က မိုးကောင်းကင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး 'အလုပ်တွေ အများကြီး ဆက်လုပ်ရဦးမှာ။ အိပ်မက်ကြီးတစ်ခုလုံးအတွက်ပေါ့' လို့ ဆိုပါတယ်။

သူ ဒီလိုပြောတာက လက်ရှိ အနေအထားကို နှစ်သက်ကျေနပ်နေလို့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ 'အဆင့်တစ်ခုကိုတော့ ရောက်နေပြီပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ဆင့်ကိုသွားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားရဦးမယ်။ အဲဒီအဆင့်ဟာ ကိုယ့်အတွက် ယုံကြည်စိတ်ချရလောက်တဲ့အဆင့် ဖြစ်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒီလူဟာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ဂီတတွေဖန်တီးမယ့်သူပဲလို့ လူတွေယုံကြည်တဲ့အဆင့်မျိုးကို ရောက်ချင်တာလေ။ ကိုယ်က အမြဲတမ်း လုပ်သွားနိုင်မယ့်လုပ်ငန်းမျိုး လိုချင်တာ။ ပြီးတော့ အနာဂတ်ကို အမြဲပဲ အစီအစဉ်ဆွဲနေတာ။ ဓာတ်ပြားတိုက်တစ်ခု စ,ထောင်ခဲ့တယ်။ ကိုယ့်ကို အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်လို၊ သူဌေးကြီးလို အသွင်ပြောင်းသွားစေမယ့် အရာမျိုးပေါ့။ တကယ်တော့ လူကြီးတွေ အရှုံးထတာပါပဲ' လို့ သူက ဆိုပါတယ်။ နောက်မှာတော့ ရယ်မောရင်းနဲ့ ပေါ့ပ်ရေကန်ထဲကို နောက်တစ်ခေါက် ခြေမချတော့ပါဘူး လို့လည်း ပြောခဲ့ပါတယ်။

Katy Perry မှာ နောက်ထပ် အိပ်မက်တစ်ခု ရှိပါသေးတယ်။ သူဟာ သူ့ရဲ့ ဂီတဘဝကို တေးရေး၊ အဆိုတော်တစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ စ,တင်ခဲ့တာပါ (ပထမဆုံးရေးသားသီဆိုခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေက ခရစ်ယာန်ဓမ္မတေးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။)။ တစ်နေ့မှာ အဲဒီလို တေးရေး၊ အဆိုတော်ဘဝကို သူ ပြန်သွားချင်တာက သူ့ရဲ့ နောက်ထပ် အိပ်မက်တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့ သူ့ဘဝမှာ အပြောင်းအလဲတစ်ခုကို မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် တစ်နေ့မှာ သူဟာ Acoustic ဓာတ်ပြားတစ်ချပ် ထုတ်ဖြစ်မှာပဲလို့ သူက ဆိုပါတယ်။ 'အဝတ်အစားတိုင်းကို ဝတ်လို့တော်ချင်မှ တော်မှာဖြစ်ပေမဲ့ ဂစ်တာတီးရရင်တော့ အမြဲပဲ အဆင်ပြေပါတယ်။ ဂစ်တာတီးရတဲ့ အချိန်တိုင်းဟာ ကိုယ့်အိမ်ကို ပြန်ရောက်သွားသလိုပဲ။ ဒါကို တစ်ယောက်ယောက်ကများ မယုံသင်္ကာနဲ့ မေးခွန်းထုတ်လာရင် ဟောဒီမှာကြည့်လို့ တီးပြလိုက်ရုံပဲ' လို့ Katy Perry က ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

New Wark ပွဲစဉ်အပြီး ကျောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုက်ခဲနေတဲ့ဒူးကို ရေခဲအုပ်ပေးနေရင်း နဲ့ Katy က 'နောက်ထုတ်မယ့်ဓာတ်ပြား က Acoustic ဓာတ်ပြား ဖြစ်မယ်' လို့ ဆိုလာပြန်ပါတယ်။ 'ဒါပေမဲ့ ပြောရမယ် ဆိုရင် နည်းနည်းတော့ ကြာဦးမှာပါ' လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။ မန်နေဂျာ Cobb က 'Prism မထွက်ခင်ကတည်းက အဲဒီ စကား သူပြောနေခဲ့တာ' လို့ ဝင် ပြောလာပါတယ်။ 'တခြား စိန်ခေါ်မှု တွေ မရှိတော့ဘူးဆိုရင်တော့ Acoustic ဓာတ်ပြားထုတ်ဖို့ကိစ္စက သူ့အတွက် စိန်ခေါ်မှုပါပဲ' လို့လည်း Cobb က ဆိုပါ တယ်။

Dr. Luke ကလည်း Katy နဲ့ Acoustic ဓာတ်ပြားထုတ်လိုကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပေမဲ့ ဒါဟာ Katy အသက် ၄၀၊ ၅၀ လောက်မှ လုပ်ရမှာမျိုး ဖြစ်နေကြောင်း၊ လောလောဆယ်မှာ Katy Perry ဟာ Katy Perry ဖြစ်နေဖို့နဲ့ အမွှာပေါ်မှာ နံပါတ် 'တစ်' ပေါ့ပ်စတား တစ်ယောက်ဖြစ်နေဖို့လိုကြောင်း၊ ဂီတ အလုပ်ဟာ အင်မတန် ကြောက်စရာ ကောင်းအောင် လုပတဲ့အလုပ်ဖြစ် ကြောင်း၊ Acoustic ဓာတ်ပြားတစ်ချပ် သူ့ကိုပေးခဲ့ရင်တောင် ရေဒီယိုဖွင့်လိုက် တဲ့အခါ Acoustic အသံကို ကြားနိုင်မှာ မဟုတ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

Katy Perry ဟာ သူ့လိုပဲ Acoustic ဓာတ်ပြားတစ်ချပ် မထုတ်နိုင်သေးတဲ့ ပေါ့ပ်ဘုရင်မ Modonna နဲ့လည်း မကြာ သေးခင်က ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ 'ကိုယ်ဟာ အရည်အသွေးစစ်မှန်တဲ့သူ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သက်သေထူပြရ မယ်။ ဒါမှ သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေ အသိုင်းအဝိုင်း ထဲ ဝင်နိုင်ဖို့ ယုံကြည်ခံရမှာ' လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။ 'ဒါကို ကျွန်မ နား လည်ပါတယ်။ ဒီလိုအဆင့်ကို ရောက် လာပြီဆိုရင် ကိုယ့်နှလုံးသားကို လုံခြုံ အောင် စောင့်ရှောက်ရမယ်လေ။ ကိုယ့် အနားမှာ ကိုယ့်သွေးကိုစုပ်ယူမယ့် သူစိမ်းတွေ၊ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ ရှိမနေအောင်ပေါ့။ လူတိုင်းက ကိုယ့် အပေါ် အမြတ်ထုတ်ချင်နေတာလေ။ ဒီ

> အဝတ်အစားတိုင်းကို
> ဝတ်လို့
> တော်ချင်မှ
> တော်မှာဖြစ်ပေမဲ့
> ဂစ်တာတီးရရင်တော့
> အမြဲပဲ
> အဆင်ပြေပါတယ်
> ဂစ်တာတီးရတဲ့
> အချိန်တိုင်းဟာ
> ကိုယ့်အိမ်ကို
> ပြန်ရောက်သွားသလိုပဲ
> ဒါကို
> တစ်ယောက်ယောက်
> ကများ
> မယုံသင်္ကာနဲ့
> မေးခွန်းထုတ်လာရင်
> ဟောဒီမှာကြည့်လို့
> တီးပြလိုက်ရုံပဲ

တော့ ကိုယ့်အသိုင်းအဝိုင်းထဲဝင်လာရင် အကြောင်းရင်းက ဘာလဲ၊ ဒီကို ဘာလုပ် ဖို့ ရောက်လာတာလဲ၊ ကိုယ့်ဆီက ဘာလိုချင်လို့လဲ စတာတွေ စစ်ကြော ရမှာပေါ့' လို့လည်း Katy Perry က ပြောပြပါတယ်။

အဲဒီလို ကြောင်းကျိုးဆင်ခြင်တတ် တဲ့ အလေ့အထတွေ အားလုံးကို Katy ဟာ Russell Brand နဲ့ တွေ့တဲ့အချိန်က စပြီး စွန့်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ Russell Brand နဲ့ စ,တွေ့ပြီး သုံးလခွဲလောက်မှာ စေ့စပ်လိုက်တယ်။ Russell Brand က သူ့ကို ကွာရှင်းဖို့ အကြောင်းကြားစာကို နယ်လှည့်ပွဲထွက်နေတဲ့ Katy ဆီ တယ် လီဖုန်းမက်ဆေ့ချ်ကနေတစ်ဆင့် ပေးပို့ ခဲ့တယ်။ Prism အယ်လ်ဘမ်ထဲက *By the Grace of God* အမည်ရ သီချင်းမှာ အဲဒီတုန်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ် သေချင်လောက်အောင် ခံစားရခဲ့ပုံကို ရေးဖွဲ့ထားပါတယ်။ Ruseel Brand နဲ့ ကွာရှင်းလိုက်တာဟာ သူ့ကို စိတ် ဒဏ်ရာရစေခဲ့တယ်လို့ Katy က ဆိုပါ တယ်။ 'ဒါဟာ အိပ်မက်တစ်ခုသေဆုံး ခြင်းပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နတ်သမီးပုံပြင် ထဲက နိုင်ငံမှာရောက်နေသလို ထင်ခဲ့ပေ မဲ့ လက်တွေ့မှာတော့ မဟုတ်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီအကြောင်းတွေကို လွန်ခဲ့တဲ့ ဘဝ ပေါင်းတစ်ထောင်လောက်ကလို ခံစား ရတာကြောင့် ပြန်ပြီးပြောမနေချင်တော့ ဘူး။ ဒါတွေကိုပြောရတာ ကိုယ့်အတွက် မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့တဲ့လူလို ဖြစ်စေ တယ်' လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။

အိမ်ထောင်ပြိုကွဲမှုအတွက် စိတ် ဒဏ်ရာရနေတဲ့ Katy Perry ဟာ မဒဂါ စကားနိုင်ငံကို UNICEF ရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ သွားရောက်ခဲ့ရာမှာ အိပ်မက်က လန့်နိုး သူပမာ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားနေမိတဲ့အချိန်မှာ မဒဂါစကားက အမျိုးသမီးငယ်တွေ ရုပ်ပိုင်းရော၊ စိတ် ပိုင်းကိုပါ ဖိစီးနှိပ်စက်ခံရတာတွေ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တောင် မရှောင်ဘဲ အဓမ္မပြုကျင့်ခံရတာတွေ၊ အသက် ရှင်သန်ရပ်တည်ရေးအတွက် ရုန်းကန်ရ တာတွေ မြင်လိုက်တဲ့အခါ သူ့ရဲ့ ဒုက္ခ တွေဟာ နှိုင်းယှဉ်စရာ မဟုတ်တော့တာ ကို သိမြင်လာခဲ့တယ်။

Chrysler ကုမ္ပဏီရုံး အဆောက် အဦပေါ်က အရောင်တောက်နေတဲ့ သရဖူပေါ် ဖြတ်တိုက်လာတဲ့လေပြည် က အေးသထက် အေးလာပါတယ်။ နှင်းဆီရောင်သန်းနေတဲ့ ဝင်လုဆဲနေ ရောင်ခြည် အခက်အလက်တွေကလည်း တိမ်တွေကို ဝိုင်းပတ်ဝန်းရံလို့။ Katy က ပင့်သက်တစ်ချက် ပြင်းပြင်းရှူလိုက် တယ်။ 'ပန်းနုရောင်ခံစားချက်တွေက လည်း တစိမ့်စိမ့်စီးဝင် ပျောက်ကွယ် သွားပြီပေါ့' လို့ သူက ဆိုလိုက်ပါတယ်။

Katy ဟာ သူ့ရဲ့ ဆယ်ကျော်သက် ဘဝ နောက်ပိုင်းနှစ်တွေမှာ မိခင်ဖြစ်သူ

www.burmeseclassic.com

ရဲ့ တင်းကျပ်တဲ့ Pentecostal အယူဝါဒကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲမှုတော့ မရှိပါဘူး။ Katty ဟာ အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ်မှာ ဂျစ်ကားတစ်စီးရဲ့ ရှေ့ခန်းမှာ Jeff Buckkey ရဲ့ *Grace* သီချင်းသံကို နားထောင်ရင်း အယူဝါဒကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရပါတယ်။ အသက် ၁၇ နှစ်ကနေ ၂၃ နှစ်အတွင်းမှာ Katy ဟာ ဓမ္မတေးလောကထဲရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဓမ္မတေး အနုပညာရှင် Fiona Apple ရဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုတွေရှိခဲ့ကြောင်း သူ့ရဲ့ တွေ့ဆုံခန်းတွေမှာ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်တွေတုန်းက Alanis Morissette စတူဒီယိုက ဂီတထုတ်လုပ်သူ Glen Ballard က Katy ကို သူ့ဓာတ်ပြားတိုက်အတွက် စာချုပ်ချုပ်ဆိုခေါ်ယူခဲ့ပါတယ်။ Ballard ဟာ Katty ကို ဓမ္မတေးအသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးပြီး သဘောကျခဲ့တာပါ။ Ballard က ပရိသတ်ဆိုတာ ပရိသတ်ပဲဖြစ်ကြောင်း ခရစ်ယာန်ဖြစ်တာ၊ မွတ်ဆလင်ဖြစ်တာက အကြောင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ အဲဒီပရိသတ်အတွက် ကိုယ်က ဂီတနဲ့ ဖျော်ဖြေတာဖြစ်ပြီး သူတို့ ကြိုက်ရင်လည်း ကြိုက်မယ်၊ မကြိုက်ရင်လည်း မကြိုက်ဘူးဆိုတာသာရှိကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ နောက်တော့ Ballard က Katy ကို ဖက်ရှင်ဆိုင်တစ်ခုနဲ့ စာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးပြီး၊ ကမ္ဘာလှည့်ကာ ဖက်ရှင်မယ်အဖြစ် ကိုယ်ဟန်ပြစေခဲ့ပါတယ်။ ကမ္ဘာအနှံ့က ဖက်ရှင်သီတင်းပတ်ပြပွဲတွေကို သွားရောက်ပြသခဲ့ရာမှာ လူတွေက ဓာတ်ပုံတဖျပ်ဖျပ် ရိုက်ကြပေမဲ့ သူဘယ်သူလဲဆိုတာကို ဘယ်သူမှ မသိခဲ့ကြပါဘူး။

Ballard ရဲ့ Java အမည်ရ ဓာတ်ပြားတိုက်ဟာ Daf Jam နဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ Columbia စတဲ့ ဓာတ်ပြားတိုက်ကြီးတွေနဲ့ လုပ်ငန်းပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ဖို့ စာချုပ်ချုပ်ထားတာရှိပေမဲ့ ဘယ်ဓာတ်ပြားတိုက်ကြီးကမှ Katy Perry အပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု မပြခဲ့ကြပါဘူး။ သူ့ရဲ့ အစောပိုင်းက ရုပ်သွင်နဲ့ အသံက ရှေးခ်ဟန်ပါနေတာ၊ Alanis စတူဒီယိုရဲ့ ထူးခြားတဲ့စိတ်ခံစားမှု ထည့်သွင်းသီဆိုပုံကိုလည်း သူ့အဆိုတွေမှာ တွေ့ကြရပါတယ်။ သူ့ရဲ့ မန်နေဂျာ ဖြစ်လာမယ့် Cobb နဲ့က ကိုလံဘီယာဓာတ်ပြားတိုက်နဲ့ အလုပ်လုပ်နေတုန်း ဆုံဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီတုန်းက Katy ဟာ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်မြို့မှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားမယ့် အလားအလာကောင်းတွေရှိနေတဲ့ ဂီတပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီး မျက်လုံးပြူးပြူးလေးနဲ့ ငယ်ရွယ်တဲ့ စွဲမက်ဖွယ် အနုပညာရှင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်ကြောင်း Cobb က ပြန်ပြောပြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ၂၀၀၆ ခုနှစ်ရဲ့ တစ်ခုသောနေ့မှာ Katy က သူ့မန်နေဂျာကို ပေါ့ပ်ဆန်ဆန်လေးတွေလုပ်ဖို့ စဉ်းစားနေကြောင်း ပြောလာပါတယ်။ ဘာကိုဆိုလိုချင်တာလဲလို့ Cobb ကပြန်မေးတော့ 'ပေါ့ပ်စတားပေါ့'တဲ့။ လင်းစမ်းပါဦးဆိုတော့ Katy က 'Britney Spears လိုမျိုးပေါ့'လို့ ဆိုလိုက်တဲ့အခါ Cobb ခမျာ ကုလားထိုင်ပေါ်ကနေ နောက်ပြန်လဲကျမတတ် အံ့အားအသင့်ကြီးသင့်ခဲ့ရပါတော့တယ်။ Katy ဟာ သူ့ကိုယ်သူ စိန်ခေါ်ရတာကို နှစ်သက်သူဖြစ်ပြီး၊ တစ်ခုခုကို သူ မလုပ်နိုင်လောက်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တာနဲ့ မရရအောင်လုပ်တတ်သူတစ်ဦးဖြစ်တယ်လို့ Cobb က ပြန်ပြောပါတယ်။

New Wark ပွဲစဉ်ဘက် ပြန်ကောက်လိုက်ကြရအောင်။ အဲဒီပွဲစဉ်အတွက် ပရိသတ်နဲ့ တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်တဲ့ အခမ်းအနား အစီအစဉ်အဆုံးသတ်မှာ မျက်နှာချိုချို၊ ပိန်ပိန်ပါးပါးနဲ့ ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ဆုံပါတယ်။ သူက အိမ်တင်ရိုက်ပုံရတဲ့ အဝါရောင် တီရှပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ရင်ဘတ်မှာ Katy Perry နဲ့ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ပြီလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ 'I met Katy Perry' ဆိုတဲ့ စာတန်းရိုက်ထားကာ နောက်ကျောမှာတော့ Katy ရဲ့ နာမည်ကျော် ဆင်ဂယ်သီချင်းအမည်ဖြစ်တဲ့ Roar လို့ ပုံရိုက်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ Katy က သူ့ရှေ့မှာ ခါးကိုင်းပြီး 'မင်းက အသက် ခုနှစ်နှစ်နဲ့ Katy Perry ရဲ့ ပရိသတ်ဖြစ်နေတာလား'လို့ ဆိုရင်း ကလေးအတွက် ပိုစတာပုံတစ်ခုပေါ်မှာ အမှတ်တရလက်မှတ် ရေးထိုးပေးလိုက်ပါတယ်။ 'စောင့်နေရတာကြာပြီလား။ အကြာကြီး စောင့်နေရလား'လို့လည်း Katy က မေးလိုက်ပါတယ်။

'အကြာကြီးဆိုတာထက် ပိုကြာသေးတယ်'လို့ အဲဒီကလေးက ပြန်ဖြေပါတယ်။

ကလေးက သူ့မိသားစုနဲ့လာတာဖြစ်ပြီး သူ့အဖေရဲ့ရင်ဘတ်မှာ အသက်နဲ့နီးတဲ့ ဝေဒနာသည်ကလေးတွေရဲ့ ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ Make-A-Whish Foundation ရဲ့ တံဆိပ်လေး ထိုးထားတာ သတိပြုလိုက်မိတယ်။ 'သားက မင်းသီချင်းတွေအားလုံးရတာ'လို့ အဖေဖြစ်သူက Katy ကို လှမ်းပြောလိုက်တယ်။

'ဓာတ်ပုံအတူရိုက်မလား'လို့ Katy ကမေးတော့ ကလေးက ဝမ်းသာအားရနဲ့ *Roar* သီချင်းထဲက ခြင်္သေ့ကြီးရဲ့ လက်သည်းထုတ်ဟန်ကို သူ့လက်ကလေးတွေနဲ့ လုပ်ပြလာတယ်။

Firework နဲ့ *Roar* အစရှိတဲ့ သီချင်းတွေဟာ Katy ရဲ့ အကောင်းဆုံးလက်ရာတွေပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ပရိသတ်အပေါ် တကယ့်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ သီချင်းတွေပဲ။ ဒီလိုသီချင်းတွေရေးဖို့ဆိုပြီး သီးသန့်ရည်ရွယ်တာမရှိဘဲ၊ ခံစားချက်ရလာမှ ရေးတာ ဖြစ်တယ်လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။ 'ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ စီးဝင်သွားတဲ့ခံစားချက်မျိုးပေါ့။ ကိုယ့်ပခုံးပေါ်မှာ နတ်သမီးလေးတစ်ပါး ဆင်းသက်လာပြီး သီချင်းဆက်ရေးဖြစ်ဖို့ တွန်းအားပေးသလိုမျိုး ခံစားရတာ။ 'မင်းလုပ်နိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ မင်း အသံကိုတွေ့အောင်ရှာ၊ မင်း နှလုံးအားကိုတွေ့အောင်ရှာ' လို့ ပြောနေသလိုပဲ။ ကိုယ့်ကို တိုက်တွန်းစေ့ဆော်နေတဲ့ဂုဏ်ရှိလ်တစ်ယောက် သီချင်းထဲကနေ ထွားဝင်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ထဲကို ရောက်နေသလိုမျိုးလေ။ ဒါပေမဲ့ သီချင်းရေးတာကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ရေးနေတာပါပဲ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း သီချင်းရေးဖို့ တွန်းအားပေးတာနဲ့ ကိုယ့်အပေါ် လွှမ်းမိုးတာရှိဖို့ လိုအပ်တာကိုး' လို့ Katy Perry ပြောပြပါတယ်။

ခုနက မိတ်လာဆက်တဲ့ကလေး ငါးစုကို Katy က ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ အခန်းထဲကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပြီးနောက် တစ်ခုခုဆိုရင် စိတ်ထဲမှာ ကျိတ်ပြီး ခံစားနေတတ်တဲ့ သူ့ရဲ့ မန်နေဂျာတစ်ဖြစ်သူ Ngoc Hoang တစ်ယောက် မျက်ရည်ကျအောင် မနည်းထိန်းနေရတာ မြင်သွားလိုက်တယ်။ Katy က ကလေးတွေကို ပြုံးပြရင်း 'အခုပြန်လာခဲ့မယ်နော်' လို့ဆိုကာ သူ မျက်ရည်ကျတာကို ကလေးမမြင်ခင်မှာဘဲ အခန်းထဲက အမြန်ခဲ့ ထွက်သွားတော့တယ်။

တစ်အောင့်လောက်နေတော့ Katy ပြန်ရောက်လာပြီး ဓာတ်ပုံ အတူရိုက်ပေးပါတယ်။ အဝတ်လဲခန်းထဲမှာ Katy က အဲဒီကလေးအကြောင်း စုံစမ်းလာတာပေါ့။ ကလေးက အခုလက်ရှိမှာ ပုံမှန်ဖြစ်ပေမဲ့ နှလုံးအစားထိုး ခွဲစိတ်ကုသရတော့မှာဖြစ်တယ်။ 'သူတို့ရဲ့ အနေအထားကို တကယ်မသိခဲ့ဘူး။ အဲဒါကြောင့် အဆိုးဆုံးကိုပဲ အမြဲတွေးဖြစ်တာပေါ့။ Make-A-Wish အစီအစဉ်နဲ့ ဆန္ဒဖြည့်ဆည်းပေးဖို့လာတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို အခုလို မိတ်ကပ်အဖွေးသားနဲ့ ပွဲမဝင်ခင်ဆုံတွေ့ရတာဟာ သမားရိုးကျမဟုတ်တဲ့ ပြစ်ဒဏ်ခတ်တာမျိုးဖြစ်ပြီး၊ ရက်စက်ရာကျပါတယ်' လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဘုလားထိုင်ပေါ်ကို ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်တဲ့ Katy ရဲ့ မျက်ရည်ဝဲနေတဲ့ မျက်လုံးတွေနားကို Delano က မိတ်ကပ်ပြန်ဖို့ပေးနေလေရဲ့။

> သူ့အတွက်
> ဘဝဆိုတာ
> ဘယ်လို
> အဓိပ္ပာယ်ရလဲလို့
> မေးလိုက်တဲ့
> အခါမှာတော့
> အင်မတန်လွယ်တဲ့
> မေးခွန်းတစ်ခုကို
> ပြန်ဖြေသလိုမျိုး
> ခပ်မြန်မြန်ပဲ
> ပြန်ဖြေလာတဲ့
> Katy က
> 'ပြည်သူတွေရဲ့
> ဘဝတွေဆီ
> ပျော်ရွှင်မှုတွေ
> သယ်ဆောင်
> ပေးလာချင်တာပါပဲ'
> လို့
> ဆိုလာပါတယ်

ပြီးခဲ့တဲ့ ငါးလလောက်တုန်းက ညီမဖြစ်သူအိမ်မှာ ကလေးမွေးတာကို Katy က ဝိုင်းကူညီပေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကလေးမွေးတာကို ဗီဒီယိုရိုက်ပေးပြီး ဘေးကနေ အားပေးစကားပြောပေးတာပါ။ တစ်နေ့နေ့ကျရင် သူလည်း ကလေးယူမယ်လို့ ပြောလာတဲ့ Katy ရဲ့ အသံဟာ Acoustic ဓာတ်ပြားတစ်ချပ်လောက် ထုတ်ဦးမယ်လို့ ပြောတဲ့ လေသံထက်တောင် ပိုပြီးတော့ ခိုင်မာနေသေးတယ်။ 'ညီမလေးက သူ့ကလေးကို အရမ်းချစ်တာ။ တစ်ရံမလပ်ပဲ၊ ကလေးလေးကလည်း ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်နဲ့ အတော်လည်းသိတတ်နေတာ၊ ချစ်စရာလည်းကောင်း၊ ပျော်စရာလည်းကောင်းပေါ့။ သင့်တော်မယ့်တစ်ချိန်ချိန်မှာ ကိုယ်တိုင်လည်း ကလေးမွေးချင်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်နှစ်နှစ်လောက် အတွင်းမှာတော့ဖြစ်ဦးမယ် မဟုတ်ဘူး။ ငါးနှစ်စီမံကိန်းဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီကိစ္စအပေါ် ရာနှုန်းပြည့် အာရုံစူးစိုက်နိုင်ဖို့လည်း လိုတယ်။ နယ်လှည့်ပွဲသွားနေရင်း ကလေးယူတာမျိုး မဖြစ်ချင်ဘူး။ ငါးနှစ်ကျော်လောက်မှပါ' လို့ Katy က ဆိုပြန်ပါတယ်။

ကလေးယူဖို့အတွက် အမျိုးသားတော့ရှိဖို့ လိုမယ်နော်ဆိုလိုက်တော့၊ မလိုပါဘူးလို့ ပြန်ဖြေတဲ့ Katy Perry က သူ့သူငယ်ချင်း Neil Patrick Harris နဲ့ ဇနီးလောင်း David Burtka တို့ကို ခေါ်ပြတယ်။ Neil နဲ့ David မှာ အင်မတန်ချစ်စရာကောင်းပြီး လှပတဲ့ အမြွှာကလေးနှစ်ယောက်ရှိကြောင်း၊ အခုခေတ်က ၂၀၁၄ ခုနှစ်ဖြစ်ပြီး၊ အနာဂတ်ခေတ်ကြီးမှာ နေထိုင်ကြတာဖြစ်လို့ ဘာမှမလိုအပ်ကြောင်း၊ သူ့အနေနဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက် မလိုအပ်ဘူးထင်ပေမဲ့ စောင့်တော့ကြည့်ရမှာဖြစ်ကြောင်း Katy က ဆိုပါတယ်။ 'ယောက်ျားတွေကို မုန်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ချစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုယ်သူ အမည်မဖော်လိုတဲ့တစ်ယောက်ယောက်ရှိရင် တခြားနည်းလမ်းရွေးလို့ရတယ်လေ' Katy က ပြောခဲ့ပါတယ်။

ကနေဒါနိုင်ငံ၊ Montreal မြို့က Ritz Carlton Hotel အပြင်ဘက်မှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုအပြည့်နဲ့ စာကလေးသိုက်ကျနေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်သိုက်နဲ့ အမျိုးသားတချို့ Katy Perry ကို တွေ့ဖို့စောင့်မျှော်နေကြလေရဲ့။ တစ်ခုသော အင်္ဂါနေ့ နဲ့ စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းပြီး၊ ပျင်းရိစရာနေ့လယ်ခင်း ကြီးမှာပေါ့။ Katy က ဒီမြို့မှာ ဖျော်ဖြေဖို့ရောက်လာတာလေ။ မနေ့ကတော့ ရှားရှားပါးပါး Katy အတွက် အားလပ်တဲ့နေ့ပေါ့။ ဒီလိုနေ့တွေဆို သူငယ်ချင်းစုံတွဲ Harris နဲ့ Burtka တို့နဲ့ ဆုရှီစားရတာကို သူက နှစ်သက်တယ်။ တရုတ်အပ်စိုက်ကုသမှုရဲ့အကျိုးကျေးဇူးနဲ့ လမ်းထွက်လျှောက်နိုင်တာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

မာဘယ်လ်ကျောက်ပြားတွေ ခင်းထားတဲ့ ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းမနောက်ဘက်က ကန့်လန့်ကာတွေနောက်ကနေ Katy ပေါ်လာတယ်။ ဟိုတယ်ရဲ့လှို့ဝှက်ဓာတ်လှေကားကနေ တက်လာတာလေ။ အဲဒီမှာ Katy မနက်စာစား၊ စကားစမြည်ပြောပေါ့။ ရာဇပလ္လင်ပုံလုပ်ထားတဲ့ ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်လိုက်တဲ့ Katy က ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘုရင်တစ်ပါးလို ခံစားမိကြောင်းပြောရင်း နယ်လှည့်ပွဲတွေသွားရင် စားနေကျ မနက်စာကိုစားပါတယ်။ မိတ်ကပ်ပါးပါးလိမ်းထားပြီး ဘော့စ်ဘောကက်ဦးထုပ်ကို နောက်ပြန်ဆောင်းထားတဲ့ Katy Perry ဟာ Rodarte အားကစားဝတ်စုံကို ဝတ်ထားပါတယ်။ သူ့ကိုကြည့်ရတာ တကယ့်လူငယ်လေးအတိုင်းပဲ။ New Wark ပွဲစဉ်တုန်းက တစ်ခါတလေ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပေါ့ပ်စတားတစ်ယောက်လို့ ခံစားလို့မရကြောင်း စင်မြင့်ပေါ်ကနေ ပြောခဲ့တဲ့စကားကို အစပြန်ကောက်ပြီး မေးလိုက်တယ်။

'အချိန်တစ်ဝက်လောက်မှာ ပေါ့ပ်စတားအဖြစ် ခံစားရပြီး နောက်တစ်ချိန်တစ်ဝက်လောက်မှာတော့ အဲဒီလို မခံစားရပြန်ဘူး' လို့ သူက ဖြေပါတယ်။ 'ဆိုလိုချင်တာက မနေ့ကဆို ဦးထုပ်နောက်ပြန်ဆောင်း၊ စက်ဘီးတက်စီးပြီး Mc Donald ဆိုင်မှာ ဘာဂါသွားစားပစ်လိုက်တယ်'

Katy ကို ထုတ်လုပ်သူ Diplo နဲ့ တွဲနေတယ်လို့ ကောလာဟလသတင်းပြောသူတွေ ရှိပေမဲ့ သူက ငြင်းပါတယ်။ 'တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ တွဲနေတဲ့ပုံပေါက်နေလို့လား' တဲ့။ သူကတောင် ပြန်မေးလိုက်ပါသေးတယ်။ အလုပ်အချိန်ဇယားတွေက အမြဲပြည့်ကျပ်နေတာကို သူက ရည်ညွှန်းပြီး ပြောတာပါ။

ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင် သူက ပြဿနာရှိတယ်ဆိုတာကို လက်ခံပါတယ်။ သူနဲ့ချစ်သူဟောင်း John Mayer နဲ့ဆိုရင် စကားတွေပြောကြတာချင်းတူကြောင်း ပြောပြပေမဲ့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဘာများအမှားအယွင်းဖြစ်လို့ လမ်းခွဲခဲ့ရတယ်ဆိုတာကိုတော့ Katy က ပြောမပြခဲ့ပါဘူး။

ယေဘုယျအားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ Katy က 'ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးပြည့်စုံတဲ့သူကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ကိုယ်လည်း အကြွင်းမဲ့ပြည့်စုံနိုင်တာတော့ မဟုတ်ဘူးလေ။ ပြောမပြတတ်တော့ဘူး။ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို ချစ်တာပဲလို့ထင်တယ်။ အသက်ရလာတာနဲ့အမျှ သိလာမှာပါ။ ဆိုလိုတာက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တူကြတာမဟုတ်ဘူး။ Twitter ပေါ်မှာ တစ်ခါကရေးခဲ့ဖူးတယ်။ ကျွန်မရဲ့ Jordans တံဆိပ် ဖိနပ်ခြေနင်းနဲ့ တော်တဲ့မင်းသားလေးတစ်ပါးကို ရှာနေတယ်လို့'

Katy ပြောနေတုန်းမှာပဲ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ဖြူဖွေးလိမ်ကောက်နေတဲ့ ဆံပင်တွေနဲ့ လူတစ်ယောက်အနားကို လာနေတာတွေ့ရတယ်။ သူက Montreal မြို့မှာ မနေ့ညက ဖျော်ဖြေခဲ့တဲ့ Queen ဂီတအဖွဲ့က Brian May ပါပဲ။

'အဲဒါ မင်းရဲ့မင်းသားလေးလား' လို့ ခပ်တိုးတိုးကပ်ပြောလိုက်တော့ Katy က ရယ်တယ်။ Brian နဲ့ Katy နှစ်ယောက်သားစကားလက်ဆုံကျနေကြတယ်။ Brian က တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲနေကြောင်း၊ ဘယ်နားက အနာဆုံးလဲဆိုတာတောင် မသိနိုင်အောင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒူးလား၊ ခြေထောက်လား၊ လက်ချောင်းလေးတွေလား ခွဲခြားမပြောနိုင်လောက်အောင် နာကြောင်း၊ ပရိသတ်က ဒါတွေကို မသိကြကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

Katy က သူ့ဒူးတွေလည်း အလားတူပဲ နာကျင်ရကြောင်း ပြန်ဖြေပါတယ်။ မနေ့ညက ဖျော်ဖြေချိန်နှစ်နာရီနဲ့ မိနစ်နှစ်ဆယ်ရှိကြောင်း Brian က ပြောတော့ Katy က 'များလှချည့်လား ဘုရားသား' လို့ဆိုပါတယ်။ (ဘုရားသားဆိုတဲ့စကားလုံးကို သမ္မတနဲ့တွေ့လည်း ဒီလိုပဲ ခေါ်ဖြစ်မယ်ထင်တယ်လို့ Katy က ဆိုပါသေးတယ်။)

အဲဒီနောက် ယဉ်ကျေးမှုအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူများတွေရဲ့ခံစားချက်ကို အလေးမထားတတ်ဘူးလို့ Katy အပေါ် စွပ်စွဲချက်အကြောင်း ပြောဖြစ်ပါတယ်။ Katy ဟာ နယ်လှည့်ပွဲတွေမှာ တင်ပါးကြီးကြီးနဲ့ အီဂျစ်မမ်မီတွေ ကပြတဲ့ ပြကွက်ကို သုံးခဲ့တာကြောင့် ဝေဖန်ခံခဲ့တာပါ (ဝေဖန်ရေးဆရာတစ်ယောက်ကဆို အသားမည်းအမျိုးသမီးခန္ဓာကိုယ်ပုံသဏ္ဌာန်ကို လိင်စိတ်အလွန်အကျွံနှိုးဆွတဲ့ ကယ်ရီကေးချားရုပ်ပြောင်တွေလို့တောင် အနည်းတပ်ခဲ့ပါသေးတယ်။)။ အမေရိကန်ဂီတဆုချီးမြှင့်ပွဲမှာလည်း ဂျပန်ဂေရှာမယ်လို ဝတ်ဆင်ခဲ့ပြီး Birthday အမည်ရ ဗီဒီယိုမှာကျတော့ လူမျိုးရေးခွဲခြားတဲ့ ဂျူးလူရွှင်တော်ပုံစံ ဝတ်ဆင်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ Dark Horse ဗီဒီယိုသီချင်းထဲမှာတော့ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တို့ရဲ့ ဘုရားသခင် 'အလ္လာ' လို့ ရေးထိုးထားတဲ့ ဆွဲသီးတစ်ခုကို လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဆွဲကြိုးမှာတပ်ဆင်ပြခဲ့ပြီး အဲဒီဆွဲသီးကို ရိုက်ခွဲဖျက်ဆီးပြခဲ့ပြ ပါတယ်။ (အဲဒီပြကွက်ကို နောက်ပိုင်းမှာ ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့ပါတယ်)

'ကိုယ်ကတောင် အမြင့်ပေါ်မှာ ရပ်နေရင်တော့ လေတိုက်တာ ခံရမှာပေါ့' လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။ လူတွေက ကိုယ်ပြုတ်ကျတာကို စောင့်ကြည့်နေ တာ မဟုတ်ဘူးလား။ အဲဒီလိုပြုတ်ကျလာ တဲ့အဖြစ်ကို သူတို့က ချုပ်ကိုင်ထားချင် ကြတာလေ 'မင်းရဲ့ ဒီနေရာရောက် အောင် တို့ခေါ်လာတာ၊ ဆွဲချချင်တာ လည်း ငါတို့ပဲ' ဆိုတဲ့ အပြောမျိုးတွေ ပေါ့။ မမ်မီကစ္စပြန်ကြည့်လေ။ ဒီကကွက် ကို ပလတ်ဖောင်းဆာဂျရီ ခွဲစိတ်ကုသမှု အပေါ်မှာ အခြေခံပြီးစိတ်ကူးခဲ့တာပါ။ Kim Kardashian ဒါမှမဟုတ် Ice T ရဲ့ ဇနီး Coco ကို ကြည့်လိုက်၊ ဒီမိန်းကလေး ဟာ အမေရိကန်သွေးနှော အမေရိကန် တွေ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့တွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ာ ပလတ်စတစ်အသားအစားထိုးခဲ့စိတ်ပြုပြင်တဲ့ အမေရိကန်တွေရဲ့ အလေ့အထကို ကိုယ်စားပြုနေကြတာ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပတ်တီးတွေစုစည်းပြီး မမ်မီအလွှက်ဖြစ်လာတာ။ အဲဒါက ဆက်စပ်ပတ်သက်မှုရှိနေတယ်ထင်တယ်'။

ဘာတွေပဲ စွပ်စွဲပြောဆိုကြပါစေ Katy က တောင်းပန်တတ်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲ့ဒီအပြင် သူ့ပွဲတွေမှာ မမ်မီအလွှက်တွေ ဆက်ကမြဲပါပဲ' လူတွေက အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ဇာချဲ့ချင်တတ်ကြတာ။ ဒါမှ ကျွန်မက လူသိရှင်ကြားတောင်းပန်ရမှာလေ။ ဒီတော့မှ 'Katy Perry ရဲ့ အောင်မြင်မှုကို ငါတို့က ထိန်းချုပ်ထားတာ' လို့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ အထင်ရောက်မှာ။ ဒီစိတ်ကူးက အင်မတန် ရိုးသားတဲ့နေရာကနေလာတာပါ။ ဒါကို မကောင်းတာတစ်ခုခုလို့သာ သံသယရှိခဲ့ရင် ဒီနေရာကို ရောက်မလာနိုင်ပါဘူး။ လူတွေနဲ့ပတ်သက်ရင် ကိုယ်ကလည်း အကဲခတ်တတ်တာမို့လို့ပါ' လို့ Katy က ဆိုပါတယ်။

Katy အပေါ် နောက်ထပ်ဝေဖန်ကြတာကတော့ Dark Horse သီချင်းဗီဒီယိုထဲက ပြကွက်တချို့ ကိစ္စပါ။ အင်တာနက်သီအိုရီ ပညာရှင်တွေက Dark Horse ဗီဒီယိုဟာ စိတ်ကူးယဉ် Illuminati အရုပ်တွေနဲ့ အပြည့်ဖြစ်နေတယ်လို့ဆိုပါတယ် (Illuminati ဆိုတာ ၁၇၇၆ ခုနှစ်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်လို့ အဆိုရှိတဲ့ ဥပဒေပြင်ပက လျှို့ဝှက်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး သူတို့ရည်ရွယ်ချက်က ပြည်သူလူထုအပေါ် ဘာသာတရား လွှမ်းမိုးမှုကို ဖယ်ရှားဖို့၊ အမျိုးသမီးတွေကို အမျိုးသားတွေနဲ့တန်းတူအခွင့်အရေးပေးဖို့၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ အစိုးရတစ်ရပ်တည်း၊ ငွေကြေးတစ်မျိုးတည်းထားရှိဖို့၊ ရည်ရွယ်လှုပ်ရှားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပါတယ်။)။ ဝေဖန်သူတွေက Katy ဟာ (Joy Z, Gaga, Weird Al တို့နဲ့အတူ) ကမ္ဘာကို ချုပ်ကိုင်လိုတဲ့ Illuminati အဖွဲ့ရဲ့ အရိပ်အောက်က အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်လို့တောင် ဆိုလာခဲ့ပါတယ်။ Katy ကတော့ 'Illuminati အဖွဲ့အစည်းသာ တကယ်ရှိတယ်ဆိုရင် ဖိတ်ခေါ်တာ ခံလိုက်ချင်သေးတယ်' လို့ ဆိုခဲ့ပါတယ်။ 'လာစမ်းပါ၊ ဝင်စမ်းပါရစေ။ ကလပ်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ချင်လို့ပါ။ အဲဒီကလပ်ရှိတယ်ဆိုတာတောင် မသိပါဘူး။ ဒါဟာ ရူးနမ်းတာပဲ။ အင်တာနက်ပေါ်က အဲဒီအကြောင်းကြောင်လူတွေဟာ ဘာမှလုပ်စရာမရှိလို့ ဒီလိုပြောနေတာ။ ရှင်းလည်းပဲ သူတို့တွေက Illuminati အဖွဲ့ဝင်လို့ ပြောလာရင် ဝင်ပစ်လိုက်မိမှာပဲ ထင်တယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်မက တခြားကမ္ဘာက ဂြိုဟ်သားတွေ ရှိတာကို ယုံကြည်သူပါ။ ဒီတော့ ကျွန်မကို လူတွေ Illuminati အဖွဲ့ဝင်လို့ထင်ရင် ကောင်းတာပေါ့'

Katy ဟာ လူတွေသာ သူ့အပေါ် နားလည်မယ်ဆိုရင် အံ့ဩမိမယ့်သူပါ။ သူ့ကို ပေါ့ပ်ဂီတရဲ့ ဦးဆောင်သူတစ်ယောက်အဖြစ် တွေးမြင်ကြတာကိုလည်း သူက မုန်းတတ်ပါတယ်။ 'ဟုတ်မှ မဟုတ်တာ' လို့ Katy က မနက်စာကြက်ဆင်အူတစ်ချောင်းကိုက်ရင်း ပြောပြန်ပါတယ်။ 'ကျွန်မက လက်ထောက်လူရှင်တော်တစ်ယောက်လောက်ပဲ အဆင့်ရှိတာပါ။ ဒါက ကျောင်းမှာတုန်းက ကျွန်မက တကယ်လုပ်ခဲ့ရတာလေ။ သူတို့က ကျွန်မကို ဘရာစီယာကြီးလို့ ခေါ်ကြတာ။ ကျွန်မက အဲ့ဒီလောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မ ပုံစံက လေးထောင့်စပ်စပ်၊ တကယ်တော့ ထောင့်မှန်စတုဂံပုံစံပေါ့။ ဆယ်ကျော်သက်ဘဝတုန်းက ကိုးရိုးကားရားအချိန်တွေကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရတာမို့လို့ပါ'

'လူတွေက ဇာတ်ရုပ်တွေကို ဖန်တီးချင်ကြတယ်' လို့ Katy က ခပ်ရှင်းရှင်းပြောပြန်ပါတယ်။ ဗီလိန်တွေ၊ ဟီးရိုးတွေ၊ ထုံအအမိန်းကလေးတွေ၊ စမတ်ကျကျ မိန်းကလေးတွေ၊ ဗဟုသုတကြွယ်ဝတဲ့ မိန်းကလေးတွေ၊ တင်ပါးကြီးကြီး မိန်းကလေးတွေ အမျိုးမျိုးရှိကြတယ်။ အဲဒါတွေကို သူတို့က အိမ်ထောင်ရေးဇာတ်တစ်ခု[illegible] ဇာတ်ရုပ်တွေ လုပ်တတ်ကြတယ်။ ဒါ[illegible]ကို သဘောကျရင်း ကိုယ့်ရဲ့ဇာတ်ရ[illegible]ကတော့ ဘာမှန်းမသိသေးဘူးပေါ့'

အဲဒီတော့ ဇာတ်[illegible]မ်းကစပြီလား ဆိုတဲ့အခါ Katy က အ[illegible]မတူ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစ[illegible]ပြန်ပြုပြီးမှ 'ဒါကတော့ ဘုရားသ[illegible]အလိုတော်ပဲ' လို့ ဆိုလာပါတယ်။ '[illegible]းတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရိုးဖြောင့်မယ် [illegible]ိုင်ပေါ့'။

သူ့အတွက် ဘဝ[illegible] ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်ရလဲလို့ မေး[illegible]တဲ့အခါမှာတော့ အင်မတန်လွယ်[illegible]ေးခွန်းတစ်ခုကို ပြန်ဖြေသလိုမျိုး၊ [illegible]မြန်မြန်ပဲပြန်ဖြေလာတဲ့ Katy က 'ပြည်သူတွေရဲ့ ဘဝတွေဆီ ပျော်ရွှင်မှုတွေ [illegible]ယ်ဆောင်ပေးလာချင်တာပါပဲ' [illegible] ဆိုလာပါတယ်။ မနက်စာစား[illegible]းက မော့ကြည့်လာတဲ့ Katy က '[illegible]ဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဘဝဟာ [illegible] တစ်ခါမှာ အင်မတန်ခက်ခဲကြမ်းတ[illegible]လွန်းလို့ပါ' လို့ ဖြေကြားသွားခဲ့[illegible]ယ်။

Roar သီချင်းနဲ့ နာ[illegible]ကျော်လှတဲ့ အဆိုတော် Katy Perry [illegible]ယ်စဉ်ဘဝနဲ့ ဂီတလောကကို ဖြတ်[illegible]န်းဝင်ရောက်ခဲ့ရပုံတွေ၊ သူ့ရဲ့ထူးခြား[illegible]အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ အငြင်းပွားစရာအ[illegible]ဆတချို့ကို ပေါ်လွင်အောင် တွေ့ဆုံ[illegible]န်းပေးခဲ့သူက Rolling Stone မဂ္ဂ[illegible]င်းရဲ့ အကြီးတန်းစာရေးဆရာ Bra[illegible] Hiatt ဖြစ်ပြီး ပြီးခဲ့တဲ့လထုတ် Rollin[illegible] St[illegible]ne မဂ္ဂဇင်းမှာလည်း အဆိုတော် [illegible]ana Del Rey အကြောင်းရေးသားခဲ့သူ[illegible]ဖြစ်ပါတယ်။

Brain Hiatt ရဲ့ K[illegible] Perry နဲ့ တွေ့ဆုံခန်းဟာ Katy [illegible]erry ပရိသတ်တွေအတွက် စိတ်ကျေန[illegible]လောက်စရာ ဖြစ်မယ်လို့ မျှော်လင့်မိ[illegible]ါတယ်။

■

ရာပြည့်

Refence:
The Unbreab[illegible]a [illegible]aty Perry
b[illegible] B[illegible]ain Hiatt,
[illegible]ol[illegible]ing Stone
Magazine

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သရုပ်ဆောင်အဖြစ်နဲ့အောင်မြင်ပြီး ပရိသတ်အချစ်တော်
နေတဲ့ ဝတ်မှုံရွှေရည်ရဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများ သုံးကား
တိုက် ရုံတင်ပြသပေးသွားတော့မှာ
နေတဲ့ နှင်းစေရင်၊
ပြသပေးသွား
ဝတ်မှုံရွှေရည်အ
ခံစားရတဲ့အတွေ
သုံးကားအ

ခေါက်တိုက်ရုံတင်ပြသမယ့် ဝတ်မှုံရွှေရည်ရဲ့ ရုပ်ရှင်ကား

အောင်းနိုင်ဦး

ဘယ်လိုခံစားမလဲ၊ ဘယ်လိုဇြ
ဘယ်လိုတိတ် ဖြစ်သွားတာလဲ။
ဘယ်လိုကြောင့် သုံးကားဖြစ်
အတွက်တစ်ခါ မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ က
ကို အားပေးတဲ့ပရိသတ်တွေ မတွေ့တဲ့
အနုပညာတွေနဲ့ သုံးကားဆက်တိုက်
ကြည့်ရမှာတော့ သေချာပါတယ်။
အစခဲ့တာဖြစ်တဲ့ နှင်းစေရင်
က အရင်လုပ်နေကျ ကာရိုက်တာ
ဘူး။ အပြင်းစားပေါ့။
ပြီးတော့ ရိုမန့်ဆန်သွားတာ၊ နှစ်
ဆက်ကြားထဲ ရှာရှားရတဲ့
တယ်ပါ။ ကိုမင်းညို့နဲ့ ကိုပြေတိုးပြီး
ပေါ့။ နှစ်ယောက်ကြား ညပ်တဲ့ဇာတ်ပါ။
ရုံတင်နေတဲ့ ဇာတ်ကားရှားဝင် ကျမြို့တော့
ဇာတ်လေးကို သရုပ်ဆောင်မှုရှုပြီးကြည့်
ရမယ်။ တစ်၊ ဇာတ်ရှုပ်လေးလည်း အပျော်ပဲ။ ဒီကာ
က ပရိသတ်တွေ အလွမ်းပြေမယ်လို့ထင်တယ်။ အပြ
င်းစေရင် ကို ကြည့်ထားရတဲ့ ပရိသတ်တွေ မြင်ပြီး
ပေါ့။ ရောက်ထပ်တင်မယ့် အခုံဖုံမှုကတော့
န်းလည်း ထူးခြားတယ်။ ကြည့်ရမယ့် ပရိသတ်အတွ
စ်ဖြစ်မယ်။ စိတ်ဝင်စားစရာလို့ ထင်ပါတယ်။ သွေး
ကာရဲ့ ကောင်းလေးရဲ့ ဆက်သွယ်မှုက နိုင်ငံခြားကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ ရှိရင်ရှိမှာဖြစ်ပေမဲ့ နိုင်ငံမှာတော့ ချပ်ရှင်မှာ းတဲ့အတွက် ထူးထူး လေးဖြစ်မယ်လို တင် တယ်။ ည်း ရှိမနေ့ဘ ကြိုးတဲ့ရိုက်ချ င်းပုံစံကလည် တ်ခံ ပြီးတော့ တောင် သဘာ ကြည့်ရမှာဖြစ်လို အချိန်က အသစ်ဖြ ထင်ပါတယ်။

ဆက်တိုက်ရဲ့တင်ဆ အလုံးမှာ ဝတ်မှု ည် အနှင်းဆောင်ထားတာ တော်တော်ပင်ပန်း ထင်ပါတယ်။ အခုတ် ဈရှိရင်ဖြစ်ချော်ပြပါလား။

ပင်ပန်းတာတော့ သေ မှာတယ်။ ကိုယ်ရိုက်ထားတဲ့ ကားတစ်ကားကို ပြန် ကြည့်လိုက်ရင် ရိုက်တဲ့အချိန် ရဲ့တင်တဲ့အချိန်က နှစ်နှစ် သုံးနှစ်လောက် ကြာ သွားတာဆိုတော့ ကြားထဲ ာလည်း တခြားကားတွေ ရိုက်ထားရတာဆိုတော့ မေ့ တောင်မေ့နေတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်က ရိုက်ထား တဲ့ကားကို အခုချိန်မှာ ပြန် ကြည့်ရင် အဲဒီတုန်းက ငါ တော်တော်ပင်ပန်းခဲ့ပါလား။ အလုံးခဲ့အချော် ရိုက်တုန်းကဆို လည်း ကစ်၊က နှစ်ဘဝမှာ အရပ်ဆောင်ရတယ်။ တစ် ဘဝက ဒေါ်ရှပ၊ နောက်တစ် ဘဝ အငယ်က တွယ်တာ။ အဲဒီကားမှာ သွားရိုက်ကြတဲ့ ရတဲ့ခွန်တွေ၊ တောတောင် တွေက နီးနီးနားနား မဟုတ် ဘူး။ ကားနဲ့သွားကြရတယ်။ တာထဲရောက်သွားပြန်တော့

လည်း ကားသွားလို့ မရ တဲ့ အတွက် လမ်းလျှောက်ရတာ နှစ်မိုင်လော ဟျာ တဲ့ ်နေရ မီတဲ့ တာ တော့ ပြန် ဝ တော့

တွေကို ပြ သတိရသွား ဝင်ပန်းခဲ့တာ စတ်ကားကို သွားတာ များ တွေကတော့ အ ကတော့ အကြိမ် စတ်ကားတစ်ကား ဘယ်လို ကြိုတင်ဖြ ဝတ်စုံဒီဇိုင်းတွေကို ဒီဇိုင်နာအကြီး လုပ် တစ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထက်စာရင် ဖက်ရှင်ကို စိတ်ဝင်စားလာတဲ့အတွက် ပရက်ရှိုးကို လာကြည့်တဲ့အခါမှာလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖတ်ရှုလိုက်ရတဲ့

ခွဲ

ဝတ်စုံလေး

ချစ်စရာ

ဝတ်တယ်

ပြောင်

ကျွန်

မြင်နေကျပုံစံနဲ့

ပြောင်

အရင်တုန်းက

အခုတွေ့တော့

အပြင်

နည်း

ကစ်၊ ပြောင်း

ရွေးချယ်

ကလေးဆတ်ရ

ရှိမန်တစ်ဖြစ်တာလေး

အရင်က ဦးစားပေး

အခုနောက်ပိုင်းက

ကာရိုက်တာဘက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...းတာမျိုးတွေ၊ ကိုယ် ...လုပ်ဖူးသေးတဲ့ ကြမ်းကြမ်း ...တမ်းတမ်းမျိုးတွေ၊ အိမ် ...ထင်ရေးဇာတ်မျိုးတွေ လုပ် ကြည့်တယ်။ [illegible] ...သတ် ရိုးမသွား[illegible]ပါ။ ကြည့်ရတဲ့ပရိသတ်တွေ ငြီး ငွေ့သွားစေချင်လို့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုလည်း အမြဲတမ်း ချိုး တယ်။ ကြည့်တဲ့ပရိသတ် အတွက်လည်း တစ်ခုနဲ့တစ်ခု တူစေချင်ဘူး။ ပြီးတော့ ဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပြောင်းလဲ သွားတာမျိုးကို မြင်စေချင် တယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက အနုပညာအလုပ် စ လုပ်တဲ့ အချိန်နဲ့ အခု ပုံစံကို ကွဲသွား စေချင်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ပုံစံလေးတွေ ပြောင်းတာပါ။

တချို့ကားတွေ ပြန် ကြည့်ပြီးရင် ဒီကားရိုက်တာ မျိုးတော့ နောက် မလုပ်တော့ ဘူး။ ဒီပုံစံနဲ့ဆိုရင် ပရိသတ် ငြီးသွားနိုင်တယ်။ အဲဒါမျိုး ...တော့ ရှိဖူးလား။

သရုပ်ဆောင်အလုပ် စ လုပ်တုန်းကတော့ ကား၊က ရိုက်တာတွေအတွက် စိုး ရိမ်တယ်။ ပရိသတ်တွေ မုန်း သွားမယ့် ဇာတ်ကောင်ပုံစံမျိုးတွေ ကြောက်တယ်။ ပရိသတ်က မုန်းသွားမှာလားဆိုတဲ့ ...လေးအတွေးနဲ့ အရမ်း ...သွားတယ်။ အခုနောက်ပိုင်း ...တော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ...ကိုယ်က ဇာတ်ရှပ် နေ့နေ့ညည ...တွေမှာလည်း ရိုက်ပြီးခဲ့ပြီဆို ...တော့ ကိုယ် မလုပ်ဖူးသေးတဲ့ ...အရာတစ်ခုကို လုပ်ကြည့်ချင် ...တယ်။ မိန်းမပါမှ တစ်ခုပေါ့။ ...ဒါကို ပိုပြီး ရင်ခုန်တယ်လို့ ...ကိုယ့်ကိုယ်ကိုထင်လာတယ်။ ...ကို မမြင်ဖူးတဲ့ ဇာတ်ရုပ်မျိုး၊ ဝတ်မှုံရွှေရည် လုံးဝ မဟုတ်တဲ့ ဇာတ်ရုပ်မျိုး ကစ ပိုပြီးတော့ [illegible] ချင်လာတယ်။

[illegible]

ကစ်ကို အတွက် မမြင်ချင်သေးဘူး ထင်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူတို့ စိတ်ချမ်းသာအောင် နေပေးပါဦးမယ်။

ဒီလိုဆိုရင် ပရိသတ်က အတွဲနဲ့ မြင်ချင်ပြီ ဆိုရင်ရော။

အင်းပေါ့၊ အဲဒီကျတော့ လည်း တစ်မျိုးပေါ့လို့ ရယ်ရယ် မောမောနဲ့ ပြောပြခဲ့ ပါတယ်။ ■

လင်းနိုင်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်ငယ်တုန်းက ပို့စ်
လုပ်ကြည့်တာပါ

စိတ်ပျိုလို့ ကိုယ်နုတာပါ

ဒါမျိုးလည်း ရိုက်ခဲ့ဖူးတယ်

၁၉၈၉ ခုနှစ် ဇူလိုင်လက ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းကို စတင်ထုတ်ဝေဖို့ စီစဉ်တဲ့အချိန်မှာ **ချစ်ကြိုးလေးနှစ်မျှင်** နဲ့ အောင်မြင်လာတဲ့ ကျော်သူက ဒါဝါဝင်းရွှေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး **မရဲ့မောင်လေး** ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကို ရိုက်တင်ခါနီးအချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အောင်မြင်နေတဲ့ မင်းသားသစ်နဲ့ ဒါဝါဝင်းရွှေတို့ကို တွဲဖက်စေပြီး ပထမဆုံးမျက်နှာဖုံးကို ဓာတ်ပုံပီတာနဲ့ ရိုက်ကူးခဲ့ပါတယ်။

အခုဆိုရင် နိုဝင်ဘာလမှာ ရွှေအမြုတေက အမှတ် ၃၀၀ (၂၅ နှစ်)ပြည့်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၂၅ နှစ်ပြည့်အတွက် ခေါင်းထဲမှာ စဉ်းစားစရာတွေ အပြည့်ရှိနေချိန် ဇူလိုင်လအတွင်းက ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ပေါ်မှာ အီတလီနိုင်ငံ ရောက်နေတဲ့ ဒေါ်ဝါဝါဝင်းရွှေရဲ့ပုံများ တက်လာပြီး ခေတ်ပြိုင်အားပေးခဲ့ကြဖူးသူများ အပါအဝင် မျိုးဆက်သစ်များကပါ လှလိုက်တာ အန်တီရယ်၊ ကျက်သရေရှိလိုက်တာသပြင့် မှတ်ချက်တွေရေးကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က [illegible] ကို ဖုန်းဆက်သွယ်တော့ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်သွယ်မှုက မပြန်ခင် တစ်ရက်အလို ဖြစ်သွားတာကြောင့် ရန်ကုန်ကျမှပဲ အားပါးတရ စကားပြောတော့မယ်ဆိုပြီး ချိန်းခဲ့ကြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောမမြို့ရဲ့
အထင်ကရ နေရာတစ်ခုမှာ…

လည်း နေ့စဉ်၊ အပတ်စဉ်၊ လစဉ် ကလေးပုံတွေ ပို့ပို့ပေးနေတယ်။

သားထူးကလည်း အီတလီကို ရောက်ကတည်းက အစ်မတို့ ညအိပ်ခါနီး အချိန်ဆိုရင် တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး မာမီ နေကောင်းရဲ့လား၊ ဒက်ဒီ နေကောင်းရဲ့လား မေးနေတာ ဒီနေ့ထက်ထိပါပဲ။ တစ်ရက်မှာတော့ အစ်မက မြေးမလေးကို ကြည့်ချင်လိုက်တာလို့ ပြောမိတော့ သားထူးက မာမီ ကြည့်ချင်တယ်ဆို လာခဲ့ပါလား။ အခုအချိန်မှာ ရာသီဥတုက ကောင်းနေတယ်။ ဒက်ဒီလည်း မနက် ၅ နာရီထကြီး ည ၁၀ နာရီမှ ပြန်လာတော့တာလို့ပြောတယ် (အခု ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ မစ်ကော ညဂုတ်လမှာ ဒက်ဒီ လူငယ်က ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ ဘန်ကောက်မှာ ဆေးကုနေရတယ်။ အခုတော့ သူလည်း နေကောင်းနေပြီ)။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၃၀ ကျော်က အစ်မ အင်္ဂလန်ကို ရောက်ဖူးတော့လည်း အဲဒီလိုအကြာကြီး နေမဝင်တာ ကြုံခဲ့ရဖူးတယ်။ အင်မတန် လှတဲ့ ရာသီဥတုပါ။

အဲဒီညမှာ စန္ဒီနဲ့စကားပြောဖြစ်တော့ မာမီတို့ လာမှာလား၊ လာမယ်ဆိုရင် သမီးက Sponsor Letter ပို့ပေးမယ်လို့ပြောတယ်။ အစ်မက လည်း သိတဲ့အတိုင်း ခရီးသွားရင် အုံနဲ့ကျင်းနဲ့ သွားရတတ်တော့ ပျော်တယ်။ ဒါကြောင့် သမီး ပို့မယ်ဆိုရင်လည်း အများကြီးအတွက် ပို့ရမှာမို့ မယ်ဆိုတော့ သူကလည်း ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ် မာမီ ပို့ပေးမယ်လို့ ပြောတယ်။ သွားမယ်ဆိုရင် ပထမ ပြောရမှာက ဒက်ဒီ ထွဋ်။ ပြောလိုက်တော့ သူက လည်း နှစ်ခါမပြောရဘူး။ ချစ်စု(ဝင်းထွဋ်ဝင်း)သမီးက လေးတွေကလည်း ကျောင်း နှစ်လပိတ်ထားတာဆိုတော့ သူတို့မိသားစုကို ခေါ်သွား မယ်ဆိုရင်လည်း အဆင်ပြေ တယ်။ မြေးမလေးတွေက လည်း ဘွားဘွား သွားမယ် သွားမယ် ဖြစ်ကြရော။ သူတို့ မိသားစုအပြင် အစ်မ ဝမ်းနဲ့ လွယ်မမွေးရုံ တစ်မည်ရှိတဲ့ တူမလင်မယားကိုလည်း ခေါ် ကြည့်တော့ သူတို့ကလည်း လိုက်မယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒီ လောက် တစ်အုပ်တစ်မကြီး လေယာဉ်လက်မှတ်ရနိုင်ပါ့မ လားလို့စိတ်ပူခဲ့ပေမဲ့ သားကြီး က ကိုလံဘတ်စ်ကို သွား စုံစမ်းတော့ အန်တီဝါ သွား မယ်ဆိုရင် ရအောင် လုပ်ပေး မယ်ဆိုပြီး ရလာတယ်။ ချွေး မငယ်က အီတလီနိုင်ငံက မြန်မာနိုင်ငံသံရုံးရဲ့ ပထမ အတွင်းဝန်ဆိုတော့ သူက ဒီ မှာရှိတဲ့ အီတလီသံရုံးကို လှမ်းပြီး မေတ္တာရပ်ခံတာ ကြောင့် ဗီဇာလည်း လွယ် လွယ်ကူကူပဲ ရခဲ့တယ်။ ဗီဇာ ရတဲ့ရက်နဲ့ လေယာဉ်လက် မှတ်ရက်က သိပ်တောင် မကွာဘူး။

ဒီကြားထဲမှာ နည်း နည်း နေမကောင်းဖြစ်လိုက် တော့ မသွားတော့ပါဘူးလို့ ဖြစ်လိုက်သေးတယ်။ ဒီက မြေးမလေးတွေကလည်း ညီမလေးကို ကြည့်ချင်လှပြီ လို့ ပူဆာကြတယ်။ ဟိုက မြေးမကလည်း အစ်မကို သံ

လိုက်လို့ ဆွဲခေါ်ရတော့တယ်။ သူတို့ကလည်း ဒီလိုလေးလေး ရှိတ်ရှိတ်ပဲ ပြုံးကြတယ်။ တစ်ခါတလေ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ထားလျက်ရှိတဲ့အခါ သူက ဝှုန်းငါလို့ စကားတွေ ပြောနေသလိုပဲ။ ဒီတစ်ခါက ... သူက သိနေသလိုပဲ။

ခရီးသွားလည်း ... နောက်ဆုံးမှာတော့

မြေးမကလေးနဲ့အတူ . . .

ဘွားဘွား အသည်းကျော်ကလေး

နေရာစုံအောင် ရောက်ခဲ့ပါတယ်

ချွေးမငယ်နဲ့အတူ အမှတ်တရ

သွားလိုက်တယ်ပေါ့ မောင်လေးရယ်။ လေယာဉ်ပျံစီးရတဲ့အချိန်က ၁၂ နာရီ ကြာတယ်။ အဲဒီ ၁၂ နာရီလုံးလုံး အစ်မ မအိပ်ဘူး။ မေတ္တာ ပို့လိုက်၊ တီဗွီကြည့်လိုက်၊ လမ်းလျှောက်လိုက်နဲ့ပဲ အချိန်ကုန်ခဲ့တယ်။ ဒီတစ်ခါ သွားတဲ့အချိန်မှာတော့ လေယာဉ်က မှောင်[ ]ြီး ညည်းမည်းမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လန်းဆန်းတက်ကြွနေတဲ့
ဝါဝါဝင်းရွှေ

ခြေမနှစ်ယောက်နဲ့
အမှတ်တရ

မျှနေတာဆိုတော့ စိတ်အား နည်းနည်းငယ်တာပေါ့နော်။ ပျံသန်းချိန် ၃ နာရီ လောက်လိုတဲ့အချိန်မှာတော့ မနက်မိုးလင်းနေပြီ။ ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံး လင်းထိန်နေပြီ။ အဲဒီအချိန်မှာတော့ စိတ်က အားရှိသွားတယ်။

လေဆိပ်ထဲမှာ သားငယ်အစီအစဉ်နဲ့ ဒက်ဒီထွဋ်စိုးရဲ့ ဗိုးချဲအပြင် အစ်မအတွက်လည်း စီစဉ်ပေးထားတယ်။ သံရုံးကပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း လာကြိုကြပါတယ်။ ခရီးသည်ကြိုတဲ့သူတွေနဲ့ တွေ့ခွင့်ရတဲ့နေရာမှာ သားထူးက ရပ်စောင့်နေတယ်။ သူ လာကြိုမယ်ဆိုတာတော့ သိပြီးသားပါ။ အစ်မတို့သွားတဲ့နေ့က ရုံးဖွင့်ရက်ဖြစ်တာကြောင့် ချွေးတော့ ပါလာလိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အပြင်ထွက်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ချွေးကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒါအပြင် မမျှော်လင့်ဘဲ ခြေမကလေးကိုပါ တွေ့လိုက်ရတယ်။

သမီးရေ...သွားသွားကြီးလေလို့ပြောတော့ သူက ပြုံးနေတယ်။ အစ်မ ထင်တာက မျက်နှာစိမ်းတဲ့အတွက် ငိုလိမ့်မယ် ထင်တာ။ သူက အစ်မကို မျက်စိမလွှဲဘဲ ပြုံးပြုံးကြည့်နေတယ်။ စိတ်ထဲမှာ သူ သိနေတယ်လို့ ခံစားလိုက်ရတယ်။

လေဆိပ်အပြင်မှာ ချွေးတွေ၊ လူတွေစုံကြတော့ သားထူးက ၂၅ ယောက်စီးကားတစ်စီး ငှားပြီးစီစဉ်ထားတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီကားနဲ့ အစ်မတို့တည်းမယ့် ဟိုတယ်ကိုသွားကြတယ်။ ဟိုတယ်မှာတည်းတယ် ဆိုပေမဲ့ အစားအသောက်တွေကတော့ အစ်မက သူတို့ အစားအစာတွေကို မကြိုက်ဘူး။ ဒါကြောင့် ချွေးမလေးက မြန်မာထမင်းဟင်းချက်ပို့ပေးတယ်။ နန်းကြီးသုပ်တို့၊ ခေါက်ဆွဲသုပ်တို့လည်း လုပ်ကျွေးတယ်။

ဒါက မြေးမတွေက အီတလီရောက်ရင် ပီဇာစားမယ်၊ ပါစတာစားမယ် ကြိမ်းဝါးထားကြပေမဲ့ နှစ်ရက်သုံးရက်နေတော့ သူတို့ မစားနိုင်ကြတော့ဘူး။ ထမင်းပဲ စားကြတော့တယ်။

သွားကြတဲ့နေရာတွေကတော့ အီတလီနိုင်ငံမှာ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ သွားလာလည်ပတ်တဲ့နေရာမှန်သမျှ အစ်မတို့ရောက်ကြတယ်။ သားထူးက အမေနဲ့ အမေ နှစ်ယောက်စလုံးကို အကုန် သွားနိုင်အောင် သူပဲ ဗိုးချဲကို တွန်းပေးပြီး စကားတပြောပြောနဲ့သွားခဲ့ကြတယ်။

သူတို့ဆီမှာ ကောင်းတဲ့ စနစ်တွေကြောင့် ဒက်ဒီထွဋ်ရော၊ အစ်မပါ ဘယ်နေရာကိုပဲသွားသွား ပင်ပန်းတာရယ်လို့ မရှိခဲ့ဘူး။ ဆိုကြပါစို့ကွယ်၊ မီးရထားပေါ် တက်မယ်ဆိုပါတော့။ ဗိုးချဲပေါ်ကနေ မီးရထားပေါ် တက်ဖို့ဆိုတာ မြင့်မနေဘူးလား။ အဲဒါကို သူတို့က ဗိုးချဲမှာ တပ်ထားတဲ့ ဟိုက်ဒရောလစ်နဲ့ မ, လိုက်တော့ ရထားကြမ်းပြင်နဲ့ တစ်သားတည်းဖြစ်သွားတယ်။ ဗိုးချဲပေါ်က ဆင်းစရာ မလိုတော့ဘူး။ ရထားက ဆိုရင်လည်း သာမန်လူတွေ ယူရိ ရင်ကျော် ပေးရတဲ့နေရာကို အစ်မတို့လို အသက်ကြီးပြီးသူတွေက ၂၉ ယူရိ ပေးရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။ အဲဒီလို သက်သာမှု ဖြစ်အောင် အစစအရာရာ ဖန်တီးပေးထားတယ်။

တစ်နေရာကို သွားပြန်တော့လည်း မော်တော်ဘုတ်ပေါ်ကို တက်ရမယ်။ ဗိုးချိ သမားက ဘယ်လိုတက်မလဲ။ စောစောက ရထားပေါ် တက်သလိုပဲ ဟိုက်ဒရောလစ် အကူအညီနဲ့ အလွယ်တကူ တက်နိုင်အောင် ဖန်တီးပေးထားတယ်။

ရက်သတ္တပတ် ၃ ပတ် နေခဲ့တယ်ဆိုပေမဲ့ အစ်မစိတ်ထဲမှာတော့ ၃ ရက်တောင် ပြည့်မယ်မထင်ပါဘူး။ မြေးမလေးက ကိုယ့်ကို မှတ်မိတဲ့အချိန်မှာ ခွဲပြီးပြန်လာခဲ့ရတယ်။ ခရီးစဉ်တစ်လျှောက်မှာ ဓာတ်ကြွေ့ရိုက်ပြီး တင်တာကို မောင်လေး အပါအဝင် ပရိသတ်တွေက အားပေးကြတယ်။ အန်တီဝါ ငယ်ငယ်တုန်းကအတိုင်း လှနေဆဲပဲလို့ အားပေးကြတယ်။ အဲဒါက အစ်မအထင် ပြောရရင် စိတ်နဲ့ အများကြီးဆိုင်မယ်ထင်တယ်။

အစ်မက သရုပ်ဆောင် လုပ်နေစဉ်ကာလတုန်းက ရိုက်ခဲ့တဲ့ကားတွေက အများစုမှာ အလွမ်းကားတွေ များတယ်။ တစ်ချိန်လုံး ငိုခဲ့ရတယ်။ သရုပ်ဆောင်တာ ဆိုပေမဲ့ အစ်မက စိတ်ကိုနှစ်ပြီး လုပ်တာဆိုတော့ အရမ်းပင်ပန်းတယ်။ အခုတော့ ပျော်ပျော်ပဲ နေတော့တယ်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အားလုံးဟာ ကိုယ့်ကုသိုလ်ကံကြောင့်သာဖြစ်တယ်လို့ ခံယူတယ်။ နှမြောနေတာတွေ၊ ဝမ်းနည်းနေတာတွေ မရှိတော့ဘူး။ ပြီးတော့ ဒက်ဒီထွန်းကိုလည်း

ပီဆာမျှော်စင်ကြီး
လဲကျမှာစိုးလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောထားတယ်။ အသက်ရှင်နေရတဲ့ သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ ပျော်အောင်သာနေပါ။ အစ်မ အရင်သွားရရင်လည်း သူ ဝမ်းနည်းပူဆွေးပြီး မကျန်ရစ်ပါနဲ့။ သူ အရင်သွားတယ်ဆိုရင်လည်း အစ်မပူဆွေးသောက မရောက်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ နှစ်ယောက်အတူတူ ပျော်ခဲ့ကြတဲ့အချိန်တွေ အများကြီး ရှိခဲ့ပြီလေ။

အဲဒါကြောင့် မောင်လေး ပြောတဲ့ အစ်မ အရှိန်းလုလာတယ် ဆိုတဲ့စကားက အစ်မ စိတ်ချမ်းသာလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဘာမှခွဲစိတ်ပြုပြင်ထားတာမျိုး မရှိပါဘူး။ ဒီအသက်ဒီအရွယ်မှာ အဲဒါမျိုးတွေလုပ်ဖို့လည်း စိတ်မကူးတော့ပါဘူး။

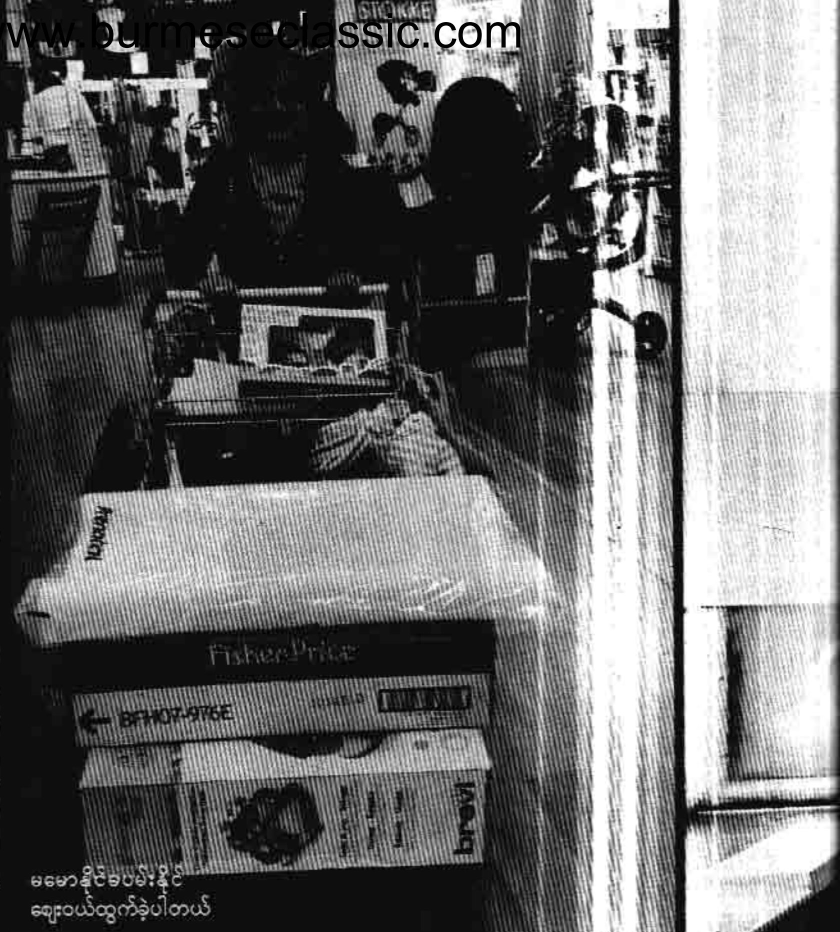

မမောနိုင်မပမ်းနိုင်
ဈေးဝယ်ထွက်ခဲ့ပါတယ်

မီးရထားဘူတာရုံမှာ
တစ်ရုပ်စစ်ဝေး အမှတ်တရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မ
ရုပ်ပေါ်သေးရဲ့လား

ဒါကတစ်မျိုး...

ဒီပုံစံအတိုင်း စိတ်ကို ပျော်ပျော်မွေ့ နိုင်မယ်ဆိုရင် အစ်မက ရုပ်ရှင်ကားကြီးတစ်ကားလောက်တော့ ရိုက်ချင်ပါသေးတယ်၊ သင့်တော်မယ့် ဇာတ်တွေ့ရင် အစ်မကို ပြောပါဦး။ တွေးနေပါပဲ မောင်လေးရယ်။

□

အစ်မ ဒေါ်ဝါဝါဝင်းရွှေက သွားလာ လည်ပတ်ခဲ့တဲ့ နေရာတွေ အများကြီးကို အသေးစိတ်ပြောခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် အဓိကဖော်ပြချင်တာက အစ်မရဲ့လှလှပပ ပုံများ ဖြစ်တာကြောင့် လည်ပတ်တဲ့နေရာများထက် အစ်မ ပုံလှလှများကိုပဲ ပရိသတ်များ အတွက် တင်ဆက်ပေးလိုက် ခြင်းပါ။

■

ဝင်းနိုင်မိုး

www.burmeseclassic.com

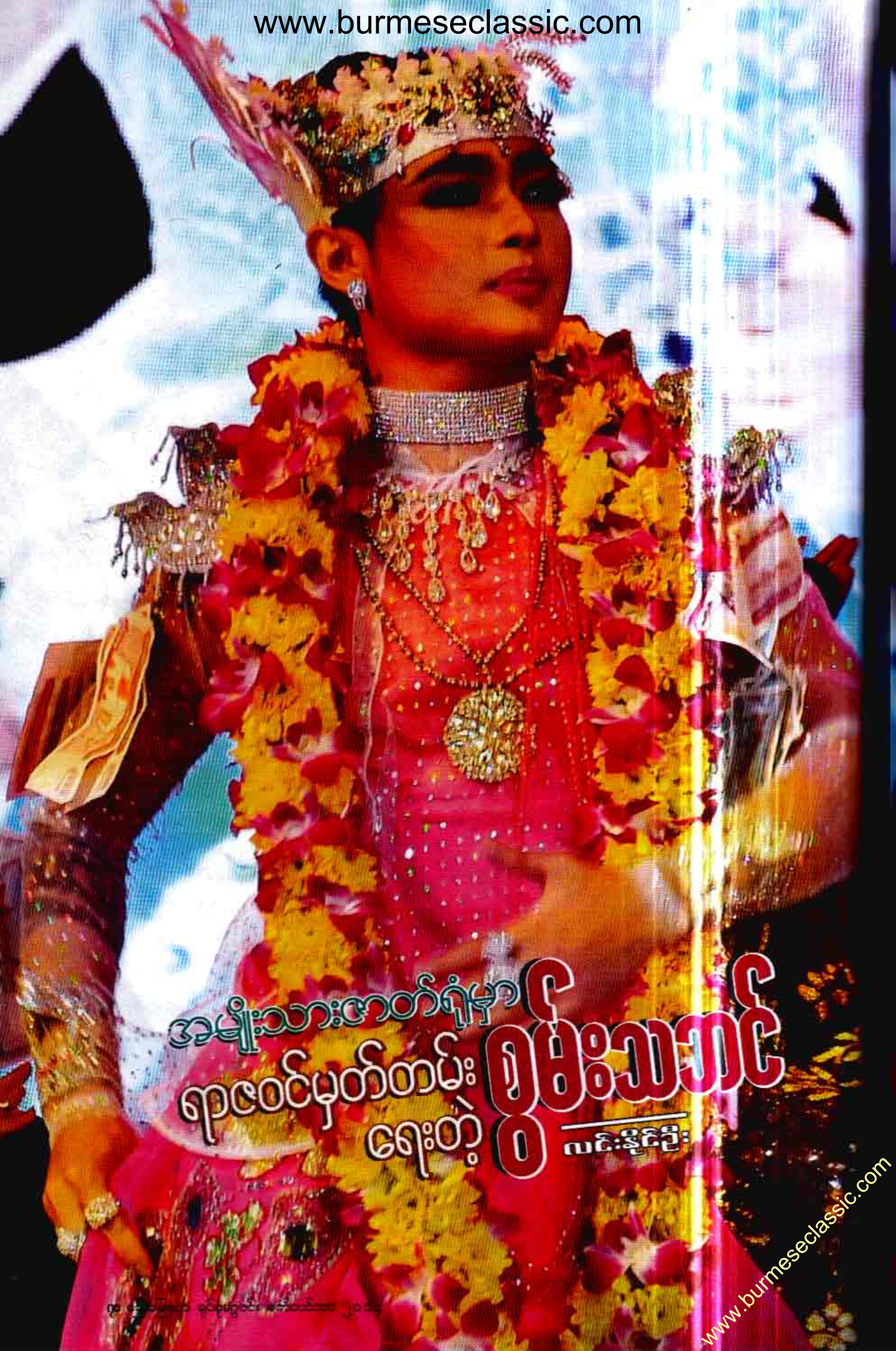
www.burmeseclassic.com
အမျိုးသားဇာတ်ရုံမှာ
ရာဇဝင်မှတ်တမ်း
ရေးတဲ့
လင်းနိုင်ဦး
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆန်းသစ်တီထွင်
စွမ်းသဘင်လို့
အမည်ပေးထားတဲ့
ဇာတ်မင်းသား
စွမ်းဇာနည် ဦးဆောင်တဲ့
စွမ်းသဘင်ရဲ့
ကပြတင်ဆက်မှုများကို
သရုပ်ဆောင်
ဇာတ်မင်းသား စွမ်းရဲ့
၂၄ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့
ကျရောက်တဲ့ ဩဂုတ်လ
၃ ရက်နေ့ည ၇ နာရီ
အချိန်က ရန်ကုန်မြို့
အမျိုးသားဇာတ်ရုံမှာ
ကပြတင်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။
ဇာတ်မင်းသားလေး
စွမ်းဇာနည်က
ချစ်သူတို့ ပျော်တဲ့ညလို့
အမည်ပေးထားတဲ့
ပျော်ဖြေတင်ဆက်မှု
အစီအစဉ်ကို
သူ့ရဲ့မွေးနေ့မှာ
တင်ဆက်တာဖြစ်ပေမဲ့
အဓိကကတော့
ရန်ပုံငွေ ရရှိနိုင်ဖို့
ရန်ပုံငွေရှာတဲ့ပွဲလည်း
ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့
စွမ်းဇာနည်က
လာမယ့်
ဇာတ်သဘင်ရာသီအတွက်
ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားမှု
အစီအစဉ်များကို
ရန်ကုန်ပရိသတ်များ
မြင်တွေ့ ခွင့်ရအောင်
ကပြတင်ဆက်ပေးတဲ့
အစီအစဉ်လည်း
ဖြစ်ပါတယ်။
စွမ်းဇာနည်က သူ့ရဲ့
ကပြတင်ဆက်မှုမှာ
ဇာတ်သဘင်
ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း
ဘုရားကန်တော့၊
အပျိုတော်ယိမ်းတို့နဲ့
စတင်ဖျော်ဖြေ
ပေးခဲ့တာဖြစ်ပြီး၊
အဲဒီနောက်မှာတော့
မြန်မာသံသီချင်းများ
သီဆို
ဖျော်ဖြေမှုများကို
စွမ်းနဲ့အတူ
ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့သားများ၊
အနုပညာမောင်နှမများက
ဖျော်ဖြေပေးခဲ့တာပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီနောက်မှာတော့
အော်ပရာခန်းကို
ဆက်လက်တင်ဆက်
ပေးခဲ့ပါတယ်။
ဒီအော်ပရာကိုတော့
ရွှေတံဆိပ်ဆုများရှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇာတ်မင်းသားကြီး နန်းဝင်းက
သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာမင်္ဂလာတရားထဲမှ
ကောက်နုတ်ပြီး ရေးသား
တင်ဆက်ထားတဲ့ မောင်ယဉ်ကျေးလို့
အမည်ပေးထားတဲ့ အော်ပရာ
ဇာတ်ထုပ်ကို စွမ်းဇာနည်ဦးဆောင်ပြီး
ကပြတင်ဆက်ပေးခဲ့တာ
ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့
ခေတ်ပေါ်အစီအစဉ်တစ်ခုဖြစ်တဲ့
စတီတ်ရှိုးကဏ္ဍကို ခေတ်ပေါ်တီးဝိုင်းနဲ့
ဆက်လက်တင်ဆက်ပေးခဲ့တာ
ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစင်မြင့်မှာ
စွမ်းဇာနည်ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့မှ
မင်းသား၊ မင်းသမီးများ၊ စွမ်းရဲ့ညီ
စွမ်းညီညီ၊ လွှမ်း အစရှိတဲ့ သူများနဲ့အတူ
စွမ်းကိုယ်တိုင် အနုပညာ ဖျော်
ဖြေ တင်ဆက်မှုမျိုးစုံနဲ့ သီဆို
ဖျော်ဖြေပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါ့
အပြင် Life & Dance မှ
မင်းမင်းထွန်းက ဇာတ်မင်း
သားလို ကပြီး၊ စွမ်းက
မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်အကနဲ့
တင်ဆက်ပေးခဲ့တာကိုလည်း
ဇာတ်သဘင်ချစ်သူများ
အကြိုက် တွေ့ခဲ့ကြပါတယ်။
ဒီအစီအစဉ်မှာပဲ ဇာတ်မင်း
သားကြီး နန်းဝင်းက သူ
လည်း ခေတ်ပေါ်သီချင်းများ
ကို သီဆိုနိုင်တယ်ဆိုတာ
ပြသလိုတဲ့ဆန္ဒနဲ့ Rဇာနည်

ဦးရွှေရိုးနဲ့ ဒေါ်မိုးအကကို
ခေတ်သစ်ပုံစံနဲ့ စွမ်းဇာနည်က
ကပြတင်ဆက်ခဲ့ပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ည်သီဆို ထားတဲ့ ...ဆည်းဆာ သီချင်းကို ...ပန်နဲ့ သီဆိုပေးသွား... ဖြစ်ပါတယ်။

စွမ်းစာနည်ရဲ့ မွေးနေ့မှာ ...တင်ဆက်ပေးလို့ မွေး... ဖြေပွဲလို့ အမည်ပေး... ပရဟိတအလှူ... ရန်ပုံငွေရရှိဖို့ ကပြ... ဆက်တဲ့ အစီအစဉ်ဖြစ်... ကြောင့် Live ထုတ်လွှင့်... ပေးနေတဲ့ Sky Net ...တစ်ဆင့် လှူဒါန်းပေး... တွေ ပါဝင်သလို၊ ...သားဓာတ်ရုံမှာ လာ

အဘွားဖြစ်သူကို
မွေးနေ့ကိတ် ခွံ့ကျွေးနေတဲ့ စွမ်းစာနည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်ကြည့်ရှုအားပေးတဲ့ ပရိသတ်များကလည်း ဝိုင်းဝန်းလှူဒါန်းပေးကြတာ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ စွမ်းဇာနည်သီဆိုဖျော်ဖြေဖို့ ထွက်လာတိုင်း စွမ်းကို ချစ်ကြသူများက ငွေသားများ၊ လက်ဆောင်ပန်းစည်းများ၊ လက်ဆောင်ထုပ်များ စသဖြင့် ပေးလိုက်ကြတာ အားလုံးကို ကိုင်ထားပြီး သီဆိုဖျော်ဖြေဖို့ မဖြစ်နိုင်လောက်တဲ့အထိ ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ဓာတ်ပုံတွေ၊ ပုံတူပန်းချီကားတွေပါဝင်သလို တကယ့်တန်ဖိုးကြီးတဲ့ စိန်လက်စွပ်ကိုပါ စွမ်းအတွက် ပေးခဲ့တာတွေ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအတွက် စွမ်းကတောင် တစ်ညတည်းကမိတာ နည်းတယ်၊ နှစ်ညဆို ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲလို့ ဟာသနှောပြီး ပြောခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒါ့အပြင် စပွန်ဆာအဖြစ် ဝတ်စုံ၊ ဖိနပ်ကအစ ပံ့ပိုးကူညီပေးထားကြတာတွေရှိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဒီပွဲအတွက် တော်တော်အကုန်အကျများခဲ့ပါတယ်လို့ နောက်ပြောင်ပြီး ပြောရတဲ့အထိ စွမ်းကို ပံ့ပိုးပေးခဲ့ကြတာတွေ တော်တော်များခဲ့ပါတယ်။

ခေတ်ပေါ် စတိတ်ရှိုးအစီအစဉ်ကို တင်ဆက်ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ မွေးနေ့ပွဲလို့ အမည်တပ်ထားတဲ့အတွက် မွေးနေ့ကိတ်ခွဲတဲ့အစီအစဉ်
လည်း ထည့်သွင်းကျင်း
ပါတယ်။ မွေးနေ့ကိတ်မခွဲ
မှာ စွမ်းက တောင်းပန်စကား
ဆိုခဲ့ပါသေးတယ်။ ဘာဖြ
လို့လဲဆိုတော့ သူ့ကိုချစ်
လို့ လာရောက်ပေးထား
တဲ့ မွေးနေ့ကိတ်တွေ များ
တဲ့အတွက် အားလုံးကို
မြင့်ပေါ်မှာ တင်ဖို့ရာ မဖြ
နိုင်လို့ နောက်ဆုံးတော့
ကို စင်တင်ထုတ်လုပ်ရိုက်

ခေတ်ပေါ် အကအလှများနဲ့လည်း
စွမ်းဇာနည်က တင်ဆက်ကပြခဲ့ပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...းနေတဲ့ မင်း ရှပ်ရှင်နဲ့ ...ဲ့ထုတ်လုပ်ရေးက မွေး ...က်ဆောင်အဖြစ် ပေးပို့ ...ဲ့ကီတ်မုန့်ကိုပဲ စင်မြင့် ...မှာ တင်ခဲ့တာဖြစ်ပါ ... မွေးနေ့ကိတ် လှီးတဲ့ ...အစဉ်မှာတော့ စွမ်းရဲ့ပွဲကို ...ရောက်ကြည့်ရှုအားပေး ...ဲ့ သရုပ်ဆောင်များ၊ ...သဘင်များမှ ညီအစ်ကို ...ခဲ့ကြတဲ့ ဟန်ဇာမိုးဝင်း၊ ...မောင်ဆန်းမင်းဝင်း စတဲ့ ဇာတ်သဘင်မင်းသားများနဲ့ ဇာတ်မင်းသားကြီး ဦးနန်းဝင်းတို့က စွမ်းအတွက် မွေးနေ့ဆုတောင်းစကားများ ပြောကြားပေးခဲ့ကြပြီး၊ စွမ်းက ဆွေမျိုးများရော၊ ပံ့ပိုးကူညီပေးခဲ့ကြသူများရော၊ အနုပညာမောင်နှမများပါ ခြံရံပြီး မွေးနေ့ကိတ်ကို ပျော်ပျော်ပါးပါးလှီးကာ တစ်ဦးချင်း လိုက်လံခွံ့ကျွေးပေးခဲ့ပါတယ်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ စွမ်းက

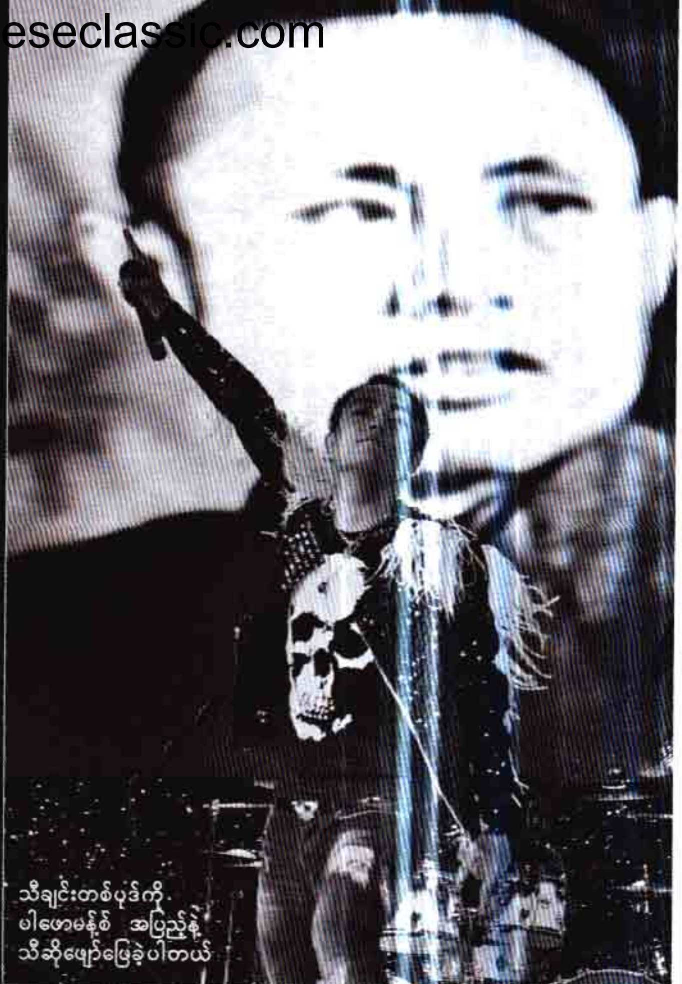

သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ပါဖောမန့်စ် အပြည့်နဲ့ သီဆိုဖျော်ဖြေခဲ့ပါတယ်

လွှမ်းရဲ့သီဆိုဖျော်ဖြေမှု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးရှိခဲ့တဲ့ သူများကို စင်မြင့်ထက်သို့ ထပ်မံဖိတ်ခေါ်ပြီး ကန်တော့ပစ္စည်းများနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်အုပ်ချီမိုး ကန်တော့ခဲ့ပါတယ်။ ကျေးဇူးရှိတဲ့သူတွေကို ကန်တော့လို့အပြီးမှာ စွမ်းက ကျေးဇူးရှင်များလို့ဆိုရမယ့် ပရိသတ်ဘက်ကိုလည်း လှည့်ပြီး လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခဲ့တာ အင်မတန် ကြည်နူးစရာကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်းလေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စွမ်းက နောက်ဆုံးပိတ်အနေနဲ့ ဖျော်ဖြေပေးဖို့ စီစဉ်ထားတဲ့ နှစ်ပါးခွင်ကို ည ၂ နာရီကျော်မှ တင်ဆက်နိုင်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး၊ နှစ်ပါးခွင်အစီအစဉ်ကိုလည်း ပရိသတ်များ စောင့်ပြီး အားပေးနေတာဖြစ်လို့ စွမ်းက လာမယ့်ဇာတ်သဘင်ရာသီအတွက် သူ့ရဲ့ အကောင်းဆုံးပြင်ဆင်ထားမှုကို ထုတ်ဖော်တင်ဆက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီနှစ်ပါးခွင်ကိုတော့ **ရာဇဝင်မှတ်တမ်းရေးမယ့်ည** လို့ အမည်ပေးထားပြီး စွမ်းနဲ့ သူ့ရဲ့ ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့သူ အဖွဲ့သားများက အကောင်းဆုံး တင်ဆက်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီပွဲပြီးရင်တော့ စွမ်းဇာနည်ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့က အထက်အညာဒေသဘက်ကို သွားရောက်ပြီး ဇာတ်သဘင်ရာသီပြန်စတဲ့အစီအစဉ်နဲ့ တောက်လျှောက်ကပြပေးသွားတော့မှာဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

စွမ်းချစ်သူတို့ ပျော်တဲ့ညလို့ အမည်ပေးပြီး ရန်ကုန်မှာ ရှိခဲ့တဲ့ စွမ်းဇာနည် ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့ အမျိုးသားဇာတ်ရုံမှာ ကပြဖျော်ဖြေတင်ဆက်မှုမှ ရရှိလာတဲ့ ရုံဝင်ကြေး

မင်းမင်းထွဏ်းနဲ့
အတွဲညီညီ ကပြခဲ့တဲ့ စွမ်းဇာနည်

'မောင်ယဉ်ကြူး' အနေ
ပါဝင်ကပြခဲ့တဲ့စွ

www.burmeseclassic.com

အလှူငွေများကို ပရ
အဖွဲ့ အစည်းများနဲ့
ပန်းတောင်းမြို့နယ်မှ
ရေတွင်းတူးအဖွဲ့တို့ကို
သွားရောက်လှူဒါန်း
ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါ

ရှမ်းက ကျောက်ပန်း
င်းမြို့နယ်မှာ စက်
တွင်းတူးပေးဖို့ လှူဒါန်းရ
ပတ်သက်ပြီး ပြော
ကြားရာမှာ "ဒီနေ့ပွဲကို မွေးနေ့ပွဲဆိုပြီး ခေါင်းစဉ်တပ်တာပါ။ တကယ်တော့ ရန်ပုံငွေရှာတဲ့ပွဲပါ။ ဒီပွဲက စီးပွားရေးပွဲမဟုတ်ဘဲ ရလာတဲ့ပိုက်ဆံတွေအားလုံးကို လှူဒါန်းပေးသွားမှာပါ။ ကျွန်တော် နေခဲ့ဖူးတဲ့ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့မှာ နွေရာသီဆိုရင် ရေအင်မတန်ရှားပါတယ်။ ကျွန်တော် လေးနှစ်သားအရွယ်ကနေ အသက် ၁၄ နှစ်အထိ ကျောက်ပန်းတောင်းမှာ နေခဲ့တယ်။ ကျောင်းလည်း တက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ တန်းစီပြီး ရေခပ်လာရတော့ အဲဒီလို ရေရှားပါးတဲ့ရပ်ကွက်တွေမှာ စက်ရေတွင်းတူးဖို့ ကျွန်တော် ရန်ပုံငွေရှာတဲ့ပွဲလေးပါ။ မွေးနေ့ပွဲဆိုတာက ခေါင်းစဉ်တပ်တာပါ။ ကျွန်တော် လှူဖို့ ကျင်းပတာပါ"လို့ ရှမ်းက စင်မြင့်ထက်ကနေ အားပေးကြည့်ရှုနေတဲ့ ပရိသတ်များရော၊ Sky Net ရုပ်သံလိုင်းကနေ အားပေးကြည့်ရှုနေတဲ့ ဇာတ်သဘင်ချစ် ပရိသတ်များကိုပါ လေးလေးစားစား ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ ■

လင်းနိုင်ဦး

ကျေးဇူးရှင်များကို လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးတောင်ပန်းခဲ့ပါတယ်

"မောင်ယဉ်ကျေး" အော်ပရာက ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကတ္တီပါဖိနပ်စီး ရွှေထီးဆောင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အကြောင်း

မောင်သာရ

ကျုပ်ရဲ့ 'ကတ္တီပါဖိနပ်စီး ရွှေထီးဆောင်း' ဝတ္ထုကို ဒါရိုက်တာ ဝိုင်းက Video အဖြစ် ပြန်လည်ရိုက်ချင်လို့ ဆိုပြီး ကိုဝင်းငြိမ်း(ရွှေအမြုတေ)က တဆင့် ဆက်သွယ်လာတဲ့အတွက် ကျုပ် သဘောတူခွင့်ပြုခဲ့တာပဲကြာပေါ့။ အခုတော့ ရိုက်ပြီးလို့ CD တွေတောင် ထွက်နေပြီ မှတ်ရဲ့။ ကျုပ်တော့ မကြည့်ရသေးဘူး။ အဲ ကိုဝင်းငြိမ်းကပဲ ဆက်ပေးလို့ ဝိုင်းနဲ့လဲ ကျုပ် တခါ စကားပြောလိုက်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲသည်အချိန်ကတည်းက ဝိုင်းလဲ အတော် နာမည်ကြီးနေပြီ ပြောတယ်။ သူရိုက်သမျှ ဇာတ်တွေက အဓိကသရုပ်ဆောင်တွေ အကယ်ဒမီဆုတွေ ရကုန်ကြတယ်တဲ့။ မိတ်ဆက်ပေးတာက တော်တယ်ပေါ့။ ကျုပ်ကတော့ ဝိုင်းရဲ့ Directing အရည်အသွေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ သိလဲ မသိတဲ့အတွက် ဘာမှ မှတ်ချက် မချလိုပါဘူး။ ကျုပ်က တမြေတကျေးမှာ နေနေလေတော့ သူ့လက်ရာတွေကိုလဲ မှတ်မှတ်ရရ မကြည့်ဖြစ်ခဲ့ဘူး ထင်တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူရိုက်တဲ့ ကျုပ်ရဲ့ '**ကတ္တီပါဖိနပ်စီး ရွှေထီးဆောင်း**'မှာ ဝတ္ထုထဲက 'ထား'အဖြစ် ဖွေးဖွေးကို ပြောင်းသုံးတာနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ မကြည့်ရသေးပေမယ့် Casting အရွေး မှန်တယ်လို့ ထင်တယ်။ ပထမဆုံး ဝိုင်းနဲ့ကျုပ် လှမ်းစကားပြောဖြစ်ခဲ့ကြစဉ်က 'ထား'နေရာမှာ မင်းသမီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာရေးဆရာ
မောင်သာရ၏
'ကတ္တီပါ ဖိနပ်စီး၊
ရွှေထီးဆောင်း' ဝတ္ထုကို
ဒါရိုက်တာ မောင်ဝဏ္ဏ
ရိုက်ကူးပြီး
အကယ်ဒမီ မြတ်မွန်၏
သရုပ်ဆောင်မှုများကို
ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။
စာရေးဆရာမောင်သာရက
'ထားးရဲ့ ဝေဒနာက
လူတကိုယ်တည်းမှာ
စိတ် ၂ စိတ်
ကူးချည်သန်းချည်နဲ့
ပြောင်းချင်တဲ့အချိန်
ရုတ်ခြည်းပြောင်းနေတတ်တဲ့
Psychoneurosis
ရောဂါထဲက
Hysteria ဝေဒနာသည်။
True insanity ရူးတာ မဟုတ်ဘူး။
အရူးလို့ မဆိုနိုင်ဘူး။
Disease ဆိုတဲ့ ရောဂါအဖြစ်လဲ
မသတ်မှတ်ဘူး။
ဒါကြောင့် သည်ဝေဒနာအတွက်
သီးခြားသောက်ဆေးလဲ မရှိဘူး။
လူတယောက်တည်းရဲ့
ခေါင်းထဲမှာ စိတ် ၂ စိတ်
ကူးချည်သန်းချည်
ပြောင်းနေတတ်တာပဲ
ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်
Split personality
လို့လဲ ခေါ်ကြတယ်' ဟု ဆိုပါသည်။

ဘယ်သူ့ကို သုံးမယ်စိတ်ကူးသလဲလို့ ကျုပ်က ပွပွ ပန်းပန်း စိတ်ဝင်တစား သည်တခွန်းတော့ မေးခဲ့မိတယ်။ အကြံပေးဖို့ ကန့်ကွက်ဖို့ ဝေဖန်ဖို့ ညှိနှိုင်းဖို့ လုံးဝ မရည်ရွယ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်သည်ဝတ္ထုရဲ့ အသက်က 'ထား'လေ။ 'ထား'ရဲ့နေရာမှာ သရုပ်ဆောင်ဖို့ မင်းသမီးအရွေးမှားရင် ဇာတ်ပျက်မယ်။ သည်ပွပန်းသောက ကလေးတော့ ရှိတာပေါ့။ ရှိလို့လဲ သည်တခွန်းသာ မေးမိတာပါ။ ကျန်တာတွေ တခွန်းမှလဲ မမေးဘူး။ ဘာမှလဲ မဆွေးနွေးဘူး။ သိလဲမသိချင်ဘူး။ သည်ဇာတ်မှာ မင်းသားဆရာဝန်ကြည်သာ လုပ်ရမယ့် သူကလဲ ဇာတ်ရဲ့ ဇာတ်ပို့ပဲ။ ဘယ်သူ့ကို ရွေးရွေးရတယ်။ မေးဖို့မလိုပါဘူး။ မပွပန်းဘူး။ ဝိုင်းကလဲ သူယာယီ ရည်ရွယ်လျာထားတဲ့ Super Star အကယ်ဒမီမင်းသမီးတလက်ရဲ့နာမည်ကို ပြောပါတယ်။ အမှန်ကို ဝန်ခံရရင် သည်ဘက်ခေတ် ဗမာပြည်ကပေးနေတဲ့ အကယ်ဒမီ ဆုတွေနဲ့ တက္ကသိုလ်ကပေးနေတဲ့ Doctorate ပါရဂူဘွဲ့တွေကို ကျုပ် လုံးဝအထင်မကြီးဘူး။ သူပြောတဲ့ Super Star နာမည် ကြားလိုက်ရတာနဲ့ တပြိုင်နက်စိတ်အတော်ပျက်သွားတယ်။ လွဲကုန်ကြပြီပေါ့။ အော် ဝိုင်းလဲ နာမည်ကြီးတယ်သာ ဆိုတယ် လုပ်ပိုင်ခွင့်လဲ နည်း၊ အချုပ်အနှောင်တွေထဲကလဲ မရုန်းထွက် မတွန်းလှန်နိုင်ပါပဲကလား လို့သာ အောက်မေ့လိုက်တော့တယ်။ ဗမာ့ရုပ်ရှင်လောကမှာ ဇာတ်ဆောင် Casting ရွေးချယ်တာနဲ့ ပတ်သက်လို့ နှောင်ကြိုးမဲ့ လွတ်လပ်စွာ ရွေးနိုင်ခွင့် လုံးဝ မရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်။ ဗမာရုပ်ရှင်လောကနဲ့ ဇာတ်သဘင်လောကမှာ ရာစုနှစ်နဲ့ချီပြီး 'မင်းသားအဓိက ဝါဒ'ကြီးစိုးနေတယ်ဆိုတာလဲ ကျုပ်နားလည်တယ်။ ရက်ဖွယ်တော့ ကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ပျက်ရုံကလွဲပြီး ကျုပ်လဲ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။ ပြီးဇာတ်အတွက် သရုပ်ဆောင်ရွေးတာ စာရေးဆရာရဲ့ အလုပ်လဲ မဟုတ်ဘူး။

တခုတော့ ရှိပါတယ်။ တိုက်ကြက်တောင် ရေကိုင်ပေးရင် ဆက်ခွပ်သေးတာပဲ။ Super Starလဲ 'ရေ'လောင်းပေးရင်တော့ မဖြစ်မနေ ကြိုးစားလုပ်တန်ရာရဲ့။ သိက္ခာကျ ဘယ်ခံမလဲ။ ကျုပ် စိတ်ပျက်မိတယ် ဆိုတာကလဲ Super Star သရုပ်မဆောင်တတ်မှာ မဆောင်နိုင်မှာဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ Acting စွမ်းရည်နဲ့ မဆိုင်ဘူး။ သူ့ရဲ့ Ability, သူ့ရဲ့ Talent, သူ့ရဲ့ Act သူ့ရဲ့ Charisma စသဖြင့် ဘာတခုနဲ့မှ မဆိုင်ဘူး။ ပြဿနာက အဲသည် Super Star ရဲ့ ပင်ကိုယ်မျက်နှာပေါက်။ သူ့ရဲ့ Facial Feature နဲ့ သူ့ရဲ့ Personality ကိုက ကျုပ်ရဲ့ဝတ္ထုထဲက ကျုပ် Create လုပ် ဖန်ဆင်းဖွဲ့စည်းထားတဲ့ 'ထား'နဲ့က ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ Match မဖြစ်နိုင်တာရယ်။ ကျုပ်စိတ်ထဲက မြင်ယောင်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သိတယ်။ လုံးဝ မအပ်စပ်ဘူး။ သိတယ်နော်။ မျက်မမြင်တယောက်ရဲ့ မျက်နှာအမူအရာ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားပုံတွေကို ကြည့်။ လူသာမန်နဲ့ မတူဘူး။ အဲသည်လိုပဲ။ 'ထား'လို ဝေဒနာသည်တွေရဲ့ ရုပ်ကတမျိုး။ မျက်နှာသွင်ပြင်ရော မျက်လုံးအကြည့်ရောက အစ ကွာတယ်။ ဥပမိရုပ် ပြောင်းတယ်။ Feature ချင်း မတူဘူး။ မျက်နှာပေါက် မျက်နှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွင်ပြင်Facial Feature ဆိုတာ Ancestry ဘိုးဘွားမိဘက ဆင်းသက်လာတဲ့ အမွေခံပစ္စည်း။ တုလို့ပြုလို့ ပြင်လို့ ပြောင်းလို့ မရဘူး။

ပြီးတော့ 'ထား'ရဲ့ ဝေဒနာက လူတကိုယ်တည်းမှာ စိတ်၂စိတ် ကူးချည်သန်းချည်နဲ့ ပြောင်းချင်တဲ့အချိန် ရုတ်ခြည်းပြောင်းနေတတ်တဲ့ Psychoneurosis ရောဂါထဲက Hysteria ဝေဒနာသည်။ True insanity ရူးတာ မဟုတ်ဘူး။ အရူးလို့ မဆိုနိုင်ဘူး။ Disease ဆိုတဲ့ ရောဂါအဖြစ်လဲ မသတ်မှတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် သည်ဝေဒနာအတွက် သီးခြားသောက်ဆေးလဲ မရှိဘူး။ လူတယောက်တည်းရဲ့ ခေါင်းထဲမှာ စိတ်၂စိတ် ကူးချည်သန်းချည် ပြောင်းနေတတ်တာပဲ ရှိတယ်။ ဒါ့ကြောင့် Split personality လို့လဲ ခေါ်ကြတယ်။ အပိုပြောရရင် စောစောက ယာယီလျှာထားတဲ့ Super Star မင်းသမီးရဲ့ အသက်အရွယ် ၃၀ကျော် အိမ်ထောင်သည် မိခင်တွေမှာ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ မရှိဘူး။ များသောအားဖြင့်က ၂၀ကျော် အိမ်ထောင်မရှိတဲ့ အပျိုဟိုင်းတွေမှာသာ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် တချို့အရမ်းဘာသာပြန်ဆရာတွေက Hysteria ကို လင်တရူးရောဂါလို့ ဆိုကြတယ်။

ဘာပဲပြောပြော သည်ဝေဒနာသည်မျိုးက သူ့ကို စကားပြော ဆက်ဆံလို့ရတယ်။ စိတ်က အာရုံစုစည်းထားလို့ရသေးတယ်။ အာရုံပြန့်သွားရင်လဲ နောက်တယောက် ဖြစ်သွားရုံက လွဲလို့ တခြားမရောက်ဘူး။ ဘာတခုကိုမှ မိနစ်ပိုင်း စက္ကန့်ပိုင်းလောက်တောင် အာရုံစုစည်းလို့ မရနိုင်တဲ့ Psychosis နွယ်ဝင် Schizophrenia ရောဂါမျိုးကတော့ သွက်သွက်ခါ ရူးတာမျိုးပေါ့။ လုံးဝကို အသိ အဆင်ခြင်တရား မရှိတော့ဘူး။ အဝတ်လဲ မကပ်၊ ပြောချင်ရာပြော၊ လျှောက်သွားနေတတ်တဲ့ အရူးမျိုးပေါ့။ လမ်းဆုံးပြီ။ ကုလို့လဲ မရတော့ဘူး။ ဆေးရုံမှာ အချုပ်ခန်းနဲ့ထားရတယ်။ သိပ်ကြမ်းရမ်းလာရင် အမျိုးသားသူနာပြုတွေက ဝိုင်းချုပ်ပြီး စိတ်ငြိမ်ဆေးထိုးရုံကလွဲပြီး ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး။ ဆောင်းတွင်းအတွက် သက္ကလပ်စစ်စောင်ကြီး ပေးထားရင် မနက်မိုးလင်းတော့ ချည်မျှင်တွေသာ တွေ့ရတယ်။

သန့်ရှင်းရေး ၃ုင် ပေးရရင်လဲ သံတိုင်တံခါးကြားက ‌ ပိုက်နဲ့သာ ပက်ပေးရတယ်။ အစာ ထ သွ်ကျွေးလဲ အထက်တဝက် အေ ာ်ာဝက်ပဲ။ 'ထား'ရဲ့ ဝေဒနာက အဲ ည် Psychosis မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမ ့် လက်ရှိ 'ထား'ခံစားနေရတဲ့ Neur sis ာလဲ အနောက်တိုင်းဆေးပညာဆ ၃ နိနဲ့ဖြစ်စေ၊ မနောစိတ္တပ္ပတ်ဂိုဏ် ပ ယာဂဆရာတွေနဲ့ဖြစ်စေ၊ မကုသပဲ လ စ်လျူပြုထားရင် သူလဲ အခြေအနေ ဆိုးလာပြီး Schizophrenia ရောဂါဘက်ကဲ် ကူးသွားနိုင်တယ်။

ကျုပ်ရဲ့ ဇာတ်ထဲက 'ထား'ရဲ့ ဝေဒနာအခြေအနေက ဆိုးဝါးစပြုလာပြီ။ သည်ဝေဒနာ ဲ ဆေးရုံ စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်က သ နိုင်ဖို့ဆိုရင် ပြောခဲ့ပြီကော။ သော ် ဆေး မရှိဘူး။ အရေးအကြီးဆုံးက စိ ်နဲ့ စကားနဲ့ပဲ ကုရမယ်။ သည် တ ော ဝေဒနာရဲ့ဇစ်မြစ်ဘယ်တုန်းက စ ြစ်တယ်၊ ဘာ့ကြောင့်ဖြစ်တယ်ဆို ာကို ဆရာဝန် သိဖို့လိုတယ်။ များ သ အားဖြင့်က ဝေဒနာသည်မှအပ အ ၇နေအိမ်သူအိမ်သားတွေလဲ ဟုတ် ဘိ ှတ်တိ အမှန်အကန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

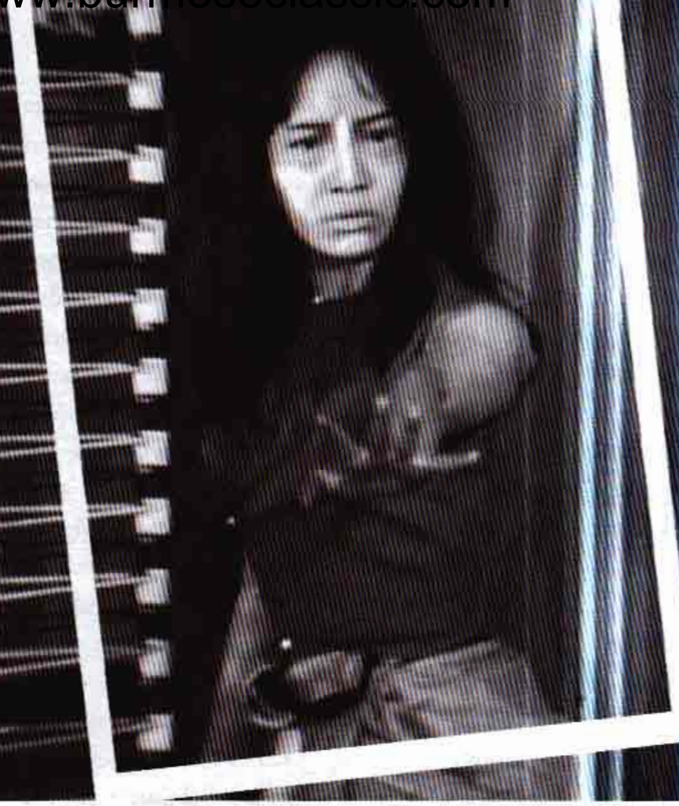

အကယ်ဒမီ မြတ်မွန်၏ သရုပ်ဆောင်မှုများ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးဆရာ မောင်သာရက "သက်ရှိ 'ထား' ခံစားနေရတဲ့ Neurosis ကလဲ အနောက်တိုင်း ဆေးပညာဆရာဝန်နဲ့ဖြစ်စေ၊ မြောစိတ္တုပ္ပတ်ရှိသည့် ပယောဂဆရာတွေနဲ့ဖြစ်စေ၊ ကုသပဲ လစ်လျူပြုထားရင် သူလဲ အခြေအနေဆိုးလာပြီး Schizophrenia ရောဂါဘက်ကို ကူးသွားနိုင်တယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဝတ္ထုထဲက 'ထား' ရဲ့ဝေဒနာအခြေအနေက ဆိုးဝါးစပြုလာပြီ" ဟု ဆိုပါသည်။

သိကြဘူး။ ကာယကံရှင် ဝေဒနာသည်သာ သိတယ်။ ကာယကံရှင် လူနာကလဲ ဒိုးရိုးတန်းတန်း မေးလို့ မရဘူး။

သည်နေရာမှာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်။ အနောက်တိုင်းဆေးပညာ ဆေးရုံဆရာဝန်ကတော့ လူနာကို အိပ်မွေ့ချ၊ အိပ်နေစေပြီးမှ အတိတ်ဘဝကို ပြန်အပြောခိုင်းတယ်။ အမေးအဖြေ လုပ်တယ်။ စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံ ပြင်ပလူနာဌာနမှာ သွားရောက် ခွင့်တောင်းလေ့လာရင် တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ (မောင်ဝဏ္ဏတို့တုန်းကတော့ ကျွန်ုပ်က ဆရာဝန်တွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးခဲ့တယ်။)

အဲ ပယောဂဆရာတွေ ကုသပုံကတော့ တမျိုး။ ပယောဂဆရာတွေလို့ ဆိုရာမှာလဲ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ နားမလည်ပါးမလည်နဲ့ ဘာရမ်းဘတာ ရိုက်ပြလေ့ရှိတဲ့ 'ဆရာ' ဆိုတဲ့လူမျိုးတွေ မဟုတ်ဘူး။ ရိုးရိုးသာမန်လူတွေ၊ ပညာတတ်တွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေပဲ။ ကျွန်ုပ် သည် Hysteria ဆိုတဲ့ ဝေဒနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး လေ့လာခဲ့စဉ်က တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဆရာတွေဆိုတာ သရဏဂုံ ၃ ပါးကို လေးလေးနက်နက် ယုံကြည်ကိုးကွယ်ပြီး နေ့ည မပြတ် တရားအားထုတ်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်တယ်။ စက်မှုလက်မှုဝန်ကြီးဌာနက အတွင်းဝန်တယောက်ပါတယ်။ သူက ခေါင်းဆောင်ပဲ။ စမ်းချောင်း အထက က အထက်တန်းပြ ဆရာမ တယောက်ပါတယ်။ စစ်တပ်က ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး တယောက်ပါတယ်။ မြေကျေးရှင်းက ဖြတိုက်မှူးပါတယ်။ ဘယ်သူတဦးတယောက်မှ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ကြီးတွေ ဝတ်လို့၊ ယောဂီတဘက်ကြီးတွေ စလွယ်သိုင်းလို့၊ ယောဂီပုဝါကြီးခေါင်းပေါင်းလို့၊ နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားကြီးတွေနဲ့ တောင်ဇေးကြိမ်လုံးကြီးကိုင်လို့၊ ဆေးလွယ်အိတ်ကြီးလွယ်လို့ ဟုတ်ရမှာလဲ။ ကျွန်ုပ်တို့လို သူလိုငါလိုတွေသာ ဝတ်ထားကြတာပဲ။ တချို့ဆိုတိုက်ပုံအင်္ကျီတောင် ဝတ်မလာဘူး။ ဆရာမတယောက်သာ ဘုရားဝတ်ပြုဖို့ တဘက်ကလေးပါတယ်။ ဆေးရုံထဲက လူနာတွေကိုတော့ ဆေးရုံဝန်းကျင်က အစိုးရက ပေးထားတဲ့ ဆရာဝန်တယောက်ယောက်ရဲ့အိမ်မှာ တရားမဝင် နားလည်မှုနဲ့ ခေါ်ထုတ်ပြီး ပယောဂဆရာတွေက သူတို့ရဲ့သမာဓိနဲ့ သူတို့နည်းသူတို့ဟန် ရောဂါကို စစ်ကြတာပဲ။ စုပေါင်းချိန်းဆိုပြီး တနင်္ဂနွေနေ့မျိုးတွေမှာ စစ်ဆေးလေ့လာကြတာဆိုတော့ သူ့အိမ်တလှည့်၊ ငါ့အိမ်တလှည့် ဆရာဝန်တယောက်ယောက်က တာဝန်ယူစည်ခံပေါ့။ အဲသည်ကာလက ဒု-ဆေးရုံအုပ်ဆရာဝန်တောင် Thesis စာတမ်းပြုစုမယ်ဆိုပြီး ပုံမှန်ဝင်ရောက်လေ့လာတယ်။ ပယောဂဆရာတွေ စစ်ဆေးကုသကြရာမှာ ဆရာဝန်တွေက လေ့လာတာမဟုတ်ဘူး။ ဆေးရုံပြင်ပလူနာဌာနမှာ ဆရာဝန်တွေ စစ်ဆေးကုသကြတာကိုလဲ ပယောဂဆရာတွေ ခွင့်တောင်းပြီး ဝင်ရောက်လေ့လာကြတာပဲ။ ပညာရှင်တွေဖြစ်ကြတဲ့အတွက် သူ့စည်းကိုယ့်စည်းထား ဆည်းပူးကြတာပဲ။ လုံးဝ စွက်ဖက်ခြင်း၊ ဆွေးနွေးခြင်း မလုပ်ကြဘူး။ ပြင်ပမှာသာ ပြောကြဆိုကြတယ်။ ဖလှယ်ကြတယ်။ 'ပယောဂ' ဆိုတာလဲ အဓိပ္ပာယ် သိတယ်နော်။ ပကာတိ=မူလသဘောရင်း၊ ပကာသန=ထင်ရှားအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ ပဋိပက္ခ=ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ပဋိသန္ဓေ=ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၊ ပထဝီ=မြေခဲဘဲ၊ ပဓာန=ရှိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်း၊ ပမာဏ=အတိုင်းအရှည်၊ ပရိဒေဝ=ငိုကြွေးပူဆွေးခြင်း အစရှိတာတွေလို ဗမာက ကိုယ်ပိုင်မွေးစားယူလိုက်တဲ့ ပါဠိလေ။ အဓိပ္ပာယ်က လှဲ့ဆော်မှု အားထုတ်မှုရယ်။

အဲ ပယောဂဆရာက ရောဂါရှိမရှိ (ပယောဂ ရှိမရှိ၊ တဦးတယောက်က ချစ်လို့ဖြစ်စေ မုန်းလို့ဖြစ်စေ ပြုစားထားတာ ရှိမရှိ)စစ်ဆေးနည်းကတော့ ဆရာဝန်တွေလို အိပ်မွေ့ချပြီး မမေးဘူး။ ရိုးရိုးကွမ်းရွက်တရွက်ကို ရေဆေး မန်းမှုတ်ပြီး ဝါးခိုင်းတာလဲ ရှိတယ်။ လူနာရဲ့ လက်ဖျားကလေးကိုကိုင်ပြီး မန်းမှုတ်တာလဲ ရှိတယ်။ ဘာဆေးမှ မသုံးဘူး။ မန်းမှုတ်တယ် ဆိုတာကလဲ 'ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာ့ဂုဏ်နဲ့အထက်ဆရာကြီးများရဲ့ အမိန့်…ပယောဂ လုပ်ထားရိုးမှန်ရင် အခု ငါ့ရှေ့မှောက် အရောက်လာခဲ့ရမယ်၊ ငြင်းဆန် ခုခံနိုင်ခြင်း မရှိစေရ'လို့ အမိန့်ပေးလိုက်တာပဲ။ အသံတောင် မာမာ မပြောပါဘူး။ ဟောက်တာခြောက်တာတွေ၊ ကြမ်းကို ဖနောင့်နဲ့ပေါက်တာမျိုးတွေ၊ လုံးဝမလုပ်ဘူး။ ဘုရားစင်ကို ကျောပေးထားပြီး ငြင်ငြင်သာသာပြောတာပဲ။ အဲသည်မှာ လူနာက တုံ့ပြန်လာတာပါ။ ကွမ်းရွက်ဝါးနေတယ်ဆိုရင် ပူလှချည့်ရဲ့ လောင်လှချည့်ရဲ့ ကြောက်လှပါပြီဆရာရဲ့ ပေါ့။ လက်ဖျားကို ရွရွကလေး ကိုင်ထားတယ် ဆိုရင်လဲ ရှိန်းတာပေါ့။ အဲသည်မှာ အမေးအဖြေလုပ်တာပဲ။ ပြုစားထားတယ်ဆိုတဲ့ 'စုန်း'ကို ဆရာက မေးတာပဲ။ ဆေးရုံက ပြင်ပလူနာဌာနမှာ 'အိပ်မွေ့ချ'ထားတာနဲ့ တသဘောတည်းပါပဲ။ ဆေးရုံမှာတော့ ကုတင်ပေါ်မှာ အိပ်ရက်ပေါ့။ သည်မှာတော့ ထိုင်ရက်၊ လက်အုပ်ချီထားရက်၊ လဲလုလဲခင် ယိမ်းယိုင်ရက်၊ မျက်စိ မှိတ်ရက်ပေါ့။ နောက်ဆုံးတော့ 'ပူးနေတယ်ဆိုတဲ့ စုန်း' ကို သူ သွင်းထားတယ်ဆိုတဲ့ 'ဖူး'ကို ပြန်အနုတ်ခိုင်းပြီး လွှတ်လိုက်တာပဲ။ နောက် မနောက်ရှက်နဲ့ ပြောပြန်ခိုင်းတာပဲ။ အိပ်မွေ့ချမေးတာလို ဇာတ်ကြောင်း မပြန်ခိုင်းတော့ မကြာဘူး။ အဲ ခြားနားတာ တခုတော့ ရှိတယ်။ ပယောဂဆရာတွေက စမ်းသပ်စစ်ဆေးအပြီးမှာ ဆေးတခွက် တိုက်တယ်။ မနက်ဝမ်းသွားရင် စုန်းက သူ့အနှောက်အရှက်ပေးလို့ရအောင် သွင်းထားတယ်ဆိုတဲ့ 'ဖူး'ပါ ပြုတ်ကျသွားလိမ့်မယ်တဲ့။ အမှန်တော့ ဝမ်းနုတ်ဆေး ထင်တာပါပဲ။

ကြည့်နော်။ ပညာ၂ရပ်စလုံးက ဝေဒနာပျောက်ကင်းရေးအတွက် သီးသန့်ဘာဆေးမှ မပေးကြဘူး။ နှုတ်နဲ့ချည်း ကုကြတာပဲ။ Psycho တွေချည့်ပဲ။ တပညာက အိပ်မွေ့ချပြီး ရောဂါရှာတယ်။ တပညာက 'စုန်း'ကိုပူးခိုင်းပြီး ရောဂါရှာတယ်။ ကုထုံးကုနည်းတွေတော့ မပြောတော့ဘူး။

ဒါပေမယ့် နောက်ထပ် အံ့ဩစရာ ထူးခြားတာ စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတာ တခုတော့ ပြောလိုက်အုံးမယ်။ အနောက်တိုင်းဆေးပညာအရ ဆရာဝန်တွေ လက်လျှော့ထားကြရတဲ့၊ သည်ဘဝမှာ ပျောက်ကင်းဖို့ လုံးဝမျှော်လင့်ချက် မရှိတော့တဲ့ Schizophrenia ရောဂါသည်တွေကို ဆရာဝန်တွေက ထုတ်ပြပြီး ပယောဂဆရာတွေကို စစ်ဆေးကြည့်ပေးဖို့ မေတ္တာရပ်တယ်။ အဖြေက ဆရာဝန်တွေနဲ့ အတူတူပဲ။ ခေါင်းခါကြတယ်။ ပယောဂ မဟုတ်ဘူး တဲ့။ ဝဋ်နာကံနာတဲ့။ ကုလို့ မရဘူးတဲ့။ Diagnosis က အတူတူပဲ။

သိတယ်နော်၊ ကျုပ်ကတော့ **သူ့အရင်က တယောက်၊ သူက တယောက်** ဆိုတဲ့ စာအုပ်တအုပ် ရေးလိုက်တယ်။ **'ကတ္တီပါဖိနပ်စီး ရွှေထီးဆောင်း'**ရဲ့ By Product ပေါ့။ စိတ်ဝင်စားလို့ အကျယ်သိလိုသပဆိုရင် ရှာပြီးသာ ဖတ်ကြပေတော့။ ကျုပ်တို့ရဲ့ လေ့လာတွေ့ရှိချက်တွေအပေါ် အဲသည်ကာလက စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံမှာ ဒုတိယဆေးရုံအုပ်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့တဲ့ ဆရာဝန်ကြီးကလဲ စာတမ်းတစောင် ပြုစုပြီး ဖတ်ခဲ့ပါတယ်။ England က Seminary တခုမှာပါ။ Journal of medice မှာလဲ ပေါ်ပြခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ် လမ်းမညွှန်တတ်ဘူး။ တခုတော့ရှိတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ နိဂုံးချုပ် အမြင်ချင်းကတော့ မတူဘူး။

ဒါတွေက စကားကြုံလို့သာ ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြတာပါ။ ကျုပ်ရဲ့ **'ကတ္တီပါဖိနပ်စီး ရွှေထီးဆောင်း'**ဝတ္ထုထဲက **'ထား'**ဆိုတဲ့ စိတ်ဝေဒနာသည် ကလေးတယောက် (သို့မဟုတ် ဇာတ်ရုပ်တရုပ်)မွေးဖွားနိုင်ဖို့အတွက် ဘယ်၍ဘယ်မျှ ကျုပ် ကြိုးစားလေ့လာဆည်း

စာရေးဆရာ မောင်သာရက 'ဝတ္ထုထဲက 'ထား'က လူ တကိုယ်တည်းမှာ စိတ်၂စိတ် ကွဲနေတွဲနေတဲ့ Split Personality စိတ်ဝေဒနာသည်လေ' ဟု ဆိုသည်။ ဒါရိုက်တာ မောင်ဝဏ္ဏ ရိုက်ကူးသည့် ရုပ်ရှင်တွင် မြတ်မွန်၏ သရုပ်ဆောင်မှု ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာသိဖို့ပါပဲ။ သိရင်တော့ ထဲ ဘာပဲပြောပြော အနုပညာသမားချင်း လေးစားကူညီတဲ့အနေနဲ့ ပစ္စလက္ခတ် 'ရေ' ရပြီးရော မလုပ်လိုက်ကြဖို့ပါပဲ။

အေး ဒါရိုက်တာ ဝိုင်းကို ကျွန်ုပ် ကျေးဇူးတင်တယ်။ မူလ လျာထားတဲ့ Super Star ကို မသုံးတော့ပဲ ဘာကြောင့် ဖွေးဖွေးနဲ့ လဲသုံးလိုက်ရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းရင်းကို ကျွန်ုပ် မသိရပေမယ့် ကျေးဇူးတင်တယ်။ သိတယ်နော်။ အကယ်ဒမီရ မူလ Super Star ကလဲ 'ရေ' ကိုင် ခွပ်ခိုင်းခဲ့ရင် ကြိုးစားသရုပ်ဆောင်မှာပါပဲ။ သူ့ရဲ့ အနုပညာကိုလဲ ကျွန်ုပ် လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှေးကလဲ အဆိုရှိတယ် မဟုတ် လား။ 'ကြေးစည်ပင် ကောင်းမျိုးကောင်း သော်လည်း၊ တိုက်မောင်းကို ပုန်ကန်၍၊ ဆန့်တလမယ်ပေးချူက၊ ဓူဟူဟူ မြည်ဝံ့မည်မဟုတ်ပါ' တဲ့။ နားလည်တယ်နော်။

ကိုဝင်းငြိမ်းကလဲ သူ့မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ရေးထားတယ်။ သည်ဝတ္ထုကို ဒါရိုက်တာဝိုင်းက Video ရိုက်ချင်တယ်ဆိုတော့ သူအံ့ဩသွားတယ်တဲ့။ ဟုတ်မယ်။ သည်လို အသင်ရ အရိုက်ရခက်မယ့် ဇာတ်မျိုးကို တက်ကိုင်တယ်။ ကိုင်ရဲတယ်ဆိုတာ နည်းတဲ့သတ္တိနဲ့ အရည်အချင်းမှ မဟုတ်ပဲ။ တခေတ်တ ယောက် ပေါက်ခဲပါဘိခြင်း။ ပြောရရင် ကိုယ့်အရည်အချင်းကို ကိုယ်ယုံပြီး Cinematography ကို တက် Challenge လုပ်တာပဲ။ ပြီး ပိုဆိုးတာက Video တွေ ဖောင်းပွနေတဲ့ခေတ်မှာ Video ရိုက်မှာနော်။ သည် အပေးကနေ ကြားဖူးနေတာကလဲ အရည်အချင်းထက် အရေအတွက်ခေတ်နော်။ Mechanical Production ၃ရက်တကား ၄ရက်တကား ရိုက်ထုတ်နေတဲ့ခေတ်နော်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ ကိုဝင်းငြိမ်းလို အံ့ဩရုံကို မဟုတ်တော့ဘူး။ နားပါကို မလည်တော့တာရယ်။

သိတယ်နော်။ ဝတ္ထုမှာ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်ကို အားပြုတဲ့ဝတ္ထုရယ်၊ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်ကို အားပြုတဲ့ ဝတ္ထုရယ်လို့ ၂မျိုးသာ ရှိတဲ့အနက် ကျွန်ုပ်ရဲ့ သည်ဝတ္ထုက ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်ကို အားမပြုဘူး။ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်ကသာ အဓိက။ 'ထား' ကသာ အဓိက။ ဇာတ်ဆောင်စရိုက်ကို ပီပြင်အောင် သရုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ဆိုတာ သရုပ်ဆောင်တွေအနေနဲ့ လူ့စရိုက် လူ့အမူအရာ လူ့တန်းစားစရိုက် လူ့တန်းစားအကျင့်တွေကို စုံစုံစေ့စေ့ တွေ့မြင်လေ့လာဆည်းပူးထားမှ အားကောင်းနေရမယ်။ မဟုတ်ရင် မလွယ်ဘူး။ သည်ဝတ္ထုကတော့ ပိုခက်တာပေါ့။ *ဝတ္ထုထဲက **'ထား'** က လူ* တကိုယ်တည်းမှာ စိတ်၂စိတ် ကွဲနေတွဲနေတဲ့ Split Personality စိတ်ဝေဒနာ သည်လေ။

ဒါပေမဲ့ နည်းနည်းတော့ စိတ်သက်သာရာ ရပါသေးရဲ့။ ဒါရိုက်တာက မူလလျာထားတဲ့ Super Star နဲ့ မဟုတ်တော့ပဲ ဖွေးဖွေးနဲ့ ပြောင်းလိုက်တယ်။ သရုပ်ဆောင်မင်းသမီးချင်း လဲလိုက်တယ်။ မဆိုးဘူး။ ဖွေးဖွေးသရုပ်ဆောင် ပိုင်နိုင်မယ် မပိုင်နိုင်ဘူးဆိုတာ တော့ မကြည့်ရသေးလို့ မပြောတတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဖွေးဖွေးရဲ့ မျက်ခွက်ကလေးကရော၊ သူပြောဖူးထားတဲ့ သူ့ရည်မှန်းချက်ရောကတော့ Hysterical ဖြစ်ချင်ချင် ရှိသလိုပဲ။ ကျွန်ုပ် သူ့သရုပ်ဆောင်အမူအရာတွေကို လက်လှမ်းမီသမျှ တောင်းရမ်း ၃၊ ၄၊ ၅ကား ကြည့်လိုက်တယ်။ သေချာ အကဲခတ်ကြည့်ပါတယ်။ သည်ကောင်မလေးရဲ့ မျက်နှာကိုက မျက်နှာရှုးပဲ။ တခါတခါ Feminine ဖြစ်လိုက်၊ တခါတခါ Masculine ဖြစ်လိုက်နဲ့ မငြိမ်ဘူး။ အဖေ့ဘက်က ဆင်းသက်လာပုံရတဲ့ ပါးစုံရိုး Cheekbone ထင်တာက စကားပြောတယ်။ အဲဒါကို ကျွန်ုပ်ကြိုက်တယ်။ တန်ဖိုးရှိတယ်။ Hysteria ဝေဒနာသည်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရာမှာ အသုံးချတတ်ရင် Advantage ရှိတယ်။ နောက် သည်ကောင်မလေး အပြင်မှာ အရယ်သန်သလား မသိဘူး။ အူနှိပ်ပြီး တအား ဟားတိုက်ရယ်တတ်တာမျိုးကို ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူး။ ထစ်ကနဲရှိ ရယ်လိုက်တာ။ ရယ်စရာ သိပ်မဟုတ်လှပဲ ရယ်ချင်တတ်တာ။ သူများတကာတွေထက် ပိုအရယ်လွယ်တတ်တာမျိုးကို ပြောတာ။ အဲလိုမျိုး သူ့ပင်ကိုယ်က အရယ်သန်တယ်သာဆိုရင်တော့ သည်ကောင်မလေး အသင့်ပြရ လွယ်ပြီ။ ကျွန်ုပ်ဝတ္ထုထဲက 'ထား' အဖြစ် ပီပီပြင်ပြင် သရုပ်ဆောင်နိုင်ပြီ။ ဒါရိုက်တာဝိုင်းလဲ အောင်ပွဲ ဆက်ခံ အုံးမှာပဲ။

ရုပ်ရှင်စကားနဲ့ပြောရင်တော့ ဒါမျိုး*က Over Act ပဲ။* ကြားရမြင်ရတာချင်း အတူတူ သူများတကာတွေက ပြုံးရုံလောက်ပြုံးရတဲ့အဖြစ်ကို သူက အသံထွက်ရယ်တယ်ဆိုတဲ့ အပြုအမူကသာ သူ့ရဲ့အကျင့် Habitual ဖြစ်နေရင် အဲဒါ 'ထား' ခံစားနေရတဲ့ဝေဒနာရဲ့ လက္ခဏာ Symptom တစ်ခုပဲ။ ဘာပြုလို့တုန်းဆိုတော့ Over Act is one of the Characteristics of Psychoneurosis လို့ ကျမ်းအလာရှိတာကိုး။ ဖွေးဖွေးသာ အပြင်မှာ နည်းနည်းအရယ်သန်ပုံရရင်တော့ ဝိုင်းအဖို့ အသင့်ရလွယ်မယ်။ ဖွေးဖွေးလဲ နားလည်လွယ် သရုပ်ဆောင် လွယ်မယ်။ ရုပ်ရှင်သာရိုက်ရင် ရွှေစင်ရုပ်ဆု ထပ်ရကြမယ်၊ ကြည့်လေ။ ဖွေးဖွေးရဲ့မျက်နှာပုံပန်းရော၊ ဖွေးဖွေးရဲ့ လက်ရှိအသက်အရွယ်ရော ဇာတ်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပြောင်းလဲသရုပ်ဆောင်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်ရော အားလုံးက 'ထား' တပိုင်းဖြစ်နေပြီပဲ။

မြတ်မွန်တုန်းကတော့ မြတ်မွန်ရဲ့ ပင်ကိုယ် Facial Features တွေနဲ့ မြတ်မွန်ရဲ့ မျက်နှာအနေ အရာတွေအပြင် မြတ်မွန်ရဲ့ အသံကလဲ ဘာကယ့်ဝေဒနာသည်တွေရဲ့ အသံ Tone of Voice အတက်အသက် အလိုမ့်အလွဲတွေကို အနီးစပ်ဆုံး ပီပြင်အောင် အတုယူပြောနိုင်ခဲ့တယ်။ သေချာတာက အသံမှာတော့ မြတ်မွန်ကို မီဖို့ လွယ်မယ် မထင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဖွေးဖွေးရဲ့ဘက်မှာ စောစောကပြောတဲ့ ဖွေးဖွေးရဲ့မျက်နှာ ပင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်သဘာဝ ဖွဲ့စည်းထားပုံက အားသာတယ်။ မြတ်မွန်တို့ မောင်ဝဏ္ဏတို့လို ဝေဒနာသည်တွေရှိရာကို လက်တွေ့သာ ကွင်းဆင်းလေ့လာကြပြီး ဒါရိုက်တာ ဝိုင်းနဲ့ဖွေးဖွေးတို့ ကြိုးစားခဲ့ဖြစ်ကြရင် မှချ ပီပြင်နိုင်တယ်။

ကြုံကြိုက်လို့ ပြောလိုက်အုံးမယ်။ ဖွေးဖွေး မင်းသမီးဖြစ်စက ထင်ပါရဲ့။ စာစောင်တခုက Interviewမှာ ပြောတာလား မသိ။ ဖတ်လိုက်ရတယ်။ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ရမယ့်ဇာတ်ကို လက်မခံခင် ဖတ်ကြည့်သေးတယ် တဲ့။ ဇာတ်ကို ကြိုက်မှ လက်ခံတယ် တဲ့။ ဇာတ်ရွေးတယ်ဆိုပါတော့။ ဟုတ်လား မသိ။ ဟုတ်ခဲ့ရင်တော့ အဲဒါ အင်မတန်မှန်တာပဲ။ ကောင်းတယ်။ လုပ်သင့်တယ်။ အခုဆိုရင် အခြေအနေအရ ကိုယ်က အကောင်ဖြစ်လာပြီ။ ပိုကြီးကျယ်သင့်တယ်။ ပြီးတော့လဲ မင်းသမီးဖြစ်ခါစဆိုတော့ ဟန်မဆောင်တတ်ပဲ အာချောင်လိုက်သေးတယ်။ လုပ်ခွင့်ရရင် ဇာတ်အမျိုးမျိုးမှာ ဇာတ်ရုပ်အမျိုးမျိုးအလိုက် စရိုက်အမျိုးမျိုး ပြောင်းပြီး သရုပ်ဆောင်ချင်တယ် တဲ့။ အဲဒါ Ambitiousဖြစ်တာကို ပြတာပဲ။ အေး တချို့ကတော့ စိတ်ကူးယဉ်တယ်ဆိုပြီး ကွယ်ရာကနေ သရော်ကောင်း သရော်နေကြလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကတော့ အားပေးတယ်။

အဲဒါ သူတို့ မသိကြလို့ရယ်။ အဲဒါ ဖွေးဖွေးမမွေးခင်လောက်က ကမ္ဘာနဲ့ India ရုပ်ရှင်လောကမှာ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး Cajole မင်းသမီးဖြစ်ခါစက ပြောခဲ့တဲ့စကား ဖြစ်တယ်။ ထပ်တူထပ်မျှပဲ။ မေဆွိတို့အမေ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်တို့ခေတ်ပြိုင်ဆိုတော့ Cajoleရဲ့ကားတွေ မြင့်မြင့်ခင် မုချ ကြည့်ဖူးလိမ့်မယ်။ မေးကြည့်။ Cajoleကတော့ သူ့ဘဝခရီးမှာ သူ့စကားအတိုင်း သရုပ်ဆောင်သွားခဲ့တယ်။ ပြောပြမယ်။

တဇာတ်မှာ Tomboyish Character နော်။ မွေးလာကတည်းက ယောက်ျားလေးစိတ်။ ယောက်ျားလေးလိုသာ ဝတ်။ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ပဲပေါင်း။ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ပဲဆော့။ ဘောလုံးဝင်ကန်။ ရန်ဖြစ်။ လက်သီးနဲ့ထိုး။ နောက် အပျိုစဖြစ်တော့ ကြောက်လန့်တကြား အမေကို ပြေး ငိုပြောပြ။ အမေတို့အဖွားတို့က အဲသည်တော့မှ ရှင်းပြ သင်ကြား ပညာပေး။ မိန်းကလေးလို Sari စဝတ်ရတော့ ဖရိုဖရဲ။ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းတွေက ဝိုင်းစ။ လက်သီးနဲ့ထိုးပစ်။ ရန်တွေဖြစ်။ ကျောင်းပြောင်းနေ။ နောက် သူ့ထက်အသက်ကြီးတဲ့ကောင်လေးတယောက်က သူ့ကိုကြိုက်။ ကောင်လေးက အလိုလိုက်။ ရည်းစားစကားပြောတော့ လက်သီးနဲ့ထိုးပစ်။ နောက်ကောင်လေးက နှုတ်ခမ်းပေါ်က ‌ဘော့ ပြန်ချစ်။ တအား ပီပြင်တယ်။ တအားလဲ ရယ်ရတယ်။ တအားလဲ ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်။ (သည်ဇာတ်မျိုး တယောက်ယောက်ရေးခိုင်းပြီး ရိုက်ဖို့တောင် ကောင်းတယ်။) အိုး… Cajole ဆိုတာ သူတို့ Bollywood ကရော၊ သူတို့ India Film Academi ကရော၊ Mediaတွေကရော ပေးလိုက်ကြတဲ့ဆုအခမ်းအနားတွေဆိုတာ အတောမသပ်ဘူး။

နောက်ဇာတ်ကတော့ တကယ့် Diversity...။ အိန္ဒိယ ဂန္ဓဝင်အက ကချေသည်၊ တောင်ပေါ်မြို့ငယ်ကလေးက ဘောသူကလေး။ အကရူး။ အကဝါသနာပါလွန်းလို့ ကြေးလင်ပန်းတွေ့ ကြေးလင်ပန်း၊ စလောင်းဖုံးတွေ့ စလောင်းဖုံး ကြိုးချောက်ပြီး ခေါင်းပေါ်မှောက်၊ Tambourine လို့ခေါ်တဲ့ ခြူပတ်လည်နဲ့ သားရေဗုံပြတ်ကလေးလို လုပ်တီးပြီး ကသို့ချည့်နေတော့တာလေ။ ဒါနဲ့ မိဘက တခေတ်က Maharajah တွေ စံအိမ်မှာ ကပွဲအသုံးတော်ခံခဲ့ရတဲ့ ကချေသည်အိုကြီးဆီ ပို့ပြီး အကသင်ပေးလိုက်ရတယ်။ အဲသည် ကချေသည်အိုကြီးကလဲ ခေတ်ဟောင်းက ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး 'ကာမီနီ ကော်ရှယ်'ပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို့ခေတ်က ဆရာ့ဆီမှာ အကသင် ဘယ်ဆိုတာ ဆရာ့အိမ်သွားနေပြီး အိမ် တော်လို တာဝန်ယူပေးရတာရယ်။ အဲ ည်မှာ ချုံခြေကျဉ်းဝတ်နဲ့ ခြေထောက် ည် စ,က။ နောက်တဆင့်မှ ဖြောက် ကိုင်ပြီး တွဲက။ ပန်တျာ အခြေခံက သင်တာပဲ။ နောက် အရပ်ပွဲ တက် မင်းပွဲစိုးပွဲ ဝင်က။ မြို့ငယ်ကလေး မြို့ကြီးပြကြီးရောက်။ တစတစနဲ့ ကျော်ကြားလာပြီး နိုင်ငံကျော် ကချေ ည်ဘဝ ရောက်လာအထိပဲ။ ဘာ ချစ်ဇာတ်လမ်းမှ မပါဘူး။ သည် ဇာတ်ကားကိုတော့ နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင် ဆုတ်ထူးဆောင်အဖြစ် တနှစ်မှာ America...Hollywood က Golden Globe ဆု အချီးမြှင့်ခံရတယ်။ Cajole လဲ ဖွေးဖွေးလိုစိတ်ဓာတ်နဲ့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ။

သိတယ်နော်။ ကနေ့ဆိုရင် Hindi စကား၊ Tamil စကား လုံးဝမတတ်ကြ တဲ့ ကျုပ်တို့ဗမာတွေအပါအဝင် American တွေလဲ Indian ရုပ်ရှင်ခွေတွေ ကို ငှားကြည့်နေတတ်ကြပြီ။ ကျုပ်ဆို လိုတာက Cajole လဲ အခုဖွေးဖွေးလို ဇာတ်နဲ့တဇာတ် လုံးဝ မတူခြားနား တာတွေ Variety တွေ Diversity တွေကို ကြိုက်ခဲ့ရိုက်ခဲ့ သရုပ်ဆောင်ခဲ့တာပဲ။ အမှန်တော့ ကျုပ်ရဲ့ **'ကတ္တီပါ ဖိနပ်စီး ရွှေထီးဆောင်း'** ကလည်း တမူကွဲ Another Subject ပါ။ တကယ့်အဖြစ် အပျက် Realism သရုပ်မှန်ဇာတ်လမ်း ပါ။ အထူးသဖြင့် သည်ဇာတ်လမ်းမှာ တော့ မင်းသမီးရဲ့နေရာက သရုပ် ဆောင်ရ ခက်ပါတယ်။ ခက်နိုင်ပါ တယ်။

သည်လိုသရုပ်မှန်ဝတ္ထုတွေထဲက Character ဇာတ်ရုပ်တွေဆိုတာ အပြင်လူ့ လောကထဲမှာ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေကြ တဲ့ လူတွေရဲ့ လူအများရဲ့ ကိုယ်ပွားရုပ်ပုံ Portrayal သို့မဟုတ် ကိုယ်စားပြုထား တဲ့ ကိုယ်စားလှယ် Representative သာ ဖြစ်တယ်။ သက်မဲ့ ကြိုးဆွဲရာ က,တဲ့ ရုပ်သေးရုပ် Puppet မဟုတ် ဘူး။ အလွယ်အရှင်းဆုံးပြောရရင် ဝတ္ထု ထဲက **'ထား'** ဆိုတာ အပြင်လောကမှာ တကယ်ရှိနေ တကယ်ဝေဒနာခံစားနေရ တဲ့ လူနာပေါင်းမြောက်မြားစွာရဲ့ ဘဝတူ ပုံတူကိုယ်စားလှယ် လူနာတစ်ယောက် သာ ဖြစ်တယ်။

ပြောပကော။ ဇာတ်ဆောင်စရိုက် က အဓိက။ **'ထား'** ရဲ့စရိုက်က အဓိက။ ဖွေးဖွေးက **'ထား'** နဲ့တူအောင် ဝေဒနာ သည်နဲ့တူအောင် သရုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ လို တယ်။ Camera နဲ့ရိုက်နေရာမှာ Angle မပြောင်းပဲ Cut မကူးပဲ··· မျက်နှာ သွင်ပြင်မှာ အသက်အရွယ် ပြောင်းသွား အောင်··· ဖွေးဖွေး သရုပ်ဆောင်နိုင်ရ မယ်။ ဘယ်လို သရုပ်ဆောင်မလဲ။ Make-up ကူချိန် မရဘူးနော်။ အဲဒါ ပညာပဲ။ အဲဒါ Talent ပဲ။ ဖွေးဖွေးရဲ့ပင် ကိုယ်ရုပ်က အထောက်အကူ ဖြစ်တယ်။ ဖွေးဖွေးရဲ့ Facial Features တွေက Gifted ပီပြင်နိုင်တယ်။ လူကြီးလို ဝတ် လိုက်··· လူငယ်လို ဝတ်လိုက်··· အဝတ်လဲ ဝတ်တာ ပညာ မဟုတ်ဘူး။ Make-up သုံးတာ ပညာ မဟုတ်ဘူး။ လှလှပပ ကြော့ကြော့မော့မော့ နေပြ လိုက်။ ဆံပင်ဖားလျားချ ကပိုကရို ဝတ်ပြလိုက်··· လုပ်တာ ပညာ မဟုတ် ဘူး။ သရုပ်ဆောင် အရည်အချင်း မဟုတ်ဘူး။ ...'Three faces of eve'... ရုပ်ရှင်ကို ကြည့်ဖူးမလား မသိဘူး။ ၃စိတ်နဲ့ ၃ရုပ်ပြောင်းတဲ့ဇာတ်နော်။ **'ထား'** လို ၂စိတ်နဲ့ ၂ရုပ်တည်း ပြောင်း တာ မဟုတ်ဘူး။ အမှန်က ကိုယ့်ပညာနဲ့ ကိုယ့်အရည်အချင်းကို ဓားသွေးသလို အမြဲတမ်း သွေးနေရမယ်။ အနုပညာ မာန ရှိရမယ်။ စိတ်လုံးဝ မလျှော့နဲ့။ လက် မမြှောက်နဲ့။ အလွယ်လမ်းကို မလိုက်ကြနဲ့။ ရုပ်ရှင် Video ရိုက်တယ်။ သရုပ်ဆောင်တယ်ဆိုတာ အပြေးပြိုင်နေ တာ မဟုတ်ဘူး။

နောက်ပြီး သည်ဇာတ်မှာ ဝိုင်းရော၊ ပြေတီဦးရော၊ ဖွေးဖွေးရော သတိထား သရုပ်ဆောင်ရမယ့် အချက်တချက် ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ ဆရာဝန်တွေရဲ့ ကျင့်ဝတ် Medical Ethics ပဲ။ ဆရာဝန် တစ်ယောက်အနေနဲ့ မိမိရဲ့လူနာအပေါ် မှာ စိတ်မလှုပ်ရှားရဘူး။ မဖောက်ပြန် ရဘူး။ Emotional မဖြစ်ရဘူး။ **'ထား'** က စိတ်ဝေဒနာသည်။ **'ထား'** ရဲ့စိတ်က မမှန်ဘူးဆိုတာ သိရမယ်။ **'ထား'** က ဘယ်လိုပဲ သံယောဇဉ်ပြလာသည်ဖြစ် စေ၊ ဆရာဝန် ကြည်သာက ပြန် သံယောဇဉ် မဖြစ်ရဘူး။ ဆရာဝန်လဲ လူပဲလို့ မပြောနဲ့။ လူလို မကျင့်ရဘူး။ ကျင့်ခွင့်မရှိဘူး။ ကြားဖူးပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်ခွဲစိတ်ဆရာဝန်မှ မိမိရဲ့သား မယားနဲ့ မိဘရဲ့ရောဂါကို ကိုယ်တိုင် ခွဲစိပ်မကုကြဘူး။ သံယောဇဉ်ကြောင့် အမှားအယွင်းတွေ ဖြစ်တတ်ကြလို့ပဲ။ အဲသည်သဘောပဲ။ ဆရာဝန်တိုင်းမှာ ဘွဲ့ယူခဲ့ကြစဉ်က ပြုခဲ့ရတဲ့ ကတိသစ္စာ ရှိတယ်။ ရုပ်ရှင် Video ထဲမှာ ဆရာဝန် ကြည်သာ acting မှားလို့ မရဘူး။ သိ တဲ့ လူတွေက ကဲ့ရဲ့ကြမယ်။ ရုပ်ရှင် Video လဲ တန်ဖိုးကျမယ်။

အေး ကျုပ်ဆီကို အခုရိုင်း ရိုက်လိုက်တဲ့ Video ခွေ ရောက်လာရင် ကျုပ် ကြည့် ကြည့် မယ် လေ။ Mechanical Production ဆို တော့ ကြည့်ရမှာတောင် အားနာသလိုပဲ။ မောင်ဝဏ္ဏရဲ့ရုပ်ရှင်ဟုန်းကတော့ မောင်ဝဏ္ဏ ရွှေစင်ရုပ်ဆု ရသွားခဲ့တာပဲ။ ကျုပ်က မောင်ဝဏ္ဏရော မြတ်မွန်ရော ကို အမှတ်ဖ၀စီ အညီအမျှ ပေးထားခဲ့ တာ။ မြတ်မွန်တော့ ဆုမရဘူး။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်က ဆုံးဖြတ်ပေးနေတဲ့လူကြီး တွေရဲ့ ဦးနှောက်တွေ အကြောင်းလဲ သိတယ်မဟုတ်လား။ မြတ်မွန်က အကယ်ဒမီရထားတာ မကြာသေးလို့ တဲ့။ တခါမှ မရဖူးသေးတဲ့ဘယောက် ကို ပေးလိုက်တယ်။ အခုတော့ ဘယ်သူ တွေက လူကြီးဖြစ်နေကြတယ် မသိ။ ဘာမှ မပူနဲ့။ ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ် တယောက်တည်းကြည့်ပြီး ပြောမယ်။ ဆုလဲ ပေးပါ့မယ်။ ကျန်းမာကြပါစေ။ ချမ်းသာကြပါစေ။ ဆ ဆက်ထမ်းပိုး တိုးတက်အောင်မြင်ကြပါစေ။ ■

မောင်သာရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၁ ခုနှစ် အကယ်ဒမီ စာရင်းဝင် ရုံတင်ပြသခဲ့တဲ့ ဇာတ်ကားများ

စဉ်	ဇာတ်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်ရေး	ဒါရိုက်တာ	တေးဂီတ
၁။	ဆယ့်နှစ်နာရီ သတို့သား	ထားဝယ်	ညီညီထွန်းလွင်	ခင်မောင်ကြီး
၂။	စေတန်ရဲ့ ကချေသည်	ထားဝယ်	ဝိုင်း	ခိုရာမိုရ်
၃။	ဇာတ်လမ်း ဟောင်းတွေ ရှိခဲ့ရင်	မိုးကောင်းကင်	ခင်မောင်ဦး၊ စိုးသိမ်းထွဋ်	ထက်ရှိန်
၄။	ပြုံးပြုံးပျော်ပျော် ထော်လော်ကန့်လန့်	ပါဝါကင်း	ဇမ္ဗူထွန်း သက်လွင်	ဦးဝင်းကို
၅။	ရက်စ်ဘော့စ်	ကမ်းထရီးစတား	ကိုဇော် (အရှုဏ်ဦး)	သိန်းလွင်(ခနမိုး)
၆။	နင်စေရင်	စိန်ငွေး	ဝိုင်း	ခိုရာမိုရ်
၇။	အမိုက်စား	လပ်ကီးဆဲဗင်း	ကိုဇော် (အရှုဏ်ဦး)	ဦးဝင်းကို
၈။	ဟတ်ကော့	လပ်ကီးဆဲဗင်း	မိုက်တီး	ထက်ရှိန်
၉။	ကိုယ့်အထာနှင့်ကိုယ်	ရွှေမိုးသည်း	ကိုဇော် (အရှုဏ်ဦး)	သိန်းလွင်(ခနမိုး)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ထူးချွန်ဆုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရွှေအမြုတေ မဂ္ဂဇင်းမှာ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဖော်ပြနေကျဖြစ်တဲ့ အကယ်ဒမီစာရင်းဝင် ဇာတ်ကားများ စာရင်းကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွက် ထူးချွန်ဆုကာစတင်လို့ မြန်မာနိုင်ငံရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးကသာ တာဝန်ယူရွေးချယ်ချီးမြှင့်သွားတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်က စတင်ခဲ့တဲ့ ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆုကို နိုင်ငံတော်အစိုးရ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန မြန်မာ့ရုပ်ရှင်အဆင့်အတန်း မြှင့်တင်ရေးအကဲဖြတ် အဖွဲ့ကသာ ဆောင်ရွက်ခဲ့တာ ဖြစ်ပေမယ့် ရုပ်ရှင်လောကသားများရဲ့ဆန္ဒအရ မြန်မာနိုင်ငံရုပ်ရှင် အစည်းအရုံးက ဆောင်ရွက်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အကဲဖြတ်ကြရာမှာ နှစ်ဆင့်ခွဲပြီးအကဲဖြတ်ကြပါတယ်။ ပထမအဆင့်က ၁၅ ကားစလုံးကို အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ကြည့်ရှုကြပြီး သတ်မှတ်ထားတဲ့ ဆု ၁၁ ဆုအနက် တစ်ခုခုနဲ့ အကျုံးဝင်မယ်လို့ ယူဆရတဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများကို ဆန်ခါတင်အဖြစ် ရွေးချယ်ပြီး ဒုတိယအဆင့်သို့ ပို့ပေးပါတယ်။ ဒုတိယအဆင့်က ပထမအဆင့်မှ တင်ပေးလိုက်တဲ့ ရုပ်ရှင်ကားများကို ဆက်လက်အကဲဖြတ်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွက် စာရင်းဝင် ၁၅ ကားကို ကြည့်ရှုပြီးတဲ့အချိန်မှာဆန်ခါတင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအဖြစ် ၆ ကား ရွေးချယ်ခဲ့ပြီးဖြစ်တယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။ အဲဒီ ၆ ကားကို ဒုတိယအဆင့် စိစစ်အကဲဖြတ်ရေးအဖွဲ့က ဩဂုတ်လအတွင်း ပြီးပြတ်အောင် ကြည့်ရှုရွေးချယ်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အကဲဖြတ်ကြရာမှာ အဖွဲ့ဝင်များက ကိုယ့်သုံးသပ်ချက်ကို အကျိုးအကြောင်း ဆီလျော်စွာ ရေးသားပြီး ချိတ်ပိတ်စာအိတ်နဲ့ အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌထံပေးပို့ရမှာပါ။ ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ တာဝန်ရှိလူကြီး နှစ်ဦးသုံးဦးပါတဲ့ အဖွဲ့က ချိတ်ပိတ်စာအိတ်များကို ဖွင့်ပြီး ရွေးချယ်မှုကို အတည်ပြုပေးမယ့် စနစ်ဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၁၃ မှာ ဘယ်ကားတွေနဲ့ ဘယ်သူတွေ ထူးချွန်ဆုရမယ်ဆိုတာကိုတော့ ရွှေချစ်သူများ ကြိုတင်အကဲဖြတ်ရင် ခန့်နိုင်ကြပါပြီ။ ■

ဝင်းငြိမ်း

ဇာတ်ပုံ	ဇာတ်ညွှန်း	သရုပ်ဆောင်များ
သန်းညွန့်(ပန်းသာ)	လွင်မင်းအံ့	နေတိုး၊ မိုးမိုး၊ ကျော်ကျော်ဗို၊ ဇော်ဦး၊ မိုးဒီ၊ ဦးခိုင်တင်၊ ဇော်ဝင်းနိုင်၊ ဗေလုဝ၊ သက်မွန်မြင့်၊ သဇင်၊ ချောရတနာ၊ နွဲ့နွဲ့မူ၊ လှလှခိုး။
ကိုတိုး	ဝိုင်း	နေတိုး၊ ဝိုင်း၊ ဇင်ဝိုင်း၊ ဟဲဗီးဖြိုး၊ သက်မွန်မြင့်၊ ယွန်းယွန်း။
ကျော်ဖြူ(ပဒေသာ)	ခင်မောင်ဦး၊ စိုးသိမ်းထွဋ်	ခန့်စည်သူ၊ မင်းမော်ကွန်း၊ မိုးမိုး၊ ထွန်းထွန်း၊ ဖွေးဖွေး၊ စိုးမိုးကြည်၊ စိုးမြတ်သူဇာ၊ မြတ်ကေသီအောင်၊ သီရိထွန်း၊ သန်းသန်းစိုး။
ကျော်ဖြူ(ပဒေသာ)	ရွှေမိုးသက်	ဟိန်းဝေယံ၊ ရဲအောင်၊ နေမျိုးအောင်၊ နေဆန်း၊ ထွန်းထွန်းဝင်း၊ ဆင်မ၊ အောင်ဇော်မင်း၊ ထွန်းအိန္ဒြာဗို၊ မေသန်းနု၊ မေသဉ္ဇာဦး၊ အေးမြတ်သူ၊ နန်းအေဝီ။
ကျော်ဖြူ(ပဒေသာ)	နေစိုးသော်၊ စတီး	နေတိုး၊ သူထူးစံ၊ ကျော်ကျော်ဗို၊ ထွန်းထွန်း၊ မိုးမိုး၊ စိုးမြတ်သူဇာ၊ မိုးဟေကို၊ သဒ္ဒါထက်။
ကိုတိုးဝင်း	နေနော်	ပြေတီဦး၊ မင်းဦး၊ ဝတ်မှုံရွှေရည်၊ သန်းသန်းစိုး။
ဇော်မြင့်	နေစိုးသော်	ခန့်စည်သူ၊ သူထူးစံ၊ မိုးအောင်ရင်၊ ကျော်ကျော်ဗို၊ မိုးမိုး စိုးမြတ်သူဇာ၊ မယ်လိုဒီ၊ စိုးပြည့်သဇင်။
ဇော်မြင့်	ဂေါက်ကြီး	မိုးအောင်ရင်၊ မျော့စ်၊ မိုးဒီ၊ ကင်းကောင်၊ ကျော်ထူး၊ ဗေလုဝ၊ ခင်လှိုင်၊ သက်မွန်မြင့်။
ကျော်ဖြူ(ပဒေသာ)	နေစိုးသော်	ခန့်စည်သူ၊ ကျော်ကျော်ဗို၊ ထွန်းထွန်း၊ စိုးပြည့်သဇင်၊ မိုးဟေကို။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စဉ်	ဇာတ်ကားအမည်	ထုတ်လုပ်ရေး	ဒါရိုက်တာ	တေးဂီတ	[illegible]
၁၀။	လူ့ရှင်တော်အိပ်မက်	သရဝဏ်	မင်းအုပ်စိုး တွဲဖက်ဒါရိုက်တာ နန္ဒကျော်၊စိုးမိုးမင်း	မြန်မာပြည် ကျော်စိမ်း	[illegible]
၁၁။	အဖြူရောင်ရဲတိုက်	ရွှေတောင်	ကိုဇော် (အရဏ်ဦး)	ခင်မောင်ကြီး	[illegible]
၁၂။	သေးသေးလေးပဲလား ကြီးကြီးလား	ကမ်းထရီးစတား	ကိုဇော်(အရဏ်ဦး)	သိန်းလွင်(ခနမိုး)	[illegible]
၁၃။	အလန်းဇယား-၂	လပ်ကီးဆဲဗင်း	ညီညီထွန်းလွင် တွဲဖက်ဒါရိုက်တာ ဩရသ	ခင်မောင်ကြီး	[illegible]
၁၄။	စုန်းပြူး	အောင်သီရိ	ဝင်းထွန်းထွန်း	ဇော်မျိုးထွဋ်	[illegible]
၁၅။	ကြယ်စင်မော်ကွန်း	Zillion Entertainment	ပန်းချီစိုးမိုး	စန္ဒရား တင်ဝင်းလှိုင်	[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

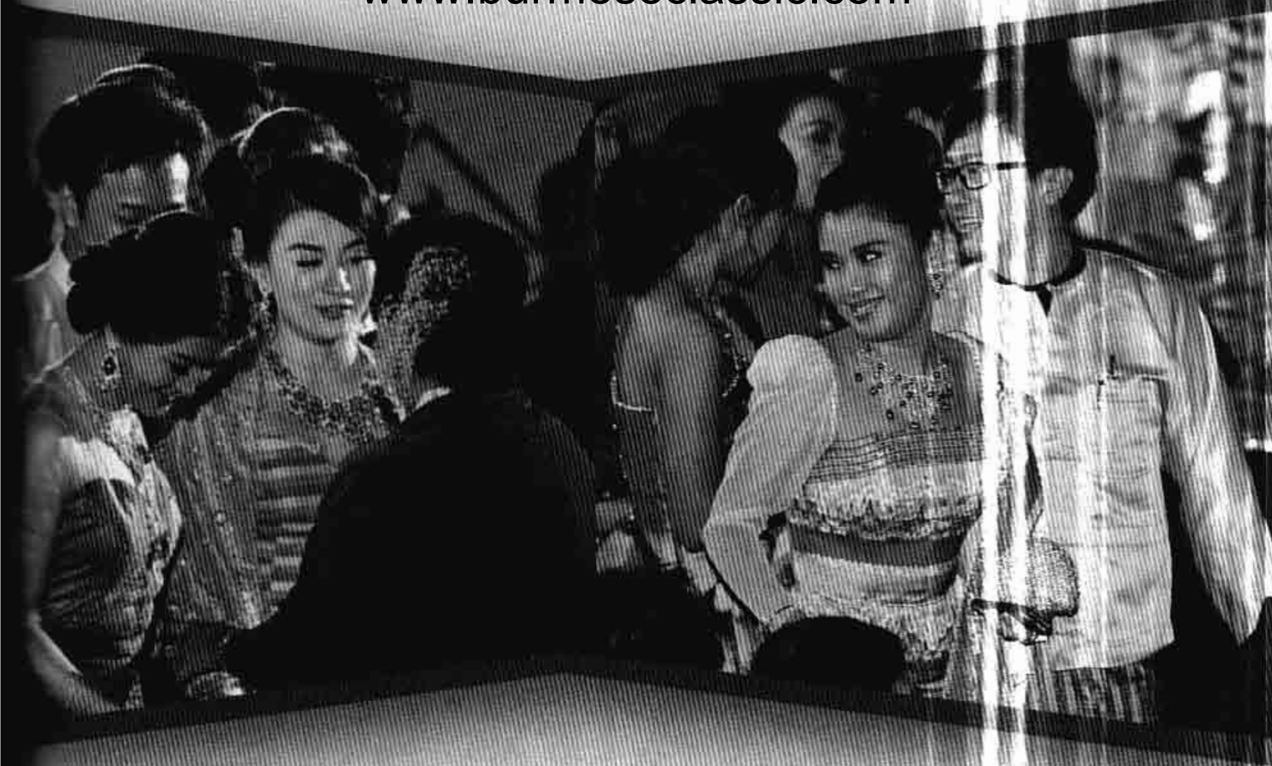

ဓာတ်ပုံ	ဓာတ်ညွှန်း	သရုပ်ဆောင်များ
ကိုကိုငွေး(ထိပ်တန်း)	မင်းအုပ်စိုး	မင်းအုပ်စိုး၊ မောင့်စ်၊ ပေါ်လေး၊ ကျော်ဝင်းထွဋ်၊ နှင်းဆီ၊ ခင်ဇာခြည်ကျော်၊ ပန်ဆုပြည့်ကျော်။
ကျောက်ဖြူ(ပဒေသာ)	နေစိုးသော်	ပြေတီဦး၊ နေတိုး၊ ထွန်းထွန်းဝင်း၊ အိန္ဒြာကျော်ဇင်၊ ချိုပြုံး။
ကျောက်ဖြူ(ပဒေသာ)	နေစိုးသော်	ကျော်ရဲအောင်၊ ရဲအောင်၊ သီဟတင်စိုး၊ ရဲရင့်ထူး၊ အောင်ခိုင်၊ ဇော်ဇော်အောင်၊ အောင်ဇော်မင်း၊ စိုးမြတ်သူဇာ၊ စိုးမြတ်နန္ဒာ၊ ချစ်သုဝေ၊ ချမ်းမီမီကို၊ ဝါဝါအောင်။
ဇော်မြင့်၊ ဦးတင့်ဆန်း	လွင်မင်းအုံ	အောင်ရဲလင်း၊ မိုးအောင်ရင်၊ ခင်လှိုင်၊ ဗေလုဝ၊ ဝတ်မှုံရွှေရည်၊ နန်းဆုရတီစိုး၊ မိုးယုစံ၊ ချမ်းမီမီကို၊ ပွင့်။
ထွန်းထွန်း (ဘောက်ထော်)	မြင့်ဦးဦးမြင့်	နေတိုး၊ မင်းရာဇာ၊ မိုးယံဇွန်၊ ထွန်းထွန်းဝင်း၊ သက်မွန်မြင့်၊ ခိုင်သင်းကြည်၊ သင်ဇာဝင့်ကျော်၊ ဝါဆိုမိုးဦး၊ သီရိထွန်း။
ပန်းချီစိုးမိုး၊ ဦးအောင်ကိုလတ်	ငြိမ်းမင်း	လူမင်း၊ နေတိုး၊ ဝေဠုကျော်၊ ဇင်ဝိုင်း၊ ရဲအောင်၊ ထွန်းထွန်း၊ စိုးမြတ်သူဇာ၊ သက်မွန်မြင့်၊ ပန်းဖြူ၊ အိန္ဒြာကျော်ဇင်၊ တင့်တင့်ထွန်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာနိုင်ငံရေးသမိုင်း စာမျက်နှာကို ပြန်လှန်ကြည့်လိုက်ရင် လွတ်လပ်ရေးသားပျိုလေးဟာ လသားအရွယ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ အချင်းချင်း မယုံမကြည်ဖြစ်လာရာက အာဏာရပါတီက ခေါင်းဆောင်တချို့ရဲ့ အမှားအယွင်းဒဏ်ကို မြန်မာနိုင်ငံသားအားလုံး ခံလိုက်ရတယ်။ ၁၉၄၈ ခု၊ မတ်လ ၂၈ ရက်၊ ညသန်းခေါင်ကျော်မှာ အာဏာရ ဖ.ဆ.ပ.လ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီဌာနချုပ်ကို ဝင်စီးနိုင်းခဲ့ပါတယ်။ ဌာနချုပ်တည်နေရာက ဗားကရာ တရုတ်ဆိုင်အပေါ်ထပ် ထပ်ခိုးပါ။ စီးနင်းရတဲ့အကြောင်းက "လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့ တပ်ရင်းတစ်ရင်း ခိုအောင်းနေတယ်" ဆိုတဲ့ သတင်းကြားရလို့တဲ့။ တကယ်စီးတော့လည်း အပ်တိုလေးတစ်ချောင်းတောင် မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။ ဒီအဖြစ်အပျက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ၁၉၆၃ ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲမှာ သခင်ဗသိန်းတင်နဲ့ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းတွေ့တော့ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းက ကွန်မြူနစ်ပါတီဌာနချုပ်အပေါ်ထပ်မှာ တပ်ရင်းတစ်ရင်း လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့ ပုန်းကန်ဖို့ အခေါင်းသင့်ဖြစ်နေလို့ လက်ဦးမှုရှိရှိ တစ်ပြည်လုံးမှာ ဖမ်းဆီးရတာ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း သူ့ကို ဦးကျော်ငြိမ်းက ပြောခဲ့သတဲ့။ ဒီတော့ သူက "ကိုကျော်ငြိမ်းရာ အဲဒီအပေါင်ဆိုင်အပေါ်မှာ ဘယ့်နယ်သုပ်ပြီး တပ်ရင်းတစ်ရင်းနေလို့ ရမှာလဲ" လို့ ပြန်ပြောခဲ့ကြောင်း ဖော်ထုတ်ဝန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကောင်းကင်က လင်းလက်ကြယ် မင်္ဂလာရွှေမောင်း

graphic design by aung kyaw @ 2014

ဝတ္ထုတွေထဲမှာတော့ ဝင်းဝင်းမြင့်(နန်းတော်ရှေ့)ရဲ့
မိုးသားတိမ်တိုက်ပေါ်က ငိုရှိုက်သံတွေ ကို ညွှန်းချင်ပါတယ်
ရှမ်းတောင်တန်းပေါ် က လားဟူရွာကလေးတစ်ရွာမှာ
တာဝန်ကျတဲ့ ဆရာမနှစ်ယောက်ရဲ့ အနာဂတ်အတွက်
ကြိုးပမ်းမှုကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုရှည်ပါ

ထားတာ သမိုင်းမှတ်တမ်း အခိုင်အမာရှိတယ်။ မြန်မာစာပေလောကမှာ နာမည်ကြီးတဲ့ သိန်းဖေမြင့်ရဲ့ "ကျော့ကျော့ဝိုင်း"ကို ဖတ်ကြည့်ရင်လည်း ဒီကိစ္စရဲ့သဘောထားအမြင်တွေကို သိနိုင်ပါတယ်။ ရှစ်ဆယ့်ရှစ်အရေးအခင်းတုန်းကလည်း စစ်အစိုးရက ရန်ကုန်ကို ကွန်မြူနစ်တွေ ဝင်စီးနေပြီလို့ ပြောပြီး ရှေ့တန်းက တပ်တွေကို ခေါ်ယူပြီး ပစ်နိုင်းခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၇၊ စက်တင်ဘာ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးမှာ ဒီနည်းပဲ။ နောက်ဆုံး မကြာသေးမီက ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ မဟာသန္တိသုခ အရေးတော်ပုံမှာလည်း ဒီနည်းပဲ။ ဟိုတုန်းက ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို ထားပါတော့။ ဒီမိုကရေစီအစိုးရလက်ထက်မှာ အဲဒီလို ထပ် ဖြစ်လာတာကတော့ အရှုပ်ဆိုးတယ်လို့ ပြောရမှာပဲ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ် ရုံနှံ့သာမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ မောင်မှန်ရဲ့ **နိုင်ငံအရေး ကိုယ့်အရေးနိုးကြွနိုင်ပါစေ** ဟာ စစ်အစိုးရရဲ့လုပ်ရပ်တွေ၊ အကွက်ဆင်မှုတွေ လွှတ်တော်အစိုးရ အထိပါလာတာကို ထောက်ပြထားတဲ့ဆောင်းပါးပါ။ မောင်မှန်က ရွှေမောင်းတို့စာပေအနုပညာလောကက ယုံကြည်ချက် မခိုင်မာသူတွေရဲ့ယိုင်နဲ့သွားပုံကိုလည်း သမိုင်းအထောက်အထားနဲ့တင်ပြထားပါတယ်။ ရုံနှံ့သာမှာ Satire တွေကို လစဉ်ရေးနေတဲ့ စာရေးဆရာနှစ်ဦးက မောင်မှန်နဲ့ သူရသာဝါပါ။

ဒီလ ရုံနှံ့သာကများတွေထဲက မောင်ကြူးရှင်ရဲ့ **ရာဇဝင်**

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲမှာ **ထားခဲ့မယ်**ကို ညွှန်းချင်ပါတယ်။ 'ဒီအချိန်မှာ ကျွန်မတို့ရှေ့ တစ်လှမ်းတိုး၊ နောက်နှစ်လှမ်း မဆုတ်နိုင်တော့ဘူး။ နောက်ပြန်မလှည့်နိုင်တော့ဘူး။ နောက်ဆုတ်ရင် 'ကြောက်ရုပ်'ဖြစ်မှာပဲ။ ပန်းခင်းတွေ ပွင့်ရမှာပဲ။ ချိုးဖြူတွေ ဝဲပျံရမှာပဲ။ ကြယ်တွေ လင်းလက်ရမှာပဲ။ နေရစ်တော့ ဒူးယားခေတ်၊ နေရစ်တော့ အမှောင်ခေတ်၊ နေရစ်တော့ အမှောင်ခေတ်၊ နေရစ်တော့ ဇုန်ကားခေတ်' တဲ့။

ဒီလ စုံနံ့သာမှာ 7 July ခတ်ပုံမှတ်တမ်းတွေကို အမှတ်တရ ဖော်ပြထားသလို 7 July နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှုထောင့်အသစ်က တင်ပြထားတဲ့ ဝင်းတင့်ထွန်းရဲ့ **ဇူလိုင် ၇ ရက်၊ ၇ ရက်ဇူလိုင်**ကို ညွှန်းလိုက်ပါတယ်။ သူဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ခေတ်ကပေးတဲ့ တာဝန်ကို အကျေပွန်ဆုံး ထမ်းဆောင်ပြသွားတဲ့ ရွှေမောင်းတို့ မြန်မာပြည်သူလူထုကြီး လေးစားအားထားခဲ့ရတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးဖခင်၊ ပြည်သူ့စာဆိုတော် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ လုပ်ရပ်ကို ရွေးထုတ်တင်ပြထားတဲ့ ဖိုးသံ(လူထု)ရဲ့ **ဆရာကြီး သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း** ကိုလည်း ဖတ်ကြည့်ကြပါ။

ဝတ္ထုတွေထဲမှာတော့ ဝင်းဝင်းမြင့်(နန်းတော်ရှေ့)ရဲ့ **မိုးသားတိမ်တိုက်ပေါ်က ငိုရှိုက်သံတွေ** ကို ညွှန်းချင်ပါတယ်။ ရှမ်းတောင်တန်းပေါ်က လားဟူရွာကလေးတစ်ရွာမှာ တာဝန်ကျတဲ့ ဆရာမနှစ်ယောက်ရဲ့ အနာဂတ်

ညိုထွန်းလူရဲ့
အုတ်နံရံပေါ်က
ရေးတဲ့စာ
ဟာ
ရဝတနာပုံ
မင်းနေပြည်တော်
ကြီးရဲ့
ရှစ်ဆယ့်ရှစ်
လူထု
တိုက်ပွဲကြီးကို
အောက်ခံထားပြီး
ကာဖြူးအမိန့်
ထုတ်ထားတဲ့
ကြားက
ထီးလင်းတိုက်ရဲ့
အုတ်နံရံမှာ
'ဘယ်တော့မှ
မကြောက်ဘူး'
ဆိုတဲ့
စာကို ရေးခိုင်းတဲ့
လောင်းကစားပွဲ
အကြောင်းကို
ရေးဖွဲ့ထားတဲ့
ဝတ္ထုရှည်ပါ

အတွက် ကြိုးပမ်းမှုကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုရှည်ပါ။ လူကုန်ကူးခံရမှု၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၊ ပညာမတတ်မှု၊ အနိုင်ကျင့်ခံရမှုတွေ ရှိနေခဲ့လို့ ရှမ်းအမျိုးသမီးလေးတွေ တစ်ဖက်နိုင်ငံကိုကူး အလုပ်လုပ်။ ပြီး ဘဝပျက်ရပုံကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုရှည်ပါ။ နာဒီးဆိုတဲ့ ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေးတစ်ဦးရဲ့ ဘဝကို ဆယ်တင်နိုင်ဖို့ ကြိုးပမ်းခဲ့တဲ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးရဲ့ ကြိုးပမ်းမှု မအောင်မြင်ပုံကို လှလှပပ ရက်ဖွဲ့ပြထားတဲ့ ဝတ္ထုပါ။ အကြောင်းအရာရော၊ တင်ပြပုံရော အလွန်ကောင်းတဲ့ ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ်ပါ။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

၂၀၁၄ ဇူလိုင်၊ စုံနံ့သာ

❑

ဒီလ ရွှေအမြုတေ ဝတ္ထုတိုတွေထဲမှာ ပထမဦးဆုံး ညွှန်းချင်တာက မှူးဆက်ပိုင်(ရွှေတောင်)ရဲ့ **ဒို့အမျိုးစာနည်းပီပါပေသည်**ပါ။ ဒီဝတ္ထုလေးဟာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု လျှော့ချရေးကို ကြိုးပမ်းနေတဲ့ လွှတ်တော်အစိုးရကို မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့မှာရှိနေတဲ့ အနာဂတ်ကို ပိုင်စိုးတဲ့ကလေးတွေ အခုလို ဆင်းရဲနေပါတယ်လို့ စာရေးဆရာက လက်ညှိုးထိုးပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပါ။ မိခင်ဆုံး၊ ဖခင်အမူးသမားက နှိပ်စက်၊ အဘိုးဖြစ်သူနဲ့ အတူနေရတဲ့ ကြံချောင်းရဲ့ ဘဝဖြတ်သန်းမှုပါ။ လွှတ်လပ်ရေးနေ့ ပြိုင်ပွဲမှာ အနိုင်ရလို့ ဆုရတဲ့ငွေ ၂၀၀၀ နဲ့ အဆွေးထည်ဝယ်ဖို့ ကြိုးပမ်းခဲ့တာကို ဖခင်က အနိုင်ကျင့် ယူသွားခဲ့ပါတယ်။ တရားသဖြင့် ရလာတဲ့ငွေကို ဆောင်းရဲ့ အအေးဒဏ်ကို ခံနိုင်ဖို့အတွက် အနွေးထည်ဝယ်ဖို့ စီစဉ်ခဲ့ပေမဲ့ မအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ကြံချောင်းက နေ့တိုင်း လွှတ်လပ်ရေးနေ့ဖြစ်ရင် ကောင်းမှာပဲလို့ ပြောခဲ့ပုံကလေးက ကြေကွဲစရာပါ။ မှူးဆက်ပိုင်ဟာ သူ့ဝတ္ထုလေးကို သေသေသပ်သပ်၊ လှလှပပ သီကုံးထားပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

ပန်းရေကျိုး(မိုးကုတ်) ရဲ့ **ပန်းတိုင်းဆိုလည်း ပဒိုင်း** မရှယ်ဟာ ပြည်လုံးအေးဆိုတဲ့ ငါးတန်းကျောင်းသားလေးရဲ့ ဘဝနေဟန်ကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုပါ။ ပန်းရေကျိုးဟာ ဆရာမလေးတစ်ဦးရဲ့ ရှုထောင့်က ကျောင်းသားရဲ့ လူမှုဘဝထဲကို ဆင်းကြည့်ခဲ့ရာက ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ စိတ်ခံစားမှုကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုပါ။ ပန်းရေကျိုးဟာ စကားလုံး အသုံးအနှုန်းကို အလွန်ဂရုစိုက်ပါတယ်။ သူ့ဝတ္ထုထဲမှာ ပညာရေးခေတ်၊ ဆရာများဘဝနဲ့ ကျောင်းသားများ အရည်အချင်းတွေကိုလည်း ဆန်းစစ်ထားပါတယ်။ ဝတ္ထုကောင်းလေး တစ်ပုဒ်ပါ။

မကျည်းတန်(လှိုင်ကော်)ရဲ့ **ကာရန်လွဲသံစဉ် ပိုးကြိုးမျှင်**ဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ တန်ဖိုးကို ပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။ အလွန် ကျစ်လစ်သိပ်သည်းပြီး လှလှပပ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ထုပ်ပိုးပြသထားတဲ့ အနုပညာ လက်ရာတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပြောရရင်တော့ မြန်မာနိုင်ငံမျိုးဆက်မှ တန်ဖိုးမြင့်မားလှတဲ့ မိန်းမမျိုးဆက်တစ်ခု ပေါ်ထွန်းလာဖို့ ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်လို့လည်း ပြောလို့ရပါတယ်။ အကြောင်းအရာလေးကတော့ လွတ်လပ်ပြီး အရွယ်လတ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ ဘဝနေဟန်ကို အဒီမိန်းမကို စိတ်ဝင်စားမိတဲ့ ဆရာဝန် လူလွတ်တစ်ယောက်ရဲ့ရှုထောင့်က တင်ပြရေးသားထားတဲ့ အကြောင်းအရာပါ။ ထဘီစစ်စစ်ဝတ်၊ သနပ်ခါးဘဲကျား၊ ပန်းပန်၊ ဆံပင်ရှည်ကို ကျစ်ဆံမြီးငယ်ချောင်းတည်း ကျစ်ပြီးချ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား၊ တစ်စက်ကလေးမှ နဲ့ မတူတဲ့ မိန်းမတစ် ယောက်နဲ့ အပေါင်းအဖော် မှုမိတဲ့ ဆရာဝန်ဟာ တစ် မှာတော့ 'မြို့ပြင် အမှိုက်ပုံ ဟာ ကိုယ်ရေပြားရောဂါ ည်တွေရဲ့ စာမသင်ရတဲ့ လေးငယ် အယောက် ၂၀ ယောက်ကို စာသွားသင်တဲ့ မရဲ့ အကူအညီတောင်းခံမှု ကို ခံရပါတယ်။ ဘာ အကူ အညီလဲဆိုတော့ တစ်ပတ်၊ ပတ်မှာ တစ်ကြိမ်လောက် ဒီကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက် မခံရတဲ့သူတွေကို ဆေး ထိုက်ကုဖို့ပါပဲ။ ဝတ္ထုလေးက ာစာတ်လမ်းမှမပါဘဲ စာ ရေးဆရာက အလှည့်အပြောင်း ကို သူ့အနုပညာနဲ့ ရက်ဖွဲ့ ထိုက်တဲ့အခါ...။ နိဂုံးက ည်း သိပ်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါတယ်။ မဖြစ်ဖြစ် အောင် ဖတ်ကြည့်ပါလို့။

ဒီလ ရွှေအမြုတေမှာ ဝတ္ထုရှည်နှစ်ပုဒ် ဖော်ပြထား ပါတယ်။ ညိုထွန်းလူရဲ့ **အုတ် နံရံပေါ်က ရေးတဲ့စာ** ဟာ ရာနာပုံ မင်းနေပြည်တော် ကြီးရဲ့ ရှစ်ဆယ့်ရှစ် လူထု တိုက်ပွဲကြီးကို အောက်ခံထား ပြီး ကာဖြူးအမိန့် ထုတ်ထား တဲ့ကြားက ထီးလင်းတိုက်ရဲ့ အုတ်နံရံမှာ 'ဘယ်တော့မှ ကြောက်ဘူး'ဆိုတဲ့ စာကို ရေးခိုင်းတဲ့ လောင်းကစားပွဲ အကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုရှည်ပါ။ ဆရာ ညိုထွန်း လူက သူ့ဇာတ်ကောင် သောင်းတင်ရဲ့ ကြောက်စိတ် ကို သရော်ငွေ့လေးနဲ့ ပီပီပြင် ပြင် ရေးဖွဲ့ထားပါတယ်။ သူ အဲဒီလိုတင်ပြလိုတာက ခေတ် ကို ဝတ္ထုထဲမှာ ထင်ဟပ်နေ ပါတယ်။

နောက်တစ်ပုဒ်က မောင်လွင်မွန်(ကသာ)ရဲ့ **ချစ် ကြွေးကူညီ ဆပ်လိုသည်** ဖြစ် ပါတယ်။ ဆရာမောင်လွင်မွန် ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ပုံရိပ်နဲ့ သူ ပေးချင်တဲ့ Message ကို ပေး ထားတဲ့ ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ်ပါ။ ဘယ်တုန်းကမှ ကတိမတည် ခဲ့တဲ့ ဦးပိုကာထံက ငွေပေး မည် ကတိစကား ရလာတဲ့ အပေါ် ဝေဖန်ချက်၊ ထင်မြင် ချက်တွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ဝတ္ထုပါ။ ဆေးကုဖို့လိုတဲ့ ငွေ ကို ဦးပိုကာရဲ့အစ်ကို ဦးကျို ကာထံမှာ အိမ်ပေါင်ပြီး ယူခဲ့ တာကို အရောင်းအဝယ်စာ ချုပ်နဲ့ အိမ်သိမ်းယူခဲ့တဲ့ ကိစ္စ ကို ပြန်ဖော်ဖို့ ကြိုးစားရာက ဦးကျိုကာက 'သိန်းနှစ်ရာပေး မယ်'ဆိုတဲ့ ကတိတစ်ခုကို ရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဆရာ မောင်လွင်မွန်က သူပြောချင် တဲ့ စကားလေးကို ထည့် သွင်းထားပါတယ်။ ဒီနေ့ နိုင်ငံတော်အခြေအနေကလည်း မယုံပေမဲ့ အချိန်ကာလတစ်ခု ကို စောင့်ရမယ့် အခြေအနေ မဟုတ်လား။ လူသိရှင်ကြား ချစ်သူဖြစ်ပြီးမှ လက်မထပ်ခဲ့ လို့ အရှက်တကွဲ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ မမနုအတွက် ချစ်ကြွေးဆပ်ရ တဲ့ ဦးပိုကာရဲ့ အကြောင်းကို ပါ ထည့်သွင်းရေးဖွဲ့ပါတယ်။ 'သူတို့အပေါ် ယုံယုံကြည် ကြည် ဆက်ဆံပေးရင်း တကယ့်ကို သတိထား စောင့် ကြည့်ရမယ်'လို့ ဆိုပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

၂၀၁၄ ဇူလိုင်၊ ရွှေအမြုတေ

❑

ဒီလ ခေတ်ရနံ့ရဲ့ အဖွင့် ဆောင်းပါးက ဝင်းထွဋ်ဇော် ရဲ့ **ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေ မြန်မာ နိုင်ငံရေးမှာ ဘယ်နည်းဘယ် ပုံ အရေးပါလာခဲ့ကြတာလဲ** ပါ။ စစ်တပ်ဟာ မြန်မာနိုင်ငံ ရေးနဲ့ ဆက်နွှယ်ပတ်သက် လာခဲ့တဲ့ သမိုင်းကို မြေလှန် ရေးပြထားတဲ့ ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာ ဝင်းထွဋ်ဇော်က သူ့ဆောင်း ပါးမှာ လွတ်လပ်ရေးကြိုး ပမ်းမှု သမိုင်းထဲက BIA, BDAနဲ့ တပ်မတော် ဖွဲ့စည်းခဲ့ ပုံ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ နိုင်ငံရေးလုပ်မှာမို့ တပ်က ထွက်ခဲ့ပုံ။ အဲဒီတုန်းက တပ် မတော်မှာ ဗိုလ်ချုပ်စမစ်ဒွန်း က ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဖြစ်ခဲ့ပုံ၊ ကရင်အရေးအခင်း ပေါ်ပေါက်လာချိန်မှာ ဗိုလ် ချုပ် စမစ်ဒွန်းနေရာကို ဗိုလ် ချုပ်နေဝင်း ရရှိလာခဲ့ပုံတို့ကို ရေးပြပါတယ်။ ၁၉၅၈ မှာ ဗိုလ်မှူးချုပ်မောင်မောင်၊ ဗိုလ် မှူးချုပ်တင်ဖေ၊ ဗိုလ်မှူးချုပ် အောင်ကြီးတို့ သုံးဦးဟာ ဦးနု အိမ်ကို သွားပြီး စစ်တပ်ကို အာဏာလွှဲပြောင်းပေးဖို့ ဖိ အားပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အိမ်စောင့်အစိုးရ ဖြစ်လာ တယ်။ အာဏာအရသာကို သိသွားတဲ့ စစ်တပ်ဟာ ၁၉၆၂ ခု၊ မတ်လ ၂ ရက်မှာ အာဏာသိမ်းပြီး ဆိုရှယ်လစ် ဆိုင်းဘုတ်နဲ့ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့တယ်။ ၁၉၈၈ မှာ အာဏာလွှဲပြောင်းပြီး စစ်တပ် က နဝတ၊ နအဖ အမည်တွေ နဲ့ အုပ်ချုပ်ပေးခဲ့တယ်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲ အတည်ပြုခဲ့ပါတယ်။ ဆရာ ဝင်းထွဋ်ဇော်က 'မြန်မာနိုင်ငံ မှာ ဒီမိုကရေစီစနစ် တကယ် အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလို တပ် မတော်ကထွက်ပြီး နိုင်ငံရေး လုပ်ပါ။ တပ်မတော်အနေနဲ့ နိုင်ငံရေးနဲ့ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေဖို့ လိုလိမ့်မယ်'လို့ အကြံ ပြု ရေးသားထားပါတယ်။ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနဲ့ တပ်မတော် ပါဝင်ပတ်သက်မှုကို သမိုင်း အထောက်အထားများနဲ့ ရေး သားထားတဲ့ ဆောင်းပါးတစ် ပုဒ်ပါ။

သန်းစိုးနိုင်ရဲ့ **တစ် ကျော့ပြန်လေ**ဒီဟာ မင်းဇင်ရဲ့ ဆောင်းပါးကို ကိုးကားရေး သားထားတဲ့ ဆောင်းပါးပါ။ ဒီဆောင်းပါးမှာ ဒေါ်အောင် ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ၄၃၆ ဖျက် သိမ်းရေး လူထုဟောပြောပွဲ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အနာဂတ် နိုင်ငံရေး ဖြစ်ထွန်းလာနိုင်ခြေ ကို ခန့်မှန်းဝေဖန်ပြထားပါ တယ်။ အမှန်တော့ ဒီနေ့ လက်ရှိအစိုးရဟာ ဒေါ်အောင် ဆန်းစုကြည်ရဲ့ ထောက်ခံ အားပေးမှုကြောင့် နိုင်ငံတကာ က အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံခဲ့ရ တာပါ။ ဆောင်းပါးရှင်က လက်ရှိ နိုင်ငံရေး အခြေအနေ ဟာ သူမအတွက် အသာစီး ရနိုင်မယ့် အခြေအနေ မရှိဘူး လို့ ဆိုပါတယ်။ ဖတ်ကြည့် ပါ။ ၂၀၁၅ မတိုင်မီ လေဒီ ရဲ့ တစ်ကျော့ပြန် လှုပ်ရှားမှု ကြီးဟာ ဘယ်အထိ တာ သွားနိုင်သလဲဆိုတာ သိရ အောင်လို့ပါ။

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသမိုင်း မှာ အလွန် အရုပ်ဆိုးအကျည်း တန်ပြီး ဘယ်တော့မှ မေ့ ပျောက်ပစ်လို့ မရတဲ့ သမိုင်း မှတ်တိုင်တွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီထဲက တစ်ခုဖြစ်တဲ့ 7

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

July ကို နာရီအလိုက် ဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မှတ်တမ်းတင်ပြုစုထားတဲ့ တက္ကသိုလ်ကိုကိုလွင်ရဲ့ **သွေးမော်ကွန်း** ကိုလည်း ဖတ်ကြည့်ပါလို့ ညွှန်းချင်ပါတယ်။

နေဘုန်းလတ်ရဲ့ **တောင်ပံတစ်စုံနဲ့ညှ**ဟာ အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ လင်းနို့တစ်ကောင်နဲ့ လူတစ်ယောက် ဆုံစည်းရာက စိတ်အစဉ်ပြောင်းလဲမှုကို ပီပီပြင်ပြင် ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ အက်ဆေးလေးပါ။ သူ့ရဲ့ Message လေးကလည်း လှပါတယ်။ ဟာသ ရသလေးပါ စွက်ဖက်ပါဝင်နေတာမို့ ဖတ်ရသူတိုင်း ပြုံးမိမှာ သေချာပါတယ်။

ညီပုလေးရဲ့ **ခေတ်သစ်နံရံ**ဟာ စွယ်စုံအနုပညာရှင် ဆရာ ဦးခင်မောင်ရင် ပင်လုံဆေးရုံမှာ ဆေးရုံတက်နေတာကို သတင်းသွားမေးတဲ့ ဆရာ ညီပုလေးက ရောင်စုံစပရေးဘူးတွေ ဝယ်ပေးပြီး ဆေးရုံနံရံမှာ Graffiti ပန်းချီဆွဲသွားပုံကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုပါ။ အတတ်ပညာရော၊ အနုပညာပါ အားကောင်းလှတဲ့ ဆရာ ညီပုလေးဟာ ဇာတ်လမ်းမရှိတဲ့ သူ့ဝတ္ထုတိုကလေးကို အားပြိုင်မှုတွေပေးပြီး စာဖတ်သူရဲ့ ရင်ကို ပုတ်နှိုးထားပါတယ်။ ပြီး နိဂုံးကလည်း ဆရာ မြတ်လေးရဲ့ **သီချင်းဆို၍ ငိုရသည်** ဇာတ်ကားလိုပါပဲ။ စာဖတ်သူလိုရာကို နိဂုံးပြုလို့ရအောင် ရေးဖွဲ့ထားပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

၂၀၁၄ ဇူလိုင်၊ ခေတ်ရုပ်

❑

ဒီလ ကလျာမှာပါတဲ့

ညီပုလေးရဲ့
ခေတ်သစ်နံရံ
ဟာ
စွယ်စုံအနုပညာရှင်
ဆရာ
ဦးခင်မောင်ရင်
ပင်လုံဆေးရုံမှာ
ဆေးရုံ
တက်နေတာကို
သတင်းသွားမေးတဲ့
ဆရာ
ညီပုလေးက
ရောင်စုံ
စပရေးဘူးတွေ
ဝယ်ပေးပြီး
ဆေးရုံနံရံမှာ
Graffiti
ပန်းချီဆွဲသွားပုံကို
ရေးဖွဲ့ထားတဲ့
ဝတ္ထုတိုပါ

မင်းချမ်းမွန်ရဲ့ **မြို့ပြ ၁၁ ထပ်လျှပ်စစ်မီးနှင့် အက်ဆေးပြဿနာ**ဟာ အက်ဆေးရေးနည်း အက်ဆေးတစ်ပုဒ်လို့ စာရေးသူက ဆိုပါတယ်။ သူ့အက်ဆေးရဲ့ သတင်းမေးချက်ကတော့ မြို့ပြလူမှု၊ အင်္ဂတေတောအုပ်ထဲက အထပ်မြင့်တွေထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေကြတဲ့ လူတွေအဖို့ မီးပြတ်သွားတဲ့အတွက် အချိန်၊ လုပ်အား၊ ငွေကြေးတွေ ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ အကြောင်းပါပဲ။ ဆရာ မင်းချမ်းမွန်က သူ့အက်ဆေးရဲ့ ရှေ့ပိုင်းမှာ အက်ဆေးဆိုတာ ဘာလဲဆိုတာရယ်၊ ဘယ်လို ရေးရတယ်ဆိုတာကို ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်း ပြထားပါတယ်။

မောင်ညိုပြာရဲ့ **တိမ်ပြာနွေပြောသော ဇာတ်လမ်း**ဟာ လမ်းဘေးက ကလေးတစ်ယောက် ကောက်ယူမွေးစားခြင်းရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ပြဿနာများကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုပါ။ ဆရာ မောင်ညိုပြာက ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးကို ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်အဖြစ် လှလှပပ ရေးဖွဲ့တတ်တဲ့ အနုပညာရှိပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

နွေမွန်(မန်း)ရဲ့ **နတ်ရေကန်အော်ပရေးရှင်း** ဟာ အိန္ဒိယက လက်ဆောင်ပေးလိုက်တဲ့ Combine စက်ကြီးကို ပြင်ဦးလွင်က 'အဘ'ခြံကြီးထဲကို သယ်ယူပြီးမှ သုံးမရလို့ အမရပူရ ပြန်ပို့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပါ။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စနဲ့ နိုင်ငံဝန်ထမ်းတွေကို အသုံးချပုံနဲ့ နိုင်ငံတော်ပစ္စည်းကို အလွဲသုံးစား ပြုလုပ်ပုံကို ထောက်ပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။

မြင့်ခေါင်ကြည်(ဒီဇယ်)ရဲ့ **ကျူးကျော်ညီ**ဟာ မီးရထား ပင်စင်စားတစ်ဦးရဲ့ နေမှုထိုင်မှု ခက်ခဲပုံလေးကို ရေးပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုပါ။ မြို့ဟောင်းရထားဝင်းထဲက ကန္တာရတော အမှိုက်ပုံတွေကို ရှင်းပြီး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆောက်နေတဲ့အိမ်ကို ဝယ်ပြီး နေမိတဲ့ အငြိမ်းစား မီးရထားဝန်ထမ်းတစ်ဦးရဲ့ အိမ်ဖျက်ခံရတော့မှာလားဆိုတဲ့ ပူပန်မှုကို ဖွဲ့ဆိုပြထားပါတယ်။

နိုင်မြင့်ရဲ့ **စက်မှုကျောင်းသူ လွမ်းအိပ်မက်**ဟာ အချစ်ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ နိုင်မြင့်ဟာ ကျောင်းသားဘဝ အချစ်ကို ရေးဖွဲ့ရာမှာ ဇာတ်ကောင်တွေရဲ့ စိတ်စရိုက်ကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ရေးဖွဲ့နိုင်ပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

၂၀၁၄ ဩဂုတ်၊ ကလျာ

❑

ဒီလ FACES မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ မောင်သစ်လှိုင်းရဲ့ **မပြောတဲ့ပင်လယ်**ဟာ ဒီလူ့အဖွဲ့အစည်းက ငွေကလွဲပြီး ဘာမှမရှိတဲ့ လူတွေရဲ့ စိတ်ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်ကို စာဖတ်သူမြင်အောင် ရေးဖွဲ့ပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။ ရပ်ကွက်လေးတစ်ကွက်ရဲ့ အလယ်မှာ နန်းတော်တမျှ တိုက်ကြီးဆောက်နေပြီး တစ်ခါတစ်ရံမှ လာနေတဲ့ သူဌေးကြီး ဆုံးသွားတဲ့အတွက် ဒီရပ်ကွက်ထဲက အိမ်တွေက ကူငွေကောက်ခံပြီး သွားပေးမိလို့ သူဌေးကတော်က နှိမ့်ချဆက်ဆံပြီး ရန်တွေ့လွှတ်လိုက်ပုံလေးကို ရေးဖွဲ့ပြထားတာပါ။ လူတန်းစားစရိုက်ကို ဖော်ကျူးထားတဲ့ ဝတ္ထုပါ။

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုရဲ့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဟာ အဲဒီနိုင်ငံကလူတွေ ပညာဘယ်လောက် တတ်ကြသလဲ၊ ဘယ်လောက် အသိဉာဏ်ပညာ ရှိကြသလဲ ဆိုတာနဲ့ ဆုံးဖြတ်ကြတာပါပဲ။ လူလတ်တန်းစား မရှိသလောက် ပျောက်နေတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံအနေနဲ့ကတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညာရေးကို အထူးဂရုစိုက် ပြောင်းလဲပေးရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ တိုင်းပြည်တစ်တိုင်း ပြည်ဟာ သယံဇာတ အရင်း အနှီးတွေ ရှိနေပေမဲ့ အဲဒီတိုင်း ပြည်ရဲ့ သယံဇာတကို စီမံခန့် ခွဲသူတွေက ပြည်သူ့အကျိုး အတွက် မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် သည်း အဲဒီနိုင်ငံ ဆင်းရဲတွင်း နက်နေဦးမှာပါပဲ။ ဒါ့အပြင် သယံဇာတကို စနစ်တကျ စီမံခန့်ခွဲနိုင်ပါမှ၊ အတတ် ညာ ရှိပါမှ၊ ဒီနေရာမှာ သိပ္ပံ ညာ ထွန်းကားမှုဟာ သိပ် အရေးပါလာပါတယ်။ ထက် ကျော်ရဲ့ **ရွှေတောင်ကြားက** လူဟာ ပညာမင်းကြီး ဦးဘိုး ဆိုရဲ့ သိပ္ပံပညာ သင်ကြား ရေး အယူအဆနဲ့ ကြိုးပမ်း ချက်ကို ရေးသားထားတဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ပါ။

၂၀၁၄ ဇူလိုင်၊ Faces

❑

ဘယ်နံ့ပါတ်ကောက် နိုင်နိုပ် တစ်ခုခုတော့ ရောက် တယ်၊ ရောက်တဲ့ အရပ်မှာ ပျော်လို့ ပြန်ခဲ့ရတယ်။ အခု သည်း ရမ်းနိုပ်လိုက်တာ တစ်ခုခု ရောက်သွားပြီ။ ပျော် ရမပျော်ရ ဖုန်းဖြေသံ ကြား မှ သိမယ်။ ပုသိမ် မောင်ရွှေ နုရဲ့ ကဗျာလေးပါ။ ခေါင်း စဉ်က **'လူကြီးမင်း ဆက် သွယ်သော ဖုန်းနံပါတ်မှာ တပ်ဆင်ထားခြင်း မရှိသေး ပါရှင်'**တဲ့။

ဟိုတုန်းက တက္ကသိုလ် က ဘွဲ့တစ်ဘွဲ့ရဖို့ကို သုတေ သနစာတမ်းတင်ပြီး၊ အဲဒီစာ တမ်းကို ပညာရှင်အဖွဲ့က လူ တွေ့စစ်ဆေးပြီးမှ အတန်း တင်ပေးတယ်။ ဘွဲ့ရတယ်။ ဘွဲ့နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့လူကိုမှ ဘွဲ့ တစ်ခုပေးတယ်။ ဒါကြောင့် လည်း ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဟာ ဂုဏ်ရှိန်ကြီးခဲ့တာပေါ့။ အဲ စနစ်သစ်ပညာရေးအစ တုန်းက မောင်ရွှေမောင်းတို့ စာတမ်းတင်ခဲ့ကြရသေးတယ်။ ဟိုတုန်းက တက္ကသိုလ်မှာ Lecture စနစ်နဲ့ သင်လာတာ က နောက်ပိုင်းမှာ Notes ပေး တဲ့ စနစ်ကို ပြောင်းခဲ့တယ်။ ဟိုတုန်းက မြန်မာစာက လွဲပြီး Englishနဲ့ သင်တာက အား လုံး မြန်မာစာနဲ့ သင်ကြားပစ် တယ်။ ပညာရပ်တစ်ခုကို စနစ်တကျ ချဉ်းကပ်မှုမပြု လုပ်တော့ဘဲ မှတ်စုခေါ်ပေး တဲ့စနစ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့လို့ လည်း ဆရာရော၊ ကျောင်း သားပါ လူညွန့်တုံးခဲ့ကြ တယ်။ ဒီလ မဟေသီ ဝတ္ထု ရှည်ဖြစ်တဲ့ မင်းဝေဟင်ရဲ့ **တိမ်တွေပေါ်ကတောင်၊ တောင်ထိပ်ပေါ်ကလူ** က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီးထဲက ကျောင်းသားတွေကို မောင်း ထုတ်ပြီး လူမြင်ကောင်း အောင် မဟာတန်း ကျောင်း သား ၅၀က ၂၀ ပဲထားပြီး၊ စစ်တပ်က ဗိုလ်ကလေး ၁၆၄ ကျတော့ အဲဒီမှာ။ စစ် အစိုးရရဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကြီးကို သိမ်းပိုက်ပြီး ပညာ တတ်ဆရာတွေကို အမိန့်နဲ့ စေခိုင်း၊ တပ်က လူတွေကို ရက်တိုသင်တန်းသာသာနဲ့ ဘွဲ့တွေလျှောက်ပေးပြီး၊ ပညာတတ်လောကကို ဖျက် ဆီးပစ်လိုက်တဲ့အကြောင်းအရာ ပါ။ တွေးလိုက်ရင်တော့ အတော်ရင်နာစရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်။ တိုင်းပြည်ကို စနစ် တကျ ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာကို ရေးသား ထားတဲ့ ဝတ္ထုပါ။ ဖတ်ကြည့် ပါဦး။

ရတနာသိင်္ဃရဲ့ **ဆေး ခန်း** ဟာ မြို့စွန် ရေမြုပ်တဲ့ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်ထဲက ကျောင်းပြီးခါစ ဆရာဝန် လေးရဲ့ ဆေးခန်းကို ရောက် လာတဲ့ လူနာတွေအကြောင်း ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုပါ။ ဒီ ဝတ္ထုဟာ ကျန်းမာရေးစောင့် ရှောက်မှု မရှိတဲ့ လူ့အဖွဲ့ အစည်းတစ်ခုကို လက်ညှိုး ထိုးပြထားတဲ့ ဝတ္ထုပါ။

၂၀၁၄ ဇူလိုင်၊ မဟေသီ

❑

မြန်မာစာပေလောက မှာ ဆယ်ကျော်သက်တွေ ဖတ်ဖို့ လိင်ပညာပေး စာပေ တွေ နည်းပါးနေပါသေး တယ်။ ဖူးငုံမဂ္ဂဇင်းမှာ ဆရာ မ မြနှောင်းညိုရေးခဲ့ဖူးတယ်။ ဒီလ Lookမှာ လင်းလွန်းညို က **လူငယ်များနဲ့ Living Together နေသင့်၊ မနေသင့်၊ အရွယ်မတိုင်မီ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခြင်းနှင့် မျိုးဆက်ပွား ကျန်းမာရေး** ခေါင်းစဉ်နဲ့ ရေး ထားတဲ့ ဆောင်းပါးကို လူ ငယ်တိုင်း ဖတ်ဖို့ ညွှန်းလိုက် ပါရစေ။

နောက်ထပ်တစ်ပုဒ် ညွှန်းချင်တာက 'ရေ' နဲ့ပတ် သက်ပြီး သိသင့်သိထိုက်တာ တွေကို ရေးသားထားတဲ့ ဒေါက်တာ မြင့်သန်းထွန်း (ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး)ရဲ့ **အသက်သခင် ရေကို တန်ဖိုး ထားပါ** ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးပါ။

Look.N.35, 2014

❑

ဒီလ လှိုင်းသစ်မှာ ပထမဦးဆုံး ညွှန်းချင်တာက မင်းသစ်ရဲ့ **နှလုံးသားရှစ်စိတ် ကွဲတဲ့နေ့** ပါ။ ၇-၈-၈၈ နေ့က မှားဖမ်းပြီး ရေကြည်အိုင်မှာ နှိပ်စက်ခံရတဲ့အကြောင်းနဲ့ ၈-၈-၈၈ နေ့ အတွေ့အကြုံ ကို နေသားတကျ ပြန်လည် ခင်းကျင်းပြသထားတဲ့ စာ တစ်ပုဒ်ပါ။ နာကြည်းဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်၊ ကြောက်ရွံ့ဖွယ် စာတစ်ပုဒ်ကို ဘဝတ်သူ ရယ် ပြုံးသွားနိုင်အောင် ရေးဖွဲ့ထား ပါတယ်။ မဖြစ်ဖြစ်အောင် ဖတ်ကြည့်ပါလို့သာ ညွှန်း လိုက်ပါရစေ။

ထက်မြတ်နိုင်ဇင်ရဲ့ **EQနှင့် အနုပညာ** ဟာ ၂၁ ရာစု ကမ္ဘာမှာ အရေးပါတဲ့ ညွှန်းကိန်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ EQ (Emotional Quotient)နဲ့ ရသစာပေ ဆက်စပ်မှုကို ရေး သားထားတဲ့ ဆောင်းပါးပါ။ ကလေးဘဝ စာသင်ခန်းက စပြီး EQမြင့်မားလာအောင် လုပ်ပေးသင့်ကြောင်းနဲ့ ရသ စာပေကို နှလုံးသားထဲ စိမ့် ဝင်အောင် ဖတ်ဖို့လိုကြောင်း ရှင်းလင်းရေးသားထားပါတယ်။ အလွန်ကောင်းတဲ့ ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ပါ။ စနစ်သစ်ပညာ ရေးကို ပြဋ္ဌာန်းကြမယ့် ပညာ ရှင်တွေအနေနဲ့ စာသင်ခန်း ရင်ခွင်ထဲမှာ ကလေးတွေ EQ မြင့်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ဖို့ လိုနေတယ်ဆိုတာကို သတိ ထားပြီး ပညာရေးစီမံကိန်းကို ပြုလုပ်သင့်ပါတယ်။ စာရေး သူကတော့ 'EQ နိမ့်တဲ့လူ တွေ ရာထူး၊ အာဏာတွေပိုင် ဆိုင်ထားရင် လူ့လောကကြီး ပျက်စီးခြင်းငါးပါး ဆိုက် တော့တာပဲ' လို့ ဆိုပါတယ်။

၂၀၁၄ ဇူလိုင်၊ လှိုင်းသစ်

■

မင်္ဂလာရွှေမောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိပ်မက်ထဲမှာ
မြင်လိုက်ရတဲ့
ညှိုးငယ်နေတဲ့မျက်နှာလေး
အာရုံထဲ
ပြန်ရောက်လာလို့လားမသိ
အိပ်ရာက နိုးပြီ
ဖြစ်သော်လည်း
စိတ်က မကြည်လှ။
အိပ်ရာပေါ်မှ မထဘဲ
ဆက်လှဲနေလိုက်တယ်။
လောလောလတ်လတ်
နှင်းငွေ့သမ်းထားလို့
ရေငွေ့တွေနဲ့ ဝါးနေတဲ့
ပြတင်းပေါက်မှန်မှ
တစ်ဆင့် အပြင်ကို
လှမ်းငေးကြည့်နေမိတယ်။
အချိန်ဘယ်လောက်
ကြာသွားတယ်
မမှတ်မိတော့။
လှဲနေရာက ထလာလိုက်ပြီး
မရည်ရွယ်ပါဘဲ
ပြတင်းပေါက်မှန်ပေါ်မှာ
နှင့် နာမည်ကို
ရေးနေမိတယ်။
"နိုင်" တဲ့။ တစ်လုံးတည်း
နာမည်လေး။

[illegible]
ငါ့ဘာလို့များ
[illegible] နိုင်။
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ဒါမှာ
[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရင်ကတည်းကနေ အခုထိ ပဲဆိုပါတော့။ နှင်ကလွဲပြီး တခြား ဘယ်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ရဲ့နှာမည်ကိုမှ အဖျားဆွတ် မခေါ်ဖူးခဲ့တဲ့ ငါ၊ နှင်ကလွဲပြီး တခြားမိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတိုင်းအထွာကို သေချာမကြည့်ခဲ့ဖူးတဲ့ငါ၊ နှင်က လွဲပြီး အသက် ငါးနှစ်အောက် ကလေးလေးတွေရဲ့ပါးကိုပဲ နမ်းခဲ့ဖူးတဲ့ ငါ၊ နှင်ကလွဲပြီး တခြား မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ရနံ့ကို အကွာဝေး တစ်ပေအတွင်းမှာ မရှူဖူးခဲ့လေတဲ့ ငါပါ ခိုင် ။

မှတ်မိသေးလား၊ စစ်တွေမြို့ စည်ပင်ရုံးဝင်းထဲက အရှေ့ဘက်ဦးတိုင်းမှာ ကြွေကြွေကျလာတဲ့ ခရေပွင့်လေးတွေကို ကလေးတွေနဲ့အပြိုင် ရန်ဖြစ်ပြီး လုကောက်ပေးခဲ့တဲ့ နှင့်ရဲ့သူရဲကောင်းကို မေ့များသွားပြီလား။ ပင်လယ်ကမ်းရိုးတစ်လျှောက် တစ်ပြေးတည်းဖောက်ထားတဲ့ စစ်တွေရှုခင်းသာလမ်းထက်ကို ဆည်းဆာချိန်မှာ ကြွေကြွေကျလာလေတဲ့ လက်ပံပွင့် ရှိတယ်လေ။ အဲဒီလက်ပံပွင့်တွေကို နှင်နဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်း လုကောက်တိုင်း ငါ အမြဲ ဦးပြီးကောက်ရခဲ့ပေမဲ့ နှင့်ကိုပဲ အနိုင်ပေးခဲ့တာကိုရော မှတ်မိသေးရဲ့လား။ လှေနဲ့သွားပြီး တကူးတက ဖူးရတဲ့ ဆံတော်ရှင်ဘုရားဖူးကအပြန် လက်ဆောင်ဆိုပြီး ခရုတွေကို ငါ့အဝတ်ထုပ်ထက်ကြီးအောင် ကောက်ပေးခဲ့တာတွေကိုရော မှတ်မိသေးလား ခိုင်။ ခရုလေးတွေ ခရုခွံလဲပြီးတဲ့အခါ ချန်ထား ကျန်

> ‘စိတ်မပူနဲ့၊
> ငါက နှင့်နားမှာ
> တစ်သက်လုံး
> ရှိနေမှာ’တဲ့
> နှင်ပြောလိုက်တဲ့
> အဲဒီ
> စကားတစ်ခွန်းမှာပဲ
> ငါ့အသွေးတွေ
> အသားတွေ
> တစ်ကိုယ်လုံးလို့
> ပြောရမှာပါပဲ
> ကြွေဆင်း
> သွားခဲ့တာ
> ငါဟာ
> ငါ
> မဟုတ်ခဲ့သလိုဘဲ

BURMESE CLASSIC

ရစ်ရတဲ့ ခရုအိမ်လေးတွေကို သနားတတ်တဲ့ နှင်တစ်ယောက် မှတ်မိသေးလား ခိုင်။

ဆယ်တန်းဖြေပြီးခါစ ညဘက် ၇ နာရီမထိုးခင် အင်းပေါက်ဝစားသောက်ဆိုင်မှာ Disco ဆိုကြတဲ့ ကောင်မလေးတွေကို မြင်ဖူးချင်တယ်ပြောလို့ နှစ်ယောက်တည်း ရုပ်ဖျက်ပြီး သွားကြည့်ခဲ့ဖူးတယ်လေ။ ဇေ့စပ်လက်စွပ် မဝယ်နိုင်လို့ နှစ်ယောက်သား လက်သူကြွယ်သွေး ဖောက်ပြီးလည်း အတူစုပ်သောက်ခဲ့ဖူးတယ်။ စစ်တွေမြို့ခါးကို ဖြတ်စီးနေတဲ့ သမ္မန်ချောင်း တံတားအောက်မှာ နွေရာသီ ချောင်းရေကျချိန်ဆို နှစ်ယောက်တည်း တိုင်လုတမ်း ကစားခဲ့ဖူးတာပဲခိုင်။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့အဖြစ်က အခု မြင်နေရတဲ့ ပြတင်းတံခါးပေါ်က မြူငွေ့တွေ လောက်တောင် အရာ မထင်ခဲ့ပါလား။ စဉ်းစားနေရင်း နေရာမှားစီးလာတဲ့ မြစ်လေးနှစ်ကြောင်းက မေးစေ့ထက်မှာ တွဲလဲခိုလို့။

အရင်တုန်းကဆိုရင် မျက်ရည်လွယ်တတ်တဲ့ ဒီကောင့်အတွက် ငါ မကြိုက်ပါဘူးဆိုတဲ့ လက်သည်းရှည်တွေထားထားတဲ့ လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ နှင် တယုတယ သုတ်ပေးခဲ့ဖူးတယ်လေ။ ငါ အားလုံး အလွတ်ရနေပါသေးတယ် ။ ငါ ကဗျာရေးတိုင်း ငါ့ဘေးမှာ နှင်ထိုင်ရယ်ဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းကပြောသေးတယ်လေ။ ၈ တန်းတုန်းကတော့ ကဗျာလေးတွေ မြင်လို့ ‘ငါ နှင့်ကို ရည်းစားလုပ်ရင်တော့ ငတ်တော့မယ် ထင်တယ်’တဲ့။ ပြီးတော့လည်း နှင် ဆက်ပြောသေးတယ်လေ။ ‘ဒီလောက် ပျော့တဲ့ လက်ဖဝါးက ငွေရှာနိုင်ပါ့မလား’ တဲ့။ ရေငုံ နှုတ်ပိတ်နေတတ်တဲ့ ငါ၊ နှင့်ကို ဘယ်တုန်းကမှ ဓာတကတက် ဆင်ခြေမပေးဖူးတဲ့ ငါတစ်ယောက် နှုတ်ဆိတ်ပြီးပဲ နေခဲ့တယ်လေ။ ငါ ဘာမှ မပြောခဲ့ပေမဲ့ ငါ ဘာပြောခဲ့ ချင်လဲဆိုတာတော့ ရင်ဘတ်ချင်း ချိတ်ဆက်ထားတဲ့ နှင် တစ်ယောက် နားလည်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ် ခိုင်။

ပြောလက်စ စကားကို ရပ်ပြီး ဆုပ်ထားတဲ့ ငါ့လက်ကို နှင့်ရဲ့ ညာဘက်ပါးဆီမှာ အပ်ပြီး ရီဝေဝေလေး ပြုံးပြသေးတယ်။ နှင် သိပ်တတ်နိုင်တယ် ခိုင်။ အိစက်နေတဲ့ နှင့်ပါးလေးကို ပထမဆုံးအနေနဲ့ ထိတွေ့ခွင့်ရတဲ့ ငါ ကံကောင်းလိုက်တာ။

ဟော နှင် ထပ်ပြောသေးတယ်။ ‘စိတ်မပူနဲ့၊ ငါက နှင့်နားမှာ တစ်သက်လုံး ရှိနေမှာ’တဲ့။ နှင်ပြောလိုက်တဲ့ အဲဒီစကားတစ်ခွန်းမှာပဲ ငါ့အသွေးတွေ၊ အသားတွေ တစ်ကိုယ်လုံးလို့ ပြောရမှာပါပဲ ကြွေဆင်းသွားခဲ့တာ။ ငါဟာ ငါ မဟုတ်ခဲ့သလိုဘဲ။ အဲဒီတုန်းက ငါဟာ နှင်နဲ့ နှင့်ရဲ့ကံကြမ္မာ အပျင်းပြေ ကစားခဲ့ကြတဲ့ အရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်သာသာပဲလား။ အဲလို မဟုတ်ရင်ရော ဘယ်လိုများလဲ။ အဲဒီတုန်းက မေးဖို့ မေ့နေခဲ့တဲ့ မေးခွန်းလေးပါပဲ ခိုင်။

ပြည်တော်သာရပ်ကွက် ကျူရှင်က ပြန်တဲ့ အချိန်တိုင်း အိမ်ကိုတန်းမပြန်ဘဲ ပင်လယ်ချစ်တဲ့ နှင်နဲ့ ချောင်းချစ်တတ်တဲ့ ငါ သမ္မန်ချောင်းတံတားမှာ အတူတူ ထိုင်နေကျ။ ငါ ပြောဖူးခဲ့ဖူးတယ်၊ ငါက ပင်လယ်ဖြစ်ဖို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုစီးဆင်းပစ်လိုက်တဲ့ ချောင်းလေးတစ်ခုပါလို့။ နှင် သိပ်ကျေနပ်ပြီး ရယ်နေခဲ့ဖူးတယ်။ ငါ သိပ်ချစ်တဲ့ နှင့် မျက်ဝန်းတစ်စုံမှာ မျက်ရည်စတွေတောင် ရစ်ဝဲကုန်တဲ့အထိ။ အဲဒီနေ့က ငါ ဖြေနေကျ အမှတ်ပေးစာမေးပွဲမှာ နှင်က တစ်ဆင့်တိုးပေးခဲ့ပြီး ငါ့ပခုံးထက်ဆီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငင်ပြီး မှီခဲ့တဲ့နေ့။ မနက်ည်းက ငါ ကောက်ပြီးထားတဲ့ ခရေပန်းကုံး နင့် ခေါင်းထက်မှာမြလို့။ အဲဒီ ခရေပန်းကုံးကို ခိုးခိုးပြီး ရှုနေခဲ့တဲ့ အခုရော အဲဒီ ငါပဲလား။

အမှောင်ရိပ်ကို လွှမ်းခြုံအားယူနေတဲ့ ညနေခင်းရဲ့ ရင်ခွင်မှာ ထိုင်နေ သမ္ဘန်ချောင်းတံတားပေါ် ကောင်လေးတစ်ယောက်၊ ကောင်မလေးတစ်ယောက် အတူတူ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်

မနက်စောစောထဖို့ အရမ်းပျင်းတဲ့ နင်…။ နေကို မုန်းတယ်ဆိုပြီးတော့ သွားဆန်းဆန်းပြောဖူးတဲ့။ အထူးအဆန်းကြိုက်တဲ့ ကလည်း နင်ပြောသမျှ ေါင်းညိတ်လို့ စွန်ကြိုးနဲ့ ဘွန်လိုပါပဲ အရမ်းလိုက်ညီလွှန်းခဲ့တယ်။ အဲဒီနေပြီး မနက်စောစောထရမုန်းတဲ့ နင်တစ်ယောက် ချိန်ကို အခွင့်ကြုံတိုင်း ကြီးကြီးနဲ့ လှောင်တယ် ပြီးတော့ နေဝင်တာကို က်ခုပ်တီးပြီး ကြည့်ခဲ့ကြယ်လေ။ နေဝင်သွားတော့ ည်း ငါ့ပခုံးထက်မှာ နင်ရင်း သိပ်ကို ငြိမ်နေခဲ့တယ်။ တ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖြည်းဖြည်းဝင်သွားတဲ့နေတော့ မျက်နှာမကောင်း။ သူလည်း နေဝင်ရတော့မှာမို့ သိပ်မပျော်ဘူးထင်ပါရဲ့။ ငါတစ်ယောက်တည်း တွေးနေခဲ့မိတယ်။ အချိန်တွေကို သားရေပင်လို ဆွဲဆန့်လို့ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက်ပဲဆွဲဆန့် ဆွဲဆန့် အချိန်တန်ရင်တော့ သူလည်းပဲ ပြတ်တောက်သွားမယ်ဆိုတာ ငါ မတွေးခဲ့မိပါလားနိုင်။

ဆယ်တန်းအောင်စာရင်းထွက်တဲ့နေ့တုန်းကလည်း ငါ မှတ်မိနေသေးတယ်။ အဝါရောင် ပိတ်သားတစ်ခုကို မင်းသမီးတွေလိုမျိုး အားကျပြီး အင်္ကျီချုပ်ဝတ်ထားတာ ငါ မှတ်မိပါတယ်။ ရခိုင်ထဘီကို အဖျိုဖားကြီးတွေလိုပဲ ခြေသလုံးနားထိအောင် တက်ဝတ်လို့။ ဒူးနားရောက်နေတဲ့ထဘီ တိုလွန်းလို့တောင် ငါ့စက်ဘီးနောက်ကို တက်လိုက်တဲ့အထိ နင့်အဘွားက ဆူနေသေးတယ်လေ။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် အဲဒီနေ့က နင် မလှသလိုဘဲ ခိုင်။ အညိုဘက်သန်းတဲ့ နင့်အသားရေမှာ နင်ရှောင်သင့်တဲ့ အဝါကို ဘာကြောင့်များ ဝတ်ထားလဲလို့တော့ ငါ မမေးဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ မလှဘူးဆိုတာကလည်း တခြားသူတစ်ယောက် အမြင်နဲ့ကြည့်ပြီး ပြောတာကြောင့်ပါ ခိုင်။ ငါ့အနေနဲ့ကတော့ နင် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် လှနေခဲ့တယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကြောင်ချေးလူးနေတဲ့အရွယ်ကလည်း လှတာပဲ။ အပျိုပေါက်မဖြစ်ခင်အထိ အာပူလျှာပူနဲ့ သင်္ဘောသီးသုပ်ကို နှပ်ထွက်အောင် စားနေတုန်းကလည်း လှတာပါပဲ။

အောင်စာရင်းကြည့်ဖို့ သွားတဲ့လမ်းမှာ ငါ စဉ်းစားနေခဲ့သေးတာ။ တုတ်ထောက်ပြီးသွားနေရတဲ့ အဘိုးကြီး ငါ့ကို သွားတွေမရှိတော့တဲ့ ဆံဖြူအဘွားကြီး နင်က တွဲပြီး လျှောက်နေတဲ့ ငါတို့နှစ်ယောက် အဖြစ်ကို ကြိုတွေးရင်းနဲ့ စဉ်းစားရင်းတောင် ပျော်နေခဲ့တာ။

စက်ဘီးနင်းရင်း ပြုံးနေတဲ့ ငါ့ကိုမြင်တော့ လမ်းဆုံက အကြော်သည် အဒေါ်ကြီးက လှမ်းစ,တယ်။ 'ဒီစုံတွဲ ဘယ်သွားကြမလို့လဲ' တဲ့။ ငါတို့ ဘာမှ ပြန်မဖြေဖြစ်ခဲ့ဘဲ ဆက်ပြီး နင်းထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ ငါတို့နောက်မှာတော့ မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး ကျန်ခဲ့တဲ့ နင့်ဦးလေးက သူထိုင်နေတဲ့ အကြော်ဆိုင်မှာ သောက်လက်စ ရေနွေးကို ထွေးထုတ်လိုက်တာပါလား။ ရေနွေးက အရမ်းများပူနေလို့လား။ ဖြတ်မောင်းသွားတဲ့ နောက်ကျောနှစ်ခုဆီမှာတော့ အဲဒီမျက်လုံးနှစ်လုံးကပ်ပါလာလိမ့်မယ်လို့ နင်လည်း မထင်ခဲ့၊ ငါလဲ မထင်ခဲ့။ မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်တဲ့ နင့်ဦးလေးရဲ့ မျက်လုံးနှစ်ဖက်က နင့်ကို ပစ်ဖို့ မြားတစ်စင်း၊ ငါ့ကို ပစ်ဖို့ မြားတစ်စင်းကို အရှိန်ယူဖို့ ဆွဲယူလိုက်မှန်း ဘယ်သူက သိနေခဲ့မှာတဲ့လဲ ခိုင်။

ဂုဏ်ထူးနှစ်ခုနဲ့ အောင်လို့ ထဘီကျွတ်မလောက် ခုန်နေခဲ့တဲ့ နင့်ကို ငါသတိပေးမှ ရပ်တယ်။ စာမေးပွဲမအောင်တဲ့ ငါ့မှာတော့ ပုဆိုးကျွတ်မကျခဲ့ပေမဲ့ အရှက်ရနေရတယ်။ စာမေးပွဲကျလို့ ငါ ရှက်နေခဲ့ပေမဲ့ နင်အောင်တဲ့အတွက် ငါ ပျော်ပေးခဲ့တယ်လေ။ စာမေးပွဲမှာ အမှတ်ကောင်းမယ် မထင်လို့ စာမေးပွဲမှာ ခြစ်ခဲ့တာလို့ပြောရင် လူတွေက အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ကြမှာမို့ ငါ မဖြေရှင်းချင်တော့။ ငါ ဘာမှ ဖြေရှင်းချက် မထုတ်တော်တာ နင်သိနေလို့တော်သေးတာပေါ့။ ငါ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိနေတဲ့ နင်က ငါ့အတွက် မပူ။ နောက်နှစ် အောင်မယ်ဆိုတာ နင်ယုံကြည်မှန်းသိတာပဲ ခိုင်ရာ။ နင်ပျော်ပါ၊ ပျော်လိုက်ပါ နင့်ရဲ့ အောင်မြင်မှုအတွက်။ ငါတို့က ဘယ်တစ်ဖက် ညာတစ်ဖက် အတူရှိနေမှပြီး ပြည့်စုံတဲ့ ဖိနပ်ကလေး တစ်ရန်လိုပဲပေါ့။ နင်ပျော်ရင် ငါပျော်တာပဲပေါ့။

အမြဲတမ်းနောက်ကျတတ်တဲ့ နင်တစ်ယောက် ငါ တစ်သက်လုံး မသိချင်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကိုပြောဖို့ အဲဒီနေ့က ငါ့ထက် အရင်ရောက်နေခဲ့တယ်။ သမ္ဘန်ချောင်းတံတားမှာ တခြားလူမရှိ။ နင်နဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်း။ နင် ငိုပြီးပြောတယ်။ နင့်အမေက ရန်ကုန်ကို လွှတ်တော့မယ်တဲ့လား။ ငါတို့ နှစ်ယောက်အကြောင်းကို သိနေလျက်နဲ့ ငါတို့ကို ခွဲလိုက်တော့မှာတဲ့လား။ ရေတွက်လို့ရတဲ့ အခေါက်ရေ အတွက်ပဲ ငါ့ပခုံးထက်မှာ နင် မှီတယ်ဆိုရုံလေး မှီခဲ့ဖူးတာပါ။ ငါတို့ ဘာကိုမှ ကျူးကျူးလွန် သွားဖူးလာဖူးလို့လဲ။ ငါရှိနေလို့ ဘာကိုများ နင့်အမေ စိတ်မချသလဲ စဉ်းစားမရဘူး ခိုင်။ စိုးရိမ်လောက်တဲ့အမှား တစ်ခုခု ငါ လုပ်မိလို့လား။

ငါ့မေးခွန်းတွေကို နင် ကြားမကြား မသိတော့ဘူး။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီနေ့က ဝင်တဲ့နေကို ကျောခိုင်းပြီး ပထမဆုံးအကြိမ် ငါ့ရင်ခွင်ထဲမှာ နင် ငိုခဲ့တယ်။ နင့်မျက်ရည်တွေ ငါ့ရင်ထဲကို အက်စက်လို စိမ့်ဝင်နေခဲ့တာ။ ဝင်သွားတဲ့နေက ငါကိုယ်တိုင်ပဲလားလို့တော့ ငါ မသိခဲ့။ ငါကိုယ်တိုင်ကိုက သိပ်ကိုဆွံ့အနေခဲ့တာ။ အင်းလေ ငါ့မှာ ပြောစရာစကား ဘာများရှိရဦးမှာလဲ။

ငါ့လက်ကို အားကိုးတကြီးဆုပ်ထားတဲ့ နင်ကတော့ ငိုပြီးခဏမှာပဲ ငါ့ထက်တောင် အားနဲ့မာန်နဲ့ပါလား။ အိမ်မပြန်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆယ်တန်းတောင် မအောင်သေးတဲ့ ငါ ချဝံ့ပါ့မလား နိုင်။ နင် စပြောခဲ့တဲ့စကားနဲ့ နင့်ရဲရဲရင့်မှုမှာ ငါ ခေါင်းငုံ့ပြီး နင်နဲ့ငါ အိမ်မပြန်ကြတော့ဘူးလေ။

ငါစီးလာတဲ့ စက်ဘီးကလွဲရင် ငွေငါးဆယ်ပဲ ငါတို့နဲ့အတူရှိနေခဲ့တာ မှတ်မိလား။ စစ်တွေဆေးရုံကြီးရှေ့က ဘူးသီးကြော်ဆိုင်မှာ ခပ်တည်တည်နဲ့ နင်နဲ့ငါ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြစ်ရင်း အဲဒီငါးဆယ်နဲ့ ဝယ်စားခဲ့ကြသေးတယ်။ ညဘက် အဆာခံအောင်လို့ ဆိုင်ကရေနွေးကိုပဲ ဖိသောက်ရင်း လူကြီးတွေများ တွေ့သွားမလား ရင်တဖိုဖိုနဲ့ပေါ့။

အသက်မပြည့်သေးတဲ့ ငါတို့နှစ်ယောက် ဘယ်ကိုသွားရမှန်းမသိဘဲ မြို့တောင်နဲ့မြောက်ကို စက်ဘီးတစ်ယောက်တစ်စီးနဲ့ လျှောက်စီးခဲ့ကြသေးတယ်လေ။ ညောင်းတယ်ဆိုပြီး ဘီလူးမတံတားကြီးမှာ ခဏ ဝင်ထိုင်ခဲ့ကြသေးတယ်လေ။ ညော်လူမိမှာကိုတောင် မကြောက်နိုင်ခဲ့တဲ့ ငါတို့ပါလား။ အသက်မပြည့်တော့ ဘယ်တည်းခိုခန်း၊ ဘယ်သူငယ်ချင်းအိမ်ကမှ လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုတာ အညောင်းဖြေနေတော့မှပဲ သိတော့တယ်။ ငါတို့အတွက် တစ်ညလေးတောင် သွားပုန်းစရာနေရာ မရှိပါလား နိုင်။

ငါဟာ
နင်နဲ့
နင့်ရဲ့ကံကြမ္မာ
အပျင်းပြေ
ကစားခဲ့ကြတဲ့
အရုပ်ကလေး
တစ်ရုပ်
သာသာပဲလား
အဲလို
မဟုတ်ရင်ရော
ဘယ်လိုများလဲ
အဲဒီတုန်းက
မေးဖို့ မေ့နေခဲ့တဲ့
မေးခွန်းလေးပါပဲ
နိုင်

အချိန်က ရှစ်နာရီကျော်လာပြီ။ ဒီအတိုင်း ထိုင်နေလို့ မရတော့ဘူးဆိုမှ နင်က လူပြတ်တဲ့ လမ်းဆုံက အမှောင်ထဲမှာစောင့်နေရင်း ငါက အိမ်ကနေ စောင်တစ်ထည် သွားယူတယ်လေ။ မီး အမြဲပြတ်တတ်တဲ့ ငါတို့ရဲ့ အိုးပိစိကို အဲဒီနေ့ကတော့ ကျေးဇူးတင်မိပါရဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ရပ်ကွက်ထဲကနေ တိတ်တိတ်ကလေး ထွက်ပြီး ရှစ်နာရီကျော်လောက်မှာ နင်နဲ့ငါ နှစ်ယောက်တစ်ကမ္ဘာ စခဲ့တယ်လေ။ သွားဖို့လမ်းမရှိတဲ့ ငါတို့အတွက် ငါတို့ အထက်တန်းတက်ခဲ့တဲ့ အထက်တန်းကျောင်းကိုပဲ တစ်ညစာ ခိုလှုံဖို့ နေရာတစ်ခုအဖြစ် ငါကိုယ်တိုင် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်သုံး ရွေးခဲ့တာပဲ။ စက်ဘီးကို ကျောင်းနားက ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ အပ်ခဲ့တယ်။ ဒါမှ လူကြီးတွေနဲ့ အဆက်စပ်မရှိမှာလေ။ ပြီးတော့ အထက(၄)အထက်တန်းကျောင်းကို ဘယ်အပေါက်ကနေဝင်လို့ရလဲ ဆိုတာ ငါကောင်းကောင်းသိနေတာကိုး။ သရဲကြောက်တတ်တဲ့ နင်က အဲဒီနေ့ကတော့ ခြေလှမ်းတွေ သိပ်သွက်နေခဲ့တယ်။ ငါတို့နှစ်ယောက် အတူတူ စာသင်ဖူးခဲ့တဲ့ ဆယ်တန်းဆောင် (A)ခန်းမှာ၊ ကျောင်းစောင့် သော့ခတ်ထားတဲ့ တံခါးမက မဝင်ဘဲ ပြတင်းပေါက်က နင်ကျော်ဝင်တော့ ငါတောင် တွဲပေးခဲ့သေးတာပဲ။

မှောင်လာပြီ။ ဘုရားစင်အောက်မှာ နင်နဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်း။ သေချာပါတယ်။ ဒီညတော့ လူကြီးတွေ ငါတို့ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။

အဲဒီညက တစ်ခြမ်းတည်းသာနေတဲ့ လရဲ့အရောင်က ပြတင်းပေါက်မှန်ကွဲလေးကနေ စာသင်ခန်းထဲကို ထိုးဆင်းကျလို့နေတာ။ ကျနေတဲ့လရောင်ကို နင်က တယုတယ လက်ဝါးလေးနဲ့ ခံလို့။ နင့်လက်ဖဝါးအောက်မှာ ငါ့လက်။ သိပ်ကြည်နူးစရာကောင်းခဲ့တာပဲ။ မလာခင်ဘုန်းကတော့ စက်ဘီးပေါ်မှာ နှစ်ယောက်တည်း နီးနီးကပ်ကပ်ရှိနေချိန်မှာ တခုနမ်းပစ်လိုက်မယ်လို့ ငါစိတ်ကူးခဲ့လေရဲ့။ တစ်ခါတော့ အောင်မြင်လိုက်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်း ထောင်ပြလိုက်တဲ့ နင့် လက်ဖဝါးမှာ ငါက အမြီးကိုကုပ်လို့။ ငါက သခင့်မျက်နှာနဲ့ အသက်ရှင်နေတဲ့ ခွေးလေးတစ်ကောင်လိုပါလား နိုင်။

လက်ဝါးထောင်ထားတဲ့ နင်ကလည်း ငါ့ကို မရိုက်လိုက်ရ။ တစ်ညလုံး နင့်တစ်ကိုယ်လုံးကို ငါ့ကိုယ်စား ငါမနာလိုဖြစ်လောက်အောင် လာနမ်းနေကြတဲ့ ခြင်တွေကိုပဲ ရိုက်သတ်နေရတော့တယ်။ အိုက်စပ်စပ်ညမှာ ယူလာတဲ့ စောင်အပါးလေးကို ခြေထောက်လေးတွေပေါ် ဖုံးထားလိုက်တော့ ငါ့ရင်တွေ အရမ်းခုန်နေခဲ့တယ် နိုင်။ နင့်ခြေသန်းလေးတွေနဲ့ ငါ့ခြေဖဝါးထိတိုင်း ငါ မောမောနေခဲ့တာ။ ဒါပေမဲ့ ကြာကြာ မမောအားပါဘူး။ ငါတို့နှစ်ယောက်တည်း ပထမဆုံး အတူနေဖူးတဲ့ညမှာ ငါတို့နှစ်ယောက်ကို လာဖျော်ဖြေတဲ့ ခြင်တွေကို နင်လည်းရိုက်၊ ငါလည်းရိုက်။ အလုပ်တွေရှုပ်နေခဲ့တာ တစ်ညလုံးပဲလေ။ ငါတို့နှစ်ယောက် အဲ...ကို စည်းရုံးခဲ့တာပဲ။ အဲဒီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ော့မှပဲ ငါ ဆရာမကြီးရဲ့ စကားကို သတိရတယ်။ ပြောသလို ကျောင်းသန့် လို့များ ခြင်တွေ မလာခဲ့ အဲဒီညဟာ ငါ့အတွက် ဖြစ်နေမလားလို့ လူပျို က် အတွေးလေး ခိုးတွေး ရယ်တယ်လေ။ ငါ ခိုး ယ်တာ နင်မိသွားလို့ မျက်စ ပစ်ပြီး 'ကောင်စုတ် ှက်တွေးမနေနဲ့' လို့ ပြော းတယ်လေ။

ငါ မကြဲစည်ရဲပါဘူး ်။ စာချုပ်ပေါ်မှာ လက် ်မထိုးမချင်း နင်ဟာ ငါ င်ဆုံး၊ အချစ်ရဆုံး သူငယ် င်းပါ။ ရည်းစားပါ။ ငါနဲ့ အတူတူ ဖွင့်ဆိုထားတဲ့ ်သူ ရည်းစားဆိုတဲ့ ပ္ပာယ်ကို အဲဒီနေ့ကျမှ ်ဖြည့်ပြောင်းလဲပစ်လိုက် ငါ မကြိုးစားပါဘူး နိုင်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မနက် င်းတော့ ဗိုက်ဆာလို့ စား ပိုက်ဆံမရှိမှ တစ်ညလုံး တူနေဖူးရင် လူကြီးမိဘတွေ မခွဲလောက်တော့ ဘူးဆို ့အတွေးနဲ့ ဘယ်သူမှ မသိ ငါတို့နှစ်ယောက်လုံး ကိုယ့် ်ကိုယ် ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ ်ကွက်ထဲဝင်တာတောင် စ်ယောက်အတူ မဟုတ်။ လေးအတွေးနဲ့ ငါက အိမ် ချက်ချင်း မပြန်ဘဲ သူငယ် င်းအိမ်မှာ ဝင်အိပ်လိုက်သေး ယ်။

ငါ အိမ်ရောက်မှ သိရ က နင့်အိမ်ကနင့်ကို လုံးဝ က်မရှာဘူးတဲ့။ အမေရိကန် မှုတကတော် ဟီလာရီ လင်တန်ထက် ကွက်ကျော် င်တတ်လေတဲ့ နင့်အမေ ၊ ယာဆာအာရာဖတ်လို

အကြံကြီးတဲ့ နင့် ဦးလေးရော အရမ်းသွေးအေးကြတာပဲ။ တစ်ညလုံးသမီးတစ်ယောက် လုံး ပျောက်နေတာတောင် သမီးပျောက်နေမှန်း ရပ် ကွက်က မသိအောင် သွေး အေးအေး နေတတ်ခဲ့ကြတာ ကျောင်းမှာ ငါမသင်ခဲ့ရတဲ့ သင်ခန်းစာတွေ ထင်ပါရဲ့။

ရုတ်တရက် အကြောင်း ပြချက်မပေးဘဲ ကိုရင်ဝတ် ပေးတဲ့ ငါ့အိမ်နဲ့ ရန်ကုန် လေယာဉ်လက်မှတ်တွေ ဒီ လောက်ကျပ်တဲ့ကြားကနေ ရအောင်ဝယ်ပြီး ရန်ကုန်လွှတ် တဲ့ နင့်အိမ်ကြားမှာ နင်နဲ့ငါရဲ့ အဖြစ်က အစားကြီးတဲ့ ကလေးနှစ်ယောက် တစ် ယောက်တစ်ဖက်စီ ဆွဲလုခံ လိုက်ရတဲ့ အိကြာကွေးလိုပဲ ပြန်ဆက်ဖို့ သိပ်ခက်သွားခဲ့ ပြီ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲက ငါ့ကို နင် လာတွေ့ဖို့ မသင့် တော်သလို ဘုန်းကြီးဝတ်နဲ့ ငါကလည်း နင့်ကို လာတွေ့ဖို့ မသင့်တော်ဘူးလေ။ သူတို့ ပြတဲ့ပြဇာတ်မှာ ငါတို့က အလွမ်းဇာတ်နာရမယ့် ဇာတ် ကောင်လေးတွေလိုပဲ ဘယ် လိုလုပ် ဆုံနိုင်တော့မှာလဲ။

ကိုရင်ဝတ်တာ ကိုးရက် မြောက်တဲ့ နေ့မှာတော့ ကျောင်းထိုင်ဆီမှာ ခွင့်တောင်း ပြီး အတင်းကို သင်္ကန်းစွန့်ရ သေးတယ်။ ကိုရင်ထွက်တဲ့ နေ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းက အထွက်မှာတင် ငါ့ခြေရင်းကို စွန်တစ်ကောင် ကျလာတယ် နိုင်။ ငါတို့လိုပဲ စွန်နဲ့ စွန် ကြိုးတော့ အဖြတ်ခံလိုက်ရ ပြီနဲ့ တူပါရဲ့။ အေးလေ စွန်နဲ့ စွန်ကြိုးအပြင် ရစ်ဘီးဆိုတာ လည်း ရှိနေသေးတာကိုး။

မကောင်းတဲ့ နိမိတ်လို့တော့ ငါ မတွေးမိပါ ဘူး။ လမ်းမှာ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က ငါ့ကို ဆီးပြောတယ်လေ။ အဲဒီသတင်းနဲ့ သူ့ဆီက စက် ဘီးကို တောင်းပြီး စစ်တွေ လေဆိပ်ကို ငါ သွားနေတယ်။ နင့်အမေက အဲဒီနေ့လေယာဉ် နဲ့ နင့်ကို ရန်ကုန်ကို ပို့မယ် ဆို။ ကပွိယဆီက ငှားလာတဲ့ အဝတ်စားနဲ့ ငါ့ကိုယ်ငါ တောင် မရှက်အားပါဘူး။

လေဆိပ်လမ်းက လေ ဆန်ကိုတောင်ငါ မမှုအားဘူး။ ဆောင့်ဆောင့်ပြီး တိုက်လာ တဲ့လေက နင် ရန်ကုန်ကို သွားရတော့မယ်ဆိုတဲ့ သတင်းလောက် ငါ့ရင်ကို မဆို့နင့်စေပါဘူး။ ငါ နင့်ကို သိပ်ချစ်တယ် နိုင်။ နင် မသွားပါနဲ့။ ဆယ်ကျော်သက် တစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခုန်ရုံသက် သက်မဟုတ်တဲ့အချစ်နဲ့ ငါ ချစ်ခဲ့တာပါ နိုင်။ စက်ဘီး နင်းနေရင်းနဲ့ နင့်ကို သိပ်ချစ် တယ်ဆိုတာတွေပဲ စိတ်ထဲမှာ ပြောနေမိခဲ့တာ လေဆိပ်ကို သွားနေတဲ့ တစ်လမ်းလုံးဆိုပါ တော့။

လေဆိပ်အဝမှာ စက် ဘီးကို ပစ်ချထားခဲ့တယ်။ လေဆိပ်ခန်းမှာတော့ စစ်တွေ ရန်ကုန်ခရီးကို သိပ်ကို ကြိုး ကျယ်နေသလို နှုတ်ဆက်သူ တွေအပြည့်။ ဘာလို့များ ငါ နင့်ကို ရှာရခက်အောင် လူ တွေများနေပါလိမ့်လို့ တွေးမိ တယ်။ အဲဒီလူတွေကြားထဲ တွန်းထိုးပြီး ငါ နင့်ကို ရှာ တယ်လေ။ မတွေ့ပါလား။ နင် လေယာဉ်ပေါ်ကို ရောက် သွားပြီနဲ့ တူပါတယ်။ ပါးပြင် မှာ နွေးခနဲ မျက်ရည်စီး

ကြောင်းတစ်ခု လူကြားထဲမှာ မရှက်နိုင် မကြောက်နိုင် စီး ကျလာသေးတယ်။ ဒီတစ်ခါ ကျလာတဲ့မျက်ရည်ကို ဘယ် လို ခွန်အားနဲ့ သုတ်ယူရမှာ လဲနိုင်။ နင်ရော ငါ့လို ငိုနေ မယ်ထင်ပါတယ်။

လိုက်ရှာနေရင်း လေ ယာဉ်ဘီးတွေ စလည်နေပြီ ။ ငါ ဘာကြောင့်များ လေယာဉ် ပျံကို တားနိုင်စွမ်း မရှိတာ ပါလိမ့်။ ငါ နင့်မျက်နှာလေး ကို သိပ်တွေ့ချင်နေခဲ့တာ။

လေဆိပ်ဂိတ်ဝမှာ လဲ ကျကျန်နေရစ်တဲ့ စက်ဘီးကို တော့ ငါ ထူပေးနိုင်ပေမဲ့ ခုန လေးတင်ကမှ လဲကျသွားတဲ့ ငါ့စိတ်ကိုတော့ ငါ ထူနိုင်စွမ်း မရှိခဲ့။ ခေါင်းပေါ်က ကပ်ပျံ သွားတဲ့ ဂျက်လေယာဉ်လေး တစ်စင်းမှာ ငါ့အချစ်တွေ အကုန်ပါသွားခဲ့ပြီပဲ။ ငါ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်နေ တယ်လေ။ နင်တစ်ယောက် လေယာဉ်ပေါ်ကနေ ငါ့ကို မြင်နိုင်ခဲ့လေမလား။

အဲဒီနေ့က ငါတို့တွေ့ နေကျ သမ္ဘန်ချောင်းမှာ ငါ တစ်ယောက်တည်း။ အဲဒီနေ့ ကစပြီး ဝင်သွားတဲ့နေကို မြင် တိုင်း ငါကိုယ်တိုင်လို့ပဲ ခံစား ရတယ် နိုင်။ ညော် ငါ့ဘေး ကအေးစက်နေတဲ့ ပလက် ဖောင်းကျောက်သားပြင်ကို စမ်းမိတော့ နင့်ကို ငါ လွမ်း လိုက်တာ။ ပင်လယ်ထဲစီးဝင် နေတဲ့ချောင်းကို မြင်လည်း လွမ်းတယ်။ ပင်လယ်မြင် လည်းလွမ်းတယ်။ လူမတင် တော့တဲ့ ငါ့စက်ဘီးနောက် က ကယ်ရီယာ ထိုင်ခုံလေး ပေါ့နေတော့လည်း လွမ်း တယ်။ ခရေပန်းပွင့်ကြွေ

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်လည်း လွမ်းတယ်။ အထက ၄ ဆယ်တန်း အခန်း (A) မှာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ ဒုတိယအကြိမ် ဖြေရတော့လည်း လွမ်းတယ်။

အဲဒီနှစ်က စာမေးပွဲကျမှာ အိမ်က စိုးရိမ်နေကြပေမဲ့ ငါကတော့ နှင့်ကို လွမ်းရင်း အကောင်းဆုံးဖြေခဲ့လိုက်တယ်။ စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့ကတော့ စိတ်မကောင်းဘူး။ ဒီဆယ်တန်း(A)ကို နောက်တစ်ခေါက် မရောက်နိုင်တော့လို့မျက်ရည်ဝဲတယ်။ လူတွေကတော့ ထင်ကြမှာပဲ ဒီနှစ်လည်း ငါ မဖြေနိုင်လို့ ဖြစ်တယ်လို့ ထင်ကြမှာ။ ငါ့အကျင့်အတိုင်းပဲ ငါ မဖြေရှင်းခဲ့ဘူး နိုင်။

ဆယ်တန်းအောင်စာရင်းထွက်တော့ ဂုဏ်ထူးသုံးဘာသာနဲ့ ငါ သိပ်ပျော်နေခဲ့တာ။ ငါ ဝမ်းသာလွန်းလို့ အိမ်ကို အပြေးလာကာမှ အိမ်ကို မရောက်ခင်လေးမှာဘဲ ငါတို့ကို လှမ်းစ,နေကျ အကြော်သည် အဒေါ်ကြီးက လှမ်းပြောတယ်။ နှင်တစ်ယောက် သူဌေးသားတစ်ယောက်နဲ့ စေ့စပ်လိုက်ပြီတဲ့လေ။

တစ်ညလုံးလုံး ပျောက်သွားတဲ့ သမီးကို အပျိုပြန်ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်စွမ်းတဲ့ မတော်လိုက်ရတဲ့ ယောက္ခမက အရမ်းတော်တာပါပဲလား။ နှင့်အသက် ၂၀ တောင် မပြည့်သေးဘူး၊ စေ့စပ်ထားလိုက်ပြီလား။ အကြော်သည် အဒေါ်ကြီး ဘာတွေဆက်ပြောနေလဲ ငါ မကြားတော့ဘူး။ မစီးဘဲ တွန်းလာတဲ့ စက်ဘီးက ငါ့ခြေလှမ်းတွေလိုပဲ မရွှေချင် ရွှေ့ချင်။ ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အဖြစ်ပျက်တွေ၊ အမှတ်တရတွေ၊ အတူတူ ဆောက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ကလေးတွေကို ပြန်မြင်ယောင်ရင်းနဲ့ နောက်ဆုံးဖြုန်းခနဲ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်ကျသွားခဲ့တယ်။ ငါရေ ငါရေ.....။

အဲဒီနောက်ပိုင်း သတိရလာပြီးအချိန်ကတည်းက ငါနဲ့ နှင်ရဲ့အကြောင်းတွေ မေ့သွားတာလား ငါမသေချာ။ ပြန်မမှတ်မိချင်တဲ့ ဘဝအစိတ်ပိုင်းဖြစ်လို့ပဲ ထင်ပါရဲ့။ အခုလို ဆယ်စုနှစ် တစ်ခုဖြတ်သန်းပြီးခါမှ ငါ့ဘဝအောင်မြင်ပြီးတဲ့ ဒီနေ့ရောက်မှ အမှတ်မထင် ငါ ပြန်သတိရနေတာပါလား။ ငါ သိပ်ချစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ နှင်ပဲလေ။

အခုတော့ ငါလည်း ငါ့ဘဝနဲ့ ငါ။ နှင်လည်း နှင့်ဘဝနဲ့ နှင် ပျော်နေနိုင်ခဲ့ပြီဆိုတော့ နှင်တစ်ယောက် ငါ့ကို မေ့နေမလား၊ သတိရနေမလား ငါ မမေးတော့ပါဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ ဆယ်ကျော်သက်တစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခုန်ရဲ့ သက်သက် မဟုတ်တဲ့ အချစ်နဲ့ နှင့်ကို မြတ်နိုးမိခဲ့တယ်။ ကျယ်ပြောတဲ့ ပင်လယ်မြင်တိုင်း၊ ဝင်ဝင်သွားတဲ့ နေကိုမြင်တိုင်း ဖြူစင်တဲ့ သတိရခြင်းမျိုးနဲ့ သတိရဦးမှာပါ။

တက်လာတဲ့ နေအရှိန်ကြောင့်နဲ့ တူပါရဲ့။ မနက်ခင်းနှင်းငွေ့ရိုက်ထားတဲ့ မှန်မှာ ရေးထားတဲ့ တစ်လုံးတည်းသောနာမည်လေး တဖြည်းဖြည်း ကွယ်ပျောက်သွားတော့တယ်။ အဲဒီလိုပဲ ရင်ဘတ်ထဲမှာ ထင်ကျန်နေတဲ့ နာမည်လေးလည်း တဖြည်းဖြည်း မှိန်ဖျော့သွားမှာပါပဲလေ။

■

ညီမှ

သင့်ရင်သွေးနာမည်ပေးမယ်ဆိုလျှင် "မှလပထမ"

ကွန်ပျူတာဗေဒသုခုမ

မှာ

အပ်နှံမှ စိတ်ချရမယ်။ ဖုန်းတစ်ချက်သာ ဆက်လိုက်ပါ။

■ သင့်ရင်သွေးအတွက် ပညာထူးချွန်ထက်မြက်ပြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကံကောင်းတိုးတက်အောင်မြင်စေမည့် နာမည်လှလှ ရွေးချယ်စရာများစွာနှင့် ဟောစာတမ်း၊ နာမည်ပေးလမ်းညွှန်၊ တြိစက္ကဇာတာများကို ကွန်ပျူတာနှင့်ရွေးချယ်ပေးပြီး အိမ်အရောက်ဝန်ဆောင်မှုဖြင့် ပို့ပေးနေပါသည်။

■ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးမှ မိဘပေါင်းများစွာယုံကြည်စိတ်ချအားထားသလို သင်လည်းယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ပါသည်။ (နယ်သို့ V.P.L စနစ်ဖြင့် စာတိုက်မှပို့ပေးသည်)

■ ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှစတင်တည်ထောင်ခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင် အောင်မြင်လျက်ရှိပါသည်။

ဒေါက်တာတင်ဗိုလ်ဗိုလ် (နာမက္ခရ ကျမ်းပြုပညာရှင်) ကိုယ်တိုင် နာမည်ပေးသည်။

(နာမည်ပေးလုပ်ငန်းဆင်တူရိုးမှားများနှင့်မကြာခဏမှားယွင်းတတ်ပါ၍မိဘများသတိပြုကြပါ)

အမှတ်-၄၆၊ အခန်း(၆)၊ နံ့သာထမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၀၁-၂၂၈၆၆၅၊ ၀၉-၇၃၁၇၇၇၃၁၊ ၀၉-၅၁၇၄၂၂၆

Website: www.baydathukhuma.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏အရည်အချင်း - ဓမ္မဒူတ ဒေါက်တာအရှင်ဆေကိန္ဒ

စီးပွားရေး နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်များနှင့် ခေါင်းဆောင်မှု အခန်းကဏ္ဍတွင် ခေါင်းဆောင်ကောင်းဖြစ်လိုသူ [illegible]များနှင့် လူကြီးများအတွက် လိုက်နာ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ရန် ရေးသားထားသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ခေါင်း[illegible]ကောင်း တို့၏အရည်အချင်းကို ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ၊ လမ်းညွှန်ချက်ရှုထောင့်မှ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပင်ကို[illegible]အချင်း၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏ အင်္ဂါရပ်များ၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏ အပြောအဆို၊ စကားပြောနည်း၊ [illegible]ဆောင် ကောင်းတို့၏ အမူအရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဆရာတော်ကြီးများ၏ အတုယူဖွယ် အမူအရာများ စသ[illegible] ခေါင်းစဉ် ၂၅ ခုဖြင့် လက်တွေ့ကျကျ လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်ရန် လမ်းညွှန်ရေးသားထားသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓတရားတော်များနှင့် မြန်မာစကားပုံများ - ဓမ္မာစရိယ ဦးဒေးအနိုင်(ဘီအေ)

ဓမ္မအတွေ့အကြုံမှ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည့်စကားပုံများသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏တရားဒေသနာတော်များကို အသီးသီးဖော်ညွှန်း လျက်ရှိနေကြသည်။ စကားပုံများမှ ညွှန်ပြထားသော ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို သိရှိလိုက်နာကျင့်ကြံ၍လောကီအကျိုး လောကုတ္တရာအကျိုးများရရှိရန် ရည်သန်ရေးသားထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဆုံးမစြဲဝါဒများကို ပေးလိုသည့်အခါ မြန်မာစကားဖြင့် ဆုံးမဩဝါဒပေးသည်ထက် စကားပုံများကိုရွတ်ဆိုပြီး သို့မဟုတ် ရေးသားပြီး ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းက ပို၍ထိရောက်နိုင်စေကြောင်း လမ်းညွှန်ထားပါသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အဓိကဘဏ်စနစ် - မောင်ကြည်ညို(ဓါတ်ဗေဒ)

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ပြာပုံဘဝမှရုန်းထခဲ့ရသော ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန်အဓိက[illegible]ကြောင်းရင်း တစ်ရပ်ဖြစ်စေခဲ့သော အဓိကဘဏ်စနစ်(Main Bank System) အကြောင်း ရေးသားထားသည်။ [illegible] အဓိက ဘဏ်စနစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အရှိန်အဟုန် [illegible]စေရန် အဓိကမောင်းနှင်အားကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည့် အသင့်လျော်ဆုံးစနစ်ဟုဆိုသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ[illegible]ဘဏ်များ လက်ပွန်းတတီး လက်တွဲဆောင်ရွက်ပုံကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားပြီး မြန်မာနိုင်ငံအတွက် လမ်းစ[illegible]ဖော်ညွှန်း ထားသည်။ စီးပွားရေးလောကအတွင်းကျင်လည်ကြသူအားလုံး၊ အသိပညာ၊ အတတ်ပညာဖြန့်ဝေသူ[illegible] ဆွေးနွေးပွဲတွင် လှုပ်ရှားသူများ၊ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်သူများက ကြိုဆိုရမည့်စာတစ်အုပ် ဖြစ်သည်။

အလင်းသစ်ရုပ်ထူးဝင်ခွင့်လမ်းညွှန် - အလင်းသစ်စာတည်းအဖွဲ့

နည်းပြ သရုပ်ပြများ၊ စိမ်သန့်ခွဲရေးဝန်ထမ်း(၁)၊ ဥပဒေအရာရှိအဆင့်(၄)၊ ဒုမြို့နယ်တရားသူကြီးများ၊ ဒု-ဦးစီးမှူးများ၊ ဒု-အကောက်ခွန်မှူးများ၊ ဒု-စီမံကိန်းမှူးများ၊ စသည့်ဌာနဆိုင်ရာ အရာရှိယမ်းများနှင့် မြန်တမ်းဝင်အရာရှိရာထူးအား လုံးအတွက် ရေးဖြေ နှုတ်ဖြေဖြေဆိုရာတွင် လက်ကိုင်ပြုနိုင်ရန်ပြုစုထားသည်။ အထွေထွေဗဟုသုတနှင့် မြန်မာစာ ဘာသာရပ်များပါဝင်သည်။ ရာထူးဝင် စာမေးပွဲဖြေဆိုမည့်သူများ၏လိုအပ်ချက်များအတွက် အချိန်တိုအတွင်းအကျိုး ပြုနိုင်အောင် စေတနာအရင်းခံဖြင့် ပြုစုထားသောစာအုပ်ဖြစ်သည်။

ထေရုပ်ဒွေသောင် - မင်းနှန်(မော်လျှမ်း)

လူသားတစ်ယောက်၏ ဂုဏ်ရောင်ပြောင်ရွှန်းသော ဘဝကောင်းဘဝမွန်ကိုရရှိရန် မြတ်ဗုဒ္ဓလမ်းညွှန်ချ[illegible] အ[illegible]ိုင်း မိမိ ကိုယ်တိုင် တိတိပပ လိုက်နာကျင့်သုံးသော ဓမ္မကသာ ဖန်တီးနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်ရေးသားထားသ[illegible] စာအုပ်ဖြစ် သည်။ သီလမှုမလုံခြုံလျှင် သမာဓိလည်းမဖြစ်၊ လောဘလည်းပါးလျှော့၍မလာ၊ ဘာတရားထူးမှုလည်း [illegible] သော တာယန် ဖြစ်ဖို့ဆိုသည်မှာဝေးလေစွ၊ ထို့ကြောင့်လည်း အသူအမြင်မှန်ကန်ခြင်းနှင့် သီလစင်ကြယ်ခြင်း[illegible]ကောင်းမှ ကုသိုလ်တို့၏ အစအမွန်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓလက်ထက် ပါရမီရှင်အမျိုးသမီးများ

အရာရာ၌ ယောက်ျားများသာ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်သောအသိဉာဏ်ရှိသည်မဟုတ်၊ မိန်းမသားများသည်လည်း ထိုထို အရာ၌ ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သော အသိဉာဏ်ရှိသည့်သာဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေရန် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာလက်ထက် ထင်ရှားထူးချွန်သောပါရမီရှင်အမျိုးသမီး ၁၂ ဦး၏အကြောင်းကိုရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၊ ယသော်ဓရာဒေဝီ၊ ခေမာဒေဝီ၊ ပဋာစာရာ၊ မိဂါရ မာတာ ဝိသာခါ၊ အမ္ဗပါလီ၊ ရူပနန္ဒာ၊ သုမနဒေဝီ၊ ဒီဃကောသီ၊ ဉတ္တရာနှင့် သိရိမာ၊ တပဲ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတို့ ပါဝင်ပါသည်။

အလင်းသစ်

အလင်းသစ်စာပေ၊ အခန်း-၆၀၁၊ အမှတ်-၁၇၊ ၅၂-လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၂၀၄၀၉၇၊ ၂၀၄၀၉၈၊ လိုင်းခွဲ-၂၅၄၊ ၀၉ ၅၄၀ ၀၁၀၂။

Designed by Lynn Wunna

ထွက်ပြီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ယခင်လမှအဆက်…)

တစ်ခါတုန်းက စစ်ကိုင်းမှာ မင်္ဂလာပွဲ
သွားတီးကြတော့ မင်္ဂလာရှင်က
ဘတ်(စ)ကားနဲ့ အကြိုအပို့
စီစဉ်ပေးပါတယ်။ မနက်တီးမယ့်
မင်္ဂလာဆောင်ဆိုတော့
ညကတည်းက စစ်ကိုင်းကိုသွား
ညအိပ်ကြရပါတယ်။ မနက်ကျမှ
ဗုံတီးတဲ့လူက မန္တလေးမှာ
ဗုံမေ့ကျန်ခဲ့လို့ဆိုတော့
ဒါဆိုရင် တီးမယ့်လူရဲ့အပြစ်ပဲ။
ကိုယ့်ပစ္စည်းကို ကိုယ်တိုင်
ဂရုစိုက်တင်ပေးရမှာပေါ့
ဘာညာပြောကြတာပေါ့။
ဗုံတီးမယ့် ထွန်းရင်က အိပ်ရာက
ထမှ ဗုံမေ့ကျန်ခဲ့မှန်းသိလို့
ငိုမလိုဖြစ်နေတော့
အဆိုတော် ကိုဖူးအံ့က
ငါယူပေးမယ်ဆိုပြီး သူစီးလာတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိတ်လမ်းသို့ အလွမ်းပြေ
မြို့မကိုပေါ

အမှတ် ၂၉၈၊ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၁၄

ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း
အမှတ်တရစာစု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်ဘီးလေးစီးပြီး ထွက်သွားတယ်။ နှစ်နာရီကျော်ကျော် လောက်အကြာမှာ ပွဲမစခင်လေးတွင်ပဲ ကိုဖူးအုံ့တစ်ယောက် ဗုံကိုပိုက်ပြီး ပြန်ရောက်လာလို့ အသင်းသားတွေ ပျော်မြူး သွားကြပါတယ်။

အသင်းတိုက်မှာ တီးလုံးတိုက်စရာ မရှိတဲ့နေ့ဆိုရင် ပျော်ပျော်ပါးပါး သင်တဲ့လူက သင်၊ ကျင့်တဲ့လူကကျင့်ကြလို့ပေါ့။ ဒါနေ့စဉ်အလုပ်ပဲ၊ အချိန်ကုန်တော့ အိမ်ပြန်ကြပေါ့။ ကျွန်တော်ကတော့ ပန်းထိမ်ပညာတတ်ထားပေမဲ့ အလုပ်မလုပ်ဘဲ မြို့မပွဲတီးတွေ လိုက်တီး၊ ညနေကျတော့ ဘောလုံးသွားကန်၊ ဒါ ကျွန်တော့်နေ့စဉ်အလုပ်ပဲ။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်လိုလိုပဲ ဈေးချိုမှာရှိတဲ့ ကျွန်တော့်ချစ်သူခင်လေးဆီသွားပြီး စကားပြော၊ ခင်လေးရဲ့ဦးလေးရောက်လာတဲ့အခါဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို မြင်တာနဲ့ ရှုတည်တည်ဖြစ်သွားပြီး ခင်လေးကို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ ဟိုခိုင်းဒီခိုင်း လုပ်တော့တာပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ကြောင်တောင်တောင် ထိုင်နေလို့ ဘယ်ဖြစ်တော့မလဲ။ မသိမသာ ထွက်လာခဲ့ရတာပေါ့။ စိတ်ထဲကတော့ မကျေနပ်ဘူးပေါ့ဗျာ။

တစ်နေ့၊ ခါတိုင်းလို ဈေးချိုအသွားမှာ ခင်လေးတို့ ဆိုင်ကို မရောက်ခင်လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခင်လေးက ပစ္စည်းတစ်ခုကို ချိန်ခွင်မှာထည့်လိုက်၊ သူ့ဦးလေးက ချိန်ကြည့်ပြီး ပစ္စည်းကိုယူလိုက်နဲ့ အလုပ်များနေကြပုံပဲ။ ဒါဆို ကျွန်တော် သွားလို့မဖြစ်တော့ဘူး။ ငေးကြည့်နေတုန်း 'ဟော့ကောင်ပေါလေး' ဆိုပြီး လူတစ်ယောက်ကပခုံးကို ပုတ်လိုက်ရာမှာ ကျွန်တော်လည်း လန့်သွားပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူငယ်ချင်း

အသင်းတိုက်မှာ တီးလုံးတိုက်စရာ မရှိတဲ့နေ့ဆိုရင်
ပျော်ပျော်ပါးပါး သင်တဲ့လူက သင်
ကျင့်တဲ့လူက ကျင့်ကြလို့ပေါ့။ ဒါ နေ့စဉ်အလုပ်ပဲ
အချိန်ကုန်တော့ အိမ်ပြန်ကြပေါ့။ ကျွန်တော်ကတော့
ပန်းထိမ်ပညာတတ်ထားပေမဲ့ အလုပ် မလုပ်ဘဲ
မြို့မပွဲတီးတွေ လိုက်တီး။ ညနေကျတော့ ဘောလုံးသွားကန်
ဒါ ကျွန်တော့်နေ့စဉ်အလုပ်ပဲ

ဖြစ်နေတယ်။ ဒီသူငယ်ချင်းက 'ပေါလေး မင်းပန်းထိမ် လုပ်သေးလား' လို့ မေးတော့-

'ငါမလုပ်တာ တစ်လလောက်ရှိပြီကွာ၊ ခု ငါ မြို့မတီးဝိုင်းမှာ ပွဲတွေလိုက်တီးနေတယ်' ဆိုတော့ သူငယ်ချင်းက-

'ကြုံတုန်း တစ်ခုတော့ပြောချင်တယ်ကွာ၊ မြို့မမှာ ပွဲတီးတာလည်း တီးပေါ့၊ ဖြစ်နိုင်ရင် မင်း ငါနဲ့အတူ ပန်းထိမ်လုပ်ပါလား၊ ငါဆရာညီကို ပြောပေးမယ်' လို့ သူငယ်ချင်းကပြောတော့ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲမှာ ဒီကောင်နဲ့အတူတူ အလုပ်လုပ်ရင် ခင်လေးနဲ့ နီးနီးနားနား မြင်တွေ့ရမယ်လို့ ချက်ချင်းအတွေးပေါ်လာတယ်။ ဒါနဲ့-

'အေးကွာ ငါလုပ်မယ်' လို့ပြောလိုက်ပြီး သူနဲ့အတူတူ ဆရာညီဆီသွား၊ ဆရာညီကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြတော့ ဆရာညီက ကျွန်တော့်ကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး-

'မင်းက ဘယ်မှာနေတာတဲ့လဲ' တဲ့။

'ကျွန်တော် ဒါးတန်းဦးသန့်ဝင်းထဲမှာ နေပါတယ်' လို့ ပြောတော့ ဆရာညီက-

'ဒီလိုဆို ကိုလူလေးနဲ့ မတင်ရွှေတို့ကိုသိလား' လို့ မေးတယ်။ ကျွန်တော်က အိမ်ချင်းကပ်လျက်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်တော့-

'အေး အေး မင်းမနက်ဖြန်လာခဲ့ပေါ့' လို့ ဆရာညီက ပြောလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော် အိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့ မြို့မအသင်းဘက် သွားလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်ကိုမြင်တော့ အတွင်းရေးမှူး ဦးဘကြင်က-

'မင်းနဲ့တွေ့တာ အတော်ပဲ၊ ဒီနေ့ည အိမ်တော်ရာဘုရားပွဲနော်။ မင်း မေ့နေမှာစိုးလို့ငါပြောတာ၊ စန္ဒရား ကိုတူကိုတော့ ငါပြောခဲ့ပြီးပြီ၊ သိန်းမောင်ကိုလည်း ပြောခဲ့ပြီးပြီ' လို့ ပြောပြီး ပြန်သွားပါတယ်။ အိမ်တော်ရာဘုရားပွဲခင်းကို ကျွန်တော် ရောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ စန္ဒရားသိန်းမောင် တီးနေပါတယ်။ မကြာခင်မှာဘဲ ကိုသိန်းမောင် တီးပြီးတော့ ကျွန်တော် ဝင်တီးပါတယ်။ အမျိုးသမီးတေးသံရှင် တင်တင်မာရဲ့အလှည့်မှာ *'အိမ်တော်ရာဘုရားဈေး'* သီချင်းဆိုနေတုန်း ပထမပိုဒ်တီးနေရင်းမှာပဲ ပွဲကြည့်ပရိသတ်ထဲကို အမှတ်တမဲ့မျက်လုံးရောက်သွားတော့ ကျွန်တော့်ချစ်သူ ခင်လေးကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်အတော်လေးကို ဝမ်းသာသွားမိတယ်။ ဒုတိယပိုဒ် တင်တင်မာ ဆိုတာလေးက တော်တော်စွဲမက်စရာကောင်းပါတယ်။ သီချင်းလေးက-

'ဟဲဈားထည် နီ၊ ပြာ ဝါ၊ ရွှေ၊ စိမ်းညိုလဲ့ကြော့ရှင်း မျက်စိထဲက မထွက်ပြီ၊ ဗမာ အသရေ အလှတွေ××× အဆင်ပြေ ×× ယဉ်ပေသည် ××× ပြုံးမယောင် မျက်နှာလေးက မရယ်ဘရယ် ဘာဝယ်မလဲရှင်'

ဒီအချိန်မှာ ခင်လေးရဲ့မျက်နှာလေးက ကျွန်တော့်ကိုပဲကြည့်ပြီး ရှက်သလိုလိုလေးပေါ့။ သီချင်းက-

'ဈေးသည်ဗိုဗို မေးတတ်ရှာသည်၊ စားဖွယ်သောက်ဖွယ် ငါးခြောက်ရယ် ငါးပိရယ် ရှိတယ်'

ဒါကျတော့ခင်လေးက ရယ်ပြီးသဘောကျနေပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ဈေးသည်မလေးက သူ ရောင်းနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဖော်ကျူးနေတာကိုး။ တတိယပိုဒ်ကျတော့လည်း စာသားက-

www.burmeseclassic.com

'ဘုရားတန်ခိုးနဲ့ တိုးလို့လှတဲ့ကုမ္ပာရီ၊ ကာလသားတွေ ...ပြီ၊ ပိုက်ဆံမပေးရတိုင်း ပိုးလည်းပိုးရှာကြတော့သည်၊ ...မှာသဘော မတော်တာပြော သူတို့ပဲ စ,ကြသည်၊ ...ါးပြင်ဆီ၊ ရှက်သွေးဥလို့နီ၊ မျက်စောင်းလေး သုန်သုန် ... ဘုန်းဘုန်းကို လျှောက်လိုက်ရင် အခြောက်တိုက်ပင် ...က်ခံထိရှာမည်'

ကျွန်တော်လည်းတီးပြီးရော ပရိသတ်က လက်ခုပ်သံ ...ဖြောင်းဖြောင်းနဲ့ပေါ့။ ပရိသတ်က *'အိမ်တော်ရာဘုရား ...'* သီချင်းကိုပြန်ဆိုပေးဖို့ တောင်းဆိုနေတုန်း အသင်းက ...ငြိမ့်ခန်းထွက်ဖို့ ကြေညာလိုက်တော့ ကျွန်တော့်အဖို့အဆင် ...သွားတာပေါ့။ အငြိမ့်ခန်းက စန္ဒရား ဦးတူ တီးမှာမို့ ...တော် မလိုတော့ဘူးလေ။ ဒါနဲ့ ခင်လေးဆီသွားတွေ့လိုက် ...ယ်။ ခင်လေးကို ပွဲခင်းတစ်နေရာမှာခေါ်ပြီး စကားပြော ...တယ်။

'တို့နှစ်ယောက်လည်း ဘယ်မှာပဲတွေ့တွေ့ စကားတွေ ...လိုက်ကြတာ နှစ်တောင်ပေါက်တော့မှာပဲနော်'

'အစ်ကိုကလည်းလေ နှစ်ပေါက်ပေါက် ခုလိုပြောနေရ ... ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘယ်လိုများပြောချင်သေးလို့လဲလို့'

'မဟုတ်ဘူးလေကွာ'

ကျွန်တော်ဆက်မပြောခင် ခင်လေးက ဘာဝင်ပြော ...ည်းဆိုတော့-

'ဘုန်းဘုန်းကို လျှောက်လိုက်ရင် အခြောက်တိုက်ပင် ...က်ခံထိရှာမည်'လို့ အသံနေအသံထားနဲ့ ဆိုပြတော့ ...တော်တောင် ဘာပြောလို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားတယ်။ ...ကိုပဲ ရယ်ကာမောကာ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

'နောက်တစ်ခါ ပွဲတီးရှိရင် တင်တင်မာကို မဆိုခိုင်း ...တော့ဘူး၊ ခင်လေး ဆိုပေးရမယ်နော်၊ ခင်လေးအသံလေးက ...စ်ရာလေး'

'တော်ပါ…ကဲ ဒီပြင်ဘာပြောချင်တာလဲ ပြော'ဆိုတော့ ...တော်တို့ နှစ်ယောက်ရှေ့ရေးအတွက် ကျွန်တော်ပြောဖို့ ...တဲ့စကားတွေကို ဖွင့်ပြောပြပါတယ်။

'သြော်…ကိုယ်က မိသားဖသားပီပီ တောင်းရမ်းပြော ...မယ်လို့ စိတ်ကူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်လေးရဲ့ဦးလေးက ...သဘောတူနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကိုယ်သိနေတယ်။ ...ကြောင့် ကိုယ်နဲ့ခိုးရာလိုက်မလားလို့ မေးချင်တာပဲ'

ခင်လေးက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ စဉ်းစားတွေဝေနေတာ ...သားတော့ မသိဘူး။ ဒါနဲ့ကျွန်တော် ဆက်ပြောလိုက်တယ်။

'ခင်လေး လိုက်မယ်ဆိုရင် သန်ဘက်ခါဈေးပိတ်တဲ့နေ့ ...။ ညနေ ၂ နာရီ၊ ၂၉ လမ်းက ညောင်ပင်ကြီးခေါက်ဆွဲ ...ိုင်ကနေသွားမှာပဲ' ဆိုတော့ ခင်လေးက ခေါင်းကို မထောင် ...နိုင်တော့ဘူး။ အဲဒီတုန်းမှာပဲ ခင်လေးနဲ့အဖော်ပါလာတဲ့ ...န်းကလေးတစ်ယောက် ကပျာကယာနဲ့ ရောက်လာပြီး 'ခင်လေး နင့်ဦးလေး ငါတို့ကို လာကြိုတာထင်တယ်။ ဟိုနား မှာ နင့်ကိုမေးပြီး ရှာနေတာကြားလို့လာပြောတာ၊ မြန်မြန် လာတော့၊ သိသွားရင် မကောင်းဖြစ်ကုန်မယ်'လို့ပြောတော့ ခင်လေးလည်း ကျွန်တော့်အနားက ကမန်းကတန်း ပြေးထွက် သွားရပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အမှောင်ရိပ်ထဲပြေးဝင် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ရပါတယ်။ အိမ်ရောက်တော့ ညသန်းခေါင်ချဉ်းနေပါပြီ။ မနက်လင်းတာနဲ့ အသင်းတိုက် သွားတော့ မြို့မအသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးဘငွေက ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ပြီးပြတယ်။

'ငါမြို့မ ဒီဇိုင်းပုံစံ တစ်မျိုးရေးထားတယ်ကွ။ တံဆိပ် လုပ်ရင်ကောင်းမယ်'ဆိုပြီးပြတော့-

'ကောင်းပါတယ် ဦးလေးငွေ ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါ့မယ်' လို့ ပြောလိုက်ပြီး တံဆိပ်ပုံစံကို ယူထားလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန် မှာ ကျွန်တော့်စိတ်တွေက ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေတော့ ယောင် ပြီး သီချင်းဆိုလိုက်မိတယ်။

'ချစ်ဇိမ္မာန်ကျွန်းသာစွမြေ၊ အရမ်းပင် ရွှက်ဖွင့်လွှင့်ကာ တစ်ခေါက်ဖြင့်ရောက်ခဲ့ ဘဝတာ ခရီးမှာလေ…'

ဒီတော့ ဦးဘငွေက ကျွန်တော့်ကို အံ့အားသင့် ကြည့်ပြီး- 'ဟကောင် မောင်ပေါရ၊ မင်း အဆိုတော်လုပ်တော့မလို့လား၊ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ ဆိုက်ဇိုဖုန်းမှ မှုတ်မယ့်သူမှ မရှိရတဲ့အထဲ' အဲသလိုပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော်လည်းရှက်သလို ဖြစ်သွား ပါတယ်။ အမှန်ကတော့ ကျွန်တော် သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွား တာပါ။ ချက်ချင်းဆိုသလို ခင်လေးကို ခိုးပြေးတဲ့အခါ ငွေကြေး ကအစ အကူအညီပေးမယ့် ကိုမောင်မောင့်ဆီကို ပြေးရတော့ တာပဲ။ ကိုမောင်မောင့်ဆီ ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ကိုမောင် တိုက်ထဲက ထွက်လာပြီး-

'မောင်ပေါ၊ မင်းကို မြင်ကတည်းက ငါသိတယ်၊ ဘယ့် နှယ်လဲ သေချာပြီမဟုတ်လား'

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့-

'ဘယ်နေ့လဲ'

'မနက်ဖြန်နေ့လယ် သွားမယ်'

ဒီတော့ ကိုမောင်က ပိုက်ဆံထုတ်ပေးရင်းနဲ့-

'တစ်ပတ်လောက်နေတော့ ငါ့ဆီဖုန်းဆက်လိုက်ပေါ့။ ကဲ လစ်ပေတော့…'

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ပြန်လာခဲ့တယ်။

မြို့မအသင်းတိုက်ရောက်တော့ ဆရာညိန်းနဲ့ ကိုဘိုခင် တို့ သီချင်းရေးနေကြတာတွေ့ရတယ်။ ဆရာညိန်းက တေး သွားတီးကြည့်ပြီးတော့ စိတ်တိုင်းကျတဲ့ပုံနဲ့ ကောင်းပါတယ် ကွလို့ပြောပြီး အသင်းတိုက်အပေါက်ဝဘေးနားက ကုလား ထိုင်မှာထိုင်ပြီး ဆေးလိပ်သောက်နေတယ်။ ကိုဘိုခင်က သီချင်းနုတ်(စ)တွေ ရေးနေတယ်။ ကျွန်တော်က ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးဘငွေ ပန်းချီရေးနေတာကို သွားကြည့်နေတယ်။ တော်တော် ကြာမှ ဆရာညိန်းထိုင်နေတဲ့နေရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဆရာညိန်း ထိုင်ရာက ထလို့ အညောင်းဆန့်နေတာ မြင်တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဲ့သူ့နား သွားပြီး 'အာစရိပြန်တော့မလား' လို့ မေးလိုက်တော့ 'အေးကွ' လို့ပြောတာနဲ့ စက်ဘီးယူပြီး တရုတ်တန်းက သူ့အိမ်ကို ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့ ကျွန်တော်မြို့မအသင်းတိုက်ဘက် ထွက်လာတော့ ဦးဘငွေက ဆိုင်းဘုတ်ရေးဖို့ ၄ ပေ ၆ ပေ သစ်သားချောင်းတွေကို လက်သမားဆရာနဲ့ ဘောင်ရိုက်ဖို့ ပြောဆိုနေတာတွေ့တာနဲ့ ကျွန်တော်ထိုင်ကြည့်နေတုန်း ဆရာညိန်းနဲ့ ဦးရင်လေးတို့ အသင်းတိုက်ဘက် လျှောက်လာကြတာတွေ့လိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော်အသင်းတိုက်ထဲ ဝင်သွားတော့ ဆရာညိန်းက *မြင်းခင်းတော်* သီချင်း Chorous ပိုဒ် ကိုအပြီးသတ်ရေးနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒီအပိုဒ်ရဲ့ တေးသွားက-

'မင်းညီမင်းသားမှူးမတ်သားများ ယောကျ်ားအာစာနည်၊ လက်ရုံးရည်×××နှလုံးရည်×××မြင်းကလည်းမြင်းချောမာန်ဖီ၊ ခါးပတ်တော်ရွှေချည်ငွေချည်မောက်တိုမောက်လှဗာလည်ကွေးနဲ့၊ အဲမောင်းလုံ့ရေးပြိုင်ကြသည်×××ဗမာ့တံခွန်ထူချိန်စည် ခွာသံချင်းယှက်×××' ဆိုပြီး ဆက်မရေးသေးဘဲ ဆရာညိန်းက စားပွဲပေါ်မှာ လက်သန်းကိုထောက်ထားပြီး လက်သူကြွယ်၊ လက်ခလယ်၊ လက်ညှိုးထိ မြင်းပြေးသလိုအသံမျိုးနဲ့ ခေါက်ကြည့်နေတယ်။ ဘာအသံထွက်လာတုံးဆိုတော့ *'ဂရောက်ဂရက်၊ ဂရောက်ဂရက်'* မြည်သံ။ ဒီအသံကို မကြိုက်သေးတော့ တခြားနည်းနဲ့အမျိုးမျိုး စမ်းသပ်နေတာကို အနားမှာအတူ ထိုင်နေတဲ့ ဦးရင်လေးက-

'လွယ်လွယ်ကူကူ ရနေပြီပဲကွာ၊ သိပ်ကြိုစည်စိတ်ကူးမနေပါနဲ့' လို့ ပြောနေသံကို ကျွန်တော်ကြားနေရပါတယ်။

လိုချင်တာ၊ ဒီတော့ အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရွတ်ပြီးနေတယ်၊ နောက်ဆုံး စိတ်ထက်သန်လာတဲ့အခုံး အော်ပြီးရွတ်လိုက်တယ်၊ ဝုန်း၊ ဒိုင်းလို့ အသံထွက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ သူ့စိတ်တိုင်းကျ အကြိုက်တွေ့သွားတယ်။ ဒါနဲ့ အဲဒါအတည်ပြုပြီး မောင်ပေါ်ရေ မင်း အဲဒါနှုတ်(စ) ရေးလိုက်တော့ မင်းတို့ တီးဖို့ ငါရေးထားတာ ဆိုပြီးပေးတော့ မောင်ပေါ်ကလည်း ရေးပြီးသီချင်းတိုက်ကြတယ်။ အဲဒါ မောင်ပေါ်က ပွဲတီးရှိတဲ့ တစ်နေ့၊ ပန်းချီဆရာကိုကြွယ်လေးမိန်းမ မခင်မမကဆိုပြီး တီးကြတယ်။ နန်းတော်တောင်ဆရာခင်ကလည်း သူ့သီချင်းကို တီးတိုင်းဆုချတယ်ကွ မောင်ပေါ်ဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း ပွဲတီးတိုင်း ဆရာခင့်သီချင်း အမြဲပါတယ်။ ဆရာခင်ကလည်း မြို့မပွဲတီးရှိရင် လိုက်သွားတာပဲ၊ ဒီတော့ တို့လည်း ခွာသံချင်းယှက် ဝုန်း၊ ဒိုင်းလုပ်ရ မလို ဖြစ်နေပြီ' ဆရာညိန်းနဲ့ ဦးရင်လေးတို့ နှစ်ယောက်ပြော ပြီး တဟားဟားနဲ့ ရယ်နေကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဆရာညိန်းက မယ်ဒလင်နဲ့-

'မြင်းကလည်း မြင်းချောမာန်ဖီ၊ ခါးပတ်တော် ရွှေချည် ငွေချည် မောက်တို မောက်လှ ဗာလည်ကွေးနဲ့ အဲမောင်းလုံ့ ရေးပြိုင်ကြသည်၊ ဗမာ့တံခွန်ထူချိန်စည် ခွာသံချင်းယှက်×××' လို့ ဆိုပြီးရှေ့မဆက်သေးဘဲ မီးမပါတဲ့ ဆေးပေါ့လိပ်ကို ကောက်ဖွာ၊ ပြန်ချလိုက်ပြီးမှ နောက်တစ်ခါ-

'မြင်းကလည်း မြင်းချောမာန်ဖီ၊ ခါးပတ်တော် ရွှေချည် ငွေချည်မောက်တိုမောက်လှ ဗာလည်ကွေးနဲ့ အဲမောင်း လုံ့ရေး ပြိုင်ကြသည်၊ ဗမာ့တံခွန်ထူချိန်စည် ခွာသံချင်းယှက်×××' လို့ ဆိုပြီးရပ်ထားတုန်း ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ လက်သမားဆရာက *'ဂေါက်ဂတ် ဂေါက်ဂတ်'* လို့ ဆိုလိုက်တော့ ဆရာညိန်းက လက်သမားဆရာကိုကြည့်ပြီး တဟားဟားနဲ့ ရယ်လိုက်တာ။ လက်သမားဆရာခမျာ ရှက်တဲ့ မျက်နှာနဲ့ မနေတတ်မထိုင်တတ်ဖြစ်ပြီး တော့ လက်အုပ်ချီရတော့မလို ထိုင်ကန်တော့ရမလို ဖြစ်နေ

ကျွန်တော်တို့ရန်ကုန်က ပြန်လာပြီးတဲ့နောက် အသင်းမှာ ထူးခြားတာတစ်ခုကတော့ ဦးဘသိန်းတစ်ယောက် မြို့မအသင်းက နုတ်ထွက်သွားခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ် အဲဒါက ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် နှစ်လယ်ပိုင်းလောက်ဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း သူလည်း 'သင်္ဂဟ' ဆိုပြီး တီးဝိုင်းတစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပါတယ်

တုန်း ဆရာညိန်းက-

'မင်း ဆိုတာ ကောင်းတယ်ကွ' လို့ ပြောလိုက်တော့ လက်သမားဆရာလည်း ရှက်ရှက်နဲ့ ပြုံးနိုင်လာတယ်။ ဆရာညိန်းနဲ့ ဦးရင်လေးတို့ ထွက်သွားတော့မှ လက်သမားဆရာက ဦးဘငွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်။

'ကျွန်တော် အားနာလိုက်တာဗျာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း ရိုးတိုးရွတဖြစ်ပြီး ဆိုလိုက်မိတာပါ၊ မှားသွားရင်လည်း ခွင့်လွှတ်ကြပါ' လို့ တောင်းပန်နေတော့ ဦးလေးငွေက-

'ကိစ္စမရှိပါဘူးကွာ၊ ဆရာညိန်းက အလွန်သဘောထားကြီးတဲ့လူ၊ မင်းကို ကောင်းတယ်ကွလို့ ပြောသွားတာ အပုတ်

ကျွန်တော်က ဆရာညိန်းတို့ အလုပ်လုပ်နေတာကို နားစွင့်နေသူဆိုတော့ သူတို့ပြောသမျှတွေ အကုန်ကြားနေရပါတယ်။ ဦးရင်လေးက ဆက်ပြောပါတယ်။

'မင်း…နန်းတော်တောင် ဆရာခင်လိုရေးပါလား' တဲ့။ ပြီးတော့မှ ဆက်ပြောတယ်။

'စစ်အတွင်းတုန်းက သီချင်းတစ်ပုဒ်ရေးတာ၊ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ဗုံးတွေအမြောက်တွေ ပစ်ကြခတ်ကြတာတွေ၊ အဲဒီ ပစ်ကြခတ်ကြတဲ့အသံတွေကိုဖော်ပြတဲ့ သီချင်းစာသားနဲ့ တေးသွား ဂီတဖွဲ့စည်းမှုကို သူ သိပ်စိတ်တိုင်းမကျဘူး။ အသံက ပျော့တယ်တဲ့၊ ဟိန်းပြီး ကြောက်စရာကောင်းတဲ့အသံကို

www.burmeseclassic.com

ပြောသွားတာ' ဒါနဲ့ကျွန်တော်ကကြား ဝင်ပြီးပြောပြပါတယ်။

'ဆရာညိန်းက ခွာသံချင်းယှက် ဂေါက်ဂတ်၊ ဂေါက်ဂတ်ကို နဂိုကတည်းက သူ သိတယ်၊ ဒီ့ထက်ကောင်းတာကို ရှာနေတာ၊ သူ တီးနေတုန်း ခင်ဗျားကစိတ်ပါပြီး ဂေါက်ဂတ်အော်ဆိုလိုက်တော့ အဲဒါ အဖြေပေါ်သွားတာပေါ့ဗျာ'

နောက်နေ့ နံနက် ၁၀ နာရီလောက် ကျွန်တော် အသင်းတိုက်ဘက်ရောက်သွားတော့ ကိုဗစိန်နဲ့ ဆရာညိန်းတို့ ကားနဲ့ ရောက်လာကြတယ်။ ကိုဗစိန်က ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ်။ ရန်ကုန်ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဗိုလ်ခင်မောင်လေးထံမှ ကြေးနန်းရိုက်လိုက်တဲ့ကိစ္စ၊ အကြောင်းကတော့ မြို့မအသင်းမှ ရန်ကုန်ကို မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲတီးပေးဖို့ရန်အတွက် အသင်းမှ ဆရာကိုကိုကြီး၊ ဦးတူ၊ ဂင်ဇာရင်ရင်၊ ဘိုခင်၊ မောင်ပေါ၊ ခင်အေး၊ ထွန်းရင်၊ ထွန်းရှိန် ဒီလူတွေကို ယနေ့နေ့လယ် ၂ နာရီလေယာဉ်ဖြင့်လိုက်ခဲ့ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

'ဒီတော့ တို့က ကိုဘသိန်းအပါအဝင် လိုက်ရမယ့် လူတွေကို ပတ်ခေါ်ပြီး လေယာဉ်ကွင်းကို တစ်ခါတည်းသွားကြမယ်။ ကိုပေါကတော့ ဒီကပဲ စောင့်နေ' လို့ပြောပြီး ကိုဗစိန်က ပြောပြောဆိုဆိုပဲ ကားနဲ့ထွက်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ဆရာညိန်းနားသွားပြီး တိုးတိုးတိတ်တိတ် မေးကြည့်တယ်။

'အခု ရန်ကုန်သွားမယ့်ကိစ္စမှာ ကျွန်တော် မပါရင်ဖြစ်တယ်မဟုတ်လားဆရာ' လို့မေးတော့ ဆရာညိန်းက'ဟင်…' ဆိုပြီး အံ့အားသင့်သွားတယ်။ ပြီးတော့မှ-

'မင်းက ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဟိုက လူစာရင်းယူပြီး လေယာဉ်လက်မှတ်နဲ့ခေါ်တာဆိုတော့ လိုက်သွားလိုက်ပါကွာ၊ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား' လို့ ဆရာညိန်းက ပြန်မေးလိုက်တော့ ကျွန်တော်လည်း'ဟုတ်…ဟုတ်ကဲ့'လို့ပဲပြန်ဖြေလိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ကိုရောက်ပြီး နောက်နေ့မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲရက်မှာ ကျွန်တော်တို့မြို့မအသင်းက တိုက်အတွင်းဧည့်ပရိသတ်များကို ဖျော်ဖြေရပါတယ်။ ရန်ကုန်က ဂီတလုလင်မောင်ကိုကို တီးဝိုင်းအဖွဲ့က တိုက်အပြင် ခြံဝင်းထဲက ဧည့်ပရိသတ်များကို ဖျော်ဖြေရပါတယ်။ မင်္ဂလာပွဲပြီးချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့မန္တလေးက မြို့မအသင်းနဲ့ရန်ကုန်က ဂီတလုလင်မောင်ကိုကိုတို့ဝိုင်း၊ နှစ်ဝိုင်းလုံး အောင်မြင်စွာဖျော်ဖြေသွားတဲ့အတွက်မင်္ဂလာ့အရှင်မှ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ကျေးဇူးတင်စကားနဲ့အတူ ဆုလာဘ်များ ချီးမြှင့်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် စားပွဲအရှည်ကြီးမှာ ထမင်းဟင်းလျာများပြင်ဆင်ပြီး ယခုခေတ်အခေါ် ဘူဖေးလို ပုံစံနဲ့ ကျွေးမွေးတော့ အဲဒီခေတ်က ရန်ကုန်မြို့ လူကုံထံအသိုင်းအဝိုင်းရဲ့ ခေတ်မီတဲ့ဧည့်ခံမှုပုံစံကို ဗဟုသုတအဖြစ် တွေ့မြင် ခံစားခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ရန်ကုန်ကအပြန် အမြန်ရထားပေါ်မှာ ကျွန်တော့်ချစ်သူ ခင်လေးအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာပေါ့ဗျာ။ စဉ်းစားကြည့်လိုက်ပြန်တော့ ခင်လေးက လိုက်မယ်၊ မလိုက်ဘူး အဖြေမရခင် သူဦးလေးလာလို့ ကျွန်တော် ပြေးခဲ့ရတာဆိုတော့ ချိန်းထားတဲ့နေရာကို မလာခဲ့ရင်တော့ အကောင်းသားလို့ အောက်မေ့မိတယ်။ တကယ်လို့ စွန့်စွန့်စားစားလာခဲ့ပြီးခါမှ ကျွန်တော့်ကိုမတွေ့လို့ ပြန်သွားတာကို သူ့အိမ်က သိသွားရင်ဒုက္ခပဲ၊ ကဲကွာ…ဒါတွေ မတွေးတာကောင်းတယ်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ကွာဆိုပြီး ရထားပေါ်မှာ အိပ်လိုက်လာခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်မန္တလေးကို ပြန်ရောက်တော့ အိမ်ကိုဝင်၊ ခရီးဆောင်အိတ် ချထားခဲ့ပြီး ခင်လေးဆီသွားတော့ ခင်လေးက ကျွန်တော့်ကိုမြင်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဆိုင်နောက်ခန်းထဲကိုဝင် သွားတယ်။ ဒါနဲ့ကျွန်တော် ဆိုင်ရှေ့နားမှာ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်ပြီး ရပ်ကြည့်နေတုန်း မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ဈေးဝယ်ထင်ပြီး'ထွန်းမောင်ရေ ဈေးဝယ်လာတယ်ဟေ့'လို့ အော်လိုက်တော့'ဩော်··မဟုတ်ဘူးဗျ'ဆိုပြီး ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့ရပါတယ်။ ခင်လေးက ကျွန်တော့်ကို မတွေ့ချင်လို့ အထဲကို ဝင်သွားတာနေမှာလို့ စိတ်ထဲမှာအောက်မေ့ပြီး မချိတင်ကဲ ခံစားနေရပါတယ်။

ဒါနဲ့နောက်နေ့ ကျွန်တော်သူ့ဆိုင်ကို ထပ်သွားပါသေးတယ်။ မနေ့ကလိုပဲ ကျွန်တော့်ကိုမြင်တော့ ဆိုင်နောက်ထဲဝင်သွားတယ်။ ဒါဆိုရှင်းပါတယ်။ ကျွန်တော် သိလိုက်ပါပြီ။ ကျွန်တော့်ကို မတွေ့ချင် မမြင်ချင်တော့ဘူးဆိုတာ၊ ကျွန်တော်ကမှ အသုံးမကျတာ၊ ဘယ်သူ့မှအပြစ်ဖို့နေဖို့ မလိုတော့ဘူး။ ကျွန်တော် ကျေနပ်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်ပြန်လာခဲ့တော့ ငွေမင်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်နားအရောက်မှာ နောက်ကနေပြီး-

'ဟေ့ကောင် ပေါလေး'လို့ အလန့်တကြားခေါ်လိုက်တော့ ကျွန်တော်လန့်ပြီး တုန်သွားတယ်။ ခေါ်တဲ့သူက ကျွန်တော့်ကို ပန်းထိမ်ဆရာညိုထံမှာ အလုပ်လိုက်အပ်ပေးတဲ့ သူငယ်ချင်းပါ။

'မင်းကွာ အတော်နောက်တဲ့ကောင်၊ ဆရာညိုက မနက်ဖြန်လာခဲ့လို့ ပြောထားတာ။ နောက်နေ့ မင်း မလာလို့ ငါ့ကို မေးတော့ ငါ ဘာပြောရမှန်းမသိတာနဲ့ ဆရာ့ပြောပြီး မင်းအိမ်ကို သွားမေးတယ်။ မင်း မြို့မနဲ့ ရန်ကုန်ကိုလိုက်သွားတယ် ပြောလို့ ငါလည်းဆရာ့ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်ရတာပေါ့ကွာ'

'သူငယ်ချင်း မင်း အပြစ်တင်ရင်လည်း ငါ ခံပါ့မယ်ကွာ၊ ငါ့အကြောင်းနဲ့ ငါ ရှိပါစေတော့၊ သွားတော့မယ်ကွာနော်'

ကျွန်တော်တို့ရန်ကုန်က ပြန်လာပြီးတဲ့နောက် အသင်းမှာ ထူးခြားတာတစ်ခုကတော့ ဦးဘသိန်းတစ်ယောက် မြို့မအသင်းက နုတ်ထွက်သွားခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါက ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် နှစ်လယ်ပိုင်းလောက်ဖြစ်မယ် ထင်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းသူလည်း'သင်္ဂဟ'ဆိုပြီး တီးဝိုင်းတစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ များမကြာမီ တစ်နေ့ ကျွန်တော်အသင်းတိုက်ဘက်ကိုသွားလိုက်တော့ မြို့မအတွင်းရေးမှူး ဦးဘကြင်နဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုဗစိန်တို့က–

'မောင်ပေါရေ၊ တို့ ရန်ကုန်ကို သွားရလိမ့်ဦးမယ်ဟေ့၊ ညောင်ရမ်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဈာပနကျင်းပတဲ့ပွဲ သွားရမှာကွ၊ နှစ်ပတ်လောက် အချိန်ရတယ်တဲ့ကွ၊ မင်းတို့လည်း သီချင်းတိုက်ဖို့ အချိန်ရတာပေါ့ကွာ။ ဆရာသန့်နဲ့ ဆရာညိန်းတို့ကိုလည်း ငါတို့ပြောပြီးပြီ'

မကြာခင်မှာဘဲ ဆရာညိန်း ရောက်လာပြီး ဦးဘကြင်ကို–

'မနက်ဖြန် သီချင်းတိုက်ဖို့ လိုက်ပြောလိုက်ပါဦး' လို့ ပြောတော့ ဦးဘကြင်က–

'အေး…အေး ငါလိုက်ပြောလိုက်ဦးမယ်'လို့ ပြောပြီး ထွက်သွားပါတယ်။

နောက်နေ့ ဆရာညိန်းရေးစပ်တဲ့ *ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်* ကို တိုက်ကြတယ်။ ပြီးတော့ ရွှေမန်းရီရီကဖို့အတွက် ယိုးဒယားနဲ့ ဆရာညိန်းရဲ့ *ရှင်တစ်ခုပဲ၊* နောက်ပြီး ဦးသန့် (Arrangement)လုပ်ထားတဲ့ *စိန်ဗေဒါကြီးပတ်စမ်း* စတဲ့ သီချင်းတီးလုံးတွေကို တိုက်ကြပါတယ်။ *စိန်ဗေဒါကြီးပတ်စမ်း*ကတော့ ၃ ရက်လောက် အပိုင်တိုက်ကြရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ကိုရောက်တော့ မြို့မအသင်းက ဆရာညိန်းရေးစပ်ထားတဲ့ *မြို့မတေးသံ* သီချင်းဖြင့် ကိုသန်းမောင်(ရွှေ)က စတင်ဖျော်ဖြေပါတယ်။ ဒေါ်ဂင်ဇာရင်ရင်ကလည်း ဆရာညိန်းရေးတဲ့ *ရှင်တစ်ခုပဲ* သီချင်းကို သီဆိုဖျော်ဖြေပါတယ်။ ဒီနောက်ဆရာသန့်ရဲ့ *စိန်ဗေဒါကြီးပတ်စမ်း* တီးလုံးကို တီးပြပါတယ်။ ပြီးတော့ ရွှေမန်းရီရီက ယိုးဒယားအကနဲ့ ဖျော်ဖြေပါတယ်။

ကျွန်တော် ဂီတလုလင်မောင်ကိုကိုပါ၊ စောစောက
စိန်ဗေဒါကြီးပတ်စမ်း ဆိုတဲ့တီးလုံး တီးသွားတာကြားရတော့
ထူးဆန်းအံ့ဩနေတာ၊ ခင်ဗျားတို့ တီးနေတာကိုလည်း
လူတွေက သိပ်စည်ပြီး ကျပ်ညပ်နေတော့ ဘာမှမမြင်ရဘူး
တဖြည်းဖြည်းလာလို့ ဒီနေရာရောက်လာတာ
အဲဒီတီးလုံးလေး ကြားချင်လိုက်တာ

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ထိုင်နေတဲ့အနားကို လူတစ်ယောက် ရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို 'မြို့မကလား' လို့မေးတယ်။ 'ဟုတ်ပါတယ်'လို့ ကျွန်တော်က ဖြေလိုက်တော့ အဲဒီလူက–

'ကျွန်တော် ဂီတလုလင်မောင်ကိုကိုပါ၊ စောစောက *စိန်ဗေဒါကြီးပတ်စမ်း* ဆိုတဲ့တီးလုံး တီးသွားတာကြားရတော့ ထူးဆန်းအံ့ဩနေတာ၊ ခင်ဗျားတို့ တီးနေတာကိုလည်း လူတွေက သိပ်စည်ပြီး ကျပ်ညပ်နေတော့ ဘာမှမမြင်ရဘူး။ တဖြည်းဖြည်းလာလို့ ဒီနေရာရောက်လာတာ၊ အဲဒီတီးလုံးလေးကြားချင်လိုက်တာ'လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်သူ့ကို ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

'စာရေးပြီး တောင်းလိုက်ပါ၊ ကျွန်တော် ပေးလိုက်မယ် ရပါတယ်'

ဒါနဲ့ သူက စာရေးပြီး တောင်းလိုက်ပါတယ်။ စာ… စောစောက တီးသွားတဲ့ *စိန်ဗေဒါကြီးပတ်စမ်း* ဆိုတဲ့ တီး… လေးကို ကျွန်တော့်တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် မကြားဖူးပါ။ ထူး… ဆန်းအံ့ဩလွန်းလို့ ထပ်မံတီးပြပေးနိုင်ရင် တီးပေးဖို့ တောင်း… ခံပါတယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့စာ။ ဒီစာကို ကျွန်တော် တီးဝိုင်း… ပြတော့ တီးဝိုင်းက ထပ်မံတီးပေးပါတယ်။

အဲဒီလိုတီးပြနေတုန်း မောင်ကိုကိုက ဘယ်မှမကြည့်ဘူး… စန္ဒရားတီးတာကိုပဲ အပြီးအထိစိုက်ကြည့်နေတယ်။ အဲဒီတုန်း… က စန္ဒရားတီးတာက ဦးသန့်ရဲ့သား စန္ဒယားကိုကိုကြီး ဖြစ်ပါ… တယ်။ တီးလည်းပြီးရော သူတစ်ယောက်တည်း လက်ခုပ်တီး… နေတယ်။ လက်ခုပ်တီးပြီးမှ သူကကျွန်တော့်ကို ပြောတာ…

'ခင်ဗျားတို့ မန္တလေးမြို့မကြီး နာမည်ကြီးတယ် ဆိုတာ… ကြီးထိုက်ပါပေတယ်ဗျာ၊ *စိန်ဗေဒါကြီးပတ်စမ်း* တီးလုံးကို… ကြားတော့ ကျွန်တော်က စန္ဒရားမှာလူနှစ်ယောက် ထိုင်တီး… တာမှတ်လို့။ အခုကိုယ်တွေ့ တစ်ယောက်တည်းတီးတာကို… ကိုယ်တိုင်မြင်ရလို့ ဘဝင်ကျသွားပါပြီ' လို့ ပြောသွားပါတယ်။

ညောင်ရမ်းဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဈာပနမှာ *ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်* ကို လေမှုတ်တူရိယာများဖြင့် တီးမှုတ်ပြသွား… တာကို လာရောက်ကြည့်ရှုသူ ပရိသတ်များက ချီးကျူးကြ… ပါတယ်။

မန္တလေးမြို့မက ရွှေမန်း ရီရီနဲ့ အငြိမ့်ခန်းကပြ၊ တီးမှုတ်ပြသွားတာကိုလည်း ချီးကျူး… ထောမနာပြုကြပါတယ်။ ဒီ… မှာ ကျွန်တော်တို့ မြို့မအသင်းက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာနဲ့ မန္တ… လေးကို ပြန်လာခဲ့ကြပါတယ်။

ကိုဘိုခင် သီချင်းရေး… တော့ ကျွန်တော်လည်းသီချင်း… ရေးချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် အသင်းတိုက်ကိုသွား သီချင်းရေးမယ်ပေါ့။ တကယ်ရေးမယ်ဆိုတော့ ဘာ… ရေးရမှန်းမသိဘူး၊ ဒါနဲ့ စန္ဒရားပေါ်က မောင်မိုးကြည် ကဗျာ… စာအုပ်ကလေးတွေ့လို့ လှန်ကြည့်လိုက်တော့– 'ဖြူပြာမှုယာ… သူ့ဇာနတ်ကယ်သွင်'ဒီစာကလေးကို တေးသွားလို ရွတ်ကြည့်… နေရင်း သဘောကျပြီး ရှေ့ဆက်ရေးဖို့စဉ်းစားလိုက်တော့– *'ဖြူပြာမှုယာသူ့ဇာ နတ်ကယ်သွင် မြို့မမောင်တွေပင် ဆီးကြို… စောင့်လျှက်ပင်'* အဲဒီကနေ ရှေ့ဆက်ဖို့ အမျိုးမျိုးရွတ်ကြည့်၊ အမျိုးမျိုးတွေး၊ ဘာမှဖြစ်မလာဘူး။ ဒါနဲ့မကောင်းသေးပါဘူး ကွာဆိုပြီး စာရွက်ကိုလုံးခြေပြီး ပစ်ချထားလိုက်တယ်။ တစ်… တခြား တေးသွားတစ်ခုကို ရွတ်ပြန်တယ်။ ဒါလေး ကောင်း…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုပြီး တေးသွားအပေါ်စာထည့်ကြည့်...

'မြို့မမောင်တွေလာပြီ၊ သင်္ကြန်မယ်တို့ဆီ' ရှေ့ဆက်ပြီး ချက်ချင်း ရွတ်ကြည့်ပြန်တယ်။ ဒါလည်း ရှေ့ဆက်လို့ မရ တော့ စာရွက်ကို ပစ်ချထားလိုက်ပြန်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဟိုဟာကောင်းနိုး၊ ဒီဟာကောင်းနိုးနဲ့ စိတ်က ကောင်းချင်တာပဲ သိတယ်။ ရွတ်လိုက်၊ ရေးလိုက်၊ လုံးထွေး ချထားလိုက်။ အကြိမ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်အစိတ်လောက် ရှိ တော့ စန္ဒရားခုံပေါ်မှာ ထိုင်စဉ်းစားနေတုန်း ဆရာညိန်းနဲ့ ဦးရင်လေးတို့ အသင်းတိုက်ထဲ ဝင်လာကြတယ်။ ကျွန်တော် လည်း ထိုင်ရာကထပြီး တခြားနေရာမှာ သွားထိုင်နေလိုက် တယ်။ ဆရာညိန်းက စန္ဒရားခလုတ်ကလေးတွေကို လက် ညှိုးတစ်ချောင်းနဲ့ လိုက်ခေါက်နေတယ်။ ဆရာညိန်းက ပြော လိုက်၊ ဦးရင်လေးက ရေးလိုက်။ ဒီလိုနဲ့ နာရီဝက်လောက်နေ တော့ ပြီးသွားတယ်။ သီချင်းအပြီးသတ်လာရေးတာနဲ့ တူပါ တယ်။ ပြီးမှ ဆရာညိန်းက ကျွန်တော့်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး-

'တီး လို့ရပြီ တီး တီး' လို့ပြောပါတယ်။

'ကျွန်တော် မတီးပါဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော် သီချင်းရေး ကြည့်နေတာ ဘယ်လိုရေးရမှန်း မသိလို့' လို့ ပြောလိုက်တော့ ဆရာညိန်းက-

'ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ' မေးတော့ ကျွန်တော်က ရေးထားတဲ့ စာရွက်ကလေးကို ပြလိုက်တယ်။

ဆရာညိန်းက ယူကြည့်တယ်။

'မြို့မမောင်တွေ လာပြီ၊ သင်္ကြန်မယ်တို့ဆီ'

ကျွန်တော်ရေးထားတဲ့စာကိုဖတ်ကြည့်ပြီး ဆရာညိန်းက-

'ဘာပြုလို့လဲ ကောင်းသားပဲ'

'မဟုတ်ဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော် ရှေ့မဆက်တတ်လို့ ရေးချင်တာ ဘယ်လိုရေးရမှန်းမသိတာနဲ့ ဒီစာရွက်တွေ ကြိုက်တာနဲ့ ပစ်ချထားတာ ဆရာ' လို့ ပြောတော့-

'မင်းဝါသနာပါလို့ ရေးချင်စိတ်ရှိရင် သူများတွေ ရေး တာတွေကို လေ့လာရတယ်။ ပြီးတော့ စာများများဖတ်ပေး၊ ပြီးတော့ တို့အသင်းမှာ ကိုဘသိန်းလည်းရေးတာပဲ။ ကိုဘ သိန်း ရေးတာလည်းလေ့လာ၊ ဘိုခင်လည်း ရေးနေပြီ၊ ဘိုခင် ရေးတာလည်း လေ့လာ၊ စာကတော့ ဘာစာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖတ်၊ မှတ်ပါ၊ စာက အရေးကြီးတယ်'

'ကျွန်တော် စာတွေဘာတွေ ဖတ်ရကောင်းမှန်း မသိ ပါဘူးဆရာ၊ ရေးချင်စိတ်ပြင်းပြလာတာနဲ့ ရေးကြည့်တာပါ'

ဒီတော့ ဆရာညိန်းက ရယ်လိုက်ပြီးတော့-

'မင်းရေးချင်စိတ်ပြင်းပြနေရင်တော့ ပထမဆုံးရေးထား တဲ့ စာရွက် မင်း မှတ်မိလား' လို့မေးတော့ ကျွန်တော်စာရွက် ပုံထဲက ရှာလိုက်တာ တွေ့ပါတယ်။ အဲဒီစာရွက်ကို ဆရာညိန်း ပြလိုက်တော့-

'ကောင်းသားပဲကွ၊ ဒါပေမဲ့ပြောရရင် ဖြူပြာမှူယာ သူဇာ နတ်မယ်သွင်- ဒါ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အလှအပအနေ အထားကို တင်စားထားတာမျိုး။ အဲဒီမှာ မြို့မမောင်တွေပင် ဆိုတော့ မြို့မမောင်တွေနဲ့ မပတ်သက်သေးဘူးကွ။ ဒါပေမဲ့ မင်းက ဒီလိုပဲရေးထားရင် ဆိုတဲ့သူကလည်း ဒီအတိုင်းဆိုမှာပဲ။ ဘယ်သူမှ ဘာမှမပြောပါဘူး။ သိချင်မှလည်း သိမယ်။ ပြော ချင်တာက ဂီတတို့ ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊ ပန်းထိမ် ဒီအနုပညာတွေ ဆိုတာ ဥပဒေစည်းကမ်း ရှိရတယ်။ စည်းကမ်းမရှိတော့ ဘာ ဖြစ်လဲဆိုတော့ ဘာမှတော့ မဖြစ်ပါဘူး။ သိက္ခာမရှိဘူးပေါ့ ကွာ၊ ပြောမယ်ဆိုရင်အများကြီး၊ ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့။ မင်း စားချင်တဲ့အစာကို အစာကျေညက်အောင်တော့လုပ် လိုက်ပါ၊ ဆက်ပြီးလုပ်လိုက်။ 'ဖြူပြာမှူယာ သူဇာနတ်မယ်သွင် အဲဒီမှာ မြို့မမောင်တွေပင် အကြောင်းအရာက မဆက်မိဘူး၊ ဒီတော့ 'ရှင်းကျော့ ကိုယ်ဟန်ပြင် မခို့တရို့လေးနဲ့ပင်' ဆိုရင်ရော ဘယ်လိုလဲ လိုက်ဖက်ညီမယ်မဟုတ်လား'

'အဲဒါ ကျွန်တော် ဘာရေးရမှန်းမသိလို့ မြို့မမောင် တွေပင် ထည့်လိုက်တာဆရာ'

'အဲဒီတော့ 'ဖြူပြာမှူယာသူဇာနတ်မယ်သွင် ရှင်းကျော့ ကိုယ်ဟန်ပြင် မခို့တရို့လေးနဲ့ပင်- အဲဒါကို မင်းဟာမင်းတေး သွားနဲ့ကိုက်မကိုက် ရွတ်ကြည့်စမ်း' လို့ပြောတော့ ကျွန်တော် ရွတ်ကြည့်တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော် ကျေနပ်နေတာပေါ့ဗျာ။ 'အေး အဲဒီနောက် မင်း ဘာဆက် ရေးမလဲ၊ စဉ်းစားလိုက်'

ကျွန်တော်စဉ်းစားလိုက်တော့ ဆရာညိန်းရှေ့ဆိုတော့ ကျွန်တော် ကြောက်တာပေါ့ဗျာ။ ပါးစပ်က မထွက်ရဲဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မပြောလည်း မဖြစ်ဘူးမဟုတ်ဘူးလား။ ဒီတော့ ကျွန်တော် ခုရေးထားသလောက်ထိ တေးသွားလေးကို ရွတ် လိုက်ပြီးတော့မှ ကြောက်ကြောက်နဲ့-

'ဖျန်းပက်နှံ့သာရေစင် ဆွတ်ဖျန်းလောင်းချင်' လို့ ပြောချ လိုက်တော့ ဆရာညိန်းက-

'အေး ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ အဲဒီတော့ မင်း ဒီတစ်ပုဒ်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြတ်ပြတ်သားသားပြီးအောင်သာ ရေးချလိုက်တော့၊ ဘာမှမကြောက်နဲ့၊ ပိုက်ဆံပေးရတာ မဟုတ်ဘူး' ကျွန်တော် ကတော့ ပြုံးဖြီးဖြီး လုပ်နေရတာပေါ့။

'မင်းခုနက ဖျန်းပက်နှံ့သာရေစင်၊ ကောင်းတယ်ကွ ပက် ဖျန်းလောင်းချင်ဆိုတဲ့ စာသားကိုစဉ်းစားပြီး ရှာလိုက်ဦး။ တကယ်လို့ မရရင် ဒီအတိုင်းဆိုလည်း ရပါတယ်ကွာ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး' လို့ပြောပြီး ဆရာညိန်းနဲ့ ဦးရင်လေးတို့ ပြန်သွား ကြတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း အားတက်ပြီး ဆက်ရေးတော့ တာပဲ။ အိမ်က ထမင်းစား လာခေါ်တယ်။ မစားတော့ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။ အချိန်ကုန်လို့ မီးထွန်းချိန်ရောက်မှ ကျွန်တော် အိမ်ကိုပြန်လာတယ်။ ဒါတောင် ညအိပ်ရာဝင်တော့ အိပ်ရင်း ဆက်ရေးနေသေးတယ်။ နောက်နေ့ မနက်ရောက်တော့လည်း ပါးစပ်ကတဖွဖွနဲ့ ရွတ်နေတာ။ ဒီတော့ အိမ်က ကျွန်တော့်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်မှကောင်းသေးရဲ့လားလို့ အကဲခတ်နေကြသေးတယ်။ ရေးထားတာ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်ရင်ပြုံးလိုက်၊ ရယ်လိုက်၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်၊ မျက်စိမှိတ်ပြီး စဉ်းစားလိုက်ဆိုတော့ ထင်စရာပဲပေါ့ဗျာ။ ဘာထင်ကြထင်ကြ ကျွန်တော်ကတော့ ပြီးအောင်ရေးမှာပဲဆိုပြီး ရေးတာပဲ။

နောက်နေ့ အသင်းတိုက်မှာ ဆရာညိန်းတို့ကို ကျွန်တော်သွားစောင့်နေတာ၊ မကြာခင်မှာဘဲ ဆရာညိန်းနဲ့ ဦးရင်လေးတို့ရောက်လာကြတယ်။ ကျွန်တော် မနေ့ကသီချင်းကို ဆရာညိန်းကိုပြလိုက်တော့ ဆရာညိန်းကဖတ်ကြည့်တယ်။ သီချင်းက-

'ဖြူပြာမှုယာသူ့ဓာနတ်မယ်သွင်×××ရှင်းကြော့ကိုယ်ဟန်ပြင် မခို့တရို့လေးနဲ့ပင်၊ ဖျန်းပက်နှံ့သာရေစင်×××ပက်ဖြန်းလို့ပင်×××ကြည်နူးဖွယ်နွဲ့ဆင်ယဉ်×××'

'လောင်းစမ်းပျိုခင်×××ရွှဲလို့စိုချင်၊ ဖျန်းပက်လို့ ရေစိုတဲ့သူ နှစ်ဦးစိတ်ကြည်လင်×××ဟန်းအိရောင်သွင်××× ပြုံးလို့ချိုရွှင်၊ သူ့မျက်နှာရှေ့လေးတွေ×××ဖွေးဖွေးနုတင်×××ယဉ်ရှာလေးတော့ ငွေနှင်းမောင်လှလင်×××ရှုမြင်သူငေးမိစေသလားခင်' ဆရာညိန်းက ပြုံးကြည့်ပြီး-

'အေး ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်၊ ကဲ ကိုရင်လေး မောင်ပေါ သီချင်း' လို့ ပြောပြီး နုတ်(စ)ရေးဖို့ ဦးရင်လေးကို ပေးလိုက်တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကတော့ ပျော်သွားတာပေါ့။ ဆရာညိန်းက- 'မင်း စာများများ ဖတ်၊ မှတ်လည်းမှတ်' လို့ ပြောပြီး ဦးရင်လေးနဲ့အတူ ဦးဘငွေအိမ်ဘေးနားက ခုံတန်းလျားမှာသွားပြီး ထိုင်နေကြပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ကလည်း ဦးလေးငွေအိမ်ထဲကို ရေဝင်သောက်ပါတယ်။ ရေအိုးစင်က ဆရာညိန်းတို့ ထိုင်နေတဲ့နောက်က သစ်သားအကွက်ရိုက်ထားတဲ့ အကာနားမှာ ရှိနေတာဆိုတော့ ဆရာညိန်းနဲ့ ဦးရင်လေးတို့နှစ်ယောက် အချီအချပြောဆိုနေတာတွေ အကုန်ကြားရပါတယ်။ ဆရာညိန်းက ဦးရင်လေးကို- 'ကိုရင်လေး ကျုပ်က အဲဒီရက်မှာ သွားစရာရှိတယ်။ အဲဒီတော့ အသင်းကိုခင်ဗျား သင်္ကြန်သီချင်း ရေးပေးလိုက်ပါဦး' လို့ပြောတော့ ဦးရင်လေးက-

'မင်းက ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'သွားစရာရှိလို့ပါဆိုမှ ခင်ဗျား ရေးပေးလိုက်ပါ'

'မင်း ရေးလိုက်ရင် ခဏပဲဟာ'

'လုပ်မနေပါနဲ့။ ခင်ဗျား ရေးပေးလိုက်စမ်းပါ'

'ဒီလိုဆို ငါ ရေးရင် မင်းငါ့ကို အပြစ်မပြောနဲ့နော်'

'ဘာလို့ အပြစ်ပြောရမှာလဲ'

'ကဲ…ငါရေးမယ်ကွာ၊ ပြီးမှတော်စွရော်စွ လျှောက်လုပ်တယ်လို့ မပြောနဲ့နော်'

'မပြောပါဘူး' လို့ ဆရာညိန်းကပြောလိုက်တော့ ဦးရင်လေးက-

'ဒါဖြင့်…ငါဆိုပြမယ်။ *သင်္ကြန်မယ်များ တူးပို့တူးပို့ တူးမာရဲ့နော်ဗျာ…*'

ဦးရင်လေးကသူ့ဟာသူဆိုပြပြီး ဆရာညိန်းကို မေ့[illegible] ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ ဆရာညိန်းက-

'ကိုရင်လေး ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်'

'မင်း ငါ့ကို မြှောက်ပြောမနေနဲ့'

'မြှောက်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာကယ်ပြောတာ ဒီ[illegible] စတိုင်မျိုးရှားတယ်။ ဆက်သာကြိတ်လိုက်တော့ ကျုပ်သွား[illegible] တော့မယ်' ဆိုပြီး ဆရာညိန်းထသွားမယ့်အလုပ်မှာ ဦးရင်လေး[illegible]-

'နေစမ်းပါဦးကွာ တော်ကြာ မောင်ပေါလို ဘာ[illegible] ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပါဦးမယ်'

ဒီတော့ဆရာညိန်းက-

'ကဲ ရေးရေး၊ ကျုပ် ပြောမယ်'

'*သင်္ကြန်မယ်များ တူးပို့တူးပို့ တူးမာရဲ့နော်ဗျာ×××ဒါ*[illegible] ပြန်လိုက်။ *သင်္ကြန်မယ်များတူးပို့တူးပို့ တူးမာရဲ့နော်ဗျာ×××* အဲဒီ *ဗျာ* ကိုကျတော့ တင်ဆို၊ ပြီးတော့ ရှေ့ဆက်မယ်နော်၊ *ငွေနှင်း သံစုံ တူးပို့ တူးပို့ အာရုံပျော်ဖြေတာ×××မယ်တို့*[illegible] *လည်း တူးပို့ တူးပို့မာပါစေ ခင်ဗျာ×××*'

ဦးရင်လေးက-

'ကောင်းတယ်ကွ။ စာသားနဲ့ အဝါးနဲ့ တစ်တွဲစီ တစ်[illegible] စီသွားတာ'

ဆရာညိန်းက ရှေ့ဆက်ပါတယ်။

'*မယ်တို့ကိုလည်း တူးပို့တူးပို့မာပါစေခင်ဗျာ××× ပိတောက်တွေဝင်းလျှံ ရွှေရည်လူး×××တူးပို့တူးလှဲ့ဝါ××× ညှင်းလေဖြူးဖြူး ဆော်ကာမြူး×××တူးပို့တူးညင်သာ×××* လာပြီနော်၊ ကျုပ်က ရှေ့ဆက်ဖို့ စိတ်စောနေလို့ ခုနက ရေးထားတာလေး ပြောစမ်းပါဦး' လို့ ဆိုတော့ ဦးရင်လေးက-

'*ညှင်းလေဖြူးဖြူး ဆော်ကာမြူး×××တူးပို့တူးညင်သာ လာပြီနော်*'

'ဘယ်က လာပြီနော်လဲ'

'မင်းပဲ လာပြီနော် ဆိုလို့ရေးလိုက်တာ'

'ဟာ မဟုတ်ဘူး။ လာပြီနော်ကို ဖျက်လိုက်ဖျက်လိုက် *သင်္ကြန်ရေအေးတာ အေးတာ သင်္ကြန်ရေအေးတာ အေးတာ ရွှဲရွှဲလောင်းပါ တူးပို့ တူးပို့ တူးသံ မြူးသည် ချစ်ကြည် သင်္ကြန်ခါ×××* ပြီးပြီဒါပဲ'

'ကဲ ဒါကြောင့် မင်းကို ငါပြောတာ မင်းရေး လိုက်ရင် ခဏပါလို့'

'ကဲ၊ ဟိုဟာလေး ပြင်လိုက်ရအောင် ပထမဆုံးပြောတဲ့ဟာ။ *သင်္ကြန်မယ်များ တူးပို့ တူးပို့*…အဲဒါ ဒီအတိုင်းဆိုလို့[illegible] ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စည်းကမ်းလေးပေါ့၊ သိက္ခာလေးရှိသွား အောင်-*သင်္ကြန်နှစ်ဦး တူးပို့ တူးပို့ တူးမာရဲ့နော်ဗျာ* ကဲ[illegible] သွားပြီဟေ့'

ဆရာညိန်း ထွက်သွားတော့ ဦးရင်လေးက စာရွက်[illegible] ကလေးကိုင်ပြီး ပီတိဖြစ်နေတယ်၊ ကျွန်တော် ဦးဘငွေ[illegible] ထဲက ထွက်လာတော့ ဦးရင်လေးက ကျွန်တော့်ကို ပြုံးကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓောင်ပေါ်သွားမယ်ဟေ့ဆိုပြီး ထွက်သွားတယ်။

ညနေပိုင်းအချိန် မြို့မထဲက ကလာရီနက်မှုတ်တဲ့ ကောင်းညွန့်က-

'ငါ မင်းနဲ့ နှစ်ယောက်တွဲ ဘက်မင်တန် ရိုက်ဖို့စာရင်း တာ အဲဒါ နက်ဖြန်ပွဲရက်မှာ ငါတို့အတွဲက အေးကိုတို့ နဲ့ရိုက်ရမှာ' လို့ဆိုလာပါတယ်။

ဒါနဲ့ပွဲအတွက် ဘက်မင်တန်ကလပ်ကို နှစ်ယောက်သွား သပ်လေ့ကျင့်ကြပါတယ်။ နောက်နေ့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သွားရိုက်တာ နှစ်ပွဲပြတ်ဖြင့် အနိုင်ရခဲ့ပါတယ်။

နံနက် မြို့မပွဲတီး၊ ညနေဘောပွဲ ဒါးတန်းနဲ့ မြောက်ပြင်၊ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲ အလုပ်ကိုရှုပ်နေတာဘဲ။ အလုပ် မရှိဘူး၊ အားလည်း မအားဘူးဆိုတာလို ဖြစ်နေတာ။ ကျွန်တော် ခင်လေးကိုတောင် မေ့သလောက်ရှိနေပါပြီ။ ဒါနဲ့ အသင်းတိုက်ကနေ အိမ်ဘက်သွားလိုက်တော့ ကျွန်တော့်အမေ လှမ်းခေါ်တာနဲ့ ကြုံတယ်။

'မောင်ပေါ် လာဦး။ ကိုပန်းမြတို့ မမြိုင်တို့ မိသားစုလာ ပစ္စည်းတွေ၊ အထုပ်အပိုးတွေ ကူချပေးဦး'

ဦးပန်းမြဆိုတဲ့ လူကြီးကိုတော့ နှစ်ယောက်ပွေ့ချီပြီး ဦးသန့်ရဲ့မိတ်ဆွေသစ်ကုန်သည်များလာရင် တည်းခိုဖို့ဆောက် ထားတဲ့ နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးပေါ်မှာထားခဲ့ပါတယ်။ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ဧည့်သည်မိသားစုတွေရော အဲဒီအပေါ်မှာ နေရာချ ထားခဲ့ပြီးပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။ အမေ့ကိုအကျိုးအကြောင်း မေး ကြည့်တော့လုပ်ငန်းနဲ့လာရင်း ဦးပန်းမြဆိုတဲ့ လူကြီးကို ဆေးရုံကြီးမှာ ဆေးဝါးကုသဖို့ ခေါ်လာတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။

ခါတိုင်းလိုပဲ အသင်းတိုက်ဘက်ကို ကျွန်တော်ရောက် သွားတော့ ဆရာညိန်းက စန္ဒရားလေးကို တီးခေါက်ကြည့်ပြီး အသံရှာနေတယ်။ အနားမှာ ဦးရင်လေးလည်း ရှိနေတယ်။ 'လမင်းဝင်းဝင်းပပ ညချမ်းမှာသာသော အခါ' သီချင်းကိုရေး နေကြတာဖြစ်ပြီး အဆုံးသတ်ရေးနေကြတုန်း ရန်ကုန်မြို့မှ (ဖဆပလခေတ်) ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီး ဦးထွန်းပေနဲ့အဖွဲ့ မြို့မ အသင်းတိုက်ကို ရောက်လာကြပါတယ်။

ဝန်ကြီးက ဆရာညိန်းနဲ့တွေ့ဆုံပြီး စကားပြောရာမှာ အဓိက မေးတာက-

'သီချင်းကြီးသီချင်းခံတွေကို အင်တာနေရှင်နယ် မြူးဇစ် နုတ်(စ)အသုံးပြုပြီး ဆရာတို့ လေမှုတ်တူရိယာတွေနဲ့ မှုတ်လို့ ရသလား' လို့ မေးလာတော့ ဆရာညိန်းက-

'လေမှုတ်တူရိယာတစ်မျိုးတည်းနဲ့လည်း မှုတ်လို့ရပါ တယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ အသုံးပြုနေတဲ့ လေမှုတ် တူရိယာခြောက်မျိုးလုံးနဲ့လည်း မှုတ်လို့ရပါတယ်' လို့ ဖြေ လိုက်တော့ ဝန်ကြီးက အံ့သြသွားတယ်။

'ဒါဖြင့်ဗျာ ဆရာတို့ရေးချင်တဲ့ သီချင်းရေးပြီး တီးပြတာ နားထောင်ပါရစေ' လို့ ပြောပြီး နောက်ရက်ချိန်းလိုက်တယ်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

■

မြို့မချစ်မိတ်ဆွေများအား လေးစားစွာဖြင့်
မြို့မကိုပေါ်

ဘာသာစကား သင်တန်း

English Language Classes

U San Lin Tun
B.E (Metallurgy),Y.I.T
M.A(Thesis),ITBMU

- Basic English Conversation
- Vocabulary Enrichment Course (Basic)
- Phonetics
- Basic Writing Course (Academics)
- Advanced English/Creative Writing Course

Chinese Language Classes

Daw Moe Moe Lwin
B.A (History)
Dip in Chinese (Y.U.F.L)

နိုင်ငံခြားသွားမည့်သူများအတွက် စကားပြော (၂) လနှင့် ပုံမှန် (ရေး၊ ဖတ်၊ ပြော) တန်းခွဲသစ်ရှိသည်၊ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား၊ ရုံးဝန်ထမ်းများအတွက် တရုတ်စာ 4 skills တတ်မြောက်စေရန် သင်ကြားပေးသည်။

သင်တန်းတည်နေရာ

၃၃၇ (စတုတ္ထထပ်)၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊ (လမ်း - ၄၀ထောင့်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
© 01 245211, 01 251850, 09 49329071, 09 250280028

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလွမ်းပွဲလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် သမိုင်းပဲဖြစ်ဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ကြ
ရေးကြသားကြတဲ့အခါ ကျယ်ကျယ်ပြန့်သွားပြီဖြစ်တဲ့လူတွေအကြောင်းပဲ
ရေးကြတာများပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့
အရသက်ရှိတင်ရှားရှိနေသေးသူများရဲ့ အတိတ်ပုံရိပ်အချို့ကို
ပြန်မှတ်တမ်းတင်တဲ့ 'သက်ရှိရာဇဝင်'က
ပိုစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

□

ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်းတွေကို အလေးထားတတ်တဲ့အကျင့်က

မကြွေပန်းတို့ သက်ရှိရာဇဝင်

ပသျှန်နွယ်

စတုတ္ထတန်းလောက်က စ,ပါလာပြီး
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့ရသူတွေထဲမှ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းများ
(Best Friend) လို့ ခွဲခွဲခြားခြားသတ်မှတ်ထားသူတွေလည်း
ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ 'မြင်မြင်ချင်း ချစ်ခင်'ဆိုတဲ့
စကားနဲ့သေနဲ့ကျင်အတိုင်းလို့ ဆိုနိုင်လောက် မျက်နှာတည်
မျက်နှာကြောတင်းတဲ့ ကျွန်တော့်ကို လူတွေက
စကားတွေ အများကြီးပြောမိကြမှ ခင်မင်နားလည်သွားကြတာ
များပါတယ်။ ကျောင်းသားဘဝက
တန်းခွဲတစ်ခုမှာ ကျောင်းသား ငါးဆယ်ခြောက်ဆယ်ရှိရင်
ကျွန်တော်နဲ့စကားပြောပြောဆိုဆိုရှိကြတာက
ကိုးယောက် ဆယ်ယောက်လောက်ပဲ ရှိတတ်ပြီး
တကယ် နှစ်နှစ်ကာကာ ခင်မင်သွားတာကတော့
ဒါ့ထက်အများကြီးနည်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အားသာချက်လို့
ထင်မိတာကတော့ အဲဒါကတော့ စိတ်သဘောထားချင်း
တိုက်ဆိုင်လို့ပေါင်းသင်းမိပြီဆိုရင်တော့ ဘယ်ဘဝရောက်ရောက်
မဖောက်မပြန် ပေါင်းသင်းတတ်ခြင်းပါပဲ။
အဲဒီလိုသူငယ်ချင်းကလည်း ရှားပါးလှပြီး ဘဝတစ်လျှောက်
ဆယ်ဂဏန်းတောင် မပြည့်ခဲ့ပါဘူး။
၁၉၆၅-၆၆ ပညာသင်နှစ်မှာ မန္တလေး၊ အမှတ်(၁)
အမျိုးသားသီးသန့်အခြေခံပညာအထက်တန်းကျောင်း၊
ဆဋ္ဌမတန်း(G)ကို စတင်မြို့မတွေ့၊ နေခဲ့တဲ့အလယ်တန်းကျောင်းလည်း
မတူတဲ့ ကျောင်းသား ၄ ယောက်ရောက်လာကြပြီး
တကယ့်သူငယ်ချင်းအရင်းတွေ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

ရသစာတမ်း

အမှတ် ၂၉၊ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၁၄

www.burmeseclassic.com

ဒီလေးယောက်ဟာ တစ်တန်းတည်း ဆုံမိတာကလွဲရင် ဘဝချင်း ကွာခြားကြသူတွေပါ။ မန္တလေးသားစစ်စစ်ရယ်၊ မန္တလေးခရိုင်ပညာဝန်ရဲ့သားဖြစ်တဲ့ ပခုက္ကူသားရယ်၊ အဒေါ်ဖြစ်သူ တီတီစီကထိကနဲ့ ပါလာတဲ့ ပဲခူးသားရယ်နဲ့ နောက်ဆုံးတစ်ယောက်က ဦးလေးဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှာနေတဲ့ ကျောက်ပန်းတောင်းသား ကျွန်တော်ရယ်ပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ ၄ ယောက် ရှစ်တန်းနဲ့ ကိုးတန်းမှာ ဘယ်လောက်ထိ တပူးတွဲတွဲ ဖြစ်သွားကြသလဲဆိုရင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်ကြင်မြိုင် မျက်စိနောက်ပြီး ဆယ်တန်းတက်ကြရတဲ့အခါ တန်းခွဲတစ်ခုစီ ခွဲပစ်လိုက်တာတောင် ကျွန်တော်တို့ ၄ ယောက်ကတော့ ကျောင်းနားချိန်တိုင်း ဆုံမြဲဆုံလျက်ပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အဋ္ဌမတန်း နှစ်စလောက်မှာပဲ ၄ ယောက်တွဲဓာတ်ပုံရိုက်ကြ၊ ကျွန်တော်တို့အမည်တွေကိုလည်း တစ်လုံးတည်း ခေါ်ကြတယ်။ 'ဆွေ-မျိုး-သက်-အေး'တဲ့လေ။

ကျွန်တော်တို့ သိပ်ပျော်ခဲ့ကြပါတယ်။ လေးယောက်သား ရေတံခွန်တောင်တက်ခဲ့ကြ၊ ဆည်တော်လေးကို ပျော်ပွဲစားထွက်ခဲ့ကြ၊ တီ-တီ-စီ ဘောလုံးကွင်းမှာ ဘောလုံးကန်ခဲ့ကြ၊ 'မျိုး'ရဲ့ အော်စတင်ကားနဲ့ နန်းတွင်းရေကူးကန်၊ ထွန်းလှပဟိုတယ်ရေကူးကန်တွေ အရောက်သွားပြီးရေကူးခဲ့ကြ၊ ကျောင်းပိတ်ရက်တချို့မှာ တစ်ဦးတည်းသား'ဆွေ'ရဲ့ မေမေ ချက်ကျွေးတဲ့စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေစားသောက်ကြနဲ့ ဒီနေ့ ကျောင်းသားလေးတွေ ဒီလိုပျော်ရွှင်တဲ့ဘဝ မရနိုင်ကြဘူး ထင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ အားလုံးပဲ ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှာ အခြေခံပညာအထက်တန်းကို (က)အဆင့်နဲ့ တူညီစွာ အောင်မြင်ပြီး မတူညီတဲ့ ဘာသာတွဲတွေနဲ့ ကွဲသွားကြတယ်။ 'သက်'က သတ္တဗေဒအဓိကနဲ့ မော်လမြိုင်ကောလိပ်၊ 'မျိုး'က ရူပဗေဒအဓိကနဲ့ တောင်ကြီးကောလိပ်၊ 'ဆွေ'က သစ်တော၊ ကျွန်တော်က ဥပဒေ

မလုပ်နိုင်တာ
မစဉ်းစားတဲ့သူနဲ့
လုပ်နိုင်တာ
အကုန်လုပ်တဲ့သူ
ဘယ်သူက
ပိုမြင့်သလဲ
ဘယ်သူက
ပိုမှန်သလဲ
ကျွန်တော့်မှာ
စဉ်းစားမဆုံးတော့
သူတို့နှစ်ဦးဟာ
ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာမှာ
ထူးထူးခြားခြား
ကောင်းမွန်သူတွေ
ဖြစ်ကြပါတယ်

အဓိကများနဲ့ ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံ တက္ကသိုလ်အတူတူ ရောက်သွားကြပါတယ်။ အခု ကျွန်တော် အထူးပြုပြောမှာက 'သက်'ဆိုတဲ့ 'သက်ထွန်း'ပါ။

သက်ထွန်းက ဘွဲ့ရပြီး မှော်ဘီဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း O.T.S တက်ပြီး စစ်ဗိုလ်ဖြစ်သွားတယ်။ ထောက်လှမ်းရေးကို (ယခင်) ဗိုလ်ချုပ်ခင်ညွန့် စ,တာဝန်ယူတော့ သူက ဗိုလ်မှူးဘဝနဲ့ ထောက်လှမ်းရေးဖြစ်သွားတယ်။ နေရာအနှံ့ တပ်မှူးလုပ်ရပြီးနောက် စစ်မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးဌာနကြီး ပေါ်လာတော့ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးနဲ့ ရောက်သွားပြန်တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ရဲမှူးချုပ်၊ သူနဲ့ ကျွန်တော်က သူ ရာထူးသိပ်မကြီးခင်အထိ စာအဆက်အသွယ် မပြတ်ရှိတယ်။ သူ မေမြို့(ပြင်ဦးလွင်)မှာ သင်တန်းတစ်ခုလာတက်တဲ့တစ်ကြိမ်မှာ ကသာက ကျွန်တော်နဲ့ မန္တလေးတည်းခိုခန်းတစ်ခုမှာဆုံပြီး တစ်ညလုံးနီးပါး စကားတွေ ပြောခဲ့ကြဖူးတယ်။

သက်ထွန်းက အသားဖြူ လူရည်သန့်၊ လူချောတစ်ယောက်ဖြစ်ရုံသာမက စစ်ဗိုလ်ဝတ်စုံနဲ့ အတော်လိုက်ဖက်သူဖြစ်ပါတယ်။ အလောက်လူကြီး၊ စာသင်တဲ့ ဆရာ ဆရာမရယ်လို့လည်း ပြန်မပြောခဲ့တာမရှိဘူး။ သူ့အထူးခြားဆုံးအချက်က အမေကို အလွန်ချစ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူ တာဝန်ကျရာနေရာတိုင်း အမေကို ခေါ်ထားတယ်။ သူ့ဘဝတစ်လျှောက် ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှလည်း ကြိုက်ဖူးတယ်လို့ မရှိဘဲ အသက် ၄၀ ပြည့်ချိန်မှာတော့ သူလူပျိုကြီးလုပ်တော့မယ်လို့ သူငယ်ချင်းတွေကို ကြေညာတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ သူ့အမေလောက် မချစ်နိုင်လို့ပါပဲတဲ့။ သူဟာ အမေ့စကားကို တစ်ကြိမ်သာ ပယ်လှန်ဖူးပါသတဲ့။ သူဗိုလ်သင်တန်းပြေတော့ ရန်ကုန်မှာ ကျွန်တော့်အဆောင်မှာ တည်းတယ်။ ဒသမတန်းအောင်ချိန် မေမြို့ ဗိုလ်သင်တန်းတုန်းကလည်း အမေ သဘောမတူလို့ မဖြေခဲ့ရဘူး။ ဒီတစ်ခါတော့ အမေ သဘောမတူလည်း ဖြေလိုက်တော့မယ်လို့ ပြောပြီး သူ့အမေရဲ့စာပြတယ်။ စာက အမေ အလယ်တန်းပြဆရာမကြီးရဲ့ရသမြောက်စာတစ်စောင်ဆိုတာ မှတ်မိနေပါတယ်။ စစ်ထဲမဝင်စေချင်ကြောင်းပါ။ စာအဆုံးသတ်ကလေးက လှပလွန်းလို့ ကျွန်တော် အမြဲအမှတ်ရနေတာပါ။ **'သားအသက်ကို မေမေ ပိုင်ပါရစေ'**တဲ့လေ၊ 'အသက်'ဆိုတာ သားရဲ့အသက်လည်း ဖြစ်နိုင်သလို သားနာမည်'အသက်'လည်း ဖြစ်နိုင်နေပြန်တာမို့ပါ။

သူငယ်ချင်းဟာ စိတ်လည်းဆတ်၊ ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ စကားပြောလည်း တတ်တော့ သူ့ရဲ့တပ်မတော်သားဘဝမှာ ပြောခဲ့ဆိုခဲ့တာလေးတွေက မှတ်မိချင်စရာဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ သူ စစ်ဗိုလ်ပေါက်စဘဝက တာဝန်စယူချိန်မှာ ရဲဘော်တွေကို တန်းစီပြီး'မင်းတို့ရဲဘော်တွေ ပြောလေ့ရှိတာက ချဉ်ပေါင်ခင်းနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟင်း လဲရဲတယ်ဆိုတဲ့စကား။ ထဲမှာ ချဉ်ပေါင်ဟင်းနဲ့ဝက်သား ချင်တဲ့သူရှိရင် ခုကတည်းက ခဲ့ပါ။ မင်းတို့က သေနတ်တစ် ကိုင်တာ၊ ငါက သေနတ်နှစ် ကိုင်တာ'လို့ ပြောပြီး ချဲလင်းခေါ်

ရွှေတန်းမှာ တပ်ရင်းမှူးကို ညနေ စီစဉ်ပေးရတဲ့ ဗိုလ်ကြီးဘဝ တပ်ရင်းမှူးက 'ဗိုလ်သက်ထွန်း တော်နဲ့ လာသောက်ဗျာ'လို့ခေါ် 'ဗိုလ်မှူးကြီး သီးသန့်သောက်ပါ။ မှ ကျွန်တော့်ဘာသာ သောက် အရက်အတူတူ သောက်ရင်း များရင် ကျွန်တော်ပဲ နာမယ်'လို့ ရှိတဲ့အတိုင်း ပြောရဲသူ။ စစ်မဟာ ရောက်စဉ်မှာ 'လူတွေက အုမ ာင့်လို့ သီလမစောင့်နိုင်တဲ့ ဒုက္ခလို့ နေကြတယ်။ သီလစောင့်ကြည့်ကြ ါ၊ အုမ တောင့်ပါလိမ့်မယ်'လို့ပြော သလို၊'ငွေဆိုတာ မဟုတ်တဲ့ နေရာမှ လိုသာ၊ ဟုတ်တဲ့နေရာမှာ သိပ်မလို 'လို့ ပြောခဲ့သူ၊'အာဏာကို ဘယ်သူ အလွဲသုံးစားလုပ်သလဲဆိုရင် အာဏာရှိသူတွေပဲ အလွဲသုံးစားလုပ် ပေါ့'လို့ ပြောခဲ့ရဲသူဖြစ်ပါတယ်။

သူ့အကြောင်း စဉ်းစားမိရင် အမြဲ ညဉ့်တွဲသတိရမိသူတစ်ယောက် ရှိပါ တယ်။ အဲဒီသူငယ်ချင်းအကြောင်း သည်းရေးချင်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော် ဥပဒေဘွဲ့နဲ့ ရှေ့နေလိုင်စင်ရပြီးတော့ ကသာမှာ (၁၅)နှစ် ကြာသွားတယ်။ ဆွေမရှိ၊ မျိုးမရှိ လူခံလည်း မရှိ၊ မိမိ ဒေသနဲ့လည်း ဆက်စပ်မှုမရှိဘဲ ဒီမြို့မှာ အဲဒီလိုနေဖြစ်သွားတာဟာ ကံစီမံရာ အတိုင်းပဲ ထင်ပါတယ်။

စာပေဟောပြောပွဲကြီးများကို နှစ်စဉ်မပျက် ကျင်းပတဲ့ ကသာမြို့မှာ ရန်ကုန်နဲ့မန္တလေးက ထင်ရှားတဲ့ စာရေး ဆရာကြီးများ ရောက်ဖူးဟောပြောဖူးကြ ပါတယ်။ ကျွန်တော်က လူငယ်ရှေ့နေ လည်းဖြစ်၊ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်များ လည်း မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ရေးဖြစ်နေချိန်ဆို တော့ စာပေလုပ်သားအတွင်းရေးမှူး ဖြစ်လာပါတယ်။ စာပေဟောပြောပွဲတွေ မှာ ဝတ္ထုတို၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါး၊ ပန်းချီ ပြိုင်ပွဲများက ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ ဆုရသူများကို ဧည့်စာရေးဆရာကြီးများ က ဆုပေးတဲ့အစီအစဉ်လည်း အမြဲ တမ်းပါပါတယ်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင် ဘာ စာပေဟောပြောပွဲမှာ ဝတ္ထုတို ပထမနဲ့ ကဗျာဒုတိယ ဆု ၂ ဆုကို ဘဏ်ဝန်ထမ်းလူငယ်ဘွဲ့ရ ကိုတင့်လွင် ရပါတယ်။ အဖွဲ့က သတ်မှတ်တဲ့ ဆရာ မြသန်းတင့်ရဲ့ လေရူးသုန်သုန်(ပ)(ဒု) နှစ်တွဲကို ဧည့်စာရေးဆရာကြီး မြသန်း တင့်ကပဲ ချီးမြှင့်ခဲ့ပါတယ်။ ဆုရှင်ကို တင့်လွင်နဲ့ ကျွန်တော် အယူအဆတူစွာ ပေါင်းသင်းခင်မင်လာလိုက်ကြတာ ခုဆို ၃၅ နှစ် ပြည့်လုပါပြီ။

ကိုတင့်လွင်က အမြဲလိုလို ရယ် ရယ်မောမော နေတတ်ပြောတတ်ပြီး အသားဖြူပြီး အရပ်လည်းမြင့်တယ်။ ဆံပင်ခပ်ရှည်ရှည်ကို သေသေသပ်သပ် ဖြီးထားတတ်ပါတယ်။ သူက အင်္ကျီ ကြောင်ကျားနဲ့ လက်တိုအင်္ကျီ မဝတ် သလောက်ပါဘဲ။ ကိုတင့်လွင်က ကော်လာပါ လက်ရှည်အင်္ကျီကို တိုက်ပုံ ထပ်ဝတ်တာ များပါတယ်။ စကားအသံ တိုးတိုးပျော့ပျော့ပြောတတ်ပေမဲ့ သူနဲ့ အယူအဆမညီရင်တော့ အပြုံးအရယ် မပျက် ငြင်းခုံဖို့ဝန်မလေးသူလည်း ဖြစ် ပါတယ်။ ဘာသာရေးလိုက်စားမှုက တော့ ကျွန်တော့်အတွက် သူလိုလူနောက် တစ်ဦးမတွေ့သေးပါ။ ပြီးတော့ ဘယ် တုန်းကမှ ဆေးလိပ်မသောက်၊ ကွမ်း မစားခဲ့သူ၊ ဘယ်လောင်းကစားမှ မလုပ် လည်း မလုပ်တတ်၊ မလုပ်လည်း မလုပ်ဖူးသူ၊ အရက်သေစာဆိုတာက တော့ အသက်ကိုခြွေမယ့်အဆိပ်ပမာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ကြုံခဲ့ဖူးတာတစ်ခုက ကသာမှာ ကိုတင့်လွင်ရှိခဲ့စဉ် ကာလများမှာ မြို့ နယ်စာပေလုပ်သားရန်ပုံငွေ ဗီဒီယိုပြပါ တယ်။ သိပ္ပံအက်ရှင်ကားမျိုးပါပဲ။ တစ်ညမှာ ရုံအဝင်ဝ ခုံတန်းလျားနှစ်ခု မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ကျွန်တော်နဲ့သူ စကားပြောရင်း ရုံပေါက်စောင့်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်နေရာက ရုံထဲက တီဗွီကို ခပ် စောင်းစောင်းမြင်ရပြီး ကိုတင့်လွင်ထိုင် တဲ့နေရာကတော့ တမင်လှည့်မကြည့်ရင် မမြင်ရပါ။ အဲဒီနေ့က ဥပုသ်နေ့လို့ မှတ် မိနေပါတယ်။ ကျွန်တော်က ရုပ်ရှင်ထဲ မှာ ထူးခြားတဲ့အခန်းမြင်ရင် စကား ပြောရင်း ကြားဖြတ်ပြီး ကိုတင့်လွင်ကို ပြောပြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ပြော လက်စစကားတန့်တန့်သွားပေမဲ့ ဇာတ် ကားအကြောင်း ဘာမှမပြောဘဲ ပြော လက်စ စကားကိုသာ ဆက်ပြောပါ တယ်။ သုံးကြိမ်လောက်ကြုံလိုက်ရ တော့ ကျွန်တော်လည်း မနေနိုင်တော့ ဘူး။'ကိုတင့်လွင် ဗီဒီယိုဇာတ်ကား မကြည့်ဘူးလား'လို့ ထုတ်မေးရတော့ တယ်။ သူက'ဦးမြင့်ဆွေအေးကို စကား ပြောချင်လို့ ကျွန်တော် လာထိုင်တာ အမှန်တော့ ဒီနေ့ ကျွန်တော် ဥပုသ်ရ တယ်'တဲ့။ ဒါ သူ့ရဲ့ဘာသာရေး စံချိန် စံညွှန်းတစ်ခုပဲ။ ဥပုသ်စောင့်ရင် တီဗွီ တောင် မကြည့်ရဘူးတဲ့။ သွားလေရာ မှာလည်း စိတ်ပုတီးတစ်ကုံး အမြဲပါ တတ်သူဖြစ်ပါတယ်။

ကိုတင့်လွင်နဲ့စခင်တော့ သူ အိမ် ထောင်မကျသေးပါ။ စီးပွားရေး တက္ကသိုလ် ဘွဲ့ရဖြစ်ပေမဲ့ လုပ်ငန်းစစ် ဆေးရေးအဖွဲ့ လက်အောက်ခံ စာရင်းရုံး မှာ အလုပ်မဝင်ဘဲ ဘဏ်မှာအငယ်တန်း ဝန်ထမ်းဝင်လုပ်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ စသိ စဉ်က အသေးစားချေးငွေရုံး အထက် တန်းစာရေး၊ နောက် ရာဖြတ်၊ ရာဖြတ် ဘဝနဲ့ ဝန်ထမ်းရွေးချယ် လေ့ကျင့်ရေး အဖွဲ့က ခေါ်တဲ့အရာရှိ စာမေးပွဲတွေ သွားသွားဖြေတယ်။ တတိယအကြိမ်၊ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှုဘဏ်လက်ထောက် မန်နေဂျာ ၅ ဦးခေါ်တော့ ဖြေတဲ့ သူ ၃၀၀၀ အနက် ထူးချွန်စွာပါသွားတယ်။ နောက်တော့ အမေရိကန်မှာ အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့ သင်တန်း သွားတက်ခဲ့ရဖူးတယ်။ နောက် ၈၈ အရေးအခင်းကျတော့ သူ့မူလဇာတ်ခံ

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံရေးစိတ်အရ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှုဘဏ်(MFTB)ရဲ့သပိတ်ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သွားပြီး ရာထူးမှ ရပ်စဲခံလိုက်ရပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ပေါ်ထွန်းစ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဗဟိုကို ရောက်သွားပါတယ်။ သူက ကျောင်းသားဘဝမှာလည်း ဦးသန့်အရေးအခင်းနဲ့ မှိုင်းရာပြည့်အရေးအခင်းများမှာ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ MFTB မှာ သူ ရာထူးလက်ရှိကာလအတွင်းမှာ ကျွန်တော်က တရားရေးဝန်ထမ်းအဆင့် ၃ တစ်ဦး။ (စာရေးဆရာမြတ်သင်း)ရဲ့ "တရားရေးဝန်ထမ်းအဆင့် ၁ ဖြစ်ရမှာထက် ပြည်သူ လက်ခံတဲ့ စာရေးဆရာဖြစ်ချင်ပါတယ်" ဆိုတဲ့စကားကို ပြန်ပြောပြတဲ့အခါ "ကျွန်တော်လည်း ဒီမိုကရေစီသာ ရမယ်ဆိုရင် လက်ရှိရာထူးနဲ့ လဲနိုင်ပါတယ်" လို့ ပြန်ပြောဖူးတယ်။ ဒါဟာ စကားနောက်တရားပါသွားတယ်လို့ပြောရမလား မသိပါဘူး။ နောင်ပထမပုဂ္ဂလိကဘဏ်မှာ မန်နေဂျာ၊ ရိုးမဘဏ်မှာ မန်နေဂျာ၊ လက်ထောက်အထွေထွေမန်နေဂျာ စသည် အဆင့်ဆင့်တာဝန်ယူရစဉ်မှာပဲ အရေးပေါ်နိုင်ငံရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅ (ည)နဲ့ ထောင် ၇ နှစ်ကျပြီး သာယာဝတီအကျဉ်းထောင်ရောက်သွားပါတယ်။ အခုတော့ သူက အယ်ဒီတာစာရေးဆရာ ဖြစ်နေပါပြီ။

သက်ထွန်းနဲ့ ကိုတင့်လွင်မှာ တူညီတဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ မတူညီတာကတော့ သက်ထွန်းက စနစ်တစ်ခုအောက်မှာ တာဝန်ရှိခဲ့သူနဲ့ ကိုတင့်လွင်ကတော့ ဘဝနဲ့ရင်းပြီး အဲဒီစနစ်ကို အနုနည်းနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူ ဖြစ်ခြင်းပါပဲ။ ငယ်သူငယ်ချင်း သက်ထွန်းနဲ့ နောင်မှ ရင်းနှီးခင်မင်တဲ့ ကိုတင့်လွင်တို့ကြားမှာ ကျွန်တော်ရှိနေပြီး သက်ထွန်းက အလင်းထဲမှာ၊ ကိုတင့်လွင်က အမှောင်ထဲမှာ၊ ကိုတင့်လွင်က သက်ထွန်းကို မြင်ပေမဲ့ သက်ထွန်းက ကိုတင့်လွင်ကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်မသွားခဲ့ဘူး။

ကျွန်တော်တို့ "ဆွေ-မျိုး-သက်-

တကယ်တော့
သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ
လူ့လောက
မြေပြင်လမ်းမကြီးရဲ့
တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ
မျိုးကွဲအဆင်ကွဲ
အပင်မြင့်ကြီးတွေပေါ်မှာ
ပွင့်ခဲ့တဲ့ အရောင်ကွဲ
အနံ့ကွဲ ပန်းနှစ်ပွင့်နဲ့
တူလှပါတယ်
လောကကြီးက
သူတို့ကြောင့်
အကျည်းမတန်ဖူးသလို
သူတို့အလှ
သူတို့ရနံ့တွေနဲ့တောင်
လောကကို
တစ်နိုင်တစ်ပိုင်
လှစေခဲ့သူတွေပါ

အေး" ကြား စစ်ဗိုလ်ဖြစ်သွားတဲ့သူငယ်ချင်းက နေရာသစ်၊ ရာထူးသစ်ရောက်တိုင်း အနည်းဆုံးစာတစ်စောင်စီတော့ ရေးမယ်လို့ ကတိရှိပေမဲ့ သူ ရာထူးကြီးသွားတော့ အဲဒီကတိကိုမတည်နိုင်တော့ပါဘူး။ (စာရေးလေ့ရှိတဲ့ခေတ် မဟုတ်တော့တာလည်း ပါမယ်)။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ပေါ်လာချိန် ကျွန်တော်ကသာအဖွဲ့ချုပ်မှာ ဝင်လှုပ်ရှားနေတယ်ဆိုတာသိတော့ "သူငယ်ချင်း တရားသူကြီးတွေ၊ ဌာနဆိုင်ရာတွေနဲ့ ဆက်ဆံရတာ မခက်ဘူးလား" လို့ပြောပြီး ကျွန်တော်တို့အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး(ယခု-ဥက္ကဋ္ဌ)ကို ရည်ညွှန်းဟန်နဲ့ "ကျွန်တော်တို့က အဖြူထည်ကိုလိုချင်တာ၊ ကျွန်တော့်အမြင်မှာတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလို အပြစ်ကင်းတဲ့ ခေါင်းဆောင် မတွေ့ဖူးသေးဘူး" လို့ စာထဲရေးလိုက်တာ ဖတ်ခဲ့ရဖူးပါတယ်။

သက်ထွန်းက "၁၉၉၀ ပြည်သူ့[illegible] ရွေးကောက်ပွဲကို ရိုးရိုးသားသားလု[illegible] ပေးပြီး အနိုင်ရပါတီကိုလည်း အာဏာ[illegible] လွှဲပေးလိမ့်မယ်၊ "နယ်တွေမှာ မတရား[illegible] ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်(ဥပမာ နိုင်ငံရေးသမား[illegible] တွေကို စစ်တပ်က ပေါ်တာဆွဲတာမျိုး[illegible] အထက်ကို တိုင်စမ်းပါ။ အရေးယူပေး[illegible] မှာပါ။ ကျွန်တော်တို့စစ်တပ်က အဲဒီလို[illegible] လုပ်ဖို့ ခွင့်မပြုပါဘူး" ဆိုတာမျိုး စာရှည်[illegible] တွေရေးတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က[illegible] သူငယ်ချင်းက လူမှန်ဖြစ်ပေမဲ့ အ[illegible] တစ်ခုသားတစ်ခု လူပျိုကြီးအဖြစ် ရုံး[illegible] အနေများတဲ့အရာရှိဘဝမှာ အပြင်လော[illegible] အကြောင်း မှန်မှန်ကန်ကန် သိဟန်မတူ[illegible] ပါဘူး။

ရန်ကုန်ဘူတာကြီးနား ရိုးမဘဏ်[illegible] တစ်ခုတည်း ရှိသေးစဉ်က ကျွန်တော်[illegible] ရန်ကုန်ရောက်တိုင်း ရိုးမဘဏ် ကိုတင့်[illegible] လွင်ရုံးခန်းမှာ အချိန်တော်များများရှိ[illegible] ပါတယ်။ နေ့လယ်စာများကိုလည်း[illegible] ရိုးမဘဏ်နဲ့တွဲလျက် စားသောက်ဆိုင်[illegible] မှာပဲ စားဖြစ်ခဲ့တာ များပါတယ်။ အဲဒီ[illegible] တုန်းက ကိုတင့်လွင်အိမ်က ရန်ကင်း[illegible] ဆရာအတတ်သင်နားက ရပ်ကွက်[illegible] ကလေးထဲမှာ။ ကိုတင့်လွင်ရဲ့ထူးခြား[illegible] ချက်က ငွေကိုဘယ်တော့မှ မကုန်သင့်[illegible] တာ မကုန်စေရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေကို[illegible] ခြိုးခြံချွေတာပြီး သုံးသင့်တာကို စနစ်[illegible] ဇယားကြီးကြီးနဲ့သုံးပြီး အဖြုန်းကိုတော့[illegible] ဘယ်တော့မှ အဖြစ်မခံဘူးထင်ပါတယ်[illegible] သူ ငွေစုပုံတစ်ခုက မှတ်သားစရာပါ[illegible] အဲဒီတုန်းက ကိုတင့်လွင်က ထီးချိုင့်မြို့[illegible] အသေးစားချေးငွေရုံးခွဲမှာ ရာဖြတ်၊ သူ[illegible] ချစ်သူ မအေးအေးက ကသာမြို့ မြန်မာ[illegible] စီးပွားရေးဘဏ်မှာ ငွေကိုင်၊ တစ်ကြိမ်[illegible] ကျွန်တော် ထီးချိုင့်မြို့နယ်တရားရုံးအ[illegible] ချိန်းက ကသာအပြန် ကိုတင့်လွင်က[illegible] အိတ်မပိတ်ဘဲ စာအိမ်တစ်အိတ်ကို[illegible] မအေးအေးကို ပေးဖို့ပေးလိုက်ပါတယ်[illegible] သူတို့နှစ်ဦးတွဲ ငွေစုနေတာပါတဲ့[illegible] စာအိတ်ထဲမှာ ငွေဘယ်လောက် ပါ[illegible] သလဲ။ (၁၀) ကျပ်တန်တစ်ရွက်သာ[illegible] နောက်ဆုံးမှာတော့ ကိုတင့်လွင့်နဲ့ မအေး[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ဟာ သူတို့စုငွေနဲ့ပဲ မင်္ဂလာပွဲ ...နိုင်တာပါပဲ။

ကိုတင့်လွင်က ရန်ကုန်မှာ ဘယ်...သွား လိုင်းကားပဲစီးချင်သူပါ။ ...တော်တို့ ခေါ်ရင်သာ တက္ကစီ စီးပါ...။ ဒါပေမဲ့ သူက ကုသိုလ်ကောင်းမှု ...လည်း ရန်ပုံငွေဖွင့်ပြီးလုပ်တဲ့ ...ရှုရေးဆိုလည်း ဘယ်လောက် ...လိုင်းကားနဲ့ အရောက်သွားတဲ့ ...ဘစ်နှစ်တစ်ခေါက် ကသာ အမေ့ ...လည်း ပြန်ဖြစ်အောင်ပြန်သူ။ လမ်း ...ဘက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ငွေကုန်မခံလို ...အဖေးမိတ်ဆွေလက်ဆောင်ပေးရင် ...ခြားခြားလေးတွေ ပေးသူ၊ ဧည့် ...ဧည့်ခံမင်းကျွေးရင်လည်း ဟင်းကောင်း ...ကောင်းမွန်မွန်နဲ့ ကျွေးတတ်သူ ဖြစ်ပါ...။

ကိုတင့်လွင်ရဲ့ ဆုံးသွားပြီဖြစ်တဲ့ ... သက်ရှိအမေတို့ဟာ စာရေး ...နေပါကြတယ်။ တစ်ဦးခရီးသွား ...ရောက်လေရာက စာရေးသတဲ့။ ကို...တင့်လွင် သာယာဝတီထောင်ကျတော့ ကိုတင့်လွင်အမေက ကသာကနေ ကျွန်တော့်ဆီစာရေးပါတယ်။ ကျွန်တော်...လည်း အားပေးစာပြန်ပါတယ်။ ...ဒေါ်ရဲ့စာထဲမှာ 'ဒေါ်ဒေါ်လည်း ...သက်ကြီးပါပြီ။ ထောင် ၇ နှစ်ဆို ...တော့ ဒေါ်ဒေါ် မသေခင် တွေ့ရမယ် ...ထင်တော့ပါဘူး'လို့ ရေးရှာပါတယ်။ ...စရာက ကိုတင့်လွင် ထောင်က ...တာ ၁၀ နှစ်ကျော်ရှော့မယ်။ ...ဒေါ်ဒေါ်လည်း အသက် ၉၀ ကျော်ပြီ ...ပါတယ်။ ယခုတိုင် စာဖတ်နိုင်ဆဲ၊ ...ကျန်းမာဆဲပါတဲ့။

ကိုတင့်လွင် ရီးမဘဏ်မှာ ရှိတုန်း ... သူကြုံရတဲ့အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ...သတိတရပြောချင်ပါသေးတယ်။ အဖြစ်အပျက်က မုန့်ဟင်းခါးဖို လုပ်ငန်းလုပ်...တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၊ ဘဏ်က ငွေချေး...တဲ့ကိစ္စ။ နေတာက မြောက်ဥက္ကလာပ...မှာဖြစ်ပြီး သူတို့အစ်ကို အစိုးရဘဏ်...မန်နေဂျာတစ်ယောက်က တစ်ဆင့်ဆက်သွယ်ပြီး ကိုတင့်လွင်နဲ့ ခင်မင်သွားရာက ငွေချေးလိုကြောင်းပြောသတဲ့။ အဲဒီတုန်းက ကိုတင့်လွင်က အကြွေးဝယ်ကတ်တာဝန်ခံ၊ ချေးငွေတာဝန်ခံ မန်နေဂျာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုတင့်လွင်က ငွေချေးတဲ့လုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွေ ပြောပြတယ်။ ဘဏ်က လာစစ်တဲ့အခါ အချိုရည်စသည်လောက်ဖြင့်ပဲ ဧည့်ခံလိုက်ဖို့၊ လက်ဆောင်တွေ ဘာတွေမပေးဖို့လည်း မှာခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ချေးငွေရသွားပါတယ်။

တစ်ည ကိုတင့်လွင်ဘဏ်က ပြန်မရောက်သေးချိန် မုန့်ဟင်းခါးဖို ပိုင်ရှင်က ကိုတင့်လွင်နေတဲ့ ရန်ကင်းအိမ်ကို ရောက်လာတယ်။ မအေးအေးက အငယ်သမီးလေး နို့တိုက်လျက်တဲ့၊ မအေးအေးက ကိုတင့်လွင် ဘဏ်က ပြန်မရောက်သေးဘူးလို့ ပြောတော့ သူခဏ ထိုင်စောင့်သေးတယ်။ နောက်တော့ စာအိတ်တစ်အိတ်ကို ဆက်တီစားပွဲပေါ်တင်လိုက်ပြီး 'ဆရာကို ဒီစာအိတ် ပေးလိုက်ပါ'ဆိုပြီး ပြန်ကြမယ်ဆိုတော့ မအေးအေးက 'စာဆိုရင်တော့ ထားခဲ့ပါ။ ငွေဆိုရင် ပြန်ယူသွားလိုက်ပါ'လို့ ပြောသတဲ့။ ဧည့်သည်များက 'စာပါ၊ ငွေ မဟုတ်ပါဘူး'ဆိုပြီးထားသွားသတဲ့။ ကိုတင့်လွင် ည ၈ နာရီကျော်လောက်မှ ပြန်ရောက်လာပြီး စာအိတ်ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ စာမဟုတ်ပါဘူး။ ငွေတချို့ပါပဲ။

ကိုတင့်လွင်လည်း ညစာတောင် မစားတော့ဘဲ အင်္ကျီလဲ၊ စာအိတ်ကို အိတ်ကပ်ထဲ ခေါက်ထည့်ပြီး ကားဂိတ်ပြန်တက်ခဲ့ရပြန်ရော၊ မုန့်ဖိုအိမ်ကို လိုက်သွားတယ်။ ညအတော် မိုးချုပ်နေပါပြီ။ မုန့်ဖိုပိုင်ရှင်ကို ပိုက်ဆံပြန်ပေး၊ တစ်ဖက်က တောင်းပန်ရင်း ငြင်း၊ နောက်ဆုံးတော့ သူတို့ငှားပေးလိုက်တဲ့ ကားနဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်လာရတယ်။ ပိုက်ဆံ ပြန်ပေးလို့ မရခဲ့ဘူး။

အဲဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်က 'အဲဒီလိုဆိုတော့ အဲဒီငွေကို ဘာလုပ်လိုက်သလဲ။ လှူလိုက်သလားလို့'လို့မေးတော့'ကျွန်တော်ဘယ်လိုပြန်ပေးပေး ယူမှာမဟုတ်လို့ ဘဏ်မှာရှိတဲ့ သူတို့ငွေစာရင်းထဲ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်တယ်'တဲ့။ ယနေ့ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများ စိတ်ဓာတ်တုန်လှုပ်စရာ ဆောင်ရွက်ချက်ပါပဲ။

သက်ထွန်းနဲ့ကျွန်တော်က သူ ရဲ့မှူးချုပ်ဘဝထိ အဆက်အသွယ် လုံးဝ မပြတ်သေးပါဘူး။ စာချင်းဆက်သွယ်တာ ရှိသလို လူချင်းလည်း တွေ့ရပါသေးတယ်။ လူချင်းစကားပြောရင်တော့ နိုင်ငံရေးအကြောင်း မပါအောင် ကျွန်တော် သတိထားပြောပေမဲ့ စာရေးရင်တော့ ပါကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က ကိုတင့်လွင်ရဲ့ မုန့်ဟင်းခါးဖို ချေးငွေကိစ္စကို အခြေခံပြီး ကိုတင့်လွင်ရဲ့ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ၊ ဘာသာရေး လိုက်စားမှုများကို ကိုတင့်လွင် နိုင်ငံရေးသမားဆိုတာ မပါစေဘဲ စာနဲ့ ရေးတယ်။ သူက ဘယ်သူဘယ်ဝါလဲ စူးစမ်းမှုမပြုဘဲ ချီးမွမ်းပါတယ်။ အဲဒီလိုဝန်ထမ်းရှားပါးနေပါပြီလို့ပဲ ပြောပြီး သူကလည်း အားကျမခံ သူ တာချီလိတ်ထောက်လှမ်းရေးတပ်မှူး ဘဝအတွေ့အကြုံကို ပြန်ရေးပါတယ်။ သူ တာချီလိတ်မှာ တာဝန်ကျစဉ် ကျိုင်းတုံ ခ-ဝ-တ-က သူတို့ဘာသာ မြေတစ်ကွက်ချပေးခဲ့ကြောင်း၊ အဲဒီမြေကွက်က ဘတ်ငွေ ၇ သိန်းတန်ကြောင်း၊ သူနေလည်း သွားမနေနိုင်၊ တပ်မတော်သားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရောင်းစားဖို့လည်း မသင့်လျော်လို့ ဒီအတိုင်းပဲ ခ-ဝ-တ ကို သူပြန်အပ်ခဲ့ကြောင်း ရေးခဲ့ပါတယ်။

တစ်ရက် ကိုယ့်မိသားစုနာရေးမှာ သူတို့နှစ်ဦးကို ထိပ်တိုက်ဆုံပေးရတာ ကျွန်တော့်အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားစရာပါ။ သက်ထွန်းကို ကိုတင့်လွင်က အရှိအတိုင်း အသိအမှတ်ပြု သိမြင်နှုတ်ဆက်ပေမဲ့ သက်ထွန်းကတော့ ကိုတင့်လွင်ကို သာမန်ဘဏ်မန်နေဂျာတစ်ဦးအနေနဲ့ပဲ အသိအမှတ်ပြုနှုတ်ဆက်ခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားသူအဖြစ် သူ့ကို ကျွန်တော် မပြောပြနိုင်ခဲ့ဘူး။

သက်ထွန်းက ၁၉၉၁ ပြည့် ရွှေကောက်ပွဲကို ရှိုးရှိုးသားသား လုပ်ပေး

www.burmeseclassic.com

လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ခဲ့သူဖြစ်တဲ့အပြင် သူကိုယ်တိုင်ကတော့ ပါတီစွဲမထားဘဲ အမတ်လောင်းရဲ့ အရည်အချင်းကို ကြည့်ပြီး မဲပေးမယ်လို့ပြောခဲ့တယ်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ရွေးကောက်ပွဲ ရလဒ်အတိုင်း အဖွဲ့ချုပ်ကို အာဏာလွှဲမပေးတဲ့အပြင် စစ်တပ်ခေါင်းဆောင်ပြောင်း၊ အဖွဲ့ချုပ်ကို ချေမှုန်းစတာတွေ ဖြစ်လာတော့ သူ့လေသံပြောင်းသွားပါပြီ။ အဲဒီမှာ သူ့စာပါမှတ်သားစရာစကားက 'ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ် မလုပ်နိုင်တာ မစဉ်းစားဘူး' တဲ့လေ။

အဲဒီတုန်းက ကိုတင့်လွင် ထောင်မကျသေးဘူး၊ ရိုးမဘဏ်မှာ ရှိသေးတယ်။ သက်ထွန်းစကားကို ကိုတင့်လွင်ကို ပြန်ပြောတဲ့အခါ ကိုတင့်လွင်ရဲ့ တုံ့ပြန်စကားကလည်း မှတ်သားစရာဖြစ်နေပြန်ရော။ 'ကျွန်တော်က ကိုယ်လုပ်နိုင်တာ အကုန်လုပ်တယ်' တဲ့။

မလုပ်နိုင်တာ မစဉ်းစားတဲ့သူနဲ့ လုပ်နိုင်တာ အကုန်လုပ်တဲ့သူ ဘယ်သူက ပိုမြင့်သလဲ၊ ဘယ်သူက ပိုမှန်သလဲ ကျွန်တော့်မှာ စဉ်းစားမဆုံးတော့။ သူတို့နှစ်ဦးဟာ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာမှာ ထူးထူးခြားခြားကောင်းမွန်သူတွေဖြစ်ကြပါတယ်။ သက်ထွန်းကလည်း အရာရှိပေါက်စဘဝမှာ အရက်ယမကာ အထိုက်အလျောက် သောက်ခဲ့ပေမဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ဘီယာ၊ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာဆိုတာ သီးရိုက်တာ အားလုံးစွန့်လွှတ်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာဆိုတာတော့ ဘယ်စဉ်ကမှ မသုံးခဲ့သူပါ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့နှစ်ဦး လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြတဲ့လမ်းနဲ့ ထိတွေ့ကြရတဲ့ ဘဝတွေ မတူကြတော့ ပန်းတိုင်ချင်းလည်း တူမယ်မထင်ပါဘူး။ တူတာ တစ်ခုကတော့ အသက်အရွယ်ကောင်းကြတုန်း ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးမြင့်ကြတုန်း အကျင့်စာရိတ္တစံပြများ ဖြစ်ကြပါလျက် စနစ်တစ်ခုရဲ့အောက်မှာ တစ်ပုံစံတည်းဖယ်ရှားခံခဲ့ကြရတာပါပဲ။

နောက်ဆုံးအချုပ်မှာတော့ ကိုတင့်လွင်ဟာ မောင်လွင်မွန်(ကသာ)သို့ မဟုတ် လောကဓံကပေးတဲ့ဒုက္ခတွေကို ရှိ(ရယ်)တောင် ရယ်နေနိုင်သေးတယ်ဆိုတဲ့ 'ရှိနေနိုင်' ဖြစ်လာပါတယ်။ သက်ထွန်းကတော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်နဲ့ တစ်ပြုံလုံးထဲကဆိုတော့ ရာထူးအားလုံးပြုတ်၊ သုံးရက်ကြာ ဖမ်းဆီးအစစ်ဆေးခံရပြီး အမေမှတစ်ပါး မိသားစုမရှိ၊ ပိုင်ဆိုင်မှု နတ္ထိနီးပါးနဲ့ နေရာမှားရောက်နေသူ ရဲမှူးချုပ်ဟာ ထောင်တော့မကျခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ခုချိန်မှာ ဘာဖြစ်သွားသလဲဆိုတာ စုံစမ်းမရလောက်အောင် သတင်းအဆက်အသွယ်ပြတ်တောက်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စကားတစ်ခွန်းကတော့ သဲလွန်စတစ်ခုအလား ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့အစ်မဆီ ပြန်ပို့ခဲ့ရတဲ့ အမေကို 'ဗိုလ်မှူးကြီး အမေ ဖြစ်ရတာထက် ရဟန်းမယ်တော်ဖြစ်ရတာ ပိုမြတ်ပါတယ်' ဆိုတဲ့စကား။ သူငယ်ချင်းကို လွမ်းဆွတ်လှပါတယ်။

❑

တကယ်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ လူ့လောကမြေပြင် လမ်းမကြီးရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ မျိုးကွဲအဆင်ကွဲ အပင်မြင့်ကြီးတွေပေါ်မှာ ပွင့်ခဲ့တဲ့ အရောင်ကွဲ အနံ့ကွဲ ပန်းနှစ်ပွင့်နဲ့တူလှပါတယ်။ လောကကြီးက သူတို့ကြောင့် အကျည်းမတန်ဖူးသလို သူတို့အလှ သူတို့ရနံ့တွေနဲ့တောင် လောကကို တစ်နိုင်တစ်ပိုင်လှစေခဲ့သူတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ စနစ်ဆိုးဆိုတဲ့မုန်တိုင်းက တိုက်လွှင့်ချရမှာတော့ ဘယ်ဘက်ကအပင်၊ ဘယ်အရောင်နဲ့ပန်း၊ ဘယ်အနံ့နဲ့အပွင့်လို့ ချင့်ချိန်ရိုး၊ ရွေးချယ်ရိုးမရှိတာမို့ သူတို့ဟာမုန်တိုင်းထန်ထန်ကိုကြုံပြီး မြေပြင်ကို မတိမ်းမယိမ်းသက်ကြွေခဲ့ကြရပါတယ်။

ပင်မြင့်မှာ သူတို့မရှိတော့ပေမဲ့ ပွင့်ခဲ့ဖူး၊ လှခဲ့ဖူး၊ မွှေးခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာကို ကြုံဖူးသိဖူး ခံစားဖူးသူတွေရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ သူတို့ရဲ့အဆင်း၊ သူတို့ရဲ့ရနံ့များနဲ့ အတူ မကြွေပန်းတွေအဖြစ် ရှိနေမယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်နေမိပါတယ်။ ■

ဝသုန်နွယ်

ရှပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

ဖြန့်ချိရေး

စာပေ

အမှတ် ၁၃၃
လမ်း ၄၀
ကုန်သည်လမ်းနှင့်
မဟာဗန္ဓုလလမ်းကြား
ကျောက်တံတားမြို့နယ်
ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း
၀၁-၃၉၈၂၂၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းလွန်းခင်စာပေတိုက်

ပန်းဝက်ပါ

ဗိုလ်ကလေးတင့်အောင်

၃၀၀၀ ကျပ်

ထွက်ပြီ

ရွှေအမြုတေ

လက်ရွေးစင်ဝတ္ထုရှည်စုစည်းမှု-၄

ခင်ဝတ္တာ၊ ကြူးနှစ်၊ မင်းလူ၊ ကိုငြိမ်း(မန္တလေး)၊
ကျောင်းကုန်းညွှန့်မှူး၊ ဒေါ်ငြိမ်းနေမင်း၊ မိချမ်းဝေ၊
မှုစိုး(ဆင်ဖြူကျွန်း)၊ မာန်(တောင်လုံးပြန်)၊
ထွန်းသစ်၊ မောင်နှင်းပန်း

၃၀၀၀ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး လင်းလွန်းခင်စာပေ

မှတ် ၄၉၊ ပထမထပ် (ဝဲ)၊ လိပ်ကန်လမ်း ၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း -၀၁-၂၉၃ ၄၀၁ ၊ ၀၉ ၂၂၀ ၁၇၃၀ ၊ ၀၉- ၄၂၁၇ ၁၉ ၇၁၂

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အန်တီခင်(ဒဂုန်ခင်ခင်လေး)ထံမှ
တွေ့ရသော အခြားစာရွက်များမှ
တစ်ရွက်တွင်-
'မက္ခရာမင်းသားသည်
ကြိုညှပ်မင်းသမီးနှင့် သင့်နေသည်တွင်
အစ်မ မကွေးမင်းသမီးကို ကြိုက်ပြန်သည်။
ဖြစ်ရန် လှည့်ပတ်ပြောဆိုရာ
မကွေးမင်းသမီးက ကြိုညှပ်မင်းသမီးမှာ
အခြားမဟုတ် ညီမအရင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဘိုးတော်ဘုရား(ခမည်းတော်ဘုရား)ကလည်း
စုလျားရစ်ပတ်၍ လက်ထပ်
ထိမ်းမြားထားသူ ဖြစ်ပါသည်။
မချစ် မခင်ဝံ့ပါ။ ငြင်းဆန်နေသည်ကို
မက္ခရာမင်း မကြိုနိုင်၊ သေတော့မည့်ဆဲဆဲ
ရှိသည်တွင်မှ မောင်ပြေက ရေးသည့်စာကို
ကြားသိရ၍ မကွေးမင်းသမီးကို
မက္ခရာမင်းက ရသည်ဆိုပါသည် ဘုရား'
ငင်း မောင်ပြေဆို ဟူ၍ ရေးထားသည့်
စာရွက်လည်း ပါသည်။
ဤစာရွက်၌ ရေးထားသော မက္ခရာ
မင်းသားဆိုသည်မှာ ဗဒုံမင်း(ဘိုးတော်
ဘုရား)နှင့် ဒုတိယမြောက် နန်းမိဖုရား
သီရိမဟာရတနာဒေဝီ(မူလက
မြောက်ဆောင်တော် မိဖုရား)တို့၏

မက္ခရာအချစ်၊ မက္ခရာမေတ္တာ (သို့မဟုတ်) အမိုက်ထဲမှ ရွှေ (အဆက်)

မောင်သန်းဆွေ၊ထားဝယ်၊

သားတော်ဖြစ်သည်။ ငယ်မည် မောင်ဖြိုး၊
၁၁၅၃ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၅ ရက်
နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ၁၁၅၉ ခုနှစ်တွင်
မင်းရဲကျော်စွာဘွဲ့၊ ၁၁၆၄ ခုနှစ်တွင်
သတိုးမင်းလှကျော်စွာဘွဲ့၊ ၁၁၆၈ ခုနှစ်တွင်
မဟာသီရိဓမ္မရာဇာဘွဲ့များကို
ခမည်းတော်က အဆင့်ဆင့် ပေးခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။ မွေးချင်း ညီတော်မှာ
လှိုင်မင်းသား(မောင်ရိုး)ဖြစ်၍ ညီမတော်မှာ
ကျောက်ဆည်မြို့၊ မြစ်သားမြို့များကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မက္ခရာမင်းသားသည် ဆရာ ပေါ်သန်နှင့်
ပါလာသည့် ဆရာဝန် ဒေါက်တာ ပရိုက်
သာသနာပြုဆရာတော်ဆိုင်းမွန်း
အင်္ဂလိပ်ကုန်သည် မစ္စတာ ရော်ဂျာတို့ဆီမှ
အင်္ဂလိပ်စာနှင့် စကားကို သင်ယူခဲ့သည်
သို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်စကား
ကောင်းကောင်းပြောတတ်၍
ရေးတတ် ဖတ်တတ်ပါသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စားရသည့် မြို့စားမင်းသမီး(ရွှေနန်းမြင့်) ဖြစ်၏။

မက္ခရာမင်းသားသည် မက္ခရာမြို့ အပြင် ဖန့်ကျီတိုက်ကို ကံကျေးခံရသော်လည်း မက္ခရာမင်းသားဟုပင် အမည်တွင်သည်။ ဘိုးတော်အလောင်းမင်းတရားကြီးနှင့် ရုပ်ချင်းဆင်သည်ဟု ပြောကြသည်။ သူငယ်စဉ်က ခမည်းတော်ဗဒုံမင်းနှင့် နောင်တော်အိမ်ရှေ့မင်းသားတို့ ယိုးဒယား(ယခု ထိုင်း)၊ ရခိုင်၊ မဏိပူရ၊ အာသံ စသည့် နယ်ချဲ့တိုက်ပွဲများ အောင်ပွဲဆင်နေသည့် အခါတွင် သူ မပါချေ။ ပညာရေးကိုသာ အရေးထားခဲ့ပြီး လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ဗဟုသုတ၊ စာပေရေးရာကိုသာ လိုက်စားခဲ့သည်။ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ ဗေဒင်ကျမ်းနှင့် ပါဠိ၊ သက္ကတဘာသာများကိုလည်း လေ့လာသည်။ ထိုဘာသာရပ် ကျမ်းပေါင်း ၂၃၄ ကျမ်းကို အရပ်ရပ်မှ စုဆောင်းယူလာစေပြီး မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုစေပါသည်။ မက္ခရာမင်းသား မောင်ဖြိုးသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျန်းမာရေးအရ မစွမ်းသန်ပါ။ သွက်ချာပါဒ လေငန်းရောဂါ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

ထို့ကြောင့် လက်ရုံးရည်ကို အသားမပေးဘဲ နှလုံးရည်ဖြင့် နိုင်ငံနှင့် လူမျိုး အကျိုးစီးပွား တိုးတက်အောင် သူ့ဘဝကို ပညာဗဟုသုတပွားများရေး နယ်ပယ်မှာသာ မြှုပ်နှံလိုက်ဟန်တူ၏။

မက္ခရာမင်းသားသည် ဆရာ ယုဒသန်နှင့် ပါလာသည့် ဆရာဝန် ဒေါက်တာ ပရိုက်၊ သာသနာပြုဆရာ ဆိုင်းမွန်း၊ အင်္ဂလိပ်ကုန်သည် မစ္စတာ ရော်ဂျာတို့ဆီမှ အင်္ဂလိပ်စာနှင့် စကားကို သင်ယူခဲ့သည်။ သို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်စကားကောင်းကောင်းပြောတတ်၍ ရေးတတ်ဖတ်တတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ခရစ်နှစ် ၁၈၃၀ ပြည့်နှစ်လောက်တွင် မက္ခရာမင်းသားက အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်ကို မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုရန် ကြိုးစားသည်။ ဒေါက်တာ ပရိုက်၏ အကူအညီ ရခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဒေါက်တာ ပရိုက်

> ခရစ်နှစ်
> ၁၈၃၅ လောက်တွင်
> အင်္ဂလိပ်–မြန်မာ
> အဘိဓာန် လက်ရေးမှု
> ပြီးစီးခဲ့သည်
> ခရစ်နှစ်
> ၁၈၄၁ ခုနှစ်တွင်
> အိန္ဒိယပြည်
> ကလကတ္တားမြို့
> ဆာကူလာလမ်း
> နှစ်ခြင်းခရစ်ယာန်
> သာသနာပြု
> ပုံနှိပ်တိုက်တွင်
> ပုံနှိပ်၍
> တင့်စကွဲယားရှိ
> ဗြိတိသျှစာကြည့်တိုက်မှ
> ထုတ်ဝေခဲ့သည်

မရှိသောအခါ ခရစ်နှစ် ၁၈၃၃ ခုနှစ်တွင် မစ္စတာ ချားလိန်းနှင့် ဆက်၍ ဘာသာပြန်သည်။ ခရစ်နှစ် ၁၈၃၅ လောက်တွင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာအဘိဓာန် လက်ရေးမှု ပြီးစီးခဲ့သည်။ ခရစ်နှစ် ၁၈၄၁ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယပြည် ကလကတ္တားမြို့၊ ဆာကူလာလမ်း၊ နှစ်ခြင်း ခရစ်ယာန် သာသနာပြု ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ပုံနှိပ်၍ တင့်စကွဲယားရှိ ဗြိတိသျှ စာကြည့်တိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

အထက်ပါအတိုင်း နှလုံးရည်နှင့် ပြည့်စုံသော မက္ခရာမင်းသားကြီးသည် လူကာသာ ကျန်းမာရေးအရ မစွမ်းသန်သော်လည်း အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သော မောင်ပြေဆိုသူ၏ ရေးသားချက်အရ 'အချစ်ရေး၌ စွမ်းလှသည်' ဟုဆိုရပေမည်။

မက္ခရာမင်းသားကြီးကို ခမည်းတော် ဗဒုံမင်းက သူနှင့် ဟန်လင်း၊ စကုမြို့များကို စားရသည့် သီရိတိလောကဒေဝီ မိဖုရားတို့မှ မြင်သည့် သမီးတော်လတ် ကြည့်ညှပ်မြို့စား မင်းသမီး သီရိသီဝလိဒေဝီ(မင်းရွှေရုပ်)နှင့် လက်ဆက်ပေးထားသည်။ မြောက်သားတော် ကြည့်ညှပ်မင်းသမီးကလည်း ကဗျာစာပေလိုက်စားပြီး ကျေးစေရတု ရေးခဲ့ သည့် စာဆိုတော်မင်းသမီးဖြစ်သည်။ မက္ခရာမင်းသားနှင့် ကြည့်ညှပ်မင်းသမီးတို့မှ သမီးတော်နှစ်ပါး မွေးဖွားခဲ့၏။ သမီးတော်ကြီးမှာ ပန်းတောင်းမြို့ကို စားရသည့် ပန်းတောင်းမြို့စား မင်းသမီး(နန်းရွှေမြင့်)ဖြစ်သည်။ သမီးတော်အငယ်မှာ(မင်းရွှေကြူ)ဖြစ်၏။ ထိုသို့ သမီးတော်နှစ်ပါး ထွန်းကားနေသည့် အချိန်တွင်မှ မက္ခရာမင်းသားသည် အချစ်ရေးကိစ္စနှင့်ရှုပ်လာသည်။ မြောက်သားတော် ကြည့်ညှပ်မင်းသမီးတွင် အစ်မတော် မကွေးမြို့ကိုစားရသည့် မကွေးမြို့စားမင်းသမီး သီရိသီလဒေဝီ(မင်းရွှေမှုတ်)ဟူ၍ ရှိသည်။ ထိုမရီးတော် မကွေးမင်းသမီးကို မေတ္တာရှိသည်ဟူ၍ ဖြစ်လာလေသည်။ မရီးတော် မကွေးမင်းသမီးက မသင့်လျော်ကြောင်း၊ ညီမတော်အရင်းနှင့် လက်ဆက်ထား၍ သမီးတော်နှစ်ပါးပင် ထွန်းကားနေပေရာ ညီမတော်နှင့် တူမတော်လေး နှစ်ပါးတို့ မျက်နှာတော်များကို ထောက်ထားစေချင်ကြောင်းနှင့် ပြန်၍ မေတ္တာတော် မထားဝံ့ပါကြောင်း အပျိုတော်(ကသည်းမ)မသီယမှတစ်ဆင့် အကြောင်းပြန်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မက္ခရာမင်းသား၏ သမီးတော်ကြီး ပန်းတောင်းမင်းသမီးကို ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းတရားကြီးက မေဃဝတီ ဝက်မစွပ်၊ စံပါယ်နဂိုရ်ကင်းနှင့် ဟံသာဝတီအခွန်များကို စားစေသည်။ ထိုသို့ မြောက်စားပြီး အသက် ၇ နှစ်အရွယ်တွင် မြေးတော် စစ်ကိုင်းမင်းသားနှင့် လက်ဆက်ပေးခဲ့သဖြင့် သီရိမဟာရတနာဒေဝီဘွဲ့နှင့် မိဖုရားတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့သည်။

၄င်းအချိန်က မက္ခရာမင်းသားကြီး၊ မြောက်သားတော် ကြည့်ညှပ်မင်းသမီးတို့ မိသားစုအတွက် ပျော်မဆုံးမော်မဆုံး ဖြစ်နေသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်မျိုးတွင် မက္ခရာမင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားကြီး၏ အချစ်ရေးကိစ္စက တစ်ခန်းထလာခြင်း ဖြစ်သည်။

အန်တီခင်(ဒဂုန်ခင်ခင်လေး)ထံမှ အရှက်တွင် 'ငှင်းမောင်ပြေဆို' ဟူ၍ ရေးထားသည့်အောက်၌ စာဆိုတော်မောင်ပြေက မက္ခရာမင်းသားကြီးအတွက် မရီးတော် မကွေးမင်းသမီးအားပေးရန် အောက်ပါစာလည်း ရေးထားသည်။

'ဖြပ္ဗာညွှန်းမှာလ၊
ရာသွန်းထောင်သစ်လို့၊
ချယ်မဲ့ဉာဏ်။
ဇွေ့မြေ့ငယ်မြွက်ကုန်၊
သက်မဲ့ဂုဏ်ကို။
မယုံနိုင်အံ့၊ တအားညှံ့ပါနှင့်။
ကြံစန့်ငယ်မပို၊
မာန်ဟန့်သာ ညိုတော့တယ်။
အခိုစွန်းမည်၊ နောင့်ရှုံးရည်လဲ၊
မလည်နွယ်တော်။
တစ်သွေးပျော်ကို၊ ရေးဆော်ခွင့်ယူ၊
သိအားလဲမူရက်နှင့်။
အကူငယ်ငြိလို့၊ ကြိုးရင်တဲ့၊
စိုးခွင့်မတန်။
နွယ်ညာငယ်ရန်သင့်၊
ခံစားနှင့်တယ်လို့၊ မြတ်မြင့်ရခွေ။
ဗျာဒိတ်ချေမို့လ၊ မြတ်ရွှေခွန်းငြိမ့်၊
လောကမိုင့်မိန့်တယ်နှင့်။
နှစ်သိမ့်သူငယ် စုလျားလှယ်လဲ။
လှယ်လေသိသာ၊ ဇာတိရှာက၊
သမ္မာတူမှီ၊ သင့်မြတ်ညီကို။
နှောကျီခုလေ၊ သိပဲနေရှိးလ၊
ဆုခြွေမှန်ငယ်၊
အကြံဉာဏ်အားလျှော့ပါနှင့်။
ဇမ္ဗူပြင်စစ်၊
ပင်ချင်းခဲ့ဖြစ်သော်လဲ။
အချစ်ကယ်မတူ၊ လင့်ခဲ့မူဖြင့်၊
ပူရရှာမယ်။
ဉာဏ်ရွှေခြယ်ရင်၊
နှစ်သွယ်နှစ်ရပ်၊
ချစ်သူသာမြတ်တယ်လို့။
သက်အပ်ကယ်ခန္ဓာ၊
နရပါတော့တယ်။
လောင်းလျာတို့စွန်း။
အန်မှာတိမ်လွှာ ဝှံကြယ်ကို၊
ခူးသော်လဲ ခူးသင့်ပါငဲ့။'

(မူရင်းစာသားနှင့် သတ်ပုံအတိုင်း)

စာဆိုတော် မောင်ပြေ၏ စာသည် ယခင်က ရေးခဲ့သည့် စာများကဲ့သို့ ပထမတန်းစားများ မဟုတ်ပါ။

အထက်ပါစာကို (ကသည်းမ) မသီယမှတစ်ဆင့် မကွေးမင်းသမီးထံ ပို့စေသည်။ စာဆိုတော် မောင်ပြေက မက္ခရာမင်းသားအတွက် ဤစာကို စပ်ပေးရခြင်းမှာ မရီးတော်မရ၍ တပိန်ပိန် တလိမ်လိမ်နှင့် မစားမသောက် သလွန်တော်ပေါ်မှောက်ပြီး သေရတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေရသည်ကို မရှုဆိတ်၍ ရေးပေးရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ ကသည်းမ အပျိုတော် မသီယကလည်း မကွေးမင်းသမီးထံ ဤစာ သွားပေးသောအခါ ၌မက္ခရာမင်းသားဖြစ်နေရပုံကို လျှောက်ထားလိုက်သည်။ မကွေးမင်းသမီးသည် ညီမတော် ကြံညှပ်မင်းသမီးထံသွားပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြသည်။ ညီအစ်မတော်နှစ်ပါး မင်းသားအဆောင်သို့ သွား၍ ကြည့်ကြသည်။ အမှန်တကယ်ပင် မစားမသောက် တလူးလူး တလွန့်လွန့်ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့၍ မယ်တော်မိဖုရားထံ သွားလျှောက်ထားကြသည်။ မယ်တော်မိဖုရားမှတစ်ဆင့် ခမည်းတော်ဗဒုံမင်းကို လျှောက်တင်လေရာ-

'ဟဲ့ ငါ့သားတော် ပညာတတ်ကြီးက စုစုကြီးကို မရလို့ ဒီလိုတောင် ဖြစ်နေရသတဲ့လား။ သမီးတော် စုစုကြီးကလည်း လူလွတ်ကပဲ၊ လက်ခံလိုက်ပါတော့လား။ တခြားသူတွေမှမဟုတ်ဘဲ'

ဟူ၍ ပြန်မိန့်တော်မူလိုက်သဖြင့် မကွေးမင်းသမီးမှာ မက္ခရာမင်းသား၏ မေတ္တာကို လက်ခံလိုက်ရခြင်းဖြင့် ခမည်းတော်က လက်ဆက်ပေးလိုက်လေသည်။

တွေးကြည့်လျှင် မြောက်သားတော် ကြံညှပ်မင်းသမီးအနေဖြင့် စိတ်ကောင်းလှမည်မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ထိုခေတ် ထိုအခါက ရွှေနန်းတော်အသိုင်းအဝိုင်းမှ ဘုရင်မှစ၍ မှူးကြီးမတ်ရာတို့အထိ တစ်လင်တစ်မယားစနစ် မဟုတ်ဘဲ မယားအများထားသည့် စနစ်ဖြစ်နေပေရာ မင်းသားများ ကိုယ်လုပ်တော်မြောက်မြားစွာထားသည့် ခေတ်ဖြစ်သဖြင့် ထူးဆန်းလှသည်မှု မဟုတ်ချေ။

မက္ခရာမင်းသား၏ ညီရင်းတော် လှိုင်မင်းသား သီရိသုဓမ္မရာဇာသည် သက္ကရာဇ် ၁၁၇၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၅ ရက်၊ (၁၈-၄-၁၈၀၉)နေ့တွင် မက္ခရာမင်းသား၏ ခယ်မတော် တကောင်းမြို့နှင့် မနေပြူတို့ကို စားရသည့် တကောင်းမင်းသမီး သီရိသုရတနာပပဒေဝီ(မင်းရွှေလတ်)နှင့် လက်ဆက်ခဲ့သည်။ သို့သော် ၅ နှစ်နီးပါးအကြာ သက္ကရာဇ် ၁၁၇၅၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၆ ရက်၊ (၁၁-၃-၁၈၁၄) နေ့တွင် ညီတော် လှိုင်မင်းသား ကံကုန်တော်မူသည်။

လှိုင်မင်းသား ကံကုန်တော်မူ၍ ခယ်မတော် တကောင်းမင်းသမီး မုဆိုးမငယ်ဖြစ်နေရသည်ဆိုကာ မက္ခရာမင်းသားကပင် သိမ်းကျုံးလိုက်ပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် မင်းသမီး သုံးပါးလုံး၏ မယ်တော်ဖြစ်သော ယောက္ခမတော် ဟန်လင်းမိဖုရားက-

'မစွမ်းသန်လို့သာ တော်တော့တယ်၊ အကျိုးဆော့၊ အကန်းမော့ဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့အေ'

ဟု ပြောတော်မူသည်ဆို၏။ (မက္ခရာမင်းသားသည် သွက်ချာပါဒ လေငန်းရောဂါကြောင့် လမ်းသွားလျှင် ခြေတစ်ဖက် ဆာ နေသည်ဟု ဆိုပါသည်)

တစ်ခေတ်တွင် တစ်ယောက်ဆိုသကဲ့သို့ ခေတ်ပညာတတ် မက္ခရာမင်းသားကြီးအဖို့ ညီမတော်ရင်း သုံးပါးနှင့် လက်ဆက်ခဲ့သဖြင့် ဖော်ပြပါ စာဆိုတော်မောင်ပြေ၏ စာအရ မက္ခရာမင်းသားကြီး၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာဖြစ်သည့် အချစ်ရေးတစ်ကွက်ကို သိလိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ မက္ခရာမင်းသားကြီးတွင် အခြားသားတော်နှစ်ပါး ရှိသည်ဟု ဆို၏။ နှစ်ပါးလုံး အင်္ဂလိပ်လိုတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သားတော် ထီးလင်းမင်းသားမှာ ၁၂၅ ခုနှစ်တွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကံကုန်သည်။ သားတော်အငယ်ဆုံး ထိပ်တင်ဖြူသည် အင်္ဂလိပ်မင်းလက်ထက် ၁၂၅၆ ခုနှစ်ကျမှ ကံကုန်ပါသည်။

ခမည်းတော် ဗဒုံမင်း လွန်တော်မူပြီးနောက် တူတော် စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက်တော်တွင် မင်းသားကြီး စားရသည့် မက္ခရာ၊ ဇန့်ကျီတိုက်များကို နုတ်ပြီး၊ မလွန်မြို့ကို ကံကျေးခံစေ၍ မလွန်မင်းသားကြီးဟု တွင်ရ၏။ မဟာသီရိသုဓမ္မရာဇာဘွဲ့ရသည်။ သမီးတော် ပန်းတောင်းမင်းသမီးက တူတော်စစ်ကိုင်းမင်း အိမ်ရှေ့စံ မင်းသားဘဝကတည်းက လက်ဆက်ထားခဲ့သူ ဖြစ်လေရာ နောင်မင်းလက်ထက်တွင် ဘုရင့်ယောက္ခမတော် ဖြစ်ရသော်လည်း စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက် နန်းမတော် မယ်နု၏ အညှဉ်းဆဲ၊ အနှိပ်စက်ကို မိသားစုတစ်စုလုံး ခံရလေသည်။ စစ်ကိုင်းမင်း နန်းကျ၍ ညီတော် သာယာဝတီမင်း နန်းတက်မှ ၁၁၉၉ ခုနှစ်တွင် မက္ခရာမြို့ကို ပြန်စားရသည်။ သမီးတော် ပန်းတောင်းမင်းသမီးကိုလည်း တူတော် သာယာဝတီမင်းက သီရိမာလာဝတီဘွဲ့နှင့် မိဖုရားလတ်တို့ အဆောင်အယောင်ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မက္ခရာမင်းသားကြီးသည် တူတော်စစ်ကိုင်းမင်းနှင့် သာယာဝတီမင်းတို့၏ ယောက္ခမဖြစ်သကဲ့သို့ မြေးတော် ပုဂံမင်းသားကလည်း သမီးတော် အငယ် မင်းရွှေကြူကို လက်ဆက်ခဲ့ရာ ပုဂံမင်း၏ သီရိလောကမဟာရတနာဒေဝီဘွဲ့ခံမိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် မက္ခရာမင်းကြီးသည်မြေးတော် ပုဂံမင်း၏ယောက္ခမတော်လည်း ဖြစ်၏။

မင်းသားကြီးသည် ဘုရင်သုံးပါး၏ ယောက္ခမတော် ဖြစ်သကဲ့သို့ ကုန်းဘောင်ခေတ်၏ ကျမ်းတတ်၊ စာတတ်၊ ကျမ်းပြု၊ စာပြု၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးဖြစ်ကာ ထိုခေတ်က အာရှတိုက်တွင် ပညာရှင်သုတေသီများသာ အသင်းဝင်အဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ပြုသည့် ဘင်္ဂလားအာရှဆိုင်ရာ ဝိဇ္ဇာ၊ သိပ္ပံသုတေသနအသင်းကြီး၏ ဂုဏ်ထူးဆောင်အသင်းဝင် သိပ္ပံပညာရှင်ခေတ်မီမင်းသားကြီးတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

၁၂၁၀ ခု၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့် ၈ ရက်နေ့ည သက်တော် ၅၇ နှစ်တွင် ကံကုန်တော်မူ၍ ကုန်းဘောင်ဆက် မဟာရာဇဝင် တော်ကြီးတွင် -

'မိဖုရားခေါင်ကြီးအဘ - မက္ခရာမင်း မဟာသီရိသုဓမ္မရာဇာ ကံကုန်သည်ကို အရှင်နှစ်ပါး၊ ရွှေဝေါစီး၍ ထွက်တော်မူပြီးလျှင်ဝင်းအတွင်း သင်္ဂြိုဟ်တော်မူ၏။ မက္ခရာမင်းအသုံး ကံကျေးခံ မလွန်မြို့၊ မက္ခရာမြို့၊ ညောင်တုန်းရွာ၊ ကင်းဘဲရွာ၊ ယေယ်သာဥယျာဉ်၊ လှေ၊ ဆင်၊ ဝင်းများကို နန်းမတော်မိဖုရားခေါင်ကြီးကို အသုံးကံကျေးခံပေးတော်မူ၏။'

(နန်းမတော် မိဖုရားခေါင်ကြီးဆိုသူမှာ ပုဂံမင်း၏ မိဖုရားခေါင်ကြီးကို ဆိုလိုသည်။)

ဟု ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ■

မောင်သန်းဆွေ၊ထားဝယ်

ကိုးကားချက်

၁။ ဦးမောင်မောင်တင်(K.S.M.A.T.M)၏ ကုန်းဘောင်ဆက်မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး၊ ဒုတိယတွဲ။

၂။ မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)၏ ကုန်းဘောင်ရှင်းတမ်း။

၃။ ဒဂုန်ခင်ခင်လေး၏ ပြောကြားချက်များ။

Dictionary for All

THALUN Bookstore Yangon

သာလွန် အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ အဘိဓာန်

သာလွန်စာအုပ်တိုက်

၃၆၉၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းထောင့်၊ ပန်းပဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၄၂၄၁၈၊ ၂၄၉၂...

၅၂၅၊ ကုန်သည်လမ်းနှင့်၁၈လမ်းထောင့်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၄၂၀၃၈၊ ၃၈၂၂၈၀

၁၆၅/၂ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ၄၅လမ်းထောင့်၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၉၉၂၂၂

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာနဒီစာအုပ်တိုက်

RIVER
HOUSE

ဒီစာအုပ်တိုက်မှ ထွက်ရှိပြီး စာအုပ်များ

- ဘရီအရှင်ဝိရိယ[တောင်စွန်း]
  ဘာသွေးစည်းမှုအောင်ပွဲနှင့် အာဇာနည်တို့လာရာလမ်း/ ၉၀၀ိ -
  ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းကိုပြောင်းလဲစေခဲ့သောသာမဏေနှင့်
  သော့ကျေးဇူး / ၂၀၀ိ -
- ငြိုး(ဒဿန)
  အနုပညာအာရုံခံစားမှုနှင့် အနုပညာဝေဖန်ရေး
  Aesthetics and Philosophy of Art Criticism
  by Jerome Stolnitz / ၂၂၀ိ -
- တွန်း
  အနာဂတ်ကာလ မပွင့်သေးသောဘုရားများအား
  သင့်မသင့်နှင့်ဘာသာရေးဖြတ်ထုံးများ / ၁၂၀ိ -
  ရက်နှင့် သိဟိုဠ်ဓမ္မဝတ္ထုတိုများ / ၁၅၀ိ -
- ငွန်းဝေ(ဝန်ကြီးဟောင်း)
  တွင်းပျောက်စေဆေရာကြီး ရုပ်ပြုတောင်/ ၂၀၀ိ -
- ဆရာတော်ကြီးဦးဟင့်ဆွေ
  ကာရေစီစိတ်ထား / ၇၀ိ -
- သီတာ(စမ်းချောင်း)
  တမ်းလက်ဆင့်ကမ်း Message to Teen / ၂၀၀ိ -
  ယ်ကျော်တို့ ဆုံးဖြတ်ရမည့် အရေးကြီးဆုံးအချက်(၆)ချက် / ၂၀၀ိ -
- ထွန်းဇော်
  တကနက်သားကြောင်နက်ရှပ်နှင့်သည်းထိတ်ဖို့ဝတ္ထုတိုများ / ၁၆၀ိ -
- ချက်တွမ်းခြံကုန်း
  ကမ္ဘာကြီးကတောင်ကန်မြောက်ကန် / ၁၂၀ိ -
  ရင်စက်မယ် / ၁၅၀ိ -
- ကျက်ဆည်မောင်မောင်
  ကလွတ်လပ်ရေးသမိုင်းဝင်စစ်မြေပြင်စရီးကြမ်းနှင့်
  ယ်တွေ့မှတ်တမ်း / ၂၅၀ိ -
- ငမိုး
  တလေးနဲ့ မနီ / ၃၀၀ိ -
  တောက်မှ သရစီသို့ / ၁၂၀ိ -
  ငမိုး ၈၀ ကဗျာ ၈၀ / ၂၀၀ိ -
- ဝေနိုင်(ဟင်္သာတ)
  ရှင်တို့စကား အရှင်တို့တရား / ၁၅၀ိ -
- ငြိမ်း
  ကြောင်းရေးတစ်ကြောင်းခြစ် / ၃၅၀ိ -
- ဒါက်တာအရှင်သာမိန
  ဘုဒ္ဓ၏ ခြေတော်ရာစက်(၁၀၈)ကွက် / ၃၀၀ိ -
  ရက်ရည်တွေဘယ်ကိုရောက်နှင့်
  သာရေးအတွေးဆောင်းပါးများ / ၂၀၀ိ -
- ဏ်ထွန်းသစ်
  အနာဂတ်ကိုထွန်းညှိခြင်းနှင့်
  သမိုင်းရှိသောနေ့စွဲများ / ၂၅၀ိ -
- နတ်ချည် (ဏ်ထွန်းသစ်)
  ဘုန်းနှင့်ကံနှင့်လူငယ်တွေ ကာရိုက်တာပြပွဲ / ၂၅၀ိ -
- သာထက်အောင်
  တွေးမိသမျှ ပေးမိသမျှ ရေးမိသမျှ
  သူတို့ဆီက ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံ
  (ပြဇာတ်လူတွေ့အကြုံဆောင်းပါးများ) / ၃၅၀ိ -
- ဒဂုန်တာရာ
  ကိုအောင်ဆန်း
  (ဗိုလ်ချုပ်ဓာတ်ပုံအထွေထွေ ဖုံးပေါင်း ၄၀၀ ခန့်ပါဝင်သည်) / ၄၅၀ိ -
- ဒေါက်တာရန်မျိုးသိမ်း
  ၂၀၁၅ ခုနှစ်အလွန်NLDနှင့် သမ္မတဇာတ်လမ်း / ၂၅၀ိ -
- မောင်သိ
  ရှပ်ပွားတော်ကိုးကွယ်မှုနှင့်အကျိုးအာနိသင်များ / ၂၅၀ိ -
- ဝဏ္ဏသိဒ္ဓိ
  ချုပ်ရာငြိမ်းရာ / ၁၀၀ိ -
- နှစ်ဖက်လှ ဦးကျော်လွင်
  ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာအမေးနှစ်ရာအဖြေနှစ်ထောင်/ ၂၅၀ိ -
  နှစ်ဘက်လှ တတ္တသိုလ်တရားများ / ၄၀၀ိ -
  မျက်မှောက်ခေတ်ဘာသာရေးနှင့်
  ကျွန်ုပ်တို့၏ သုံးသပ်ချက် / ၁၂၀ိ -

ယခုထွက်ရှိသည့် စာအုပ်များ

- **တင်မောင်မြင့်**
  ကန်သာရေရိပ်မှာ
  In the Pond by Ha Jin / ၁၅၀ိ -
- **ပေလေးပင်နတ်မိုးတောရ အရှင်ဆန္ဒာဓိက**
  မေတ္တာစစ်သည်တော် / ၁၅၀ိ -
- **မသီတာ(စမ်းချောင်း)**
  မပြယ်မယ့် စကားများ
  IMMORTAL WORDS
  by Terry Breverton / ၃၅၀ိ -

ဆိုရေး–စာနဒီစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ်–၉၇၃၊ ပျဉ်းမမြိုင်လမ်း၊ ၃၄ ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း–၀၉ ၅၀၇ ၁၃၉၆၊ ၀၉ ၅၀၇ ၁၃၉၇။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မီးသွေးခဲမို့ မည်းသကို၊ ကိုချောင်းကြီးမို့ ရဲသကိုဗျ…'

'ချောင်း…'တစ်ယောက် သူ့ကိုယ်သူ 'ကိုချောင်းကြီး'လို့ နာမည်ပြောင်း သုံးလာပြီဆိုရင် သူ ကောင်းကောင်းမူးလာပြီသာမှတ်။ ဟုတ်တယ်။ ချောင်း ရှိုးသားသူဖြစ်တယ်ဆိုတာ သေချာတယ်။ တစ်ရပ်ကွက်လုံးက ချောင်းကို ချစ်ကြ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း အကူအညီတောင်းကြတဲ့ တောက်တိုမည်ရ အလုပ်တွေမှာဆိုရင် ချောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်း ကိုဖြေး(မန္တလေး)

ဖင်ပေါ့တယ်။ တောက်တိုမည်ရလို့ ဆိုရတာကလည်း ကျောင်း တောက်တိုမည်ရပဲ လုပ်တာတ်တာ။ ရုံးကိစ္စ ကနားကိစ္စတွေဆိုရင် ကျောင်းနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲသလိုလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ဖို့၊ ကူဖို့ကျတော့ ကျောင်း အရည်အသွေး မမီဘူး။ ကျောင်း ကျောင်းစာတတ်လှ တစ်တန်း၊ နှစ်တန်းပေါ့။ ဒါကြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသေးအမွှားကိစ္စလေးတွေမှာတော့ ဟိုအိမ်ကလည်း ကျောင်း၊ ဒီအိမ်ကလည်း ကျောင်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းကလည်း ကျောင်း။ ဥပမာ ရပ်ကွက်ထဲ အလှူအတန်းရှိလို့ ချက်ကြပြုတ်ကြပြီဆိုရင်လည်း ချင်း(ဂျင်း)ထောင်း ခွေးမောင်းက ကျောင်း။

ကျောင်းမှာ ကျောင်း အပြင် သံယောဇဉ်တွယ်စရာ မိသားစုလည်း မရှိရှာပါဘူး။ တစ်ကိုယ်ရေကျောင်း။ အထီးကျန်ကျောင်း။ အဖော်မဲ့ကျောင်း။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်း မငေါင်ဘူး၊ အမြဲလန်းထဲကပဲ။ ကျောင်းက သူ့ကန္တာရမှာ သူ့ပန်းနဲ့သူပါ။

ကျောင်း အသက် ၄၀ လောက်တော့ရှိပြီ ထင်တယ်။ အသားမည်းမည်း။ မည်းတာမှ တော်တော်မည်းတာ။ ပိန်ပါးပါး အရပ်မြင့်မြင့်၊ လူကျန်းမာရေးကောင်းတယ်။ စိတ်ကျန်းမာရေးတော့ မပြောတတ်ဘူး။ အရူးလို့ပြောရအောင်ကလည်း အရူးရုပ်သိပ်မပေါက်ဘူး။ ဒါဖြင့် ကျပ်မပြည့်တာလားဆိုရင်လည်း တစ်မတ်သားလောက်လျော့တာလည်း မဟုတ်နိုင်ဘူး။ အလွန်ဆုံးလျော့မှ တစ်မူးတစ်ပဲလောက်။ ဒါလည်း ထင်တာပြောတာ။ ဒီလိုပြောရတာကလည်း ကျောင်း အပြုအမူတွေက ထူးခြားလွန်းလို့ ပြောရတာလေ။

ပုံမှန်အချိန်ဆိုရင် ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေနဲ့ ဆုံမိရင် ကျောင်း ပြုံးပြမယ်။ ပြီးတော့ မသိမသာ ဦးခေါင်းညွှတ်ပြမယ်။ ဒါပဲ။ ဘယ်သူနဲ့မှတော့ နှုတ်ဆက်ခြင်း၊ စကားလက်

> ပုံမှန်အချိန်ဆိုရင်
> ရပ်ကွက်ထဲက
> လူတွေနဲ့ ဆုံမိရင်
> ကျောင်း ပြုံးပြမယ်
> ပြီးတော့ မသိမသာ
> ဦးခေါင်း
> ညွှတ်ပြမယ်
> ဒါပဲ
> ဘယ်သူနဲ့မှတော့
> နှုတ်ဆက်ခြင်း
> စကား
> လက်ဆုံကျခြင်းမျိုး
> ဝေးစွ
> တစ်ခွန်းတလေပင်
> စကားမပြော
> ပုံမှန်ဆို
> ကျောင်း တောမိ

ဆုံကျခြင်းမျိုး ဝေးစွ၊ တစ်ခွန်းတလေပင် စကားမပြော။ ပုံမှန်ဆို ကျောင်း တောမိ။ ကျောင်း တောမိပုံကလည်း ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေ တောက်တိုမည်ရနိုင်းတဲ့အခါတောင် ကျောင်းက 'ဟုတ်ကဲ့'တို့ 'လုပ်ပေးပါ့မယ်'တို့တောင် ပြန်ပြောတာ မဟုတ်။ ခိုင်းတာကောက်လုပ်တော့တာ။ လုပ်ပေးလို့ ပိုက်ဆံမပေးလည်း ရတယ်၊ ပေးလည်း ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပိုက်ဆံပေးလို့လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်တွေ ဘာတွေ ကျောင်း ပြန်လုပ်မနေပါဘူး။

သူ့ပုံက လုပ်ပေးရတာလည်း လုပ်ပေးရတယ် မထင်သလို၊ ပိုက်ဆံရတော့လည်း ပိုက်ဆံရတယ်လို့ ထင်ပုံမရဘူး။ အဲဒါ ကျောင်း။ ဒါပေမဲ့ တစ်ရပ်ကွက်လုံးက ဝိုင်းချစ်ကြတာဆိုတော့ ကျောင်း အဆင်ပြေပါတယ်။ အိုကေ…ကျောင်း ပေါ့လေ။

အဲ နေ့တစ်နေ့ကုန်ပြောင်းဖို့ ညနေစောင်းလာပြီဆိုရင် ကျောင်း ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတွေပါ ပြောင်းကုန်တော့တာပါပဲ။ ရိုးရိုး ကျောင်း မဟုတ်။ အထီးကျန် ကျောင်း မဟုတ်။ ဖော်မဲ့သူ ကျောင်းလည်း မဟုတ်တော့။ ညနေရောက်ရင် သူ ယမကာကျောင်း။ ထွေးညိုကျောင်း။ တောကျောင်း။

'ညနေကျောင်း…' ဘဝတွေမှာတော့ ကျောင်းဟာ မတုန်မလှုပ်ကျောင်း မဟုတ်တော့။ စကားတွေ ဝေဆာလာသလို။ 'ရန်'ကိုလည်း ဖွယ်ဖွယ်ရာရာလေး ဖြစ်ချင်တော့တာပဲ။ ရန်ဖြစ်တာပဲကွာ ဘာဖွယ်ဖွယ်ရာရာလေးလဲ မေးရင်တော့ အဖြေက မလွယ်ဘူးထင်တာပဲ။ 'ရန်ဖြစ်ခြင်းအနုပညာ'လို့ သုံးနှုန်းရင်လည်း စကားလုံး အဆက်အစပ် မဟပ်ဘူးလေ။ ထားလိုက်တော့ဗျာ၊ အခုဟာ 'ညနေ…'ဆိုတော့ ဟိုမှာ ကျောင်းလာနေပြီ။

ကျောင်းက ရိုးရိုးကျောင်း မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ ယမကာကျောင်း၊ ထွေးညိုကျောင်း၊ တောကျောင်း၊ ရုံဖန်ရုံခါ ဘီအီးကျောင်း။ ကျောင်းနဲ့ ရန်မဖြစ်ရဲသူတွေ ဘေးကပ်နေကြပေါ့။

'မီးသွေးခဲမို့ မည်းသကို ကိုကျောင်းကြီးမို့ ရဲသကို…ဗျ…'

လမ်းတစ်လမ်းလုံးလည်း ကျောင်းလမ်းချည်းပဲ။ လမ်းတောင် ကျောင်းဝယ်ထားတဲ့လမ်း ဖြစ်နေပြီ။ ကျောင်းက အေးဆေး။ ကျောင်းလမ်းကျောင်းလျှောက်လာတယ်ဆိုတဲ့အပေါက်။ မှန်တယ်။ ဒီအချိန် ကျောင်းစိတ်ထဲမှာ ကျောင်းမှတစ်ပါး အခြားမရှိ။ ပေါ့ပေါ့သေးသေး ကျောင်း မဟုတ်။ ကမ္ဘာကြီးကို ကျောင်းဝယ်လိုက်ပြီလေ။ လူတွေကတော့ သူတို့နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို ကျောင်းဝယ်လိုက်တာလည်း ဘယ်လိုမှမနေ၊ တကယ်လို့ ကျောင်းက သူတို့နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို အခြားတစ်နေရာရာ ဈေးပေါပေါချ ရောင်းပစ်လိုက်လည်း ဘယ်လိုမှ မနေကြပါဘူး။ သူတို့ ကျောင်းကို ချစ်တယ်။ သနားတယ်။ ကျောင်းကလည်း သူ့သရဖူကာကွယ်ခွဲတိုင်းမှာ ချန်ပီယံခါးပတ်နဲ့ အမြဲတမ်းဝေးခဲ့တဲ့ ကျောင်းပါ။ ကျောင်း အရှုံးကို ဆွတ်ခူးလိုက်တာချည်းပါပဲ။ ကျောင်းက ရှုံးလည်း ပြုံးတဲ့ကျောင်းပါ။ ရှုံးရဖန်များလို့ ကျောင်းမျက်နှာ 'အပြုံးကုန်သွားပြီ' ဆိုတာ မရှိ။ ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ် မျက်နှာက အပြုံးကုန်ထုတ်လုပ်တဲ့ အပြုံးစက်ရုံကြီး။ အမြဲပြုံးနိုင်ဖို့လည်း အပြုံးကုန်ကြမ်းလုံလောက်တယ်။ မျက်နှာကလည်း အလေအလွင့် မရှိအောင် ပြုံးတတ်တဲ့ ကျောင်းလေ။

'မီး…မီး…မီး… သွေး…သွေး…သွေး… ကိုကျောင်းကြီး ရဲ…ရဲ… ရဲ…'

ညနေစောင်း၊ ကျောင်းရဲ့ အသေးလျှာလေးသံဟာ ……ဒို့အတွက် အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံလိုပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းဘဝမှာ နေ့တိုင်းနေ့ တိုင်း မပျက်မကွက် လုပ်တဲ့ အလုပ်က နှစ်ခုရှိတယ်။ တစ်ခုက ညနေစောင်း ကျောင်း သောက်တယ်။ နှစ်က ညနေ စောင်း မူး၊ ကျောင်း ရန်ဖြစ် တယ်။ အဲဒီနှစ်ခုရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်က ကျောင်း အထိုးခံရတယ်။ ပွဲတိုင်း ကျောင်း ဘယ်တော့မှ မနိုင်။ ကျောင်းက နေ့စဉ်နေ့ တိုင်းလည်း ရန်ဖြစ်နိုင်တယ်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလည်း အထိုးခံနိုင်တယ်။ ကျောင်းရဲ့ ကုသိုလ်က ဘဝမှာ ရန်ဖြစ်စရာ မရှားဘူးဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ပါ။ ညနေစောင်းပြီဆိုရင် ဒီရပ်ကွက်ထဲက ကျောင်းနဲ့ ရန်မဖြစ်ဖူးတဲ့ အိမ် ခပ်ရှားရှား။

ပြီးတော့ ကျောင်း ရန်သာဖြစ်တာ၊ သူနဲ့ ရန်ဖြစ်သူကို ဘယ်တော့မှ မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းမပြော။ ဆဲဖို့ဆိုဖို့ဝေး။ ဒါ့အပြင် ရန်ဖြစ်သူကို 'ကို'တပ်ခေါ်သေးတာ။ ရန်ဖြစ်သူက သူ့ထက်ဘယ်လောက်ငယ်ငယ် ကျောင်းက 'ကို'ပဲ။ ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေကလည်း ကျောင်းမူးလာပြီဆိုရင်-

'ဒီနေ့ ကို ဘယ်သူနဲ့ ချမလဲ မသိဘူး'လို့ ပြောကြပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျောင်း သူနဲ့ရန်ဖြစ်သူတိုင်းကို 'ကို'တပ်ခေါ်တာမို့… 'ဒီနေ့ ကိုဘယ်သူနဲ့ ချမလဲ…'လို့ အရပ်ထဲက ပြောကြတာ။ ကျောင်းချလိုက်တာလည်း တစ်နေ့တစ်ယောက်၊ လူမထပ်။ ကျောင်းက သူချချင်ပြီဆိုရင် အိမ်ရှေ့တည့်တည့်သွား စိန်ခေါ်တာ။ စိန်ခေါ်ပုံကလည်း 'ကိုဘယ်သူ မိုက်

လမ်းတစ်လမ်းလုံး
လည်း
ကျောင်းလမ်းချည်းပဲ
လမ်းတောင်
ကျောင်းဝယ်ထား
တဲ့လမ်း
ဖြစ်နေပြီ
ကျောင်းက အေးဆေး
ကျောင်းလမ်း
ကျောင်းလျှောက်
လာတယ်
ဆိုတဲ့အပေါက်
မှန်တယ်
ဒီအချိန်
ကျောင်းစိတ်ထဲမှာ
ကျောင်းမှတစ်ပါး
အခြားမရှိ

ရင် ထွက်ခဲ့ပေါ့' အဲဒီလို စိန်ခေါ်ပြီဆိုရင် စိန်ခေါ်ခံရသူကလည်း ထွက်ပြီး ကျောင်းကို နပန်းလုံး ထိုးတော့တာ။ အဲ နပန်းလုံးကြပြီဆိုရင်လည်း အမြဲတမ်း ကျောင်းအောက်က။ အောက်ကို လိုင်စင်ယူထားတဲ့ အတိုင်း။ အဲဒီလို အထိုးခံပြီး တော်တော်လေး အီမှ ကျောင်း အေးအေးဆေးဆေး အိမ်ပြန်တာ။

ဒီနေ့ ကျောင်း ချဦးမယ်။ ခါတိုင်းပွဲတွေထက် ထူးခြားတယ်လို့ ပြောရမှာ။

ခါတိုင်းပွဲဆို ကျောင်းက လူရွေးပြီး စိန်ခေါ်ချတာ။ အခုဟာ ကျောင်း ရွေးချယ်တာ မဟုတ်။ ကျောင်း ရွေးချယ်ခံရတာ။ စိန်ခေါ်သူက 'ကိုတင်ကိုလေး'တဲ့။ စိန်ခေါ်သူ ကိုတင်ကိုလေးနဲ့ ကျောင်း ဆယ်ခါလောက်တောင် ချဖူးတာ။ ကျောင်းတစ်ပွဲမှ မနိုင်ခဲ့ဘူး။ စိန်ခေါ်မှုကို ကျောင်း လက်ခံလိုက်တယ်။ ကျောင်းအဖို့ ခါတိုင်းလို 'ကိုဘယ်သူ…'၊ 'ကိုဘယ်ဝါ…' စသဖြင့် ရွေးချယ်နေစရာတောင် မလိုဘူးလေ။ ကျောင်း အကြိုက်။ ဖိုက်မယ်။

ဒီပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပိုထူးခြားတာက ဒီပွဲကို 'ပွဲသွင်းသူ ဒွန်ကင်း' လုပ်တာက ကိုတင်ကိုလေးရဲ့ မိခင်ကြီးကိုယ်တိုင်ပေါ့။ ဒီတော့ ကျောင်း စိန်ခေါ်သူတွေရဲ့အိမ်ရှေ့သွားပြီး ရန်ဖြစ်ချင်သူ ကိုတင်ကိုလေးကို…

'ကိုတင်ကိုလေး သတ္တိရှိရင်ထွက်ခဲ့'

တင်ကိုလေး ထွက်မလာဘူး။ သူ့အမေ ထွက်လာတယ်။ ကျောင်းက မူးနေတာဆိုတော့ တင်ကိုလေးအမေကို-

'ခင်ဗျားနဲ့ မချချင်ဘူး'

တင်ကိုလေးအမေ တွန့်သွားတယ်။ ပြီးတော့မှ ကျောင်းကို 'လာပါကျောင်းရယ် အိမ်ထဲဝင်ပါဦး' ပြောပြီး ကျောင်းကို အိမ်ထဲဆွဲခေါ်သွားတယ်။ အိမ်ထဲရောက်တော့ အိမ်ထဲကမြင်ကွင်းကြောင့် ကျောင်း ကြက်သေသေသွားတယ်။ သူ့ကိုချဖို့ စိန်ခေါ်သူက အိပ်ရာပေါ်မှာ ပက်လက်ကလေးလေး။ အသက်ကိုတောင် ခများ ပင်ပင်ပန်းပန်း ရှူနေရတာ။ ကျောင်းက-

'ကိုတင်ကိုလေး ခင်ဗျား ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ'

ကျောင်းအသံမှာ ကြေကွဲရိပ်တွေ စွန်းကုန်တယ်။ ကျောင်း နားမလည်နိုင်တော့ဘူး။ ကျောင်း ဘာလုပ်ရမှန်းလဲ မသိတော့ဘူး။ ဒီတော့မှ မိခင်ဖြစ်သူက ကျောင်းကို ရှင်းပြတယ်။

'ကျောင်း ငါ့သားက ပူဆာနေတာ မင်းနဲ့ ချချင်လို့တဲ့။ တစ်ဆိတ်လောက် အထိုးခံပေးစမ်းပါကွာ'

ကျောင်း သဘောပေါက်သွားပြီ။ ကျောင်းက သူ့မျက်နှာကို အောက်နှိမ့်ငုံ့ပေးလိုက်တယ်။ စိန်ခေါ်သူက သူ့လက်သူတောင် မမြှောက်နိုင်တော့လို့ မိခင်က သားလက်ကလေးမြှောက်ပြီး ကျောင်းမျက်နှာနဲ့ 'ထိ'ပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီအခိုက် လူမမာကို စောင့်ကြည့်နေကြသူတွေက ကျောင်းကို ကျေးဇူးတင်တဲ့မျက်နှာနဲ့ ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ ကျောင်းကလည်း လူမမာဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပြီးပြီမို့ နှုတ်ဆက်တယ်။

'ကိုတင်ကိုလေး ကျွန်တော် သွားတော့မယ်ဗျာ နော်၊ ခင်ဗျားနေကောင်းရင် ထပ်ချကြတာပေ့ါ…'

ကျောင်း လှည့်ထွက်လိုက်တယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေက သူ့ပါးပေါ် မျက်ရည်တွေ သွန်ချထားတာ မနည်းဘူး။ ဒီနေ့အဖို့တော့ ကျောင်းတစ်ယောက် 'ကိုဘယ်သူ'၊ 'ကိုဘယ်ဝါ'တွေနဲ့ မချချင်တော့။ ကျောင်း အိမ်ပြန်တယ်။

နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းဆီကို နာရေးဖိတ်စာတစ်စောင် ရောက်လာတယ်။ သေဆုံးသူက-

မောင်တင်ကိုလေး အသက် ၆ နှစ်၊ ပထမတန်း ကျောင်းသား။ ■

ကိုငြိမ်း(မန္တလေး)

www.burmeseclassic.com

မျက်ခန်
မြှင်ရိုက်မိတဲ့
မြင်းမိုရ်ဦး

ဓမ္မစာရီဦးအရှင်ဝီရိယ၊ တောင်စွန်း၊

အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ
ကိုရွှေမြန်မာတွေ
အများဆုံးနေထိုင်ကြတဲ့
အရှေ့ပိုင်းအင်ဒီယားနားပြည်နယ်က
ဖို့ဝိန်းမြို့ဆိုတာ အဆိုတော်ကြီး
ဒေါ်မာမာအေးပြောသလို
အမေရိကန်ရဲ့
တောမြို့ကလေးဆိုတာ အမှန်ပါပဲ။
ဖို့ဝိန်းမြို့ရဲ့ Down-Town လို့ခေါ်တဲ့
အစည်ကားဆုံးနေရာဟာ
မဟာရန်ကုန်မြို့ရဲ့
မီးရထားရုံးကြီးရှေ့က
တစ်ဘလောက်စာပဲ
ရှိမယ်ထင်တယ်။
အဲဒီမြို့သေးသေးလေးကို
မြို့ကြီးတွေကနေသွားရတဲ့အခါ
အဓိကပြဿနာက
တိုက်ရိုက်လေယာဉ်မရှိတာပါပဲ။
အနည်းဆုံး နှစ်ထောက်လောက်
နားပြီးမှ သွားရတယ်။
တစ်ထောက်နားလောက်နဲ့
အမြန်ရောက်ချင်တယ်ဆိုရင်
ဖို့ဝိန်းနဲ့ မိုင်တစ်ရာကျော်
(ကားနဲ့ ၂ နာရီခရီး)လောက်
ဝေးတဲ့ အင်ဒီယာနာပူးလစ်ဆိုတဲ့
ပြည်နယ်မြို့တော်လေဆိပ်ကို
စီးမှ ရတယ်။
ဆန်ဖရန်စစ္စကိုကနေ ဖို့ဝိန်းကို
အသွားတုန်းက နှစ်ဆင့်ပြောင်း
လေယာဉ်နဲ့သွားလိုက်တာ
ဆန်ဖရန်က
မနက် ၉ နာရီလောက်ကနေ
စ,စီးပြီး တစ်ထောက်နားလိုက်၊
ဆက်စီးလိုက်နဲ့
ည ၁၀ နာရီကျော်မှပဲ
ရောက်တော့တယ်။
ခရီးရှည်ကားစီးရတဲ့အခါ
မိမိရဲ့ ခါးဒဏ်ရာဟောင်း
နာလာတတ်တဲ့အတွက်
အပြန်မှာတော့ ဖို့ဝိန်းလေဆိပ်ကနေ
ချီကာဂိုလေဆိပ်မှာ
တစ်ထောက်နားပြီး
ဆန်ဖရန်ကိုဆိုက်တဲ့
လေယာဉ်နဲ့ စီစဉ်လိုက်တယ်။
လက်မှတ်ထဲမှာ ရေးထားတဲ့
အစီအစဉ်အတိုင်းဆိုရင်တော့
ဖို့ဝိန်းကနေ နံနက် ၆ နာရီထွက်တဲ့
လေယာဉ်ကိုစီး၊
၁ နာရီကျော် စီးလိုက်ရင်
(ချီကာဂိုမြို့က စံတော်ချိန် ၁ နာရီ
နောက်ကျတဲ့အတွက်)
ဒေသစံတော်ချိန် ၆ နာရီ ၁၅
မိနစ်မှာရောက်၊ ၇ နာရီ ခရီးဆက်၊
ဆန်ဖရန်ကို ၁၀ နာရီရောက်မယ်လို့
ဆိုတယ်။ ချီကာဂိုနဲ့ ဆန်ဖရန်ဆိုတာ
အမေရိကန်ရဲ့ အရှေ့ပိုင်းနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနောက်ပိုင်းဖြစ်လို့ လေယာဉ်ခရီး ငါးနာရီလောက် ကြာတာဖြစ်ပေမဲ့ အနောက်ပိုင်းဖြစ်တဲ့ ဆန်ဖရန်က ချီကာဂိုထက် စံတော်ချိန် နှစ်နာရီနောက်ကျတာဖြစ်လို့ ထွက်ချိန်နဲ့ ရောက်ချိန်ဟာ နာရီကြည့်လိုက်ရင်တော့ သုံးနာရီပဲ ကွာသလို ဖြစ်နေတာပေါ့။

အခုပြောခဲ့တာတွေက စာရွက်မှာ ရေးထားတဲ့ သဘောတရားတွေပါ။ လက်တွေ့မှာတော့ ဖို့ဝိန်းလေဆိပ်ကို ကြိုကြိုတင်တင် နံနက် ၅ နာရီလောက် ရောက်သွားတဲ့ အခါ လေယာဉ်က Delay (ထွက်ချိန်နောက်ကျ)ဖြစ်တယ်တဲ့။ နောက်ထပ် လေးနာရီလောက် စောင့်ပြီး ၉ နာရီ လေယာဉ်နဲ့မှ အစောဆုံး စီးနိုင်မယ်ဆိုတော့ ချီကာဂိုမှာ ပြောင်းစီးရမယ့်ခရီးစဉ်တွေပါ သူတို့ အစီအစဉ်နဲ့ ပြောင်းလဲပေးပြီး လက်မှတ်အသစ်နဲ့ လဲပေးပါတယ်။ သူတို့ရှို့ယွင်းချက်ကြောင့် ပြောင်းလဲရတာဖြစ်လို့ ဘာမှတော့ထပ်မပေးရပါဘူး။ ကိုယ်က နောက်ကျလို့ လေယာဉ်ပြောင်း စီးရရင်တော့ အနည်းဆုံး ၂၅ ဒေါ်လာ ထပ်ပေးရပါသတဲ့။

ဖို့ဝိန်းလေဆိပ်မှာ မနက်စော ခရီးစဉ်တိုင်း ဒီလိုပဲ Delayဖြစ်လေ့ရှိသတဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ စီးမယ့်ခရီးသည်က လေးငါးယောက်ထက် မပိုလှလို့ နောက်တစ်စီးနဲ့ ပေါင်းပြီးမှ တင်တာလို့ ဆိုပါတယ်။

ကဲ ထားပါတော့လေ။ ခရီးစဉ်အခက်အခဲကို ပြောမနေတော့ဘဲ အဓိက အကြောင်းကိုပဲ ပြောရမယ်ဆိုရင် အဲဒီနေ့က တကယ် လေယာဉ်ပေါ်ရောက်တဲ့ အချိန်မှာ နံနက် ၁၀ နာရီကျော်နေပါပြီ။ ချီကာဂိုရောက်တော့ ၁၁ နာရီကျော်။ နောက်ထပ် ပြောင်းစီးရမယ့်လေယာဉ်က ညနေ သုံးနာရီခွဲမှဆိုတော့ ဆန်ဖရန်ကို ည ၆ နာရီကျော်မှ ရောက်တော့မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကြိုပေးမယ့် မုဒိတာရွှေကျောင်းဆရာတော်ဆီကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် အချိန်မီဖုန်းဆက်လိုက်ရပါတယ်။

ချီကာဂိုလေဆိပ်ရောက်တော့ မိမိခါးဒဏ်ရာဟောင်းက နည်းနည်းပြန်နာ

အခုအထိ
ပြုခဲ့သမျှ
ကုသိုလ်
ကောင်းမှုများနဲ့
အမေ့ကျေးဇူးတွေကို
အတုံ့ပြု
ပေးဆပ်
ပူဇော်ပါတယ်
အမေ
သာစုခေါ်
ဝမ်းမြောက်ပါစေ

လာတဲ့အတွက် ခရီးဆောင်အိတ်နှစ်ခုထပ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းဆွဲလာနေရတယ်။ နောက်စီးရမယ့်လေယာဉ်က အချိန်အကြာကြီးလိုသေးလို့ သိပ်လည်း အရေးမကြီးလှပါဘူး။ ချီကာဂိုလေဆိပ်က ကြီးလည်းကြီး၊ ရှုပ်လည်း နည်းနည်းရှုပ်တယ်။ မြို့သေးကလာတဲ့ လေယာဉ်ငယ်တွေ ဆိုက်ကပ်တဲ့ဂိတ်နဲ့ မြို့ကြီးတွေသွားမယ့် လေယာဉ်ကြီးတွေ ဆိုက်ကပ်တဲ့ဂိတ်ကလည်း အတော်လေးဝေးပါတယ်။ ရန်ကုန်လေယာဉ်ကွင်း သုံးပြန်စာလောက်တော့ ကွာမယ် ထင်တယ်။ အပေါ်ထပ်၊ အောက်ထပ် စက်လှေကားနဲ့ အဆင်းအတက် သွားရတာလည်း ပါသေးတယ်။

အတော်လေးသွားမိလို့ စက်လှေကားနဲ့ ရွေ့လျားစီးတက်ရတဲ့နေရာရောက်တော့ မိမိနဲ့ကပ်လျက်ပါလာတဲ့ တောင်အမေရိကနွယ်ဖွားဖြစ်ပုံရတဲ့ လူရွယ်တစ်ဦးက မိမိရဲ့အခြေအနေကြည့်ပြီး 'ဘာကူညီပေးရမလဲ'လို့မေးပါတယ်။ မိမိက ပြောင်းစီးရမယ့်လေယာဉ်လက်မှတ်ကို ထုတ်ပြလိုက်တော့ 'ဂိတ်ကဝေးတယ်၊ Terminal(လေယာဉ်ဆိုက်ကပ်တဲ့ ဂိတ်များရှိရာ) တစ်ခုကျော်ပြီးသွားရမယ်။ သူ ကူညီပေးမယ်'ဆိုပြီး မိမိစီးရမယ့် လေယာဉ်ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းအကြီးအကဲ ဖြစ်ပုံရသူ တစ်ဦးကို သွားတွေ့တယ်။ သူလည်း ဒီကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းဖြစ်ပုံရပါတယ်။ Wheel-Chairတစ်ခုယူလာပြီး မိမိကို တက်ခိုင်းတယ်။ ဓာတ်လှေကားနဲ့ တစ်ဆင့်တက်ပြီး အတော်လေးသွားတော့မှ မိမိပြောင်းစီးရမယ့် ဂိတ်ကိုရောက်တယ်။ မိမိကို ခုံလွတ်တဲ့နေရာမှာ ချပေးပြီးတော့မှ 'အခုထွက်မယ့် လေယာဉ်က မီယာမီကိုသွားမှာ၊ နောက်တစ်စီးကျမှ ဆန်ဖရန်ကိုသွားမယ့် လေယာဉ်ဖြစ်မယ်။ သုံးနာရီလောက် ဒီမှာစောင့်ပါ'လို့ ပြောပြီး၊ ပြန်မယ်လုပ်တော့ မိမိက Wheel-Chair တွန်းသူများကို 'Tip' ပေးလေ့ရှိတဲ့ထုံးစံအတိုင်း ၅ ဒေါ်လာတန်တစ်ရွက်ထုတ်ပြီး ပေးမယ်လုပ်တော့ 'No... No...' ဆိုပြီး လက်ကာရင်း 'Thank you, have a good trip' ဆိုပြီး လှည့်ထွက်သွားပါတယ်။

အချိန်က ဒေသစံတော်ချိန် ၁၁ နာရီခွဲလောက် ရှိပြီ။ မနက်စောက ပေါင်မုန့်နှစ်ချပ်နဲ့ကော်ဖီတစ်ခွက်သာ သောက်ခဲ့လို့ နည်းနည်းဆာသလိုဖြစ်လာပြီ။ မိမိက နာရီကိုထုတ်ကြည့်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ စားသောက်ဆိုင်ရှိမယ့်နေရာကို ဝေ့ပြီးကြည့်နေတဲ့အချိန်မှာပဲ မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံက အသက် သုံးဆယ်ခန့်လောက်ရှိတဲ့ တရုတ်အမျိုးသမီး(နောက်တော့ ထိုင်ဝမ်က၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရုတ်အမျိုးသမီး၊ ဒီအမေရိကားမှာ ကျောင်းတက်ပြီးလို့ အလုပ်လုပ်နေသူလို့ သိရပါတယ်)ကလည်း သူ့နာရီငုံ့ကြည့်ပြီး မိမိကို နေ့လယ်စာစားပြီးပြီလားဆိုတာ မေးပါတယ်။ မိမိက ဆိုင်ရှာကြည့်နေတာဆိုတော့ သူက 'ခဏစောင့်ပါ၊ သူ သွားယူပေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယ်' တဲ့။ မိမိက 'Red meat(အသား ငါးတွေ)မစားဘူး' လို့ ပြောလိုက်တော့ သူက ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးဆိုတာ သက်သတ်လွတ်စားတယ်လို့ ထင်ပုံရပါတယ်။ 'I see, I see' ဆိုပြီး ထသွားတယ်။ အပြန်မှာ ပေါင်မုန့်နဲ့ ဆလတ်ရွက်သုပ်ရယ်၊ ကော်ဖီတစ်ခွက်ရယ်ယူလာပြီး သေသေချာချာ ဖိနပ်ချွတ်ပြီး ကပ်ပါတယ်။

မိမိစားပြီး ရေသောက်ရင်း သူ့ကို ကြည့်လိုက်တော့ သူက ပြုံးပြီး 'Are you OK' တဲ့။ မိမိက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့ သူက လှူပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြောပြီး ပြုံးနေပါတယ်။ မိမိကလည်း 'Thank you' ဆိုပြီး ခေါင်းညိတ်ပြုံးပြလိုက်တယ်။ အင်း... ဒီနေရာတွေမှာတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ပုံရိပ် (Image)ဟာ မညှိုးနွမ်းသေးဘူးဟဲ့လို့ တွေးလိုက်မိသေးရဲ့။

နောက်လေယာဉ်က အကြာကြီး စောင့်ရတာဆိုတော့ ဟိုဟိုဒီဒီစဉ်းစားနေရင်းက မိမိကို ကူညီခဲ့တဲ့ အမျိုးသားကိုရော၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်က နေ့လယ်စာကပ်လှူတဲ့ အမျိုးသမီးကိုရော စိတ်ထဲက အထူးကျေးဇူးတင်ပြီး မေတ္တာပို့နေတယ်။ သူတို့ကို 'ဘာလေးများ ပြန်ပေးလိုက်ရပါ့' လို့ ပါလာတဲ့ လွယ်အိတ်ကို ဟိုစမ်းဒီစမ်း လိုက်ရှာကြည့်တဲ့အခါ ဓမ္မဒူတအရှင်ဆေကိန္ဒ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းသားလေးတွေကို ပေးတဲ့ ပဋ္ဌာန်းကျောက်စိမ်းဆွဲပြားလေးတွေ ပါလာတာကို သတိရပြီး၊ အဲဒီအမျိုးသမီးကို ပေးလိုက်တော့ သူက ဝမ်းသာအားရပြီး အသေအချာကြည့်နေပါတယ်။

မိမိက 'အဲဒီမှာ အစိတ်ကလေးတွေ ၂၄ ခုပါတယ်၊ ပဋ္ဌာန်းလို့ခေါ်တယ်။ အန္တရာယ်ကင်းတယ်၊ လာဘ်ကောင်းတယ်' ဆိုတဲ့အကြောင်းပြောပြတော့ သူက 'Very Lucky, Thank you so much' ဆိုပြီး အတော်လေး ဝမ်းသာနေပါတယ်။

သူ့အပေါ် ကျေးဇူးတင်နေမိတာ၊ သူ့ကို ကျေးဇူးတုံ့အမှတ်တရပစ္စည်းလေး ပေးလိုက်လို့ သူကျေနပ်ဝမ်းသာနေတာကိုကြည့်ရင်း အတွေးတွေအမျှင်တန်းလာရက အခု ၁၀ မိနစ်စာလောက် ခရီးတိုလေးကို ကူညီလိုက်သူ၊ နေ့လယ်စာဆွမ်းတစ်နပ် ကပ်လှူခဲ့သူတို့အပေါ် ဖြစ်ပေါ်မိတဲ့ဝမ်းသာကျေနပ်မှု၊ သိမှတ်လိုက်မိတဲ့ သူတို့ရဲ့ ကျေးဇူးလေးကတောင် ဒီလောက်အများကြီးလို့ ထင်လိုက်မိတယ်ဆိုရင်... စာသင်သားဘဝတစ်လျှောက်လုံး သင်ကြားဆုံးမပေးခဲ့တဲ့ဆရာသမားတွေ၊ နေ့စဉ်မပြတ်ဆွမ်းလောင်းလှူနေသူတွေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးလိုလေသေးမရှိအောင် နှစ်ရှည်လများထောက်ပံ့လှူဒါန်းကြတဲ့ ရဟန်းဒကာ၊ ဒကာမတွေနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့က ပစ္စည်းလေးပါး ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ တရားနာပရိသတ်၊ စာဖတ်ပရိသတ်တွေရဲ့ကျေးဇူးတွေဟာ...။

အဲဒီလိုအမျှင်တန်းမိရာက '**နီးလွန်းလို့မမြင်၊ ကြီးလွန်းလို့မမြင်**' ရှိတတ်တဲ့ အမေတွေရဲ့ ကျေးဇူးတွေဆီ စိတ်ရောက်မိတယ်။ ကိုယ့်အမေကလည်း သြော်... အမေ... အမေ။

❑

မိမိဇာတိဖြစ်တဲ့ နတ်မောက်မြို့နယ် အရှေ့လက်၊ အလယ်ရိုးမရဲ့ အနောက်ဘက်ခြမ်း၊ ဥယျာဉ်ရွာဆိုတာ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ(ဗကပ)ရဲ့ အလယ်ရိုးမစခန်းလို့ခေါ်တဲ့ မယ်ဇလီပင်စခန်းနဲ့ ၁၀ မိုင်ဝန်းကျင်အတွင်းမှာရှိလို့ အဲဒီခေတ်ကတော့ 'အမည်းရောင်နယ်မြေ' လို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့နယ်ပါ။ ဗကပတင်မကပါဘူး၊ ရဲဘော်ဖြူတို့၊ ပြူစောထီးတို့ ဆိုတာတွေလည်းရှိလို့ ရောင်စုံသူပုန်နယ်မြေလို့သတ်မှတ်ထားတဲ့ဒေသပေါ့။

အဖေက ရှင်လူထွက်အရွယ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖွဲ့စည်းခိုင်းလို့ ဗိုလ်ဖိုးကွန်းက စည်းရုံးဖွဲ့စည်းခဲ့တဲ့ ရဲဘော်ဖြူတပ်မှာ လိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။ အခု ဗကပတွေ ကြီးစိုးလာတော့ သူ့ပါတီဝင်ရမယ်၊ ငါ့ပါတီဝင်ရမယ်ဆိုတာတွေ ရှုပ်လာသတဲ့။

အဲဒီလိုအခြေအနေမှာ အဘိုး(အဖေ့ရဲ့အဖေ)က အမေ့ကိုခေါ်ပြီး 'ငါ့တူမ ခုလိုကာလ ဗရုတ်ဗရက်ကြီးထဲမှာ နင့်အိမ်သားအခြေအနေကတော့ ငါ့တူမ မုဆိုးမဖြစ်ချင်သလား၊ ရဟန်းအမဖြစ်ချင်သလား၊ ဒီနှစ်ခု ကြိုက်ရာရွေးမှ ဖြစ်တော့မယ်' ဆိုတဲ့အကြောင်း ပြောပြသတဲ့။ အမေ့ရဲ့အဖြေက လိုတိုရှင်းပါပဲ။ 'ဦးတို့သားရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်းပါ' လို့ပဲ ပြန်ပြောလိုက်သတဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ အဖေက အသက် ၃၃ နှစ်အရွယ်မှာ ရဟန်းပြုပြီး မိမိတို့ရွာနဲ့ ၇ မိုင်လောက်ဝေးတဲ့အရပ်က တောရွာစာသင်တိုက်တစ်ခုမှာ သွားနေပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက မိမိအသက် ၃ နှစ်သားလောက်ဆိုတော့ အပြည့်အစုံတော့ မသိပါဘူး။ အဘိုးအဘွားတွေ ပြန်ပြောပြတာလောက်ပဲ မှတ်လိုက်ရတာပါ။ အဘိုးကတော့ 'ကိုရင်ကို့အမေက သတ္တိလည်းကောင်းတယ်၊ စိတ်လည်း ပြတ်သားတယ်' တဲ့။

အမေက အဲ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ မုဆိုးမလည်းမဟုတ်၊ တစ်ခုလပ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ လင်ပစ်မလည်း မဟုတ်ဘူး။ လင်ကို သာသနာ့ဘောင်ဝင်ဖို့ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူခွင့်ပြုလိုက်ပြီးတော့မှ သားနှစ်ယောက်ကို လုပ်ကိုင်ရှာကန်စောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးနေရတဲ့ မိခင်တစ်ဦးပါ။

အမေက အလုပ်သိပ်ကြိုးစားတယ်။ ရွာနဲ့ ၁၀ မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ပျော်ဘွယ်နယ်ထဲက တောင်ညောင်ကုန်းဆိုတဲ့ ငါးရက်တစ်ဈေး လက်လီလက်ကားပေးတဲ့ဈေးကို ဈေးနေ့တိုင်း မနက်အစောကြီးလှည်းနဲ့သွားပြီး ကုန်တွေဝယ်တယ်။ ညအတော်ညဉ့်နက်မှ အိမ်ပြန်ရောက်တယ်။ နောက်နေ့မနက် အစောထပြီး ရိုးမတောင်ခြေကရွာတွေဆီ လှည်းနဲ့၊ တစ်ခါတလေ ခေါင်းရွက်နဲ့ ဈေးလှည့်လည်ရောင်းတယ်။

အမေက ဈေးရောင်းရုံတင်မဟုတ်ဘူး၊ တောင်သူလည်းလုပ်သေးတယ်။ အမေ ခဏခဏပြောတဲ့စကားတစ်ခုရှိတယ်။ 'ငါက ဈေးရောင်းနေပေမဲ့ တို့အမျိုးက ဈေးရောင်းစားတဲ့ အမျိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ဘူး၊ သူကြီးမျိုး'တဲ့။ အမေ့အဘိုး ဖိုးထွန်းကျော်ဆိုတာ နတ်မောက်မှာ သူကြီး ဦးမင်းရောင် တန်ခိုးကြီးထွားချိန်က လက်အောက်ခံသူကြီးဖြစ်လို့ သူ့နယ်တစ်ဝိုက်မှာ ငါးကျပ်တန်အမှုကို စီရင်ခွင့်ရတဲ့ အထူးအာဏာရ သူကြီးဆိုလားပဲ။ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာတော့ သူကြီးဦးထွန်းကျော်ဆိုရင် တစ်နယ်လုံး ဖိမ့်ဖိမ့်တုန်လို့ ပြောတာပဲ။

ဟုတ်တော့ ဟုတ်မယ်ထင်တယ်။ မိမိတို့ရွာမှာတော့ အမေတို့ မောင်နှမတွေရဲ့ မြေယာတွေက များလည်းများသလို၊ မြေကောင်းယာကောင်းတွေ အရပ်လေးမျက်နှာလုံးမှာရှိတယ်။

အမေ့ရဲ့ အစ်ကိုအကြီးဆုံးက လူပျိုကြီးဆိုတော့ အမေနဲ့ပဲ အတူတူနေတယ်။ အမေလှည့်လည်ဈေးရောင်းနေနိုင်တာကလည်း မိမိတို့ကို ဦးကြီးက စောင့်ရှောက်ချက်ပြုတ်ကျွေးနေလို့ပါပဲ။ မောင်နှမနှစ်ဦးရဲ့ အမွေရမြေယာတွေကများတော့ ဝမ်းကွဲဆွေမျိုးတွေကို ထက်ဝက်စားအဖက်ပေးခိုင်းတာလည်းရှိသလို ရွာနဲ့နီးတဲ့လယ်ယာတွေမှာ အမေက လူငှားနဲ့ကြိလုံ့စိုက်ပျိုးတာလည်း ရှိပါတယ်။

အလုပ်ကို ကြိုးစားသလောက် အစားအသောက် အသုံးအစွဲကျတော့ အမေက ကပ်စေးနှဲသူလို့ သူများက ပြောလောက်အောင် ချွေတာတယ်။ အမေ့လက်သုံးစကားကတော့ 'ငါ ဒီလောက်ကြိုးစားနေတာ ငါ သုံးချင်၊ စားချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့သားတွေ မျက်နှာမငယ်ရအောင်လို့'တဲ့လေ။

သူ့အတွက် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ဝယ်မစားပေမဲ့ မိမိတို့အတွက် ဈေးသွားတိုင်း ဈေးတစ်ပတ်စာ မုန့်ပဲသရေစာရော၊ အိမ်မှာ ချက်စားဖို့ ငါးခြောက်ငါးခြမ်း၊ အာလူး၊ ဂေါ်ဖီထုပ်ဆိုတာတွေရော တော့အမြဲပါလာတတ်ပါတယ်။ အဲဒီခေတ်က ကျေးလက်ကလေးတိုင်း သရေစာဆိုလို့ ထန်းလျက်ခဲနဲ့ ပဲကြီးလှော်လောက်ပဲ စားနိုင်ကြချိန်မှာ မိမိတို့ညီအစ်ကိုက 'ဈေးမုန့်'လို့ ခေါ်တဲ့ မုန့်မျိုးစုံတော်တော်များများကို နံနက်စောတိုင်း

စားခဲ့ရတယ်။

အရင်က အိမ်အောက်ရက်ကန်းစင်မှာသာ အလုပ်လုပ်လေ့ရှိတဲ့အမေက နေပူစပ်ခါးမရှောင်၊ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက် အလုပ်ကြိုးစားလွန်းတဲ့အတွက် ခုနစ်နှစ်၊ ရှစ်နှစ်လောက်အတွင်းမှာ ကျန်းမာရေးက သိသိသာသာကြီး ယိုယွင်းလာတယ်။ မိမိအသက် ၁၁ နှစ်ထဲအရောက်မှာတော့ အမေ အလုပ်မလုပ်နိုင်လောက်အောင် အိပ်ရာထဲလဲနေရတဲ့အဆင့် ရောက်လာပါတယ်။ ခုခေတ်လိုပြောရရင်တော့ အစာအိမ်ရောဂါပဲဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ လေတွေ ဖျို့အန်ပြီး မစားနိုင် မသောက်နိုင်ဖြစ်ရာက အိပ်ရာထဲလဲတော့တာပဲ။ အမေက ဆေးသောက်ရမှာလည်း အလွန်ကြောက်တယ်။

၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ မိမိအသက် ၁၁ နှစ်ကျော်၊ အစ်ကိုက ၁၃ နှစ်ကျော်အရွယ်လောက်မှာပါ။ အမေ့အသက် ၄၅ နှစ်ထဲရောက်ရုံပဲရှိပါသေးတယ်။ အရွယ်ကတော့ အသက်နဲ့မမျှအောင် အိုစာနေပါတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာ မိမိတို့ကို ရှင်ပြုပေးပါတယ်။

အမေ နေမကောင်းချိန်ကစပြီး စာသင်တိုက်သွားနေတဲ့ အဖေဦးပဉ္စင်းလည်း ရွာကျောင်းမှာ ခန်းနေအဖြစ်နဲ့ ပြောင်းရွှေ့လာပါတယ်။ အမေလည်း နေကောင်းတဲ့အခါ ဆွမ်းပို့တာတို့၊ အကျိုးအကြောင်းတိုင်ပင် လျှောက်ထားတာတို့လုပ်ပါတယ်။ ရှင်ပြုပေးဖို့ ကိစ္စမှာလည်း တိုင်ပင်ပြီး ဆောင်ရွက်ကြတာလို့ မှတ်မိပါတယ်။

ရှင်ပြုတဲ့ရက်တုန်းကတော့ အမေဟာ စိတ်က ဆောင်နေလို့ပဲလား မသိဘူး။ ထူထူထောင်ထောင်နဲ့။ သင်္ကန်းဗန်းတွေ ဘာတွေရွက်ပြီး အလှူဝတ်လှည့်တောင် လိုက်နိုင်သေးတယ်။ အလှူရေစက်ချချိန်မှာလည်း ကိုယ်တိုင်ပဲ လုပ်နိုင်သေးတယ်။ အလှူပြီးမကြာခင် အိပ်ရာထဲ ပြန်လဲတော့တာပါပဲ။ ဒီတစ်ကြိမ်ဟာ သေရာညောင်စောင်း လဲတယ်လို့ပဲ ဆိုရမှာပါ။

ထုံးစံအရဆိုရင် မိမိတို့ငယ်ဆ... တော်က ရှင်ပြုပြီးရင် သုံးဝါမပြည့်... မချင်း လူဝတ်လဲခွင့် မရှိပါဘူး။ မိမိ... ကိုတော့ ခုနစ်ရက်ပြည့်တဲ့အခါ အမေ... ပြုစုဖို့ဆိုပြီး လူဝတ်လဲစေပါတယ်... အမေ့ကျန်းမာရေးက တစ်နေ့တခြား... သလို ဆိုးဝါးလာတယ်။

အိပ်ရာထဲလဲပြီး လပိုင်းလောက်... ရောက်တဲ့အခါမှာတော့ အမေက ည... ပရိတ်နာချင်လို့ဆိုပြီး ရွာဦးကျောင်း... ဘုန်းကြီးကို အပင့်ခိုင်းပါတယ်။ ည... မှာ တောင်ကျောင်း၊ မြောက်ကျောင်း... ဆရာတော်နှစ်ပါးရော၊ မိမိတို့ဖခင်... ဦးပဉ္စင်းအပါအဝင် ခန်းနေရဟန်းတွေ... ရော အားလုံး ငါးပါးလောက် ကြွ... ပါတယ်။

အမေ့ကို ကြီးတော်ဝမ်းကွဲနှစ်... ယောက်က တွဲထူဖေးမပေးထားလို့ ကြ... တော်တွေကို မှီထိုင်ပြီး အမေ တရား... နိုင်သေးတယ်။ ရေစက်ချတာတော့... ဦးကြီးက ဆောင်ရွက်ပါတယ်။ ရေစက်... ချပြီးတဲ့အချိန်ရောက်တော့ အမေ သိသိ... သာသာ အသံမာမာနဲ့(မာတယ်ဆိုတာ... မာရေကျောရေဆိုတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး... အသံ ပီပီပြင်ပြင်ရှိလာတာ ပြော... ပါ။)မိမိတို့နှစ်ယောက်ကို သူ့နားခေါ်... တယ်။ အဲဒီကျတော့မှ အမေ ပရိတ်... လုပ်တဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကို သိရတော့တယ်...

ပထမဆုံး မိမိတို့နှစ်ယောက်... 'ကဲ ငါ့သားတို့ အမေ တိုတိုပဲပြောမယ်... နားထောင်ကြနော်၊ အမေမရှိတဲ့နောက်... ငါ့သားတွေ ဘယ်ဆွေမျိုးအိမ်မှ မနေ... နဲ့။ မင်းတို့အောက်ကျနောက်ကျမဖြစ်... အောင် အမေ လုပ်ကျွေးစောင့်ရှောက်... တယ်။ မင်းတို့ကို ရှင်ပြုပေးရာမှာလည်း... သားကြီး ရှင်ဖြစ်၊ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း... မဟုတ်ဘူး။ သူများနည်းတူ ရှင်ပြုပေး... တာပဲ။ ဘယ်လောက်ဆွေမျိုးတော်... နေ၊ သူများအိမ်ဆိုတာ ကိုယ့်အမေအိမ်... မဟုတ်ဘူး။ သူများမျက်နှာ ဆိုတာ... လည်း ကိုယ့်အမေမျက်နှာမဟုတ်ဘူး... ငါ့သားတွေ သူများမျက်နှာမော့ကြည့်... စားရ၊ နေရတဲ့ဘဝကို အမေမပို့ချင်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ အမေ့မျက်နှာထက်သာတာဆိုလို့ ဘုရားမျက်နှာပဲ ရှိတယ်။ ဘုရားမျက်နှာကိုပဲ မော့ကြည့်၊ တခြားမျက်နှာတွေကို မော့မကြည့်နဲ့။

ကဲ ငါ့သားတို့ နှစ်ယောက်လုံး အမေ့အသေဖြောင့်အောင် အခုရှာဦး ကျောင်းဆရာတော်ရှေ့မှာ အမေ့ကို ကတိပေးကြပါ။ အမေမရှိတဲ့နောက်မှာ အသနားသောင် အမြဲနေမယ်လို့ ကတိပြုပါ။ သားတို့ဆီက ဒီကတိကိုရမှ အမေ အသေဖြောင့်မယ်' ဆိုပြီး ပြောပါတော့တယ်။ မျက်နှာကလည်း တက်တက်ကြွကြွ၊ အသံကလည်း ပီပီသသ၊ ခပ်မာမာ။

နှစ်ကျောင်းလုံးဆရာတော်တွေကလည်း 'ဒါဟာ အမေ့ကျေးဇူးဆပ်တာပဲ၊ မင်းတို့အမေတောင်းတဲ့ကတိကို ပေးလိုက်ကြလေ' ဆိုပြီး တိုက်တွန်းကြပါတယ်။ မိမိတို့လည်း ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ထုံးစံအတိုင်းလည်း အမေ့စကားရော၊ ဆရာသမားစကားရော ငြင်းဆန်ဝံ့ခဲ့ကြတာ မဟုတ်တော့ 'အမေဖြစ်စေချင်သလို နေပါ့မယ်' ဆိုပြီး ကတိပေးလိုက်ကြပါတယ်။ အမေက ဘာခုလည်းခေါ်၊ မျက်ရည်လည်းကျပြီ။

ပြီးတော့မှ ရှာဦးကျောင်းဆရာတော်ကို 'တပည့်တော်မ မရှိတဲ့နောက်မှာ သားနှစ်ယောက်လုံးကို သင်္ကန်းဝတ်ပြီး စောင့်ရှောက်ပေးပါဘုရား' လို့ လျှောက်ထားမှာကြားပါတယ်။ မိမိတို့နှစ်ယောက်လုံးကိုလည်း လက်နဲ့ သိမ်းပြီး 'ငါ့သားတွေအတွက် အမေ ဈေးကျိုးလည်းနပ်ပါတယ်၊ ကျေးကျိုးလည်းနပ်ပါတယ်' ဆိုပြီး တုန်တုန်ယင်ယင်ပြောရင်း အမေ မောသွားပုံရပါတယ်။ ကြီးတော်တွေက 'ကဲ တောင်းတဲ့ကတိရပြီပဲ။ ဆရာတော်တွေကို ဝတ်ပြုပြီး ပြန်နားတော့နော်' လို့ပြောရင်း အိပ်ရာထဲ ပြန်လှဲပေးလိုက်ကြတယ်။

သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူး။ လပိုင်းတောင်မပြည့်မီဘဲ အမေကွယ်လွန်သွားတယ်။ အမေရက်လည် ဆွမ်းသွတ်ပြီးတဲ့နေ့မှာပဲ ရှာဦးကျောင်းဆရာတော်ကရော၊ ဖခင် ဦးပဥ္စင်းကရော မိမိတို့ကို သင်္ကန်းပြန်ဝတ်ပေးလိုက်တာ ခုထိပါပဲ။ စိတ်ကတော့ ပျော်လိုက်၊ ပျင်းလိုက်၊ ဆုတ်နစ်လိုက်၊ တက်ကြွလိုက်နဲ့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့တာ ခုဆိုအမေ့ကျေးဇူးကြောင့် ရဟန်းဝတ်အဖြစ်နဲ့ နေခဲ့လို့ အမေ မမျှော်မှန်းခဲ့တဲ့ နိုင်ငံတွေအထိတောင် လှည့်လည်ပြီး တရားဓမ္မတွေ ဟောပြောပို့ချနေမိပါရောလား…။

အတွေးထဲမှာ နှစ်မျောနေစဉ်မှာပဲ 'Are you OK' ဆိုတဲ့ အသံကြားလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မိမိကို Wheel-Chair နဲ့ တွန်းပို့ကူညီခဲ့တဲ့ စောစောကပုဂ္ဂိုလ်၊ အခြားခရီးသည်တစ်ဦးကိုလာပို့ရင်း မိမိကို နှုတ်ဆက်နေတာပါ။ မိမိကလည်း သူ့အမူအရာအတိုင်း လက်မတစ်ချောင်းထောင်ထားတဲ့ လက်သီးဆုပ်ကိုလုပ်ပြပြီး 'OK, thank you' ပြန်လုပ်လိုက်မိတယ်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်က တရုတ်အမျိုးသမီးကလည်း မိမိတို့နှုတ်ဆက်နေတာကိုကြည့်ရင်း ပြုံးပြနေပါတယ်။

တစ်အောင့်တစ်ခဏ ခရီးတို၊ တစ်နပ်စာအစားအသောက်နဲ့ ကူညီခဲ့တဲ့ သူတို့ကျေးဇူးကို မိမိစိတ်ထဲမှာ မှတ်မှတ်ရရ အလေးထား တုံ့ပြန်မိသလို ဘဝတစ်လျှောက်လုံးအတွက် သူ့ဘဝနဲ့ရင်းပြီး စောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ အမေ့ကျေးဇူးတွေကိုရော ငါ ဒီလောက်အလေးအနက်ထားပြီး ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ခဲ့မိရဲ့လားဆိုတာကိုလည်း ပြန်လည်စစ်ဆေးကြည့်နေမိတယ်။

မှတ်မှတ်ရရ ပိဋကတ်တစ်ပုံ အာဂုံပြန်ဆိုပြီးတဲ့နေ့ကတော့ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီးကို အားကျပြီး တစ်ခါ အမှျဝေခဲ့ဖူးတယ်။ အမေဆုံးမခဲ့တာတွေထဲက 'ခလုတ်မထိ၊ ဆူးမငြိဘဲ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းဖို့' ဆိုပြီး လမ်းသွားလမ်းလာ ထိခိုက်စေနိုင်တဲ့ ခလုတ်ဆူးငြောင့်တွေဖယ်ရှားတဲ့အလေ့အထ သိပ်မမေ့လှဘူး။ အဲဒါတွေ လုပ်ဖြစ်မိတဲ့အခါတိုင်းလည်း အမေ့ကို ဖျတ်ခနဲ သတိရမိခဲ့လိုက်တယ်။

အမေပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေထဲက တော့ 'သူများအိမ်ဆိုတာ ကိုယ့်အမေအိမ်မဟုတ်ဘူး။ သူများမျက်နှာဆိုတာလည်း ကိုယ့်အမေမျက်နှာမဟုတ်ဘူး။ အမေ့မျက်နှာထက်သာတာဆိုလို့ ဘုရားမျက်နှာပဲရှိတယ်။ ဘုရားမျက်နှာကိုပဲ မော့ကြည့်၊ တခြားမျက်နှာတွေကို မော့မကြည့်နဲ့' ဆိုတာကိုလည်း စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်မိနေတယ်။

အခု မိမိကျေးဇူးတင်နေမိတဲ့ '**တစ်ခဏပြုဖူး၊ သူ့ကျေးဇူး**' တို့၊ '**တစ်နပ်ကျွေးဖူး၊ သူ့ကျေးဇူး**' တို့၊ ကျေးဇူးရှင်ကလေးတွေက မိမိနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာပါ။ သူတို့မျက်နှာကို တမ်းတာပဲ ကြည့်နေမိတာပါ။ မော့မကြည့်ရပါဘူး။ သူတို့လေးတွေရဲ့ ကျေးဇူးနဲ့နှိုင်းယှဉ်လိုက်ရင် အမေ့ကျေးဇူးတွေက တဖြည်းဖြည်းတွေးရင်းတွေးရင်း မျက်နှာက အလိုလိုအပေါ်ကို တဖြည်းဖြည်း မော့သွားမိတာ ခေါင်းပေါ်တည့်တည့်ရောက်တဲ့အထိ အဆုံးတိုင်ကို ခန့်မှန်းလို့ မရသေးပါဘူး။ သြော် '**မြင်းမိုရ်တောင်ဦး၊ မကကျူး၊ ကျေးဇူးကြီးလျက်၊ မိဘစက်**' ဆိုတာ ဟုတ်ပေမှာပဲ။

တွေးရင်း၊ မော့ရင်းက လက်အစုံဟာ အလိုလို နဖူးပေါ်ရောက်သွားတယ်။ ဘာမှ ကြိုတင်စဉ်းစားထားခြင်း မရှိဘဲ ပါးစပ်ကလည်း 'အခုအထိ ပြုခဲ့သမျှကုသိုလ်ကောင်းမှုများနဲ့ အမေ့ကျေးဇူးတွေကို အတုံ့ပြုပေးဆပ်ပူဇော်ပါတယ်၊ အမေ သာခုခေါ်ခမ်းမြောက်ပါစေ' လို့ အသံတိုးတိုးနဲ့ ဆိုလိုက်မိပါတယ်။ ဘာကြောင့်ရယ်မသိ၊ မျက်ဝန်းတွေက စိုစွတ်လာခဲ့တယ်။ မျက်တောင်ကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်လိုက်ရင်း ဘေးဘီကိုအသာကြည့် လွယ်အိတ်ထဲက Tissue စကို ထုတ်လိုက်မိတယ်။ Tissue စနဲ့ ပါးပြင်ထိတွေ့ခိုက်မှာတော့ ဟိုး… နောက်ဆုံးနေ့ ပရိတ်နာစဉ်က ထွေးပွေ့လိုက်တဲ့ အမေ့လက်ကလေးတွေလိုလို…။

အမေ… နှစ်ဝနော်နား ကြားပါစေ…။ ■

ဓမ္မဘေရီအရှင်ဝီရိယ၊ဘောင်စွန်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြယ်ပြာမစ်ရှင်

မောင်ခိုင်လ ာ်

၂၀၁၄ စက်တင်ဘာ ရွှေအမြုတေ [illegible] ၁၃၃

www.burmeseclassic.com

အသံဗလံဟူ၍ လုံးဝမကြားရ။ အလွန့်အလွန် ကြီးမား ခမ်းနားသော အဆောက်အဦကြီးတစ်ခုလုံး ပကတိတိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေသည်။ ကျောက်စားပွဲ အသီးသီးတွင် ထိုင်လျက် အလုပ်လုပ်နေကြသူ အမြောက်အမြားရှိသော်လည်း စကား ပြောသံဟူ၍ တိုးတိုးငွေ့ငွေ့ကလေးသော်မျှ မကြားရ။ ရယ်သံ မောသံ နောက်ပြောင်သံ ဟူ၍ကား ဝေလာဝေး။ လိုအပ်သည့် အခါ စကားပြောခြင်းမှလွဲ၍ ကျန်သောအမှုအရာတွေကို သူတို့ မသိ။ လုပ်ဆောင်လေ့လည်း မရှိ။ သီးခြားကမ္ဘာ။ သီးခြား

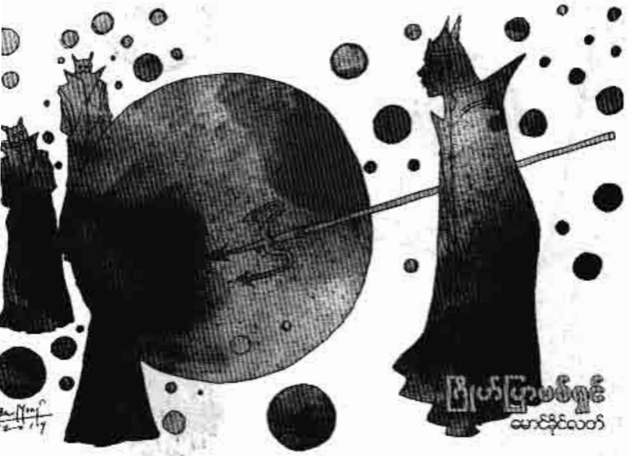

သက်ရှိများ။

ဒီအရပ် ဒီဒေသကား ဤအတိုင်းပင်။ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ မည်မျှ ကြာခဲ့ပြီနည်း။ မည်သူမျှမသိ။ ဤအရပ် ဤဒေသသည် စကြဝဠာကြီးထဲ၌ မည်သည့်နေရာမှာရှိကြောင်း ဖော်ပြနိုင်သော မြေပုံအညွှန်းလည်း မရှိ။ ဤဒေသသို့ ရောက်ဖူးပါသည်ဆိုသော သက်ရှိသတ္တဝါလည်း မရှိ။ ဤနေရာသို့ ရောက်ဖူးပါသည်ဟု သက်ရှိတစ်ဦးဦးက ပြောလာအံ့၊ ပထမဆုံး သံသယမျက်စိဖြင့် အကြည့်ခံရနိုင်သည်။ နောက်တစ်ဆင့် စိတ်ပေါ့ရူးသွပ်သူအဖြစ် အထင်ခံရနိုင်သည်။ ကံမကောင်းလျှင် နောက်ဆုံးစိတ်ရောဂါ ကုဆေးရုံသို့ ဆောင်ကြဉ်းသွားနိုင်သည်။ ဤနေရာသည် စကြ ဝဠာကြီးထဲ၌ တစ်ခုသောအရပ်အဖြစ် ဖော်ညွှန်းသော စာတွေ၊ ကဗျာတွေ၊ ကျမ်းဂန်တွေအမြောက်အမြားရှိသော်လည်း မည်သူ မျှ တိတိပပမပြောနိုင်ကြ။ ပြောသမျှမှာလည်း အနုမာန တွေးဆ ချက်များသာတည်း။

ကောင်းကင်မရှိသော နိုင်ငံ။

လေဟူ၍ မရှိသော နိုင်ငံ။

မည်သည့်အစားအသောက်မျှ မရှိသောနိုင်ငံ။

ဤစကြဝဠာကြီးထဲတွင် မည်သည့်ဘာသာစကားနှင့်မျှ မတူသော ဘာသာစကားတစ်မျိုးကို ပြောဆိုသုံးစွဲနေကြသော် လည်း ဤရုံးအဖွဲ့ဝင်တို့သည် မည်သည့်ဘာသာစကားကိုမဆို တတ်ကျွမ်းနားလည်ကြလေသည်။ အကယ်၍ ဤအရပ်ဒေသ သို့ သက်ရှိသတ္တဝါတစ်ဦးဦး ရောက်ရှိလာခဲ့သည်ဖြစ်အံ့။ ထိတ်

လန့်အံ့သြလွန်း၍ နှလုံးသွေး ရပ်ပြီး ချက်ချင်းသေဆုံးသွား နိုင်လေသည်။

ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံမရှိ။ ဥပဒေမရှိ။ အချုပ်အခြာ အာဏာသည်ပင် ရှိမှရှိရဲ့လား ဟု တွေးထင်စရာ ကောင်းလှ ၏။ သူတို့နိုင်ငံမှာ နံရံကပ် ပိုစတာတွေမရှိ။ ကြွေးကြော် သံတွေမရှိ။ ဆောင်ပုဒ်တွေ မရှိ။ ကြော်ငြာတွေမရှိ။ သို့ သော် ဥပဒေစည်းမျဉ်းစာအုပ် ထူကြီးတွေရှိသော နိုင်ငံတွေ ထက် ငြိမ်းချမ်းလှလေသည်။ ထက်အောက် အမိန့်နာခံမှု၊ မိမိလုပ်ငန်းတာဝန်ကို ဦး လည်မသုန် ဆောင်ရွက်မှုတွေ ကတော့ တစ်ဆံချည်မျှင်မှ တိမ်းယိမ်းမသွား။ နှစ်ပေါင်း မည်မျှ ကြာပြီလဲ။ မည်သူမျှ မသိ။

သူတို့၏ အဆင့်ဆင့် သော အုပ်ချုပ်သည့်ပုံစံကား ရှေးရိုးနည်းဖြစ်ပြီး မည်သည့် အခါမျှ ပြောင်းလဲမှုမရှိ။ ပြင် ဆင်မှုလည်း မရှိ။ ဤနိုင်ငံကို မည်သူတွေ အုပ်ချုပ်သည်ဟု မသိရလောက်အောင် အုပ်ချုပ် သူတို့သည် သိုသိုဝှက်ဝှက် နေလေ့ရှိကြသည်။ သို့သော် လိုအပ်သည်နှင့် ဖျတ်ခနဲ ရောက်ရှိလာစေရန် နေရာအား လုံး၊ အကြောင်းအရာအားလုံး စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေလေ့ရှိ သည်။

ဤနိုင်ငံ၌ တွေ့ဆုံဆွေး နွေး ဆုံးဖြတ်ရာ အစည်း အဝေးခန်းမကြီး နှစ်ခုရှိ၏။ ကြီးမားခံ့ညားသော၊ ထုထည် ထုထပ်သိပ်သည်းသောအခန်း ကျယ်ကြီးကို အဆင့်မြင့် အုပ်ချုပ်သူတို့ သုံးစွဲလေ့ရှိပြီး၊ သူ့ထက်ငယ်သော ခန်းမကြီး

ကျ တစ်ဆင့်နိမ့် ဝန်ထမ်းများ
တ ဝ ခံများ အစည်းအဝေး
က င်း ရာအဖြစ် သတ်မှတ်
ထ း လေသည်။ အစည်း
အ ဝေးကို မလိုအပ်ဘဲ ခေါ်
ေ့မရှိ။ ဆုံးမစကား ပြော
ကြ း ရ၊ မိန့်ခွန်းပြောကြား
ေ ာက်ဆိုလျှင် အစည်းအဝေး
ခေါ်ယူလေ့ မရှိ။ တစ်ခု
ဆုံ းဖြတ်ရန် ကိစ္စကြီးငယ်ရှိ
သ အစည်းအဝေးခေါ်
ရှိ ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုခန်း
ေ ာင်ကြီးနှစ်ခုစလုံး အများ
အ းဖြင့် ပိတ်ထားလေ့ရှိသည်။

ဤထူးဆန်းသော နိုင်
ေ ာ်ကြီး၏ အထက်ဘက်
ကြယ်တာရာတို့ကို မတွေ့
နိုင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
ကြယ်တာရာတို့ တည်ရှိ
တွ ယ်ရန် လေဟာပြင်လည်း
မ ရှိ။ ကောင်းကင်လည်း
ထို့ကြောင့် နေမင်းလည်း
လ မင်းလည်း မရှိ။ ဤနိုင်
၏ အထက်၌ မြေကြီး
တည်ရှိနေပြီး အောက်
၌လည်း မြေကြီးကဲ့သို့
အနိုင်အခဲလွှာကြီး ရှိနေ
အောက်ခံကြမ်းပြင်သည်
မညာနှင့် ခက်မာကြမ်း
လွန်းလှ၏။ မြေကြီး
မဟုတ်။ ဓာတ်သတ္တဝါ
မျိုးမျိုးလည်း မဟုတ်
ပါလီယံလိုလို၊ ဓာတ်ပြ
အခဲကြီးလိုလို ကပ်
ေ ါင်း မည်မျှကြာပြီ
ေ ာက်အောင် သနေ
ေ ာခဲ့သော ဥက္ကာပြင်ကြီး
လို။ ဤမျှထူးဆန်းသော
နိုင်ငံတွင်းရှိ သက်ရှိအား
တို့သည် ဤအောက်ခံ
ပြင်ပေါ် ရပ်တည်လှုပ်ရှား
ကြသော်လည်း တူးခြင်း
ခြင်းကို လုံးဝပြုလုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုထူးဆန်းပြီး ကြီးမား ကျယ်ဝန်းလှသော နိုင်ငံတော် ကြီးကို ဂြိုဟ်ပြာပေါ်ရှိ သက် ရှိသတ္တဝါတချို့ကတော့ နရက် နိုင်ငံတော်ကြီးဟု ခေါ် ကြလေသည်။ သူတို့ ဘာသာစကားအရ နရက် ဆို သည်မှာ ငရဲ ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ သည်။ သက်ရှိလူသား အတွင် အကုသိုလ်ကြီးမား သူတို့ သေလွန်ပြီးသည့်အခါ ဆင်းရဲဒုက္ခအဖုံဖုံကို ခံစားရ သောအောင် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း သည်မျိုးစုံဖြင့် အပြစ်ဒဏ်ပေး သောနေရာဖြစ်သည်။ သို့ သော် နရက် နိုင်ငံတော်ကြီး ဘယ်အချိန်က စတင်ပေါ် ပေါက်ခဲ့ပြီး မည်သူထူထောင် ခဲ့သလဲမေးလျှင် မည်သူမျှ ဖြေနိုင်ကြ။

နရက် နိုင်ငံတော်ကြီး တွင် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံ ငယ်ကလေး ၈ ခု ရှိသေး သည်။ အစဉ်အတိုင်းပြောရ လျှင် သိဋ္ဌိုးနိုင်ငံ၊ ကာဠသုတ် နိုင်ငံ၊ သံဃာတနိုင်ငံ၊ ရောရုဝ နိုင်ငံ၊ မဟာရောရုဝနိုင်ငံ၊ တာပနနိုင်ငံ၊ မဟာတာပန နိုင်ငံ၊ အဝီစိနိုင်ငံ ဟူ၍ ဖြစ် သည်။ ဤနိုင်ငံ ၈ ခုတွင် နိုင်ငံတစ်ခုစီ၌ ဒေသကြီး ၅ ခုစီ ရှိသည်။ ဤဒေသကြီး ၅ ခု၏ အမည်မှာ နိုင်ငံတိုင်း တွင် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့မှာ ဘင်ပုတ်ဒေသ ကြီး၊ ပြာပူဒေသကြီး၊ လက်ပံ တောဒေသကြီး၊ သန်လျက် ရွက်တောဒေသကြီး၊ သံရည် မြစ်ဒေသကြီး တို့ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံငယ်ကလေး ၈ ခုတွင် နိုင်ငံတစ်ခုချင်းစီ၌ တာဝန်ခံ မင်းကြီးတစ်ဦးစီ ရှိသည်။ နိုင်ငံတစ်ခုချင်းစီ၏ လက် အောက်ရှိ ဒေသကြီးတစ်ခုစီ တွင် တာဝန်ခံအုပ်ချုပ်သူ တစ်ဦးချင်းစီ ရှိပြန်သည်။ သူ တို့ကို မင်းကလေးဟု ခေါ် သည်။ မင်းကလေးတို့က မင်းကြီးအပေါ် သစ္စာခံကြရ သည်။ ထိုသို့ဖြင့် မင်းကြီး ၈ ဦးနှင့် မင်းကလေး ၄၀ တို့သည် **နရက်နိုင်ငံတော်ကြီး** ၏ ခေါင်းချုပ် **မဟာမင်းကြီး** အပေါ် အားလုံး သစ္စာခံကြရ ပြန်သည်။

မဟာမင်းကြီး ကို လူ သားတချို့က **ငရဲမင်းကြီး** သို့မဟုတ် **ယမမင်းကြီး** ဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်ကြပြန်သည်။ **ယမမင်းကြီး**ကား **ပြိတ္တာမင်း ကြီး**လည်း ဖြစ်သည်။ စတု မဟာရာဇ် နတ်တို့တွင် အပါ အဝင်ဖြစ်သော **ဝေမာနိက** မျိုးနွယ်ဝင်ဖြစ်သည်။ နတ် စည်းစိမ်တစ်လှည့်၊ ရိုးရိုး ပြိတ္တာအဖြစ် ဆင်းရဲဒုက္ခတစ် လှည့် ခံစားရသူဖြစ်သည်။

နရက်နိုင်ငံတော်ကြီး တွင် အစည်းအဝေး ခေါ်ယူ နိုင်ခွင့်ရှိသူမှာ ဤ**ယမမင်း ကြီး**တစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့ ခေါ်ယူသော အစည်းအဝေးမှာ ၈ နိုင်ငံ ကိုယ်စားပြု မင်းကြီး များနှင့် သူ၏လက်ထောက် တစ်ဦးစီသာ ဖိတ်ကြားထား သည်မို့ စုစုပေါင်း ၁၆ ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ ဒေသကြီး ၄၀ မှ တာဝန်ခံ အုပ်ချုပ်သူ မင်းကလေးတို့ မပါဝင်ချေ။ အဆင့်မြင့် အစည်းအဝေးဖြစ်သည်။

အချိန်အနည်းငယ် အတွင်း အစည်းအဝေးခန်းမ ဆောင်ကြီးထဲတွင် ဖိတ်ကြား ထားသူများ စုံညီစွာ ရောက်ရှိ လာကြသည်။ မဟာသမ္မတ မင်းကြီးသည် သူ၏ကျောက် စားပွဲကြီးနောက်ရှိ ကုလား ထိုင်မြင့်ကြီးတစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေရင်းမှ စ,တင်ပြောဆို လေသည်။ အနိမ့်အမြင့် မရှိ သော၊ သတ္တုသံပါသော အေးရှရှအသံကြီးဖြစ်သည်။

'တာဝန်ခံများ…'

လှုပ်ရှားသံ လုံးဝမရှိ သော ခန်းမကြီးထဲတွင် မဟာ မင်းကြီးအသံကသာ ဟိန်း ထွက်နေသည်။

'မဟာတာပနမင်းကြီး က တင်ပြလာတာ ရှိပါတယ်။ သူ့ရဲ့တာဝန်သက်တမ်းကုန် ဆုံးပြီဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ကို တာဝန်က ရပ်စဲခွင့်ပေးပြီး၊ မူလနေရာကို ပြန်ခွင့်ပေး ပါ…တဲ့'

မဟာမင်းကြီးက ခေတ္တ ခဏ ရပ်နားပြီး အစည်း အဝေးခန်းမကြီးထဲရှိ စည်း ဝေးတက်ရောက်သူများကို ဝေ့ဝဲကြည့်နေလေသည်။ အားလုံးက ဂရုတစိုက် နား စွင့်နေကြပြန် မဟာမင်းကြီး ကိုသာ မမိုတ်မသုန်ကြည့်နေ ကြသည်။

'အားလုံးသိတဲ့ အတိုင်း ငါတို့နိုင်ငံတော်ကြီးမှာ စ, တင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ ခေါ်ယူတာဝန်ပေးတဲ့အချိန်မှာ ဘယ်သူမှ ငြင်းပယ်ခွင့် မရှိ ကြဘူး။ မင်းတို့ရော၊ ငါရော ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ တာဝန်ယူသက် တမ်းကုန်ဆုံးပြီးတဲ့နောက်မှာ တော့ ဆက်လက်တာဝန် ထမ်းဆောင်တာ၊ တာဝန်မယူ ချင်တာ သူ့ရဲ့စိတ်ဆန္ဒအရပဲ။ ငါတို့မှာ တားမြစ်ခွင့်၊ သူ့ဆန္ဒ နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုမူခွင့် မရှိ ဘူး။ ဒါဟာ ငါတို့နိုင်ငံတော် ကြီးရဲ့ စည်းမျဉ်းဥပဒေပဲ'

အားလုံး ဘိတ်ဆိတ်နေ ကြဆဲ။ မဟာတာပနနိုင်ငံ မင်းကြီးကို ကြည့်ပြန်တော့ အိုမင်းတွင်းဆုံး ကျနေပုံက အထင်အရှား၊ အင်းလေ အနားယူပါစေပေါ့၊ အစည်း အဝေးခန်းမကြီးအတွင်း ဤ သို့နှင့်နှင့် တွေးနေကြသည်။ ကန့်ကွက်ရန်မရှိ။ စောဒက တက်စရာမရှိ။ ဒါ စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းအရပဲ မဟုတ် လား။ မဟာမင်းကြီး အသံ က ထွက်လာပြန်သည်။

'ဒါကြောင့် မဟာ တာပနမင်းကြီးနေရာမှာ အစားထိုးဖို့ ငါတို့ အမြန်ဆုံး ရှာဖွေကြရမယ်၊ အဲဒီတာဝန်ခံ ကို ရှာလို့တွေ့ပြီဆိုမှ မဟာ တာပနမင်းကြီးကို အနားပေး လို့ရမယ်။ ဒါကို ဆောင်ရွက် ဖို့ သင့်တော်သူတစ်ဦးကို မောင်မင်းတို့ စဉ်းစားမိတာ ရှိရင် ခု တင်ပြကြပါ။ ကဲ… ပြောကြစမ်း'

ပြောကြစမ်း ဟူသော စကားသံနောက်မှာ ဘယ်သူ မှ မနေရဲကြတော့။ မဟာမင်း ကြီး၊ ယမမင်းကြီးနောက်မှာ **ဒေဝဒူတ** ဟူသော ဘွဲ့မည် ရည်ကိုလည်း မေ့လို့မဖြစ် သေး။ နတ်မင်းကြီးတွေ ကိုယ်တိုင် **တရားမင်းကြီး** ဟူ၍ ချီးမြှောက်ခဲ့သည် မဟုတ် လား။

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် မဟာမင်းကြီး စကားဆုံးသည်နှင့် နိုင်ငံငယ်ကလေးများ၏ တာဝန်ခံမင်းကြီးတွေ တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး တင်ပြကြလေသည်။ **သိဒ္ဓိုးနိုင်ငံ** မင်းကြီးက စ,ပြောသည်။ သူ ပြောလိုက်သည်နှင့် သူ ရည်ညွှန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ရုပ်ပုံကြီးက အခန်းနံရံကြီးတွင် ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာသည်။ နောက် ကိုယ်ရေးအချက်အလက်များ တစ်ခုချင်း ပေါ်လာသည်။

မဟာမင်းကြီး ဘာမျှ မပြော။

ထိုအခါ နောက်တစ်ယောက် ထ,ပြီး တင်ပြပြန်သည်။ စောစောကလိုပင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး၏ ရုပ်ပုံက ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာ။ ပြီးတော့ ကိုယ်ရေးအချက်လက်တွေ…။ မဟာမင်းကြီး ဘာမျှ မပြော။

သို့နှင့် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်တင်ပြကြသည်။ မှတ်သားစရာကောင်းသည်မှာ မည်သူမျှ ဝေ့ဝိုက်ကွေ့ပတ် မပြောကြခြင်းပင်။ လိုရင်းတိုရှင်းပင်။ အနိမ့်အမြင့်၊ အဖိအဖော့ မရှိသော သတ္တုသံအောအောကြီးတွေနှင့်ပင်။ တစ်ယောက်ပြောပြီးတိုင်း မဟာမင်းကြီးကို စူးစမ်းလေ့လာနေကြသည်။ မဟာမင်းကြီး ဘာမျှမပြော။ ဘာမှတ်ချက်မျှ မပေး။ သို့နှင့် နောက်တစ်ယောက်က ထ,ပြီး တင်ပြပြန်သည်။

မဟာရေရှ တာဝန်ခံမင်းကြီးကတော့ အခြားသူများနှင့် မတူ။ သူက အခြားသူများကဲ့သို့ သင့်တော်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အမည်ကို မပြော။ ရုတ်တရက်ကြီးမို့

သူတို့နိုင်ငံမှာ
နံရံကပ်
ပိုစတာတွေ
မရှိ
ကြွေးကြော်သံတွေ
မရှိ
ဆောင်ပုဒ်တွေ
မရှိ
ကြော်ငြာတွေ
မရှိ
သို့သော်
ဥပဒေစည်းမျဉ်း
စာအုပ်ထူကြီးတွေ
ရှိသော
နိုင်ငံတွေထက်
ငြိမ်းချမ်းလှ
လေသည်

စဉ်းစားပြီးဟန်လည်းမတူ။ သူက မတူထူးခြားသော အကြံဉာဏ်တစ်ခုကိုသာပြောပြသည်။

'မစ်ရှစ်ဖွဲ့ပါ မင်းကြီး'

သူက သူ့စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို ပြောပြသည်။ သက်ရှိတွေရှိသောနေရာတိုင်းသို့ မစ်ရှင်အဖွဲ့တွေ အရောက်သွားပြီး မဟာတာယ တာဝန်ခံဖြစ်ထိုက်သူ လေ့လာရှာဖွေဖို့။ အထူးသဖြင့် မဟာတာယ နိုင်ငံ၏ အဓိက ညှဉ်းပန်းရေး အမှတ်တံဆိပ်ဖြစ်သည့် **မီးလျှံထနေသော သံတောင်ကြီး၊ သံတံကျင်** စသည်တို့အား ငရဲထိန်းတွေ အသုံးချကိုင်တွယ်ပုံကို စီစဉ်ညွှန်ကြားနိုင်စွမ်းရှိဖို့လိုကြောင်း ခပ်သွက်သွက်တင်ပြသည်။

အစည်းအဝေး စ,ချိန် နိုင်ငံတစ်ခုချင်းစီ၏ တာဝန်ခံမင်းကြီးတွေ သူတို့ စိတ်ကူးထဲရှိသူတို့အား တင်ပြချိန်မှ စ,ပြီး ငြိမ်သက်နေသော မင်းကြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

မဟာမင်းကြီး အသံပေါ်လာသည်။

'ဒီအကြံ ကောင်းတယ်။ မောင်မင်း ဦးစီးပြီး မစ်ရှင်အဖွဲ့တွေဖွဲ့ပါ။ အမြန်ဆုံး စေလွှတ်ပါ။ မစ်ရှင်တွေရဲ့ ရလဒ်ကို အမြန်ဆုံး ငါ သိချင်တယ်။ ဒါပဲ'

မဟာမင်းကြီး အစည်းအဝေးခန်းမထဲမှ ထွက်ခွာသွားသည်။ အစည်းအဝေးပြီးပြီ။

❑

ကိုယ့်ရှူးကိုယ်ပတ်သူလို မဟာရေရှဝမင်းကြီးတစ်ယောက် ဗျာများရတော့သည်။ မစ်ရှင်တွေဖွဲ့ဖို့ နိုင်ငံကလေး ၈ နိုင်ငံမှ မင်းကြီးများနှင့် တိုင်ပင်ရတော့သည်။ အမြန်ဆုံးဟု မဟာမင်းကြီးက ထပ်တလဲလဲ မိန့်ကြားသွားသည် မဟုတ်လား။ မောင်မင်း ဦးစီးပြီး…ဟု တာဝန်ပေးခဲ့ပြီ မဟုတ်လော။ အကယ်၍ ထိုတာဝန် မကျေပွန်ပါက မဟာရေရှဝ မင်းကြီး ကျောရိုးတစ်လျှောက် စိမ့်ခနဲ အေးခဲသွားလေသည်။ မတွေးတာဘဲ ကောင်းသည်။ လုပ်စရာရှိတာလုပ်။ အမြန်ဆုံး…။

အချိန်တွေ တဖြည်း… ဖြည်း ကုန်သွားသည်။ … တာက သူတို့ **နရက်နိုင်… တော်ကြီး**မှာက နေတွေ၊ … တွေ မရှိသည်မို့ နေ့တွေ၊ ည… တွေလည်း မရှိ။ အချိန်တိုင်… မှိုင်းမှုန်ပြာရီနေသော၊ ငိုသံ… ညည်းသံ၊ စူးစူးဝါးဝါး … ကြွေးသံ၊ မီးမြိုက်သံ၊ အသား… ကောင်ကျွမ်းသံ၊ ခွေးသူ… ကြီးတွေ မာန်ဖီသံ၊ ငြိမ်… ခြောက် ဟိန်းဟောက်သံ၊ ငရဲ… မီးတွေ တရှဲရှဲ တဖျစ်ဖျစ်… ကောင်ကျွမ်းသံ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မဟာရေ… ရဝမင်းကြီးက သူ့တာဝန်… ကျေပွန်စွာ ပထမခြေလှမ်း… စ,တင်နိုင်ခဲ့ပြီ။ နိုင်ငံငယ် ၈ ခု ကိုယ်စားပြု မစ်ရှင်အဖွဲ့ ၈ ဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပေးနိုင်ခဲ့… သည်။ နိုင်ငံငယ် ၈ ခု… လက်ထောက်မင်းကြီး ၈ ဦး… က မစ်ရှင်တစ်ဖွဲ့စီ၏ ခေါင်း… ဆောင်အဖြစ် ပါဝင်ပြီး … ကြီး ၄၀ ၏ တာဝန်ခံမင်း… ကလေး ၂ ဦးစီက မစ်ရှင်… တစ်ဖွဲ့စီတွင် ပါဝင်ကြသည်။ ငရဲထိန်း၊ ငရဲကြပ်၊ ခြေမြန်… တော် တစ်ဦးစီက မစ်ရှင်… အဖွဲ့တိုင်းတွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ထည့်သွင်းလိုက်ခြင်းကြောင့် မစ်ရှင်တစ်ဖွဲ့စီတွင် ၆ ဦး… ပါဝင်သော မစ်ရှင် ၈ ဖွဲ့ကို… သက်ရှိ လူသတ္တဝါများ … ထိုင်ရာ ဂြိုဟ်ပြာကြီးသို့ … လွှတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ထိုမစ်ရှင်အဖွဲ့တွေ… တွေ့ရှိချက် ရလဒ်တွေ… စုစည်းပြီး မဟာမင်းကြီး… တင်ပြရမည် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအကြိမ် အစည်း… အဝေးပွဲတွင် မစ်ရှင်… ခေါင်းဆောင်တွေ… ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

…ဆောင်တင်ပြရမည်ဖြစ်ပြီး၊ …ဆုံးအဖြတ်ပေးမည့်သူက …ဟာမင်းကြီးပဲ ဖြစ်သည်။ …ဟာမင်းကြီးဟု ပြောလိုက်ရုံ …နှင့် အားလုံးက လေးစား …ညွှတ်ကြပြီးဖြစ်သည်။ လုံးဝ …သုံ့ ယုံကြည်စိတ်ချပြီး …သည်း ဖြစ်သည်။ မဟာမင်း …ကြီး၏ အဆုံးအဖြတ်ဟူသမျှ …ညီသည့်အခါမှ မှားယွင်းခဲ့ …ဖူးသည်မဟုတ်။ ခေ့စပ် …သေချာသည့် နေရာတွင် …အသေးစိတ်လွန်းလှသည်။ …တစ်ကွက် ဟာကွက်ဟူ၍ …မရှိ။

မဟာရောရုဝမင်းကြီး …သည် သူ့လုပ်ငန်း တစ်ဝက် …အောင်မြင်ပြီး ကျန်တစ်ဝက် …လည်း အောင်မြင်မှာ သေချာ …ပြီဖြစ်သဖြင့် စိတ်ပေါ့ပါး …ရှာ သူ့နိုင်ငံအတွင်း လှည့် …ည်ကြည့်ရှုရင်း မူလတာဝန် …ကိုဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည်။

စင်တီဂရိတ်အပူချိန် …ဒီနီး၊ သန်းမကသော ငရဲ …မီးလျှံထဲမှာ ဒုစရိုက်သမား …သီလတွေ ကယ်ပါ၊ ယူပါ …အော်ဟစ်နေကြဆဲ မဟာရော …ရုဝမင်းကြီးက ထိုမီးလျှံထဲမှ …ဖြတ်လျှောက်သွားတော့သည်။ …ဒုဩဘနန်းဟု လူသား …သတ္တဝါတွေ၏ ကျမ်းဂန်တွေ …ထဲမှာ ပြဆိုပြီး ပုစ္ဆာပေါင်း …မြောက်မြားစွာ ပေါ်ထွက်လာ …လေသည်။

သူ ကြားဖူးနေသည့် …မေးခွန်းတစ်ခုက ဤသို့ဖြစ် …သည်။

ငရဲမီးတို့သည် ငရဲခံရ …မည့်သူများ၌သာ ပူလောင်ပြီး …ငရဲထိန်း(နတ်ဘီလူး)တို့ကို …အဘယ်ကြောင့် မပူလောင် …သနည်း ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဤ အဖြေကို **မဟာမင်းကြီး (ယမမင်းကြီး)**က ဤသို့ ပြောဖူးသည်။

ငရဲမီးစသော အန္တရာယ်တို့သည် ကံကြောင့်ဖြစ်သော ကမ္မပစ္စယ ဥတုဇရုပ်များ ဖြစ်သောကြောင့် ငရဲခံရမည့်သူသာ ပူလောင်၍ ငရဲထိန်း (နတ်ဘီလူး)တို့ကို မပူလောင်ချေ။

ထို့အတူပင် ဟိန်းဟိန်း ပွက်ပွက် ဆူညံအော်ဟစ် ငိုကြွေးရှိုက်ငင်နေကြသံတို့ သည်လည်း မဟာရောရုဝ၊ မဟာတာပန၊ အဝီစိ စသော နိုင်ငံတိုင်းတွင် တစ်နိုင်ငံလုံး အနှံ့ မြည်ဟည်းနေသော်ငြား လည်း မဟာမင်းကြီး၊ မင်းကြီး စသော ငရဲထိန်းတို့ အဖို့မှူ ကြားလိုက ကြားနိုင်ပြီး မကြားလိုသော် သဲ့သဲ့သံ့သံ့မျှ မကြားရပေ။

မဟာရောရုဝမင်းကြီး သည် သူ၏ မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင် အားလုံးတို့၏ ကိုယ်ရေး အကျဉ်းကို ပြန်စဉ်းစားရင်း သူ့တာဝန်ကြီး ဆုံးခန်းတိုင် အောင်မြင်ပါ့မလားဟု သံသယ ရှိနေပြန်သည်။ မအောင်မြင်ခဲ့သော် **မဟာမင်းကြီး** သို့မဟုတ် **ယမမင်းကြီး**၏ အမျက်ကို မည်သို့ရှောင် လွှဲရအံ့။ အမှန်တော့ ရှောင်လွှဲ ရန် စဉ်းစားခြင်းသည်ပင် အပြစ်မကင်းချေ။ မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ရှောင်လွှဲမရနိုင် ကြောင်း သူသာမက နတ်မင်းကြီး၊ မင်းကြီး၊ မင်း ကလေး၊ ငရဲထိန်းတို့အားလုံး သိကြပါသည်။ နတ်မင်းကြီး တွေကိုယ်တိုင် လေးမြတ်စိုး ရွံ့ကြရသော **တရားစောင့် သော မင်းကောင်းမင်းမြတ်** ဟု အသိအမှတ်ပြုကြသည့် ကြီးမားရှည်လျားသောသမိုင်း စဉ်ဆက်လည်း ထင်လင်းရှိခဲ့ လေသည်။

ကမ္ဘာ့သိန်းသောင်း ကပ်ပေါင်းဆင့်ဆင့် ဟု ပြော နိုင်လေသည်။ ကပ်လေးမျိုး ရှိရာတွင် **မဟာကပ်** သည် တစ်ကမ္ဘာမျှ ရှည်လျားလေ သည်။ သူ ကြားဖူးနေသည့် **ယမမင်းကြီး**၏ ရုပ်ပုံလွှာ အဖွဲ့တွေကိုလည်း ကြည့်ဦး။

နိမ့်ချပုဆစ် ယမရာဇ်၌ အပြစ်အလျှောက် ကြား လျှောက်ကျုံကျုံ။

အောက်နေမင်းစစ် ယမ ရာဇ်လည်း တံတစ်သက် သေ….။

စိစိစစ်စစ် ယမရာဇ်သို့ မုန်းချစ်မလိုက် ထိုက်သည့် အလျောက်။

သူ ကြားဖူးနားဝရှိသည့် ယမမင်း၏ ရုပ်ပုံလွှာအဖွဲ့ တွေ။ ဒီအဖွဲ့အနွဲ့တွေသည် လုံးဝ အပိုအလိုမရှိ ပကတိ ရုပ်ပုံဖြစ်ကြောင်း အကြိမ် ကြိမ်အခါခါ ဝန်ခံနေမိပြန် သည်။ တစ်ချိန်တည်း သောကစိတ်သည်လည်း တိုး ဝေ့လာလေသည်။ သူ တွေး ပြန်သည်။ မရေရာသော အတွေးများ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ရုံးခန်းပြန်ရောက်လျှင် မစ် ရှင်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တွေနှင့် ဆက်သွယ်ကြည့်ဦးမှဟု ဆုံး ဖြတ်လိုက်လေသည်။

❑

မစ်ရှင်အဖွဲ့တွေနှင့် ဆက်မိခါမှ ပို၍ မောလျ သွားတော့သည်။ ခုချိန်ထိ တော့ မစ်ရှင်အဖွဲ့တွေ၏ ဆောင်ရွက်ချက်မှာ ဘာမျှ အားရစရာ မရှိသေး။ ဂြိုဟ် ပြာကြီးပေါ် ခြေချမိကတည်း က သူတို့ မစ်ရှင်အဖွဲ့တွေမှာ မကြုံဖူးသော သဘာဝဘေး အန္တရာယ်တွေနှင့် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ ဖြစ်ကုန်သည်။

ကျောက်စားပွဲ မျက်နှာ ပြင်ပေါ်မှာ ပေါ်လာသော မစ် ရှင်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ချင်းနှင့် သူတို့ ရောက်ရာ နိုင်ငံ၏ မြင်ကွင်း များ။ မဟာတာပနမင်းကြီး သိလိုက်ပါပြီ။ သူလည်း ဂြိုဟ်ပြာကြီးပေါ် နေထိုင်ကြီး ပြင်းခဲ့ရသူပေပဲ။ လူသားဘဝ တစ်သက်စာ ဆိုပါတော့။

မစ်ရှင်တစ်ဖွဲ့က ဟာရီ ကိန်းမုန်တိုင်းကျရောက်နေ သော နိုင်ငံအတွင်း ရောက်ရှိ နေပြီး နောက်တစ်ဖွဲ့က ပြည် တွင်းစစ်မီးတောက်လောင်နေ သော နိုင်ငံအတွင်း ရောက် ရှိနေပြန်သည်။ အခြား မစ်ရှင် တစ်ဖွဲ့ကတော့ ငလျင်ဒဏ်ခံ နေရသော ကျွန်းနိုင်ငံကလေး မှာ။ မစ်ရှင်အဖွဲ့တွေအဖို့ မတွေ့မကြုံဖူးသော သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်ကြောင်း မဟာတာပနမင်းကြီး အကြွင်းမဲ့သဘောပေါက်လိုက် ပါသည်။

သို့သော် ဘာတတ်နိုင် ပါမည်နည်း။ တာဝန်ကား တာဝန်ပင်။ သူတင်ရှင်သန်မှု

www.burmeseclassic.com

> သူတို့၏ အဆင့်ဆင့်သော အုပ်ချုပ်သည့် ပုံစံကား ရှေးရိုးနည်းဖြစ်ပြီး မည်သည့်အခါမျှ ပြောင်းလဲမှု မရှိ ပြင်ဆင်မှုလည်း မရှိ ဤနိုင်ငံကို မည်သူတွေ အုပ်ချုပ်သည်ဟု မသိရ လောက်အောင် အုပ်ချုပ်သူ တို့သည် သိုသိုဝှက်ဝှက် နေလေ့ ရှိကြသည်

ကိုယ်နှိုက်က အတ္တအပေါ် အခြေတည်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်။ ဘဝတဏှာလည်း မရှိ။ အာလူးလည်း မရှိ။ တာဝန်အပေါ် ရပ်တည်ရှင်သန်နေရခြင်းသာဖြစ်သည်။ မဟာမင်းကြီး သို့မဟုတ် ယမမင်းကြီးက အစ, သူ့အပါအဝင် မင်းကြီး၊ မင်းကလေး၊ ငရဲထိန်းအားလုံးတို့သည် မင်းကြီးဖြစ်လိုက်၊ ကိုယ့်နိုင်ငံမဟုတ်သော အခြားနိုင်ငံတွင် (မဟာတာပနနိုင်ငံမင်းကြီးက အဝီစိနိုင်ငံတွင်) ငရဲသားဖြစ်လိုက်နှင့် အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးအလျောက် ဆင်းရဲပင်ပန်း နှိပ်စက်ခြင်းဒဏ်ကို ခံနေရတုန်းပင်။

ထို့ကြောင့် အကောင်းဆုံးနှင့် အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ဖို့ တိုက်တွန်းရုံသာ ရှိတော့သည်။ သူတို့အားလုံးလည်း သူ့လိုပင် တာဝန်မကျေပွန်ပါက ယမမင်းကြီး၏ အမျက်အကြောင်းကို သိပြီးဖြစ်သည်။ မဟာရောရုဝမင်းကြီး မျှော်မောနေရသော ဒုတိယအကြိမ် အစည်းအဝေးကြီးသည် သူ ထင်မှတ်ထားသည်ထက် ပိုမိုမြန်ဆန်စွာ ရောက်ရှိလာတော့သည်။ မဟာမင်းကြီးသည် ထိပ်ဆုံးကျောက်စားပွဲကြီးတစ်လုံးနောက်တွင် ကျန်သူများကို စီးမိုးမြင်နိုင်သည်။ ခုံမြင့်ကြီးပေါ်တွင် တည်ငြိမ်စွာ ထိုင်လျက်ရှိသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင် စားပွဲများတွင် မစ်ရှင်အဖွဲ့ ၈ ဖွဲ့ဝင်များ ထိုင်နေကြသည်။

'ကဲ တစ်ဖွဲ့ချင်း တွေ့ရှိချက်တွေကို ရှင်းပြပါဦး'

မစ်ရှင်အဖွဲ့ အမှတ် ၁ ခေါင်းဆောင် လက်ထောက်မင်းကြီးတစ်ဦးက ထ,ရပ်လိုက်သည်။ သူ ရပ်လိုက်သည်နှင့် အခန်းနံရံပတ်ပတ်လည်၌ လုံးဝန်းသော ပြာလဲ့လဲ့သဏ္ဍာန်ကြီး ပေါ်လာသည်။ သက်ရှိလူသားတွေ နေထိုင်ရာ ဂြိုဟ်ပြာကြီး။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လည်နေသော ဂြိုဟ်ကမ္ဘာကြီးသည် ရပ်တန့်သွားပြီး မစ်ရှင်အဖွဲ့ အမှတ် ၁ ရောက်ရှိခဲ့သော နိုင်ငံကို အနီးကပ်ပုံကြီးချဲ့ပြလေသည်။

ဂြိုဟ်ပြာကြီး။ အရှေ့မြောက်ဥရောပ။ ဘောလတစ်ပင်လယ်။ ပိုလန်၊ ဂျာမနီ၊ ဩစတြီးယား၊ ဒိန်းမတ်၊ အရှေ့ဥရောပ၊ မြောက်စွန်းစွန်းနိုင်ငံများ၊ နှုတ်ခမ်းမွေးတို နံ့နံ့ကို တိတိရိရိ ဖြတ်ထားသော လူ့ဗလံကလေး။ သူ့နောက်မှာ စစ်အကျဉ်းစခန်းများ၊ မီးလျှံမီးတွင်းကြီးများ၊ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့စခန်းများ၊ ကြီးမားသော စကြာအလံကြီး။

မစ်ရှင်အဖွဲ့ အမှတ် ၁ ခေါင်းဆောင်၏ ရှင်းလင်းတိကျသော တင်ပြချက်များ။

'သူ့လို လူသားမျိုးနွယ် ခြောက်သန်းကျော်ကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ ညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ်ခဲ့သူပါ။ ပြီးတော့ ဆံပင်တွေ၊ အရေပြားတွေကို လူ့အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ ပြုလုပ်သုံးစွဲခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ရက်စက်မှုက ဂြိုဟ်ပြာကြီးတစ်ခုလုံးကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့ပါတယ်။ မဟာတာပနမင်းကြီးနေရာမှာ သင့်တော်မယ့်သူပါပဲ'

'ခု သူက ဘယ်မှာလဲ'

မဟာမင်းကြီးအသံ အောရှရှကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။

'အဝီစိနိုင်ငံမှာပါ'

မဟာမင်းကြီး ဘာမျှမပြော။ သူ့အကြည့်က အမှတ် ၁ ခေါင်းဆောင်ကို ကျော်လွှားသွားသည်။ မစ်ရှင်အဖွဲ့ ၂ ခေါင်းဆောင် လက်ထောက်မင်းကြီး ထ, ရပ်လိုက်သည်။ သူ့ ညာဘက်လက်ကို နံရံဘက်သို့ ဝေ့ယမ်းလိုက်သည်။ နံရံပြင်ကျယ်ကြီးမှာ ပေါ်လာသည်ကား နှုတ်ခမ်းမွေး ထူလပျစ်နှင့် ရှန့်ကြမ်းခက်ထန်သော ရုပ်ပုံကြီး။ ရုပ်ပုံကြီးနောက်မှာ သူ ကျင်လည်ခဲ့ရာ အင်ပါယာကြီး။ ဂြိုဟ်ပြာကြီး၏ ခြောက်ပုံတစ်ပုံခန့် ကျယ်ဝန်းသော အင်ပါယာနိုင်ငံကြီး။ ဂြိုဟ်ပြာကြီး၏ အရှေ့ယွန်းယွန်း။ ပင်လယ်နက်၊ မက်ဒီတာရေးနီးယန်းပင်လယ်၊ ကက်စပီယန် ပင်လယ်တို့ ဝန်းရံထားသော အအေးပိုင်းဇုန်ဒေသကြီး။ တူ၊ တံဇဉ်ကိုင်ထားသောလူများ၊ အတုံးအရုံးလဲကျ မသေမရှင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်နေပုံ။ နေမရှိသော နှင်းခဲကန္တာရကြီးများ၊ လူသေအလောင်းတွေ ပြန့်ကျဲနေပုံ။

'သူက အာဏာရှင်ကြီးတစ်ဦးပါ။ သူ့နိုင်ငံသား ၁၀ သန်းကျော် သူ့အမိန့်ပေးစေခိုင်းမှုနဲ့ သေဆုံးခဲ့ရပြီး ၁၀ သန်းနီးပါးက ရေခဲမြစ်ဒေသကြီးမှာ ပစ်ထားလို့ သေဆုံးခဲ့ရပါတယ်'

အဖွဲ့ ၂ ခေါင်းဆောင်က နံရံကြီးဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ရာသီဥတု ဆိုးဝါးလွန်းလှသော ရေခဲပြင်ဒေသကြီး။ ဆိုက်ဘေးရီးယားရှုခင်းများ။ မရေမတွက်နိုင်သော လူအလောင်းများ။

'သူက အခု ဘယ်မှာလဲ'

မဟာမင်းကြီးအသံ။

'ရောရုဝနိုင်ငံမှာပါ'

အဖွဲ့အမှတ် ၂ ခေါင်းဆောင် ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။ နောက် အဖွဲ့အမှတ် ၃ ခေါင်းဆောင် ထ,ရပ်လိုက်သည်။ နံရံပြင်ကျယ်ကြီးပေါ်တွင် ရုပ်ပုံတစ်ခု ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာသည်။ ကြွက်စုတ်မျက်နှာနှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ခမ်းမွေး မတိုမရှည်နှင့်။ ...ပြာကြီး၏ အလယ်ပိုင်း ...ရွှေ့စွန်းစွန်း ပင်လယ်နီ ...ပြင်ကျယ်ကြီးက ကွေ့ ...ည်စီးဆင်းသွားရာ အရပ် ...သကြီး။

'သူက အလွန်ကြီး ...ယ်ခမ်းနားတဲ့ ရှေးဟောင်း ...ဉ်ကျေးမှုရှိတဲ့ နိုင်ငံငယ် ...လေးရဲ့ အာဏာရှင်ကြီး ...။ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော် ...ာရေး အုပ်စိုးပြီး သူ့နိုင်ငံ ...သားတွေကို သတ်ဖြတ်နေ ...၂ သန်းနီးပါး ရှိနေပါပြီ။ ...နိုင်ငံက ပြည်သူတွေရဲ့ ...သက်ဟာ ခွေးလေး၊ ...ကြောင်ကလေးလောက်မှ ...န်ဖိုး မရှိပါဘူး'

'သူက အခု ဘယ် ...ရှိလဲ'

'ဂြိုဟ်ပြာကြီးမှာပါ'

မဟာမင်းကြီး ဘာမျှ ...ပြော။ တစ်ခုခုကို စဉ်းစား ...ပုံတော့ရလေသည်။

မစ်ရှင်အဖွဲ့ အမှတ် ၄ ...ခေါင်းဆောင် ထ,ရပ်လိုက် ...သည်။ သူက ဂြိုဟ်ပြာကြီး ...အရှေ့ဘက်ခြမ်း တောင်ပိုင်း ...န်းဆွယ်တစ်ခုပုံကို နံရံ ...ပေါ်မှာ ပုံရိပ်ထင်ပြလေသည်။ ...တောင်တရုတ်ပင်လယ်ကြီး ...မ်းနဖူးဒေသ။ မျက်နှာမှာ ...ခြောက်တွေနှင့်။ အသား ...တ်လတ်။ ခပ်ဖိုင့်ဖိုင့်။ စွပ် ...ယ်လက်စက။ ပခုံးပေါ် ...ဝါတင်လျက်။ ကျောင်း ...ရာမျက်နှာနှင့် လူသတ် ...မား။ သူ့နိုင်ငံ၏ လူဦးရေ တစ်ဝက်နီးပါးကို သတ်ဖြတ် ...ခဲ့သူ။ အာဏာရှင် စစ်စစ် ...ကြီး။

မဟာမင်းကြီး ဘာမျှ မတုံ့ပြန်။

နောက် မစ်ရှင်အဖွဲ့ အမှတ် ၅။ သူလည်း ဘာမျှ မထူးခြား။ မဟာမင်းကြီး လည်း ဘာမျှ မှတ်ချက် မပေး။ နောက် မစ်ရှင်အဖွဲ့ အမှတ် ၆။ သူလည်း ထူးထူး ခြားခြား မရှိလှ။ ရှေ့က အဖွဲ့ တွေလောက်မှ မျှော်လင့်စရာ မရှိ။

မစ်ရှင်အဖွဲ့ အမှတ် ၇။ သူက ဂြိုဟ်ပြာကြီးပေါ်က အရှေ့တောင်ပိုင်းဒေသကို နံရံ ပေါ်မှာ ပုံကြီးချဲ့ပြလိုက် သည်။ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာနှင့် ထိစပ်နေသော ကမ်းရိုးတန်း ဒေသများ။ ရွှေရောင်ဝင်း ပြက်နေသော တောင်ကြီးတစ် လုံးက ဟိန်းဟိန်းမားမား။ ကောင်းကင်မိုးသားထဲ ရောက်လုနီးနီး။ အောက်ခြေ က ဝန်းဝိုင်းပြီး ကြီးမားသော ထုထည်ပမာဏနှင့် အချိုးညီ စွာ တစ်ရစ်ချင်း သွယ်လျ သွားသော ရွှေတောင်ကြီး။

အဖွဲ့အမှတ် ၇ ခေါင်း ဆောင်က စူးစူးအစ်အစ်အသံ ဖြင့် ပြောနေသည်။

'ယဉ်ကျေးမှု အဆင့် အတန်းမြင့်မားပြီး၊ သဘော အေးချမ်းတဲ့ သဘာဝပတ် ဝန်းကျင်တွေကို အမြစ်က မကျန် ထုတ်ယူရောင်းချပြီး နန်းတော်ကြီးလို အဆောက် အဦနဲ့ စိမ်ခံနေပြီး ပြည်သူတွေ က ငတ်ပြတ်ဆင်းရဲမွဲတေ လွန်းလို့ ကလေးတွေက အမှိုက်ပုံထဲမှာ အစာရှာဖွေနေ ရအောင် ဆင်းရဲတွင်းနက်စေ တဲ့ အာဏာရှင်ကြီး'

နံရံပေါ်က ရုပ်ပုံကြီးက ခန်းမကြီးထဲမှာ လူတွေကို မှုန်သိုးသိုး ရှုံ့တွတွကြည့်နေ သည်။ သူ့ရုပ်ပုံကြီးနောက်မှာ လူထုကြီးတစ်ရပ်လုံး အော် ဟစ်ကြွေးကြော်နေကြပုံ။ သေနတ်တွေ၊ ဖုံးတွေနှင့် တရစပ်ပစ်ခတ်မှုကြောင့် တုံး လုံးပက်လက်ဖြစ်နေကြသူ များ။ မသေမရှင် ညည်းညူ အော်ဟစ်နေကြပုံများ၊ မီးခိုး တွေ ဝေမှိုင်းနေသောလမ်းမ များ။ ပိုင်ရှင်မဲ့ ဖိနပ်ကလေး များ။

'သူ့ပြည်သူတွေအပေါ် ရက်ရက်စက်စက် ချေမှုန်း သုတ်သင်ရုံမက အနာဂတ် မျိုးဆက်လူသားတွေအထိ ဆင်းရဲတွင်းဆုံးရောက်အောင် ယုတ်ယုတ်မာမာ ကြံစည်ခဲ့သူ ပါ။ သာမန်အရပ်သားတွေ၊ လူမမည်ကျောင်းသားတွေအပြင် ပြည်သူတွေ ကိုးကွယ်ဆည်း ကပ်နေတဲ့ အထွတ်အမြတ် ထားကြတဲ့ သူတော်ကောင်း တွေကိုပါ...'

နံရံပေါ်မှာ အဝါရောင် လူသားလှိုင်းလုံးကြီး တဝေါ ဝေါ ပြုံဆင်းလာနေချိန် သေနတ်သံ၊ စက်သေနတ်သံ တွေ အဆက်မပြတ်ပေါ်ထွက် လာနေသည်ကို တွေ့မြင်နေ ရသည်။

'သူ ဘယ်မှာလဲ'

မဟာမင်းကြီးအသံက ခက်ထန်စွာ ပေါ်ထွက်လာ သည်။

'သူဟာ ဂြိုဟ်ပြာကြီး ပေါ်မှာပါ'

မင်းကြီးက လက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြပြီး ထိုင်နေရာမှ ရုတ်ခြည်းထ,လိုက်လေသည်။

အစည်းအဝေးပွဲ ပြီးပြီ။

❑

ယုတ်မာမှုက မကောင်း ဆိုးဝါးအားလုံးရဲ့ ဖခင်ဖြစ် တယ်။

အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်က ဂြိုဟ်ပြာကြီး ပေါ် ရောက်ရောက်ချင်း ယမမင်းကြီး၏ မှတ်ချက် စကားကို ပြန်လည်ကြား ယောင်မိခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ကွန်ကရစ် လမ်းကျယ်ကြီးပေါ်မှ ဘေး သို့ ကွေ့ဝိုက်ကောက်ကွေ့ သွားသည့် လမ်းကလေး အတိုင်း သူ့အဖွဲ့သားတွေကို ခေါင်းဆောင်ပြီး လျှောက်လာ ခဲ့သည်။ ဂြိုဟ်ပြာကြီးပေါ် ခြေမချမီက ရင်သပ်ရှုမော ဖွယ် ရွှေတောင်ကြီးတစ်ခု သာ ရှိမည်ဟု တွေးထင်ခဲ့ သည်။ ခုတော့ မဟာတာပန မင်းကြီးအလောင်းအလျာထံသို့ သွားရာလမ်းတွင် နောက် ထပ်ရွှေတောင်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့မြင်ရပြန်သည်။ အောက် ခြေက ကြီးမားဝန်းဝိုင်းသော ထုထည်ပမာဏကြီးနှင့်။ မိုး ပေါ်သို့ ဝေးသီမြင့်ခေါင်စွာ ပြေလျော့တက်သွားသည့် အံ့ဖွယ်ရွှေတောင်ကြီး။ ပထမတွေ့ခဲ့ရသော ရွှေ တောင်ကြီးနှင့် တူလှစွာ၏။

အထူးမစ်ရှင်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်က ဖိတ်ဖိတ် တောက်ခမ်းနားလွန်းလှသည့် နန်းတော်ကြီးတမျှ ကြီးမား သော အဆောက်အဦတစ်လုံး ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။ ပြီး သူ၏ နောက်လိုက်အဖွဲ့သား တွေကို ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြလိုက်သည်။ သူတို့ အားလုံး လေ၏ အလျဉ်ကဲ့ သို့ အုတ်တံတိုင်းအမြင့်ကြီး ကိုကျော်၍ ခြံဝန်းထဲသို့ ဝင် ရောက်သွားကြသည်။

■

မောင်ခိုင်လတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှူလှိုင်းကြီး ပြိုလာသလို ထွက်ကျလာသည့် လူအုပ်ကြီးကို မြင်လိုက်တာနှင့် ဧက်ကပ်သွားပြီကို သိလိုက်၏။ ကျွန်ုစစ်သားလား၊ ထီးလှိုင်ရှင်လား၊ အိုမင်းနေသော ဧက်ကြီး တပင်ရွှေထီးများလား။ ကျွန်ုစစ်သားဧက်ကြီးဆိုလျှင် အဆင်းရလွယ်၊ အတက်ရလွယ်သည်။ ဧက်ဆိပ်ခံတံတားနှင့် စတုတ်တိုက်ပြီး ထိထိပြုပြုကပ်နေတတ်၏။ ထီးလှိုင်ရှင်ကိုမူ စီးရင်းသတိထားမိတာ ရှိနေ၏။ ဧက်ဆိပ်ခံတံတားကို ကပ်တာနှင့် ဆိပ်ခံတံတားနှင့် ဧက်က တစ်ချီတစ်ချီကွာဟနေတတ်ပြီး လှမ်းခုန်လှမ်းတက်ရသဖြင့် အဆင်းခက် အတက်ခက်သယောင် ရှိ၏။ ခါတစ်ရံများ အားယူ၍ လှမ်းတက်စဉ် လှိုင်းလူး၍ ဧက်ခါသွားတတ်ရာ မနည်းကြီး သတိဝီရိယပြုကာ ခြေလွတ်လက်လွတ် မတက်ဝံ့မဆင်းဝံ့ ပါလော။ ဒါနှင့်ပင် ကိန်းခန်းကြီးပါဘိဟု ထင်မိ၏။ ပိုသတိထားမိသည်ကလည်း ရှိ ပြန်သေး၏။ ထီးလှိုင်ရှင်၏ အပေါ်ထပ်လှေကားထစ်များက ပိုမတ်စောက်၏။ ဦးပိုင်းမှာ စနစ်တကျ ချိတ်ဆွဲထားသော အသက်ကယ်ဗောလီမွှော်ရောင်များကိုဖြင့် ဧက်စီးသူအားလုံး၏ အားကိုးရာသဖွယ် မြိန့်မြိန့်ခုံခုံကြီးတွေ ချိတ်ဆွဲထားပြီး ထင်သာမြင်သာ၍အရေးနှင့်အကြောင်းဆိုလျှင် သဘောခေါင်းပေါ်မှ

ရှမ်းဝေငြိမ်း
ထီးညွှန်ရာ

ပါဘဲ။ ဘေးမှ လှူကိုသော်လည်းကောင်း၊ အထုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း ထိထိမိမိ လှမ်းကိုင်ပြီးမှ တံတားပေါင်ပေါ် ခြေချဝံ့လေသည်။ သြော် တွေးဖြစ်သေး၏။ ထီးလှိုင်ရှင်သည်လည်း ကျွန်ုစစ်သား၏ အငြည်ခွဲပင် မဟုတ် ဆွဲချလို့ရသည်။ ပူပန်ကြောင့်ကြရန် မလိုပေ။ လက်တစ်လှမ်းအကွာ လှေကား ပတ်ပတ်လည် သံဆန်ခါများမှာလည်းကပ်လျက် ချိတ်ပေးထားရာ အသက်အန္တရာယ်လုံခြုံမှုအတွက်နှင့် လူထုကို ထိရောက်စွာကူညီခြင်း ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

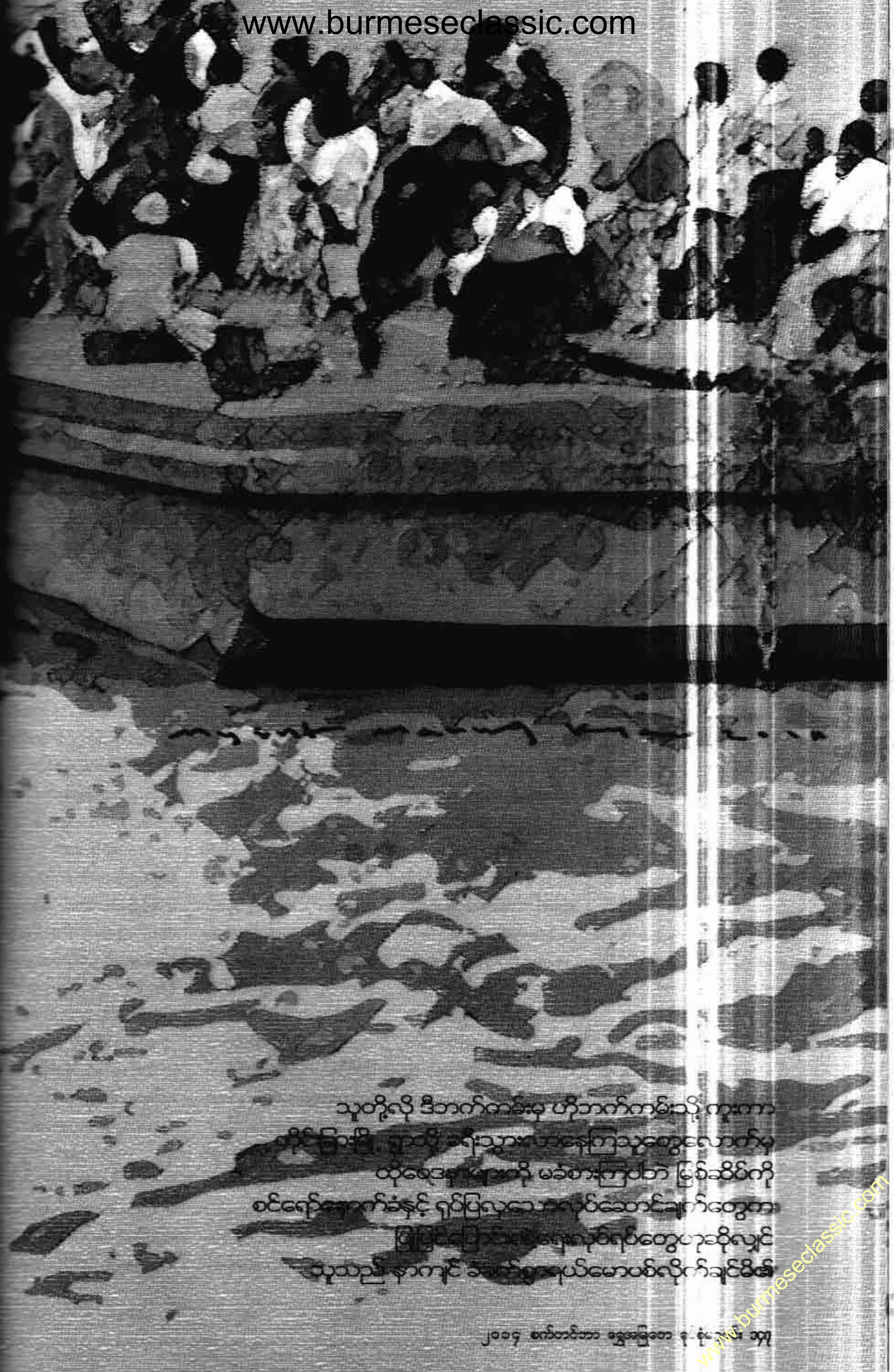

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော စာသားကို ချိတ်ဆွဲမထားသော်ငြား ကျေးဇူးတင်ဖွယ်ကောင်းလှပြန်၏။ ကျယ်ပြန့်သော ဇက်ကြီးနှင့် အပြည့်သယ်ဆောင်လာသော လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေတို့အား တစ်နေ့လျှင် မည်မျှမည်မျှ နံနက်ဦးမှာတွေ့မြင်ရတတ်သော တပင်ရွှေထီးနှင့် အတုံ့အလှည့်ကျ အသွားအပြန်အခေါက်လေးဆယ်ကျော်လောက် ပြေးဆွဲပေးနေရသော်လည်း သွေးအေးစိတ်ချလုံခြုံမှုအပြည့်နှင့် မာန်ဝင့်ကြွားစွာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပို့ဆောင်ပေးနေကြလေ၏။ အဝေးကကြည့်လျှင် နို့စိမ်းရောင်သုတ်ထားသော ဇက်သင်္ဘောကြီးနှစ်စီးသည် ရန်ကုန်မြစ်လယ်မှာ မခိုးမခန့်မဆုံမိအောင် ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားကာ မြစ်ကြောင်းရှောင်ရေလမ်းရှာမောင်းရင်းတစ်ခါတစ်ရံမျှသာ ဥသြဆွဲနှုတ်ဆက်ကြလေ၏။ ဒီနေ့၌ သူ စီးရမည့်တစ်ဖက်ကမ်းသွားမည့် ဇက်ကြီးသည် မည်သည့်ဇက်ဖြစ်လေမည်နည်း။ ထိုအတွေးကပင် သူ့ခြေလှမ်းကို သွက်စေခဲ့၏။ သူ့အာရုံထဲ၌ ဥသြဆွဲသံမြည်နေသည့် ဇက်ကြီး၏ ထိပ်ဦးမှာရေးထားမည့် အမည်စာလုံးများသာ ရှိနေ၏။

ထိုအခိုက်အတန့်မှာပင် တိုးဝှေ့ပြုံခဲ့သော လူအုပ်တွေနောက်ကို သူပြေးလိုက်သွားသကဲ့သို့ ခြေလှမ်းတွေက မသွက်၍မရဘဲ အရှိန်နှင့်ပင်ဆိပ်ခံဖောင်တံတားအတိုင်း မတ်စောက်နိမ့်ဆင်းကာ ပြေးလွှားနေမိ၏။ ကြာမြင့်ကြာရှည်ပြီဖြစ်သော နှစ်ရှည်ဆိပ်

ကမ်းပေါ်
သူခုန်တက်
ရသော်လည်း
သတိထား၍
နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာ
တင်းတင်းစေ့ကာ
ကလေးမလေး
တစ်ယောက်
လက်ကိုဖမ်းဆွဲ၍
တက်လိုက်မိ၏။
ထိုစဉ်
သူ့ခြင်းတောင်း
တုံ့ခနဲဖြစ်သွားပြီး
သူ့လက်တစ်ဖက်
ပေါ့သွားလေသည်

ခံသင်္ဘော တံတားအိုကြီးကို အားမနာစွာဘဲ သူတို့ဝုန်းဒိုင်းကြဲစွာ ပြေးနေကြသော်လည်း ယင်းက တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်အပြုံးမပျက် ကျောခင်းပေးလျက်သာ။ ထိုအချိန်မှာ-

'ဇက်ထွက်တော့မယ် ပြေးပြေး' ဟူသော အသံတွေ ညံသွား၏။

သူ့မျက်လုံးထဲ၌ အဆင်းကလည်း ပင်ပန်းတာပဲဟု တွေးမိနေရင်းကပင် နိုင်ငံခြားသားတစ်သိုက် ဇက်ပေါ်ကပင် ဗီဒီယိုကင်မရာတွေနှင့် ထိုပြေးလွှားလှုပ်ရှားမှုတွေကို မှတ်တမ်းတင်နေခြင်းအားမကြည့်နိုင်ဘဲ စိတ်ပျက်နေမိ၏။ ထိုမြင်ကွင်းသည် ကိုယ့်နိုင်ငံ၏ အောင်မြင်မှုပြယုဂ် မဟုတ်သောကြောင့် ထိုမှတ်တမ်းတင်မှုကိုလည်း ဂုဏ်မယူနိုင်ပါဘဲ ဝမ်းနည်းဆို့နင့်ရုံမှတစ်ပါး သူသည် သာမန်လူတစ်ယောက်သာဖြစ်ပြီး ပြည်သူတစ်ယောက်၏ နိစ္စဓူဝကို ထမ်းဆောင်ရုံမှတစ်ပါး မြစ်ကိုပင် တံတားဆင်မည်ဆိုသော်လည်း မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းမှာ တပင်တပန်းလှိုင်းနှင့်ရေကို ဂရုမပြုနိုင်ဘဲ ယောက်ယက်ခတ် လှုပ်ရှားနေရသော ပြည်သူတို့၏နေ့စဉ်ဘဝကို 'အလုတရေးပါ' ဟု ပြောပြီး မြို့ရေရှက်ရေ လက်ရာမြောက်စွာရေးဆွဲဖို့လောက်သာသိသော လူများ၊ အခြေခံလူတန်းစားဘက်က ရပ်တည်ပါသည်ဆိုပြီး တီရှပ်နှစ်သောင်းတန်လောက်ဝတ်ပြီး ဖိနပ်ကအယ်ရီဆော့လောက်မှစီးကာ ပလတ်စတစ်ကောက် ရှုံ့လူးနေသော ကလေးတွေအကြောင်းပြောနေသူများနှင့် သတင်းတောင်မှ အကောင်းဆုံးသတင်းအဖြစ် Best News ဆိုတာမျိုး၊ ဓာတ်ပုံတောင်မှ တစ်နှစ်အတွင်းအကောင်းဆုံးဓာတ်ပုံဆိုတာမျိုးတွေနှင့် အဆင်ပြေပျော်မွေ့နေသူများသည် သူတို့လို ဒီဘက်ကမ်းမှ ဟိုဘက်ကမ်းသို့ ကူးကာ တိုင်းခြားမြို့ ရွာသို့ ခရီးသွားလာနေကြသူတွေလောက်မှ ထိုဝေဒနာများကို မခံစားကြပါဘဲ မြစ်ဆိပ်ကိုစင်ရော်နောက်ခံနှင့် ရုပ်ပြလှသောလုပ်ဆောင်ချက်တွေကပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးလုပ်ရပ်တွေဟုဆိုလျှင် သူသည် နာကျင်ခံခက်စွာရယ်မောပစ်လိုက်ချင်မိ၏။ သူ့ရှေ့မှာပင် ကြည့်ပါလေ။ လူတွေခရီးသွားနေတာဘယ်မျက်နှာတွေနှင့်လဲဟု ကြည့်ကြည့်စမ်းပါ။ မငိုမပြုံး၊ မရယ်မပြုံ ဇောကိုယ်စီနှင့်

ဘဝကိုအစုန်အဆန် ပြန်ပြေ
သည် လေ။ ဇက်ပေါ်သို့
ပြေးကမည် ပြင်စဉ် ဇက်
က ရလှုပ် သူရိပ်ခနဲတောင်
ဖြစ်သွား၏။ ရေသံတွေ
တောင် ကြားလိုက်ရ၏။
ပေါင်ကဇက်နှင့် တစ်တော
မက နှိမ့်နေသလို ခြောက်
မခန့် လည်းကမ်းကိုခွာလေ
သူသည် မြစ်ပြင်ကို ပ
ပြည်များ ထဲ၌ မပါဝင်သ
သတ္တိကောင်းသူထဲ၌လည်း
မပါဝင်သောကြောင့် 'အ
လေး' တစ်ချက်တမီသွား
ထိုအခိုက်သူ့ကို တစ်စုံ
ယောက်ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်
သိလိုက်ပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်
သူ့လက်ဆဲမှ ဆွဲခြင်း အ
လေးက ရွေ့ခနဲပါသွား၏

'ကံကောင်းတယ်
တာ ခင်များ ကြည့်ရ
ယိုင်နေပြီ'

သူ အလန့်တကြား
မျက်နှာကို ကြည့်မိသွား
'ကျေးဇူး' ဟုတစ်ခွန်းပြော
ပြင်ပြီးမှ မပြောဖြစ်ဘဲ ထို
ဘေးမကျော်ကာ လူအုပ်ကြား
ထဲတိုးဝင်လိုက်မိ၏။ သူ
ခရီးသည်တွေက ဇက်ပေါ်
ရာနှင့်ချီပါလာ၏။ အ
ဆုံး အပေါ်ထပ်တစ်
အောက်ထပ်တစ်ရာတော့
နိုင်သည့် နံနက်မြင်ကွင်း
ခါတစ်ရံ ခရီးသွားချင်း အ
တူ တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးသော
အသံများစွာနှင့် ဇက်ကြီး
လှုပ်ရှားမှုမြင်ကွင်းသည် အ
ဆန်းသစ်နေတတ်လေ၏။

'လူ သုံး ရာ ကျော်
လောက်ပါတဲ့ဇက်ကို စီး
တာ ဘယ်လောက်ပဲမြန်တယ်
ပြောပြော ဟိုဘက်ကမ်းတော
ဆယ်မိနစ်ကြာတာပဲ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရယ် တက်တာရယ်ပါ ါင်းလိုက် ဆယ်မိနစ်မက ငါလေ ပိုက်ဆံကြောင့် မဟုတ်ရင် ဒီချေးတွေသံ ကြားမှာ၊ အနံ့အသက်မျိုး ကြားမှာ လူးလာခေါက်တုံ့ သွားချင်ပါဘူးဟယ်'

'ပိုက်ဆံတင်ကမလား ယ်ချင်းရယ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ည်းပါတာပေါ့။ အခု နင် တ်ထားတဲ့ အဖြူနဲ့အစိမ်း တ်စုံလေးက နင့်ကိုကျောင်း ဆရာမဆိုတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို တာလေ၊ ဒီဝတ်စုံကြောင့် ဒီလိုဖွက္ခခံတာမဟုတ်လား'

သူထိုင်ချလိုက်သည့် စ်သားထိုင်ခုံ အစိမ်းရောင် ၏ ရှေ့ခုံတန်းဆီမှ အသံ ဖြစ်သည်။ ကျောင်း ဆရာမလေး နှစ်ယောက်။ ခြားထိုင်ခုံ များမှာလည်း ကျောင်းဆရာမလေး တချို့ တွေ့ရသည်။ သူသည် ကျောင်းဝတ်စုံ ဝတ်ဆရာမ များကဲ့သို့ အဖော်မပါပါ။ တစ်ဦးတည်းသာ သွားလာ လုပ်ရှားနေရသော ပြည်သူ့ န်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သော လိုပင် နယ်ကျော်ရပ်ခြား ဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသူ များနှင့် ဇက်ကြီးပေါ်၌ တစ်ခါ ကြုံ တစ်ခါကြုံတတ်လေ၏။ သာသော မျက်နှာများ အမူ ဆရာများသည် ဝန်ထမ်းနှင့် ခြားသူကို မသိမသာ ခွဲခြား နိုင်စွမ်းရှိလေ၏။ ဒါသည် ည်း ကျွမ်းကျင်ရာလိမ္မာ သော ဘဝတူအသိများကြောင့် င်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

'အန်တီ စင်ရော်စာ ယ်ပါဦး'

'အစ်မ…ဟိုဘက်တိုး းပါ ထိုင်ချင်လို့'

သူ့ဘေးမှာဒကပ်ပြီး စင်ရော်စာရောင်းနေသော ကလေးမလေး။ လက်ထဲမှာ ဆီကြော်ပဲလုံးထုပ်လေးတွေ။ သုံးထုပ်နှစ်ရာနှင့် သူ ဝယ်လိုက်ပြီး စင်ရော်စာ ကျွေးလိုက်ရာ ပြုံခဲလာသော နံနက်ဦး၏ စင်ရော်ငှက်များက သူ့စိတ်ကို ရွှတ်တရက် ကြည်နူး သွားစေ၏။ စင်ရော်ငှက်တို့ အစာတောင်းသံက သံပြိုင်ညီ နေ၏။ သူ မောပန်းသမျှ တောင် ပြေလျော့သွားလေ၏။ မြစ်ပြင်သည် နေရောင်ခြည်ဦး ၏အရောင်အောက်မှာ စိမ်း လည်းမစိမ်း၊ ပြာလည်း မပြာဘဲ ခဲရောင်ရွှံ့ရောင်ထနေ၏။ မြစ်ကြောင်း မငြိမ်ဘဲ လှုပ်ရှား ရလွန်း၍သာဖြစ်မည်။ နံဘေးဆီမှ ဖြတ်ကျော်သွားသော စက်တပ် သမ္ဗန်များကိုကြည့်၍ သူနှင့် ခင်မင်သော မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်နှစ်ယောက် ရှိသော တစ်ဖက်ကမ်းမြို့လေးမှ လူတွေများစီးသွားလေသလားဟု လိုက်ကြည့်မိသေး၏။

'ဒီ စီးကရက်မီးခိုးငွေ့တွေကလည်းဟယ် လေသင့်တိုင်း ငါ့နှာခေါင်းပဲဝင်နေတယ်။ ဒါပေါ့ ဆေးလိပ်မသောက်ဘဲ အဆုတ်ရောဂါဖြစ်တယ်ဆိုတာ။ဒီကောင်လေးဟာ အခု နင့်ဆေးလိပ်လွှင့်ပစ်စမ်း'

'အမေ ပွစိပွစိ ပြောမနေနဲ့၊ အဲ့ဒီကောင်က ဖင်မီးခိုးထွက်အောင်သောက်ရင်း ရောဂါအဖြစ်ခံမှာ။ သွား ရှင်ကျုပ်တို့ခုံမှာ မထိုင်နဲ့'

မိသားစုဖြစ်ဟန်တူသော အုပ်စုတစ်သိုက်က စီးကရက်မီးခိုးငွေ့အနံ့တွေနှင့် အဆုတ်ရောဂါကို ကိုယ်တွေ့သရုပ်ပြကပြနေကြလေ၏။ သူတစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီး ကျပ်ခဲစေးပိုင်လှသော လူတွေသည် တပင်ရွှေထီးကိုလည်း ဂရုမပြု၊ ကျွန်စစ်သားကိုလည်း နှုတ်မဆက်၊ ထီးလှိုင်ရှင်ကိုလည်း ပြုံးမပြဘဲ သူ့ကိုယ်ထည်ကြီးထဲမှာ ရန်ဖြစ်လိုက်၊ ပြန်ချစ်လိုက်၊ ရယ်လိုက်မောလိုက်၊ ရောင်းလိုက် ဝယ်လိုက်နှင့် ဟန်ချက်ညီနေကြလေ၏။ သားလုပ်သူကို ငြူစူပြောဆိုရင်း ဆေးလိပ်နှင့်ရောဂါကို ခြိမ်းခြောက်နေနေသော အမေကြောင့် သားဖြစ်သူက ခုံနေရာပြောင်းထိုင်လိုက်၏။ သူ ပြုံးမိသည်။ ခြင်းတွေပလုံးတွေရော၊ ခြင်းတောင်းထဲမှာ ဆူညံနေသည့် ကြက်တွေရော၊ စက်ဘီးတွေကိုရော၊ ကုန်တွေ၊ ပန်းတွေကိုရော ရှောင်ရှားကာ အပေါ်ထပ်သို့ ပြေးတက်ခြင်းသည် မြစ်ပြင်မှ လေကိုရှူလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်ပတ်၏ ပိတ်ရက်များ မည်သို့ကုန်ဆုံးသွားမှန်းပင် မသိဘဲ ရုံးဖွင့်ရက်ရောက်ပြီဆိုလျှင် သူ့နံနက်ဦးသည် အသက်ရှူရန် မေ့လျော့ခြင်းနှင့်လုံးထွေးကာ ဤဇက်ကြီးပေါ်ရောက်မှ အသက်ဝဝရှူကာ သူ၏ရုံးတာဝန်များ၊ သူ လုပ်ရမည့် အလုပ်ကိစ္စများ၊ သူပြန်ဆက်သွယ်ရမည့် အလုပ်ဖုန်းများနှင့် သဘောကြီးပေါ်မှာတင် ရုံးခန်းဖွင့်၍ ရသမျှမိနစ်အတွင်း မနားမနေလုပ်နေရင်းနှင့်ပင် သူ လက်တစ်ဖက် စင်ရော်စာကျွေးကာ အသက် ဝဝရှူနေခြင်းဖြင့် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ မည်သို့မည်သို့ ရောက်ရှိလာမှန်းပင် မသိလိုက်တော့ချေ။ သူ့ဘေးမှ အသံမျိုးစုံသည် သူ့ကိုတိုးဝှေ့ရင်း ပေါ်လာပြန်လေ၏။

'ဖြည်းဖြည်းဆင်းနော် ရေတက်ရက်မဟုတ်ဘူးဟဲ့'

'ကလေးချီပါဟဲ့၊ တော်ကြာပြုတ်ကျမှ ဟုတ်ပေ့'

'ဟိုအထုပ် ဟိုအထုပ် ဆွဲ၊ အဒေါ် အဒေါ် ကျွန်တော် သယ်မယ်'

ဇင်ပြာဝတ်မထား သော ကုန်ထမ်းအလုပ်သမား တွေက ဇက်မကပ်ခင်မှာ ဒိုင်ဗင်ပစ်ပြီး ဇက်ပေါ်ခုန်တက်ကုန်၏။ သူတို့ ရင်မနေမိသည်။ ဘယ်လောင်ပင် ကျွမ်းကျင်သည်ဆိုဆို စက်တပ်ယာဉ်၏ မာယာကို သူတို့လိုက်အန်တုနိုင်မည် မထင်ပါ။ သူ့လက်ထဲမှ ခြင်းတောင်းအစိမ်းလေးကို ငုံ့ကြည့်မိ၏။ ခြင်းထဲ၌ သူထည့်လာသည့်ဝတ်စုံနှစ်စုံ အပြင်တိုလီမုတ်စများ၊ စာအုပ်နှစ်အုပ်နှင့် ဒေတစ်ပုလင်းပဲ ပါသည်။ လူအုပ်တွေကြားမှာ သူမျောလိုက်လာ၏။ လှေကားရင်းမှာ သူရပ်ကြည့်လိုက်၏။ တစ်ထစ် နှစ်ထစ်ပဲ မြင့်သည်ဖြစ်ပါစေ မြင်ကွင်းသည် နိမ့်သောနေရာသို့ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာမြင်ရစမြဲသာပင်။

'နင် ဂျာနယ် ဘယ်လောက်ကုန်လဲ'

'ဒေးလီးတွေပဲ ရောင်းရတယ်။ အခုတစ်ခေါက်ကစောလို့၊ နောက်တစ်ခေါက်ကျ ပိုရောင်းရတာ'

ဂျာနယ်တွေ ပွေ့ထားသော ကောင်လေးကို စားလိုက်လျှင်ဖုန်ချွေကပ်နေမည့် မရမ်းသီးချိုစပ်နှင့် သရက်သီးရောင်းသော မိန်းမက သူ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗန်းကို ခေါင်းပေါ်ရွက်ရင်း မေးသည်။ ဂျာနယ်သမားက ကမ်းပေါ်တိုးမတက်ဘဲ ဇက်ပေါ်မှာပဲ နေခဲ့မည့်ပုံပေါ်ပါသည်။ တရွေ့ရွေ့နှင့် သူပါ ကမ်းပေါ်ရောက်ခါနီးလာ၏။ သူဇက်ပေါ်မှ ကမ်းပေါ်သို့ ခုန်တက်ရမည်ဟုတွက်လိုက်၏။ ထုံးစံအတိုင်း ထီးလှိုင်ရှင်သည် ကမ်းနှင့်ဆိပ်ခံတံတားကို ထိလုထိပါး ရှိနေ၏။ သူ့ဖိနပ်က အနည်းငယ်ပဲမြင့်ပေမဲ့ ဖိနပ်ဒေါက်ကို အချွန်မစီးရဲပေ။ လှေအဆင်း မြင်းအတက်ဖြစ်သောကြောင့် ဖိနပ်အမြင့်နှင့် ယိုင်ပြုလဲမှာ သူ စိုးရိမ်လှ၏။ သူသတိထား၍တက်ပါသည်။ တက် ရမလွယ် သည် မှ ာ သေချာလှ၏။ ရေကျနေ၍ ဇက်ကနိမ့်နေပြီး ဆိပ်ခံတံတားက မြင့်နေပြန်သည်။ သကြိန်အပြီး မိုးဦးလေဦးမို့ လှိုင်းက မြူးနေရာ လှိုင်းဘောင်ဘင်က ဆိပ်ခံတံတားကို တွန်းတွန်းတိုက်တိုက်။

'ပေး…ကျွန်တော့်ကို အစ်မရဲ့ခြင်းပေး'

ကမ်းပေါ် သူခုန်တက်ရသော်လည်း သတိထား၍ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာတင်းတင်းစေ့ကာ ကလေးမလေးတစ်ယောက်လက်ကို ဖမ်းဆွဲ၍ တက်လိုက်မိ၏။ ထိုစဉ် သူ့ခြင်းတောင်း တုံ့ခနဲဖြစ်သွားပြီး သူ့လက်တစ်ဖက်ပေါ့သွားလေသည်။ သူ့ဘေးမှာ ထိုလူပါလာသလား သူ မသိနိုင်ချိန်မှာဘဲ ခြင်းတောင်း သူ့လက်ထဲပြန်ပေးသွား၏။

ဘုရားရေ စောစောက ဇက်ပေါ်တက်တုန်းက သူ့ကိုကူညီခဲ့သည့်သူပါပဲလားဟု သူ တအံ့တသြဖြစ်ချိန် မရလိုက်ပါ။ သူ့ခြင်းတောင်းလေး သူ့ထံပြန်ရောက်လာစဉ် လူအုပ်ကြီးက တိုးတိုးဝှေ့ဝှေ့နှင့် မပြေမပြစ်သော တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ဆိပ်ခံဖောတံတားကြီးပေါ် အလုအယက် ခက်ခက်ခဲခဲ တက်နေကြပြန်တော့၏။ ကျွန်စစ်သား၏ကိုယ်ပွားထီးလှိုင်ရှင်ကို ကျောခိုင်း၍ သူစီးနင်းရမည့်အဝေးပြေးကားငယ်တွေရပ်ထားရာသို့ အပြေးအလွှားလာရင်း အဆင်းခက် အတက်ခက်လှသည့် သဘော်နှင့်ဆိပ်ခံကြားမှာ သူ့ကိုကူညီသွားသူ၏ မျက်လုံးများအား အချိန်ကြာစွာ မဖတ်အားသော်လည်း ထိုလူရွယ်အကြည့်မှာ အလွန်ကြင်နာလှပြီး သူ့ကို တစ်ချိန်လုံး မအားသော်လည်း တစ်ချိန်လုံး စောင့်ကြည့်လိုက်ပါလာကြောင်းတော့ အတွေးထဲမှာ သတိထားမိလိုက်လေသည်။ တစ်ချက်ပြုံး၍ ခေါင်းဆတ်ပြီး ထိုလူကလှည့်ထွက်သွား၏။ ကားစီးရန်လူခေါ်အော်ဟစ်နေသော မြို့နာမည်တွေကြားမှာ သူ့အသိတ… တွေ ဝီးမျောသွားပြန်၏။

လူအုပ်ကြားမှာပင် သူ… သတိရသွား၏။ ဟိုလူရွ… ကို 'ကျေးဇူး'ဟု စကား… လိုက်ရသေးသောကြောင့် သူ… ကမန်းကတန်းပြန်လှည့်… သောအခါ ထိုလူရွယ်၏အ… အယောင်ကို ဘယ်မှာမှရှာ… တော့ချေ။ ဆိပ်ခံတံတား… ဘက်သို့ သူတစ်ချက် မျှော်… ကြည့်လိုက်ရာ အချိန်စေ့တော… မည်ဆိုလျှင် ဒီဘက်ဆိပ်ကမ်း… အားကျောခိုင်းသွားတော့မည့်… ထီးလှိုင်ရှင်၏ အချက်ပေး… ကို ကြားလိုက်ရလေ၏။

'ကျေးဇူးပါ'ဟု ခပ်တိုး… တိုး ရေရွတ်လိုက်ရင်း သူ… စီးရမည့်ကားဂိတ်သို့ နေ… ကြားမှာ ဆိုင်ကယ်တွေ… ရှောင်ရှားရင်း အပြေးက… လျှောက်နေမိတော့၏။ ■

နှင်းဝေငြိမ်း…

www.burmeseclassic.com

တကယ်တော့ ဒီလမှာ နက်ရှိုဗီးလ်ခရီးစဉ်ရဲ့အဆက် အဆိုကျော်ကြီး အဲလ်ဗစ်ပရက်စလေရဲ့စံအိမ် ဂရေ့စ်လဲန် (Grace Land)အကြောင်းကို ဆက်ရေးရမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီဆောင်းပါးကို ကြားဖြတ်ရေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ ရင်ထဲမှာ ရှိနေတာလေးကို ရေးချလိုက်ရမှ ရင်ပေါ့သွားမှာလေ။

ကျွန်မ ဆဲန်ဒီအေးဂိုးတက္ကသိုလ်(University Of San Diego) မှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့တာ ၁၉၉၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ကတည်းကပါ။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်နဲ့ ခုနှစ်လအကြာမှာ ကျွန်မ အလုပ်က အနားယူလိုက်ပါတယ်။ သက်ပြည့် ပင်စင်ယူရချိန် မဟုတ်သေးလို့ ပင်စင်ယူတယ်၊ အငြိမ်းစားယူတယ်လို့ မပြောနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မ အလုပ်ကနေ ဧပြီလကုန်မှာ ထွက်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ ခုဆောင်းပါးရေးချိန်မှာ အလုပ်မသွားတာ လေးရက်လောက်ပဲ ရှိပါသေးရဲ့။ ကျွန်မရဲ့စိတ်ထဲမှာတော့ အလုပ်က ခွင့်ယူပြီး အိမ်မှာ နေနေသလားလို့ စိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်မှားဆဲပေါ့။

နှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီ

မေဗျာဦး

ကျွန်မအလုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ တက္ကသိုလ်က ကက်သလစ်ဘာသာဝင်တွေ ဦးစီးခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂလိကပိုင် တက္ကသိုလ်တစ်ခုပေါ့။ USမှာ ပုဂ္ဂလိကပိုင် တက္ကသိုလ်တွေက ကျောင်းလခ ဈေးကြီးပါတယ်။ ဒီတက္ကသိုလ်က ကျွန်မနေထိုင်ရာ ဆဲန်ဒီ အေးဂိုးမြို့မှာ ကျောင်းလခ ဈေးအကြီးဆုံး တက္ကသိုလ်ပါပဲ။ ကျွန်မ ဒီတက္ကသိုလ်မှာ စတင်ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့စဉ်ကာလတုန်းက ကျွန်မဦးစီးခဲ့တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးနဲ့ အလုပ်ခွင် ကျန်းမာအန္တရာယ်ကင်းရေးဌာနက မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မကိုယ်တိုင် အောက်ခြေကနေ တည်ဆောက်ခဲ့ရတာပါ။ ဒီတိုင်းပြည်မှာ လူဖြူမဟုတ်တဲ့သူတွေ၊ အမျိုးသမီးတွေကို လူနည်းစု(Minority)စာရင်း သွင်းထားတာလေ။ ကျွန်မက လူဖြူလည်းမဟုတ်သလို အမျိုးသမီးလည်း ဖြစ်ပြန်တော့ ဒီကဗန်းစကားနဲ့ပြောရရင် နှစ်ထပ်ကွမ်း လူနည်းစု(Double Minority) စာရင်းဝင်နေသူပါ။ အဲဒီလို အခြေအနေကနေ တက္ကသိုလ်ကြီးတစ်ခုမှာ အခြေတကျ ဌာနတစ်ခု ဖြစ်မြောက်အောင် တည်ထောင်နိုင်ခဲ့တာကို ကျွန်မ ဂုဏ်ယူခဲ့ပါရဲ့။ အလုပ်တစ်ခုကို ဖွဲ့နဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ခဲ့တာလေ။

ကျွန်မကို အလုပ်ခန့်ခဲ့တဲ့ လူကြီးနဲ့ အလုပ်လုပ်ရတာ အလွန်အဆင်ပြေလှပါရဲ့။ ကျွန်မရဲ့ ခက်ခဲတဲ့အလုပ်တွေ လုပ်နိုင်အောင်

သားကနေ ပံ့ပိုးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ ဌာ
အတွက် ငွေကြေးပိုရစေတာ၊ ကျွန်
ဦးဆောင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဥပ
အသစ်တွေကို တိုင်း သင်တန်း
ဆွေးနွေးပွဲတွေ သွားစေတာ၊ တ
တက္ကသိုလ်ကောလိပ်က ကျွန်မတို့
အဆင့်မြင့် ချုပ်ရေးမှူးတွေ
နှောဇလှယ်တွေကို တက်ရော
တာ၊ ကျွန်မ အန်းဖြေခရီးကို တ
အထိ သွားခွင့်ပြုတာတွေကြောင့် အ
တန်မှ အလုပ်လုပ်ရတာ အားအင်
နဲ့ဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုပါတော့။ အကောင်း
ကတော့ ကျွန်မ ဘာတွေ လုပ်နေ
ဆိုတာ မှန်ဘီလူးနဲ့ကြည့်ပြီး ခန့်ခွဲ
(Micro Management) မျိုးမရှိတာ
ပဲ။

ကျွန်မ ဗိုလ်ကဲ့သူကလည်း ဘော
ကန့်သတ်မှုတွေကို အင်မတန်မှ လ
နိုင်သူပါ။ ကိုယ်က အကောင်းဆုံး
အောင် တင်သည် ပညာရှင်အနေနဲ့
ပေးနေခဲ့တာမို့ အထက်လူကြီး
အောင်မြင်တဲ့အဖြေ တင်ပြနိုင်ခဲ့
အလုပ်တွင်ကျယ်ဖို့ ပံ့ပိုးမှုရရင်
ကျေနပ်နေပါ။ လုပ်ငန်းခွင် ဖော်
ဖားမှုတွေ၊ ဘာတပည့် မွေးမှုတွေ
သိပ်စိတ်မဝင်စားခဲ့သလို ကိုယ့်
အောက် ငယ်သားတွေကိုလည်း အ
ဂရုတစိုက် ခဲ့ပါတယ်။ လက်အော
ငယ်သားတော် အော်ဟစ်ဆူပူလို့
ပါဘူး။ ချက်ချင်း အလုပ်သမားရေး
ဌာနကို တိုင် မှဲ့တာလေ။ ကျွန်မတ
တွေက ကျွန်မကို တစ်ခါဖူးမှ မတိုင်
ကြပါဘူး။

ဘဝခံ တာမျိုးက အမြဲတမ်း
သမတ်တည်း မရှိတာမျိုးပါ။ အတ
အကျ အပြောင်းအလဲတွေနဲ့ပေါ့။ ကျွ
ရဲ့အလုပ်ကို ကျွန်မ ကြိုက်နှစ်သက်သ
ကျွန်မ အကောင်းဆုံးလုပ်နိုင်တဲ့ အလု
ကလည်း ဒီ အလုပ်ပဲရှိပါတယ်။ အသ
၇၀ အထိ လုပ်မယ်လို့ ကြွေးကြော်
ပါရဲ့။ ကျွန်မရဲ့ အထက်လူကြီးက လွ
တဲ့ ၂ နှစ်က ပင်စင်ယူသွားခဲ့တာ
ကျွန်မတို့အထက်လူကြီးအသစ်က

www.burmeseclassic.com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် တက္ကသိုလ် တစ်ခုကနေ ပြောင်းလာခဲ့ပါတယ်။ အဘက်လူကြီးအသစ်ကိုယ်တိုင်က ကျွန်မရဲ့ဌာနမျိုးကို တစ်ခါမှ မကြီးကြပ်ခဲ့ဖူးတဲ့သူဖြစ်တဲ့အတွက် အလုပ်လက်ခံခင် ကျွန်မကို အင်တာဗျူးလုပ်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်မဌာနက ပြည်နယ်၊ မြို့နယ်၊ နိုင်ငံတွေကို တင်ပြရတဲ့ အစီရင်ခံစာတွေက အလွန်မှ များပြားသလို၊ သတ်မှတ်ထားတဲ့အချိန်မှာ စစ်ဆေးရမယ့် ဘွိုင်လာအိုးတွေ၊ အရေးပေါ် မီးစက်အင်ဂျင်ကြီးတွေ၊ မြေအောက် ဓာတ်ဆီကန်တွေကို စစ်ဆေးမှု မရှိရင် အကြီးအကျယ် ထိခိုက်တဲ့အပြင် ထောင်ဒဏ်ပါ ကျခံရတာပါ။ အလုပ်ခွင်မှာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အန္တရာယ်ကင်းရေး သင်တန်းတွေ မပေးလို့ ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ် ရတာတို့၊ သေဆုံးတာတို့ရှိခဲ့ရင် ကျွန်မ အလုပ်ရှင်ဘက်ကတာ ဝန်ခံရသူအဖြစ် ထောင်ကျနိုင်ပြန်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်မတို့ကို ထောင်နှုတ်ခမ်း လမ်းလျှောက်ရတဲ့ မန်နေဂျာ(Be A Manager And Go To Jail) လို့ လှောင်ပြောင်ခေါ်လေ့ ရှိပါ ရဲ့။

ကျွန်မ အပန်းဖြေခရီးတွေ ကမ္ဘာအနှံ့ ခြေဆန့်နိုင်တာ ဒီအလုပ်ကြောင့်ပါ။ လခကောင်းသလို၊ ရပိုင်ခွင့်ကလည်း အဆီတစ်ထပ် အသားတစ်ထပ်လို့ ပြောရပါမယ်။ အလုပ်စဝင်ကတည်းက တစ်နှစ်ကို ခွင့်ရက်သတ္တပါတ်ငါးပတ် ရခဲ့တာပါ။ အလုပ်ပိတ်ရက်တွေကို ပေါင်းလိုက်ရင် ရက်သတ္တ နှစ်ပတ်လောက်ရှိပြန်ပါတယ်။ ဒီဇင်ဘာ နောက်ဆုံးပတ်မှာ ခရစ္စမတ်အတွက် တစ်ပတ်ပိတ်ပေးခဲ့ပြန်တာမို့ တစ်နှစ်ကို ခွင့်ရက်သတ္တပတ် ရှစ်ပတ်လောက် ရနိုင်တဲ့ အလုပ်မျိုး USမှာ ရဖို့မလွယ်ပါ။ အဆင့်မြင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတွေကို ပေးထားတဲ့ အထူးရပိုင်ခွင့်ပေါ့။ ဖျားနာရက်ကိုလည်း သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသလို၊ မိဘ၊ သားသမီးနဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်တွေ ဖျားနာရင်လည်း ခွင့်ယူခွင့် ရှိပြန်ပါ သေးရဲ့။

ပုဂ္ဂလိက တက္ကသိုလ်ဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျွန်မတို့မှာ ပင်စင်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။ လစဉ်ရတဲ့ လခရဲ့ ၁၂ ရာခိုင်နှုန်းကို စုငွေအဖြစ် လစဉ်ပေးခဲ့တာပါ။ USမှာက အချိန်ပြည့် အလုပ်ရှိမှ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုကို အလုပ်က တာဝန်အတော်များများ ယူထားပါ တယ်။ ကျွန်မအလုပ်က ကျွန်မရဲ့ကျန်းမာရေး အာမခံနဲ့ သွားကျန်းမာရေး အာမခံကို တစ်လမှ တစ်ရာတစ်ဆယ့်ရှစ် ဒေါ်လာကိုသာ ကျွန်မရဲ့လခထဲက ဖြတ်ခဲ့တာပါ။ ယခု ကျွန်မအလုပ်က အနားယူလိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်မ ကျန်းမာရေးနဲ့ သွားကျန်းမာရေးအတွက် ကိုယ်တိုင်ဝယ် ယူရပါတယ်။ တစ်လ ဒေါ်လာကိုးရာ လောက် ပေးရတာလေ။

ဒါဆိုရင် မေးစရာရှိပါရဲ့၊ ဒီ လောက်ကောင်းတဲ့ အလုပ်ကို ဘာလို့ များ ထွက်ချင်ပါသလဲ။ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်မ အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားအသစ်၊ လူသစ်တစ်စု အုပ်ချုပ်မှုကို မကြိုက်လို့ ပါပဲ။ ရာထူးပိုမြင့်ပေးပြီး အလုပ်တွေ ပိုပြီး မလုပ်ချင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်မ အသက်လေးဆယ် ပတ်ဝန်းကျင်တုန်းက ဆိုရင် ပေးသမျှတာဝန်ကို ပြုံးပြုံးလေး နဲ့လက်ကမ်းပြီး မကျေနပ်မှုတွေ၊ စိတ်တိုစရာတွေ၊ စိတ်တင်းကျပ်မှုတွေကို မျိုချနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်မှာ ကျွန်မ ဒါတွေလုပ်ဖို့လိုပါ သေးသလားလို့ မေးကြည့်ခဲ့တာ ခဏ ခဏပါ။ ကျွန်မရဲ့အထက်လူကြီးတွေ အပြောင်းအလဲမှာ ကျွန်မ မပျော်တော့ ပါဘူး။ အရင်တုန်းက တက်တက်ကြွ ကြွနဲ့ အလုပ်သွားခဲ့တဲ့ကျွန်မ၊ အလုပ် သွားပြီး ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စတွေကို ပုံကြီးချဲ့ပြီး စည်းဝေးပွဲတွေနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာကို တဖြည်းဖြည်း ရွံလာခဲ့တာ အမှန်ပါ။ တကယ် အရေးကြီးပြီး အချိန်မီပေးရမယ့် အလုပ်ထက် လေကန်နေတဲ့ စည်းဝေးပွဲတွေကို ကျွန်မ လန့်လာခဲ့ပါ ရဲ့။ ကျွန်မရဲ့အလုပ်တွေ အိမ်ယူပြီးလုပ် တဲ့အကျင့် မရှိသလို၊ ရုံးအလုပ်ကို ရုံးမှာ ပြီးအောင် မလုပ်နိုင်တဲ့သူကို အထင်

သေးတတ်တဲ့ ကျွန်မဟာ ကျွန်မစိတ်နဲ့ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မမှာ အားပြိုင်မှုတွေနဲ့ စိတ်ဖိအားတွေ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

USမှာ ကျွန်မရဲ့ သက်ပြည့်ပင်စင်က ခြောက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မှ ယူလို့ရ တာပါ။ ကျွန်မတို့ဘဝမှာ လမ်းဆုံလမ်းခွတွေရောက်တိုင်း ဘယ်လမ်းကို ရွေးရမလဲဆိုတဲ့ အချိန်မှာ ဘာသာရေးဆိုင်ရာကို ပိုအားကိုးတတ်ကြတာပါ။ ကျွန်မ မနက်အလုပ်သွားတိုင်း ဘက္ကသိုလ်ဝင်းထဲက ကက်သလစ်ဘုရားကျောင်းထိပ်က ယေရှုသခင် ရုပ်တုကို တွေ့မြင်ရတိုင်း ကျွန်မ အမြဲဝေပြီး ဆုတောင်းခဲ့ပါ တယ်။ 'တပည့်တော်မကို မှန်ကန်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ အင်အားပေးသနားပြီး မှန်တဲ့လမ်းကို လျှောက်နိုင်အောင် လမ်းပြပေးသနားတော်မူပါ'တဲ့။ ကျွန်မ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပါ။ ကျွန်မ ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းတွေရောက်တိုင်း၊ ဗလီကြီးတွေရောက်တိုင်း ဝတ်ပြုပြီး ဆုတောင်း အမြဲလေ့ ရှိပါတယ်။ သာသနာက အဆောက်အဦတွေ အားလုံးက မွန်မြတ်သလို ဘာသာရေးတိုင်းကလည်း ငါးပါးသီလအပေါ် အခြေခံထားတာပဲ မဟုတ်ပါလား။ ဝတ်ပြုဆုတောင်းလို့ ကျွန်မ အပြစ်မဖြစ်နိုင်ပါ။ သူများ အကြောင်း မကောင်းတာ၊ မဟုတ်တာ တွေပြောဆိုမှ အကုသိုလ်ပွားရ အပြစ်ဖြစ် ရတာလေ။

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလဆန်းမှာ ကျွန်မအတွက် အဖြေထွက်လာခဲ့ပါ တယ်။ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်းသည်က အသက် ခုနှစ်ဆယ်နဲ့ခြောက်လပြည့်မယ့် ဒီဇင်ဘာလလယ်မှာ သူ စုဆောင်းထား တဲ့ ငွေကြေးအချို့ကို ဥပဒေအရ ထုတ် ယူရမှာဖြစ်တာပါ။ ကျွန်မတို့မှာ ငွေကြေးဆိုင်ရာတွေကို ကြီးကြပ်ပေးရတဲ့ Financial Advisor (ငွေကြေးဆိုင်ရာ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်)က ကျွန်မတို့ရဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနဲ့ ငွေဝင်ငွေထွက်တွေကို စစ်ဆေးတွက်ချက်ခဲ့ပြီးနောက် ကျွန်မကို မေးခွန်းတစ်ခုမေးခဲ့ပါတယ်။ 'ဘာလို့ အလုပ်ဆက်လုပ်နေသလဲ'တဲ့။ ကျွန်မတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ့စုဆောင်းထားတဲ့ငွေကနေရတဲ့ အတိုးအညွန့်ရဲ့ လစဉ်ဝင်ငွေက လုံလောက်နေပြီတဲ့။ အလုပ်ဆက်လုပ်နေရင်လည်း အမြတ်တော်ကြေးပိုပေးရပြီး၊ စုဆောင်းငွေတွေထုတ်ရခက်သတဲ့။ ကျွန်မ ဘယ်ယုံနိုင်ပါ့မလဲ။ အလီလီ အလာလာ ဘက်ပေါင်းစုံကနေ ပြန်စစ်ဆေးခဲ့ပါတယ်။ သေချာတဲ့အဖြေရမှပဲ အလုပ်က ထွက်ပြီး အနားယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါ။

ကျွန်မ လက်အောက်ဝန်ထမ်းတွေထဲမှာ အလွန်ရိုးသားကြိုးစားပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ဖိစီးမှုများလာရင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဓာတ်ပစ္စည်းတွေ မှုမှန် မဖြစ်ဘဲ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေတဲ့ လူတစ်ဦးရှိပါတယ်။ သူ့ကို ကျွန်မကိုယ်တိုင် ခန့်ထားပြီး လက်တွဲလုပ်ခဲ့တာ တစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ရှိခဲ့ပါပြီ။ သူ့ရဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်လည်း ကျွန်မအလုပ်လုပ်တဲ့ တက္ကသိုလ်ကနေ ကျောင်းလခမပေးရဘဲ ဘွဲ့တစ်ခုစီရသွားခဲ့ပြီလေ (မိဘက ပုဂ္ဂလိကတက္ကသိုလ်ဝန်ထမ်းဆိုရင် ကလေးများ အဆင့်မီခဲ့ရင် ကျောင်းလခမယူဘဲ တက္ကသိုလ်တက်ခွင့်ပြု)။ ကျွန်မ အဲဒီဝန်ထမ်းကို စိတ်ပူမိတာပါ။ 'ငါ'စွဲကြောင့် 'ငါ'မရှိရင် 'ဒုက္ခ'ဆိုတဲ့ အစွဲလည်း ကပ်ပါလာခဲ့ပါရဲ့။ တကယ်တော့ 'ငါ'မရှိလည်း အားလုံး သူ့နေရာနဲ့သူ ဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ ခေါင်းထဲသွင်းခဲ့ရပါရဲ့။

ကျွန်မရဲ့ ထွက်စာကို ဧပြီလ တစ်ရက်နေ့မှာ တင်ခဲ့တော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ အထက်လူကြီး နှစ်ယောက်လုံးက လက်မခံဘဲ အမျိုးမျိုး နားချပါတော့တယ်။ မထွက်ပါနဲ့၊ သုံးလခွင့်ယူကြည့်ပါ။ အချိန်ပိုင်းလုပ်ပေးပါ။ ဒါထက်ပိုတဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေပေးပါ့မယ် စသည်⋯ စသည် မက်လုံးများစွာနဲ့ပေါ့။ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားပုံစံပြောင်းလဲမှာ မဟုတ်တာ သိနေတဲ့ကျွန်မ မပျော်တဲ့နေရာမှာ ဆက်နေစရာအကြောင်း မရှိတော့ပါ။ ကျွန်မကို ခြေမန်းကွင်းစွပ်ထားတဲ့ ဘဝမျိုး မလိုချင်တော့ပါဘူး။ လွတ်လပ်စွာ ပျံသန်းနိုင်တဲ့ ငှက်တစ်ကောင်လို နတ်မြင်းပျံတစ်ကောင်လို ပျံလိုရာ ပျံနိုင်ပါပြီ။

ကျွန်မရဲ့အထက်လူကြီး ကျွန်မတို့အလုပ်ကိုရောက်လာခဲ့စဉ်က ကျွန်မ စကားတစ်ခွန်းပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ 'လူတွေက ဘဝရှင်သန်နိုင်ရေး၊ ထမင်းဝရေးအတွက် အလုပ်လာလုပ်ကြတာ၊ ငါက ထမင်းစားကောင်းဖို့ အလုပ်လာတာပါ'ဆိုတဲ့ စကားပေါ့။ အိမ်ဖိုး၊ ကားဖိုး ဘာအကြွေးမှ မရှိတဲ့နေရာတစ်ခုကို ရောက်နေလို့ ကျွန်မ ဒီလိုပြောခဲ့တာပါ။ ခုတော့ ကိုယ်မပျော်တဲ့နေရာကနေ ထွက်လျှောက်လာနိုင်တာ နည်းတဲ့ကုသိုလ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဖဲသမားတွေပြောသလို နိုင်နေတုန်း ဖဲဝိုင်းက ထွက်နိုင်မှ တကယ်နိုင်တာဆိုသလိုပေါ့။ ကျွန်မရဲ့ကျန်းမာရေး၊ ငွေကြေး အခြေအနေကောင်းတုန်း ကျွန်မ ကမ္ဘာအနှံ့ခရီးတွေ ဆက်သွားတဲ့အခါမှာ အချိန်မီ အလုပ်ခွင်ကို ပြန်ပြေးရတာမျိုး မရှိတော့ပါဘူး။

ကျွန်မကို အလုပ်က နှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်ပေးခဲ့ချိန်မှာ ကျွန်မကို ခန့်ခဲ့တဲ့ အထက်လူကြီးက ကျွန်မအကြောင်း ချီးမွမ်းခန်းတွေဖွင့်တော့ ကျွန်မ မျက်ရည်ကျခဲ့ရပါသေးတယ်။ အတိတ်ကို တူးဖော်နေခဲ့ချိန်ပေါ့။ ကျွန်မ အလုပ်ရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့မှာတော့ စာကြည့်တိုက်၊ ကားရပ်ရာဌာန၊ ငွေကြေးဌာနတွေမှာ လက်ကျန်အကြွေးမရှိတာတွေ ရှင်းခဲ့ရပြီးမှ နောက်ဆုံးချက်လက်မှတ်ကို လက်ခံရရှိခဲ့တာလေ။ ကျွန်မဌာနမှာတော့ နှုတ်ဆက်တဲ့သူတွေ တဖွဲဖွဲနဲ့ပါပဲ။ ညနေသုံးနာရီလောက်မှာတော့ ကျွန်မရဲ့ပစ္စည်းတွေထည့်ထားတဲ့ စက္ကူပုံးကြီးနှစ်လုံးနဲ့ အိတ်ကြီးနှစ်အိတ်ကို တပည့်တွေက ကျွန်မကားပေါ်တင်ပေးခဲ့ချိန်မှာ အားလုံး မျက်ရည်ကျခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်မလည်း နှုတ်ဆက်ရတာ ရင်ထဲမှာ မကောင်းလှပါဘူး။

သူတို့လည်း ဌာနမှူးအသစ်ကို ကြိုဆိုရ၊ လက်ခံကြရမှာလေ။ ဘာမှ မမြဲတဲ့ဘဝမှာ ကျွန်မတို့ရဲ့ဘဝမှာ တံခါး တစ်ချပ်ပိတ် [illegible]ဘ တိုင်း နောက်တံခါ[illegible] တစ်ချပ်က [illegible]င့် ာစမြဲပါပဲ။ ကျွန်[illegible] လောလောဆ[illegible]သ်[illegible]တော့ မနက်တိုင်း[illegible] တစ်နာရီလေ[illegible]က် လမ်းလျှောက်ဖြစ်[illegible] တယ်။ လမ်[illegible]ဘ[illegible]လျှောက်က ပန်းပွင့်[illegible] တွေ ပန်းရနံ့[illegible] ကြည့်ရှုခံစားရတာ[illegible] အလွန်အေးရ[illegible]လို၊ နံနက်နေရောင်[illegible] ကလည်း [illegible]ကို လန်းဆန်းစေပါရဲ့။

တစ်အိ[illegible]လုံးမှာတော့ အလုပ်[illegible] သယ်ဆောင်[illegible]တဲ့ ကျွန်မရဲ့ပစ္စည်းတွေ[illegible] နေရာတကျ[illegible]စ်[illegible]အောင် ထားသိုရမှာ[illegible] ကျွန်မရဲ့လု[illegible]င်းခွင်သွားဝတ်စုံတွေ[illegible] လက်ကိုင်အိ[illegible]ကြီးတွေ၊ ဒေါက်ဖိ[illegible] တွေကို အိ[illegible]တွ[illegible]င်းအကြမ်းဖက်ခံရ[illegible] အမျိုးသမီးမျ[illegible]ရိ[illegible]သာမှာ လှူဖို့ စီစဉ်[illegible] မှာ၊ ကျွန်မ[illegible]စ္စရူဝ ရေစွေးကန်မှာ[illegible] လေ့ကျင့်ခန်း နှ[illegible]နာရီယူဖို့ အချိန်ပေး[illegible] မှာ၊ တစ်အိ[illegible]လေးမှာ ရှင်းပစ်ချင်တဲ့[illegible] ပစ္စည်းတွေက[illegible]လှူတာလှူ၊ ပစ်လွှင့်တာ[illegible] ပစ်လွှင့်လုပ်[illegible]ဦး[illegible]ပါ။ အလုပ်တွေက[illegible] တန်းစီနေပါ[illegible]။ လောလောဆယ်တော့[illegible] မောင်နှမတွေ[illegible]ရဲ့[illegible]ကျွန်ဘဝကို ရောက်[illegible] နေပါရဲ့။ [illegible]ျွန်မရဲ့မောင်အငယ်ဆုံး[illegible] ကလေးသုံး[illegible]ယောက်ကို သူတို့မိခင် ခရီး[illegible] သွားနေချိန် [illegible]ျွန်မက ဟင်းတွေချက်[illegible] နေပြီး စောင့်[illegible]ရှောက်ပေးရသလို၊ နောက်[illegible] လ ညီမရဲ့[illegible]ပွဲ[illegible]းသည် ခါးဆစ်ရိုး[illegible] စိတ်ရာမှာ [illegible]က်ဆက်ပြည်နယ်သွားပြီး[illegible] ညီမကို ချက်[illegible]ပြုတ်ကျွေးရင်း စိတ်ဓာတ်[illegible] အင်အားပံ့ပိုး[illegible]ပေးရဦးမှာလေ။

မေလ[illegible]နှ[illegible] ဇိမ်ခံသင်္ဘောခရီး[illegible] U.Sမြောက်ပိုင်း[illegible]နဲ့ ကနေဒါကို ခရီးထွက်[illegible] ဖို့ လက်မှတ်[illegible]ယ်ပြီးခဲ့ပါပြီ။ ဇူလိုင်[illegible] လ တစ်ရက်[illegible]နေ့မှာ ဘူတန်၊ နီပေါ[illegible] တိဘက်ခရီး[illegible]က်သတ္တပတ်နှစ်ပတ်[illegible] လောက်သွား[illegible]ပြီး ရန်ကုန်မှာ တစ်လ[illegible] လောက် အေ[illegible]းဆေးဆေးနေဖို့ စီစဉ်[illegible] ထားပြန်ပါရဲ့။ အလုပ်က အနားယူ[illegible] ပေမဲ့ ဘဝမှ[illegible]သု[illegible]စရာတွေက ဝန်းရံ[illegible] ပေါ့။

မုဒိတ[illegible]တ[illegible]ရားပွားများကြပါစေ[illegible]

ဖေဖွ[illegible]ဦး[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇာတ်ကောင်များ
ယမမင်း။ ငရဲထိန်းများ။
မောင်စိတ်ကောင်း
(အဝေးပြေးအမြန်မော်တော်ယာဉ်မောင်း
ငရဲသား)။
မောင်စဉ်းစား
(သစ်မှောင်ခိုပွဲစား ငရဲသား)။
မယ်ဂွက်ထော်
(မော်ဒယ်ဂဲလ် ငရဲသား)။
ဇာတ်ခုံအခင်းအကျင်း
ပလ္လင်ကိုးခန်းတွင်
တစ်ခန်းအပါအဝင်ဖြစ်သည့်
တရားစီရင်ရာ
ခြသေ့်ခံ သီဟာသနပလ္လင်သဏ္ဌာန်
ဇာတ်သေတ္တာကို ကျောမှီ၍
မတ်မတ်ထောင်ထားသော
ပလ္လင်ပေါ်တွင် တရားစစ်ဆေး၍
စီရင်ချက်ချမည့် ယမမင်းကြီး
ထိုင်လျက် ရှိစေရမည်။
ယမမင်းကြီးသည်
မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးဟု
မဆိုသာသော်လည်း
ထိုအသွင်သဏ္ဌာန်မျိုး
ဆင်မြန်းထားသည့်
ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို
ဝတ်ဆင်ထားရမည်။
ငရဲထိန်းလေးယောက်
ပလ္လင်အောက်ခြေတွင်
တစ်ဖက်နှစ်ယောက်စီ
ယမမင်းထံ(ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်လျက်)
ခစားဝင်နေရမည်။
ငရဲထိန်းများမှာ အင်္ကျီမပါ၊
ကွက်တုံးတောင်ရှည်ပုဆိုးကို ခပ်ပွပွ
ခါးတောင်းကျိုက်ထားရမည်။
ခေါင်းတုံး သို့မဟုတ်
ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် ဖြစ်ရမည်။
မျက်နှာများပေါ်တွင် အဖြူတစ်ကန့်၊
အနီတစ်ကန့် ထင်ထင်ရှားရှား
ဆေးခြယ်ထားရမည်။
ဗိုက်ခေါက်ပေါ်တွင်လည်း
အဝါတစ်ကန့်၊ အမည်းတစ်ကန့်
ဆေးခြယ်ထားရမည်။ ပခုံးနှစ်ဖက်၊
ရင်ဘတ်၊ ကျောအနည်းငယ်သာ

လုံသည့် ချပ်ဝတ် (စက) ဝတ်ဆင်ထားရမည်။
နောက်ခံကားမှာ ဝိတ်သားအဖြူပေါ်တွင် ရောင်စုံ ဆလိုက်မီးများကို အသုံးပြု၍ ရုပ်ရှင်ပြသကဲ့သို့ Progecter စက်ဖြင့် နန်းတော်ခန်းမ အဆောက်အဦ ပုံဖော်ပေးထားရမည်။ ဇာတ်စင်ခန်းမ၏ ပုဏ္ဏားကွယ်တိုင်လေးခုမှာလည်း နန်းတော်ခန်းမ တိုင်လုံးကြီးများသဏ္ဌာန် ပေါ်လွင်အောင် ဆလိုက်မီးများ အကူအညီနှင့် ပုံဖော်ပေးထားရမည်။ ငရဲသား သုံးယောက်နှင့် ငရဲထိန်းနှစ်ယောက်၊ ပုဏ္ဏားကွယ်ကြားတွင် အသင့်နေရာယူထားရမည်။ ဇာတ်လမ်းသဘောအရ ဆင့်ခေါ်သံကြားမှသာ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်

အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တွေနဲ့
မိုက်ကြရင်တော့ ကိုယ့်အကုသိုလ် ပြစ်မှုနဲ့ လျော်ညီတဲ့
ပြစ်ဒဏ်တော့ ခံကြရမှာ အသေအချာပဲကွဲ့.
တို့ဗုဒ္ဓစာပေတွေထဲက မဟာနိပါတ်တော်လာ
တေမိ မင်းသားဆိုတာလေ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်
ရှေးဘဝက မင်းအဖြစ်ကို ရခဲ့ဖူးသော်လည်း
နှစ်ပေါင်းများစွာတိုင်အောင် ငရဲကျခဲ့ဖူးတာကို
မှတ်မိနေလို့ နောက်ထပ် မင်းလုပ်ရမှာကိုတောင်
ကြောက်လန့်ပြီး စကားမပြောဘဲတောင်
နေခဲ့ဖူးတာ ကြားဖူးကြ မဟုတ်လားကွဲ့.

www.burmeseclassic.com

[illegible]ရမည်။ ငရဲထိန်းနှစ်ယောက် လုံ့ရှည်သံခက်ရင်းခွတစ်ခုစီ [illegible]ဆောင်ထားရမည်။ နောက်ခံတေးသွားမှာ *နာဂဆဒ္ဒန်၊ သန္ဓေမှန် နှစ်ပေပ၊ [illegible]စ်ပါတဲ့ တိမ်ညွှန့်စံ* အစချီသည့် လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင် [illegible]လယ်ကို စန္ဒရားသံ တေးသွားဖြင့် ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက် [illegible]သွားအနေအထားတို့ကို ချိန်ဆ၍ အသံအနိမ့်အမြင့် သုံးကာ [illegible]တ်ပေးထားရမည်။ ပြဇာတ် မပြီးမချင်း [illegible]လယ်တေးသွားကိုပင် အပြန်ပြန်ကျော့၍ [illegible]တ်ပေးနေရသည်။

www.burmeseclassic.com

ကားလိပ်ဖွင့်

ယမမင်း။ ။ ငါ၏ထံပါး မြဲစားကြာ စဉ်အလာနှင့် အကြောင်းနာကိန်း ငရဲထိန်းတို့ဖျား။

ငရဲထိန်းများ။ ။ ဖျာ…ဖျား။

ယမမင်း။ ။ယူဇနာများစွာ အလျှမ်းကွာမျှ အလွန်တရာ ကျယ်ဝန်းလှစွာသော ဤမဟာငရဲဘုံကြီးမှာ ငရဲသားများကို မှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးပြီး မကောင်းသူပယ်၊ ကောင်းသူ ကယ်တင်ပေးရတဲ့ ငါကိုယ်တော်အရှင်မြတ်ဟာ ဝေမာနိကပြိတ္တာမျိုးပင် ဖြစ်သော်လည်း စတုမဟာရာဇ် နတ်တို့ရဲ့ အနွယ်တော်ပေမို့ ယမမင်းရယ်လို့ အမည်တွင်သကိုးကွဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ…ဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး လူ့ပြည်ဌာန လူ့ဘဝမှာ မကောင်းမှုအကုသိုလ် ဒုစရိုက်တွေ ပြုမိကြလို့၊ ငါကိုယ်တော် အရှင်တို့ရဲ့ ငရဲဘုံရောက်လာကြတဲ့ ငရဲသား ဒုစရိုက်ကောင်တွေကို နေ့စဉ်နဲ့အမျှ စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီး ထိုက်သင့်စွာ ပြစ်ဒဏ်ပေးရတဲ့ ငါကိုယ်တော် ယမမင်းတာဝန်ကလည်း တာဝန်ကြီးပေသကိုးကွဲ့။ ဟင်။ လူတစ်သိန်း သေဆုံးကြလို့ ကောင်းရာသုဂတိကို တစ်ယောက်မရောက်ဖူးဆိုတဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာတော်အရဆိုရင် တို့တာဝန်ကြီးပဲလို ဖြစ်နေပါပေါ့လားဟေ့။ ဒါကြောင့် ငါတို့ရဲ့ ငရဲဘုံကိုရောက်လာကြတဲ့ ငရဲသား ဒုစရိုက်ကောင် မှန်သမျှကို သူ့အကုသိုလ်ပြစ်ချက်နဲ့သူ မှန်မှန်ကန်ကန် မေးမြန်းစစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုနဲ့ပြစ်ဒဏ် လိုက်လျောညီထွေမှုရှိအောင် အပြစ်ပေး အရေးယူရတဲ့ ငါကိုယ်တော် ယမမင်းရဲ့အရည်အချင်းကလည်း လွန်စွာ အရေးကြီးသကိုးကွဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ-လွန်စွာ အရေးကြီးကြောင်းပါ…ဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး၊ တို့ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းဂန်များရဲ့ အဆိုအမိန့်အရတော့ ငရဲဆိုတာ ချမ်းသာခြင်းကင်းတဲ့ ဘုံလို့ ခေါ်သကွဲ့။ ပြီးတော့ ငရဲဆိုရာမှာလည်း လောကန္တရိကငရဲ၊ လောကီကငရဲရယ်လို့ နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသေးသကွဲ့။ လောကန္တရိကငရဲဆိုတာ အကျယ်အဝန်းက ယူဇနာပေါင်း ရှစ်သောင်းရှိတယ်။ တစ်ယူဇနာကို ၁၂ မိုင် ၅ ဖာလုံ ၈ သံကြိုး ၄ ယာဒ်နဲ့ တွက်ကြည့်လိုက်ရင် မိုင်ပေါင်း ၁၀၁၆၀၀ တောင် ရှိသကွဲ့။ အကုသိုလ်အကျိုးပေး ကြီးမားလို့ အဲဒီငရဲသာ ရောက်ကြမယ်ဆိုရင်လေ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ အချိန်ကာလတွေ ရာထောင်သိန်းသန်း မက မဆုံးနိုင်အောင် ဆင်းရဲဒုက္ခများစွာကို ခံစားကြရသကိုးကွဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ-ကြောက်စရာ အလွန်ကောင်းလှပါသဖျား။

ယမမင်း။ ။ တစ်ခါ လောကီက ငရဲဆိုတာက အားလုံးသိပြီးကြတဲ့ မဟာအဝီစိငရဲ အပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်ကွဲ့။ ငရဲငယ်တွေက တစ်ရာနှစ်ဆယ့်ရှစ်ခုတောင် ရှိတယ်။ ပြီးတော့ တစ်ခါ ငရဲကြီး ရှစ်ခုမှာ ငရဲကြီးတစ်ခုစီရဲ့ တံခါးဝလေးခု ရှိပြန်တယ်။ အဲဒီ တံခါးဝ လေးခုစီမှာ ငရဲငယ်တစ်ခုစီ လေးခု ဝန်းရံထားပြန်သကွဲ့။ ငရဲဆိုမှ တော့ ဘယ်ငရဲကမှ မသက်သာဘူးကွ ဟေ့နော်။ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တွေနဲ့ မိုက်ကြရင်တော့ ကိုယ့်အကုသိုလ် ပြစ်မှုနဲ့ လျော်ညီတဲ့ ပြစ်ဒဏ်တော့ ခံကြရမှာ အသေအချာပဲကွဲ့။ တို့ဗုဒ္ဓစာပေတွေထဲက မဟာနိပါတ်တော်လာ တေမိမင်းသားဆိုတာလေ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ရှေးဘဝက မင်းအဖြစ်ကို ရခဲ့ဖူးသော်လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာတိုင်အောင် ငရဲကျခဲ့ဖူးတာကို မှတ်မိနေလို့ နောက်ထပ်မင်းလုပ်ရမှာကိုတောင် ကြောက်လန့်ပြီး စကားမပြောဘဲတောင် နေခဲ့ဖူးတာ ကြားဖူးကြ မဟုတ်လားကွဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ… ကြားဖူးကြောင်းပါဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး ကိုယ်တော်ရှင်မြတ်တို့ရဲ့ ကျယ်ဝန်းလှတဲ့ ငရဲပြည်ကြီးမှာ ယမမင်းတွေကလည်း သူ့နေရာဌာနနဲ့သူ အများအပြား ရှိကြသကိုးကွဲ့။ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုးနဲ့ မိုက်တွင်းနက်ခဲ့ကြတဲ့ ငရဲသားတွေကို စနစ်တကျ စစ်ဆေး၊ မေးမြန်း၊ စိစစ်ပြီး ငရဲသားတွေဘက်က မနစ်နာစေ အောင် သက်သေသွားစွာ စဉ်းစားဆုံးဖြတ် ပေးရသကွဲ့။ အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာပြီး ငရဲကို ဖွတ်ရ ဖြစ်ဖို့ မရဘူးကွဲ့။ လွှတ် သင့်ကလွှတ်၊ ချုပ်သင့်မှချုပ်။ မှန်ကန် တရားစောင့်ထိန်းကြရပေတယ် မဟုတ် လား ငရဲထိန်းတို့ရဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ…စောင့် ထိန်းရကြောင်းပါ-ဖျား။

ယမမင်း။ ။ တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ အဆုံး အမတွေကို မသိမမြင် ပြုကြတဲ့ အချို့ အချို့သော လူတွေက တို့ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုံခန်းနဲ့မြှောက်တဲ့ ငရဲခန်းနဲ့ ခြောက်တယ် ဆိုပြီး သုံးသပ်ဝေဖန်ကြတာတွေ ရှိတယ် ကွဲ့။ လောကအတွက် တကယ့်လက် တွေ့ကျတဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမတွေ ကွနော်။ အေး ငါကိုယ်တော် ယမမင်း ငရဲခန်းတွေပြပြီး ခြိမ်းခြောက်နေတာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့ဟေ့နော်။ လူသားတိုင်း အပေါ်မှာ စေတနာမှန်နဲ့ လူတိုင်းလူတိုင်း ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလုပ်တွေမှာသာ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ကြပြီး တစ်ဦးနဲ့တစ် ဦး၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြန် အလှန် မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်ကြင်နာ ဓာတ်တွေ ကိန်းအောင်းစေခြင်းဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်လည်း ကောင်း၊ သံသရာလည်း ကောင်းအောင် တိုက်တွန်းပြောဆိုရခြင်း ပဲဟေ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ စေတနာ မှန် ကြောင်းပါဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး ငါကိုယ်တော် ယမမင်း အဂတိတရားကင်းကင်းနဲ့ စေတနာထားပြီး လုပ်ပေးနေတာတောင် မှ ကွက်ကျိုကွက်ကျို အသံတွေက ထွက် နေကြသေးတယ်မဟုတ်လားဟင်။ တို့ရဲ့ အလုပ်ကလည်း အမြင်လွယ်သလောက် လုပ်ရကိုင်ရ ခက်သကိုးကွဲ့။ ငါ ယမ မင်းရယ်ဆိုပြီး ကိုယ့်ရှိတဲ့ အာဏာ ပါဝါ ကို လက်လွတ်စပယ် အသုံးချမိလို့ မှ မှန်ကန်ကန် မစဉ်းစားမိဘဲ မတော် ချွတ်ချော်တိမ်းပါးသွားမှဖြင့် များ သော ငရဲသားတွေ နစ်နာကုန်ကြလိမ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွယ် ဟင်။ ပြီးတော့၊ ငါတို့ငရဲပြည် ကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ တရားစီရင်ထုံးတွေကို ညီး သုံးမဖြစ်လောက်အောင် လူ လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးခံကြ ကိုးကွဲ့။ ငါကိုယ်တော် ယမမင်း နယူ ဆောင်ရွက်လာခဲ့တာ လူ တမ်းနဲ့ တိုင်းတာမယ်ဆိုရင် နှစ် သိန်းသန်းမက ကြာညောင်းလာ ဖြစ်သော်လည်း ဒီနေ့ထိ နာမည်ပျက် စ်လုံးမှ မရှိသေးဘူးဆိုတာ မောင်မင်း အသိပဲ မဟုတ်လားကွဲ့။ ဟေ။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ၊ ကျွန်တော် အားလုံး သိကြကြောင်းပါ-ဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး၊ အေး၊ အေး၊ ကိုယ်တော် အရှင်မြတ် ရွှေသဘော လေကြောရှည်နေလို့ မတော်သေး ဟော့။ တာဝန်ကျေပွန်အောင် လုပ် ဆောင်ရွက်ရဦးမယ့် ကိစ္စအဝဝတွေ သေးသကိုးကွဲ့။ ဟင်။ ဒီနေ့ ငါတို့ငရဲ ပြည်ကြီးမှာလည်း အကုသိုလ် ဒုစရိုက် တစ်နေ့တခြား ပိုမိုများပြားစွာ ရောက်လာနေကြတာမို့ တန်းစီဇယား ဆောင် ဆွဲထားရတဲ့ အခြေစိုက်နေပါပြီ ကွဲ့. ငရဲထိန်းတို့ရဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ-အကုသိုလ် ဒုစရိုက် လိုက်စားသူတွေ ပိုမိုများပြားနေ ကြောင်းပါဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး ဒီကြားထဲ အပြေးအလွှား အရေးပေါ် ရောက်လာ ကြတဲ့ အင်မာဂျင်စီ (Emergency) ငရဲ သားတွေကလည်း မနည်းများနေကြ ကိုးကွဲ့. ဟင်။ ဒါကြောင့် စနစ်ကျစွာ အချိန်ယူပြီးတော့ စဉ်းစဉ်းစားစားနဲ့ အမှားအယွင်း နည်းပါးအောင် ဂရု တစိုက် လုပ်ကိုင်ပေးနေရတာ ကြာတော့ ငါကိုယ်တော် ယမမင်းလည်း အိပ်ချိန် စားချိန်တောင် မမှန်တော့ဘူးကွဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ- တာဝန် တွေကြီးလေး များပြားကြောင်းပါ- ဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး ဒီနေ့မှာလည်း အရေးတကြီး အပြေးအလွှား ရောက်လာ ကြတဲ့ အင်မာဂျင်စီ ငရဲသားသုံးယောက် ဆိုပဲ။ တစ်ချိန်တည်း ဆက်တိုက်စစ်ဆေးမယ်ဟေ့။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် စစ်ဆေးမေးမြန်းရအောင် ပထမတစ်ယောက် ရှေ့တော်မှောက် တင်သွင်းစေကွယ်။

(ငရဲသား မောင်စိတ်ကောင်းအား ငရဲထိန်းနှစ်ဦးမှ ထိန်းသိမ်းလိုက်ပါ၍ ထွက် လာစေ။)

ငရဲထိန်း။ ။ မှန်ပါ-အဝေးပြေး အမြန်မော်တော်ယာဉ်မောင်း မောင်စိတ်ကောင်း ရှေ့တော်မှောက်သို့ တင်သွင်းရောက်ရှိကြောင်းပါ-ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဩော်၊ အဝေးပြေး အမြန်ယာဉ်မောင်း မောင်စိတ်ကောင်း ဆိုပါ လားဟေ့။ ဟေ။ အေး၊ ငါ ကိုယ်တော် ယမမင်းရဲ့ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်သမားတိုင်း မလွဲအကုန် လာရတဲ့ ငရဲဘုံဌာနကို ဘယ်အကြောင်းနဲ့များ ရောက်လာတယ်ဆိုတာ

မစင်ဘင်ပုပ်တွေ ပြည့်လျှံနေတဲ့ ငရဲတွင်းထဲမှာ ငရဲသား နစ်မြုပ် မွန်းနစ် နေတုန်း ပေ့ယမာကာ လောက် ရှိကြတဲ့ ပိုးလောက် ကြီးတွေက ဝိုင်းဝန်း ထိုးဆိတ် စားသောက် ခံရတဲ့ငရဲလေ ပြဒိုက်ကြီး

မှန်ကန်စွာ လျှောက်တင်စမ်း မောင်မင်း။

မောင်စိတ်ကောင်း။ ။ မှန်လှပါ ယမမင်းကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး ညဦးနက်ချိန် အမြန်လမ်းမကြီးပေါ် ခရီးသည်အပြည့်နဲ့ အမြန်မော်တော်ယာဉ် မောင်း နှင်လာရင်းက ရုတ်တရက်သတိလစ်ပြီး အိပ်ငိုက်မိသွားတာကြောင့် လမ်းလယ်ကျွန်းနဲ့ ဝင်တိုက်မိတာမို့ အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ လမ်းလယ်ကျွန်းပေါ်က မီးတိုင်နဲ့ ဝင်ဆောင့်မိပြီး ကားကတော့ ထိုးရပ်သွားပေမဲ့ ဘုရား ကျွန်တော်မျိုးကတော့ ယမမင်းကြီးထံရောက် လာရတာပါ ခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ မင်းတို့ အမြန်ယာဉ်မောင်းတွေ ငါမပြောချင်ဘူး၊ လာလိုက်ရင် ဒီပြဿနာနဲ့ ဒါမျိုးချည်းပဲ။ ပြီးခဲ့တဲ့ရက်ကလည်း နှစ်ကောင်။ ဒီလိုပဲ၊ မူးရင် မမောင်း နဲ့ မောင်းရင် မမူးနဲ့ ဆိုတာ သိရက်နဲ့ ဝိပါက်ကြမ္မာငင်အောင် လုပ်တဲ့ကောင်တွေ။ တစ်လောကလည်း တစ်ယောက်၊ ကားမောင်းရင်း ဖုန်းမပြောပါနဲ့ဆိုတာ မရဘူး။

www.burmeseclassic.com

ဟော၊ ပြောတော့ ဘာဖြစ်တုံးဟင်၊ ပြောတော့ ချောတော့တာပေါ့။ မင်းတို့ ယာဉ်မောင်းတွေဟာလေ ဘယ်လောက်ပဲ ပညာပေးပေး လေးလေးစားစားကို မရှိဘူး။ ပြောလိုက်ရင်တော့ ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဟုတ်ကဲ့ပါနဲ့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ။ ကဲ ခုကြည့်စမ်း မောင်စိတ်ကောင်း၊ မင်းကြောင့် ခရီးသွားပြည်သူတွေ ဘယ်လောက်ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြပြီလဲ။ ဒီယာဉ်ပေါ်မှာပါလာကြတဲ့ ခရီးသည်တွေအားလုံးရဲ့ အသက်ဟာ မင်းလက်ထဲမှာဆိုတာ မင်းသတိမထားမိဘူးလားဟေ့။

မောင်စိတ်ကောင်း။ ။ ဟုတ်ကဲ့၊ သတိထားမိပါတယ် ယမမင်းကြီး။

ယမမင်း။ ။ အေး သတိထားမိပေလို့သာပေါ့ကွာ။ ကံကောင်းလို့ ချောက်ထဲ ထိုးကျမသွားတာ၊ ချောက်ထဲများ ထိုးကျသွားရင်လေ မတွေးဝံ့စရာပဲကွ။ သိလား။ သတိထားပါ၊ ဘာမလုပ်ပါနဲ့၊ ညာမလုပ်ပါနဲ့ အတန်တန်ပြောလည်း မင်းတို့က အေးဆေးပဲ။ ဟင်။ ကိုယ့်အတွက်နဲ့ တစ်ပါးသူ ထိခိုက်သေဆုံးရတယ်ဆိုရင်လေ ပါဏာတိပါတကံ ထိုက်တာပဲကွနော်။ ဒီပြစ်မှုနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ ပြစ်ဒဏ်တော့ ပေးရမယ်ဟေ့။

မောင်စိတ်ကောင်း။ ။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး ယာဉ်မောင်းသက် ကြာပါပြီ ယမမင်းကြီးခင်ဗျား။ ဒီလိုပြဿနာမျိုး တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးခဲ့ပါဘူး။ မလိမ္မာတစ်ခါမိုက်စမြဲဆိုတာလို ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ဒီတစ်ခါတော့ ခွင့်လွှတ်ပေးပါခင်ဗျာ။ အမူမဲ့အမှတ်မဲ့ ငိုက်မျဉ်းသွားမိလို့ပါခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ တော်၊ တန်၊ တိတ် မောင်မင်း၊ ဟင်၊ မဖြစ်ခင်တုန်းကတော့ ဂရုတစိုက် မဆောင်ရွက်ဘဲနဲ့ ခုမှလာပြီး လျှောက်လဲချက်အမျိုးမျိုးနဲ့ ဆိုးကျိုးအကြောင်း ဖန်ပြီးခါမှ တိုးလျှိုးတောင်းပန်မနေနဲ့ကွ။ ဟေ့ ငရဲသားရေ့။

မောင်စိတ်ကောင်း။ ။ မှန်လှပါ ယမမင်းကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်မျိုးယာဉ်ပေါ်က ခရီးသည်တွေ အနည်းအကျဉ်းသာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရတဲ့လူ ရှိတာပါခင်ဗျာ။ သေကြေပျက်စီးတဲ့လူ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်မျိုးကြီးတစ်ယောက်သာ ဓာတ်တိုင်နဲ့ တည့်တည့်ဝင်အောင်းမိတာမို့ သတိလစ်မေ့မြောပြီး ယမမင်းကြီးဆီ အတင်းဆွဲခေါ်လာပြီး ပို့ပေးခံရတာပါခင်ဗျာ။ ခုလည်း ကျွန်တော်မျိုးကြောင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရကြတဲ့ ခရီးသည်တွေကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးပြီး သူတို့အတွက် အဆင်ပြေအောင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးရင်း ရှိခိုးဦးချတောင်းပန်ချင်တာမို့ ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ခွင့်လွှတ်ပေးတော်မူပါ ယမမင်းကြီးခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့⋯ ငရဲထိန်းတို့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ ဗျာ⋯ ဗျား။

ယမမင်း။ ။ ဒီသူငယ် နာမည်က မောင်စိတ်ကောင်းဆိုတာနဲ့အညီ လူကလည်း စိတ်ထားကောင်းပုံရတယ်ဗျား။ သူ့ကြောင့် ခရီးသည်တွေများ သေဆုံးကုန်ကြရင် ပါဏာတိပါတကံ ဧကန်ထိုက်မယ့်ကောင်ပဲ။ ဟင်။ နောက်တစ်ကြိမ် ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့လို့ ခရီးသည်တွေသာ သေဆုံးကြရင်တော့ ပါဏာတိပါတကံထိုက်တဲ့ ငရဲသားတွေ ငရဲခံကြရတဲ့ သံဃာတရဲကို ပို့မယ်ကြားလား။ အေး ဒီတစ်ကြိမ်တော့ သက်ညှာစွာ ခွင့်လွှတ်လိုက်ဦးမယ်ဟေ့ မောင်စိတ်ကောင်း။

မောင်စိတ်ကောင်း။ ။ မှန်လှပါ၊ ကျွန်တော်မျိုးကြီး နောင် ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ရအောင် စည်းကမ်းရှိရှိ မောင်းနှင်ပါ့မယ် ခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့၊ ငရဲထိန်းတို့၊ ဒီသူငယ်ကို သူ့နေရာဌာနကို ပြန်ပို့မပေးခင် ပါဏာတိပါတကံ ကျူးလွန်မိလို့ လူ့အနှစ် ၁၄ ကုဋေ လေးသန်းမှာမှ တစ်ရက် ငရဲသက်တမ်းအားဖြင့် အနှစ်နှစ်ထောင် ရှည်လျားပြီး မီးတောက်မီးလျှံကြီးတွေ တဝုန်းဝုန်းတောက်လောင်နေတဲ့ ဇရာမသံတုံး၊ သံတောင်ကြီးတွေနဲ့ တလိမ့်တုံးသဖွယ် လိမ့်ဆင်းလာပြီး မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ဖြစ်သွားလောက်အောင် ကြိတ်ခြေ အပြစ်ပေးတဲ့ သံဃာတငရဲကို လိုက်ပြလိုက်ကြဟေ့။ နော်။ အေး အဲ ငရဲကျခံရတဲ့ သက်တမ်းကုန်လို့ လွတ်မြောက်လာလို့များ လွတ်ပြီ၊ ကျွတ်ပြီ မထင်နဲ့ဦးဟေ့။ အကုသိုလ်ကံ အလျောက် တစ်ခါဆက်ခံရဦးမယ် ဘင်ပုပ် ငရဲဆိုတာပါ တစ်ပါတည်း ပြလိုက်ကြဦး ဟေ့။ မစင်ဘင်ပုပ်တွေ ပြည့်လျှံနေတဲ့ ငရဲတွင်းထဲမှာ ငရဲသားနှစ်မြုပ်မွန်းနစ်နေတုန်း လှေပမာလောက်ရှိကြတဲ့ ပိုးလောက်ကြီးတွေ ဝိုင်းဝန်းထိုးဆိတ် စားသောက်ခံရတဲ့ငရဲလေ။ ပြလိုက်ကြဦး။ နောက်တစ်ကြိမ် မဆင်မချင်မောင်းလို့ ဒီပြန်ရောက်လာလို့ကတော့ အဲဒီငရဲတွေကို သွားဖို့သာ ပြင်ထားပေတော့လို့ ပြောပြပြီး ပြန် ပေးလိုက်ကြစေဗျား။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ- ဖျား။

(အဝေးပြေး အမြန်မော်တော်ယာဉ် မောင်း မောင်စိတ်ကောင်းအား ငရဲထိန်း နှစ်ဦး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ချိုင်းမှပင့်၍ ခေါ်သွားကြစေ။ ပုဏ္ဏားကွယ်ရောက် သည်နှင့် ငရဲထိန်းနှစ်ဦးမှ ငရဲသား သစ် မှောင်ခိုပွဲစား မောင်စဉ်းစားကို ယမမင်း၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ စစ်ဆေးခံရန် ထိန်းသိမ်းခေါ်ဆောင်လာစေ။)

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့ နောက် ထပ် အကုသိုလ်ကောင် ငရဲသားတစ် ယောက် ရှေ့တော်မှောက်သို့ တင်သွင်း စေဗျား။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ- ငရဲသား သစ်မှောင်ခိုပွဲစား မောင်စဉ်းစား ရှေ့ တော်မှောက်သို့ စစ်ဆေးခံရန် တင်သွင်း ရောက်ရှိကြောင်းပါဖျား။

ယမမင်း။ ။ မောင်စဉ်းစား ဆိုပါ လားဟေ့။ အမယ်၊ နာမည်က ဆန်းလှ ချည့်လားကွဟေ့။ မောင်မင်းကကော ငါကိုယ်တော် ယမမင်းတို့ရဲ့ မလာဘဲ မနေသာတဲ့ မဟာငရဲဂေဟာကို ဘယ်သို့ ဘယ်ပုံ ဂရုတစိုက် မလုပ်မိတဲ့ ဒုစရိုက် အရှုပ်တွေနဲ့ ရောက်လာရတာတုံးကွ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်စဉ်းစား။ ။ မှန်ပါ၊ ယမမင်းကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး ဘဝသက်တမ်း တစ်လျှောက်လုံး မှန်မှန်ကန်ကန် ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်စားသောက်တဲ့ သစ်ကုန်သည်ပါ ယမမင်းကြီး။ အခုတော့ ပြောင်းလဲလာတဲ့ ခေတ်ကာလ အခြေအနေနဲ့အညီ သစ်လုပ် စီးပွားရေးပုံစံပါ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲလာရာက အခွင့်အရေးပေါ်ရင် ပေါ်သလို မိုက်မိုက်ကမ်းကမ်း လုပ်ဖြစ်သွားတာတွေကြောင့် သစ်ပွဲစားလို့ပင် အဆင် ခံ နေ ရ ပါ သ ည် ခ င် ဗျာ း။ ကျွန်တော်မျိုးကြီးကလည်း ဟိုလူကြီးနဲ့ အဆင်ပြေအောင်ပေါင်း၊ ဒီလူကြီးနဲ့ သင့်မြတ်အောင်လုပ်ရင်းက တဖြည်းဖြည်း အမြင်ကျယ်လာတာနဲ့အမျှ ကျွန်တော်မျိုးကြီး လုပ်ကွက်ကလည်း နိုင်ငံခြားအောင်ခိုအထိ ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ကြောင်းပါ ခင်ဗျား။ ခုလည်း သစ်လုံးတွေ ကရိန်းပေါ်တင်ရာမှာ စီမံခန့်ခွဲ လုပ်ကိုင်ပေးရင်း သစ်လုံးတစ်လုံး ကရိန်းပေါ်က ပြုတ်ကျရာက သစ်လုံးပိပြီး ယခုကဲ့သို့ ယမမင်းကြီးဆီ ရောက်လာရကြောင်းပါ ခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ ဟေ့ မောင်စဉ်းစား သစ်မှောင်ခိုပွဲစား၊ ဒုစရိုက်ကောင် ငမိုက်သား၊ မင်း အလွန်မိုက်တွင်းနက်တဲ့ ကောင်ပါလားကွဟေ့။ ဟင်။ အမယ် လေး စဉ်းစားပေလို့သာပေါ့၊ မောင်မင်း။ ဟင်၊ ဒီဘက်တစ်ကြော သစ်တောတွေကုန်ပြီ။ အားလုံး တောင်ကတုံးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပြီကွ။ ဟင်။ စဉ်းများ မစဉ်းစားရင်တော့လား၊ မြေပါလှန်ယူကြမယ့် ကောင်မျိုးတွေကွ၊ ဟင်။

မောင်စဉ်းစား။ ။ ကျွန်တော်မျိုး အမိုက်အမဲကလေးမို့ ခွင့်လွှတ်ပါ ယမမင်းကြီးခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ အောင်မာ၊ အမိုက်အမဲလေး ဆိုပါလားကွ ဟော့။ ဟင်၊ မင်းတို့ကောင်တွေ လုပ်တုန်းက လုပ်ကြပြီးတော့၊ ခုမှ ဘာလေး ညာလေးနဲ့လာပြီး အပျော့ဆွဲ ဆွဲမနေနဲ့ကွ၊ ဟော့ မောင်စဉ်းစား။ ငါယမမင်းကွ နော်။ မကောင်းသူပယ်၊ ကောင်းသူကယ်ရမယ့် တာဝန်က သိကြားမင်းမှာမှ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့မှာလည်း တာဝန်အပြည့်နဲ့ကွ။ နားလည်လား။ ဟင်၊ မင်းတို့ လုပ်ပုံကောင်းသလားကွဟေ။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ဂေဟစနစ်တွေ ပျက်စီးချို့ယွင်းမှုတွေကြောင့် ဘယ်တုန်းကမှ မိုးမခေါင်တဲ့နေရာဒေသတွေမှာ မိုးခေါင်၊ ဘယ်တုန်းကမှ ရေမကြီးတဲ့နေရာတွေမှာ ရေကြီး။ ဟင်၊ တစ်နေ့တခြား ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာနေတာကလည်း သစ်တောတွေ ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းအောင် လုပ်ကြတဲ့ မောင်မင်းတို့လက်ချက် မဟုတ်လားကွဟင်။ တယ် ငါ ပြောရင်း စိတ်တိုလာပြီ။

မောင်စဉ်းစား။ ။ မှန်ပါ၊ ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ခွင့်လွှတ်သည်းခံပါ ယမမင်းကြီး

အလို
မိန်းကလေးပါလား
သနားစရာ
ဟင်
အသားက
ရွှေလိုဝင်း၊ အခဝင်းက
နုတ်မိမယ်၊ အရှယ်က
နုနု
ထွေးထွေး
အသွေးက
ဖွေးဖွေးညညနဲ့
ခြယ်ခြယ်သသ
သွယ်သွယ်
လျလျ
အို
တကယ်
အလှမသေးတဲ့
သူငယ်မလေးပါလားကွဲ့.

ခင်ဗျား။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး အဲဒီလောက်ထိ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မစဉ်းစားမိဘဲ လောဘဇောနဲ့ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့စွာ ဆောင်ရွက်မိခြင်းပါ ခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ ဘာကွ၊ ဟင်၊ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မစဉ်းစားမိလို့ ဟုတ်လား။ ကောင်းကွာ၊ ဟေ။ သစ်တောနဲ့သစ်ပင်ဆိုတာ တိုင်းပြည်ရဲ့ တန်ဖိုးဖြတ်မရတဲ့ ရတနာတွေကွ၊ သိရဲ့လား။ ဒီသစ်ပင်သစ်တောတွေကြောင့် ရာသီဥတုတွေ မှန်ကန်ပြီး မိုးလေဝသအခြေအနေတွေပါ မှန်မှန်ကန်ကန် ရှိစေတတ်တာကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွေ စနစ်တကျ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခဲ့တာကွ။ ခုတော့ မိုးမမှန်၊ လေမမှန်တာတွေ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတွေကိုပါ ထိခိုက်လာလို့၊ ကြာရင် စားနပ်ရိက္ခာ အခက်အခဲတွေ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ကြရင်ဖြင့် ခက်ကုန်ကြမှာ သိရဲ့လား။ ဟော့ မောင်စဉ်းစား။ ဟင်၊ မင်းတို့က မသိကျိုးကျွန်ပြုပြီး အလွဲသုံးစား လုပ်ကြတဲ့

www.burmeseclassic.com

သဘောပဲ။ ဒါ ခိုးမှုမြောက်တယ်ကွ၊ ဟေ့။ ပြီးတော့ ဟိုလူကြီးနဲ့ ပြေလည်အောင် ပေးရကမ်းရ၊ ဒီလူကြီး ကျေနပ်အောင် ပေးရကမ်းရ။ အမယ်လေး အကျင့်စာရိတ္တတွေပါ ပျက်စီးနေလိုက်ကြတာ၊ ဟင်။ ဒါ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုကွ မောင်မင်း။ အင်မတန်မှ အပြစ်ကြီးတယ်ဟေ့၊ မောင်စဉ်းစားရေ။

မောင်စဉ်းစား။ ။ မှန်ပါ ယမမင်းကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်မျိုး နောက်နောင်ဘယ်တော့မှ တိုင်းပြည်ရဲ့ရတနာ သစ်တွေကို အလွဲသုံးစား ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း မလုပ်တော့ပါဘူးခင်ဗျား။ ဥပဒေနဲ့ မဆန့်ကျင်ဘဲ မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်ကိုင်စားသောက်သွားမှာပါ ခင်ဗျား။ ခုလည်း အဲဒီ ယခင်သစ်တောတွေ နေရာမှာ သစ်တောပျိုးပင်တွေ အစားထိုးစိုက်ပျိုးဖို့အတွက် ကျွန်တော်မျိုးကြီးရဲ့ စီမံကိန်းအကောင်အထည်ဖော်ပေးရဦးမှာမို့ ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ ယမမင်းကြီးရယ်။ အဲဒီ စီမံကိန်းတွေ အောင်မြင်သွားလို့ နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး သစ်တောတွေ ပြန်လည်စိမ်းလန်းလာပြီဆိုရင် စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပြီး မှန်မှန်ကန်ကန် နေထိုင်သွားမှာမို့ ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ ခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့၊ ငရဲထိန်းတို့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ- ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဒီလူငယ်က နာမည်က မောင်စဉ်းစားဆိုတာနဲ့အညီ စဉ်းစားဉာဏ် တော်တော်ကောင်းသကိုးကွဲ့. ဟင်။ အစားထိုးသစ်တောတွေ ပြန်စိုက်မလို့တဲ့ ဆိုပါလားဟေ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ…စဉ်းစားဉာဏ်ကောင်းကြောင်းပါ-ဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး သူ့စိတ်ကူးတွေ အကောင်အထည်ဖော်ရအောင် ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်ဦးမယ်ဟေ့။ ဒါပေမဲ့ အဒိန္နာဒါနဆိုတဲ့ ခိုးမှုနဲ့ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှု နောက်တစ်ကြိမ် လုပ်ခဲ့မိလို့ ဒီလိုပြဿနာမျိုးနဲ့ ငရဲအိုးထဲ ဇွတ်တိုးလာဦးမယ်ဆိုလို့ကတော့ကွာ၊ ယမမင်းဟေ့ နှစ်ခါမရဘူးကွ၊ ကြားလား မောင်မင်း။

မောင်စဉ်းစား။ ။ မှန်ပါ… ယမမင်းကြီးခင်ဗျား။

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့၊ ငရဲထိန်းတို့ ဖျား။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ… ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဒီ သစ်မှောင်ခိုပွဲစား မောင်စဉ်းစားကို ခိုးမှု၊ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုတွေနဲ့ မလျော်သော အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တွေကြောင့် ငရဲသားတွေ အရေးယူ အပြစ်ပေး ခံနေကြရတဲ့ တာပနငရဲကို ခေါ်သွားပြီး ပြလိုက်ကြဟေ့။ အဲဒီ တာပနငရဲဆိုတာ လူ့အသက် အနှစ် ၉၂၁ ကုဋေ ခြောက်သန်းကျမှ တစ်ရက်ပဲ ရှိသေးတာကွ။ ငရဲရဲ့ သက်တမ်းက အနှစ် တစ်သောင်းခြောက်ထောင်တောင် ရှိသဗျား။ အဲဒီငရဲမှာ ငရဲသားတွေကို စအိုဝကနေ ဦးခေါင်းထိတိုင်အောင် တံကျင်လျှို ထိုးဖောက်ပြီးတော့၊ တစ်ခါ လက်ယာဘက် နံတောင်း နံရိုးကြားကနေ လက်ဝဲဘက် နံတောင်းနံရိုးကြားကို ဖောက်ပြီး တံကျင်လျှိုပြီးတော့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မလှုပ်မယှက်နိုင်အောင် နေရာအနှံ့ သံတံကျင်ကြီးများနဲ့ ရိုက်နှက်ထိုးသွင်းပြီး အလွန်တရာ ပူပြင်းရဲတောက်နေတဲ့ သံပူပြားကြီးတွေမှာ တင်ပြီးတော့ ထပ်တလဲလဲ ကံမကုန်မချင်း အပြစ်ဒဏ်ပေးတဲ့ ငရဲမျိုးကွနော်။ အဲဒီငရဲပြီးတော့ တစ်ခါ ခံရဖွယ်ရှိသေးတဲ့ လက်ပံတော ငရဲဆိုတာကို ဆက်ပြလိုက်ကြဦးဟေ့။ အင်မတန် ချွန်ထက်နေတဲ့ လက်ပံဆူးတွေ၊ အင်မတန်ရှတဲ့ လက်ပံရွက်တွေက ဓားသွားလို မြည်နေတာနော်။ လက်ပံပင်အောက်မှာ ဆင်လောက်ရှိတဲ့ ငရဲခွေးကြီးတွေက အတင်းလိုက်ကိုက်၊ ငရဲသားက လက်ပံပင်ပေါ်တက်ပြေး၊ လက်ပံရွက် လက်ပံဆူးတွေက ရှ၊ စူး။ တစ်ခါ လက်ပံပင်ထိပ်ဖျားရောက်ပြန်တော့လည်း ငရဲကျီးကန်း၊ ငရဲလင်းတကြီးတွေက ထိုးဆိတ်။ ငရဲသားက ပြုတ်ကျ။ ခွေးကြီးတွေကစား။ အကုသိုလ်ကံ မကုန်မချင်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက် ပြစ်ဒဏ်ပေးတဲ့ ငရဲကွဟေ့။ အဲဒီ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်ငရဲသားကို အဲဒီငရဲတွေကို ပြသသတိပေးပြီး သူ့နေရာ၊ သူ့ဌာနကို ပြန်ပို့ပေးလိုက်ကြစေဗျား။

ငရဲသား။ ။ မှန်ပါ… ဖျား။

(သစ်မှောင်ခိုပွဲစား မောင်စဉ်းစားကို ငရဲထိန်းနှစ်ဦး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ချိုင်းမှ ပင့်၍ ခေါ်ထုတ်သွားစေ။ ထို့နောက် ငရဲထိန်းနှစ်ဦးမှ မော်ဒယ်မယ်ဂွက်ထော်ကို ယမမင်းထံ စစ်ဆေးခံရန် ရှေ့တော်မှောက်သို့ ခေါ်လာစေ)

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့၊ ငရဲထိန်းတို့။ အချိန်နဲ့ ဒီရေဆိုတာ ယမမင်း မစောင့်ဘူးကွ။ ငါကိုယ်တော် ယမမင်း အချိန် သိပ်မကျန်တော့ဘူးဟေ့။ ညီလာခံ ဝင်ရဦးမယ်။ နောက်ထပ် ငရဲသားတစ်ယောက် ရှေ့တော်မှောက် အမြန်ဆုံး တင်သွင်းစေဗျား။

ငရဲထိန်း။ ။ မှန်ပါ-မယ်ဂွက်ထော် လို့ အမည်ရတဲ့ မော်ဒယ်ဂဲလ် မိန်းကလေး ရှေ့တော်မှောက်သို့ တင်သွင်း ရောက်ရှိကြောင်းပါဖျား။

ယမမင်း။ ။ အလို မိန်းကလေးလား၊ သနားစရာ။ ဟင်။ အသား ရွှေလိုဝင်း၊ အဆင်းက နတ်မိမယ် အရွယ်က နုနုထွေးထွေး၊ အသွေး ဖွေးဖွေးဥဥနဲ့ ခြယ်ခြယ်သသ၊ သွယ် သွယ်လျလျ၊ အို၊ တကယ်အလှမော် တဲ့ သူငယ်မလေးပါလားကွဲ့။ ဟင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်လေးနဲ့ ဘယ်သို့သော အကုသိုလ်များနဲ့ အကြောင်းပါပြီး ဘာ တို့ရဲ့ ကောင်းစရာမရှိတဲ့ ငရဲပြည်ကြီးကို ရောက်လာရတာယ်ဆိုတာ မှန်ကန် လျှောက်တင်စမ်းဟေ့ သူငယ်မ။

မယ်ဂွက်ထော်။ ။ မှန်လှပါ ဘ ယမမင်းကြီးရှင့်။ သမီးက ဂြိုဟ်ကြီး ငါးကောင် မော်ဒယ်လ်အေဂျင်စီက ရှင့်။ အားလုံး လျှော်ကန်ကြပြီဆိုတဲ့ ဆ ပြာမှုနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာပြပွဲမှာ ကက်ဝေါ့ (Cat Walk) လမ်းလျှော သရုပ်ပြရင်း ခေါက်ဖိနပ် ခြေချော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီး စင်ပေါ်ကနေ အောက်ပြုတ်ကျ ရာက ဘဘယမမင်းကြီးဆီ ဆွဲခေါ် လို့ ရောက်လာရတာပါရှင်။ သမီး ကို ကယ်တော်မူပါဦး ဘဘ ယမမင်း ကြီးရှင်။

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့၊ ငရဲထိန်း တို့ ဒီမော်ဒယ်လ်သူငယ်မ ပြပွဲကနေ အောက်လျှောက် ရောက်လာတာဆိုပဲ ကြည့်စမ်းပါဦးကွ၊ ဟော။ သူ့ ဝတ် စားဆင်ယင်မှုကို ဟင်၊ ဝှက်ထော် ချက်ပေါ်ရုံလောက်ဆိုရင် ငါ မပြောဘူး ဟော့၊ ကြည့်စမ်း၊ ခုတော့။ မြန်မာ့ ယဉ်ကျေးမှုကို ဥပေက္ခာပြုတဲ့ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုတွေနဲ့ သရုပ်ပြနေလိုက်ကြ တာ၊ ဟင်။ ဒီနေ့ခေတ် နင်တို့လို ဆယ် ကျော်သက် မိန်းကလေးတချို့ ငါ ယမမင်း လုံးဝ သဘောမကျဘူးဟော့။ မိဆုံးမ၊ ဖမဆုံးမ သားသမီးတွေ ကျ နေတာပဲ။ တယ်၊ ငါ မပြောလိုက်ချင် ဘူး။ ဟင်၊ ကိုယ့်မိခင် ယဉ်ကျေးမှုကို ပျက်စီးအောင် နင်တို့ ဖျက်ဆီးနေကြ တာ မဟုတ်လား။ ဟော ဘဘ စကြဝဠာ၊ ဘာစကြဝဠာနဲ့ ကမ္ဘာကို ရင်ပေါင်တန်း ယ်လေးဘာလေးနဲ့၊ အကြောင်းပြပြီး ကောင်းမှန်းသိလျက်နဲ့ ဒီလမ်းကို ရွေး ချယ်ကြတာ။ တခြားရင်ပေါင်တန်းစရာ တွေ အများကြီး။ ဒီနေရာကျမှ သွား တန်းနေကြတယ်။ အလကား၊ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါး၊ လွယ်လွယ်ကူကူ လေလွင့်စိတ် တွေ မွေးကြတယ်။ ကမ္ဘာက ကိုယ့် အထင်ကြီးအောင် လုပ်ကြစမ်းပါ။ ကိုယ့်ယဉ်ကျေးမှု၊ ကိုယ့်ဓလေ့ထုံးတမ်း တွေကို ကမ္ဘာသိအောင် ဖော်ထုတ်ကြ စမ်းပါ။ မရောင်ရာ သွားဆီလူးမိလို့ သားစဉ်မြေးဆက် အကောင်းမှတ်ပြီး အတုခိုး လိုက်လုပ်ကြရင်လေ မြန်မာ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေ ပျောက်ကွယ်ကုန်ပြီး မြန်မာလူမျိုးပါ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်ကွ ဟော့၊ နားလည်ရဲ့လား။ ဟီရိဩတ္တပ္ပ တရား နားလည်ဖို့ဆိုတာ ဝေလာဝေး။ ဟင်။ နင်တို့ပြောရတာ၊ ငါ တယ်…။

မယ်ဝှက်ထော်။ ။ မှန်လှပါ ယမ မင်းကြီးရှင်။ သမီးအနေနဲ့ ဒီအလုပ်မျိုး တွေ လုပ်ကိုင်စားသောက်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိခဲ့ပါဘူးရှင်။ ဘယ်လိုမှ မလွှဲသာလို့ မဖြစ်မနေ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရတဲ့ စီးပွားရေးသဘောမျိုးပါရှင်။ သမီးမှာ မောင်လေးနဲ့ ညီမလေးကို ကျောင်းစရိတ် တာဝန်ယူရ၊ အဖေနဲ့ အမေကိုလည်း ပြုစုစောင့်ရှောက်ရတဲ့ တာဝန်က ရှိနေတာမို့ ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ကြိုးရာကျပန်းသဘောမျိုး လုပ် ကိုင်ရတဲ့ အလုပ်ပါရှင့်။ အကယ်၍ သမီးသာ မရှိတော့ရင် သမီးမိသားစု တစ်ခုလုံး ဆင်းရဲဒုက္ခအကြီးအကျယ် ရောက်ကုန်ကြတော့မှာမို့ သမီးကို သနားခွင့်လွှတ်ပေး ပါ ဘဘ ယမမင်းကြီးရှင်။

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့၊ ငရဲထိန်းတို့ဗျား။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ… ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဒီသူငယ်မလေးက မော်ဒယ်ဂဲလ်သာဆိုတယ် အကျင့်ပျက် ခြစား မျိုးထဲက မဟုတ်ဘူးကွဲ့။ သူ့မိသားစုကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေရဆိုပဲကွဲ့။ သွက်သွက် လက်လက် ချက်ချက်ချာချာနဲ့ အတော် လိမ္မာရေးခြားရှိတဲ့သူငယ်မလေးပါလားကွဲ၊ ဟင်။

ငရဲထိန်း။ ။ မှန်ပါ လိမ္မာရေးခြားရှိလှတဲ့ သူငယ်မလေးပါ ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဟင်း၊ ခုခေတ် မိန်းကလေးတွေရဲ့ လျှပ်ပေါ်လော်လည် ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုတွေလေ။ ငါ ယမမင်း မျက်စိထဲမှာ ခရော့စ် (Cross) ဖြစ်နေတာကြာပြီ ကွဟော့။ တော်တော်အရုပ်ဆိုးတဲ့အကျည်းတန်မြင်ကွင်းတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပြီ။ မိဘဆရာ သမားတွေ ဂရုတစိုက် ထိန်းသိမ်းကြမှ တော်မယ်ကွနော်။ သားသမီးဆိုတိုင်း အလို လိုက် အကြိုက်ဆောင်လို့ ကောင်းတာမဟုတ်ဘူးကွ။ ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်း (Globalization) ခေတ်ကွ၊ ကမ္ဘာကြီးမှာ ယဉ်ကျေးမှု နယ်နိမိတ်တွေ ကျိုးပေါက်ထွက် ကုန်ကြပြီ။ စိတ်ဓာတ်တွေ ဖောက်ပြား၊ ယဉ်ကျေးမှုများ ပျောက်ကွယ်၊ အနာဂတ် ခေတ်ကို ကြိုတင်တွေးဆမိပြီး ငါကိုယ်တော် ယမမင်း အမျိုးပျောက်မှာ စိုးကြောက် တာမို့ ရှေ့ရင်ဖို ရင်လေးမိပါပေါ့ ငရဲထိန်းတို့ရယ်။

ငရဲထိန်း။ ။ မှန်လှပါ ခေတ်တွေကလည်း အလျှင်အမြန် ပြောင်းလဲနေတာမို့ ရှေ့ရင်လေး၍ တွေးပူပင်မယ်ဆိုရင်လည်း ပူသင့်ကြောင်းပါဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဟင်၊ ခေတ်တွေ စနစ်တွေ ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်းပေါ့ကွယ်၊ ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက်က အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်တွေ နစ်မွန်းပျောက်ကွယ် သွားလောက်အောင် ဆန်းသစ်ပြောင်းလဲဖို့ မသင့်တော်ဘူးကွဟေ့ ဒါမျိုးတွေကို လက်ပိုက်ကြည့်နေကြရင် တာဝန်မကျေပွန်တဲ့နိုင်ငံသားတွေ ဖြစ်သွားမယ်ကွ။ ပြော သင့်တာပြော၊ ဟောသင့်တာ ဟောကြရမယ်၊ အပြစ်ပေး အရေးယူတန်တာ ရှိရင်လေ ပြတ်ပြတ်သားသား အရေးယူ အပြစ်ပေးကြရမယ်ကွ။ နားလည်ရဲ့လားဟော့။

မယ်ဝှက်ထော်။ ။ သမီးကိုတော့ ဒီတစ်ကြိမ် ခွင့်လွှတ်ပေးပါ ဘဘ ယမမင်းကြီး ရှင်။ သမီး ဒီကပြန်သွားခဲ့ရင် ဒီအလုပ်ထဲမှာ ဆက်ပြီး မလုပ်တော့ပါဘူး။ တခြား ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးအလုပ်မျိုးတွေ လုပ်ကိုင်ပြီး သမီး မိသားစုဘဝရပ်တည်ရေး အတွက် ရိုးရိုးသားသား မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့ ကျေးဇူးဆပ် လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးပါတော့မယ် ဘဘ ယမမင်းကြီးရှင့်။

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့၊ ငရဲထိန်း တို့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ… ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဒီသူငယ်မကလေးက *မိဘနှစ်ပါးနဲ့ သူ့မိသားစုကို လုပ်ကိုင်* ကျွေးမွေးနေသူဆိုတော့ လိမ္မာရှာပေ့ကွယ်။ အေး၊ သူ့နေရာ သူ့ဌာနကို ပြန်ပို့ပေး လိုက်ကြဟော့။ အေး၊ ဒါပေမဲ့ နောင် အကုသိုလ် ဒုစရိုက် ကျူးလွန်မိလို့နော်။ တို့ ဒီနေရာကို ပြန်ရောက်လာလို့ကတော့ အစစ်အဆေး အမေးအမြန်းမရှိ တစ်ခါတည်း ငရဲတန်းထည့်မှာကွ ဟော့နော်။ (မယ်ဝှက်ထော် တရှုပ်ရှုပ်ငိုနေစေ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယမမင်း။ ။ အေး၊ သူ့ကို ပြန်ပို့လိုက် ဆိုပေမဲ့လည်း ဒီအတိုင်းတော့ မရသေးဘူးကွယော့။ အကုသိုလ်အမှုတွေကို မဆင်မခြင် လုပ်ဆောင်တတ်ကြတဲ့လူတွေ ပြစ်ဒဏ်ခံစားနေကြရတဲ့ ငရဲဂေဟာတွေ ကိုလည်း ပြလိုက်ကြဦးယော့။ အဲဒီငရဲက လူ့သက်အနှစ် ၅၇ ကုဋေ ခြောက်သန်းမှာမှ သူ့သက်တမ်းက တစ်ရက်ပဲ ရှိသေးတာကွ။ သူ့ငရဲသက်တမ်းကတော့ အနှစ် လေးထောင် ရှိလေရဲ့။ အဲဒီငရဲမှာတော့ ပူပြင်းလှတဲ့ ရှားမီးခဲတွေပေါ်မှာ အသားစိုင်ကို တင်လိုက်တဲ့အခါ အခိုးအငွေ့များထပြီး တွန့်လိမ်ခွေခေါက်ပြီး တလူးလူး၊ တလွန့်လွန့်နဲ့ သေခါနီးဆဲဆဲ သတ္တဝါကောင်လို တဖျပ်ဖျပ် လူးလွန့်တွန့်လိမ်နေပြီး မခံမရပ်နိုင်အောင် ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားနေရတာမို့ အသံကုန် ဟစ်အော်ငိုကြွေးနေကြရတဲ့ ငရဲမျိုးကွနော်။ ပြလိုက်ကြဦး။ ပြီးတော့ အကုသိုလ်ကံ မကုန်သေးရင် ဆက်ခံရဦးမယ့် ကြိမ်ပိုက်ချောင်း ငရဲဆိုတာလည်း ပြလိုက်ကြဦးယော့နော်။ အလွန် ငန်တူးစပ်ဖျင်းနေပြီး အရှိန်ပြင်းစွာ စီးဆင်းနေတဲ့ ချောင်းရေထဲမှာ အလွန်စူးရှ ထက်မြက်လှတဲ့ ထန်းပင်လုံး၊ အုန်းပင်လုံးလောက်ရှိတဲ့ သံတံကျင်ကြီးများကဲ့သို့သော ပိုက်ကွန်သဖွယ် ရှုပ်ထွေးစွာရှိတဲ့ နွယ်ကြီးတွေထဲမှာ ချောင်းရေအဟုန်နဲ့ မျောပါလာပြီး ငရဲသားကို စူး၊ ရှ၊ ထိုးစိုက်ခြင်း အဖန်ဖန်ခံနေရတဲ့ ငရဲကွယော့။ အဲဒီ ငရဲပါ ပြလိုက်ကြယော့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ . . . ဖျား။

(မယ်ဥက္ကာထော် မျက်ရည်များကတလိမ့်လိမ့် ကျအောင် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးနေစေ။)

ယမမင်း။ ။ ငရဲထိန်းတို့ . . . ငရဲထိန်းတို့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ . . . ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဒီသူငယ်မလေး သိပ်ကြောက်ရွံ့နေပြီး ပြင်းထန်စွာ ငိုကြွေးနေတာပါလားကွယော့၊ ဟင်။ သိပ်ကြောက်ရွံ့နေရင်လည်း လိုက်ပြနေကြပါနဲ့တော့ ကွယ်၊ တော်ကြာ တက်,ချက်သွားမှဖြင့် ခက်လှချည့်ရဲ့ ငရဲထိန်းတို့ရဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ ငရဲသားသူငယ်မလေး အကြောက်လွန်နေကြောင်းပါ ဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေးကွယ်၊ ဒါဖြင့်လည်း ခေတ္တခဏ အနားပေးထားပြီးတို့ညွှဲရိပ်သာထဲမှာပဲ နားနားနေနေ နေစေဦးပေါ့ကွယ်။ သူငယ်မလေးက အရမ်းအရမ်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပုံလည်း ရတယ်ကွဲ့ ငရဲထိန်းတို့ရဲ့။ အအေးလေး ဘာလေးလည်း တိုက်လိုက်ကြဦးကွာ၊ နော်။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ၊ တိုက်ပြီးကြောင်းပါ ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ယော၊ အောင်မာ၊ မင်းတို့ကတောင် လက်ဦးသွားပါပြီလားဟ။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ၊ ကောင်မလေး အရမ်းကို ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေလို့ပါ ဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး အေး၊ ကောင်းပေဗျား၊ ကောင်းပေဗျား။ ဩော် ဒါနဲ့ ငရဲထိန်းတို့ဗျား။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ . . . ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ငါကိုယ်တော် ယမမင်းရဲ့ ငရဲဌာနေမှာ အမြဲဖျာပွေနေတာက ရန်ပုံငွေ မလောက်မငတဲ့ ပြဿနာ မဟုတ်ပါလား၊ ငရဲထိန်းတို့ရဲ့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ- ရန်ပုံငွေ မလောက်မင ရှိနေတာမို့ ခြစ်ခြစ်ခြုတ်ခြုတ်နဲ့ ချွေချွေတာတာ သုံးစွဲနေရကြောင်းပါ . . . ဖျား။

ယမမင်း။ ။ အေး၊ ငါကိုယ်တော် ယမမင်း တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ်ကွယော့။ တို့ရဲ့ ရန်ပုံငွေ အခက်အခဲကလည်း အမြဲကို ပြဿနာဖြစ်နေတာကွ၊ ယော။ ဘယ်ကုသိုလ်ရှင်ကမှလည်း စေတနာနဲ့ လာပြီး ထောက်ပံ့လှူဒါန်းတယ်ဆိုတာလည်း မရှိကြဘူးကွဲ့။ ကုန်ဈေးနှုန်းတွေကလည်း တရိပ်ရိပ် တက်လာနေတာဆိုတော့ နှစ်စဉ် အသုံးစရိတ် ဘတ်ဂျက်ကို ပိုပိုမိုမို တွက်ချက်တောင်းခံရလည်း မလုံလောက်တာကတော့ မလုံလောက်တာပဲကွဲ့။

ငရဲထိန်း။ ။ မှန်ပါ- စားသောက်ကုန် ဈေးနှုန်းတွေကလည်း မတရားတက်နေကြောင်းပါ ဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဒါပေါ့ ငရဲထိန်းတို့ရယ်။ ဒီတော့ ရန်ပုံငွေ ဘယ်လောက်ငတော့မှာလဲ။ အေး ဒါကြောင့် ရန်ပုံငွေပြဿနာကို အနည်းနဲ့အများ အဆင်ပြေအောင် ငါကိုယ်တော် ယမမင်း တစ်ခုတော့ စဉ်းစားမိတယ်ကွဲ့၊ နော်။

ငရဲထိန်း။ ။ မှန်ပါ။

ယမမင်း။ ။ တို့ ငရဲဌာနကြီး ရန်ပုံငွေရအောင် ဟို ငရဲသူမလေး မော်ဒယ်ဂဲလ် မယ်ဥက္ကာထော်ကို သူ့နေရာ သူ့ဌာန ပြန်ပို့မပေးခင် ဒီနေ့ည တို့ငရဲပြည်ကြီးလည်း စည်စည်ကားကားဖြစ်အောင် ငရဲထိန်း မိသားစုဝင်တွေလည်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေး ဖြစ်ကြရအောင် တစ်ဖက်ကလည်း တို့ငရဲဌာန ရန်ပုံငွေရတဲ့ အနေနဲ့ မော်ဒယ်ဂဲလ်မလေး မယ်ဥက္ကာထော်ကို ဒီနေ့ည ရှိုးပွဲ၊ မော်ဒယ်ရှိုးသွင်းကြရင် မကောင်းလားကွဲ့ယော၊ ငရဲထိန်းတို့ရေ။

ငရဲထိန်းများ။ ။ မှန်ပါ သွင်း သွင်း သွင်း သင့်ကြောင်းပါဖျား။

ယမမင်း။ ။ ဘာ ဘာ ဘာကွယော့ ငရဲထိန်းတို့။

ငရဲထိန်းများ။ ။ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါ ဖျား။

(သရုပ်ဆောင်အားလုံး မိမိတို့ သရုပ်ဆောင်ဟန်အတိုင်း မလှုပ်မယှက် ရုပ်သေငြိမ်သက်နေရမည်။)

(ကားလိပ်ဖြည်းဖြည်းချ။)

၁။ တက္ကသိုလ် **သျှင်သီရိ(မဟာစရိယ ဘီအေ) သေရွာပြန်တို့၏ ဖြစ်ရပ်မှန် ဘဝအတွေ့အကြုံများ(စ/ကြိမ်)**

၂။ **မောင်ခိုင်ခန့် ငရဲပြည်ရောက် သေရွာပြန်များ။**

အထက်ပါ စာအုပ်များမှ မှီငြမ်းကိုးကားပါသည်။

ဖေသိန်းမြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခုတလော နေလို့ သိပ်မကောင်းချင်ပေ။ ခေါင်းကမူးသလိုလို၊ တစ်ခါတစ်ခါလည်း အန်ချင်သလိုလိုပင်။ တကယ်အန်တာလည်း မဟုတ်ဘဲ ဟန်ရေးပြနေတာက များသည်။ အစားအသောက်လည်း ဒီလပိုင်းအတွင်း သိသိသာသာ ကျလာသည်။ ဝန်ထမ်းမဟုတ်၍ တော်သေး၏။ မဟုတ်လျှင် နေ့စဉ် အပြင်ထွက်ဖို့တောင် သူ့မှာ အားမရှိပေ။ သူ့အလုပ်က စာရေးဆရာဖြစ်၏။ လှမ်းလှမ်းတောက် စာရေးဆရာတော့ မဟုတ်။ သူ့ဝတ္ထုတိုလေးတွေ မဂ္ဂဇင်းအချို့မှာ တစ်လခြား တစ်ခါလောက် ပါသည်။ လုံးချင်း နှစ်အုပ်လောက် ထုတ်ထားဖူးသည်။ သူ ရေးနေကျ ပုံစံတွေက ရီရယ်လစ်ဇင် ဘဝသရုပ်ဖော်တွေများ၏။ ကျန်တဲ့ပိုင်းတွေလည်း အားမသန်ပေ။ သို့သော် အခုတလော စတောရာ သရော်စာတွေ) ရေးချင်နေသည်။ ဟာသလည်း နည်းနည်းပါးပါး စိတ်ကူးရသည်။ သိပ်အများကြီး ရေးဖြစ်တာတော့ မဟုတ်။ စိတ်ကူးလေးတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရရနေတတ်ခြင်းပင်။

သူ့ဘဝတွင် ချစ်သော သူနှင့်သာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးနေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်အတိုင်း သူချစ်သူနှင့်ပင် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်ကျော်ကျော်မှာပင် ကိုယ်ဝန်ရသည်။ အခုတော့ သားဦးလေး လွယ်ထားရလေပြီ။ သားဦးမို့ ရှုးကြသည်မှာတော့ မပြောနှင့်။ အစားအသောက်ပျက်နေတာကိုပင် အမျိုးတွေကြားမှာ ဂုဏ်ယူစွာပြောမိနေတတ်ကြသည်။ မွေးမလာသေးသော ကလေးလေးအတွက် အသုံးအဆောင်တွေ ကြိုစုရတာလည်း အမော။ ရှေးထုံးလည်းမပယ်နဲ့ ဆိုသော်လည်း အနီးအနားမလုံးရ၊ ကလေးပစ္စည်းတွေ ကြိုမဝယ်ရဆိုသည့် အယူအဆမျိုးတွေတော့ သူ လက်မခံ။ အဓိကက မိခင်အာဟာရ လုံလောက်စွာ စားဖို့ အရေးကြီးသည်ဟု ခံယူထားသည်။ ကလေးပစ္စည်းတွေလည်း ဝယ်ထားလိုက်တာမှ စုံလို့။ မည်သို့သောနာမည်ပေးမည်ကိုလည်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရတာ နေ့စဉ်နေတိုင်းပင်။ တနင်္လာမှ တနင်္ဂနွေအထိ နေ့နံနာမည်ပေါင်းများစွာ ကြိုတင်စီစဉ်ထားပြီးသား။ ယောကျ်ားလေးအတွက် မိန်းကလေးအတွက် ဆိုပြီး သတ်သတ်တောင်ခွဲပေးထားသည်။ ဗေဒင်ပညာတွင် မဟာဘုတ်တိုင်တွက်နည်းကိုတော့ သူကိုယ်တိုင် အခြေခံအားဖြင့် လက်ခံသည်။ ထို့ကြောင့် မဟာဘုတ်တိုင်တောင် ကြိုတင်ထုထားပြီး ဒီနှစ်အတွက် ဘယ်ဖွားက ကောင်းပြီး အထွန်းဖွားဖြစ်လျှင် နာမည်ကို နှစ်လုံး ဒါမှမဟုတ် သုံးလုံးစလုံးတူအောင်ပေးရမည်။ ပုတိ၊ ဘင်္ဂ၊ မရဏဆိုလျှင် နာမည်ကို အညွန့်ကောင်းကောင်းလေးပေးရမည်ဆိုပြီး သေချာစီစဉ်ထားကြလေသည်။

ကော်ဖီ
ကြိုက်သောသူနှင့်
လက်ဖက်ရည်
ကျဆိမ့်
ကြိုက်သော
အဖေတို့
တစ်ခါတလေမှာ
အယူအဆချင်း
မတူညီတာ
မဆန်းပေ
မကြာခဏ
ဆိုသလို
ငြင်းခုံကြသည်

ကလေးကို ကလေးပီပီ သသကြီးပြင်းခိုင်းမည်။ တစ်ချိန်လုံး စာလုပ်ခိုင်းတာမျိုး မလုပ်ဘဲ သူ နေတတ်သလို နေ့စဉ်ဘဝကို ဖြတ်သန်းခိုင်းမည်။ သူ ဝါသနာပါရာကိုသာ အဓိကလုပ်စေပြီး မိဘက အထောက်အပံ့ပေးကာ သူ့ဆန္ဒ၊ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်သာ ဘဝကိုရှင်သန်စေရမည်။ ယောကျ်ားလေးဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းကလေးဖြစ်ဖြစ် တန်းတူအခွင့်အရေးရစေရမည် ဖြစ်သည်။

'မိန်းမရေ…'

သူ့ယောကျ်ားရုံးမှ ပြန်လာပြီထင်သည်။ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်သဖြင့် သူ ဆုံးရှုံးရသည့်အချက်ထဲတွင် ရှည်လျားစွာ စိတ်ကူးဖြန့်ကြက်မရတော့ခြင်းက ထိပ်ဆုံးမှာပါ၏။ သူ့စိတ်ကူးတွေကို မြန်မြန်ဖြတ်ပြီး ယောကျ်ားအလာကို ကြိုရပေဦးမည်။

'ဒီမှာ ကြည့်ပါဦးကွ မိန်းမအတွက် အင်္ကျီလေး'

'ဗိုက်ကဖြင့် တစ်လကျော်ကျော် ရှိသေးတယ်။ ဒီဗိုက်ဖုံးအင်္ကျီကြီးကို ဘာလို့ ကြိုဝယ်လာတာလဲ'

'ဩော် တွေ့တုန်း ဝယ်လိုက်တာပါကွာ၊ မိန်းမ မဝတ်ချင်သေးလဲ သိမ်းထားပေါ့နော်'

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ စိတ်ထဲ ကသိကအောက်ဖြစ်သွားပြီး ဘာမဟုတ်တာလေးကို ရန်ရှာနေမိသည်။

သူ့ယောကျ်ားနားမှာ မနေတော့ဘဲ စာကြည့်ခန်းထဲကိုသာ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့သည်။

ထမင်းဟင်းတွေလည်း ပြင်ထားပြီးသားဆိုတော့ သူ့အလုပ်မရှိတော့ပေ။ ထမင်းဝိုင်းနားတော့ မထိုင်ဖြစ်တာ ကလေးစရှိကတည်းကပင်။ ယောကျ်ားလုပ်သူကလည်း သူ့မိန်းမ ဟင်းနံ့တွေ မခံနိုင်မှန်းသိသဖြင့် ထမင်းဝိုင်းနား မ တော့တာကို အပြစ်မဆိုပေ။ ညရောက်တော့လည်း အရင်လို ညဥ့်နက်သည်အထိ မ ခွင့်မရှိတော့။

'မိန်းမရေ အိပ်တော့ကွာ ညဥ့်နက်ပြီ။ ကိုယ်ဝန် သည်က ညဥ့်နက်တဲ့အထိ မနေရဘူးကွ'

'အခုတလော ညည တွေ အိပ်မပျော်ပါဘူး ဘာဖြစ်တယ်မှန်း မသိဘူး'

'ကလေးရှိခါစအပြောင်းအလဲဆိုတော့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကဲ ကဲ မအိပ်ချင်လည်း အိပ်ရာပေါ် တက် နေလိုက်လေ။ တဖြည်းဖြည်း အိပ်ပျော်သွားမှာပေါ့'

ယောကျ်ားလုပ်သူ ပြော လွှန်းမကပြောမှသာ အိပ် ပေါ်ရောက်လာသည်။ မအိပ်ချင်သေးပေ။ စာ တာမျိုး၊ တွေးတောနေ မျိုး လုပ်ချင်သေးသည်။ သော် ကလေးလေးရှိနေပြီ ကိုယ်နေချင်သလိုနေလို့မ တော့ပေ။ သို့သော် မအိ ချင်သေးတာမို့ ယောကျ်ား စကားနည်းနည်း ပြောပြီး အိပ်ဖို့ ကြိုးစားတော့မည်။

'ကိုရေ မော်ဒန်တွေ အခြားတပေတွေနဲ့ တန်း သဘောကျလား။ လက် လား'

'မပြောတတ်ဘူး ကိုယ်က မိန်းမ ရေးတဲ့ လောက်ပဲ ဖတ်တာဆိုတော့ စာပေသဘောတရားတွေ ဆွေးနွေးရလောက်အောင် မမီဘူးကွ'

'စာရေးဆရာမ ယောကျ်ားလုပ်နေပြီး လောက်တော့ သိအောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ထားပါလား။ တော်ပြီ ...ပြီ အိပ်တော့ ကိုယ့် ...ပဲ ဆက်တွေးတော့ ...ယ်'

'အေးပါကွာ နောက်ဆို ...လာထားပါ့ မယ်နော်။ ... အိပ်တော့ အိပ်တော့'

ကလေး ရပြီးခါမှ ...ကျားကိုလည်း ဘုကန့် ...ပြောမိနေတာ ခဏခဏ ...

သူ့ယောကျ်ား သူ့ကို ...ယ်လောက်ဂရုစိုက်သည် ...လည်မှုပေးသည်ဆိုတာ ... အသိဆုံး။ သို့သော် ...ကျားမျက်နှာကို မြင်ရ ...င် ဒေါသက အလိုလို ...လာပြီး ဘုကန့်လန့် ...ချင်လာသည်။ ကလေး ...သဖြင့် ယောကျ်ားလုပ် ...က အလျှော့ပေးလွန်းမက ... တော်သေးသည်။

❑

သမီးဖြစ်သူ ကလေးရ ...ဆိုတော့ သူ့အမေက အိမ် ... ပြောင်းလာရတော့သည်။ ...ကိုမြင်တော့ ပျော်လိုက် ...ဖြစ်ခြင်း။ ကလေးလေး ...တော့ အမေ့မေတ္တာကို ...သိလာရသည်။ သူ့ကို မွေး ...က အမေလည်း သူ့လို ...လင့်ချက်တွေအပြည့်နှင့် ...င့်မျှော်ခဲ့ဖူးမည်ဖြစ်သည်။ ...အမေ အိမ်ထဲသို့ဝင်ဝင်လာ ... တအားပြေးဖက်လိုက်၏။

'အမေရယ် စောစော ...ပါဆို သမီးကို တစ်ယောက် ...ည်းပစ်ထားတယ်'

'အခုမှ လာချွဲမနေနဲ့။ ...လို့ကောင်း နေလို့ကောင်း ...လား။ နည်းနည်းတောင် ...သွားသလိုပဲ'

အဲဒါမှ သူ့အမေအစစ် ဖြစ်၏။ သမီးကို အစား အသောက်ကောင်းကောင်း ချက်ကျွေးတတ်သော အမေ။ အမေ့ဘဝတွင် သူ့သမီး အစားအသောက်ကောင်း ကောင်းစားရဖို့လောက်သာ အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်နေတတ်သည်။ အထူးအဆန်းဟင်း တော်တော်များများကို ချက်တတ်သလို ဟင်းချက်လည်း ကောင်းသည်။ သူ အမေ့ကို တွေ့မှ မုန့်ဟင်းခါးတောင် စားချင်သလိုလိုဖြစ်လာသည်။

**သူနှင့်
သူ့အမေကြားမှာ
အကြီးမားဆုံး
ပြဿနာတစ်ခု
ဖြစ်လာခဲ့သည်
အခြားတော့
မဟုတ်
အချစ်ရေးကိစ္စပင်။
အရွယ်ရောက်
လာတော့လည်း
အချစ်သည်
ဘဝအတွက်
လိုအပ်ချက်တစ်ခု
ဖြစ်လာပြန်သည်**

'အမေလာမှပဲ အစား ကောင်းကောင်းစားနိုင်တော့ မယ်ထင်တယ်'

အမေက သူ့ကို မျက်စောင်းထိုးသည်။ အဲဒီမျက်စောင်းအနောက်တွင် ဟင်းပေါင်းများစွာ ကပ်ပါလာမည်ကို သူ သိပြီးသားပင်။

❑

အမေကတော့ လုပ်ပြီ။ ရောက်ပြီးတာနှင့် မီးဖိုထဲ တန်းဝင်တော့သည်။ သူ့နှာခေါင်းထဲ အမွှေးနံ့တစ်ခုဝင်လာသည်။ တော်တော်မွှေးသည့်အနံ့လေး။ အမေ ဘာချက်နေသည် မသိပေ။ ဗိုက်ထဲချက်ချင်းဆိုသလို ဆာလာ၏။

'အမေ အမေ ဘာချက်နေတာလဲဟင်၊ ဗိုက်ဆာလာပြီ။ ဒီဟင်းနဲ့ ထမင်းနည်းနည်းစားမယ်နော်'

'ဟဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပဲပင်ပေါက်နဲ့ပဲပြား သမီး ဘယ်တုန်းက ကြိုက်ဖူးလို့တုံး။ ဒါ ညည်းယောကျ်ားအတွက် ချက်ထားတာ'

'ဟုတ်တယ် အမေရ။ ဒါပေမဲ့ အခု အရမ်းစားချင်တယ်၊ ထမင်းစားလိုက်တော့မယ်နော်။ ကျက်ပြီလား'

'အေးအေး စားတော့။ ရပြီ'

ပဲပင်ပေါက်ပဲပြားကို သူငယ်ငယ်ကတည်းက မကြိုက်ပေ။ ဘယ်တုန်းကမှ မစားခဲ့သော ဟင်းကို တရှိုက်မက်မက်စားနေမိသည်။ ထမင်းတစ်ပန်းကန်ကုန်သွားသည့်အပြင် နောက်တစ်ပန်းကန် ထပ်စားမိသည်အထိ စားလို့ကောင်းနေ၏။ စားနေရင်းက မနက်ဖြန်အတွက်ပါ ကြိုတင်စရန်သတ်လိုက်သေးသည်။

'အမေ မနက်ဖြန် ခရမ်းသီးနှပ်နော်'

'ကျုပ်လည်း အဲဒါပဲ ချက်မလို့ပါတော်။ ညည်းအကြိုက်ကို သိပါတယ်'

'ထောပတ်ခရမ်းသီးပါ တွေ့ရင် ပိုဝယ်ခဲ့ပေးပါနော်အမေ။ ဖုတ်ပြီးသုပ်စားမလို့'

စကားနည်းသည့် သူ့အမေက ဘာမှမပြောတော့ဘဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ မနက်ဖြန် ခရမ်းသီးနှပ်နှင့် ခရမ်းသီးမီးဖုတ် သုပ်စားရဖို့ သေချာသွားပြီဖြစ်သည်။ အစာကြေဆေးလေး ကြိုစားထားဖို့ ပြင်နေရသည်။

❑

ဒီကလေးကို ကိုယ်ဝန်စလွယ်ကတည်းက တစ်ယောက်တည်း သီးသန့်နေချင်စိတ် ပြင်းပြလွန်းသည်။ ညဆို တော်တော်လေး ညဥ့်နက်သည်အထိ စာရေး စာဖတ်လုပ်ပြီး မနက်ဆို ဆယ့်နှစ်နာရီကျော်မှ အိပ်ရာက ထနိုင်သည်။ ပြဿနာက ယောကျ်ားနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လို့ မရတော့ခြင်းပင်။ အများအားဖြင့် မိန်းမများသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည့်အခါ ကိုယ့်ယောကျ်ားကို သာမန်အချိန်ထက် ပိုအားကိုးတတ် ပိုချစ်တတ်သည်။ သူကတော့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ချိန်အတွင်း အမေ့နားကိုပဲ ပိုကပ်မိ၊ ပိုအားကိုးမိ၏။ စာရေးဆရာသူ့အတွက် စာရေးစရာ စိတ်ကူးဆန်းလေးများ အရင်ကထက် ပိုရသည်ကတော့ အမြတ်ပင်။

အမေ ချက်ပေးသည့် ထမင်းဟင်းလေး စားလိုက်၊ ဂန္ထဝင်ဘာသာပြန် ဝတ္ထုရှည်ကြီးတွေကို တစ်နေ့နည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နည်းဖတ်လိုက်လုပ်ရင်း ဖိမ်ကျနေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ကူးရလျှင် စာထရေးတတ်ပြီး အများအားဖြင့် စာဖတ်နေသည်က များ၏။ မရေးဖြစ်သေးလျှင်လည်း မှတ်မိအောင် စိတ်ကူးလေးတွေကို စာအုပ်ထဲ တေးထားလိုက်သည်။

အရင်ကဆို ယောက်ျားလုပ်သူ ရုံးပြန်ချိန်ကို လည်တဆန့်ဆန့်နှင့် မျှော်နေကျပင်။

အခုတော့ ယောက်ျားဖြစ်သူ ရုံးက ပြန်ရောက်လို့ လာခေါ်မှသာ စာဖတ်သည့်နေရာမှ ထတော့သည်။ အမေကတော့ နဂိုကတည်းက အနေအေးသူမို့ ထမင်းဟင်းချက်ပြီးသည်နှင့် ဘုရားရှိခိုး တရားထိုင်အလုပ်ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်တတ်သည်။ သမီးဖြစ်သူနှင့် တစ်နေကုန်နေလို့မှ စကား လေးငါးခွန်းပြည့်အောင် မပြောပေ။

ကိုယ်ဝန်သည်ကာလကို ဖိမ်ရှိရှိဖြတ်သန်းလာတာ ငါးလပြည့်ပြီဖြစ်သည်။ စားကောင်းသောက်ကောင်း၊ နေလို့ထိုင်လို့လည်း ကောင်းသည်။ သွားတာလာတာလည်း ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ပင်။ တချို့ကလည်း သွက်လက်နေသော သူ့ကိုကြည့်ပြီး ယောက်ျားလေးမွေးမှာဟု ထင်ကြေးပေးကြသည်။ ကလေးကို ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းတာတစ်ခု ရှိသည်။ ကလေးရှိသည့်အချိန်မှစ၍ သူ တပ်သည့်ချင်ခြင်းက စာရေးခြင်းနှင့် စာဖတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အတွက် အလွန်အကျိုးရှိသော

သူ့အဖေနှင့် သူသည် ထောင့်ငါးရာအချစ်အတွက် ထိပ်တိုက်တွေ့ကြရပြန်လေပြီ သမီးကို သိပ်ချစ်သည့် အဖေတစ်ယောက်အနေနှင့် မည်သည့်ယောက်ျားကိုမှ သဘောကျကြည်ဖြူမည် မဟုတ်မှန်း အဖေ့ကို နားလည်ပါသည်

ချင်ခြင်းဖြစ်စေသည့် ကလေးလေးကို ကျေးဇူးတင်မိ၏။

ဒီနေ့ဗိုက်ထဲက ကလေးအတွက် ဆေးခန်းပြရမည့်နေ့မို့ *စောစောစီးစီး* ရေချိုးပြီး ပြင်ဆင်ထားသည်။ ဆေးခန်းချိန်က ညနေ ခြောက်နာရီကျော်ဖြစ်သဖြင့် ယောက်ျားဖြစ်သူ ရုံးကပြန်လာပြီးမှသွားကြရမည်ဖြစ်သည်။ သာမန်ဆေးခန်းပြရက်တွေနှင့် မတူသော နေ့ဖြစ်သဖြင့် ရင်ခုန်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေမိသည်။ ဒီနေ့က ယောက်ျားလေးလား မိန်းကလေးလားသိဖို့ရာ ဆေးခန်းတွင် အာထရာဆောင်း ရိုက်ရမည်။ ယောက်ျားလေးဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းကလေးဖြစ်ဖြစ် သူတို့နှစ်ယောက် အစွမ်းကုန်ချစ်မှာ သေချာပါသည်။ သို့သော် ယောက်ျားလေးဖြစ်လျှင်လည်း သားလေးအတွက်၊ မိန်းကလေးဖြစ်လျှင်လည်း သမီးလေးအတွက်ဟု အရောင်မတူသော ရင်ခုန်သံပေါင်းများစွာ ကြိုတင်ရင်ခုန်ရဦးမည်ဖြစ်၏။

ခြောက်နာရီကလည်း ထိုးခါနီးပြီ။ ဒီအချိန်ထိ ယောက်ျားလုပ်သူ ရုံးကပြန်မရောက်သေးပေ။ ဆေးခန်းဆိုသည်မှာ ဆရာဝန်ကိုသာ လူနာက စောင့်ရသည့်နေရာဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်ကတော့ လူနာမရှိလျှင်၊ လူနာကုန်လျှင် အခြားဆေးခန်းတစ်ခုသို့ တက်သုတ်ရိုက်ပြေးသွားလိမ့်မည်။ သူတို့အိမ်ကနေ ဆေးခန်းကို မောင်းလျှင် အနည်းဆုံးဆယ့်ငါးမိနစ်တော့ မောင်းရမည်။ ဖြစ်ချင်တော့ ဒီတစ်ခေါက်မှ တိုကင်နံပါတ်ကလည်း နံပါတ်သုံးရသည်။ တိုကင်နံပါတ်သုံးဆိုလျှင် သိပ်ကြာကြာ စောင့်ရမည်မဟုတ်ပေ။ စောစောသွားမှ မဟုတ်ပါက အလှည့် ကျော်သွားလျှင် သုံးယောက် ပြန်စောင့်ရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ဒီနေ့အတွက် နာရီကို ကြည့်မိသည်မှာ အခေါက်ပေါင်းမရေတွက်နိုင်တော့ပေ။

ခြောက်နာရီအတိမှာ သူ့ယောက်ျား ပြန်ရောက်လာသည်။

'ဆောရီးကွာ ရုံးကကိစ္စတွေ မပြတ်သေးတာနဲ့ နောက်ကျသွားတယ်'

သူ့ယောက်ျားမျက်နှာကိုမကြည့်ဘဲ ပြတ်သားသော စကားတစ်ခွန်းကို ဆို...

သည်။

'ဒီနေ့အတွက် ရှင် ... ခန်းကို လိုက်ပို့စရာမလို... ဘူး။ သားလေးလား ... လေးလားဆိုပြီး ... ကလေးအတွက် ရှင့်မှာ ... ခုန်ခွင့်လည်း မရှိတော့ဘူး'

'စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ... ရာ အလုပ်ကိစ္စကြောင့် ... ကျတာပါ။ ကဲ သွားကြ... နော်'

'ရှင့်ကို ကွဲဖို့... မပြောတာဘဲ ရှင် ကံ... တယ် မှတ်ပါ။ ရှင် ... လိုက်လာစရာ မလိုဘူး'

သူ့အမေကတော့ ... မယားကြားထဲမို့ ဘာ... မပြောပေ။ နောက်ပြီး ... သမီး ရာဟုသမီး ... ဘယ်လောက်ကြီးလဲဆို... အမေ အသိဆုံးပင်။ ... အဖို့တော့ အမေနှင့်သာ ... ခန်း သွားဖြစ်တော့... အမေက သမက်ကို မျက်... ရိပ်မျက်နှာကဲပြပြီး သူ့... စိတ်ကျေနပ်အောင် နေ... ဖို့ပြောသည်။ ကိုယ်ဝန်... တွေတော်တော်များများ... ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည့်အ... တွင် စိတ်ဆတ်တတ်ကြော... သိထားနှင့်သည့်သူ့ယော... က အလိုက်တသိနေရစ်ခဲ့...

'အမေသွားမယ် ...

သာမန် အချိန် ... တက် ဒေါသကြီးနေသော... သမီးကို အမေက ဘာ... မဖျောင်းဖျတော့ဘဲ ခပ်သ... သုတ်သာ သမီးဖြစ်သူ နော... က လိုက်ပါလာသည်... ယောက်ျားမပယူခင်ကတည်း... ကားမောင်းတတ်သဖြင့် ... ခန်းကို သူကိုယ်တိုင်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ောင်းသွားဖို့ သိပ်မခဲယဉ်း... လီဗာကို ခပ်ပြင်းပြင်း ...င်းချလိုက်သဖြင့် ကားက ...းက ဝူးခနဲ အရှိန်ပြင်းစွာ ...ထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။ ...အိတ်ဇောပိုက်မှ ထွက် ...သော အငွေ့တွေနှင့်အတူ ...ါ သက်ပြင်းကို ခပ်ပြင်း ...ြင်း မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

ဆေးခန်းရောက်တော့ ...စိတ်တွေ အနည်းငယ်ငြိမ် ...ပြီဖြစ်သည်။ ဒီအထူးကု ...ခန်းကို မျက်စိမှိတ်မောင်း ...လျှင်တောင် မောင်းနိုင် ...အောင် သူနှင့် အတော်ရင်းနှီး ...ခဲ့သည်။ အဖေ့ကို သူကိုယ် ...ိုင်ဆေးခန်းသို့ ကားမောင်း ...နေကျပင်။ လမ်းကောင်း ...ောင်းမလျှောက်နိုင်တော့ ...သော အဖေ့ကို သူပဲ တွဲပြီး ...ါလာရသည်။ အခုတော့ ...သူ့အနားမှာ အဖေမရှိတော့။ ...ိတ်တိုနေသောခံစားချက် ...တွေအစား ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ...သတိရလွမ်းဆွတ်ခြင်းတွေ ...က အစားထိုးဝင်လာသည်။ ...အဖေ့အကြောင်းတွေက ရုပ် ...ရှင်ပြကွက်တွေလို တရေးရေး ...ပြန်မြင်ယောင်လာသည်။

❑

အဖေက သူ့ကို အလွန် ...ချစ် အလွန်ဂရုစိုက်သည်။ ...အစားအသောက် အနေ ...အထိုင်ကအစ နောက်ဆုံး ...အဝတ်အစားအထိ လိုက်ပူပန် ...တတ်၏။ ဆောင်းတွင်းည ...အေးအေးတွေမှာ သမီးဖြစ်သူ ...၏ အိပ်ခန်းပြတင်းပေါက်တွေ ...ိတ်ထားလား စစ်ဆေးသည်။ ...စောင်ခြုံထားလား အနွေးထည် ...ဝတ်ထားလား စစ်သည်။ပြီး ...မှသာ အိပ်ရာဝင်သည့် အဖေ ...မျိုးဖြစ်၏။

အစားအသောက်ဆိုလည်း သိပ်ချေးများသည့် သမီးကို အားမရတတ်သော အဖေပင်။

'ပဲပင်ပေါက်ဆိုတာ ဗီတာမင်ဓာတ် သမီးရဲ့ စားပေးရတယ်။ လူနဲ့ တည့်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ လိုအပ်တဲ့ ဗီတာမင်ကို ကိုယ်က မစားရင် ဘယ်သူက စားမှာတုံး'

'အဲဒီအတွက် လိုအပ်တဲ့ ဗီတာမင်ကို တခြားအစာတွေနဲ့ ပဲဖြည့်စွက်လိုက်တော့မယ်။ သမီး ဘယ်လိုမှခံစားလို့မရလို့ပါ'

အတွန့်တက်တတ်သည့် သူက သူ့အဖေ့ကို ဥပမာပေးပြီး ပြန်ငြင်းသေးသည်။

'အဖေ ဘာလို့လက်ဖက်ရည်ကျကျကို သောက်တာလဲ။ အဲဒီလက်ဖက်ရည်ကျကျက ကျန်းမာရေးအတွက် မကောင်းဘူးနော်'

သူ့အဖေ ကြိုက်သည့် လက်ဖက်ရည်ကျကျနှင့် ဥပမာပြန်ပေးရင်း သူ့အနေနှင့် ဒီတစ်သက် ပဲပင်ပေါက်ကို ဘယ်တော့မှ စားမှာမဟုတ်ဟု ကြွေးကြော်ထားလိုက်တော့သည်။

နောက်ဆုံးတော့ အဖေသာလျှင် လက်လျှော့လိုက်ရ၏။

သူသည် အဖေ့ခြေရာနင်းနိုင်သောသမီး မဟုတ်သည့်တိုင်အောင် အဖေ့အမွေကို ဆက်ခံခဲ့သည်။ အဖေ စာရေးဆရာ၊ သမီး စာရေးဆရာဟူသောဂုဏ်ကို အဖေ သိပ်ကျေနပ်ခဲ့သည်။ ညဉ့်နက်သည်အထိ စာရေးစားဖတ်လုပ်တတ်သော သူ့အဖေသည် နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ် ၁၂ နာရီလောက်မှ အိပ်ရာကထလေ့ရှိသည်။ အိပ်ရာကနိုးနိုးချင်း လက်ဖက်ရည်ကျဆိမ့်လေးလည်း သောက်တတ်သေးသည်။ ကော်ဖီကြိုက်သောသူနှင့် လက်ဖက်ရည်ကျဆိမ့် ကြိုက်သော အဖေတို့ တစ်ခါတလေမှာ အယူအဆချင်း မတူညီတာ မဆန်းပေ။ မကြာခဏဆိုသလို ငြင်းခုံကြသည်။

သူနှင့်သူ့အဖေကြားမှာ အကြီးမားဆုံး ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်လာခဲ့သည်။ အခြားတော့ မဟုတ်။ အချစ်ရေးကိစ္စပင်။ အရွယ်ရောက်လာတော့လည်း အချစ်သည် ဘဝအတွက် လိုအပ်ချက်တစ်ခု ဖြစ်လာပြန်သည်။ ထိုအခါ သူ့အဖေနှင့် သူသည် ထောင့်ငါးရာအချစ်အတွက် ထိပ်တိုက်တွေ့ကြရပြန်လေပြီ။ သမီးကို သိပ်ချစ်သည့်အဖေတစ်ယောက်အနေနှင့် မည်သည့်ယောကျ်ားကိုမှ သဘောကျကြည်ဖြူမည်မဟုတ်မှန်း အဖေ့ကို နားလည်ပါသည်။

သူနှင့်သူ့ချစ်သူတို့ ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံလေးကို တွေ့သည့်နေ့က အဖေ ထမင်းကောင်းကောင်းမစားနိုင်၊ စကားကောင်းကောင်း မပြောနိုင်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း ခုံကလေးမှာ ငိုင်နေလေသည်။ နောက်တော့ သူ့ခံစားချက်ကို ဖွင့်ပြောသည်။

'သမီး ဒီကောင့်ကို ဖေဖေ သိပ်သဘောမကျဘူး။ မျက်နှာက ထောင့်မကျိုးဘူး'

အဖေ့ခံစားချက်ကို နားလည်သော သူ့အနေနှင့် အဖေ့ကို သိပ်ပြင်းပြင်းထန်ထန် ငြင်းဆန်လို့ မသင့်မှန်း သူသိ၏။ တဖြည်းဖြည်းချင်း နားလည်လာအောင် ရှင်းပြရမည်ဖြစ်သည်။ ဒီကိစ္စက ပဲပင်ပေါက်စားမစား ကိစ္စလို မဟုတ်ပေ။ သူသာ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ မဖြေရှင်းနိုင်လျှင် ပြဿနာကကြီးသွားနိုင်သည်။

'သူက သိပ်ပြီးလူတော မတိုးတာပါ အဖေရယ်။ ခပ်အေးအေး နေတတ်လို့ပါ။ အနေတည်တာလည်း ပါတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သဘောကောင်းပါတယ်'

အဖေက သူ့ဟန်ပန်အတိုင်း ခေါင်းတခါခါနှင့် စကားဆက်သည်။ သူ့အဖေက အဝေးကိုငေးပြီး ပြောနေ၏။ မျက်နှာမှာ ဒွေးမြည့်နေသည်။ သားအဖတွေ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဘယ်တော့မှဝင်မပါတတ်သော အမေကတော့ ခပ်ဝေးဝေးမှသာ အကဲခတ်နေခဲ့သည်။

'သမီးရယ် ရည်းစားဘဝမှာတော့ ဘယ်သူမဆို ကောင်းတယ်ထင်ရတာချည်းပါပဲ။ ယူပြီးမှသာ သူတို့စိတ်ဓာတ်အမှန်ကို သိရတာ။ အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာ ဘွဲ့ယူသလို ကြိုတင်အစမ်းလေ့ကျင့်လို့ရတာမျိုးမဟုတ်ဘူး'

သဘောမတူသော စကားတွေသာ ထပ်ခါတလဲလဲပြောရင်း အိပ်ခန်းထဲဝင်သွားသည်။သူ့အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကို အဖေနှင့်သူ သိပ်အငြင်း မပွားလိုက်ရပေ။ အဖေက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ခွင့်ပြုလိုက်သောကြောင့် မဟုတ်။ ပြဿနာဖြစ်ပြီး သိပ်မကြာခင် အဖေ့မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆုတ်ကင်ဆာဖြစ်နေပြီဆိုတာ သိလိုက်ရသောကြောင့်ပင်။ ရောဂါကျွမ်းမှ သိရသဖြင့် အဖေသည် ခဏတာ အချိန်လေးအတွင်းမှာပင် သူတို့မိသားစုလေးထဲမှ အပြီးအပိုင် နှုတ်ဆက်သွားလေသည်။

အဖေနှင့်သမီး တပူးတကပ်ကပ်နေသလို၊ တကျက်ကျက်လည်း ရှုံ့ဖြစ်တတ်သည်။ အဖေ မရှိတော့ သူ့ရင်ထဲ တောက်သည့်မီးက အစွမ်းကုန်လောင်ကျွမ်းတော့၏။ အဖေ့အခန်းလေးထဲမှာ အဖေ့အရိပ်ကလေးများ ပြန်တွေ့မလားဆိုသည့်အတွေးနှင့် လျှပ်တစ်ပြက်ဝင်ဝင် ကြည့်ရတာအမော။ သူ့အဖေ အခန်းလေးတွင် အဖေ့အငွေ့အသက်လေးတွေကို မပျောက်ပျက်အောင် ဒီတိုင်းထားရင်း လွမ်းခဲ့ရတာလည်း အကြိမ်ကြိမ်။

အတိတ်တို့ ကုန်ဆုံးသောအခါ ပစ္စုပ္ပန်သည်နေရာရလာလေ၏။ အတွေးထဲ နစ်မျောသွားသဖြင့် ဆေးခန်းကြီးမှာ ငြိမ်သက်သွားသလိုရှိပြီး ပစ္စုပ္ပန်တို့အသက်ဝင်လာသောအခါ ဆေးခန်းကြီးမှာ ပြန်လည်အသက်ဝင်လာသည်။ ဗိုးချဲ့နှင့်လာသူ၊ လမ်းလျှောက်လာသူ၊ တွန်းလှည်းနှင့် လာသူဟူ၍ ရောဂါအနည်းအများအပေါ်လိုက်၍ ပစ္စည်းတွေ ကူကြရသည်။ အဖေ့ကို သတိရစိတ်ကတော့ အမြင့်ဆုံးဒီဂရီသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ သူ့လက်ကလေးကို အမေ့လက်တစ်ဖက်က လှမ်းကိုင်လိုက်မှ အတွေးနှင့် လက်ရှိတို့ ပေါင်းစပ်လို့ ရသွား၏။

အမေ့လက်ကလေးကို တစ်ဖက်က ကိုင်ရင်း သူ့ဗိုက်ကလေးပေါ် နောက်လက်တစ်ဖက်နှင့်စမ်းမိပြီး စိတ်ကလည်း အလျင်စလို အတွေးပေါင်းများစွာကို တရစပ်တွေးလိုက်ပြန်သည်။

မျှော်လင့်ခြင်းရောင်ခြည်တွေ၊ အပြုံးတွေ၊ ကျေနပ်ခြင်းတွေ နောက်ပြီး ပါးပေါ်မှာ မျက်ရည်စတွေ။

ယောကျ်ားလုပ်သူကို အမြဲတစေ ကြည့်မရဖြစ်နေသော သူ့စိတ်ကို ပြန်ဆန်းစစ်မိတော့ သူ ပြုံးမိသည်။ အဖေ ကြိုက်သော ပဲပင်ပေါက်ပဲပြားကို တရှိုက်မက်မက်စားကတည်းက သူ သိဖို့ကောင်း၏။ အဖေ ရေးလေ့ရှိသော သရော်စာနှင့် ဟာသလေးတွေ ရေးချင်စိတ်ဖြစ်လာကတည်းက ရိပ်မိဖို့ကောင်းသည်။ သူ့ယောကျ်ားဘာလုပ်လုပ် အပြစ်မြင်မိကတည်းက သူ သတိထားမိသင့်သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် ယောကျ်ားကို သေချာ ရှင်းပြရဦးမည်။ သေချာ... ပေါက် သူ့ကို နားလည်မည်... ဆိုတာ သိနှင့်ပြီးသားဖြစ်သေ... လည်း ကလေးလေးအကြော... သူ ပြောချင်သေးသည်။

အာထရာဆောင်... မရိုက်ခင်မှာပင် သူ့ဗိုက်ထဲက... ကလေးလေးအကြောင်း ... ကောင်းကောင်း သိခဲ့ပြီဖြ... သည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ... ခေတ်မီနည်းပညာတွေထက်... စိတ်ရဲ့သိမှုက ပိုဆန်းကြ... တတ်၏။ သူတို့သားအ... ကြားမှာရှိသည့် သံယော... ကို မည်သည့်စက်ပစ္စည်းမျာ... နှင့်မျှ စမ်းသပ်စရာ မ... သူ့နှလုံးသားတို့က အ... အလျောက် စမ်းသပ်ပြီး... ၏။ ထိုအသိမှာ အဖေသည်... သူ့ကိုယ်ဝလေးထဲသို့ အသ... တစ်ဖန် ပြန်လာတော့မည်... သည်။ ■

ယုဇ...

www.burmeseclassic.com

လေရူးကလေးသည် တသုန်သုန်ဖြူးလျက်…။
ကျွန်းပင်ကြီး၏ ကိုင်းလက် ကိုင်းဖျားတို့မှ ရော်ရွက်တို့သည်
လေရူးကလေးအတိုက်တွင် ညှာကြွေကြွေကင်းကာ မြေသို့ ဆင်းလျက်။
ခပ်ဝေးဝေး ပိတောက်ပင်ထက်မှ မပြတ်တွန်မြည်နေသော ဥဩငှက်၏
နှေးဦးတေးသံကား သာယာချင်တိုင်း သာယာလှတော့သည်။
အင်ဖက်အမိုး၊ အင်ဖက်အကာဖြင့် ဖြစ်ကတတ်ဆန်း
ဆောက်လုပ်ထားသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးအတွင်း၌
အလုပ်သမားတွေသည် လက်ဖက်ရည်သောက်သူသောက်၊
တစ်စုံတစ်ခုကိစ္စ ငြင်းခုံနေကြကာ ဆူဆူညံညံ ရှိလှတော့၏။
'ဟော့ ကြာလှ၊ မင်းတို့ရွာက ချက်အရက်လောက်တော့ တို့ရွာက
ကိုဖိုးခင်ရဲ့ ချက်အရက်က ရယ်တယ်ကွ၊ ဘာမှတ်လို့လဲ။ ဟောဒီ
အကြမ်းတစ်ပန်းကန်လောက်ဆိုရင် တစ်ချီတည်း ဒေါင်းတာပဲ ကိုယ့်လူ'

ဗိုလ်တာရာ
ရဲဘော်သုံးကျိပ်

ငါးကြင်းဆီ

ရွှေဝတ္ထုများကို ပြန်လည်တူးဖော်ခြင်း

စာရေးဆရာ ဗိုလ်တာရာ(ရဲဘော်သုံးကျိပ်) ရေးသားပြီး
၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ အတွဲ (၁)၊ အမှတ် (၇)၊ မတ်လထုတ် ပေဖူးလွှာမဂ္ဂဇင်းတွင်
ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည့် 'ငါးကြင်းဆီ' ဝတ္ထုကို ပြန်လည်ဖော်ပြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အံ့မှာ ထွန်းဖေရာ၊ သောက်ကြွား ဘယ့်နှယ် ပေါင်းပါ့မယ် ဆိုတာလားကွ။ တို့ရွာက ချက်အရက်အကြောင်း မင်းက ကောင်းကောင်းမှ မသိသေးဘဲကိုကွ။ မယုံရင် ပြစမ်းချင်တယ်။ ဟင်၊ ဟောဒီ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ တစ်စက်နှစ်စက် လောင်းချပြီး စားပွဲအစွန်းက မီးခြစ်ပေးလိုက်စမ်း။ ဟဲ ဟဲ၊ တစ်ခဏလေးအတွင်းမှာ စားပွဲပေါ်က အရက်စက်တွေ မီးစွဲတော့တာပဲကွ'

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်းမှ ပရိသတ်တွေမှာ အများအားဖြင့် လူရည်သန့်တွေ မဟုတ်ကြပါ။ အဝတ်အစား ခပ်ကြမ်းကြမ်းတွေ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အလုပ်ကြမ်းသမားတွေချည်းသာ များပါသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အတွင်း ထောင့်တစ်ထောင့်၌ကား ကာကီရှပ်လက်ရှည်ကို အထက်သို့ ခေါက်ပင့်၍ထားကာ ခါးတွင် ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်ကို သေနတ်အိတ်နှင့် ပတ်ထားသော အရာရှိလိုလို လူတစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့နိုင်ပါသည်။ သူသည် အလုပ်သမားတွေ ပြောကြဆိုကြပုံတွေကို ဂရုတစိုက် နားထောင်၍ နေပါသည်။ သူ၏ ဘယ်ဘက် လက်မောင်းရင်း၌ကား ဗိုက်အဖြူပေါ်တွင် ဂျပန်စာလုံးအနီကြီးတွေ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရေးထားခြင်းဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဂျပန်စစ်တပ်နှင့် ပတ်သက်သော တာဝန်ခံတစ်ဦးဦး ဖြစ်ရပေမည်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။

'ဘယ်ရွာက အရက်ဘယ်လောက်ပြင်းပြင်း၊ တို့ သပြေကန်ရွာက အရက်က အပျော့ပဲ ကိုယ့်လူတို့။ ကြုံကြိုက်လို့ ပြောရဦးမယ်။ တို့ရွာက အရက်ချက်သမား ကိုဖိုးစုဟာ အရက်တွေချက်ပြီး ဒယ်ထဲမှာကျန်တဲ့ အရက်အစအနတွေကို မသိမ်းဘဲ အိမ်ပေါ်တက်ပြီး လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသောက်နေတုန်းမှာ သူ့အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ ဝက်မကြီးက ရေမှတ်လို့ ဒယ်ထဲက အရက်ကျန်တွေကို တစ်လုတ်လောက် သောက်လိုက်တယ်။ ဘာပြောကောင်းမလဲ အရက်ဘယ်လောက်ပြင်းတယ်၊ မပြင်းတယ်ဆိုတာ ဝက်မကြီးဟာ နေရာကတောင် မရွေ့နိုင်ဘူး၊ တုံးခနဲ မှူးပြီး လဲတော့တာပဲ။ အဲဒီဝက်မကြီးရဲ့ ကလေးတွေကလည်း ဘုမသိဘမသိနဲ့ လဲနေတဲ့ သူ့အမေနို့ လာစို့ကြတယ်။ ဝက်ကလေးတွေလည်း တစ်ခါတည်း အရက်မူးပြီး သူတို့အချင်းချင်း လိုက်ကြ၊ ကိုက်ကြနဲ့ ဆူသွားတာပဲ။ ကိုင်း ဘယ်လောက်ပြင်းတဲ့ တို့ရွာက ကိုဖိုးစုရဲ့ အရက်လဲကွ၊ မင်းတို့အကောင်တွေ ပြိုင်နိုင်သေးရဲ့လားဟေ့'

လက်ဖက်ရည် သောက်နေသူများမှာရော၊ စကားဝိုင်းဖွဲ့ ပြောနေသူများပါ ပါးစပ်မပိတ်နိုင်အောင် ဟားတိုက်၍ ရယ်မောလိုက်သည်ကြောင့် လက်ဖက်ရည်တစ်ဆိုင်လုံး ဆူညံသွားတော့၏။

ထိုအခိုက်တွင် ဂျပန်လက်ပတ်နှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်းမှလူသည် 'အဟမ်း'ဟူ၍ ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်ပြီး ...

'ဒီမှာ ခဏနားထောင်ကြစမ်းဗျို့၊ မြို့ထဲရွာထဲမှာ ဘာသတင်းတွေများ ထွက်ပေါ်နေသလဲ ကြားမိရဲ့လား။ ဗမာ့တပ်မတော်က ဘာလိုလိုသတင်းတွေ ကြားနေရလို့ဗျ'

အသက်ငါးဆယ်ခန့် အလုပ်သမားတစ်ဦးသည် လွှန်းအုံ့သြသည့် မျက်နှာဖြင့် 'ဆရာကြီးရယ်၊ ဘာသံမှ မကြားမိပါကလားဗျာ'

'အေး ခင်ဗျားကသာ ဂရုမစိုက်လို့ မကြားမိတာကိုး... ဒီအကောင်တွေ ခြေသိပ်သွက်နေကြသဗျ။ ဟိုဘက်က ကြား... ကော၊ ဘာကြားသလဲ ဆိုစမ်းဟေ့'

'ဟာ ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ မကြားပါကလား... ပြီးတော့ သူတို့အနားကိုလည်း သိပ်မကပ်ရဲဘူး ဆရာကြီးရဲ့'

'အေး ဟုတ်ပြီ ထွန်းခင်ရော၊ ဘာကြားမိသေးသလဲ'

ခြောက်လုံးပြူးနှင့် ဆရာကြီးဆိုသူသည် အလုပ်သမားတွေကို စူးစူးစမ်းစမ်းကြည့်ကာ တစ်ဦးစီလိုက်၍ မေးမြန်းနေတော့သည်။

'ဘာသံမှ မကြားပါကလား ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆရာကြီးတို့ အလုပ်ရုံမှာပဲ တစ်နေကုန် တစ်နေခမ်း အလုပ်လုပ်နေရတော့ ဘယ်မှမထွက်အားလို့ အပြင်က ဘာ... တွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မသိရဘူးခင်ဗျ'

ဆရာကြီးဆိုသူသည် မျက်မှောင်ကြီးတစ်ချက် ပင့်၍... လိုက်ပြီး 'ကောင်းပြီလေ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ဘာမှမသိ... ကျုပ်တို့ကတော့ ကင်ပေတိုင်အဖွဲ့ရဲ့ အတွင်းလူကိုးဗျ။ ... ဘာရမလဲ ဒီဗမာတပ်မတော်ဆိုတဲ့ အကောင်တွေ ခြေလှမ်း... သိပ်မနိုပ်ဘူးဗျို့၊ မာစတာတွေကို အန်တုချင်သလိုလိုဗျ။ ... တို့ တစ်နေ့ တွေ့မှာပေါ့ဗျာ၊ ခုလည်း ကျုပ်တို့မာစတာတွေ... စုံစမ်းနေပြီဗျ'

ကူလီတွေမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကြောက်ရွံ့... ကြလေသည်။ တချို့ကူလီများမှာ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်... ကြတော့သည်။ ကင်ပေတိုင်ဟူသော စကားလုံးသည် ... တွေ့သာမက ဗမာတစ်မျိုးသားလုံးကို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်... သည့် စကားလုံးပင် ဖြစ်ပေ၏။ ဂျပန်စစ်ပုလိပ်တွေ... သူတို့ဖမ်းချင်သောသူအား ဆိုင်းမဆင့်ဗုံမဆင့် ဖမ်းပြီး လူ... သော လက်သည်းခွာ ရေနွေးလောင်း လက်ပြန်ကြိုးတုပ်... ထုပ်၍ဆွဲစသည့် ဖက်ဆစ်ဆန်လှသည့် နှိပ်စက်မှုများ ပြု... လေ့ရှိသည်။ ကင်ပေတိုင်တို့၏ ရက်စက်ဆိုးဝါးမှုများကြော... ဗမာလူမျိုးတိုင်း ကြောက်ရွံ့မုန်းတီးနေကြခြင်းသာ ဖြစ်... သည်။

ပရိသတ်ထဲမှ သတ္တိအနည်းငယ် ရှိပုံရသော ကူလီတစ်ဦး... သည် ခပ်တိုးတိုး လေသံဖြင့် 'ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့တော့... ဆရာကြီး မာစတာတွေက နေ့စဉ် အလုပ်ပေးထားတယ်... ထမင်းကျွေးထားတယ်။ ဒါကြောင့် နိပ္ပွန်မာစတာတွေကလွဲပြီး... ဒီပြင်ကို အားကိုးဖို့မရှိဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ မာစတာတွေနဲ့ပဲ... မယ်'

'အေးပေါ့ဗျာ၊ ကိုထွန်းမြင့်လို သဘောထားရှိရင်ကောင်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလို တစ်သမတ်တည်း စိတ်ရှိရမယ်။ ာက်ကို ခင်ဗျားတို့ ဗမာ့တပ်မတော်ဆိုတဲ့ အကောင်တွေဆီက တ်သက်တဲ့ဘာသတင်း ကြားရကြားရ ကျုပ်ဆီဖြစ်ဖြစ် င်ပေတိုင်မာစတာ ခဝါဘီဆီဖြစ်ဖြစ် လာပြီး တိုင်ကြနော်၊ ေ့နေကြနဲ့'

'ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး၊ စိတ်ချပါ'

လူအုပ်ကြီးသည် တညီတညွတ်တည်း ဖြေဆိုလိုက်ပါ ည်။ ထိုအခိုက်တွင် ခပ်လှမ်းလှမ်း ဆူးကြိုးကာရံထားသော ပန်စစ်တပ် လက်နက်ပစ္စည်းထားရာ ဂိုဒေါင်ဆီမှ သံချောင်း ေါက်သံများသည် တဒင်ဒင် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

'ကိုင်း၊ ကိုယ့်လူတွေ ပြန်ပြီး အလုပ်ဆင်းကြပေဦးပေါ့' ဆရာကြီးဆိုသူ ကင်ပေတိုင်၏ လူယုံတော်က ပြောလိုက်သည် ကြောင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အတွင်းမှ ကူလီတွေသည် ခပ်သုတ် သုတ်နှင့် အလုပ်ရုံဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

❑

လက်နက်ရုံအတွင်း ရုံးခန်းတွင်း၌ မျက်မှန်တပ်ထားသော ာတိုက်ပုံအင်္ကျီ ပိုးလုံချည်ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဂျပန်တစ် ယောက်ရှေ့၌ ဆရာကြီးဆိုသူသည် ခြေစုံရပ်ကာ အလေးပြု ိုက်သည်။

စာရေးနေသော ဗမာအဝတ်အစားနှင့် ကင်ပေတိုင် ဗိုလ် ခဝါဘီသည် အသာမော့၍ ကြည့်လိုက်ပြီး ခေါင်းညိတ်ကာ အလေးပြန်ပြုလိုက်ပြီးနောက်၊ ဘာသတင်းထူးလဲ မောင်မောင် ခင်စန်'

'ကျွန်တော်လည်း အမျိုးမျိုးလှည့်ပြီး စုံစမ်းခဲ့ပါတယ်။ အထိတော့ ဘာသတင်းမှ မထူးဘူး မာစတာ၊ သူတို့သိရင် ျွန်တော့်ကို ချက်ချင်းလာပြောဖို့ မှာထားပါတယ်'

ဂျပန်စစ်ပုလိပ်အရာရှိ ခဝါဘီသည် အတန်ကြာအောင် တွေ၍ စဉ်းစားနေရာမှ 'ဗမာစစ်တပ်လုပ်ပုံက သိပ်မသင်္ကာ ရာဘဲ မောင်မောင်ခင်စန်။ ကျုပ်တို့ ဌာနချုပ်ကလည်း ဗမာစစ်တပ်ဟာ ကျုပ်တို့ နီပွန်တွေကို ခံတိုက်ဖို့ ကြံစည်နေ တယ်ဆိုတာ အရေးတကြီး သတင်းပို့ထားတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ သိပ်ဂရုစိုက်ကြရမယ်။ ဗမာမှန်သမျှကို ကျုပ်တို့ ည်းနည်းမှ အယုံမပေးရဘူး။ ဟောဒီက ကူလီ ဗမာအလုပ် သမားတွေကို စောင့်ကြည့်ပါ၊ အပြင်က အဆက်အသွယ်တွေ ေးလာလူတွေ ကျုပ်နဲ့ မောင်မောင်ခင်စန် ဖြတ်ပြီး စစ်ဆေး ကြည့်နေရမယ်။ အကောင်းဆုံးက ဒီအလုပ်ရုံက အလုပ်သမား တွေကို အပြင်ထွက်ခွင့်မပေးတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ သူတို့စား ရာတွေကို ဒီကိုလာပေးပါစေ။ ကြားရဲ့လား၊ ကျုပ်ပြောတာ တွေ'

'ကြားပါတယ် မာစတာ။ ဒီနေ့ကစပြီး လူတွေကို အပြင် ထွက်ခွင့် မပေးတော့ဘူး။ ကျွန်တော် ပိတ်ပစ်လိုက်မယ်'

'အေး ကောင်းပြီ မောင်မောင်ခင်စန် အလုပ်ကြိုးစားပါ နော်'

မကြာမီပင် အလုပ်ရုံး အဝင်အထွက်၌ လုံ့ခြုံပ်ဘပ်ထား သော ဂျပန်စစ်သားနှစ်ဦး စောင့်ကြပ်နေသည်ကို တွေ့နိုင်ပါ သည်။ အလုပ်သမားတွေကိုလည်း အပြင်သို့ လုံးဝ ထွက်ခွင့် မပြုတော့ဘဲ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း ပိတ်ပင်တားဆီးမှုတစ်ရပ် ကိုပါ 'ဒိုင်ရပ်ကူ'စစ်လက်နက်ပစ္စည်း အလုပ်ရုံ၌ အမိန့်တစ်ရပ် ဥပဒေတစ်ရပ်အဖြစ်နှင့် ပေါ်ပေါက်လာပါတော့သည်။

'ဟော့ ထွန်းမြင့်၊ မင်းကို ဂိတ်က ခေါ်နေတယ်၊ မင့် အဒေါ်ဆိုလား ရောက်နေလို့တဲ့'ကူလီခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက ကူလီ ထွန်းမြင့်ကို လှမ်း၍ ပြောလိုက်ရာတွင် ကူလီထွန်းမြင့် သည် ချွေးတလုံးလုံးနှင့် ယမ်းတောင့်သေတ္တာများကို သယ် နေရာမှ ဂိတ်ပေါက်ဝသို့ အပြေးကလေး ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ဂိတ်ပေါက်ဝ၌ကား ကင်ပေတိုင်၏ လက်ရုံးအားကိုး မောင်မောင်ခင်နှင့် ကင်ပေတိုင်မာစတာ ခဝါဘီကို ရှေ့မှောက် ၌ အသက်ငါးဆယ်ခန့်အရွယ်ရှိ မိန်းမကြီးတစ်ဦးကိုပါ ထိုင် လျက် တွေ့နိုင်ပါသည်။

'ဟော အရီးလေး ဘယ်တုန်းက ရောက်သလဲ။ ကျွန်တော်လည်း အပြင်မထွက်လာနိုင်လို့ဘဲ'

အဒေါ်ကြီးသည် ထွန်းမြင့်၏ မျက်နှာကို တစ်ချက်စိုက် ၍ ကြည့်လိုက်ပြီး 'မပြောချင်ပေမဲ့ ပြောရဦးမယ် ထွန်းမြင့်ရေ၊ မင့်ပထွေးနဲ့ မင့်အစ်ကိုတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ကြတယ် မသိပါဘူး၊ ငါတော့ သေချင်ပါတယ်။ ငါ့သားတွေလည်း မနိုင်၊ မင့် ပထွေးလည်း မပြောဝံ့နဲ့၊ ကြိမ်းလိုက် ဝါးလိုက်တာလည်း လွန်လို့ရော။ မင့်အစ်ကိုတွေက မင့်ဆီ အကြောင်းကြားလိုက် တဲ့စာ'

မောင်မောင်ခင်ကား သိမ်းငှက်ကဲ့သို့ လျင်မြန်လှသော လက်ဖြင့် အဒေါ်ကြီး၏ လက်အတွင်းမှ စာကို ကြားဖြတ်ကာ ယူလိုက်ပြီး ဂရုတစိုက် စစ်ဆေးပါတော့သည်။

အဒေါ်ကြီး လက်တွင်းမှ စာသည် စာအိတ်ဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ဗလာစာရွက် အပေါ်စားကို ဖြစ်ကတတ်ဆန်း လက်ရေးဖြင့် ခဲတံနှင့် ရေးခြစ်ထားသော ဗမာစာလုံးများပါသည့် စာတစ် စောင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ညီဖြစ်သူ–မောင်ထွန်းမြင့်

တို့– ကောင်းကောင်း နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့ ပထွေးက အလကားနေရင်း အပြစ်ရှာနေတော့တယ်။ ဒါ ကြောင့်မို့လို့ မင့်ပထွေး စိတ်ဆိုးတာပြေအောင် မင်းလည်း ကြည့်ပြောပါ။ မင့်ပထွေးကိုလည်း စိတ်မဆိုးအောင် တား ဆီးပေးပါ။ တို့ညီအစ်ကိုချင်းဟာ သင့်သင့်မြတ်မြတ်နေမှ ကောင်းပါတယ်။

ကိုလှဆောင်
မြကိုင်းတောရွာ

ထွန်းမြင့်သည် စာရွက်ကို များစွာဂရုမစိုက်ပုံဖြင့် တစ် ချက်တလေမှ မကြည့်ဘဲ သူ၏ အရီးလေးဆိုသူအား 'အေး ဗျာ၊ ကျုပ်မှာလည်း အမေလင်များတိုင်း ကျုပ်တို့ ညီအစ်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချင်းချင်း ဒုက္ခပေးသလို ဖြစ်နေပြီ အရီးလေးရေ၊ ပြောလိုက်ပါဗျာ၊ ပထွေးကိစ္စ မြန်မြန်ပြီးအောင် ကိစ္စအေးအောင် ကျုပ်တို့ အပြင်ထွက်ခွင့်ရတော့ လုပ်ပေးမယ်လို့ ဆက်ဆက် ပြောလိုက်ပါဗျာ'

ကင်ပေတိုင်ဗိုလ် ခဝါဘီနှင့် မောင်မောင်ခင်တို့သည် စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ စုံစမ်းလိုသမျှကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စစ်ဆေးနေပါသည်။ နေရောင်ကိုထောင်၍ ရေစာပါမပါ ကြည့်ရှုပြန်သည်။ ဘာမှ ထူးခြားချက် မတွေ့သည့်အဆုံး၌ ခဝါဘီ၏ ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြချက်အရ မောင်မောင်ခင်သည် စာကို ကိုထွန်းမြင့်လက်သို့ ထည့်ရင်း…

'ဖြစ်ရလေ ထွန်းမြင့်လေးရာ၊ မင်းအမေကလည်း ပထွေးယူမယ်ကြံရင် ကိုယ့်ဆွေမျိုးသားချင်းတွေနဲ့ တည့်အောင် ပေါင်းနိုင်တဲ့ ယောကျ်ားကို ယူရောပေါ့ကွာ၊ ခုတော့ ခွကျနေပြီပေါ့နော်'

'မပြောချင်တော့ပါဘူး ဆရာကြီးရာ၊ ကျုပ်အမေ နောက်ယောကျ်ားကလည်း ခပ်မိုက်မိုက်ဗျ။ ကျွန်တော့်အစ်ကိုတွေ ဟောဒီ အရီးလေးသားတွေကလည်း သတ္တိခဲတွေဗျ။ တော်တော်ကြာ ကျော်မကောင်း ကြားမကောင်းတာတွေ ဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ ကိုင်း အရီးလေး သွားပေတော့'

'ဒါဖြင့်လည်း အရီးလေးပြန်မယ်။ မင်း အစားအသောက်ဆင်းရဲရင် မှာလိုက်လေ။ အရီးလေးတို့ အနားမှာလည်း ဆာကူရာ မာစတာကြီးရယ်၊ ရိက္ခာထုတ်တဲ့ စစ်တပ်ရှိတယ်။ အရီးလေးဆီကို စစ်ဗိုလ်ကြီးက ခင်လွန်းလို့ စားစရာတွေ၊ ယိုဘူးတွေ လာပေးထားတာရှိတယ်။ အရီးလေးကလည်း ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ စစ်ဗိုလ်ကြီးကို မနက်တိုင်း အိမ်ကနွားနို့ သွားသွားပို့ပါတယ်။ နီပွန်မာစတာတွေဟာ သိပ်သဘောကောင်းတယ်ကွယ်'

ထွန်းမြင့်သည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည့် မျက်နှာဖြင့်…

'ဒီလိုဆိုရင်လည်း အရီးလေးရာ၊ ကျွန်တော်တို့တော့ ထမင်းနှစ်နပ်တော့ မှန်မှန်စားရပေမဲ့လို့ အချိုအချဉ်ကလေးတွေတော့ မရှိလို့ မစားရဘူးဗျို့။ ယိုဘူးလေး ဘာလေးများရရင် ပို့ပေးပါဗျာ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ရုံမှာ မီးလောင်မှာ ကြောက်ရလို့ ခေါင်းအုံးနဲ့ မအိပ်ရဘူးဗျ။ ခေါင်းအုံးလုပ်ဖို့ တုံးကလေးတွေဖြစ်ဖြစ်၊ အုတ်ခဲပဲရရ ကျွန်တော်နဲ့ ထွန်းရ၊ ကြာလှတို့ဖို့ ဆွဲခဲ့စမ်းပါနော်'

'အေးအေး ကောင်းပြီလေ။ နောက်ပိုင်းကို စိတ်ချချ အလုပ်လုပ်၊ မမိုက်နဲ့နော်'

အဒေါ်ကြီးသည် ထွန်းမြင့်အား အားရပါးရ ကြည့်ကာ ခဝါဘီနှင့် မောင်မောင်ခင်တို့ဘက်သို့ ခေါင်းငုံ့ကာ အရိုအသေပေးရင်း 'ဒီကောင်လေးကို မာစတာကြီးတွေဆီ အပ်ထားရဦးမယ်။ ဒီကောင်လေးမိုက်ရင် နာနာရိုက်ပြီး ဆုံးမပါနော် မာစတာကြီး၊ အမေကြီး ပြန်ပါဦးမယ်၊ ခွင့်ပြုပါဦး'

ကင်ပေတိုင်ဗိုလ် ခဝါဘီနှင့် တပည့်ကျော် မောင်မောင်ခင်တို့မှာ အဒေါ်ကြီး၏ ရိုသေလေးစားပုံကို တစိမ့်စိမ့်သ… ကျကာ ထွန်းမြင့်အား ကြည့်၍ 'အားကြီးကောင်းတယ် … တယ် အမေနော်' ဟူ၍ ချီးကျူးလိုက်ပါသေးသည်။

❑

'ကိုင်း၊ အရီးလေး ဆာလိုက်တာဗျာ' ချွေးသီးချွေး… ပေါက်ကြီးတွေ ယိုကျနေသော ကူလီထွန်းမြင့်သည် … ပေါက်ဝရှိ ကင်ပေတိုင် ရုံးခန်းအတွင်း၌ သူ့အား အသင့်… နေရှာသူ အရီးလေးအား ဝမ်းသာအားရ လှမ်း၍ ပြောလို… ပါသည်။

'ဒီလိုမှပေါ့၊ ငါ့တူ အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်… ကောင်းတယ်။ မာစတာတွေကလည်း ဒီလို အလုပ်ကြိုး… တဲ့လူမှ ချစ်တာကွ' အဒေါ်ကြီးသည် သူမ၏တူ ထွန်းမြင့်… ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ကာ ပြောလိုက်ပြီး ခြင်းတောင်း… ယိုဘူးတွေကို လှမ်း၍ ထုတ်ယူလိုက်ပါသည်။ တချို့ ယိုဘူး… တွေမှာ ကြာမြင့်နေပြီဖြစ်၍ သံချေးတွေဘက်နေသည်။ ယိုဘူး… များမှာ နို့ဆီဘူးကဲ့သို့ ဘူးဝိုင်းအရှည်ဖြစ်ပြီး ဘူးအပေါ်… နာနတ်သီး ခွဲခြမ်းထားသည့်ပုံနှင့် အင်္ဂလိပ်စာလုံးဖြင့် (Pine… apple)ဟူ၍ ပီပီသသ ပုံနှိပ်ထားသော စာလုံးကြီးများအ… တချို့ယိုဘူးများမှာ ချိုင့်၍ပိန်၍ ခရီးရှည် ယူဆောင်… ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပုံကို အထင်းသား သက်သေခံနေပါသည်။ … ယိုဘူးများမှာ အမှန်အားဖြင့် အင်္ဂလိပ် အမေရိကန်မှ ဖြ… သော စားစရာပစ္စည်းများဖြစ်၍ ဗမာနိုင်ငံကို ဂျပန်စစ်တပ်… အသိမ်းတွင် အင်္ဂလိပ် အမေရိကန် စစ်တပ်တွေအတွက် စား… စရာများသည် ဂျပန်လက်တွင်းသို့ ကျရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်… ရန်သူအစားအသောက်တွေကို ဂျပန်စစ်ဘက် ရိက္ခာထော… ပုံ့ရေးတပ်ဖွဲ့က သိမ်းပြီး အပိုင်စီးလျက် နီးစပ်သူများ… ဂျပန်စစ်တပ်များတွင် အနှံ့အပြား ပြန်တွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထွန်းမြင့်သည် ယိုဘူးဆယ်လုံးခန့်အတွင်းမှ အသ… အလတ်ဆတ်ဆုံး ယိုဘူးနှစ်ဘူးကို ရွေးထုတ်လိုက်ပြီး သူ့… လက်တွင်းမှ ဓားမဦးနှင့် လှည့်ကာဆွကာ ဖွင့်လိုက်ပြီးနော… နာနတ်သီးယိုနှင့် အချိုရည်များကို ခဝါဘီရုံးခန်းမှ ပန်းကန်… နှစ်ခုမျှ ခပ်သွက်သွက် ယူငင်ကာ သွန်ထည့်လိုက်ပြီးနော… တရိုတသေဖြင့် ခဝါဘီမာစတာနှင့် တွဲဖက် မောင်မောင်ခ… တို့ရှေ့မှောက်သို့ တည်ခင်း ကျွေးမွေးလိုက်ပါသည်။

'စားပါ မာစတာ၊ မာစတာတို့ကျေးဇူး အများကြီးရှိ… ကို ကျွန်တော်တို့ နည်းနည်းမှ ကျေးဇူးပြန်မဆပ်နိုင်လို့ သိ… ဝမ်းနည်းတယ်'

သွားကြီးတွေ အဖြီးသားပေါ်အောင် ကင်ပေတိုင် ဗိုလ်… ခဝါဘီသည် ရယ်မောလိုက်ပြီး၊ နာနတ်ယိုများကို ပလု… ပလောင်းစားရင်း ထွန်းမြင့်အား အကြီးအကျယ် သဘောကျ… လျက် 'ထွန်းမြင့် အားကြီးကောင်းတယ်၊ မာစတာ အများကြီး… ဗိုက်ဆံပေးမယ် ရှိတယ်'

နာနတ်ယိုများကို အဝတွယ်နေသော မောင်မောင်ခင်…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည်း ထွန်းမြင့်အား 'ဟုတ်တယ် မာစတာ၊ ထွန်းမြင့် အားကြီးကောင်းတယ်။ မာစတာတွေကို သူလေ အများကြီးချစ်တယ်' ဝိုင်း၍ အားပေးအားမြှောက် လုပ်ပါတော့သည်။

ထွန်းမြင့်၏ အဒေါ်ကြီးက ဆေးလိပ်ကို ဖွာရင်း 'မင့်ခင်ကိုတွေက မှာလိုက်တယ်၊ မင့်ပထွေးနဲ့ မြန်မြန်စကားပြောပါတဲ့။ သုံးလေးရက်အတွင်း မင့်ပထွေးကိစ္စကို သိချင်သတဲ့၊ ငါတော့ ပြောပဲ မပြောချင်ဘူးကွယ်'

'အေးပါဗျာ အရီးလေးရာ။ ကျုပ်လည်း ဒီမှာ အလုပ်တွေများနေလို့။ ဘယ်မှ အပြင်ဘက် မထွက်နိုင်သေးပါဘူး။ ကျုပ် ကြည့်ပြီး စီစဉ်ပါ့မယ်'

ထွန်းမြင့်သည် ညည်းညည်းညူညူ ပြောလိုက်ပြီး ဝမ်းသည်းသည့်အသွင် ပေါ်လွင်လာပါတော့သည်။

'ရော့၊ မင်းအတွက် ဆေးလိပ်။ မင်းမှာတဲ့ ဒေါင်းတံဆိပ်တော့ မရဘူးကွယ်။ ရွာအရှေ့ပိုင်း မိမ္မုန်တို့ဆိုင်ကပဲ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ဆွဲဝယ်လာရတယ်'

အဒေါ်ကြီးသည် ဆေးပေါ့လိပ် နှစ်ဆယ်စည်းကို နှီးကြိုးဖြင့် စည်းပြီးသားအတိုင်း ထွန်းမြင့်သို့ ပေးအပ်လိုက်ပါသည်။

'ပေးဗျာ၊ နောက်မှပဲ သောက်တော့မယ်။ အရီးလေး တောင်းထဲပဲ တစ်ခါတည်း စုထည့်လိုက်ဗျာ။ ဘယ်မှာလဲ ခေါင်းအုံးဖို့ အုတ်ခဲတွေပါရဲ့လား။ ခေါင်းအုံးမရှိဘဲ အိပ်ရတာ နှီးလိုးခုလုနဲ့ဗျာ၊ တယ် မဟန်ပါဘူး'

'ပါပါတယ်တော့၊ ဟောဒီ တောင်းထဲမှာ အဆင်သင့်ပါပဲ။ အရီးလေး နောက်တစ်ပတ်အလာမှ ခြင်းတောင်းကို ပြန်ပေးပေါ့။ ရွာပြန်ရမှာ အချိန်မရှိဘူး။ ထွန်းမြင့်ရေ ပြန်တော့မယ်'

အဒေါ်ကြီးသည် စကားပြောပြီး ထကာ ထုံးစံအတိုင်း ခဝါဘီတို့ဆီသို့ တရိတသေ ကပ်သွားလေသည်။ ထွန်းမြင့်ကား သူ၏အရီးလေး လာရောက်ပေးသော ပစ္စည်းမျိုးစုံကို ခုံး၌ ထမ်းလိုက်ပြီး သူ၏အလုပ်ခွင်ရှိရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

'မာစတာကြီး ထွန်းမြင့်မိုက်ရင်နော် များများရိုက်ပေးပါ။ ဒီကောင်ကလေး အလွန်အ,တယ်၊ ဘာမှ နားမလည်ဘူး။ မာစတာကြီးဆီမှာ အပ်ပါရစေ၊ ပြန်ဦးမယ် အမေကြီး' အလွန်ရှိသေသည့် မျက်နှာနှင့် အဒေါ်ကြီးသည် ဦးခေါင်းညွှတ်ကာ အလေးပြုပြီး အပြန်တွင် ခဝါဘီသည် ခေါင်းဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ 'အားကြီးကောင်းတဲ့ အမေနော်။ မောင်မောင်ခင်စန် ထွန်းမြင့်အမေ အာရိကတော့ တန်ဆန်' ချီးမွမ်းရင်း နှာနုတ်ယိုတစ်တုံးကို အားရပါးရ ဟပ်လိုက်ပါတော့သည်။

နေညိုမှေးသလောက် လေချိုသွေးနေတော့သည့် ညချမ်းအချိန်သမယ ဖြစ်ပါသည်။

ထွန်းမြင့်တို့ ဂျပန်ကူလီတစ်သိုက်မှာ တစ်နေ့တာ အလုပ်စခန်းမှ နားခွင့်ရပြီဖြစ်၍ ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ဆေးပေါ့လိပ် တဖွားဖွား သောက်သူကသောက်နှင့် အလုပ်ရုံဝင်းအတွင်း၌ အချိန်ဖြုန်းနေကြတော့သည်။ ထွန်းမြင့်တို့ အနားယူနိုင်သလောက် ခဲယမ်းမီးကျောက်ဘက်ဆိုင်ရာ ဂျပန်အရာရှိများ၊ ကင်ပေတိုင် ခဝါဘီတို့တစ်သိုက်မှာ ထွန်းမြင့်တို့လူသိုက်တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသည့် ဂျပန်စစ်တပ်ကြီးများကို ဧည့်ခံပြုစုရင်း ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိအောင် အလုပ်များနေပါသည်။ ခဲယမ်းမီးကျောက်ဘက်ဆိုင်ရာ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များမှာ စာရင်းစာအုပ်များ အသီးသီးထုတ်လျက် ရောက်ခါစ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များကို ဂျပန်ဘာသာဖြင့် ရှင်းလင်းပြောပြနေပါသည်။

ထွန်းမြင့်သည် လူသိုက်ဆီသို့ ကိုးရိုးကားရား ခြေလှမ်းများနင်းလျက် ပုလင်းထောင်လာပုံရသည့် ခဝါဘီလက်ရုံး မောင်မောင်ခင်သည် လျှောက်၍ လာပါတော့သည်။

'ဟေ့ ထွန်းမြင့်တို့လူသိုက် ပျင်းနေကြသလားကွ။ ပျင်းမနေကြနဲ့၊ ရော့ သောက်စမ်း။ ခဝါဘီမာစတာက ပေးလိုက်တဲ့ ဂျပန်ဆာကေး'

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ၏ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ အရက်တစ်ပုလင်းကို ထုတ်ကာ ပစ်၍ပေးလိုက်ရင်း…

'ဒီနေ့ ဘာနေ့လဲကွ၊ မှန်းစမ်း။ ဟဲ ဟဲ ခွေးမသားဗမာစစ်သားတွေတော့လားကွာ'

ထွန်းမြင့်တို့ လူသိုက်မှာ ငေး၍ မောင်မောင်ခင်ကို ကြည့်နေမိကြသည်။ သို့ရာတွင် ကြာလှသည်။

'မသိဘူး ဆရာကြီး၊ ဘယ်လိုအကြောင်းထူးလို့လဲ။ အမိန့်ရှိပါ ဆရာကြီးရာ၊ တပည့်တွေကို'

'အေး၊ မင်းတို့ကတော့ လူငယ်တွေကိုး၊ ဘာသိမလဲ။ ဟဲ ဟဲ၊ ခု တို့ဆီကို ရောက်လာတဲ့ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးတွေကို မင်းတို့ တွေ့ကြသလား။ သူတို့ ဂျပန်တပ်တွေ နက်ဖြန် ဒီမြို့ကို အများကြီး မီးရထားနဲ့ ရောက်လာလိမ့်မယ်ကွ။ နေဦးဟေ့၊ မှန်းစမ်း…ဒီနေ့ မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့ မဟုတ်လား။ အေးဟုတ်ပြီ ခွေးမသား ဗမာစစ်တပ်တွေက တောရွာတွေကို ချီတက်ပြီး တပ်ဖျောက်သွားကြသတဲ့ကွာ။ သေချင်တဲ့ကောင်တွေ နက်ဖြန်မှာ တို့ဆီက ယမ်းတောင့်တွေ၊ မော်တာကျည်ဆန်တွေကို ရောက်လာမယ့် စစ်တပ်တွေကို ထုတ်ပေးပြီး ပုန်ကန်တဲ့ဗမာစစ်တပ်တွေကို လိုက်ပြီး ဝိုင်းဖမ်းရမယ်။ လက်နက်သိမ်းရမယ်။ ခံတိုက်ရင် အကုန်သတ်ပေါ့၊ ဘယ့်နှယ်လဲဟေ့။ ကြာလှတို့ မပျော်လားကွာ။ ချီထောင်လှတဲ့ ဗမာစစ်ဗိုလ်တွေအသည်းကို အရက်နဲ့ မြည်းချင်တယ်'

'ပျော်တာပေါ့ ဆရာကြီးရာ၊ ဆရာကြီးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ တစ်သက်လုံးနေရရင် ပျော်ပေါ့။ အားကြီးပျော်ဆရာ' ထွန်းမြင့်သည် ဝမ်းသာအားရဖြင့် ပြောလိုက်ရာ၊ မောင်မောင်ခင်သည် 'ဒါမှ ငါ့တပည့်တွေ။ အံမာ မင်းတို့အတွက် ဆရာကြီးက နောက်ထပ် ဆုချရအောင် အရက်တစ်ပုလင်း သွားဆွဲဦးမယ်။ ခုပေးခဲ့တာကို သောက်နှင့်ကွဟေ့။ ခု ပြန်လာခဲ့မယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယိုင်တိုင်တိုင် ခြေလှမ်းတွေဖြင့် ကင်ပေတိုင် တွဲဖက်အရာရှိ မောင်မောင်ခင်သည် ရုံးဘက်သို့ ပြန်လှည့်သွားပါတော့သည်။

ဂျပန်ကူလီ ထွန်းမြင့်နှင့် ကြာလှ အစရှိသော လူတစ်သိုက်မှာ အလွန်အရေးကြီးသည့် အမှုအရာဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်စီ ညိတ်ပြလိုက်ရပြီး ညာဘက် မျက်စိတစ်ဖက်စီ မသိမသာ မှိတ်၍ ပြလိုက်ကြပါသည်။

❏

မှောင်မိုက်သော ညဦးလယ်ဖြစ်၍ လေတဟူးဟူးက မရပ်မနား တိုက်ခတ်နေပါသည်။ ကောင်းကင်မှ မှိတ်တုတ်တုတ် ကြယ်ရောင်များသာလျှင် အမှောင်ထုကို အားစမ်းနေသယောင် ရှိပါသည်။

ခဲယမ်းမီးကျောက်စခန်း အလုပ်ရုံတစ်ခုလုံး ဆိတ်ငြိမ်နေလျက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမြို့ပြင် တောစပ်မှ တောခွေးအ,များ၏ အူသံများသာလျှင် သက်ရှိသတ္တဝါတို့၏ လှုပ်ရှားမှုအသံတစ်ရပ်အဖြစ် ပေါ်ထွက်နေတော့သည်။ တစ်စခန်းလုံးရှိ ဂျပန်စစ်ဘက်အရာရှိတွေရော ကူလီတွေပါ အိပ်မောကျလျက် သက်မဲ့လောကကြီးအဖြစ်သို့ ညွှန်းနေတော့သည်။

သို့ရာတွင် ကူလီတန်းလျား အိပ်ခန်းဆောင်အတွင်း မှောင်မိုက်ထဲ၌ အထူးဂရုစိုက်၍ လေ့လာကြည့်ရှုမိပါလျှင် မသဲမကွဲသော သဏ္ဌာန်များ၏ လှုပ်ရှားနေမှုတစ်ရပ်ကို တွေ့နိုင်ပေမည်။

'ကြာလှနဲ့ ရဲဘော်သုံးယောက် မင်းတို့အုတ်ခဲတွေ ယူခဲ့ကြ' လေသံနှင့် ပြောလိုက်သည့် ထွန်းမြင့်၏ အသံအဆုံးတွင်…

'အသင့်ရှိပြီ ဆရာ ထွန်းမြင့်'

ကြာလှနှင့် ကူလီသုံးယောက်တို့သည် သူတို့ခေါင်းအုံးအိပ်သော အုတ်ခဲသုံးခုကို ဂရုတစိုက် လက်မှကိုင်ရင်း ရှေ့သို့ တက်လာခဲ့သည်။ 'ရော့၊ ဒီဆေးပေါ့လိပ်တွေကို အသာချိုးပြီး အတွင်းက စနက်တံနဲ့ တွတ်ပီကို ဆွဲထုတ်ကြ' ထွန်းမြင့်၏ အသံသည် တစ်ဖန် ထွက်ပေါ်လာပြန်ပါသည်။

'ရဲဘော် ကြာလှနဲ့ သုံးယောက်က ဒိုင်းနမိုက်ဂိုဒေါင်၊ မော်တာဆန်ဂိုဒေါင်၊ ရိုင်ဖယ်ယမ်းတောင့်ဂိုဒေါင်နဲ့ ရိက္ခာဂိုဒေါင်ကို တစ်ဦးစီ တာဝန်ယူပြီး ဖောက်ခွဲဖို့ အသင့်ပြင်။ ခင်ဗျားတို့ အုတ်ခဲပုံ ဒိုင်းနမိုက်ထောင့်ရဲ့အလယ်မှာ တွတ်ပီတပ်စရာ အပေါက်ရှိတယ်၊ သေသေချာချာစမ်းကြည့်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ တွေ့ပါပြီ ဆရာကြီး။ စောစောက ခွာထားပြီးပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့အတွက် စိတ်ချပါ။ ဆရာကြီးတို့သာ ထွက်ပေါက်ရအောင် အရင်စီစဉ်နှင့်ပါ'

ကြာလှ၏အထံမှ ဖြေဆို လေသည်။

'ရဲဘော် ထွန်းဖေခေါင်းဆောင်တဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့က ရဲဘော် ကြာလှတို့ အန္တရာယ်ရှိရင်၊ ရန်သူတွေလက်ဦးလို့ ဝိုင်းလာရင် အသေခံတပ်အဖြစ်နဲ့ နာနတ်ယိုဘူး လက်ပစ်ဗုံးတွေနဲ့ ခံထုရမယ်။ နာနတ်ယိုဘူး အဝိုင်းဘေးမှာ စနက်တံတပ်ဖို့ အပေါက်တွေ့ရဲ့လား ရဲဘော်ထွန်းဖေ'

ထွန်းမြင့်၏ အမိန့်သံတစ်ရပ်သည် ထွက်ပေါ်လာသည်။ တွင် 'တွေ့တယ် ဆရာကြီး၊ နောက်တစ်ခု တပ်ပြီးပါပြီ အားလုံးအသင့်'

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်နဲ့ ရဲဘော်နှစ်ယောက်က ထွက်ပေါက် ခဝါဘီရုံးနဲ့ စစ်ဗိုလ်တွေစခန်းကို စတင်ဆော်လိုက်မယ် ဒုတိယတာဝန်က ရဲဘော် ကြာလှတို့အဖွဲ့၊ တတိယတာဝန် ရဲဘော် ထွန်းဖေတို့အဖွဲ့။ လုပ်ငန်းစဉ် နားလည်ပြီလား။ ရင် မေးကြ၊ အချိန်တစ်မိနစ်ပေးမယ်'

'အားလုံးသိပါပြီ ဆရာ' နောက်ဆုံးပိတ် အသံသဲ့သဲ့ ကလေးသာလျှင် ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

ခြေသံမကြားအောင် ဖော့၍ နင်းကာ လူစုခွဲလျက် တက်သွားသော ဂျပန်ကူလီတစ်သိုက်၏ သဏ္ဌာန်များမှာ နက်လှောကြားဝယ် ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပျောက် သွားပါတော့သတည်း။

အမှောင်ထုကား မင်းမူခြယ်လှယ်လျက် တစ်လောက ၌ ဖိုလ်ကျနေပါသည်။ သို့ရာတွင် အမှောင်၏ အစွမ်းဆုံး အခြေအနေမှာ မုချမသွေ ပြောင်းလဲလာကြမည်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

'ဗောင်'ဟူသော ခြောက်လုံးပြူး ကျည်ဆန်လိုလို ဖယ်ကျည်ဆန်လိုလို ပေါက်ကွဲသံတစ်ချက်သည် တိတ် နေသော သန်းခေါင်ယံကာလကို ရုတ်တရက်အတွင်း ဖြို လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် တစ်ဆက်တည်းလိုလိုပင် 'မီး မီးလောင်တယ်၊ မီးမီး'ဟူသော အလန့်တကြား အော်ဟစ်သံ ပေးသံများသည် ဂျပန်လက်နက်ရုံင်းအတွင်းမှ တစ်ခဲ တည်း ပေါ်ထွက်လာပြီးနောက် မရှေးမနှောင်း အတွင်းမှ တဒေါင်ဒေါင် ရိုက်တီးလိုက်သော သံချောင်းခေါက်၍ မီး အချက်ပေးသံများသည် ပဲ့တင်ထပ်၍ ပေါ်ထွက်လာ သည်။

ကင်ပေတိုင်ရုံးနှင့် ကပ်လျက် ကင်းစောင့်နေသော စစ်သားနှစ်ဦး၏ အော်ဟစ်ကာ ခဝါဘီတို့ အိပ်နေရာသို့ ၍ နှိုးလိုက်သည့် အသံများနှင့်အတူ ကင်ပေတိုင်ဗိုလ် ခဝါ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များ၊ လက်နက်ရုံတာဝန်ခံအပြင် အိပ်မှုန်စုံ နှင့် မောင်မောင်ခင်တို့သည် အလန့်တကြား အိပ်ရာမှ တံခါးပေါက်မှ အပြင်သို့ တိုး၍ ထွက်လာကြပါသည်။

ရုတ်တရက် အတွင်း၌ အိမ်တံခါးပေါက်ရှိရာသို့ ပြင်းပြင်းနှင့် ကျရောက်လာသော ဒန်ရောင် နာနတ်ယိုဘူး လုံးကို တွေ့လိုက်ရပြီးနောက် 'ဝုန်း'ဟူသော ပဲ့တင်ထ မီးရှည်လောင်ကွဲသံကြီးတစ်ချက်သည် ညဉ့်နက်လှာကို ပို နိုင်နိုင်ကြီး ဖြိုခွင်းဖျက်ဆီးလိုက်ပါတော့သည်။

သံဆူးကြိုး တံခါးမကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ကင်း ဂျပန်နှစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း၊ ခဝါဘီတို့ လူသိုက် ခဝါဘီ၏ ရုံးခန်းပြုလုပ်ထားသည့် အိမ်ကလေးသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗုံသံနှင့်အတူ ကောင်းကင်ယံသို့ မြောက်တက်လွင့်စဉ် သွားပါတော့သည်။

မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အမှောင်ထုသည် ရုတ်တရက် အတွင်း ပြန့်၍ နေရာယူကာ လက်နက်ရုံ စခန်းတစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားပြန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဂိတ်ပေါက်အဝမှ ဖြတ်၍ အပြင်လောကဆီသို့ ပြေးလွှားသည့် လူတစ်စု ခြေသံများသည် တဖုတ်ဖုတ် ပေါ်ထွက်လာပြီး လက်နက်ရုံအတွင်းမှ မှန်းကာ ဆက်၍ ပစ်ခတ်လိုက်သော လက်နက်ရုံစောင့် ဂျပန်စစ်သားများ၏ သေနတ်သံများကိုလည်း ဂိတ်ပေါက်ဝဆီသို့ ထိမှန်ကျက်ခတ်သံများအနေနှင့် ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

'ဒီဘက်ကို-ဒီဘက်ကို ရဲဘော်တို့'ခပ်အုပ်အုပ်ခေါ်၍ ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးထွက်လာသော ဆရာ ထွန်းမြင့်၏ အသံနောက်မှ 'ကြာလှအဖွဲ့ရောက်ပြီ၊ ထွန်းဖေတို့အဖွဲ့ရောက်ပြီ ဆရာထွန်းမြင့်' ခပ်တိုးတိုး သတင်းပို့သံများသည် ထွက်ပေါ်လာပြန်ပါသည်။

မြို့အပြင်ဘက်သို့အရောက် ဆရာ ထွန်းမြင့်နှင့် ရဲဘော်များသည် ချုံကောင်းကောင်းတစ်ခုကို ကွယ်၍ နောက်ပိုင်းအခြေအနေကို နားစွင့်နေကြပါသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း၌ကား မြေကြီးလှုပ်ကို ကိုင်၍ လှုပ်လိုက်သလို သိမ့်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ဆက်တိုက် ပေါက်ကွဲသံကြီးများသည် တစ်ခဲနက်တည်းတည်း တက်သွားလေတော့သည်။

ဆရာ ထွန်းမြင့်၏ သက်ပြင်းချသံနှင့်အတူ 'ကိုင်း ကျုပ်တို့ သပြေပင်စခန်းကိုအရောက် ချီတက်ရမယ်။ နောက်က ဂျပန်တွေလိုက်လာရင် လက်နက် နာနတ်ယိုနဲ့ ထုလွှတ်ဖို့မမေ့နဲ့။ ရှေ့နောက်ဝဲယာကြည့်ပြီး ချီတက်ကြမယ်'

သစ်ရွက်ခြောက်များကို ဖော့၍ နင်းကျော်သွားသည့် တော်လှန်ရေးရဲဘော်များ၏ ခြေသံများသည် မြေကြီးထက်၌ ဝင့်ကြွားလာအောင် မြေသို့နင်းနေသည့်ပမာ ညီညာဖြဖြရှိလှတော့သည်။

❑

တောတစ်ခု၏အလယ် ကျယ်ပြန့်သော တဲကြီးရှေ့၌ ဗမာ့တပ်မတော်သား ရဲဘော်များသည် စစ်ရေးစစ်ရာ ပြင်ဆင်နေကြပါသည်။ ယာယီတောစခန်း၏ ရှေ့တည့်တည့် အလံတိုင်ထိပ်၌ အနီရောင်အလံတော်ဝယ် ငါးမြှောင့် ကြယ်ဖြူတစ်ပွင့်သည် လေညင်းကလေး သုတ်ဆော်လိုက်တိုင်း တဖျပ်ဖျပ် ကွန့်မြူးနေပါတော့သည်။

တဲကြီးအတွင်း၌ မြေပုံတစ်ချပ်ကို ဝန်းရံလေ့လာနေကြသော ဗမာ့တပ်မတော် စစ်ဗိုလ်အဖွဲ့ကိုလည်း တွေ့နိုင်ပေသည်။ တစ်ခဏလေးအတွင်း၌ အပြင်မှာ ဆက်သားရဲဘော်တစ်ဦး ခပ်သွက်သွက် ခြေလှမ်းများဖြင့် တော်လှန်ရေးရုံးထဲသို့ ဝင်သွားပြီး 'ဆရာကြီး ထွန်းမြင့်နဲ့အဖွဲ့ တပ်စခန်းကို ရောက်လာပါပြီ ဗိုလ်မှူး'

တပ်မှူး၊ ဗိုလ်မှူးအပေါင်းတို့သည် ရုတ်တရက် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားကြပုံဖြင့် 'ခေါ်ခဲ့ပါဟေ့၊ မြန်မြန်အောင်ပွဲသတင်းတွေ ကြားရချည့်သေးရဲ့ဗျို့'

ဂျပန်ကူလီအဖြစ် လျှို့ဝှက်စွာ အမှုထမ်းခဲ့သော တပ်ကြပ်ကြီး ထွန်းမြင့်နှင့် ရဲဘော်တစ်သိုက်သည် စုတ်ပြတ်နေသော အဝတ်အစားများဖြင့် ပြုံးရွှင်နေသည့် မျက်နှာကြီးတွေကို အထင်းသားဖော်လျက် တပ်ရင်းရုံးဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်လာကြသည်။ ရုံးအကြပ်များ ရဲဘော်များသည် ဝမ်းသာအားရဖြင့် 'ဟော ဂျပန်ကူလီတွေကွ၊ မာစတာတွေရော မပါဘူးလား။ လက်နဲ့ပခုံး တော်တော်နာရဲ့လား၊ ကူလီလုပ်ရတာ' တစ်ယောက်တစ်ခွန်း နှုတ်ဆက်ရင်း နောက်ပြောင်ကျီစယ်ကြလေသည်။

တပ်မှူးရှေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ ဆရာ ထွန်းမြင့်သည် နောက်ပါရဲဘော်များကို 'သတိ'ဟူ၍ အမိန့်ပေးကာ ခြေစုံရပ်စေပြီး 'တပ်ကြပ်ကြီး ထွန်းမြင့်နဲ့ ရဲဘော်ငယ်များ ရန်သူပစ္စည်း ခွန်အားဖျက်ဆီးရေးလုပ်ငန်းမှ အောင်မြင်စွာ ဖျက်ဆီး တိုက်ခိုက်ပြီး ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပါပြီ။ အားလုံးအသင့်ရှိပါတယ်'

တပ်ရင်းမှူးသည် တပ်ကြပ်ကြီး ထွန်းမြင့်၏ ပခုံးကို အားရပါးရပုတ်၍ 'သက်သာ'ဟု အမိန့်ပေးပြီး 'အေးဗျာ၊ ကျုပ်တို့ဆီက နာနတ်ယိုဗုံးနဲ့ အုတ်ခဲဒိုင်းနမိုက်တွေကို ရဲဘော်တို့ လက်ထဲကို ရောက်မှရောက်ပါ့မလားလို့ တထိတ်ထိတ်နဲ့ စွန့်ပြီး ပြည်သူ့စစ်အမျိုးသမီး ဒေါ်ဖွားတင်ကို လွှတ်ပြီး ပို့ခိုင်းလိုက်ရတယ်။ ဒီက ငလျင်လှုပ်သလို အသံကြီးကြားမှ ကျုပ်တော့ စိတ်အေးတော့တယ်'

'ငပုတွေအားလုံး ပြောင်သွားတာပဲ။ ဗိုလ်မှူး ဒီကပို့လိုက်တဲ့ နာနတ်ယိုဗုံးနဲ့ နာနတ်ယိုဘူး အစစ်ဟာ ရုတ်တရက် ခွဲလို့မရဘူးဗျ။ ပြီးတော့ အုတ်ခဲဒိုင်းနမိုက်ကလည်း တကယ်အုတ်ခဲအစစ်ပါပဲခင်ဗျာ။ ဒါတွေ ဗိုလ်မှူးတို့ ဘယ်ကရသလဲ' တပ်ကြပ်ကြီး ထွန်းမြင့်သည် ဝမ်းသာအားရ မေးလိုက်ရာ တပ်ရင်းမှူးသည် သူ၏ ရုံးအဖွဲ့ဝင်များကိုကြည့်ကာ တဟဲဟဲရယ်ရင်း…

'ဘယ်က ရ,ရမှာလဲဗျာ၊ ဒါတွေဟာ ငပုတွေပစ္စည်းဗျ။ ဒီဂျပန်တွေ ဗမာနိုင်ငံထဲကို ဝင်မယ်လုပ်နေတုန်းက ဗြိတိသျှကို ပြောက်ကျားတိုက်ဖို့ တမင်ကလာလုပ်ပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေဖြစ်တဲ့ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်တွေကို ပေးလိုက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ပစ္စည်းလေ။ ခုတော့ သင်းတို့ပေးလိုက်တဲ့ လျှို့ဝှက်လက်နက်ကို သင်းတို့ ဖက်ဆစ်တွေအပေါ် ပြန်သုံးပြီး ငါးကြင်းဆီနဲ့ ငါးကြင်းကောင်တွေကို ကြော်လိုက်ရတာဗျာ'

တပ်စခန်းတစ်ခုလုံး ရဲဘော်များ၏ သဘောကျပြီး ဟားတိုက်၍ ရယ်မောသံများမှာ တစ်တောလုံး လွှမ်းမိုးသွားပြန်ပါတော့သည်။

■

ဗိုလ်တာရာ၊ရဲဘော်သုံးကျိပ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘောဝင်းမော် – အကျိုးကျေးဇူး

ဝါဆိုလမို့
ကျွဲပုသိမ်မှာ — ချင်းတွင်းမြစ်ရေ
ဆုတ္တေထက် — သိသိသာသာ
အသက် — တိုးလာပေပြီ။
ဆယ်နှစ် — မြစ်ရေနည်းပါးချိန်
နီးပါး — ကာလတွေတုန်းက
ကြီးသော — ဟုမ္မလင်းမြို့
အစ်မအရွယ် — အောက်ဘက်နားလောက်
ဖြစ်သလို — အထိသာ ခရီးသည်များကို
ရုပ်ရည်ကို — ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ရသည့်
ကြည့်လိုက် — ရေယာဉ်မှူးကြီး၏
ပြန်တော့ — ရင်ထဲမှာ ခုလို
လည်း — မိုးရာသီတွင် အဆန်ခရီး
အသားလေး — အစုန်ခရီး ခရီးရှည်ကြီး
ဖြူပါသည် — မောင်းနှင်ရဘာ
ဆိုရုံမှလွဲ၍ — စိတ်လက်ပေါ့ပါးသလို
မျက်နှာကျ — ခံစားရသည်။
ခွက်တက်တက် — လမ်းမှာ
မျက်ပေါက် — သောင်တင်သောင်ငြိမှာ
ကျဉ်းကျဉ်း — သိပ်မစိုးရိမ်ရတော့ပေ။
လက်ပြင် — မနေ့ကပင်
ကိုင်းကိုင်း — ရေယာဉ်မှူးကြီး
ခါးနှင့် — ဦးစီးသည့်သင်္ဘောကြီးသို့
တင်ပါး — စက်ခန်းအုပ်ဘာဝန်ယူဖို့
တစ်သား — ရန်ကုန်မှ ရောက်လာခါစ
တည်း — စက်ဆရာလေးကလည်း
မုံရွာမြို့မှ
သင်္ဘောထွက်လာကတည်းက
ဟိုငေးဒီငေးနှင့်
ဒေသအသစ်၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနေအထားကို လေ့လာမှတ်သားနေသည်။ ဟိုယခင်က သူ ကျင်လည်လှုပ်ရှားသွားလာခဲ့သော မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသနှင့်တော့ မြင်ကွင်းမြင်ကွက်တွေက မတူလှပေ။

မုံရွာမှ သင်္ဘောစပြီး ထွက်လာခါစတုန်းက သင်္ဘောစက်ခန်းထဲမှာ မိနစ်နှစ်ဆယ်သာသာ သူရှိနေခဲ့ပြီး စိတ်ချရသော အနေအထားရောက်မှ သူ့လက်ထောက်စက်ဆရာနှစ်ဦးဖြစ်သည့် ကိုအောင်ကျော်သန်းနှင့် ကိုစိုးမင်းအောင်တို့ကို တာဝန်လွှဲပေးခဲ့ကာ ပွဲစင်ရှိရာသို့ သူတက်လာခဲ့သည်။ ပွဲစင်ခန်းတွင် ပွဲကိုင်သမား ဦးရွှေကျန်နှင့် ရေယာဉ်မှူးကြီး ဦးမောင်နီတို့က ဂရုတစိုက် လမ်းကြောင်းဖွေရှာ မောင်းနှင်နေကြတာ တွေ့လိုက်ရသည်။ တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင်နှုန်း ၁၂ မိုင်နှုန်းဖြင့် မနက်စောစောကတည်းက မုံရွာမြို့မှ စတင်ခရီးနှင်လာခဲ့သော သင်္ဘောကြီးက ရွာကြီးတစ်ရွာကို ဖြတ်သန်းစတွင် ဦးရွှေကျန်က ပွဲကိုင်နေရာမှ စက်ဆရာလေးကို လှမ်းပြောသည်။

‘ဟော ဟိုရွာကြီးဟာ ညောင်ပင်ကြီးရွာတဲ့၊ ဆားလင်းကြီး မြို့နယ်ထဲက ရွာကြီးတစ်ရွာပေါ့’

ဟု ပြောပြသည်။ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ရွာ၏ဝန်းကျင်တစ်ခွင် ရိုးရိုးလှေလေးတွေ၊ စက်လှေတွေအပြင် ကားသမားများကို ဟိုဘက်ကမ်းနှင့် ဒီဘက်ကမ်း ကူးတို့ပို့ပေးနေသော ‘ဖက်’ သင်္ဘောကြီးကိုလည်း တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ တရွေ့ရွေ့နှင့် ခရီးဆင့်လာခဲ့ကြတော့ လက်ခုပ်ပင်ရွာ၊ အောင်မိုးရွာ၊ မင်းဒေါင့်ရွာတို့ဆီသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ သစ်ဖောင်၊ ဝါးဖောင်နှင့် ကျောက်မီးသွေးလှေတွေ ကပ်ထားသော ‘အလုံ’ ရွာကြီးကလည်း စည်စည်ကားကား။ ခရီးသည်တင် သင်္ဘောကြီးကိုမြင်တော့ အလုံနှင့် ဟိုဘက်ကျောက်မျက်ရွာများမှ ဈေးလှေတွေက ဝိုင်းအုံကပ်လာကြပြန်သည်။ လှေတွေက ဈေးသည်တွေကို လာပို့ပေးပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှ ခရီးသည်တွေကလည်း ဈေးသည်တွေဆီက ဝယ်ကြစားကြနှင့် စည်စည်ကားကား ဖြစ်သွားသည်။

ယောက္ခမကြီး
အားဖန်
ကလည်း
သမက်ဖြစ်သူ
ဆုငွေကို
သူ့သမီးနှင့်
ပတ်သက်၍
ကြိုတင်ပြီး
သတိပေး
စကား
ပြောထားတာ
လေးတွေ
ရှိသေးသည်
သမီးနှင့်
အမေ
စိတ်ထားချင်း
အလွန်
တူကြသည်ဟု
ဆို၏

ထမင်းဟင်း၊ မုန့်ပဲသရေစာ လာရောင်းသော ဈေးသည်အမျိုးသမီးများ၏ စွန့်စားမှုကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရပြန်သည်။ ဈေးရောင်း၍ ပြီးပြီမို့ သူတို့အားလုံး ရေထဲသို့ တဝုန်းဝုန်း ခုန်ဆင်းသွားကြပုံက ထူးဆန်းလွန်းလှသည်။ ခေါင်းပေါ်မှာ ရွက်ထားသော ဈေးတောင်းကို ရေလုံးဝ မစိစေဘဲ ရေထဲမှာ ကိုယ်ဖော့ကာ ရေစုန်မျှောပြီး ကိုယ့်ရွာကိုယ် ရောက်သည်အထိ ကျွမ်းကျင်လှစွာ ပြန်သွားကြခြင်းပါလား။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး၊ မတွေ့ဖူးသော အတွေ့သစ်ပါလား။

‘ဦးလေးတို့ ဟောဒီ ချင်းတွင်းလိုင်းမှာ သင်္ဘောစပြီး လိုက်ခါစတုန်းက ဦးလေးတို့နဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် လက်ထောက်ရေယာဉ်မှူးတစ်ယောက်ဟာ လူပျိုကြီးဘဝနဲ့ အကြာကြီး နေခဲ့ပြီးခါမှ သူ ဖူးစာကလည်း ဆန်းကြယ်တယ်လေ’

ဟု ရေယာဉ်မှူးကြီး ဦးမောင်နီက စက်ဆရာလေးကို စကားစလိုက်တော့ စိတ်ဝင်စားစွာ နားစွင့်လိုက်မိသည်။

‘ခုလိုပဲ သင်္ဘောပေါ်မှာ ဈေးတက်ရောင်းလိုက်၊ ပြန်ပြီး ရေထဲခုန်ဆင်းသွားလိုက် လုပ်နေတဲ့ ဈေးသည် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ပါမြင်ပါများတော့ သူတို့ချင်း ခင်သွားကြပြီး နောက်တော့ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ကြတယ်။

ဦးလေးရဲ့ လက်ထောက်
ယာဉ်မှူးက သူ့မိန်းမကို အ
လို စွန့်စွန့်စားစား ဈေးရောင်း
မခိုင်းတော့ဘဲ သူ့ဇာတိရွာ
နေပြီး မုံရွာမှာ အခြေချ
တယ်။ မုံရွာကမ်းနားပိုင်း
ကုန်စုံဆိုင်လေးဖွင့်ပေးခဲ့တယ်
သူကတော့ သင်္ဘောဆ
လိုက်နေတာပေါ့လေ။
မိုးတွင်းကြီးပဲ ဦးလေး
သင်္ဘောဟာ ခရီးသည်
ရော၊ ကုန်သည်တွေ
တင်ပြီး မုံရွာကနေ လေး
ငါးဆယ့်လေးမိုင်ဝေးတဲ့
မြို့အထိ အသွားအပြန်
ရက်ခရီး ထွက်လာတော့
လက်ထောက် ရေယာဉ်မှူး
မိန်းမကလည်း ကိုယ်
အရင့်အမာကြီးနဲ့ပေါ့။
ဘက်လည်း ရောက်ဖူးအောင်
ပြီးတော့ လမ်းမှာ ခရီးသည်
တွေကို ကုန်လေး ဘာ
လည်း ရောင်းရအောင်ဆို
မလိုက်စဖူး သင်္ဘောနဲ့
တစ်ခေါက်ပေါ့လေ လို
လာခဲ့တယ်။ မော်လိုက်မြို့
အလွန် ပန်းသာရွာနားလည်း
ရောက်ရော၊ ရုတ်တရက်
ဖွားဖို့ အကြောင်းပေါ်လာ
နဲ့ သင်္ဘောပေါ်မှာ ပါလာ
ခရီးသည်တွေထဲက သူနာ
ဆရာမတစ်ယောက်
အညီနဲ့ မီးဖွားပေးရတာ
ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမ
ကွ။ သားယောက်ျားလေး
မွေးတာ၊ မအေရော က
လေး ကျန်းကျန်းမာမာပဲ။
တမ်းစဉ်လာအရ အဲဒီလို
သွားရင် သင်္ဘောပေါ်မှာ
ကလေးမီးဖွားရင် အစိုး
ဆုငွေပေးတာလည်း သူတို့
လိုက်သေးတယ်။ အဲ
ကြောင့် လက်ထောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဉ်မှူးနဲ့ သူ့မိန်းမက လေးရဲ့ နာမည်ကို ဆုငွေ ပေးလိုက်ကြတယ်'

ဟု ရေယာဉ်မှူးကြီးက ပြောပြသည်။

'ဒီကလေးက တော် တော် ထူးခြားတာပဲနော် ဦးလေး'

ဟု စက်ဆရာလေးက ပြောတော့ ရေယာဉ်မှူးကြီး က ပြုံးပြီး…

'အဲဒီ့ လက်ထောက်ရေ ယာဉ်မှူး လုပ်သက်ပြည့် ပင် စင်ယူတဲ့အချိန်မှာ ဒီကလေး က ဆယ်တန်းဝင်ဖြေတဲ့နှစ် ဆယ်တန်းတော့ မအောင် လိုက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အဖော် ကောင်းလို့ဆိုပြီး ချင်းတွင်း ဘက်တက် ဥရုမြစ်ထဲမှာ ရွှေ ကျင်တဲ့အလုပ် သွားလုပ် လိုက်တာ သူဌေးသမက် ဖြစ် သွားပြန်ပါလေရော'

ဟု ပြောပြပြန်သည်။

'ဒါဆိုရင် သူက အခု ဥရုမြစ်ထဲမှာ ရွှေလုပ်ငန်းရှင် ကြီးပေါ့၊ ဟုတ်လား ဦးလေး'

ဟု စက်ဆရာလေးက မေးမိသည်။

'ခဏလောက်ပဲ သူ့ကို သူ့ သူဌေးက ဥရုမြစ်ထဲမှာ ရွှေကျင်တဲ့လုပ်ငန်း လုပ်ခိုင်း တာပါ။ သူ့ကို သူဌေးက သူယုံတပည့်ရင်းလို သဘော ထားပြီး သူဌေးရဲ့ မိန်းမဆုံး တော့ ရွှေလီကို ခေါ်သွား တယ်။ သူဌေးနာမည်က မြန်မာနာမည် မဟုတ်ဘူး။ အားဖန်တဲ့။ တကယ့် ပြည် ကြီးသားစစ်စစ်ကြီး။ ဗမာ စကားတောင် ပီပီသသ ပြော တတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အားဖန်က ရွှေလီမှာနေတာ။

ရွှေလီမှာ သူ့ရဲ့ ရွှေရောင်းတဲ့ ဆိုင်ကြီး ဖွင့်ထားတာတဲ့။ သူ့ မိန်းမ ဆုံးသွားတဲ့အချိန်မှာ မိတဆိုး သမီးတစ်ယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ ကျဲယွီတဲ့။ သူတို့လူမျိုး အသိုင်းအဝိုင်းထဲ မှာတော့ ကျဲယွီလို့ မခေါ်ဘဲ၊ အကျဲလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်တဲ့။ သူဌေးကြီး အားဖန်က မအေ မရှိရှာတော့တဲ့ သူ့သမီး အကျဲ မှာ တာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်ဖို့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်တော့ ရှိမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုပြီး တပည့် အရင်း ဆုငွေနဲ့ အကျဲကို ရွှေ လီမှာပဲ လက်ထပ်ပေးလိုက် တယ်။ ပြီးတော့ လင်မယား နှစ်ယောက် ရွှေလီက ရွှေဆိုင် ကို တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်ကြဆို ပြီး သူကတော့ အရောင်း အဝယ်ကိစ္စနဲ့ ချင်းတွင်းဘက် ဆင်းလာလိုက်၊ ဥရုမြစ်ထဲမှာ နေလိုက်နဲ့ပေါ့လေ။ ကူးချည် သန်းချည် လုပ်နေတာပေါ့'

ဟု ရေယာဉ်မှူးကြီးက ပြောပြသည်။

'သားလေးက သူဌေး သမက် ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ဦးလေးတို့မိတ်ဆွေ လက် ထောက်ရေယာဉ်မှူးကြီးတို့ လည်း အဆင်ပြေသွားကြမှာ ပေါ့နော်'

ဟု စက်ဆရာလေးက မေးတော့ ရေယာဉ်မှူးကြီး က…

'အေး၊ သူတို့တစ်တွေ ဘာတွေကြုံရတွေ့ရလဲဆိုတာ ငါတို့သင်္ဘော မုံရွာကို ပြန် ရောက်တဲ့အခါကျရင် မင်းကို အဲဒီအဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး အိမ် အလည်ခေါ်သွားတဲ့ အခါကျမှ မင်းမေးကြည့်ပေ တော့။ သူတို့ကိုယ်တိုင် ပြော ပြတာ နားထောင်မှ သိပ်သံ ဝေဂရဖို့ ကောင်းတာကွ။ မုံရွာကို သင်္ဘောဝင်ပြီးရင် မင်းနဲ့ငါ တစ်ရက်တော့ လမ်း လေးဘာလေးလျှောက်ရင်း သူတို့ဆီ သွားလည်ကြတာ ပေါ့ကွာ။ သဘောကောင်း ကြပါတယ်။ ခုထိလည်း သူတို့ဘာသာသူတို့ အိမ်မှာ ကုန်စုံဆိုင်လေးဖွင့်ပြီး ခြိုးခြိုး ခြံခြံနေကြစားကြတာပါပဲ'

ဟု ပြောသည်။

'အဲဒီလက်ထောက် ရေ ယာဉ်မှူးက အငြိမ်းစားယူ သွားပြီဆိုတော့ ဦးလေးတို့ ထက် လုပ်သက်စောပုံရတယ်'

ဟု စက်ဆရာလေးက မေးတော့…

'ဟုတ်တယ်ကွ၊ ဦး လေး တက်မကိုင်အဆင့်မှာ ကတည်းက သူက လက် ထောက်ရေယာဉ်မှူး ဖြစ်နေပြီ လေ။ ဦးလေးက သူ့ထက် အသက်ရော၊ လုပ်သက်ပါ ဝါငယ်ပါတယ်။ သူ ပင်စင် ယူသွားတာ ကြာပြီလေကွာ'

ဟု ပြောပြသည်။

❑

မုံရွာမြို့၏ ကမ်းနား လမ်းမှာ သစ်ပင်ရိပ်တချို့ ကြောင့် အာဝါသကောင်းလှ ၏။ ညနေခင်းမို့ မြစ်ပြင်လေ တညင်းညင်းတွင် အေးစိမ့် စိမ့်လေးလည်း ခံစားရသည်။ ရေယာဉ်မှူးကြီးနှင့် စက် ဆရာလေးတို့ စကားတပြော ပြောဖြင့် လမ်းလျှောက်လာခဲ့ ရာ ခြံဝတွင် ကုန်စုံဆိုင် အမည်တစ်ခုကို ဆိုင်းဘုတ် လေးတင်ထားသည့် ခြံတစ် ခြံထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ ရှေးလက်ရာ နှစ်ထပ်တိုက် ဟောင်းကလေး ရှိနေပြီး အောက်ထပ်တွင် ကုန်ပစ္စည်း မျိုးစုံ ခင်ကျင်းရောင်းချတာ မြင်ရသည်။ အပေါ်ထပ်မှာ တော့ အငြိမ်းစားလက် ထောက် ရေယာဉ်မှူးတို့ ဇနီး မောင်နှံ နေကြသည်ကို သတိ ထားမိသည်။

'သူတို့လည်း အသက် အရွယ် ရလာကြပြီဆိုတော့ ဆိုင်လုပ်ငန်းအတွက် သူတို့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေထဲက စိတ်ချရတဲ့ တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စတော့ ခေါ်ထား ရတာပေါ့ကွာ၊ လူကြီးတွေ အတွက် ဆေးပေးမီးယူလည်း ဖြစ်တာပေါ့'

ဟု ဈေးဆိုင်ကို လှမ်း ကြည့်ရင်း ရေယာဉ်မှူးကြီး က ပြောပြသည်။ အပေါ်ထပ် တက်သွားကြတော့ အဘိုး ကြီးရော အဘွားကြီးပါ ဝမ်း သာအားရပါပဲ။

'ဟောဒါက မကြာ သေးခင်ကမှ ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောကို စက်ခန်းအုပ် အဆင့်နဲ့ ပြောင်းလာတဲ့ စက် ဆရာလေးပါပဲဆရာ။ ဒီတစ် ခေါက် မုံရွာက ခန္တီးကိုသွား ရင်း လမ်းမှာ သင်္ဘောပေါ် တက်ရောင်းတဲ့ ဈေးသည် တွေအကြောင်း စကားစပ်မိ ရင်း ဆရာတို့ မိသားစုကို သတိရလိုက်တာနဲ့ သူ့ကို နည်းနည်းပါးပါး ပြောပြ တော့၊ သူက ဆရာ့သားလေး ရွှေလီအထိ ရောက်သွားရ တာကို စိတ်ဝင်စားနေပါ တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ဆရာတို့ဆီလည်း ရောက်ဖူး အောင်ရယ်၊ ဆရာ့ပြောပြဖူး

www.burmeseclassic.com

တဲ့ သံဝေဂရစရာအကြောင်း တွေရယ်ကို ဆရာကိုယ်တိုင် ပြန်ပြောတာ နားထောင်ဖို့ သူ့ကို ခေါ်လာခဲ့တာပါ'

ဟု ရေယာဉ်မှူးကြီးက ပြောတော့ အဘိုးကြီးရော အတွားကြီးပါ ပြုံးနေကြသည်။

'ဒီလိုပဲပေါ့၊ လောကမှာ တရားကို နှလုံးသွင်းရင် ဘာမှ စိတ်ဒုက္ခရောက်စရာ မရှိပါဘူး'

ဟု အဘွားကြီးကပြောတော့၊ အဘိုးကြီးကလည်း ကြေးကွမ်းအစ်ကလေးနှင့် ရေနွေးကြမ်းဗန်းကို ချပေးရင်း...

'အသက်အရွယ်ရလာတော့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဟောင်းတွေ ခုလို လာလည်ရင် စကားပြောဖို့ အဖော်လေး ရှိသေးပါရဲ့ဆိုပြီး ငြီးငွေ့တာတွေ ပျောက်သွားတာပဲ'

ဟုဆိုကာ စောစောတုန်းက ရေယာဉ်မှူးကြီး အစဖော်ပေးထားသော အကြောင်းအရာလေးတချို့ကို ပြောပြပါတယ်။

❑

သူဌေးကြီး အားဖန်၏ ဦးစားပေး ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း ခံရသည့် တပည့်ရင်းဘဝမှ နေ့ချင်းညချင်းပင် တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးခဲ့သော ရွှေလီသို့ ရောက်ရှိကာ သူဌေးကြီး၏သမီး 'အကျဲ' နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ရပြန်သော ဆုငွေ အတွက် အရာရာမှာ အိပ်မက် သဖွယ် ဆန်းကြယ်နေခဲ့သည်။ သူဌေးကြီး၏ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော ဇနီး၏ အမည်ရင်းက ကျိုယွင်တဲ့။ သို့သော် အားလုံးက ဒီအဘွားကြီးအား သူ မကွယ်လွန်ချိန်အထိ

မိခင်ကြီး 'အကျို' ဆုံးပါးသွားပြီဆိုတော့ ဒီအိမ်ဂေဟာမှာ ကျန်ရစ်သူသမီး 'အကျဲ'က မိခင်ကြီး လက်ထက်က အတိုင်းပင် ကြင်နာစိတ် ကင်းမဲ့စွာဖြင့် အိမ်နံရံ ခေါင်မိုး မျက်နှာကြက်များတွင် ရောက်လာတတ်သော အိမ်မြှောင်များကိုပါ ရိုက်နှက် သတ်ဖြတ်ပစ်လေ့ရှိသည်

'အကျို' ဟုပင် ခေါ်ခဲ့ကြကြောင်း ဆုငွေ သိလိုက်ရသည်။ ခမ်းနားထည်ဝါလှသော ခြံဝင်းနှင့် တိုက်အိမ်ကြီး၏ ဧည့်ခန်းတွင် ယှဉ်တွဲကာ အားဖန်နှင့် အကျိုတို့၏ ဓာတ်ပုံကြီးကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ဆုငွေကား ဤအိမ်ဤဂေဟာကြီးသို့ ရောက်ပြီး ချိန်မှစ၍ မြန်မာလို စကားသံများ မကြားရတော့ဘဲ မြန်မာလို မပြောတတ်ပြောတတ်၊ မပီကလာ ပီကလာ ပြောနေသော အကျဲတို့၏ စကားသံများနှင့်သာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရသည်။ ဆုငွေလက်ထပ်လိုက်ရသော ဇနီးဖြစ်သူ အကျဲ (ခေါ်) ကျဲယွီမှာ ဆုငွေထက် အသက်ဆယ်နှစ်နီးပါး ကြီးသော အစ်မအရွယ်ဖြစ်သလို ရုပ်ရည်ကို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လည်း အသားလေးဖြူပါသည်ဆိုရုံမှလွဲ၍ မျက်နှာကျ ခွက်တက်တက်၊ မျက်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်း၊ လက်ပြင်ကိုင်းကိုင်း၊ ခါးနှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်း ပြားချပ်ချပ်၊ ခြေဖဝါးခြေဖမိုး သေးသေးနှင့် ခြေကလည်း လမ်းလျှောက်လျှင် ခပ်ခွင်ခွင်။ သို့သော် စီးပွားရေးကိုတော့ အကွက်က ခပ်မြင်မြင်။ မိသားစုပိုင် ရွှေဆိုင်တွင် စာရင်းအင်း ကိုင်တွယ်တွက်ချက်ပုံကအစ လင်ယောကျ်ားဖြစ်သူ ဆုငွေကို လက်လွှဲသင်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသူ။ အိမ်မှာလည်း အိမ်ဖော်တွေကို ခိုင်းတာကအစ အကွက်စေ့စေ့၊ ချက်ကျကျ ခိုင်းတတ်စေတတ်သူ။

ယောက္ခမကြီး အားဖန်ကလည်း သမက်ဖြစ်သူ ဆုငွေကို သူ့သမီးနှင့် ပတ်သက်၍ ကြိုတင်ပြီး သတိပေးစကား ပြောထားတာလေးတွေ ရှိသေးသည်။ သမီးနှင့် အမေ စိတ်ထားချင်း အလွန်တူကြသည်ဟုဆို၏။ ကွယ်လွန်သူ အဘွားကြီး 'အကျို' က စိတ်မာသည်။ ခက်ထန်သည်။ အိမ်မှာ လိုင်စင်နှင့် ဗိုင်ငှဲ့တူးတူး လေသေနတ် တစ်လက်ကို အမြဲဆောင်ထားကာ နားလာသမျှ ကျေးငှက်တွေကို ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်လေ့ ရှိသူတဲ့။ ငှက်တွေရဲ့ အသံကို ဆူညံသည်ဟု

အ[illegible]ကွဲ့သားအမိက ယူဆပြီး
မ[illegible]အရော သမီးပါ [illegible]
[illegible]နတ်နှင့် ပစ်ခတ်တ[illegible]
ခြ[illegible]ပင်။ ပြီးတော့ အိမ်အ[illegible]
မွေ[illegible] ခွေး၊ ကြောင်လေးတွေ
ရှ[illegible]ါးလေးတွေကအစ လုံး[illegible]
ဝါ[illegible]နာမပါ။ ချစ်ခင်ကြင်[illegible]
တ[illegible]ခြင်းမရှိ။ တခြားခြံမှာ
က မ[illegible]က်စိလည် လမ်းမှာ
က[illegible] မိတို့ခြံထဲ ဝင်လာသ[illegible]
ခွေး၊ ကြောင်တွေကိုလည်း
အပြ[illegible]ရှင်းပစ်တတ်ကြသည်
ဆို၏။ မိခင်ကြီး 'အကျို' ဆုံး
ပါ[illegible]သွားပြီဆိုတော့ ဒီအိမ်ဂေ
ဟာမှာ ကျန်ရစ်သူသမီး
'အကျဲ'က မိခင်ကြီး လက်
ထ[illegible]ကအတိုင်းပင် ကြင်နာ
စိတ် ကင်းမဲ့စွာဖြင့် အိမ်နံ
ခေါင်မိုးမျက်နှာကြက်များတွ
ရောက်လာတတ်သော အိမ်
မြှောင်များကိုပါ ရိုက်နှက်
သတ်ဖြတ်ပစ်လေ့ ရှိသည်
တဲ့။ အိမ်မြှောင်တွေ
'အကျဲ'ငယ်ငယ်ကတည်း
ကြည့်မရ။ ရွံရှာစက်ဆုပ်
တ[illegible]သည်တဲ့။
အကျဲက အ[illegible]
အသောက်လည်း မက်[illegible]
တ[illegible]ဘာလွန်းသည်။ သ[illegible]
ငါးပုဇွန် ဟင်းလျာမပါ[illegible]
ထမင်းပွဲမပြင်ရဟု အိမ်[illegible]
[illegible]ကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ်
[illegible]ထားသည်မို့ သူ့အတွက်
အချိန်မီအောင် ချက်ပြုတ်[illegible]
ဆင်ပေးကြသည်။ အ[illegible]
မ[illegible]ချင်၍ထင်၏။ အကဲ
လည်း ဝေဒနာက ခပ်[illegible]
ထ[illegible]ကြောင့် ဆေးဝါးမျိုး[illegible]
မ[illegible]တ် မျိုချနေရသည်[illegible]
အ[illegible]မှာ ဆေးပုလင်းမျိုး[illegible]
တန်းစီနေသည်။ ခင်ပွန်း[illegible]
သူ ဆုငွေမှာ ဒီကိစ္စမျိုး[illegible]
အတွက် ဘာမှ စိတ်မ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ောင်းတာလှသော်ငြား ...သမီး လိုချင်စိတ်က ...တော့ ဖြစ်နေမိခဲ့သည်။ သို့ ...သော်လည်း ဆုငွေထက် ...သက်အရွယ် ပိုကြီးရင့် ...သော အကျဲမှာ သားသမီး ...မ မရနိုင်တော့ကြောင်း ...ရာဝန်က အတိအလင်း ...ပြောပြထားတော့ ဆုငွေ စိတ် ...ပျက်ရပြန်သည်။ စိတ်ပျက် ...သည့် ကြားထဲက ပြင်ပမှာ ...သွားသွားလာလာလည်း ...ပေါင်းအသင်းရယ်နှင့် ...အချိန်ဖြုန်း၍ မရအောင် ဇနီး ...ဖြစ်သူ အကျဲနှင့် ယောက္ခမ ...ဖြစ်သူ အားဖန်တို့က ဆုငွေ ...ကို အချိန်ပြည့် အလုပ်တွေနှင့် ...သားချကာ ရုန်းမထွက်သာ ...အောင် နှောင်ဖွဲ့ထားကြ ...သည်။ ဒေသနယ်မြေ အခြေ ...အနေအရ အကောင်းစား ရုပ် ...ရှု ပစ္စည်းမျိုးစုံကြားမှာ ထိ ...တွေ့နေထိုင် စားသောက်နေရ ...သော်ငြား ဆားမပါသော ...ဟင်းလျာနှယ် ဆုငွေ၏ ရင် ...ထဲဝယ် ပေါ့ပျက်ပျက်ကြီး ငြီး ...ငြီးငွေ့ငွေ့ နေ့ရောညပါ ခံစား ...နေရသည်။

သမီးနှင့် သမက်ကို ရွှေဆိုင်လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခု လုံးနဲ့ လွှဲအပ်ထားပြီး ဥရုမြစ် ဆိမှာကဲ့သို့သော စီးပွားရေး အကွက်အကွင်းများရှိရာသို့ ကြောခဏ ခရီးထွက်,ထွက် သွားတတ်သည့် ယောက္ခမ ကြီး အားဖန်တစ်ယောက် ကောက်ကာငင်ကာ 'ပါကင် ဆန်'ခေါ် ရောဂါကြောင့် ရွှေ လီမှာပင် အကောင်းဆုံး ဆေးရုံကြီးတက်ပြီး ကုသမှု ခံယူရပြန်တော့၊ ကိုယ်ခွဲမရှိ သော ဆုငွေအတွက် ချင်း တွင်းမြစ်တစ်ကြောနှင့် ဥရု ဘက်သို့ 'ရွှေလုပ်ကွက်'တွေ ကိစ္စအရ ခြေဦးပြန်လှည့်ရပြန် သည်။

အလုပ်တွေ မအားလပ် သည့်ကြားထဲမှ မိဘနှစ်ပါးရှိ ရာ မုံရွာမြို့သို့ ကတိုက် ကရိုက်ပင် ဝင်လာပြီး ကန် တော့သွားခဲ့သည်။ သူ မုံရွာ သို့ ခဏရောက်နေဆဲမှာပင် ရွှေလီရှိ 'အကျဲ'ထံမှ သတင်း တစ်ခု ဝင်လာသည်။ အားဖန် ဆုံးသွားပြီတဲ့။ သားဖြစ်သူ၏ ယောက္ခမ ဆုံးသွားပြန်ပြီဆို သည့် သတင်းစကားကြောင့် မုံရွာမှ ဖခင်နှင့် မိခင်တို့က စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိကြ သည်။ သူတို့ဘဝတွင် တစ် ခါမှ မမြင်ဖူးသေးသော 'အကျဲ'ဆိုသည့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်တော့ဖြင့် မိခင် ကြီး ဆုံးပါးပြီး မကြာမီ ဖခင် ကြီးပါ ဆုံးပါးသွားရပြန်ပြီမို့ အားငယ်နေရှာရော့မှာပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့က သား လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့နဲ့ လည်း ဆက်နွှယ်နေတယ်။ မိဘဝတ္တရားအရ အားပေး စကားတော့ဖြင့် သွားပြော သင့်တယ်ဟု အတွေးပေါ်မိ ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မုံရွာမှ သားလေးမပြန်မီ ဒီ ကိစ္စကို ပြောပြလိုက်ကြ သည်။

'အဖေတို့ အမေတို့ ခုလိုလိုက်ပြီး အားပေးနှစ် သိမ့်ကြမယ်ဆိုရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့'

ဟုလည်း သားလေး ဆုငွေက ပြောရှာသည်။ ထို့ ကြောင့် မိသားစုသုံးယောက် ကောက်ကာငင်ကာ မုံရွာမှ တစ်ဆင့် ခရီးအဆင့်ဆင့်ဖြင့် ရွှေလီသို့ ရောက်ခဲ့ကြရသည်။ ဟိုရောက်တော့ အားဖန်၏ ဈာပနအခမ်းအနားနှင့် ကြုံဆုံ ကြရသည်။ အတွေ့သစ် အမြင်သစ်များပေါ့လေ။ ဈာ ပနကိစ္စ ပြီးပြန်တော့လည်း သားလေးမှာ မနားရ။ ရွှေလီ က ရွှေဆိုင်ကိစ္စအတွက် နေ့ တိုင်းပင် မိုးလင်းက မိုးချုပ် အပြင်ထွက်နေရတာ မြင်ရ တော့ မိဘတွေက စိတ် မကောင်း။ အကျဲကတော့ ဖခင်ကြီး ဆုံးပြီးစမှာ ရတနာ ဆိုင်သို့ မသွားလိုသေးဟုဆို ကာ အိမ်မှာပင် အနေများခဲ့ သည်။ ထို့ကြောင့် မုံရွာသို့ မပြန်ကြသေးမီစပ်ကြားမှာ အမြဲတစေ တွေ့နေမြင်နေ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရသည်က ဆုငွေ၏ မိဘနှစ်ပါးနှင့် အကျဲ။

ဆုငွေ ရှေ့မှာဆို လျှင် ပြောစရာဆိုစရာရှိက ခြေဟန် လက်ဟန်ဖြင့်လည်း ပြသလို၊ မြန်မာလို မပီမသဖြင့် အကျဲ က အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး ဟု ခေါ်တတ်သည်။ ခုလို အကျဲခေါ်ပုံပြုပုံမျိုးကို သား ဖြစ်သူ ဆုငွေကလည်း ဘာ တစ်ခုမှ ဝင်၍ မသွန်သင်။ သြော်... သူ့အရပ်၊ သူ့ဇီဇ၊ သူ့မျိုးရိုး၊ သူ့ဓလေ့ပေပဲလေ ဟုသာ ဖြေသိမ့်လိုက်ကြရ သည်။ မနက်ပိုင်းမှ ညမိုး ချုပ်ထိ ဆုငွေအိမ်မှာမရှိတုန်း ပစ္စက္ခမှာ နိစ္စဓူဝ ဆုံစည်းနေရ သော အကြောင်းအရာများကို လည်း ယာယီကွန်းခို ဧည့် သည်ဘဝမို့ သားဖြစ်သူအား အဘိုးကြီး အဘွားကြီးက လုံးဝဥဿုံ နှုတ်တံခါးပြန် လည် မဖွင့်ဟမိကြပေ။

အိမ်မှာရှိသော အိမ်ဖော် ကောင်မလေး နှစ်ယောက်ကို ထောင့်စေ့အောင် အကျဲက လက်ညှိုးထိုးပြီး ခိုင်းသလို မျိုး ဒီအဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး ကိုပါ ခိုင်းစေလာတာ ကြုံ လိုက်ကြရသည်။ ဒါလည်းပဲ ဧည့်သည်ပဲလေ။ သားလေး မျက်နှာကြောင့် ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်း စားဟုပင် သဘောထား လိုက်ကြသည်။ သို့သော် အကျဲ၏ ခိုင်းစေပုံက နည်း လမ်းမကျ။ အိမ်မှုကိစ္စတစ်ခု ခုကို လုပ်ခိုင်းပြီးပါကလည်း တစ်ကြိမ်တည်းနှင့်မပြီး။ 'ဒါ ပြန်လုပ်ကြဦး' ဟုဆိုကာ ဘာ ကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ထပ်,ထပ်ပြီး ခိုင်းတတ်သော ဗီဇက အကျဲမှာ ရှိနေသည်။ ပြီးတော့ စားခါနီး သောက်ခါ နီးမှာ 'ဟန့်'တတ်သည့် အပြု အမူက အကျဲမှာ ရှိနေသည်။ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးက ထမင်းပွဲပြင်ပြီး ဟင်းခွက်ကို လက်အရွယ်မှာ... 'ဒါ မစား နဲ့၊ သွား ပြန်ထားလိုက်'ဟု ဟန့်တတ်သည့် အကျဲ၏ အပြုအမူက ခဏခဏ။ ကိုယ်အမူအရာ လူကြီးတွေ ရှေ့မှာပင် အိမ်ဦးခန်းတွင် စား ပွဲပေါ်ခြေတင်ပြီး ခြေသည်း လက်သည်း ညှပ်လျှင်ညှပ်နေ တတ်သည်။ ပြီးတော့ ဒီအိမ် မှာ ကန်တော့ဝတ်ပြုစရာ ဘုရားခန်းမရှိ။ ဘုရားမရှိ။ ပကတိ ဟင်းလင်းပြင်။

တစ်မနက် တွင်တော့ အကျဲက ဘာများ စိတ်ဘဝင် မကျ ဘယ်သူ့ကို ရှိနေလေ သည်မသိ။ ထမင်းစားသည့် စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသော

စာမျက်နှာ(၂၁၃)သို့...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်ပြေး – မှုတံတားဝါးမဖောင်ကြီး

၁။

တံတားရွာဆိုတာ အိမ်ခြေတစ်ထောင်လောက် ရှိတဲ့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဒေသက ရွာကြီးတစ်ရွာ။ တံတားရွာလို့ အမည်တွင်ရတဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင်တစ်ခုကလည်း ရှိသေးတယ်။ အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျ ဘုန်းမီးနေလ တောက်ပစဉ်အခါက တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စု တစ်စုကို လိုက်လံ တိုက်ခိုက်တယ်တဲ့။ အဲဒီ အတိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရတဲ့ မျိုးနွယ်စုဟာ မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ်ဒေသကို ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်လာရင်း နောက်ဆုံးမှာ ချောင်းတစ်ချောင်းကို သူတို့တွေ့လိုက်ရတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားကို နှစ်သက် သဘောကျသွားတဲ့အတွက် ချောင်းကမ်းစပ်က အုန်းပင်တွေကိုခုတ်လှဲ၊ အုန်းတုံးတွေနဲ့ ချောင်းကို တံတားထိုးပြီး ရွာတည်ခဲ့ရာကနေ တံတားရွာဆိုတဲ့ အမည်တွင်ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်လို့ ရှေးလူကြီးတွေက နောင်လာနောက်သားတွေကို ပြောပြလေ့ ရှိတယ်။

တံတားရွာချောင်းက အကွေ့အကောက်များတယ်။ ချောင်းက ရွာရဲ့တောင်ဘက်အခြမ်းနဲ့ မြောက်ဘက်အခြမ်းကို ထက်ဝက်ပိုင်းပေးထားတယ်။ နောက်ပိုင်းကျတော့ တံတားရွာမှာ အုန်းတုံးတံတားတွေလည်း မရှိတော့ပါဘူး။ အင်္ဂလိပ်ခေတ်တုန်းက သူဌေး ဦးမောင်ကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားတဲ့ သစ်သားတံတားကြီးက ရွာလယ်ကောင်မှာ ခံ့ခံ့ထည်ထည်။ တံတားရွာမှာ အထက်တန်းကျောင်းရှိတယ်။ တိုက်နယ်ဆေးရုံရှိတယ်။ ရဲစခန်းရှိတယ်။ စိုက်ပျိုးရေးရုံး ရှိတယ်။ သမဝါယမဆိုင်ရှိတယ်။ လက်ဖက်ရည်

ရုပ်ပုံမဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်ရှိတယ်။ အမိန့်ရအပေါင်ဆိုင်ရှိတယ်။ အစိုးရ အရက်ဖြူဆိုင်ရှိတယ်။ အဲသလို မြို့ပြဆန်ဆန် သွင်ပြင်လက္ခဏာတွေရှိပေမဲ့ လျှပ်စစ်မီးတော့ မရှိသေးဘူး။ တံတားရွာရဲ့ အားနည်းချက်တစ်ခုကတော့ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးပဲ။ အနီးဆုံးဖြစ်တဲ့ မြို့ကလေးနဲ့ ဆယ့်ငါးမိုင်လောက်ပဲဝေးပေမဲ့ မော်တော်ကားလမ်းမရှိတဲ့အတွက် ရေလမ်းခရီးကိုပဲ အားပြုနေရတယ်။ ရေမိုင်ကတော့ နှစ်ဆယ်ကျော်လောက် ဝေးတယ်။ မြို့ကလေးကို ရောက်ဖို့အရေး တံတားရွာကနေ မော်တော်စီးရင် သုံးနာရီပျော့ပျော့လောက် ကြာတယ်။

တံတားရွာမှာ အရင်တုန်းကတော့ အောင်သစ္စာဆိုတဲ့ မော်တော်တစ်စီးရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ကိုဘမြင့်ဆိုတဲ့ တရုတ်ကပြားတစ်ယောက် ပိုင်တာ။ ကိုဘမြင့်က တံတားရွာသား မဟုတ်ဘူး။ မြို့ပေါ်က။ တံတားရွာသူ မခင်လှနဲ့ အိမ်ထောင်ကျမှ တံတားရွာသားဖြစ်ပြီး မော်တော် စ,ထောင်တာ။ အောင်သစ္စာအရင်မှာ နဂါးနီ၊ ပျိုတို့မောင်၊ ရောင်နီဦး အစရှိတဲ့ မော်တော်တွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ မော်တော်ကလည်း ထွက်ချင်တဲ့အချိန် ထွက်လို့မရဘူး။ ဒီရေ အတက်အကျအပေါ်မှာ မူတည်ပြီးတော့မှ ထွက်ရတာ။ မြို့ကိုရောက်ဖို့အရေး အကွေ့အကောက်များတဲ့ ချောင်းကျဉ်းကလေးထဲမှာပဲ တစ်နာရီနီးနီး မောင်းရတယ်။ တစ်စီးနဲ့တစ်စီး ကြိုတင်မမြင်ရတော့ ဥသြသံ၊ ဟွန်းသံ ကြိုတင်ပေးပြီး တစ်စီးနဲ့တစ်စီး တိုက်မယ့်အရေးကို ရှောင်ရှားကြရတယ်။ တံတားရွာသားတွေအခေါ် ကွေ့တန်းရှည်ပေါ့။ ပြီးတော့မှ ချောင်းကျယ်ကြီးထဲကိုရောက်တာ။ ချောင်းကျယ်ကြီးအတိုင်း မြို့ကိုရောက်ဖို့ နှစ်နာရီလောက် ဆက်မောင်းရသေးတယ်။ မြို့ကနေ ရွာကို အပြန်လမ်းမှာ ရေကောင်းကောင်း မတက်သေးဘဲနဲ့ မော်တော်ထွက်ခဲ့ရင် မိုးတွင်းဘက်မှာ ပြဿနာမရှိပေမဲ့ နွေရာသီလိုအခါမျိုးမှာ ချောင်းကျဉ်းလေးထဲ ရောက်ရင် တက်မ ကိုင်လို့ မလွတ်ချင်ဘူး။

တခြားရွာက ပဲ့ထောင်ကလေးတွေနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် အောင်သစ္စာဟာ ချောင်းရေပြင်မှာ ခံ့ခံ့ညားညား ခုတ်မောင်းနေတယ် တံတားရွာနဲ့ မြို့ကလေးအကြား ချောင်းကမ်းနံဘေး တချို့ရွာကလေးဆီက ခရီးသည်တွေဟာ အောင်သစ္စာလာမယ့်လမ်းမှာ ကမ်းနဖူးကနေ စောင့်ပြီး လက်တား စီးကြတယ်

အောင်သစ္စာမော်တော်က ရွာနဲ့မြို့ကို တစ်နေ့တစ်ခေါက်တော့ အသွားအပြန် ပုံမှန်ပြေးဆွဲနေကျပါပဲ။ ကုက္ကိုကုန်း၊ ညောင်ပင်သာ၊ ထန်းနှစ်ပင် အစရှိတဲ့ အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်က ရွာကလေးတွေမှာ မော်တော်မရှိကြဘူး။ ပဲ့ထောင်ကလေးတွေပဲ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ တခြားရွာက ပဲ့ထောင်ကလေးတွေနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် အောင်သစ္စာဟာ ချောင်းရေပြင်မှာ ခံ့ခံ့ညားညား ခုတ်မောင်းနေတယ်။ တံတားရွာနဲ့ မြို့ကလေးအကြား ချောင်းကမ်းနံဘေး တချို့ရွာကလေးဆီက ခရီးသည်တွေဟာ အောင်သစ္စာလာမယ့်လမ်းမှာ ကမ်းနဖူးကနေစောင့်ပြီး လက်တားစီးကြတယ်။ အောင်သစ္စာလာမယ့်အချိန်ကို စောင့်စားပြီး လှေကလေးတွေနဲ့ မော်တော်ဘေးကို ဈေးလာရောင်းတဲ့ မုန့်ဟင်းခါးသည်တွေ၊ မုန့်ဖက်ထုပ်သည်တွေလည်း ရှိတယ်။ အဲဒီလို ဈေးသည်လှေကလေးတွေလာရင် မော်တော်က စက်ရှိန်သတ်ပြီး ရပ်ပေးထားရတာက အစဉ်အလာတစ်ခုပဲ။

ဒါပေမဲ့ ကိုဘမြင့်ဆုံးသွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း သူ့မိသားစုကလည်း မော်တော်လုပ်ငန်းကို စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး။ အောင်သစ္စာမော်တော်ကိုလည်း အင်ဂျင်ဖြုတ်ရောင်းပြီးတော့ အိမ်နောက်ဘက်က ချောင်းကမ်းစပ်မှာ ချောင်ထိုးထားလိုက်တယ်။

အောင်သစ္စာမရှိတော့ ... အချိန်ကစပြီး တံတားရွာ... တွေ ခရီးသွားလာရေးလည်း ... ကသီလင်တနိုင်တော့တာ... မြို့ကိုသွားဖို့အရေး တံတား... ရွာချောင်းရေပြင်ကို ဖြတ်... သွားတဲ့ တခြားရွာက ပဲ့ထောင်... ကလေးတွေကိုပဲ စောင့်ပြီး... တော့ စီးကြရတယ်။ သူများ... ရွာက ပဲ့ထောင်ကို စီးရတာ... တော့ ကိုယ့်ရွာမော်တော်... ကိုယ်ထိုင်ချင်တဲ့နေရာမှာ... ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ထိုင်... မရဘူး။ သူများရွာသား... မထိုင်ချင်တဲ့နေရာမှာပဲ ကျဉ်း... ကျဉ်းကျုတ်ကျုတ်နဲ့ ထိုင်ကြ... ရတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ အောင်... သစ္စာရပ်နားသွားတာ ... နှစ်ကျော်ကြာသွားပြီ။ တံတားရွာမှာ နောက်မော်... တော် အသစ်တစ်စီးကလည်း... ထပ်မပေါ်သေးဘူး။ ရွာ... က လယ်ပိုင်ရှင် တောသူဌေး... တွေကလည်း မော်တော်... ထောင်ဖို့အရေးကို စိတ်ကူး... မှာတောင် ရှိကြဟန် မ... ဘူး။ သူတို့ကိုယ်တိုင်က... လည်း သမ္ဘန်တွေ ကိုယ်... ကိုယ်စီ ရှိတဲ့အတွက် ကိုယ့်... လယ်က ထွက်တဲ့ စပါးတွေ... ပဲတွေကို ကိုယ့်သမ္ဘန်နဲ့ကိုယ်... မြို့ အရောက် တင်ပို့လိုက်... ပဲ။ သမ္ဘန်မရှိတဲ့ သူတွေ... တချို့သာ ပစ္စည်းပို့တဲ့အခါ... သူများသမ္ဘန် ငှားကြရတာ... ❑

၂။

ဦးဖိုးထောင် ဟာ... တံတားရွာရဲ့ လက်ရှိသူကြီး... အသက်ကတော့ ငါးဆယ်... ကျော်ဘက်ကျော်ပါပြီ။ အ... အမောင်းက ခပ်ပြတ်ပြတ်... အသားကညိုညို၊ ခန္ဓာကိုယ်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နဲ့။ အပြောကလည်း ခပ်ကောင်း ကောင်း။ အခုတလော သူကြီး ဦးဖိုးထောင်ဟာ ရွာ မှာ မော်တော်မရှိတဲ့ ကိစ္စကိုပဲ စိတ်ထဲမှာ တွေးတောနေ တယ်။ ဒီတော့ ဦးဖိုးထောင် အနေနဲ့ မော်တော်တစ်စီး ထောင်ဖို့အတွက် သူကိုယ် တိုင် အကောင်အထည်ဖော် ရတော့မယ်ဆိုတာကို နား လည်လိုက်တယ်။ ဘေးရွာ က ပဲ့ထောင်ကလေးတွေကို စောင့်ပြီးစီးရတာ သူ့လို သူကြီးမင်းတစ်ယောက်အနေ နဲ့ ဂုဏ်ငယ်တယ်လို့ ထင် တယ်။ ကိုယ့်ရွာမော်တော် ရှိတုန်းက ဦးဖိုးထောင် မော် တော်စီးလို့ရှိရင် 'ဟာ သူကြီး ကြွပါ' ဆိုပြီး တခုတ်တရ နေရာပေးပေမဲ့ ဘေးရွာက ပဲ့ ထောင်ကလေးတွေက သူ့ကို ကိုင်မှတ်လို့တောင် နှပ် သေတ်ဘူး။

တစ်ခါတလေ မြို့ပေါ် မှာ အစည်းအဝေးရှိလို့ ရောက်ကျတဲ့အခါမျိုးမှာ ရွာ ပြန်ဖို့အရေး ဘယ်ပဲ့ထောင်မှ မရှိတော့လို့ မြို့ပေါ်က အသိ အိမ်မှာ ညအိပ်ရတဲ့ကိန်းတွေ လည်းကြုံခဲ့ရဖူးတယ်။ ကိုယ့်ရွာမော်တော်ဆိုရင်တော့ အစည်းအဝေးပြီးအောင် ခဏ စောင့်ပါဦးလို့ တားထားလို့ ဖြစ်ပေမဲ့ သူများရွာက ပဲ့ ထောင်တွေကို တားဖို့ဆိုတာ က မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ။ ပဲ့ ထောင်ခေါင်မိုးပေါ်မှာ လိုက် ရတဲ့အခါမျိုးဆို ရာသီဥတု ကောင်းမွန်တဲ့နေမျိုးတွေမှာ ပြဿနာမရှိပေမဲ့ မိုးရွာတဲ့ နေမျိုးနဲ့ကြုံရင် ထီးဆောင်းပြီး လိုက်ရတာ မသက်သာဘူး။

'အောင်သစ္စာ' ရှိတုန်းကတော့ ရွာသူကြီးဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ် ကြောင့် မော်တော်ဆလင် ကိုသာထွန်းက သူ့ကိုဆလင် ခန်းမှာ သီးသီးသန့်သန့် နေရာ ပေးတာ။ ဒီတော့ အောင် သစ္စာခေတ်ကို သူ ပြန်လွမ်း မိတာနဲ့အတူ သူ့အိပ်မက်ရှင် သန်ဖို့အရေးကိုပဲ နေ့တိုင်းလို လို တွေးတောနေမိတယ်။

ကျေးရွာအနေနဲ့ မော် တော်တစ်စင်းထောင်လိုက် တာဟာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တစ်ခုထောင်လိုက်တဲ့ သဘော ပဲ။ ကျေးရွာမှာလည်း လော လောဆယ် စက်နဲ့တူတာဆို လို့ ရေစုပ်စက်တစ်လုံးရယ်၊ မီးစက်တစ်လုံးရယ်၊ လယ် ထွန်စက်တစ်လုံးရယ်ပဲ ရှိ တယ်။ လယ်ထွန်စက်က လည်း စက်မှုလယ်ယာခေတ် ဆိုပြီး မဖြစ်မနေ ဝယ်ခဲ့ရပေမဲ့ လက်တွေ့မှာ မမောင်းဖြစ်ပါ ဘူး။ တစ်ရွာလုံးက လယ် ထွန်တဲ့အခါ မိရိုးဖလာ အစဉ် အလာဖြစ်တဲ့ ကျွဲတွေနွားတွေ ကိုပဲ သုံးတာဆိုတော့ လယ် ထွန်စက်ကြီးကို ချောင်ထိုး ထားတာကြာပြီ။ တစ်ခါတုန်း က လယ်ထွန်စက်ကြီး ပျက် လို့တောင် မြို့ပေါ်က စက်ပြင် ဆရာကြီး ဦးတင်မောင်ကို ခေါ်ပြီးတော့ပြင်ရသေးတယ်။ စက်ဆရာကြီး ဦးတင်မောင် က ဦးဖိုးထောင်ကို ပြောခဲ့ ဖူးတယ်။

'သူကြီးရာ၊ ဒီလယ် ထွန်စက်အင်ဂျင်ကြီးတွေက မြင်းကောင်ရေအားများ တယ်။ ပစ်စတင်လေးလုံး ထိုးကြီးတွေဆိုတော့ ရှန်း အားလည်း ကောင်းတယ်ဗျ။ နောက်ပြီး ဒီလယ်ထွန်စက် အင်ဂျင်တွေကို မော်တော် အင်ဂျင်အဖြစ်လည်းထည့်လဲ သုံးလို့ရသေးတယ်'

ဦးတင်မောင်က ရှင်းပြ တော့ ဦးဖိုးထောင်ခမျာ တအံ့ တဩဖြစ်လို့။ အဲဒီစကားကို ပြန်ပြီးသတိရလိုက်တော့ ကျန်တဲ့ ရွာလူကြီးတွေ၊ ရွာမျက်နှာဖုံးတွေ၊ ရပ်မိရပ်ဖ တွေကို အစည်းအဝေးတစ်ခု ဆင့်ခေါ်ဖို့ သူ ဆုံးဖြတ်လိုက် တယ်။

အစည်းအဝေးလုပ် မယ့်နေ့မှာ သူ ဆင့်ခေါ်ထား တဲ့သူတွေ အစုံအလင်ရောက် လာကြတယ်။ အကုန်လုံးက ဦးဖိုးထောင်ရဲ့စကားကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေကြ တယ်။ အဲဒီတုန်းမှာ သူကြံ စည်ထားတဲ့ အစီအစဉ်ကို လည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြဖို့ အစပျိုးလိုက်တယ်။

'ကျုပ်တို့တံတားရွာ ဟာ ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်ပြီး ဘေးရွာကထွက်လာတဲ့ မော် တော်ကလေးတွေ စောင့်ပြီး တော့စီးရတာ ရွာသိက္ခာကျ တယ်ဗျာ၊ အောင်သစ္စာမော် တော်မရှိကတည်းက ဆိုပါ တော့။ ဒီတော့ ရွာသူရွာသား တွေရဲ့ သွားရေးလာရေး အဆင်ပြေအောင် ကျေးရွာ အနေနဲ့လည်း ပုံမှန်စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်အောင် မော်တော်တစ်စီးလောက် ထောင်ချင်တယ်။ ရလာတဲ့ အမြတ်အစွန်းကိုလည်း ရပ် ကျိုးရွာကျိုးအတွက်ပဲ သုံးမှာ ပါ' လို့ပြောတော့-

ဦးဖိုးထောင်ရဲ့ အပါး တော်မြဲ ကိုကြည်ခင်းက အံ့ အားသင့်သွားတယ်။ 'သူကြီး တို့များ သူနဲ့ငါနဲ့ ဒီလောက် လက်ပွန်းတတီးနေတာတောင် ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့များ ဦးဦး ဖျားဖျား အသိမပေးရတာ လဲ' ဆိုပြီး စိတ်ထဲက တွေး နေမိတယ်။ သူကြီးလက်ထဲ မှာ မော်တော်ထောင်ဖို့ ရန်ပုံ ငွေ မရှိတာကို သူ အသိဆုံး။ တို့သူကြီးတော့ ဘယ်က ပိုက်ဆံနဲ့ မော်တော်ထောင်မှာ ပါလိမ့်ဆိုပြီး အံ့အားသင့်နေ မိတယ်။

'မော်တော်အင်ဂျင် အတွက်ကတော့ စိတ်ပူစရာ မလိုဘူး။ ကျုပ်တို့ရွာက လယ်ထွန်စက်ကြီး မသုံးတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ လယ်ထွန်စက်အင်ဂျင်ကို ဖြုတ်ပြီး မော်တော်မှာ သုံး လို့ရတယ်လို့ စက်ဆရာကြီး ဦးတင်မောင် တစ်ခါတုန်းက ကျုပ်ကိုပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ဒီ တော့ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ လိုအပ် တာ မော်တော်ကိုယ်ထည်ပဲ။ မော်တော်ကိုယ်ထည်က အရင်အောင်သစ္စာကိုယ်ထည် အဟောင်းကို ပြန်ဝယ်ပြီး လိုအပ်တာတွေ ပြုပြင်လိုက် ရင် မော်တော်တစ်စီးရပြီ ပေါ့။ ကျုပ်ပြောတာ မဟုတ် ဘူးလား' လို့ ပြောပြီး ဦးဖိုး ထောင် စကားဖြတ်လိုက် တယ်။ လူတွေကလည်း နား စွင့်လျက်သားနဲ့။

'အောင်သစ္စာမော် တော် အခွံကြီးက ကိုဘမြင့် ဆုံးသွားပြီးကတည်းက သူ တို့လည်း မသုံးဘဲ ချောင်ထိုး ထားတာလေ၊ ကျုပ် မခင် လှနဲ့ သွားပြီး ဆွေးနွေးမယ်။

www.burmeseclassic.com

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဝါးချက်ဇီဝိတဒါန သံဃာ့ဆေးရုံ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးဝါးချက်ဇီဝိတဒါန သံဃာ့ဆေးရုံအတွက် အလှူ (၁၁) မျိုး၊ ဘက်စုံအလှူ (၁၃၁၀၀၀/ –)နှင့် ထာဝရငွေပင် ငွေကျပ်၅သိန်းနှင့်အထက် ထူထောင်လှူဒါန်းလိုပါက အောက်ပါနေရာဌာနများနှင့် နီးစပ်ရာအမှုဆောင်များထံတွင် လှူဒါန်းနိုင်ကြပါသည်။

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းရန်

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးဆေးရုံတည်နေရာ ကျစွာချောင်
ဖုန်း၀၇၂–၂၂၀၃၄၊၀၇၂–၂၁၅၄၁၊၀၉–၆၄၆၁၆၉၉၊၀၉–၉၁၀၄၁၇၁၇

မန္တလေး

ဦးမြင့်စိုး(စိုးပုလဲပွဲရုံ)ဖုန်း၀၉–၉၁၀၂၁၇၈၈၊ **ဒေါ်တင်ဝင်း**(လူထု)ဖုန်း၀၂–၁၉၇၁၇၊ **ဒေါ် ရီရီမြင့်**(သွင်စက်မှု)ဖုန်း၀၉–၂၀၁၇၁၇

ရန်ကုန်

သီရိသုဓမ္မသီဟိုဠ်ဒေါ်ခင်သန်းမြင့်(ပဝင်းရတနာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး။ ဖုန်း၀၉–၇၃၂၀၂၁၁၀)၊
ဒေါ်ယဉ်သန်း(အမှတ်၁၊ ငွေကြာရံအိမ်ရာ၊ ၃ ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။ ဖုန်း၀၉–၅၁၅၂၂၇၇)
ဒေါ်ခင်စန်း(အမှတ် ၇၊ AMBO Hotel, ဆရာစံလမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။ ဖုန်း၀၉–၅၁၂၂၀၀၃)
ဒေါ် မြင့်မြင့်ကြည်(အမှတ် ၁၆၊ ကွင်းကျောင်းလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်။ ဖုန်း ၀၁–၂၂၀၅၁၉၊၀၉–၇၃၀၇၂၄၉၂)
ဒေါ်မြင့်မြင့်စန်း(အမှတ် ၈၊ ပဏ္ဍိတလမ်း၊ လှိုင်မြို့နယ်။ ဖုန်း၀၁–၅၁၉၅၀၉၊၀၉–၇၃၁၀၉၁၃၄)
ဒေါ်စန်းစန်းနိုင်(Real Gems)(အေ–၁၀၊ အမှတ် ၂၃–၂၅၊ ဂိုးဖြူရိပ်သာ၊ ဂိုးဖြူလမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။ ဖုန်း၀၁–၂၅၂၂၇၂၊၀၉–၅၀၀၂...
ဒေါ်စန်းစန်းမေ(မဟာမြိုင်ဆေးတိုက်)(အမှတ်–၉၁၊ ဘုန်းကြီးလမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်။ ဖုန်း၀၁–၂၃၀၀၄၂၇၊၀၁–၂၃၀၀၄၂၀)
ကလျာမဂ္ဂဇင်းတိုက်(ဖုံးရှိန်)(အမှတ် ၁၆–ပထမထပ်၊ ဦးအောင်မြတ်လမ်း၊ သိမ်ဖြူကွင်းရှေ့၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။ ဖုန်း ၀၁–၂၉၀၁၇၆)

လှူဒါန်းကြတဲ့ အလှူရှင်များစာရင်း

၂၃၆။ ဦးအေးကြူ(ဒု –ဝန်ကြီး–ငြိမ်း၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန)+ဒေါ်စိန်စိန်ငွေးမိသားစု ရန်ကုန်မြို့။ — ၅၀၀,၀၀၀/- (ငါးသိန်း)

၂၃၇။ Mr. Chai Wing Huat + ဒေါ်အေးအေးသက် မိသားစု ရန်ကုန်မြို့။ — ၁၀,၀၀,၀၀၀/- (ဆယ်သိန်း)

၂၃၈။ ဦးအောင်ခိုင်သိမ်း + ဒေါ်ဖြိုးပွင့်ပွင့်ကျော်၊ (သား)ကောင်းစေသော် မိသားစု ရန်ကုန်မြို့။ — ၆၀၀,၀၀၀/- (ခြောက်သိန်း)

၂၃၉။ မိခင် တန်စင်အိန်းကို အမှူးထား၍ ဦးကျော်တေဇ+ဒေါ်ချင့်ဖန်းမိသားစု စင်ကာပူနိုင်ငံ။ — ၅၀၀,၀၀၀/- (ငါးသိန်း)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၄၀။ အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူးကြီး စိန်အောင်၏ အသက် ၈၄ နှစ်ပြည့်ဝိဇာတအလှူ
ဗိုလ်မှူးကြီး စိန်အောင်(ငြိမ်း)+ဒေါ်တင်လှိုင် သားသမီးမြေးများ မိသားစု ၅၀၀,၀၀၀/-
အမှတ် ၄၆၊ ကြာပဒုမ္မာလမ်း (၃/ခ)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပ။ (ငါးသိန်း)

၂၄၁။ ကိုအောင်စစ်+ မချယ်ရီတင်ရွှေ၊ (သား)အားမာန်စစ် မိသားစု ၅၀၀,၀၀၀/-
(သား အားမာန်စစ်၏ ၂ နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ)၊ ခေတ္တစင်ကာပူနိုင်ငံ။ (ငါးသိန်း)

၂၄၂။ မနီစစ်အောင် ၅၀၀,၀၀၀/-
ခေတ္တစင်ကာပူနိုင်ငံ။ (ငါးသိန်း)

၂၄၃။ ဒေါ်ခင်ငွေလင်း(ဒါရိုက်တာ၊ ယုဇနကုမ္ပဏီလီမိတက်) ၅၀၀,၀၀၀/-
(၁၄-၄-၁၄ မွေးနေ့အလှူ)၊ ယုဇနတာဝါ၊ ဗဟန်း။ (ငါးသိန်း)

၂၄၄။ Dr. စိုင်းဆမ်ထွန်းနှင့်(လွယ်ဟိန်းကုမ္ပဏီ)မိသားစု။ ၅၅,၂၈,၀၀၀/-
(Endoscope ဝယ်ရန် လှူဒါန်းငွေ သိန်းတစ်ထောင်မှ ပစ္စည်းဖိုး ၉၄၄.၇၂ သိန်း (ငါးဆယ့်ငါးသိန်း
ကျသင့်၍ ပိုငွေ ၅၅.၂၈ သိန်းကို ထာဝရငွေပင်စိုက်ထူလှူဒါန်းပေးပါသည်။) နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်တိတိ)

၂၄၅။ Dr. ဒေါ်စန်းစန်းရီ(ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဥက္ကာ-သီရိကုမ္ပဏီလီမိတက်)မိသားစု ၅၀၀,၀၀၀/-
အမှတ်-၄ (က)၊ ပြည်လမ်း၊ လှိုင်မြို့နယ်။ (ငါးသိန်း)

၂၄၆။ (ဆရာဝန် တင်ရွှေ)+ ဒေါ်အေးသန်း မိသားစု ၅၀၀,၀၀၀/-
အမှတ် (၁၁)၊ ကမ္ဘောဇရိပ်သာ၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်။ (ငါးသိန်း)

၂၄၇။ ကွယ်လွန်သူ ဖခင် Dr.ဦးကြည်ဝင်းအား ရည်စူး၍ Total Myanmar Co. မှ ၁၀,၀၀,၀၀၀/-
ဦးစိုင်းသာငွေ + ဒေါ်ဝင်းသန္တာနှင့် သမီးများ ကောင်းမှု။ (ဆယ်သိန်း)

၂၄၈။ ဦးရဲသီဟ + ဒေါ်ညိုစစ်အောင်၊ (သမီး)စစ်သိမ့်သီဟ၊ ၅၀၀,၀၀၀/-
(သား) စစ်ခန့်သီဟ မိသားစု။ မြောက်/ဒဂုံ။ (ငါးသိန်း)

၂၄၉။ မိဘများအား ရည်စူး၍ (ဦးခင်မြင့်မောင်)+ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်မကြီးမိသားစု ၅၀၀,၀၀၀/-
အမှတ် ၇၈၃၊ မြရတနာလမ်း၊ မြောက်/ဒဂုံ။ (ငါးသိန်း)

၂၅၀။ ဦးအုန်းထွန်း + ဒေါ်ခင်ဆွေသွင်မိသားစု ၅၀၀,၀၀၀/-
အမှတ် ၁၅၊ သံတမန်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ငါးသိန်း)

၂၅၁။ မဏိရတနာ ဦးရွှေလန်း + ဒေါ်ဒေါ်အုန်း(အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မသီဂီ)တို့အား
ရည်စူး၍ သမီး ဒေါ်မြမြသွယ် မိသားစုကောင်းမှု။ (မိခင်ကြီး ဒေါ်ဒေါ်အုန်း
၁၅-၈-၁၄ ရက်နေ့တွင် ကျရောက်သည့် ကွယ်လွန်ခြင်း၁၅ နှစ်ပြည့် ရည်စူးအလှူ) ၁၀,၀၀,၀၀၀/-
အမှတ် ၂၉(F)၊ ပဒုမ္မာလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ဆယ်သိန်း)

၂၅၂။ ကွယ်လွန်သူ ဘိုးဘွားမိဘများနှင့်(ဖခင်)ဦးဝါပေါင်း၊ (မိခင်)ဒေါ်မေငန်၊
(အစ်မကြီး)ဒေါ်ထွေးကြည်၊ ဒေါ်ထွေးရီ၊ ဒေါ်စန်းစန်းမြင့်၊ (သမီး)ဒေါ်ခင်ငွေကြည်၊
(သား)ဦးမျိုးထွန်းတို့အား ရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်ခင်လေး၊ ဒေါ်ခင်ထားကြူ(ကနေဒါ)၊
ဦးစိန်တင်၊ ဒေါ်ငွေရီတို့နှင့် သားသမီးမြေးမြစ်များ မိသားစု။ ၅၀၀,၀၀၀/-
လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ငါးသိန်း)

၂၅၃။ ဦးလှမြင့် + ဒေါ်တင့်တင့်(အောင်နိမိတ်)မိသားစု၊ ၅၀၀,၀၀၀/-
အမှတ် ၆၄၁၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ငါးသိန်း)

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုပ်တို့ဝယ်ရင် မခင်လှက ရောင်းမှာပါ။ ပြီးတော့မှ လက်သမား ကိုတင်ဦးဆီ အပ်ပြီး လိုအပ်တာတွေ ပြန်ပြင်ခိုင်းရမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ရပ်ရွာမှာ လောလောဆယ် ပြဿနာတစ်ခု ရှိတာက မော်တော်ကိုယ်ထည် ဝယ်ဖို့နဲ့ ပြန်ပြီး ပြုပြင်ပြင်ဆင်ဖို့အတွက် ငွေ အလုံအလောက် မရှိတာဘဲ။ ဒီတော့ ရွာထဲက အိမ်တွေမှာ အလှူခံမှ အဆင်ပြေမှာ။ နောက်တစ်ဆင့်ကတော့ မြို့နယ်ဆီက မော်တော် ထွက်ခွင့် ခွင့်ပြုမိန့်ရပြီး၊ အစိုးရဈေးနဲ့ ဒီဇယ်ရဖို့ ဆက်လုံးပန်းရဦးမှာ။ အပြင်ဆီ ဝယ်မောင်းရမယ်ဆိုရင်တော့ မစားသာဘူး။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားတို့အမှုဆောင်တွေအထဲက ထင်မြင်ချက်ကလေးတွေရှိရင် ပေးကြပါဦး'ဆိုပြီး စကားလမ်းကြောင်းဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ သမအမှုဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကိုထွေးတင်က မတ်တတ်ထရပ်လိုက်တယ်။ ကိုထွေးတင်က စကား နည်းနည်းထစ်တဲ့အတွက် စကားတစ်ခွန်းပြောဖို့ကို အရှိန်ယူလိုက်ရသေးတယ်။

'သူကြီးရဲ့ မော်တော်ထောင်မယ့်အစီအစဉ်ဟာ ...'ဆိုပြီးအစချီလိုက်ပြီး ရှေ့ဆက်စကားပြောဖို့ အားယူနေဆဲမှာပဲ ဦးဖိုးထောင်ရဲ့ ကြည်လင်ပြတ်သားတဲ့အသံက ကြားဖောက်ပြီးဝင်လာတယ်။

'ဒီမော်တော်ကြီး ပြီးသွားလို့ကတော့ အရင်နာမည် အောင်သစ္စာကို ပြန်

အောင်သစ္စာ
လာမယ့်
အချိန်ကို
စောင့်စားပြီး
လှေကလေးတွေနဲ့
မော်တော်ဘောကို
ဈေးလာရောင်းတဲ့
မုန့်ဟင်းခါးသည်တွေ
မုန့်ဖက်ထုပ်သည်
တွေလည်း
ရှိတယ်
အဲဒီလို
ဈေးသည်
လှေကလေးတွေ
လာရင်
မော်တော်က
စက်ရှိန်သတ်ပြီး
ရပ်ပေးထား
ရတာက
အစဉ်အလာ
တစ်ခုပဲ

သုံးဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ တံတားရွာကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ နာမည်တစ်ခုခုပေးဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ နောက်ပြီး မော်တော်ဆလင်နဲ့ စက်ဆရာတွေ ရွေးတဲ့အခါမှာလည်း တံတားရွာသားတွေကိုပဲ အဓိကဦးစားပေးစဉ်းစားမယ်' ဆိုပြီး စကားစကို အခိုက်အတန့် ရပ်နားထားတဲ့ အချိန်ကလေးမှာ ကိုထွေးတင်လည်း သူပြောဖို့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ စကားတွေ ပျောက်သွားတဲ့အတွက်-

'သူကြီးရဲ့ အကြံဟာ သိပ်ကောင်းတဲ့အကြံပါ' လို့ ပြောပြီး ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်ထိုင်ချလိုက်ရတယ်။ ကျန်တဲ့သူတွေကလည်း အချင်းချင်းသာ တီးတိုး တီးတိုးပြောကြတယ်။ ကိုထွေးတင်လိုတော့ မတ်တတ် ထရပ်ပြီး မပြောကြဘူး။

အဲဒီနောက်မှာ အဖွဲ့ဝင်ရွာသားတွေ ခုနစ်ဦးပါတဲ့ မော်တော်ဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအဖွဲ့မှာ ဦးဖိုးထောင်ရဲ့ အပေါင်းတော်မြဲ ကိုကြည်ဝင်းက အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ပဲ ဦးဖိုးထောင် ဦးဆောင်တဲ့ အစည်းအဝေးပွဲကြီးဟာ ကန့်ကွက်မယ့်သူ မရှိဘဲနဲ့ ရှောရှောရှူရှူ ပြီးဆုံးသွားခဲ့တယ်။

❑

၃။

ဦးဖိုးထောင်က အောင်သစ္စာမော်တော်အခွံကြီးဝယ်ဖို့အတွက် မခင်လှဆီကို သွားပြီးဆွေးနွေးတယ်။ သူ့နောက်က အပေါင်းတော်မြဲ အတွင်းရေးမှူး ကိုကြည်ဝင်းကလည်း ထက်ကြပ်မကွာ။ ဦးဖိုးထောင်တို့ကို မြင်လိုက်ရတဲ့အခါ မခင်လှလည်း ပျာပျာသလဲ ခရီးဦးကြိုပြုတယ်။ တံတားရွာ ညီလာခံကနေ ဆွေးနွေးလိုက်ကြတဲ့ မော်တော်ထောင်မယ်ဆိုတဲ့ သတင်းဟာ ရွာတစ်ရွာလုံးကို ကူးတို့ဆိပ် မှို့အိတ်ဖွင့်လိုက်သလို ပျံ့နှံ့သွားတော့တယ်။ မခင်လှလည်း အဲဒီသတင်းကြားကတည်းက ဦးဖိုးထောင်တို့ ဘယ်နေ့လာမလဲ ဆိုပြီး မျှော်လိုက်ရတာ အမော။ ဒီမော်တော်အခွံကြီးကို ဘယ်သူမှ ဝယ်မယ့်သူ မရှိတော့ဘူးလို့ တွက်ထားတာ။ အခုတော့ ဆရာ တပည့်နှစ်ယောက် သူ့အိမ်ကို ခိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာတော့မှ သူ ကြားတဲ့သတင်းဟာ ကောလာဟလ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သူသိလိုက်ရတယ်။ အမိုက်ထဲက ရွှေထွက်လာပြီလို့လည်း အောက်မေ့လိုက်တယ်။ မခင်လှက ဧည့်သည်တော်နှစ်ယောက်ကို လက်ဖက်သုပ်၊ ရေနွေးကြမ်းတို့နဲ့ ဧည့်ခံတယ်။ စကားပြောကြရင်း မော်တော်အခွံကြီးဝယ်ဖို့ ဈေးညှိကြတဲ့အခါ ငွေငါးသောင်းနဲ့ ဈေးတည့်သွားတယ်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ဝယ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါးသောင်းလုံးတော့ တစ်ခါတည်း အကျေချေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သုံးသောင်းအရင်ချေမယ်။ မော်တော်ဆွဲဖြစ်လို့ ငွေပေါ်တော့မှ ကျန်တဲ့ နှစ်သောင်းကို ချေမယ်။ ဘယ့်နှယ်လဲ'

'ရပါတယ် သူကြီးရယ်'လို့ မခင်လှက သဘောတူ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တယ်။

အဲဒီနောက်မှာ ဦးဖိုးထောင်ဟာ ရွာထဲမှာ အလှူငွေကောက်ခံဖို့ကိစ္စ ဆက်စီစဉ်တယ်။ ဦးဖိုးထောင် ဦးဆောင်တဲ့ မော်တော်ဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ဝင်တွေဟာ တစ်အိမ်တက်ဆင်းလိုက်ပြီးတော့ ငွေဖလားကြီးတစ်လုံးနဲ့ အလှူခံတယ်။ လှူတဲ့သူတွေ ရှောရှောရှူရှူ အလှူငွေထည့်ချင်စိတ်ပေါ်လာအောင် ဒီမော်တော်ကြီးဖြစ်မြောက်ဖို့

www.burmeseclassic.com

အတွက် သူ ဘယ်လောက် အားခဲထားတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ရွှန်းရွှန်းဝေအောင် ပြောတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေကလည်း အလှူငွေ ထည့်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်တွေသာစေ့တယ်၊ အလှူငွေက တစ်သောင်းကျော်ပဲ ရသေးတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျန်တဲ့ငွေရအောင် ဦးဖိုးထောင်ဟာ သူ့အိမ်ရှေ့မှာပဲ အလှူခံမဏ္ဍပ်ထိုးပြီး အလှူခံဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်တယ်။ အလှူခံမဏ္ဍပ်လည်း ထိုးပြီးရော ဦးဖိုးထောင်ဟာ အလှူခံဖလားကို သူ့ရှေ့မှာချထားပြီး ကုလားထိုင်တစ်လုံးနဲ့ ထိုင်နေတယ်။ မိုက်ကရိုဖုန်းကိုလည်း လက်ကချေတမ်း ကိုင်လို့။ ဆိုင်ရှေ့ဖြတ်သွားတဲ့ သူတွေဆီကို အနည်းဆုံးငါးကျပ်၊ တစ်ဆယ်လောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ထွက်လာအောင် ဟောပြောတယ်။ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ ပရစေတနာဆိုတဲ့ စေတနာ သုံးတန်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ နိပါတ်တော်တွေ၊ ပုံတိုပတ်စတွေကိုလည်း အာပေါင်အာရင်းသန်သန်နဲ့ ပြောတော့တာပဲ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က အပြောကောင်းတော့ ရွာသားတွေရဲ့ ချွေးနဲ့စာတွေကလည်း တစ်နေ့ နည်းနည်းဆိုသလို အလှူခံဖလားထဲကို ရောက်ကုန်တယ်။

'လှူတာဆိုတာ ယူတာပဲဗျ။ လှူသွားတာဆိုတာ ယူသွားတာ။ ဒီဘဝမှာ ကိုယ်လှူတယ်ဆိုတာ နောင်ဘဝကို ဒါနပါရမီတွေယူသွားတာဗျ။ တံတားရွာဂါမမှာ နေကြတဲ့ ဆွေသဟာတွေ၊ ကျန်းမာချမ်းသာစေဖို့ရာ၊ ဝမ်းသာ လန်းဖြာစေဖို့ရာ၊ အောင်သပြေညောင်ရေလောင်း ဆုတောင်းအခါခါ သပြေနုအခက်ဖြာ၊ ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလာ' ဆိုတဲ့ ဦးဖိုးထောင်ရဲ့အသံဝါဝါကြီးရဲ့ လှိုင်းတွေကလည်း တံတားရွာလေထုထဲမှာ စီးမျောလို့။ သူ မဟောပြောတဲ့အချိန်ဆိုရင် ကက်ဆက်ကို အသံချဲ့စက်နဲ့ ဖွင့်ထားတတ်တယ်။ ဖွင့်တဲ့သီချင်းက ကိုထွန်းရွှေ၊ ကိုကျော်ရှိန်နဲ့ ခင်သစ်လွင်တို့သီဆိုထားကြတဲ့ ဘုရားအလောင်း ယုန်မင်းရဲ့ ဒါနပါရမီကို ဖော်ကျူးတဲ့သီချင်းပါ။

'*ရဲရဲတောက် ပူလောင်ခြင်း မီးပုံတွင်း ခုန်ဆင်းရှာလေတယ်။ အလောင်းတော် ယုန်မင်းရဲ့ ပါရမီကြောင့်ကွယ်။ သီတာရေတမျှလို အပူရှိန်ကင်း ဘေးမခလေတယ်*' ဆိုတဲ့ ကိုထွန်းရွှေရဲ့ အသံကလည်း ပျံ့နှံ့မျောလွင့်နေတယ်။ အဲသလိုနဲ့ တစ်လလောက် အလှူခံလိုက်တာ သူလိုချင်တဲ့ မော်တော်အခွံ ဖိုးရသွားတယ်။ ဖာထေးပြုပြင်ဖို့အတွက်ကတော့ ငွေ မရှိသေးဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ အထွေထွေ ရန်ပုံငွေရအောင် နောက်တစ်လလောက် အလှူခံမဏ္ဍပ်ကို ဆက်ပြီးတော့ ဖွင့်ထားတယ်။

❑

၄။

လက်ထဲ ငွေပြည့်ပြည့်ချင်းပဲ ဦးဖိုးထောင်ဟာ မခင်လှကို ငွေသုံးသောင်း အရင်ချေလိုက်တယ်။

'ကဲ မခင်လှရေ၊ ဒီပိုက်ဆံ သုံးသောင်းကို အရင်ယူထား၊ ကျန်တဲ့ နှစ်သောင်းကိုတော့ မော်တော်ထွက်ဖြစ်တော့မှ ပဲယူ။ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား'

အဲဒီနောက်မှာ မခင်လှရဲ့နောက်ဖေးချောင်းကမ်းစပ်မှာ တင်နေတဲ့ မော်တော်ကြီးကို ရေတက်ချိန်ကို စောင့်ပြီး ချောင်းထဲကိုချရတယ်။ ရေစီးအတိုင်း ထိုးဝါးတွေရဲ့ အကူအညီနဲ့ လက်သမား ကိုတင်ဦးရဲ့ အိမ်နောက်ဖေးကိုရောက်အောင် တဖြည်းဖြည်းချင်း မျှောယူရတယ်။ မော်တော်ကြီးက ပြုပြင်တာတွေ မရှိဘဲ ပစ်ထားတာ နှစ်နဲ့ချီပြီး ကြာပြီမို့လို့ ဝမ်းဗိုက်ကပျဉ်ချပ်တွေမှာ ပိုးထိုးရာတွေချည်းပဲ။ ဒီတော့ အဲဒီအပေါက်ကလေးတွေက ရေတွေစိမ့်လို့ လဲမှို့တွေနဲ့ အပေါက်ကလေးတွေကို ယာယီပိတ်ထားရတယ်။ ဒါတောင် ရေက တစိမ့်စိမ့်ဝင်လာလို့ ကိုကြည်ဝင်းခမျာ မော်တော်ဝမ်းထဲဝင်ပြီး သံပုံးနဲ့ခပ်ပြီး ရေတွေ ပက်ထုတ်ရသေးတယ်။ ရေတက်ချိန်မှာ ရေစီးအတိုင်းမျှောပြီး လမ်းကြောင်းမမှားအောင် တက်မ၊ ကိုင်ပေးပြီး နာရီဝက်လောက်ကြာတော့မှ ကိုတင်ဦးအိမ်နောက်ဖေးကိုရောက်တယ်။ သမဝန်ထမ်းတွေတစ်ယောက်မှ တက်မ၊ မကိုင်တတ်လို့ အောင်သစ္စာ မော်တော်တုန်းကတက်မ၊ ကိုင်ဖူးတဲ့ ကိုသာထွန်းကိုခေါ်ပြီး အကူအညီတောင်းရသေးတယ်။

ကိုတင်ဦးဆိုတာက အိမ်ဆောက်တဲ့ လက်သမားမဟုတ်ဘူး။ အိမ်တွေ၊ တိုက်တွေ ဆောက်ဖို့ သာအပ်ရင် လက်မခံဘူး။ သမ္ဗန်တို့၊ လှေတို့ကိုပဲ အခကြေးထားပြီး ပြင်တာ။ သမ္ဗန်တို့၊ လှေတို့ အသစ်အပ်ရင်လည်း ဆောက်တယ်။

မော်တော်ကြီး ရေစီးအတိုင်း မျှောလာမယ်ဆိုတာကိုသိလို့ လက်သမားဆရာ ကိုတင်ဦးနဲ့ သူ့တပည့်လက်သားတွေက သူ့အိမ်နောက်ဖေး ချောင်းကမ်းစပ်မှာ ကြိုပြီးစောင့်နေကြတယ်။ မော်တော်ကြီးလည်း ရောက်လာရော အုန်းငုတ်တစ်ငုတ်မှာ ကြိုးနဲ့ အသေအချာ ချည်လိုက်တယ်။

'ကိုင်း ကိုတင်ဦးရေ၊ ဒီမော်တော်အခွံကြီးကို ခင်ဗျားလက်အပ်တယ်ဗျာ။ ဘာတွေလိုအပ်သလဲဆိုတာသာ ကျုပ်ကိုပြော' လို့ ဦးဖိုးထောင်က ပြောလိုက်တဲ့အခါ ကိုတင်ဦးက မော်တော်ကြီးကို အပြင်ပန်း အကဲခတ်လိုက်ပြီး–

'တချို့ပျဉ်တွေကတော့ ပြန်သုံးလို့ရလောက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗိုက်ကပျဉ်တွေကိုတော့ အကုန်လဲပစ်မှ ရမယ်ထင်တယ်'

ကိုတင်ဦးရဲ့စကားကို ကြားလိုက်ရတော့ ဦးဖိုးထောင်တစ်ယောက် သစ်ဝယ်ဖို့ပိုက်ဆံ ချက်ချင်းဘယ်က ရနိုင်မလဲဆိုတာ စဉ်းစားလိုက်တယ်။ အလှူခံဖလားထဲက ပိုက်ဆံကလည်း မပြည့်လောက်သေးဘူး။ နောက်ဆုံးမှာ သူဘာသွားပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်သလဲဆိုတော့ သူ့မိန်းမရဲ့ လက်ကောက်တွေကိုသွားပြီး မြင်တာနဲ့-

'ကောင်းပြီလေ။ ခင်ဗျားသစ်ဝယ်ဖို့လိုတဲ့ငွေ သန်ဘက်ခါလောက်ပေးမယ်။ သစ်ဝယ်တဲ့အခါ မောင်ကြည်ဝင်းရေ၊ မင်း ကိုတင်ဦးနဲ့ လိုက်သွား'

ကိုတင်ဦးက-

'ဒီမော်တော်က ဆောက်ထားတဲ့ပုံစံကတော့ အချိုးကျပြီးသားပါ။ သူကြီး အနေနဲ့ ဒီပုံစံ၊ ဒီအရွယ်အစား အတိုင်းပဲ ရှိစေချင်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ထပ်ပြီးတော့ ချဲ့ချင်သေးလား။ အခုအရွယ် အစားကတော့ အရှည်ပေလေးဆယ်၊ အကျယ် ဆယ့်ငါးပေလောက် ရှိလိမ့်မယ်။ အတိအကျတော့ မဟုတ်ဘူး နော်။ ခန့်မှန်းခြေပေါ့'

ကိုတင်ဦးရဲ့ စကားကြောင့် ဦးဖိုးထောင် ရုတ်တရက် တွေဝေသွားတယ်။ နောက်တော့မှ ချင့်ချင့်ချိန်ချိန် လေသံနဲ့-

'မချဲ့ချင်တော့ပါဘူး ကိုတင်ဦးရာ၊ လောလော ဆယ် ငွေအင်အားအပေါ်မူတည်ပြီး လုပ်ရတာ။ ဒီပုံစံအတိုင်းပဲ ကောင်းပါတယ်။ ခင်ဗျား အဆင်ပြေအောင်သာ ကြည့်လုပ်ပေးပါ။ လက်ခကတော့ ပေါက်ဈေးအတိုင်းပဲ ယူပေါ့'

'ကိုယ့်ရပ်ရွာအတွက် လုပ်တာပဲ သူကြီးရာ၊ ကျွန်တော်အတတ်နိုင်ဆုံး လျှော့ယူပါ့မယ်'

ကိုတင်ဦးရဲ့စကားကြောင့် ဦးဖိုးထောင်တစ်ယောက် အထိုက်အလျောက်

> ကိုယ့်ရွာ
> မော်တော်
> ရှိတုန်းက
> ဦးဖိုးထောင်
> မော်တော်
> စီးလို့ ရှိရင်
> 'ဟာ
> သူကြီး ကြွပါ'
> ဆိုပြီး
> တခုတ်တရ
> နေရာပေးပေမဲ့
> ဘေးရွာက
> ပွဲထောင်ကလေး
> တွေက
> သူ့ကို
> တိုင်မှတ်လို့တောင်
> နှပ်မသုတ်ဘူး

တော့ စိတ်သက်သာရာ ရသွားတယ်။ ရပ်ရွာအကျိုးသယ်ပိုးချင်စိတ်ရှိတဲ့ လက်သမားတစ်ယောက်လို့လည်း စိတ်ထဲက အသိအမှတ်ပြုလိုက်မိတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ ဦးဖိုးထောင်ကတော် ဒေါ်လှရီရဲ့တစ်ကျပ်သားလက်ကောက်နှစ်ကွင်းလည်း အမိန့်ရအပေါင်ဆိုင်ကို ရောက်သွားတယ်။ မော်တော်ဆွဲဖြစ်လို့ ငွေပြန်ပေါ်တဲ့အခါ ချက်ချင်းပြန်ရွေးပေးပါ့မယ်ဆိုတဲ့ ဝန်ခံကတိစကားလည်း လင်မယားချင်းပြောလိုက်ရသေးတယ်။ ❑

၅။

ကိုတင်ဦးနဲ့ သူ့အဖွဲ့သားတွေ မော်တော်ပြင်နေတာကို ဦးဖိုးထောင်နဲ့ ကိုကြည်ဝင်းတို့က နေ့တိုင်းလိုလိုလာကြည့်တယ်။ တစ်နေ့တခြား ရုပ်လုံးပေါ်လာတဲ့ မော်တော်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ကိုတင်ဦးက-

'ဘယ့်နှယ်လဲ သူကြီး၊ စိတ်တိုင်းကျရဲ့လား' လို့ မေးလိုက်တဲ့အခါ-

'စိတ်တိုင်းကျပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ မော်တော်မောင်းတဲ့အခါ ဘယ်ညာနည်းနည်းလူးမှာကြောက်တယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ'

'အေးဗျာ၊ အဲဒီပြဿနာကို ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတယ်။ ဒီလိုလုပ်မယ်လေဗျာ။ မော်တော်ကုန်းပတ်ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ဝါးပိုးဝါးကြီး တစ်လုံးစီကို ချည်ထားလိုက်ရင် မော်တော်ဟန်ချက်ညီသွားလိမ့်မယ်' လို့ ကိုတင်ဦးက အကြံပေးတယ်။ ဦးဖိုးထောင်ကလည်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့ ကိုတင်ဦးရဲ့အပြောမှာမျောလို့။

နှစ်လလောက်လည်း ကြာတဲ့အခါမှာ မော်တော်ကိုယ်ထည်ပိုင်း အသေးစိတ်ပြီးစီးသွားတယ်။ ဆေးရောင်ကလည်း မီးခိုးရောင်သုတ်ထားတယ်။ ကိုတင်ဦးက လက်ခလျှော့ယူပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလက်ခငွေအပြင်၊ ကျန်တဲ့ အထွေထွေအသုံးစရိတ်တွေဖို့ ရွာထဲမှာ နောက်တစ်ကြိမ် အလှူခံထွက်လိုက်ရသေးတယ်။ မော်တော်စက်ခန်းမှာ လယ်ထွန်စက်အင်ဂျင်ကြီးထိုင်တဲ့အခါမှာတော့ စက်ဆရာကြီး ဦးတင်မောင်ကိုပဲ အကူအညီတောင်းရတာပါပဲ။ သူက မြို့ပေါ်ကနေ တကူးတကလာပြီး အင်ဂျင်ထိုင်ပေးတယ်။ အင်ဂျင်လည်း ထိုင်ပြီးရော အခါ ဦးတင်မောင်က-

'သူကြီးရေ၊ ဒီချောင်းရိုးတစ်လျှောက်မှာတော့ ဒီမော်တော်ကို ဘယ်ပုံ... ဘယ်သမ္မန်မှ ယှဉ်နိုင်... မဟုတ်တော့ဘူး။ လယ်... စက်အင်ဂျင်ကြီး တပ်... တာဗျာ သမ္မန်တွေမှာတပ်... တရုတ်နီအင်ဂျင်ကလေး... ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယှဉ်လို့... လဲ' လို့ ပြောတယ်။

မော်တော်ကြီးကိုလည်း အသေးအမွှားကလေးတွေ... အစ အသေးစိတ်အချောသတ်... ပြီးစီးသွားတဲ့အခါ ကိုကြည်ဝင်းက-

'သူကြီး ဒီမော်တော်ကြီးကို နာမည်ဘယ်လို ပေး... စိတ်ကူးထားသလဲ'

ဦးဖိုးထောင်က မေး... ကို တစ်ချက်ပွတ်လိုက်... တယ်။

'အေးကွ၊ မောင်ကြည်ဝင်းရ၊ ဒီမော်တော်ဟာ ... တံတားရွာကို ကိုယ်စားပြု... တဲ့အတွက် 'ရွှေတံတား' လို့... ပဲ နာမည်ပေးမယ်ကွာ... မကောင်းဘူးလား'

ကိုကြည်ဝင်းက လက်... ဖျောက်တစ်ချက် တီးလိုက်... တယ်။

'ဟာ ကောင်းလိုက်တဲ့ နာမည်ဗျာ၊ ကိုယ့်ရွာနာမည်လည်းပါတယ်။ ရွှေဆိုတဲ့ နာမည်လည်းပါတယ်။ ဒီလို ကျက်သရေရှိပြီး ကောင်း မြတ်တဲ့နာမည်မျိုး သူကြီး လို့ ပေးတတ်တယ်ဗျာ' ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီး ချီးမွမ်းထောမနာပြုလိုက်တော့ ဦးဖိုးထောင်က ပြုံးလိုက်တယ်။

'မောင်ကြည်ဝင်းကလည်း ငါ ဒီနှာမည်ရဖို့ အိပ်ရေးပျက်ခံပြီး စဉ်းစားထားတာကိုး။ ဒါနဲ့ မော်တော်ကြီးကတော့ ပြီးပြီ။ အရေးကြီးတာက မော်တော်ဆလင်နဲ့ စက်မောင်းဆရာတစ်ယောက်ကိုရှာရဦးမယ်။ ကျန်တဲ့မော်တော်သမားတွေကတော့ ရှာလို့လွယ်ပါတယ်ကွာ'

'ဟုတ်တယ်ဗျ၊ သူကြီးက ဘယ်သူ့ကိုရှာဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီလဲ'

'တခြားရွာကလူတော့ မရှာတော့ဘူးကွာ။ အောင်သစ္စာတုန်းက လူဟောင်းတွေပဲ ပြန်ခေါ်မယ်ကွာ။ ဆလင်ကိုသာထွန်းတို့၊ စက်ဆရာကိုသန်းတို့ကိုပေါ့ကွာ။ ဘာပဲပြောပြော လူဟောင်းတွေဆိုတော့ ရေလမ်းခရီး အတွေ့အကြုံက ရှိပြီးသားကွ။ နောက်ပြီး ကိုယ့်ရွာမော်တော်ပဲကွာ ကိုယ့်ရွာသား ဦးစားပေးရမှာပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား'ဆိုတော့ ကိုကြည်ဝင်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြီး ထောက်ခံလိုက်တယ်။

❑

၆။

မော်တော်ကြီးပြီးတဲ့အချိန်ကနေစပြီး အလှူခံဗျာပ်ကိုတော့ ပိတ်ထားလိုက်ပြီ။ အဲဒီနောက်မှာ မော်တော်ဆလင် ကိုသာထွန်း၊ စက်ဆရာ ကိုသန်းတို့အပြင် ဆိုးဝါးထိုးတဲ့သူ၊ မော်တော်ကြိုးချည်တဲ့သူ စတဲ့ အထွေထွေ လုပ်သားတွေကိုလည်း အောင်သစ္စာတုန်းက လူတွေပဲ ပြန်ခေါ်ထားလိုက်တယ်။ သူတို့ကလည်း သူကြီးက အလုပ်ပေးတယ်ဆိုပြီးတောင် ဝမ်းသာနေကြတယ်။

'ကဲ မောင်ကြည်ဝင်းရေ၊ အထက်က မော်တော်ထွက်ခွင့် လိုင်စင်လည်းရပြီ။ မော်တော်မောင်းဖို့အတွက် လူတွေလည်း ရပြီ။ နေ့ကောင်းနေ့ရက်သာရွေးပြီး စထွက်ဖို့ပဲလိုတာ'

ရွှေတံတားမော်တော်ကြီးထွက်ရင် ခရီးသည်တွေဆီက မော်တော်ခတွေ၊ တန်ဆာခတွေ ကောက်ခံဖို့အတွက်မော်တော်ဖြစ်မြောက်ရေး အဖွဲ့ဝင် ခုနစ်ယောက်အထဲ ကတစ်ယောက်ကို အလှည့်ကျ တစ်ရက်စီလိုက်ဖို့ ဦးဖိုးထောင်က ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ငွေစာရင်းတွက်ဖို့ တာဝန်ခံကတော့ မြို့ကျောင်းမှာတက်ဖူးတဲ့ ဆယ်တန်းနှစ်ခါကျ မစိုးဟန်ကိုပဲ တာဝန်ပေးလိုက်တယ်။ သူတို့အတွက် ပုံသေလစာပေးဖို့လည်း စီမံထားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ရွှေတံတားမော်တော်ကြီး စတင် ပြေးဆွဲတော့မယ့်ရက် ရောက်လာပြီ။ ရွာသူရွာသားတွေကလည်း စီးချင်လှပြီ။ မော်တော်လည်း စထွက်ရော ဦးခန်း(ဆလင်ခန်း)မှာ ဆလင် ကိုသာထွန်းဘေးက ဦးဖိုးထောင် ပါလာတယ်။

မော်တော်ဝမ်းထဲမှာ ခရီးသည်တွေကလည်း အပြည့်။ ကိုသာထွန်းက တက်မကိုင်ရင်းက ဥသြသံ 'တတူတူ' ပေးပြီး မြို့ဘက်ကို ဦးတည်ပြီး ချောင်းရိုးတစ်လျှောက် ခုတ်မောင်းလာတယ်။ အင်ဂျင်ကလည်း လယ်ထွန်စက်အင်ဂျင်၊ ကိုသန်းကလည်း စက်ကိုနည်းနည်းတင်မောင်းတော့ သုံးနာရီမောင်းတဲ့ခရီးဟာ နှစ်နာရီခွဲသာသာနဲ့ မြို့ကိုဝင်တယ်။ ဘေးရွာတွေက မြို့ကိုသွားတဲ့ ပဲ့ထောင်ကလေးတွေကိုလည်း ရွှေတံတားက ဥသြသံပေးပြီး တစ်စီးပြီးတစ်စီး ကျော်တက်ခဲ့တယ်။ အပြန်ခရီးမှာလည်း ရေတက်ချိန်ကို စောင့်ပြီး ထွက်လာခဲ့တယ်။

အဲဒီနေ့ကစပြီး ရွှေတံတားဟာ တံတားရွာနဲ့မြို့ကို ပျက်ရက်မရှိ ပြေးဆွဲလာခဲ့တယ်။ တံတားရွာနဲ့ မြို့ကို အသွားအပြန် ဒီဇယ်ဘယ်လောက်ကုန်သလဲဆိုတာကို တွက်ချက်လိုက်တော့ ရှစ်ဂါလန်ခွဲကျော် ကိုးဂါလန် နီးနီးကုန်တယ်။ တစ်ခါတလေ ဟိုလူ့စောင့် ဒီလူ့စောင့်နဲ့ မော်တော်ထွက်ချိန် နောက်ကျလို့ ရေဆန်နဲ့ကြုံကြိုက်တဲ့အခါမျိုးမှာ ဆယ့်တစ်ဂါလန်နီးနီးကုန်တယ်။ ရွာကနေ မြို့ကိုတင်ပို့တဲ့ ဆန်အိတ်တွေ၊ ပဲအိတ်တွေ၊ နေကြာအိတ်တွေကို မော်တော်ဝမ်းခေါင်းထဲမှာ ထည့်တယ်။ မော်တော်ဆလင်ခန်းကိုတော့ ရဟန်းသံဃာတော်တွေနဲ့ ရွာလူကြီးတွေပဲ စီးခွင့်ရတယ်။ မော်တော်ခကောက်တဲ့အခါ မော်တော်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးနဲ့ အလှည့်ကျ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ကောက်ကြတယ်။ တစ်ယောက်က ငွေသိမ်း၊ တစ်ယောက်က လက်မှတ်ဆုတ်ပေးတယ်။

'ကဲ ဒီဘက်က မော်တော်ခတွေ ပေးကြမယ်'ဆိုပြီး အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကိုထွေးတင်က ပြောတဲ့အခါ ကျန်တဲ့သူတွေက အလိုက်တသိ ထုတ်ပေးကြပေမဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကတော့ မကြားသလို လုပ်နေတယ်။ ကိုထွေးတင်လည်း လက်တို့ပြီး တောင်းမယ်အလုပ် အဲဒီမိန်းမကို သေချာကြည့်လိုက်တော့မှ ဦးဖိုးထောင်ရဲ့တူမ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ အလိုက်တသိနဲ့ မတောင်းသာတော့ဘူး။ ကိုထွေးတင်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာလည်း ဘကယ်လို့များ ငါ့အမျိုးတွေ မော်တော်စီးခဲ့ရင် မော်တော်ခမပေးဖို့ ကြိုပြောထားမယ်။ ခရီးသွားရင်တောင် ငါလိုက်တဲ့အလှည့်မှ သွားကြဖို့ ကြိုပြောထားရဦးမယ်ဆိုပြီး တွေးလိုက်တယ်။ အဲသလိုနဲ့ပဲ အချင်းချင်း နားလည်မှုတွေယူကြတော့ သူကြီးမိသားစုနဲ့အမျိုးတွေ၊ မော်တော်ဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ဝင်တွေ၊ မော်တော်ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ မိသားစုဝင်တွေပါ ရွှေတံတားမော်တော်ကြီးကို တသီတသန်းကြီး အလကားအားပေးကြတယ်။

မော်တော်ဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ဝင်တွေ အကုန်လုံးလိုလိုက လယ်ပိုင်ယာပိုင် ရှိတဲ့သူတွေချည်းပဲ၊ သူကြီးတစ်ယောက်သာ လယ်ပိုင်ယာပိုင် မရှိတာ၊ ဒီတော့ အမှုဆောင်တွေက သူတို့လယ်က ထွက်တဲ့ စပါးအိတ်တွေ၊ ဆန်အိတ်တွေ၊ ပဲအိတ်တွေကို မြို့ကိုတင်တဲ့အခါ မှာ မော်တော်

www.burmeseclassic.com

ကြီးဟာ အသုံးချခံ ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်လာတယ်။ မော်တော်ဝမ်းထဲမှာ ဆန်အိတ်ငါးဆယ်လောက်ပါပေမဲ့လို့ စာရင်းထဲမှာက အိတ်နှစ်ဆယ်စာပဲ ရှိတယ်။ ကျန်တဲ့ အိတ်သုံးဆယ်က စာရင်းမှာ အလိုလိုပျောက်သွားတယ်။ အဖွဲ့ဝင်အချင်းချင်းက ကိုင်းကျွန်းမှီ၊ ကျွန်းကိုင်းမှီ ပုလင်းတူဘူးဆို့တွေချည်းပဲ။ အချင်းချင်းလည်း သစ္စာရှိကြတယ်။ တစ်ယောက်လိုက်တဲ့ အလှည့်မှာ တစ်ယောက်ရဲ့ပစ္စည်းတွေတင်ရင် အချင်းချင်း နားလည်မှုက အပြည့်ရှိပြီးသား။ တင်ထားတဲ့ဝန်တွေကများလွန်းတော့ မော်တော်ကုန်းပတ်နဲ့ ချောင်းရေကလည်း ထိတော့မယ်။ ဝန်များတဲ့အခါမျိုး မိုးတွေရွာ လေတွေထန်တဲ့ ရာသီဥတုမကောင်းတဲ့ အခြေအနေမျိုးနဲ့ ကြုံရင် မော်တော်ကြီးကို လေကွယ်အောင်ကမ်းနားကပ်ပြီး တရွေ့ရွေ့ခုတ်မောင်းရတယ်။

'ကဲ ခရီးသည်တွေ တာလပတ်တွေ မချပါနဲ့။ လေလုံပြီး မော်တော်မှောက်သွားလိမ့်မယ်။ မိုးစိုလည်း ခဏပေါ့။ သည်းညည်းခံကြပါ'ဆိုပြီး မော်တော်သမားတွေကလည်း ခရီးသည်တွေကို လိုက်ပြီးတော့ သတိပေးနေရတယ်။ ဟိုဘက်ဒီဘက် တာလပတ်တွေ အလုံပိတ်ထားရင် လေက ဖြတ်သန်းစရာမရှိတော့ မော်တော်ကို မှောက်လှန်လိုက်သလို ဖြစ်သွားနိုင်တယ် မဟုတ်လား။ မော်တော်ဆလင် ကိုသာထွန်းကလည်း မြင်ကွင်းတွေ မသဲကွဲတော့တဲ့ အခါမျိုးကျရင်

> ဟိုတုန်းက ပွဲထောင်တွေကို ဥညသံပေးပြီး ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ကျော်တက်ခဲ့တဲ့ မော်တော်ကြီးဟာ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ပွဲထောင်တွေရဲ့ ပမာမခန့် ပြန်ကျော်တက်တာတွေကို ခံနေရပြီ ပွဲထောင်ကလေးတွေက 'ရွှေတံတား' လို့ မခေါ်ဘဲ 'ရွှေလိပ်ကြီး' လို့ ခေါ်ကြတယ်

မတ်တတ်ရပ်ပြီး တက်မ ကိုင်တယ်။ ပါးစပ်ကလည်း သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာကို အစအဆုံး ရွတ်တယ်။ သူ့ရဲ့ဂါထာရွတ်သံဟာ မိုးသံလေသံကို ဖောက်ခွင်းပြီး ခရီးသည်တွေတောင် ကြားရတယ်။ မော်တော်တစ်စီးလုံးမှာရှိတဲ့ ခရီးသည်တွေရဲ့အသက်ဟာ သူ့ရဲ့လက်ထဲမှာရှိတာမို့ ကိုသာထွန်းက ဘယ်လောက်ပဲ အရက်ကြိုက်ကြိုက် မော်တော်မောင်းနေချိန်မှာ မသောက်ဘူး။ မော်တော်ရှာဆိပ်ကမ်းဆိုက်လို့ သူ့တာဝန်ပြီးဆုံးချိန် ရောက်မှ သာ အရက်ဖြူဆိုင်ထဲဝင်ပြီး တစ်ခွက်တစ်ဖလား မော့ပြီးမှ အိမ်ပြန်တာ။

❑

၇။

ဦးဖိုးထောင်လည်း သူ့ရဲ့ ရွှေတံတားမော်တော်ကြီးကို ဂုဏ်ယူလို့မဆုံးဖြစ်နေပေမဲ့ လချုပ်စာရင်းတွက်တဲ့ အချိန်မျိုးမှာ စိတ်မချမ်းသာစရာတွေချည်းပဲ။ ဦးဖိုးထောင်က ငွေစာရင်းတာဝန်ခံ မစိုးဟန်ကို မေးလိုက်တယ်။

'မစိုးဟန်ရေ၊ ဒီလ မော်တော်နဲ့ပတ်သက်တဲ့စာရင်း တွက်ပြီးပြီလား'

'တွက်ပြီးပါပြီ သူကြီး' ဆိုပြီး မစိုးဟန်က သူတွက်ထားတဲ့ စာရင်းစာအုပ်ကို ထုတ်ပြလိုက်တယ်။ အမြတ်ငွေကိုကြည့်ပြီး ဦးဖိုးထောင် တစ်ယောက် စိတ်ပျက်သွားလေရဲ့။ အစပိုင်းလတွေက ရတဲ့ငွေကလည်း သူ့မိန်းမ ရွှေလက်ကောက်ပြန်ရွေးပေးတာနဲ့၊ မခင်လုကို မော်တော်အခွံဖိုး ကျန်တဲ့ငွေ ပေးရတာနဲ့၊ ဝန်ထမ်းတွေ၊ အလှည့်ကျအဖွဲ့ဝင်တွေ လစာပေးရတာနဲ့ အဖတ်မတင်ဘူး။ အကြွေးတွေကျေတဲ့လမှာလည်း မော်တော်ကရှာတဲ့ငွေက တစ်လထက်တစ်လ နည်းသထက်နည်းလာသလိုပဲ။

'မစိုးဟန် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ငါ့မော်တော်ကြီးကို ကြည့်လိုက်ရင် ကုန်ရော၊ လူရော အပြည့်ပဲ။ ကမ်းပေါ်က ကြည့်ရင် ပဒေသာပင်လှည့်လာတာကျနေတာပဲ။ တစ်ခါတလေ ဝန်တွေများလွန်းလို့ ကုန်းပတ်နဲ့ရေပြင်နဲ့ တစ်သားတည်းဖြစ်နေပြီ။ ဒါတောင်

ဘာဖြစ်လို့ အမြတ်နည်း[illegible] တာလဲ'

ဦးဖိုးထောင်ရဲ့ [illegible] ကြောင့် မစိုးဟန်က [illegible] ပြင်းတစ်ချက်ကို ဖွဖွ[illegible] ချလိုက်တယ်။ သူ[illegible] လောက် ဦးဖိုးထောင်ကို [illegible] ပြဖို့ ကြိုးစားလိုက်တယ်။

'သူကြီးကို ကျွန်မ [illegible] ပြစရာတစ်ခုရှိတယ်။ ဒါ[illegible] ကျွန်မ ပြောတယ်လို့[illegible] ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန်မပြောပါနဲ့'

မစိုးဟန်ရဲ့ [illegible] ဦးဖိုးထောင် စိတ်ဝင်စား[illegible] တယ်။ ဒါကြောင့် 'ဘာ[illegible] လို့လဲ၊ ငါ့ကို ပွင့်ပွင့်[illegible] လင်းသာပြောစမ်းပါ' ဆို[illegible] စကားလမ်းကြောင်းဖွင့်[illegible] လိုက်တဲ့အခါ မစိုးဟန်[illegible] မော်တော်ဝန်ထမ်းတွေ[illegible] မော်တော်ဖြစ်မြောက်[illegible] အဖွဲ့ဝင်တွေရဲ့ ခွေးမျိုး[illegible] မော်တော်စီးရင် မော်တော်[illegible] မပေးတာတွေ၊ တန်ဆာ[illegible] ကိုလျှော့ပြီး ယူတာတွေ[illegible] ပြောပြလိုက်တယ်။ ကြား[illegible] ကြားချင်းမှာပဲ ဦးဖိုးထောင် စိတ်ထဲမှာ ဒေါသ ထောင်း[illegible] ထွက်သွားတယ်။ ဒါပေ[illegible] ဒီအဖြစ်အပျက်တွေ အား[illegible] ကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြော[illegible] သူ့စိတ်ထဲမှာပဲ သူသိ[illegible] ဆည်းထားလိုက်တယ်။

နောက်တော့ သူပြန်[illegible] အချိန်ယူစဉ်းစားလိုက်[illegible] အခါ သူ့ဝန်ထမ်းတွေ ဒီ[illegible] အနူအကျင့်မျိုးလုပ်တာ အ[illegible] မဟုတ်ဘဲ။ မော်တော်ထောင် ကတည်းကဆိုတော့ လ[illegible] တော်တော်ကြာခဲ့ပြီ။ အခု[illegible] ဒီလိုမလုပ်နဲ့ဆိုပြီး ပိတ်[illegible] တားဆီးလိုက်ရင် သူ့ဝန်[illegible] တွေ အနုနည်းနဲ့ ဆန့်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရှုံးပေါ်မှ အခက်တွေ့ ...ယ်။ အခုဟာက အရှုံး ...တာ မဟုတ်သေးဘူး။ ...ဖြတ်နည်းတာပဲ ရှိသေး ...ယ်လို့ ဖြေတွေးတွေးလိုက် ...မှ သူ့စိတ်တွေလည်း ...ဆိုက်အလျောက် သက်သာ ...ရသွားတယ်။ နောက်ဆုံး ...တော့ သူဆုံးဖြတ်ချက် ...စ်ခုကို ချလိုက်တယ်။ ...လက်အောက်က ဝန်ထမ်း ...တောင် မော်တော်ကြီးကို ...ပြီး တတ်နိုင်သလောက် ...မြတ်ထုတ်နေမှတော့ သူလို ...ကြီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ...ည်း အမြတ်အစွန်းရအောင် ...တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ် ...က်တယ်။ နဖူးပေါ်လက် ...င်ပြီး သေချာစဉ်းစားလိုက် ...တော့ နည်းလမ်းတစ်ခုကို ...ရှာဖွေ တွေ့ရှိသွားတော့ ...ယ်။ ဒါကြောင့် မို့လို့ ...မိန်းမ ဒေါ်လှရီနဲ့ တိုင်ပင်ဖို့ ...ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

'မလှရီရေ ငါ နင့်ကို ...စ်ခုပြောစရာရှိလို့။ တို့အိမ် ...မှာ ကုန်စုံဆိုင်လေးတစ် ...ိုင်လောက်ဖွင့်ရင် မကောင်း ...လားလို့။ ဒီအိမ်စုမှာ ဈေး ...ိုင်မှ မရှိတာ။ တို့ဖွင့်ရင် ...ောင်းရမှာပါ။ အာလူးတို့၊ ...ကြက်သွန်တို့၊ ပဲတို့၊ ငါး ...ခြောက်ငါးခြမ်းလေးတွေ၊ ...ပေါ့လိပ်တွေ တင်ရောင်း ...ကြတာပေါ့'

'တော်က ဘာစိတ်ကူး ...ပေါက်လို့လဲ'

'ဒီလို မလှရီရ၊ တို့ရွာ ...က ကုန်စုံဆိုင်တွေက မြို့ဆိုင် ...ပစ္စည်းတွေကို မော်တော်နဲ့ ...င်ပြီး ရောင်းရတာ မဟုတ် ...။ တို့သာ ဈေးဆိုင်ဖွင့်လို့ ...ပစ္စည်းတင်ရင် မော်တော်တန် ဆာခ ပေးစရာမှ မလိုတာ။ သူကြီးမိန်းမကို ဘယ်သူ မော်တော်ခ တောင်းရဲမှာလဲ။ တန်ဆာခ မပေးရတော့ တို့ဆိုင်က တခြားဆိုင်ထက် အမြတ်ပိုကျန်မှာပေါ့'လို့ ဦးဖိုးထောင်က ရှင်းပြလိုက် တဲ့အခါ ဒေါ်လှရီက ခဏ စဉ်းစားလိုက်တယ်။

'အင်း ဟုတ်ပါရဲ့၊ တော်ပေးတဲ့အကြံ မဆိုးဘူး ကိုဖိုးထောင်ရဲ့။ ကျုပ်တို့ အိမ်မှာလည်း အိမ်ဆိုင်လေး ဖွင့်ထားရင် အထိုက်အလျောက် တော့ ရောင်းရမှာပဲ။ ပစ္စည်း တင်ခ မပေးရတော့ ကျုပ်တို့ ဆိုင်က ပိုအမြတ်ကျန်မှာ ပေါ့။ နောက်ပြီး ရှင့် သူကြီး ရာထူးကလည်း နာမည်ခံသာ ရှိတာ။ ဘာမှ စားရတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်မိဘတွေ ထားသွားတဲ့ ငွေတွေနဲ့ အတိုး ပေးစားနေလို့ ဟန်မပျက် ရပ်တည်လို့ရနေတာ' ဆိုပြီး ဦးဖိုးထောင်ရဲ့ အကြံအစည် ကို သဘောတူလိုက်တယ်။

နောက်တစ်ပတ် လောက်ကစပြီး ဦးဖိုးထောင် ရဲ့အိမ်ရှေ့မှာ ကုန်စုံဆိုင် ကလေးတစ်ဆိုင် အသစ်ဖြစ် လာခဲ့တယ်။ ဒေါ်လှရီ မြို့ကို သွားပြီး ကုန်ပစ္စည်းတွေဝယ် တဲ့အခါ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ကမ်းနားဈေးထဲကနေ မော် တော်ဝမ်းထဲအထိ မော်တော် သမားတွေက သယ်ပို့ပေးရ တယ်။ ဒေါ်လှရီတစ်ယောက် အလုပ်သမားခလည်းမကုန်၊ မော်တော်တန်ဆာခလည်း မကုန်နဲ့ ဟန်ကိုကျလို့။ မော် တော်စီးတဲ့အခါမှာလည်း 'သူကြီးကတော်၊ သူကြီး ကတော်' ဆိုပြီး ဟိုလူကခေါ်၊ ဒီလူကခေါ်နဲ့ မျက်နှာပန်း ပွင့်တယ်။

❑

၈။

သက်တမ်း ငါးနှစ် ကျော်ကြာလာပြီးတဲ့နောက် ပိုင်းမှာ အရင်တုန်းက ရွာနဲ့ မြို့ကို သုံးနာရီလောက်ပဲ မောင်းတဲ့ ရွှေတံတားမော် တော်ကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်း နဲ့ အင်ဂျင်ကျလာတယ်။ မော် တော် ကိုယ်ထည်က သုံးလို့ ရသေးပေမဲ့ အင်ဂျင်ပိုင်းက တဖြည်းဖြည်း ယိုယွင်းလာ တယ်။ စက်ဆရာကြီး ဦးတင်မောင်ကိုခေါ်ပြီးတော့ ပြင်တယ်။ ဦးတင်မောင် လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ပြင် တာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အင်ဂျင် ကလည်း ထူးပြီးတော့ ကောင်းမလာတော့ဘူး။ ရေစုန်ကိုတောင် သုံးနာရီခွဲ လောက် မောင်းရတဲ့ အနေ အထား ရောက်လာတယ်။ မော်တော်အင်ဂျင်ကျလို့ နေး ရတဲ့ကြားထဲ ဒီထက်ပိုပြီး နေးစရာအကြောင်းတစ်ခုက ဖန်လာသေးတယ်။

အဲဒါကတော့ မော်တော် ခေါင်မိုးပေါ်မှာ ဖဲဝိုင်းက နေ့ တိုင်းလိုလိုရှိတာပဲ။ မော်တော် သမားတစ်ယောက်ယောက် က ဖဲဝင်ရိုက်လို့ ရှုံးနေပြီ၊ မော်တော်ကလည်း မြို့ကို ဝင်ခါနီးနေပြီ။ အဲဒီလိုအခါ မျိုးမှာ သူ ရှုံးတဲ့ငွေပြန်ရလို ရငြား အချိန်ပိုထွက်လာ အောင် စက်ဆရာ ကိုသန်းက စက်ရှိန်လျှော့ မောင်းပေး တယ်။ ဆလင် ကိုသာထွန်း တည့်တည့် မောင်းရမယ့် ခရီးကို မမောင်းဘဲ ကွေ့ ပတ်ပြီး မောင်းပေးတယ်။ ဒီတော့ကာ မော်တော်က မြို့ဆိပ်ကမ်းကို တော်တော်နဲ့ မကပ်နိုင်တော့ဘူး။ ဆယ့် ငါးမိနစ်၊ မိနစ်နှစ်ဆယ် လောက် အချိန်ထွက်လာရင် ရှုံးတဲ့ငွေ ပြန်ရအောင်ရိုက်ဖို့ အခွင့်အလမ်း ရလိုရငြား ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မော်တော်ခရီး သည်တွေအထဲမှာ မျက်နှာ သစ်တစ်ယောက်ယောက်ပါ ရင် အန္တရာယ် ရှိမှာစိုးလို့ ဖဲဝိုင်းမလုပ်ဘူး။

နဂိုကတည်းက စက်က တဖြည်းဖြည်း နေးလာရတဲ့ ကြားထဲ စက်ဆရာက အရှိန် လျှော့မောင်းတော့ ရွှေတံတား မော်တော်ကြီးဟာ မြို့ကို ရောက်ဖို့ လေးနာရီလောက် ကြာအောင် မောင်းရတော့ တယ်။ ဟိုတုန်းက ပွဲထောင် တွေကို ဥဩသံပေးပြီး ဂုဏ် ယူဝင့်ကြွားစွာ ကျော်တက်ခဲ့ တဲ့ မော်တော်ကြီးဟာ နောက် ပိုင်းမှာတော့ ပွဲထောင်တွေရဲ့ ပမာမခန့် ပြန်ကျော်တက်တာ တွေကို ခံနေရပြီ။ ပွဲထောင် ကလေးတွေက 'ရွှေတံတား' လို့ မခေါ်ဘဲ 'ရွှေလိပ်ကြီး' လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဖဲဝိုင်းမရှိ တဲ့အခါမျိုးမှာ စက်ဆရာ ကိုသန်းလည်း စက်ကို တတ် နိုင်သလောက် ဘင်မောင်း ကြည့်ပါတယ်။ မော်တော် ကြီးက ဆီပိုကုန်တာကလွဲလို့ သိသိသာသာပြေးမလာတော့ ဘူး။

ဒီကြားထဲမှာ ပန်ကာနဲ့ ကျောက်ဆောင် ခုတ်မိလို့ ပန်ကာကျိုးတာတွေ၊ ဘက်မ,

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြုတ်ထွက်တာတွေကိုလည်း ကြုံရသေးတယ်။ တစ်ခါတုန်းကလည်း ပန်းချောင်းရွာအနီး ချောင်းကျယ်ကြီးထဲမှာ မော်တော်ဗိုက်က ဖျဉ်ချပ်တစ်ချပ်ပွင့်ထွက်သွားလို့ မော်တော်ကို ကမ်းကပ်ပြီး မိန်းမတွေနဲ့ ကလေးတွေကို ပန်းချောင်းရွာမှာ ထားခဲ့ရတယ်။ မိန်းမနဲ့ကလေးတွေက ပန်းချောင်းကနေ လှည်းတွေငှားပြီး တံတားရွာကို ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ ခရီးသည်ယောကျ်ားတွေနဲ့ မော်တော်သမားတွေကတော့ တစ်လမ်းလုံး ရေပက်ပြီး မြို့ကိုဆက်သွားကြတယ်။ မြို့ကိုရောက်တော့မှ ဖျဉ်ချပ် ယာယီရိုက်ပြီးတော့မှ အပြန်ခရီးသည်တွေတင်ပြီး ရွာကို ပြန်မောင်းလာခဲ့တယ်။ အဲဒီကိစ္စကြုံပြီးကတည်းက အမျိုးသမီးတွေလည်း ရွှေတံတားစီးဖို့ နည်းနည်းလန့်လာကြတယ်။ မော်တော်ကြီးကို စိတ်ချလက်ချ မစီးရဲဘူး ဖြစ်လာတယ်။

မော်တော်ကြီးကလည်း တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဖွဲ့ဖောက်လာတယ်။ စက်ပိုင်းကဖြစ်လို့ စက်ပိုင်းကို ပြင်လိုက်၊ ကိုယ်ထည်ပိုင်းက ပျက်လို့ ကိုယ်ထည်ကိုပြင်လိုက်နဲ့ မော်တော် ထွက်ရက်မမှန်ဘဲ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု ပြင်နေရတာတွေနဲ့ချည်းပဲ သံသရာလည်နေတယ်။

'ကိုသန်းရာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ' လို့ ဦးဖိုးထောင်က မေးလိုက်တော့-

'သူကြီးရေ၊ မော်တော်အင်ဂျင်ကလည်း ချုံးချုံးကျနေပြီ။ အခု ကျွန်တော်လည်း မြန်မြန်ရောက်အောင်

> သူကြီးရေ
> မော်တော်အင်ဂျင်
> ကလည်း
> ချုံးချုံး
> ကျနေပြီ
> အခု
> ကျွန်တော်လည်း
> မြန်မြန်
> ရောက်အောင်
> ဆိုပြီး
> စက်တင်
> မောင်းကြည့်တယ်
> ဒါပေမဲ့
> အဘိုးအိုကြီး
> အတင်း
> ပြေးခိုင်းသလို
> ဖြစ်နေတယ်ဗျာ

ဆိုပြီး စက်တင်မောင်းကြည့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဘိုးအိုကြီး အတင်းပြေးခိုင်းသလို ဖြစ်နေတယ်ဗျာ။ တစ်ကနေ တစ်ဆယ်အထိ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပျက်လို့ တစ်ဆယ်အထိလည်း ပြင်ပြီးရော တစ်ကနေ ပြန်စဖြစ်တယ်' လို့ ညည်းတွားပြီး ဦးခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ခါယမ်းတယ်။

ဟုတ်တိပတ်တိ မမြတ်တဲ့အပြင် ရှိတဲ့ငွေ ပြန်ပြန်ထည့်နေရတာမို့ ဦးဖိုးထောင် မော်တော်ကြီးကို စိတ်ကုန်စပြုလာတယ်။ ခရီးသည်တွေကလည်း သုံးနာရီခရီးကို လေးနာရီမောင်းနေတဲ့ မော်တော်ကြီးကို စိတ်မရှည်တော့ဘဲ ပဲ့ထောင်ကလေးတွေကိုပဲ ပြန်စီးနေကြတယ်။ ရှားရှားပါးပါး မော်တော်ထွက်တဲ့ရက်မှာလည်း ခရီးသည်တွေ ကြည့်လိုက်ရင် မော်တော်ဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ဝင်တွေ၊ မော်တော်ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ မကင်းရာမကင်းကြောင်းလူတွေ ချည်းပဲ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မမြတ်တော့တဲ့အပြင် ဆီဖိုးတောင် အနိုင်နိုင်ဖြစ်လာတယ်။

နောက်ဆုံးကျတော့ အင်ဂျင်ကလည်း လုံးလုံးသုံးလို့မရ၊ ထပ်ထည့်စရာငွေမရှိတော့တဲ့ ဘဝရောက်တော့မှ ဦးဖိုးထောင်လည်း မော်တော်ကြီးကို သူ့အိမ်နောက်ဖေးချောင်းထဲမှာ ကျောက်ချပြီး အုန်းပင်တစ်ပင်မှာ ကြိုးနဲ့ အသေချည်ထားလိုက်တော့တယ်။ မော်တော်ဝန်ထမ်းတွေလည်း အလုပ်ပြုတ်ကုန်ပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဦးဖိုးထောင်ဟာ အပိုဝင်ငွေရအောင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံတော့ ကြံစည်လိုက်သေးတယ်။ အဲဒါကတော့ မော်တော်မောင်းချင်တဲ့ ကလေးတွေကို ဆလင်ခန်းထဲက တက်မကြီး တစ်နာရီလှည့်ရင် ဘယ်လောက်ဆိုပြီး ကလေးတွေအိတ်ထဲက မုန့်ဖိုးကိုရအောင် ဖြတ်ယူလိုက်သေးတယ်။ တချို့ကလေးတွေလည်း ငါးမူးတစ်မတ်ပေးပြီး တက်မကြီးကို အပျင်းပြေလှည့်ကြလေရဲ့။ နောက်ပိုင်းတော့ မိဘတွေက သူတို့ကလေးတွေ ရေထဲကျသေမှာစိုးလို့ မော်တော်ကြီးဆီ မသွားရဘူးဆို

ပြီး တုတ်ပြတားမြစ်[illegible] တယ်။ 'ရွှေတံတား' [illegible] တော်ကြီးလည်း ငါးနှ[illegible] သက်တမ်းအတွင်းမှာ [illegible] သဘောနဲ့ ကိစ္စချော[illegible] လေတယ်။

မော်တော်ကြီး[illegible] နိဂုံးကမ္ပတ် အဆုံးသတ်[illegible] သွားတဲ့အချိန်မှာ ဒေါ်လှ[illegible] ဈေးဆိုင်ကတော့ ဆိုင်[illegible] ကနားကြီးနီးနီး ဖြစ်[illegible] ပြသနာတစ်ခုကတော့ [illegible] လို ဘန်ဆာမဲ့ အလ[illegible] ပဲဘင်း မတင်ရတော့ဘဲ [illegible] ထောင်ကလေးတွေနဲ့မှာ[illegible] ကန်ကင်ရတယ်။ ရွာသ[illegible] ကြုံရှိရင် သမ္မန်ကြီးနဲ့ တ[illegible] တယ်။ ဒေါ်လှရီရဲ့ဆိုင်[illegible] လည်း ဆိုင်ကြီးဘဝ[illegible] ရောက်ပြီး ဖောက်သည်[illegible] အထိုက်အလျောက်ရတော[illegible] ဆိုင်ကို ဖြုတ်ဖို့ဆိုတာလ[illegible] မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။

❑

၉။

အဲဒီနောက်ပိုင်း[illegible] တံတားရွာလည်း တဖြ[illegible] ဖြည်း ပြောင်းလဲလာတ[illegible] ချုပ် စစ်မီးရလာတ[illegible] တယ်လီဖုန်း အိတ်ချိန်[illegible] ရှိလာတယ်။ ရွာနဲ့မြို့ကို ဆ[illegible] သွယ်ဖို့ ကားလမ်းမ[illegible] တွေဖောက်လာတယ်။ [illegible] လမ်းကတော့ မဖြစ်သေး[illegible] ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရွာကနေ[illegible] အထိ မြေကြီးပေါက်ပြ[illegible] လားတဲ့ တာရိုးကြီးတစ်[illegible] ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒီတာရိုး[illegible] ပေါ်မှာ စက်ဘီးနင်းတဲ့သူ[illegible] နင်း၊ ဆိုင်ကယ်စီးတဲ့သူ[illegible] စီးနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်လေထု[illegible] မှာ ဖုန်မှုန့်တွေက တထော[illegible] ထောင်း။ ကားသွားဖို့တော[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရသေးဘူး။ ကုန်းလမ်းခရီး အထိုက်အလျောက် ပေါက်လာတဲ့အတွက် လူတွေကလည်း အရင်တုန်းကလို ရေလမ်းကို သိပ်အားမကိုးကြတော့ဘူး။ ကတ္တရာအခင်းပြီးလို့ လမ်းမကြီးဖြစ်ထွန်းလာတဲ့တစ်နေ့မှာ ရွာနဲ့မြို့ကို ကားဆွဲဖို့အတွက် ရွာကတောသူဌေးတွေ ကြိုတင်ကြံစည်နေတယ်။ ဟိုင်းလတ်ဝယ်မယ့်သူနဲ့၊ ဒိုင်နာဝယ်မယ့်သူနဲ့၊ အကြမ်းခံအောင်ဆိုပြီး ဂျစ်ကားဝယ်မယ့်သူနဲ့။ တံတားရွာရဲ့မြင်ကွင်းတွေက ချက်နှာသစ်ပစ်လိုက်သလို ပြောင်းလဲသွားပြီ။ ကမ္ဘာကြီး ရွာဖြစ်သွားတဲ့အချိန်မှာ တံတားရွာက မြို့ကလေးအဆင့် သတ်မှတ်ခြင်း ခံရတယ်။

ဦးဖိုးထောင်ရဲ့ အိမ်ခေါင်းရင်းပြတင်းပေါက်က ကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း တာလမ်းမကြီးကို ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ရတယ်။ လသာတဲ့ညတစ်ညမှာ အိမ်ပြတင်းပေါက်ကနေတစ်ဆင့် တာလမ်းမကြီးကို ငေးကြည့်ပြီး တွေဝေနေတဲ့ ဦးဖိုးထောင်ကို ဒေါ်လှရီက မေးလိုက်တယ်။

'တော် ဘာကိုစဉ်းစားနေတာလဲ၊ ညဥ့်နက်နေပြီ မအိပ်သေးဘူးလား'

ဦးဖိုးထောင်က ဦးခေါင်းတစ်ချက်ခါယမ်းပြလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ နောက်ဘက် လှည့်မကြည့်ဘဲ ပြန်ဖြေတယ်။

'မအိပ်သေးပါဘူး မလှရီရာ။ ငါတစ်ခုတွေးနေလို့ပါ'

'ရှင်က ဘာတွေ တွေးပြန်ပြီလဲ'

'ဒီလို မလှရီရ၊ ဒီတာလမ်းမကြီးကို ကတ္တရာအချောခင်းပြီးသွားရင် ကားပြေးလို့ရပြီ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အပေါင်ဆိုင်က တီတစ်စိန်တို့တောင် ဟိုင်းလတ်တစ်စီးလောက် ဝယ်ဖို့ လုပ်နေတယ်'

'အေးလေ၊ ငါကလည်း ဒီလမ်းမကြီးပြီးသွားရင် ခရီးသည်တင် ဒိုင်နာတစ်စီးလောက်ထောင်ရင် ကောင်းမလားဆိုတာကို စဉ်းစားနေတာ'

'ရှင် မော်တော်ထောင်လို့ ရှုံးတာတောင် မမှတ်သေးဘူးလား'

'ဟ မလှရီရ၊ မော်တော်နဲ့ ကားနဲ့ သဘာဝချင်းမှ မတူတာ။ မော်တော်ရှုံးပေမဲ့ ကားက မြတ်ချင်မြတ်မှာပေါ့။ နောက်ပြီး ဒီမော်တော်ထောင်လို့ပဲ နင့်မှာ ဈေးဆိုင်တစ်ဆိုင် အဖတ်တင်တာ မဟုတ်လား'

ဦးဖိုးထောင်ရဲ့စကားကြောင့် ဒေါ်လှရီလည်း ဘာမှ ဆက်မပြောသာတော့ဘူး။ ဦးဖိုးထောင် အသေအချာ စဉ်းစားနေတဲ့ အချက်ကတော့ ဒိုင်နာတစ်စီးဖိုးပိုက်ဆံ ဘယ်လိုရှာရင်ကောင်းမလဲဆိုတာပါပဲ။ ရွာထဲဝိုက်ပြီး အလှူခံထွက်ရင်လည်း ရွာသားတွေက အရင်တစ်ခါ မော်တော်ထောင်တုန်းကလို အားတက်သရောနဲ့ လိုလိုလားလား အလှူငွေထည့်ကြပါ့မလား ဆိုတာပါပဲ။ အဲဒါကိုပဲ တွေးတောရင်း စိတ်မောလာလို့ သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ချက်ကိုပဲ တွင်တွင်ချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လက်ထဲက မီးသေနေတဲ့ ပြောင်းဖူးဖက်ဆေးလိပ်ကြီးကို မီးညှိဖွာရှိုက်ပြီး လရောင်အောက်က တာလမ်းမကြီးကိုသာ ဆက်လက်ငေးမောကြည့်နေလေရဲ့။ ■

နိုင်မြင့်

" ချစ်ခင်စွဲလန်းမှုရလိုသူအမျိုးသမီးတို့အတွက် "

- အရင်ကချစ်ခဲ့သလောက်ယခုတော့မိမိအပေါ်အေးစက်နေပြီလား
- မိမိတစ်ဦးတည်းကိုသာတန်းတန်းစွဲအမြဲချစ်ခင်ဂရုစိုက်စေဖို့
- ဘာပြောပြောနားထောင်လက်ခံခဲ့သူကခုတော့ဘာပြောပြောဆန့်ကျင်နေပြီလား
- မိမိပြောသမျှတစ်ခွန်းဆိုတစ်ခွန်းအောင်မြင်စေဖို့
- အရင်ကမိန်းမကိစ္စအရှုပ်အထွေးကင်းခဲ့သူကခုတော့ခြေရှုပ်နေပြီလား
- မိမိအပေါ်သစ္စာမပျက်ပဲဖောက်ပြန်ရှုပ်ထွေးမှုကင်းရှင်းစေဖို့

ဆရာမထက်နွေးစန္ဒီ LL.B, LL.M, DBL, DML

(အမျိုးသမီးသီးသန့်လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခန်း)

တိုက်-40 G-2 ဦးဝိစာရလမ်း၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာ၊ 41 ရပ်ကွက်

ဖြောက်ဒုံ 095164326, 0973106180,0943094806

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဧဠ၊ ဒသမနိကာ၊

သံတူကြောင်းတူ စည်းချက်

၁။
ဒီနှစ်ထဲ ကျွန်တော်
ကျန်းမာရေး
သိပ်မကောင်းလှ။
အရင်လောက်လည်း
အမောအပန်း မခံနိုင်။
ဒီကြားထဲ လုပ်ငန်း
တာဝန်တွေကလည်း
ဖိစီးလွန်းလှသည်။
ဘယ်တုန်းကမှ
မလုပ်ခဲ့ရသော
အလုပ်တွေကို လုပ်နေ
ရတာက ပါသေး၏။
စနေ၊ တနင်္ဂနွေ မရှိ၊
အဖိတ်၊ ဥပုသ် မရှိ၊
မိသားစုရှိရာ မြို့ကိုပြန်
ဖို့တောင် အနိုင်နိုင်။
ဖုန်းလေး
ဆက်ပြီးတော့သာ
အလွမ်း ဖြေနေရသည်။
တကယ်တော့
သိပ်ဝေးလှတာမဟုတ်။
ဆိုင်ကယ်ဖြင့်
တစ်နာရီခွဲလောက်
စီးလျှင်ပင်
ရောက်သည့်မြို့။
ကိုယ်က စိတ်မအား၊
လူမအား၊ အိမ်ရောက်တာမှ
နာရီဝက်မပြည့်သေး၊
ဖုန်းက တတီတီလာပြီ။
ရုံးအလုပ်တွေက
အိမ်အထိ လေလှိုင်းမှ
တစ်ဆင့် ရောက်ရောက်
လာတတ်သည်။ ဒါကြောင့်
စိတ်စော၊
စိတ်မောတတ်သော
ကျွန်တော်နှင့် မဖြစ်။
ရုံးမှာပဲ ကျောက်ချ။
ပျင်းလျှင် ညနေပိုင်းတွေမှာ
ခင်ရာမင်ရာ
ပုလင်းတူ ဘူးဆို့တွေနှင့်
ဝိုင်းဖွဲ့ဖြစ်ကြသည်။
မနှစ်က သြဂုတ်လ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

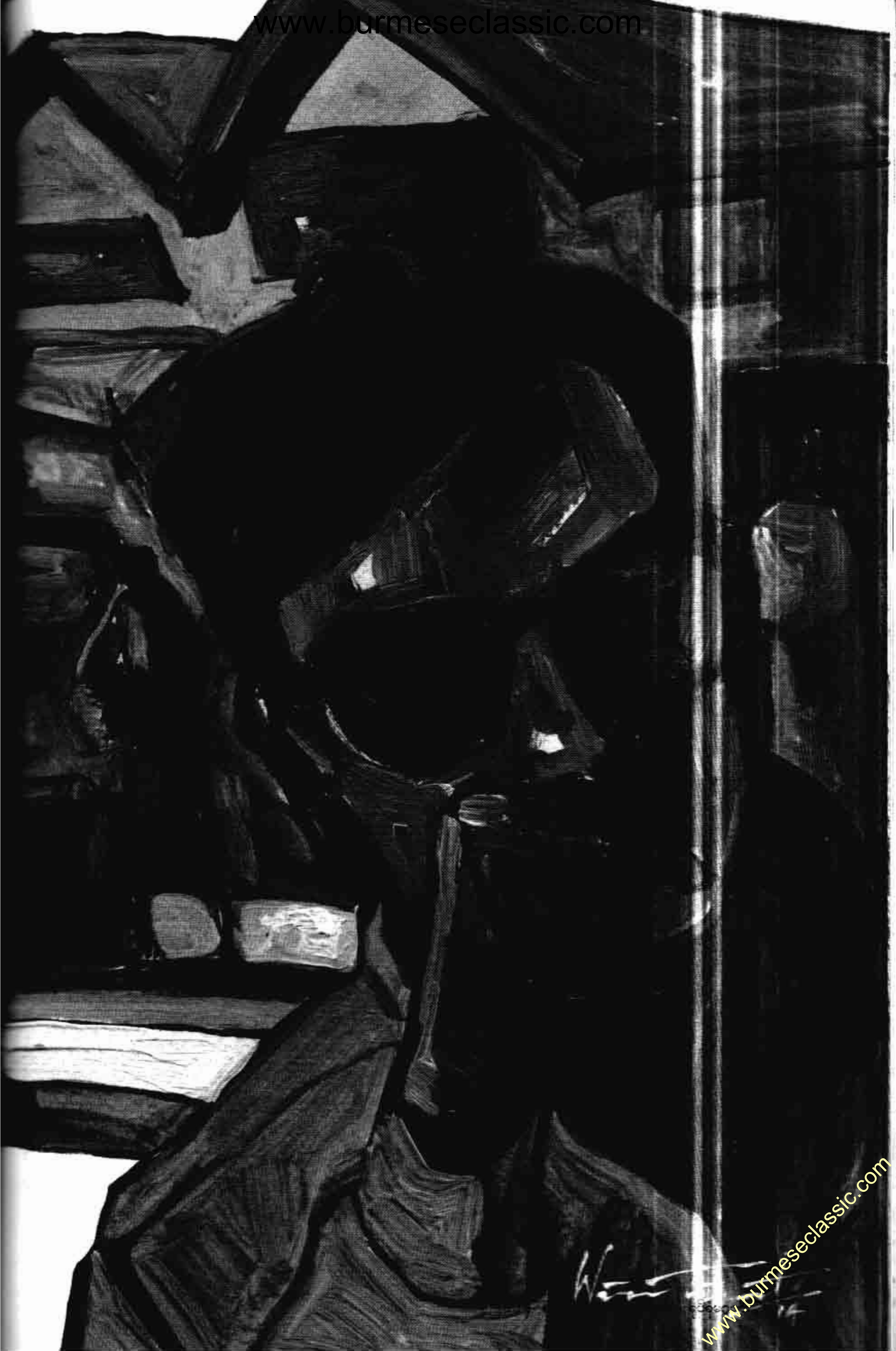

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွင်းမှာ စာပေလောကမှာ အထင်ကရရှိသူ၊ ကျွန်တော်တို့ တန်ဖိုးထားလေးစားသူများ ဆုံးပါးခဲ့ကြသည်။ ဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာ၊ ဆရာမောင်ဝံသ၊ ဆရာမင်းလူ။ နှမြောဖို့ လွမ်းဖို့ကောင်းသော၊ အစားထိုးမရနိုင်သော ဆုံးရှုံးမှုများပင်။ နှစ်ရှည်ကြာစွာ ယမကာတောအလယ်မှာ ကျင်လည်ခဲ့သော ကျွန်တော်။ ယခုနှစ် ဩဂုတ်လမှာကတည်းက နေမကောင်း၊ စက်တင်ဘာမှာ ခြေထောက်တွေကရောင်၊ မျက်နှာတွေက အန်းတန်းတန်း၊ စကားပြောဆိုရတာတွေက ခပ်လေးလေးဖြစ်လာသည်နှင့် မကွေးဆေးရုံကို တက်လိုက်ရသည်။

ငါးရက်ခန့်တက်ပြီး၊ အချို့တစ်ဝက် သက်သာသော်လည်း ကျွန်တော့်ညီမနှင့် ညီများက ကျွန်တော့် အခြေအနေကို အားမရ။ ရန်ကုန်သို့မဟုတ် မန္တလေးမှာ ဆေးဆက်ကုဖို့ တိုက်တွန်းကြသည်။ ရန်ကုန်မှ ရေးဖော်စာရေးဆရာများ၊ မန္တလေးမှ ရေးဖော်များနှင့် တိုင်ပင်ပြီး နောက်ဆုံး မန္တလေးကို ဆေးကုသွားဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ မန္တလေးအနောက်ပြင်၊ တောင်သမန် အေးကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိသာရဒက ကျွန်တော်၏မိဘများ၊ ညီမများနှင့် ရင်းနှီးတော့ အဲဒီကျောင်းမှာပဲ တည်းခိုပြီး ဆေးကုဖို့စီစဉ်လိုက်ကြသည်။ ဆရာ ရွှေနောင်ရိုးက MSC ဆေးခန်းမှာ ဒေါက်တာ ညိုမီခိုင်သန်းလှိုင်နှင့်ပြရန် စီစဉ်ပေးထားသည်။

ကျွန်တော် MSC ကို

ဒီနေ့ တိုင်းရင်းမှာ ကျင်းပမည့် အစည်းအဝေးကို နေပြည်တော်မှ လူကြီးတစ်ဦးက လာရောက်မည် ထိုအရေးကြီး ပုဂ္ဂိုလ်က တစ်ချိန်က ကျွန်တော်နှင့် တစ်ကျောင်းတည်း တာဝန် ထမ်းဆောင် ခဲ့ဖူးသော ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီး ဖြစ်သည်

ရောက်တော့ ဆရာ စိုးဘားဒိုင်၊ ချောအိမာန်(မန္တလေး)တို့ လာတွေ့ကြသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဆရာ စိုးလှိုင်တင့်လည်း လာသည်။ ကိုခင်မောင်နိုင်ဦးတို့၊ ဆရာ မင်းတင်ထွဏ်းတို့လည်း အားပေးစောင့်ရှောက်ကြသည်။ မန္တလေးရောက်မှ ရေးဖော်မိတ်ဆွေတွေနှင့် ပြောရဆိုရနောက်ရပြောင်ရလို့လား မသိ။ ကျွန်တော် အတော်ပင် သက်သာလာ၏။ ရန်ကုန်ရောက် ကိုရဲသျှမ်းနှင့် နေပြည်တော်ရောက် မောင်ရင့်မာ (ကျောင်းကုန်း)တို့က ဖုန်းဆက် လူမမာမေးသည်ကိုပင် အမေးနောက်ကျရကောင်းလား ဟု ကျွန်တော် လေသံမာမာဖြင့် နှုတ်လှန်ထိုးနိုင်နေပြီ။

ကျွန်တော် မန္တလေးမှ မကွေးသို့ ပြန်မည့်ရက်မှာပင် မန္တလေး ကလေးဆေးရုံမှာ တာဝန်ကျနေသော အထူးကုဆရာဝန် အောင်ကျော်မြင့်နှင့် နန်းတွင်းထဲမှာ တာဝန်ထမ်းသော ဗိုလ်မှူး လှဝင်းတို့ သတင်းကြားဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။ သူတို့က ကျွန်တော်၏ ငယ်တပည့်များ။ ကိုးတန်း၊ ဆယ်တန်းမှာ ကျွန်တော်သင်ခဲ့ရသော ငယ်တပည့်များ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် မသင်လိုက်ရသော်လည်း ကျွန်တော့်ကိုသိနေသည့် သူတို့ထက် ဂျူနီယာနှစ်ယောက်လည်း ပါလာသည်။ ကျွန်တော့်အတွက် ဂါဝရလက်ဆောင် အထုပ်အပိုး ကိုယ်စီနှင့်ပေါ့။ ❑

၂။

'ဆရာ…အရင်က ထက်စာရင် နည်းနည်းတော့ ပိန်သွားတယ်'

'မျက်နှာနည်းနည်း ချောင်သွားတာပါဗျာ၊ လူက သိသာအောင် မကျလှပါဘူး'

ဒီရာထူးများ မရခင် ကျောင်းဆရာ အကြာကြီး လုပ်ခဲ့သူမို့ တပည့်များနှင့် တွေ့လျှင် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ပြန်လည်နုပျိုသွားသလို ခံစားရလေ့ရှိသည်။

'မှုန်ကြီး… မင်း အရင် မြစ်ကြီးနားမှာဆို'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ… ကျွန်တော် ဒီကိုပြောင်းလာတာ ခြောက်လလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်'

ကျွန်တော့်စကားနှင့် ကျွန်တော့် အခေါ်အခေါ် ကြောင့် ပြုံးရုံရုံလုပ်ရင်း လှဝင်းကဖြေသည်။ ကျောင်းတုန်းက ဒီကောင့်ကို ကျွန်တော် နာမည်ပေးထားသော နာမည် ပြောင်။ စာတော်သော်လည်း အမြဲလိုလို မှုန်ကုပ်ကုပ်နေ သူမို့ ကျွန်တော်က မှုန်ကြီး ဟု နာမည်ပေးထားခဲ့သည်။

'စန္ဒာဝင်းတို့လည်း မနက်ဖြန်လာလိမ့်မယ် ဆရာ'

အောင်ကျော်မြင့်က သတင်းပေးစကားပြောသည်။

'ဘင် ငါတို့က ဒီနေ့ ညနေကားနဲ့ ပြန်မှာကွ၊ မ စမ်းပါဦး၊ ဘယ်စန္ဒာဝင်းတုန်း 'လ'ကြီးလား၊ 'လ'ကလေးလား'

'လ'ကြီးလေ ဆရာ၊ စန္ဒာဝင်း ၁၊ သူလည်း မန္တလေးကိုရောက်နေတယ် ဆရာ၊ သူ့အမျိုးသားက ဆည်မြောင်းက အအေးလေ'

'နေဦး…သူကရော အလုပ် မလုပ်ဘူးလား'

စန္ဒာဝင်း ၁ ခေါ် 'လ' ကြီးက ဒီကောင်တွေနှင့် တန်းနှစ်ဘည်း။ ပ၊ ဒ၊ တကို သူတို့နှင့်အပြိုင်လုနေကျ ကောင်မလေးဖြစ်သည်။ သူ ဘီအီး ဘွဲ့ရပြီး အလုပ်ဝင်တော့ ကျွန်တော့်အိမ်လာပြီး နှုတ်ဆက်ကန်တော့တာ ကျွန်တော် အမှတ်ရသေးသည်။ ဆယ်တန်းတုန်းက ကျွန်တော်က အခန်းပိုင်၊ စန္ဒာဝင်း နှစ်ယောက်ရှိသည်မို့ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း စန္ဒာဝင်းကို 'လကြီး'၊ သေးသေးညှက်ညှက် စန္ဒာဝင်းကို 'လကလေး' ဟု နာမည်ပေးခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘယ်လုပ်တော့မလဲ ဆရာရဲ့၊ အခု သူ့ယောက်ျား ... ခွင်တအားတည့်နေတာ ... မှန်ကြောင်ထက်တောင် ...သေးတယ်'

မှန်ကြီးက အောင်ကျော်မြင့်ကို မှန်ကြောင်ဟု ကျွန်တော်ပေးခဲ့သော နာမည်ကို ပြောတော့ ဟိုကောင်က ကျေမနပ် မျက်စောင်းထိုးကြည့်သည်။

'အေးပါကွာ၊ ငါ့တပည့်တွေ အဆင်ပြေကြတယ်ဆိုရင် ဝါဝမ်းသာပါတယ်'

အဲဒီနောက် ကျွန်တော့်ကို ကန်တော့ပြီး ဒီကောင်တွေ ပြန်ကြသည်။ ညနေ ကျွဲဆည်ကန်ကားဝန်းဆင်းလျှင် ကားလာကြိုပေးရမလားဟု မှန်ကြီးက မေးနေသေးသည်။ ကျွန်တော်က မလိုကြောင်း၊ သူငယ်ချင်း ကဗျာဆရာ ကိုခင်မောင်နိုင်ဦးမှ ပို့ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်ရ၏။

❑

၃။

ကျွဲဆည်ကန် ကားဝန်းထဲရောက်တော့ မှောင်ရီပျိုးပြီ။ မန္တလေး-မကွေး ဘတ်စ်ကားကို ကျွန်တော့်အတွက် နှစ်ခုံ၊ ညီမနှင့် ညီက တစ်ခုံစီ ကြိုပြီး လက်မှတ်ဖြတ်ထားပြီးသား။ ပွဲရုံအလုပ်ဖြင့် အလုပ်များနေသော ကဗျာဆရာက ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့အပြီး ကပျာကယာပဲ ပြန်ထွက်သွားသည်။

လမ်းကျရင်စားဖို့ ကွမ်းယာဝယ်ရဦးမယ်ဟူသော အတွေးဖြင့် ကားဝန်းအတွင်းရှိ နီးစပ်ရာ ကွမ်းယာဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က ကွမ်းကြိုက်တတ်သူကိုး။ ကွမ်းယာဆိုင်အနားသို့ အရောက်မှာပင် ကွမ်းယာဆိုင်မှာ ကျွန်တော့်ထက် အရင်ရောက်နှင့်နေသော လူတစ်ယောက်၊ ကျွန်တော့်ကို စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်နေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်၏။ ကျွန်တော်ကလည်း ကွမ်းယာမှာရင်းမှ မသိမသာ အကဲခတ်သလို ကြည့်လိုက်သည်။ လူပုံက အသားညိုညို၊ ဂင်တောင့်တောင့်၊ ပါးစပ်ထဲတွင် ကွမ်းကို ပလုတ်ပလောင်းစားပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်သည်။ သူ့ပုံစံက အင်္ကျီဗလာ၊ ပုဆိုးခပ်တိုတိုဖြင့် ကားဝန်းထဲမှ ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမားတစ်ဦးဦးဖြစ်မည်ဟု သာ ကျွန်တော် အကဲခတ်၍ရသည်။ အဟမ်းဟူ၍-

ချောင်းသံ တစ်ချက်ဟန့်သံကြောင့် သူ့ဘက်သို့ ကျွန်တော်လှည့်ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်လုံးတွေ အရောင်လက်ခနဲဖြစ်သွားပြီးမှ အားပါးတရ ပြုံးလိုက်၏။ ပါးစောင်မှ ကွမ်းရည်များကို လက်ဖမိုးနှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း သုတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ-

'ဆရာ…ဆရာ ဦးရဲမြင့် ဟုတ်တယ်နော် ဆရာ'

ပလုတ်ပလောင်းသံကြီးနှင့် ပြောနေသောသူကို ကျွန်တော် ဇဝေဇဝါကြည့်သည်။

'ဟုတ်… ဟုတ်ကဲ့… ကျွန်တော် ရဲမြင့်ပါ'

'ဟုတ်ပါ့မလား… တူတော့တူပါတယ်ဆိုပြီး ကြည့်နေတာကြာပြီ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ…ဝမ်းသာလိုက်တာ'

သူက ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို အားပါးတရ ကိုင်လှုပ်ပြီးပြောနေပေမဲ့ ကျွန်တော်က သူ့ကို ဘယ်သူမှန်း မသိ။

'အင်း…အဲ'ဖြင့်သာ စကားလုံးရွေးချယ်ရန်ပြင်ဆဲ-

'ဆရာ မန္တလေးကို ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ အလုပ်ကိစ္စလား၊ ဘုရားဖူးလား၊ မိသားစုကောပါလားဆရာ။ အခုဟာက ပြန်မှာလား၊ သွားမှာလား'

သူကတော့ ကလေးတစ်ယောက် စာပြန်သလို တတွတ်တွတ်။

'လာပါဆရာရယ် အချိန်ရတယ်မို့လား။ ဒီနားက ကြိုက်တဲ့ဆိုင်မှာ ထိုင်ပါဆရာ၊ ကျွန်တော် ပြုစုချင်လို့ပါ'

'ကျွန်တော် … ကျွန်တော်…ကျွန်တော်က'

သူက တဟားဟား အော်ရယ်လိုက်သည်။

'ဟား…ဟား… ဟား…ဆရာက ကျွန်တော့်ကို သေချာကြည့်ပါဦး၊ ကျွန်တော် ဘယ်သူလဲလို့။ မကွေးမှာ ကျောင်းတက်တုန်းက ကျွန်တော်တို့ ကိုးတန်း၊ ဆယ်တန်းနှစ်မှာ ဆရာက အင်္ဂလိပ်စာသင်တာလေ။ ကိုယ့်တပည့်ကို ကျွန်တော် ကျွန်တော်နဲ့၊ ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ်။ ဆရာက နုပျိုနေသေးတာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ရုပ်တွေရင့်လှပေါ့။ ဘဝလေ ဆရာရဲ့၊ ဘဝ…ဘဝ၊ ကျောင်းတုန်းက ဆရာပြောခဲ့ဖူးသလိုပေါ့။ လောကကြီးမှာ ဘာတစ်ခုမှ အလကား မရဘူး။ တစ်ခုခုလိုချင်ရင် တစ်ခုခုကို ပေးဆပ်ရမယ်။ သားရွှေအိုးထမ်းလာတဲ့ကိန်းကို မြင်ချင်ရင် မြားဆိပ်သင့်တဲ့ဒဏ်ကို ခံရပေမပေါ့။ မင်းတို့ကိုယ်မင်းတို့ အနာခံ၊ အပင်ပန်းခံ၊ စိတ်ကိုနိုင်အောင်ထိန်း၊ ဝီရိယနဲ့ ကြိုးစားမှ ဆယ်တန်းကို အမှတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ အောင်မှာ၊ ဆယ်တန်းဆိုတာ ဆန်းတယ်ကွ၊ ဆန်းတယ်လို့လေ ဆရာ…'

စကားအရှည်ကြီး ပြောနေသောသူကို ကျွန်တော် ငေးကြည့်နေမိသည်။ ကျွန်တော် အထက်တန်းပြဆရာဘဝ ဆယ်နှစ်တာအတွင်းမှာ ဒီစကားတွေ မကြာခဏ ပြောဖြစ်တာကိုလည်း အမှတ်ရသည်။ သို့သော် သူ့ကိုတော့ လုံးဝ မမှတ်မိ၊ ပြုံးပြီး ယဉ်ကျေးမှုအရ ပြန်ကြည့်နေသော်လည်း ကျွန်တော့်အတွက် သူက အစိမ်းတစ်ယောက်မျှသာ။

တွေတွေလေးရပ်နေသော ကျွန်တော့်ကို သူက ဖွတ်ဆွဲခေါ်ပြန်သည်။

'လာပါ ဆရာရဲ့၊ တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာထိုင်ရင်း အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောကြရအောင်ပါ'

'အင်း ကျွန်တော်… အဲလေ ကိုယ်က မကွေးပြန်ရမှာ၊ ကားကလည်း ရောက်တော့မှာဆိုတော့ ကိုယ် မလိုက်တော့ပါဘူးကွာ'

ဝမ်းသာအားရ ပြုံးနေသော သူ့မျက်နှာက တဖြည်းဖြည်းချင်းညှိုးကျသွားသည်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသော မျက်ဝန်းများနှင့် ကြည့်သည်။

'သြော်…ဟုတ်လား'

သူ့ ဆွဲ ထား သော ကျွန်တော့်လက်ကို ဖြည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြည်းလေး ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်၏။ ကျွန်တော့်ကိုတော့ ငေးငေးရီရီကြည့် နေဆဲ။ ကွမ်းယာဆိုင်က ကောင်မလေးက-

'ဦးလေး ကွမ်းယာရပြီနော်'ဟု လှမ်းပြောမှ-

'အေး…အေး သမီး' ဟုဆိုကာ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ယူ၍ ပိုက်ဆံပေးမည် ကျွန်တော်ပြင်သည်။ သူက လက်ကာရင်း-

'ရတယ်ဆရာ မပေးပါနဲ့၊ ကျွန်တော်ပေးလိုက်ပါ့မယ်။ မြင့်မြင့်သန်းရေ…ဒါ ငါ့ဆရာ၊ ငါ့စာရင်းထဲ မှတ်လိုက်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ပါ'

'ကျေးဇူးပဲနော်၊ ကားလည်း ထွက်ခါနီးပြီ၊ ဟိုမှာ ညီနဲ့ညီမက စောင့်နေကြတယ် သွားပြီနော်'

ပြောပြောဆိုဆို ကျောခိုင်း၍ ကျွန်တော် ထွက်ခဲ့သည်။ ကားဂိတ်ရောက်တော့ ကားပေါ်မှာ လူစုံသလောက်ပင် ရှိနေပြီ။ ကားပေါ်တက်မည်အပြု နောက်ကို ပြန်လှည့်ကြည့်၊ ကွမ်းယာဆိုင်ဘေးထိုင်ကာ ကျွန်တော့်ဆီ တွေတွေငေးငေး မှုန်မှုန်ရီရီ လှမ်းကြည့်နေသော သူ့မျက်ဝန်းများကို ကျွန်တော်သတိထားဖြစ်အောင် ထားမိခဲ့သေးသည်။ လမ်းတစ်လမ်းလုံး စဉ်းစားကြည့်သော်လည်း တပည့်စာရင်းတွင် သူ့ကို လုံးဝစဉ်းစားမရ။ မှတ်လည်း လုံးဝ မမှတ်မိ။

❑

၄။

ဆေးမှန်မှန်သောက်၊ ယမကာကို လုံးဝရှောင်၊ နံနက်စောစောထ လမ်းလျှောက်၊ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်၊ ညပိုင်းအားသည့်အချိန်လေးနိုင်သလောက် တရားလေးမှတ် လုပ်ရင်းဖြင့်ပင် ကျွန်တော် ထူထူထောင်ထောင် ပြန်ဖြစ်လာသည်။ မန္တလေးက ပြန်လာကတည်းက အကြွေးကျန်နေသော ရုံးအလုပ်များကို ရှင်းရသည်။ ကျွန်တော် ဆေးရုံတက်စဉ်က လူမမာလာမေးဖြစ်ကြသော မိတ်ဆွေများ၊ တပည့်တပန်းများလာလျှင်လည်း ဧည့်ထောက်ခံရသေးသည်။ ဒီကြားထဲ နေကောင်းလားမမေးဘဲနှင့် စာမရေးတာကြာပြီဟူသော ပုဒ်မဖြင့် စွဲချက်တင်ကာ ဖုန်းဖြင့် လှမ်းလှမ်းကြိမ်းမောင်းသော မောင်ရင့်မာ(ကျောင်းကုန်း)နှင့် ရဲသျှမ်းတို့၏ဒဏ်ကိုလည်း ခံရသေး၏။

တစ်နေ့ တပည့်တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာ၏။ ကျွန်တော် နေမကောင်း၍ ဆေးရုံတက်ရကြောင်း သတင်းကြား၍ဟု သူက ပြောသည်။ သူကလည်း ပညာရေးဝန်ထမ်း ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်မို့ အတန်ကြာစကားပြောမိသည်၊ ပြောနေရင်းမှ-

'ဒါနဲ့ စကားမစပ် ဆရာ မန္တလေးသွားတုန်းက ညီမောင်ကြီးနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်ဆို'

'ညီမောင်ကြီး၊ ဘယ်က ညီမောင်ကြီးလဲ'

'ဟာ…ဆရာကလည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ကပဲလေ ဆရာရဲ့၊ ဒီကောင်က ဘောလုံးကောင်းတယ်လေ၊ ကျောင်းတုန်းကတော့ သေးသေး ညှက်ညှက်ပါ။ ခုမှ နည်းတဲ့ကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး'

'အေး…ငါတော့ ညီမောင်ဆိုတာကို သိပ်မမှတ်မိသလိုပဲ၊ မန္တလေးမှာ ငါတွေ့တဲ့အထဲ မပါပါဘူးကွ'

'သူက သေချာပြောတာ ဆရာရဲ့၊ ကားကြီးဝန်းထဲက ကွမ်းယာဆိုင်မှာ တွေ့တာတဲ့၊ ဆရာက သူ့ကို မမှတ်မိတော့ သူ တော်တော်ဝမ်းနည်းသွားသတဲ့ဆရာ…။

'သြော် နေဦး၊ ဒီကောင်က ကျောင်းမှာတော့ ခပ်အေးအေးပဲ ဆရာ၊ အတော်ကြီးလည်း မဟုတ်၊ အညံ့ကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ပေတာတေတာလည်း မရှိဘူး၊ ဟိုကောင်လေ ဆရာ၊ လှဦး…လှဦး၊ အခု ပွဲရုံထောင်ထားတဲ့ လှဦးနဲ့တွဲတယ်'

သေချာရင်းပြမှ ကျွန်တော် ခပ်ရေးရေး မြင်ယောင်လာသည်။ ဝိန်ဝိန်မည်းမည်း ခြေတံရှည်ကောင်လေး။ ညီမောင်…ညီမောင်။

'အေး…အေး ငါ့မျက်စိထဲ ပုံတော့ပေါ်လာပြီကွ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတုန်းကတော့ ငါ ဒီကောင့်ကို လုံးဝမမှတ်မိတာ အသေအချာပဲ။ ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းတာလဲပါတယ်ထင်ပါရဲ့ကွာ'

တပည့်လုပ်သူ ပြန်မည်ပြုတော့-

'အေး… ညီမောင့်ကို နောက်တွေ့ရင်လည်း ပြောပြလိုက်ပါဦးကွာ…'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ဆရာသူ့ကို မှတ်မိသွားတယ်ဆိုတာ သူသိရင် အတော်ဝမ်းသာမှာ…'

❑

၅။

ဒီနေ့ ကျွန်တော် အင်္ဂ[illegible] တက်ကြွနေသည်။ ခါ[illegible]င်း တိုင်းရုံး အညြ[illegible] အ[illegible]ေးဆိုလျှင် ကျွန်တော် သိပ်စိတ်မပါလှ။ စိတ်မ[illegible] ဘူးဆို[illegible]ာထက် စိတ်ပူရ[illegible] လည်း ရှိတတ်သည်။ ကိုယ်[illegible] ရုံးမှ [illegible]ပေးသော စာရွက်စာတ[illegible] များ စုံ[illegible]လား၊ အချိန်မီ[illegible] ရော[illegible]ရဲ့လား၊ ကိုယ့်မြို့န[illegible] က ဘယ်ကိစ္စ တိုင်းရုံး[illegible] တို[illegible] စာတောစာတက်[illegible] သ[illegible]ား စသဖြင့် စိုးရိမ်မှု[illegible] ဖြစ်[illegible]သည်။ ဒီတစ်ကြိမ်[illegible] ပေါ့[illegible]ပ့ ပါးပါး။ စတစ်[illegible] လာ[illegible]ကို သည်ပင်းအထိ ကြ[illegible] သီး[illegible]ပြည့်တပ်၊ တိုက်ပုံ[illegible] သေ[illegible]သေချာချာဝတ်ပြီး ဆို[illegible]ကယ်စက်နှိုးမည်အ[illegible] ကျွ[illegible]တော့် အိမ်ခြံဝမှ တီ[illegible] တီဟု [illegible]ိုင်ကယ် ဟွန်းတီး[illegible] ကြ[illegible]းလိုက်သည်။ လှ[illegible] ကြည့်တော့ ကျွန်တော့်ကျော[illegible] ရင်းကြီး ဦးမြင့်သိန်း။ သူ[illegible] တော့ ကျွန်တော်နှင့်အဆင့်တူ[illegible] ရာထူးတူ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြ[illegible] သည်။ သူက ကျွန်တော့်[illegible] လှမ်းပြောလိုက်သည်။

'အေးပေါ့ဗျာ၊ လူကြီး[illegible] ပိုင်[illegible]ကဲ့လူတွေဆိုတော့ [illegible] စော[illegible]စီးစီး ကြွတက်နေ[illegible] ပေါ့၊ လက်ဖက်ရည်[illegible] ဘာလေးသောက်ပြီးမှ သွား[illegible] ကြ[illegible]ာပေါ့ဗျာ၊ စောပါသေး[illegible] တယ်'

ဦးမြင့်သိန်း[illegible] ကျွန်တော့်ကို လှမ်းနော[illegible] လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီနေ့ တိုင်းရုံးမှာကျင်းပမည့် အစ[illegible] အဝေးကို နေပြည်တော်မှ [illegible]

www.burmeseclassic.com

လူကြီးတစ်ဦးက လာရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအရေးကြီး ပုဂ္ဂိုလ်မှာ တစ်ချိန်က ကျွန်တော်နှင့် အတူ တစ်ကျောင်းတည်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသော ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် ထက်မြက်မှု၊ စေတနာ ကောင်းမွန်ပြီး အလုပ်ကို လေးစားမှုတို့ကြောင့် ဒီမျှကြီးသော ရာထူးကို လျင်လျင်မြန်မြန် ရရှိခဲ့ခြင်းပဲဖြစ်သည်။ ဦးမြင့်သိန်းက ဒါကို ရည်ရွယ်၍ ကျွန်တော့်ကို နောက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရောက်တော့မှ ဦးမြင့်သိန်းက စကားဆက်၏။

'ကိုယ့်ဆရာသမားပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားလည်း တစ်ဆင့်တိုးရာထူးလျှောက်ထားတာဆိုတော့ အတော်ပဲ၊ ကိုယ့်ဆရာကို အပူကပ်ပေါ့ဗျ'

'အင်း ပြောတော့ကြည့်ရမှာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ပြောမယ့်သာပြောရမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာကြီးက ကျွန်တော် အလုပ်ဝင်စ မူလတန်းပြဘဝမှာ တွဲခဲ့ရတာဗျ။ အဲ မဟုတ်ဘူး၊ အလယ်တန်းပြဖြစ်ပြီဗျ၊ မှတ်မိသေးတယ်၊ ဆရာကြီးက ကျွန်တော် စာသင်ကောင်း၊ စည်းကမ်း အထိန်းသိမ်းကောင်းလို့ ကျွန်တော့်ကို ချီးကျူးခဲ့တာ'

လက်ဖက်ရည်မှ တိုင်းရုံးကိုရောက်တော့ မြို့နယ်အားလုံးမှ လူစုံသလောက်ပင်ရှိနေပြီ။ အရေးကြီးပုဂ္ဂိုလ်ကြောမီ ရောက်လာတော့မှာမို့ အစည်းအဝေးခန်းမထဲဝင်ဖို့ လောဆော်နေသူတွေကြောင့် အခန်းထဲ ကသုတ်ကရက်ဝင်ခဲ့ရသော်လည်း ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ဆရာကြီးကို ကြိုဆိုနေချင်မိသည်။ သို့သော် ကြိုဆိုရမည့်အဆင့်ထဲကမှ မဟုတ်။

လာပါပြီ။ သစ်လွင်တောက်ပြောင်သော ကားအကောင်းစားများ၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြွေအရံများဖြင့် လာပါပြီ။ ဆရာကြီး မိန့်ခွန်းခြွေတော့ ကျွန်တော်က ဆရာကြီးကို အားရပါးရ ကြည့်နေခဲ့သည်။ ဆရာကြီးက နှုတ်ချိုသဲ၊ အားမာန်ပါပါဖြင့် စကားပြောကောင်းဆဲပင်ဖြစ်သည်။ အစည်းအဝေး ပထမပိုင်းကို ဆရာကြီး စကားပြောပြီးသည်နှင့် ခေတ္တရပ်နားပါသည်။ ဆရာကြီးက လိုက်ပါပို့ဆောင်သူတွေနှင့် အတူ အခန်းထဲမှ ထွက်သွား၏။ ကားပေါ်မတက်ခင် ရပ်၍ ပြောနေကြသေး၍ ကျွန်တော်က အပြေးအလွှား လိုက်သွားသည်။ ကျွန်တော်က ငယ်တပည့်၊ လုပ်ငန်းတပည့်ပေပဲ။ ဆရာကြီးကို နှုတ်ဆက်ရပေမပေါ့။

ဆရာကြီးဘေး ဝိုင်းနေကြသော တချို့က ကျွန်တော်နှင့်အဆင့်တူ၊ တချို့က ကျွန်တော့်ထက် ရာထူးကြီးသူတွေအကြား ကျွန်တော် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တိုးဝင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဖွတ်တိုးဝင်လာ၍ တချို့က နေရာရဲပေးလိုက်ကြ၏။

'ဆရာကြီးခင်ဗျ…ဆရာကြီး ခင်ဗျ' သူတို့စကားအရပ်မှာ ကျွန်တော်က ခေါ်လိုက်သည်။

ဆရာကြီးက ကျွန်တော့်ကို ကြည့်သည်။ အားလုံး၏ မျက်လုံးများကလည်း ကျွန်တော့်ဆီမှာ။ ဆရာကြီးက မေးတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ ပြောဟု ဆိုလိုက်ပုံရသည်။

'ဟို…ကျွန်တော်ရဲမြင့်ပါ ဆရာ။

'ကျွန်တော် ဆရာကြီးနဲ့ အထက ၃ မှာ အတူလုပ်ဖူးတယ်လေ၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က အလယ်တန်းပြနဲ့ပါ'

ဆရာကြီးက ကျွန်တော့်ကို ဇဝေဇဝါကြည့်ပြန်သည်။ အတန်ကြာမှ 'ဩော် အင်း… အင်း' ဟု စိတ်မပါ့တပါ အာလုပ်သံပြုပြီး ယဉ်ကျေးမှုအရ ပြုံးပြသည်။ ကျွန်တော်တို့တိုင်းအဆင့် အကြီးအကဲထံသို့လည်း မျက်လုံးတစ်ချက် ဝေ့ကြည့်လိုက်သည်။

'အာ သူက ……မြို့နယ်က မြို့နယ်မှူးပါ အာ'

သူက ဝင်၍ မိတ်ဆက်ပေးသည်။

'ဟုတ်လား၊ ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်ကြဗျာနော်' ဟု ကျွန်တော့်ကို ရည်ရွယ်မှန်းမသိ၊ အားလုံးကို ရည်ညွှန်းမှန်းမသိ လုံးလုံးထွေးထွေး စကားဆို၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး ကျွန်တော်…'

ကျွန်တော့်စကား မဆုံးလိုက်ရ။ တိုင်းအဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က လက်ကာပြလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော် ရပ်ထားလိုက်ရသည်။

'ကဲ…သွားမယ်ဗျာ အားလုံးပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ…ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ'

အားလုံးဆီက ထွက်လာသောအသံ။ ကျွန်တော့်ပါးစပ်မှ စကားသံထွက်မထွက် ကျွန်တော် မသိ။ ထူထူပူပူကြီး ဖြစ်နေတာကိုတော့ သတိပြုမိလိုက်၏။ ဆရာကြီး ကားအထွက်မှာ အားလုံးက လက်ပြနှုတ်ဆက်ကြတော့လည်း ကျွန်တော်က ယောင်အအဖြင့် လက်တောင်မြှောက်မိရဲ့လား မသိ။ ထွက်သွားသော ဆရာကြီးကားကို ငေးငေးကြီး ငေးကြည့်နေမိသည်။

အစည်းအဝေး ဒုတိယပိုင်းစဖို့ ပြန်နေရာယူကြရန် ခန်းမထဲ ပြန်ဝင်ဖို့ ပြင်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းအဆင့် အကြီးအကဲပုဂ္ဂိုလ်က ကျွန်တော့်ဘေးမှ ဖြတ်လျှောက်သွားရင်း ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍ 'ခင်ဗျား ဗျာ' ဟု မကျေမလည်သောအသံနှင့် ဆိုလိုက်မှ ကျွန်တော် ပြန်ပြီး အသက်ဝင်လာသည်။ နောက်မှ ကုပ်ချောင်းချောင်းဖြင့် လိုက်သွားလိုက်သည်။ ကျွန်တော်က နောက်ဆုံးမှ။

ကျွန်တော့်ရှေ့မှ လျှောက်သွားနေသူတို့ကို ကျွန်တော် မမြင်။ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်နေမိသည်က ကျွဲသည်ကန့် ကားကြီးဝန်း၊ ကွမ်းယာဆိုင်ဘေးခုံလေးမှာထိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေသော ညိုမောင်၏ မျက်နှာအစုံကိုပဲ ဖြစ်ပါသည်။

■

ဦးဆွေ၊ဒဿနိက၊

(ကျွန်တော်ကဲ့သို့ တပည့်ကောင်းများအား မမှတ်မိတော့သော ဆရာ/ဆရာမ များကို ရည်ညွှန်းပါသည်။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေအသစ်နှင့် ကျွန်တော်

ဝင်းငြိမ်း

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ကစပြီး
စာပေလောကထဲ ဝင်ချင်တဲ့
ဝါသနာရှင်တွေကို ပြုစု
ပျိုးထောင်ပေးနိုင်ဖို့အတွက်
အဲဒီတုန်းက အလင်းတန်းဂျာနယ်မှာ
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ လုပ်နေတဲ့
ကိုဦးဆွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး
ရွှေအသစ်ဆိုတဲ့ ကဏ္ဍကို
ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါတယ်။
ကျွန်တော်မျှော်လင့်ထားတဲ့အတိုင်း
ရွက်ပုန်းသီး ကလောင်ရှင်များစွာကို
မွေးထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။
၁၄ နှစ်အတွင်းမှာ စင်တင်
ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့ ကလောင်ရှင်
ရာဂဏန်းအထိရှိမယ်ထင်ပါတယ်။
အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်
ပီတိ ဖြစ်ရပါတယ်။ ခုနေ
သေသွားမယ်ဆိုရင်တောင်
ဒီကလေးတွေကို စင်တင်
ပွဲထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက်
သေပျော်ပြီလို့ ယူဆပါတယ်။
ဒီ ၁၄ နှစ်အတွင်းမှာ
စင်းလုံးချောတော့ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။
ဆရာ မောင်စိန်ဝင်း
(ပုတီးကုန်း)ရဲ့ ဝတ္ထုတို
တစ်ပုဒ်ကို ကူးပြီး ပို့တဲ့သူလည်း
ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။
အင်တာနက်
ခေတ်စားလာတော့
ဘလော့ဂ်ဂါတွေက
အင်တာနက်ပေါ်မှာ
သူတို့ လက်ရာ
ဝတ္ထုလေးတွေကို
စိတ်ကြိုက်
ရေးပြီး တင်
ကြပါတယ်။
တချို့ဘလော့ဂ်
တွေကို
တော့
အားလပ်တဲ့

အခါ ကျွန်တော် ဖတ်မိတာ လည်းရှိပါတယ်။ ဒါကလည်း အင်မတန် နည်းပါတယ်။

ဘလော့ဂ်ဂါတွေကို ကျွန်တော်က နှမြောမိတယ်။ စာကောင်းပေကောင်းတွေ ရေးနိုင်ပါလျက် ဘာဖြစ်လို့များ ပရင့်မီဒီယာဘက်ကို မပို့ကြသလဲလို့ တွေးမိတဲ့ အခါလည်း ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဘက်က သုံးသပ်ကြည့်တာကတော့ ပရင့်မီဒီယာမှာ ပါဖို့ဆိုတာက အယ်ဒီတာ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်ရမယ်၊ အချိန်စောင့်ရမယ်။ ဒါတွေကို ဘလော့ဂ်ဂါတွေက သည်းမခံနိုင်ပါဘူး။ ခုချက်ချင်းရေး၊ ခုချက်ချင်းပါ ဖြစ်ချင် ရပါတယ်။ သူတို့အပေါ်မှာ အယ်ဒီတာ ရှိမှာကိုလည်း လိုလားဟန်မတူပါဘူး။ ဒါ ကြောင့် နှမြောစရာကောင်းတဲ့ ဝတ္ထုကောင်းလေးတွေ ဘလော့ဂ်တွေမှာ အလဟဿ ဖြစ်ရပါတယ်။ ဒါက ကျွန်တော့်အမြင်ပါ။

၁၄ နှစ်သက်တမ်းအတွင်း ဩဂုတ်ထုတ် ရွှေအမြုတေမှာ စိတ်အညစ်ရဆုံး ဂယက်အထဆုံးလဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ နေကောင်းကင်နီရဲ့ဝတ္ထုနဲ့ ပတ်သက် လို့ပါပဲ။ ကျွန်တော် မဖတ်ဖြစ်ပေမဲ့ သူနဲ့ လင့်ရှိသူများ ဘစာစ်ဆင့် ပြန်ပြော တာက ရွှေအသစ်ဆိုတာ မဂ္ဂဇင်းသစ်လားလို့ မေးတဲ့အထိ နေကောင်းကင်နီက ရွှေအမြုတေနဲ့ပတ်သက်ပြီး တုံ့ပြန်ပါသတဲ့။ အခုပါသွားတဲ့ ဝတ္ထုကလည်း သူပို့တာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဆိုပြန်ပါတယ်။ မန္တလေးက ဆရာမ ယဉ်ယဉ်နု ပို့လိုက်တာပါတဲ့။

သူက ကျွန်တော့်ကို အီးမေးလ်တစ်စောင်ပေးပို့ လာပါတယ်။ သူ့အီးမေး ကတော့-

အမှတ် ၂၉၇ ဩဂုတ်လ ၂၀၁၄ ထုတ် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းတွင် ပါဝင်လာသော ***အဲဒီနေ့က ကျွန်တော့်အဖေ သေပြီး ရှင်တယ်*** *စာမူကိစ္စ ဆရာဦးဝင်းငြိမ်းထံသို့ အကြောင်းအရင်းအမှန် ဖွင့်ဆိုချက်။*

ကျွန်တော် နေကောင်းကင်နီပါ ဆရာ။ ကျွန်တော်လို ဘာမဟုတ်တဲ့ ကလောင်ရှင် တစ်ယောက်အတွက် ဆရာတို့ အနည်းငယ် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတယ်ဆို အရင်ဆုံး တောင်းပန်ပါတယ်လို့ ပြောပါရစေ။

ကျွန်တော်က ပရင့်မှာပါတဲ့စာရေးသက်နဲ့ ပြောမယ်ဆို ဘာရေးသက်နုသေးတဲ့ စာရေးသူတစ်ယောက်ပါ။ စာပေတိုက်တွေ ဘာတွေကိုလည်း မပို့ဖူးတော့ တကယ် ကို အစီမံသက်သက် ဘာမှလဲ မသိပါဘူးဆရာ။ မပို့ဖြစ်တာကိုလည်း အပြစ်မမြင် ပါနဲ့ ဆရာ။ ကျွန်တော်က ၁၇ နှစ် သားကတည်းက ဘာမ်မလျှောက်နိုင်သူတစ် ယောက်ပါ။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး စာဖတ်တယ်၊ စာရေးတယ်၊ အဲလိုနဲ့ အချိန်တွေ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အဆက်ပြတ်ခဲ့တဲ့သူမို့ ကျွန်တော့်တွေကို ကိုယ်နဲ့ မသက် ဆိုင်သလိုနေခဲ့ မိတာပါဆရာ။ အခု ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါဆရာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် အဲဒီစာမူကို မန္တလေးမှာ အဖေစာမူပြိုင်ပွဲလုပ်တော့ စာမူပို့ပြီး ပြိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် အွန်လိုင်းတက်ပြီးနောက်ပိုင်း အဲ့ဒီလိုမျိုးပြိုင်ပွဲတွေ စိတ်လိုလက်ရရှိရင် ဝင်ပြိုင်ပါတယ် ဆရာ။ အဲဒီမှာ ဘာဆုမှ မရခဲ့ပေမဲ့ ခင်နေတဲ့ ဆရာမတစ်ယောက်(ဆရာမယဉ်ယဉ်နု-မန္တလေး)နဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က တော်တော်လေး ကြာပြီးမှ (သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက) မင်း စာမူကို မန္တလေးမှာရှိတဲ့ မဂ္ဂဇင်းအသစ်ဖြစ်တဲ့ အနော်မာမဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ပို့လိုက်ကြောင်း ပြောပါတယ်။ တော်တော်လေးကြာတော့ (အနော်မာမဂ္ဂဇင်းမှာ စာမူပါခါနီး) ဆရာမက ရွှေအမြုတေကို သူပို့ပေးလိုက်ကြောင်း ထပ်ပြီးအကြောင်းကြားပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှမပြောဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အကြောင်း သိတဲ့သူတို့က မသွားနိုင်တဲ့ ကျွန်တော့်အစားသူပို့ပေးတာကိုပဲ ကျွန်တော်က ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။ အဲဒီအချိန်အထိ ဘာမှစိုးရိမ်မှုမခံစားရသေးပါဘူး။ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာလဲ မသိခဲ့သေးပါဘူး။ ဒါဟာ ညံ့ဖျင်းမှုတစ်ခုလို့ဆိုရင်လည်းဆိုနိုင်သလို အလေးမထားမှုတစ်ခုလို့လည်း ဆိုချင်ဆိုနိုင်ပါတယ်။ အကြောင်းက စာမူမပို့ဖူးတဲ့အတွက် ဘယ်စာအုပ်တိုက်ရဲ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်လိပ်စာ၊ မေးလ်လိပ်စာ၊ ဖုန်းနံပါတ်တွေ မသိတာကတစ်ကြောင်း၊ စာပေတိုက် ၂ တိုက်လုံးမှာ စာမူပါနိုင်လောက်တဲ့ အရည်အချင်း ကိုယ့်မှာ မရှိသေးဘူးလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခံစားမိလို့ပါ။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ အနော်မာမဂ္ဂဇင်းမှာ စာမူပါလာတော့ စာရေးဖော်ရေးဖက်ဖြစ်တဲ့ ကိုထော်ထော်(ထော်ဦး)က အကြောင်းကြား လာပါတယ်။ ပြီးတော့ တစ်ဆက်တည်း ရွှေအမြုတေရဲ့ ရောက်ရှိစာမူစာရင်း စာမျက်နှာမှာစာမူကို တွေ့လိုက်ရကြောင်း ပြောပါတယ်။ သွားပြီး ပယ်ဖျက်ဖို့ကိုလည်း အရေးတကြီး အကြောင်းကြားပါတယ်။ အကြောင်းကြားရမယ့် လိပ်စာကိုလည်းပေးပါတယ်။ လိပ်စာ ဆရာမ မသီတာရဲ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်လိပ်စာပါ။ ကျွန်တော်လည်း သိသိရချင်းပဲ ချက်ချင်းသွားအကြောင်းကြားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကို အောက်ကပုံမှာ ကြည့်ရင်သိနိုင်ပါတယ်။

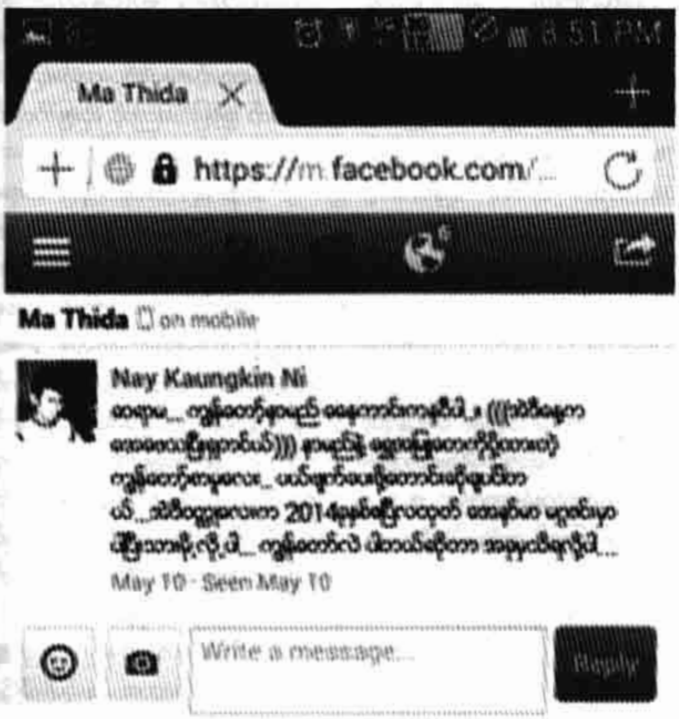

ဆရာ အလွယ်တကူ
ကြည့်လို့ရအောင်
ပုံလေးပါ
ပူးတွဲပြီးတင်ပေးမိပါတယ်
ဆရာ။ ပြေလထုတ်တဲ့
မဂ္ဂဇင်းမှာပါမှန်း မေမှ
သိရတာကတော့
ဘာကြောင့်လဲတော့
မသိရပါဘူး ဆရာ။
နောက်ပိုင်း မြင်နေ
တွေ့နေတာကတော့
စာမူပါတာတွေ
အကြောင်းမကြားတာရယ်
စာမူ သုံးလိုက်ပါတယ်
ဆိုတာလေးတွေကို
ကျွန်တော်တို့လို
စာရေးသူလက်သစ်လေးတွေကို
ဘယ်သူမှအဖက်လုပ်ပြီး
သတင်း
မပို့တာတွေကြောင့်လို့
ကျွန်တော်သုံးသပ်မိပါတယ်။
ဝါသနာတူအချင်းချင်း
တွေ့မှမြင်မှ
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
လက်တို့ရတာကြောင့်
အချိန်တွေ လင့်ကုန်တာပါပဲ။
အဖြစ်က အဲ့လိုတာကယ်ပဲ
အမှန်တကယ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ် ဆရာ။
ကျွန်တော်
သေချာအကြောင်းကြားခဲ့တာလဲ
မှန်ပါတယ်။
ဒါကြောင့်လဲ ပြီးသွားပြီ
ဆိုပြီးတော့
စိတ်အေးလက်အေး
နေခဲ့မိပါတယ်။ ဒီကြားထဲမှာ
ရွှေအမြုတေရဲ့
ရွှေအသစ်ကဏ္ဍကို
စိတ်ဝင်စားပြီး မေးလ်လိပ်စာကို
စုံစမ်းပြီး မေလ ၂၈ ရက်မှာ
စာမူတစ်ပုဒ်တောင်

www.burmeseclassic.com

ထပ်ပို့ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖြစ်က ဩဂုတ်လထုတ်တဲ့ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ရွှေအသစ်ကဏ္ဍမှာ ကျွန်တော်စာမူ ပြန်ပါလာတော့ အခုလိုမျိုး ပြဿနာတွေ တက်ကုန်ပါတယ်။ သိတဲ့အတိုင်းပဲ အဖြစ်မှန် အကြောင်းအရင်းကို တကယ် မသိဘဲနဲ့ ဖွတဲ့သူတွေကလည်း ရှိပါတယ်ဆရာ။ ကျွန်တော်ရဲ့ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ပေါ်မှာ အနော်မာကပုံနဲ့ ရွှေအမြုတေကပုံတွဲပြီး လာတင်တဲ့ သူလည်း ရှိပါတယ်။ တချို့ကလည်း တကယ် စိတ်ရင်းနဲ့ လာပြောတာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ပေါ်မှာ ဖြေရှင်းချက်ပေးခဲ့ရပါတယ်။ အခုလည်းတိုက်တွန်းတဲ့သူတွေ တချို့ကြောင့် ဆရာတို့ဆီ မေးလ်ပို့ပြီး တောင်းပန်ဖို့ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆရာတို့ ရွှေအမြုတေက ကျွန်တော် စာမူကို မပေးဘဲနဲ့ ယူသုံးတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတွေကိုလည်း ထပ်ကြားမိလို့ပါ။ အဲ့ဒီအဖြစ်ကတော့ လုံး၀ လုံး၀ကို မဟုတ်ပါဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောချင်ပါတယ်ဆရာ။ အဲ့ဒီအကြောင်းကို ဆရာတို့က ထပ်ပြီး ၀န်ခံချက်ပေး၊ ဖြေရှင်းချက်ပေးဆိုလည်းပေးပါ့မယ်။ ကျွန်တော်ကြောင့်တော့ ဆရာတို့ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ မညှိုးနွမ်းစေချင်ပါဘူးဆရာ။ ညှိုးနွမ်းအောင်လည်း ဆရာတို့ ဘာမှမလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါ နားလည်မှုလွဲသွားရုံ သက်သက်ပါ။ စာမူက ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မဟုတ်ပေမဲ့ ပေးကိုပေးခဲ့ပါတယ်။ ရောက်လည်း ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ပယ်ဖျက်ဖို့ အကြောင်းကြားတာကို မမြင်မိတာရယ်၊ ပယ်ဖျက်ဖို့ မေ့သွားတာရယ် အဲ့ဒီအကြောင်းအရင်း နှစ်ခုပဲ ရှိပါတယ်။ ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့လည်း ရွှေအသစ်ကဏ္ဍကြီး ပျက်စီးသွားမှာကိုလည်း မလိုလားပါဘူး။

ကျွန်တော် အကြောင်းကြားချင်တာကတော့ ဒါပါပဲ ဆရာ။ တကယ်ဆို လူကိုယ်တိုင်လာရောက်ပြီး ပြောပြချင်မိတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ဘယ်မှမသွားနိုင် မလာနိုင်တဲ့သူတစ်ယောက်လေ။ ဒီအတွက် ဆရာတို့ကို တောင်းပန်ပါတယ်။ အမှားရှိခဲ့မိရင်လည်း အနူးအညွတ်ပါပဲ ဆရာ။ ဒီအကြောင်းနဲ့ ဆရာတို့ စိတ်မကွက်ဖို့လည်း မျှော်လင့်ရပါတယ်။ ဒါမှလည်း ကျွန်တော်တို့လို စာရေးဖို့ ကြိုးပမ်းနေတဲ့ လူအသစ်တွေအတွက် မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာလည်း ဆက် လက်ရှိနေမှာပါ။ ကျွန်တော် နေကောင်းကင်နီပါ ဆရာ။

နောက်တစ်ယောက်က ရွှေအိမ်စည်မေပါ။ သူ့ဝတ္ထုက ဘလော့ဂ်မှာ တင်ပြီးသား ဖြစ်ပါသတဲ့။ ကျွန်တော် ဘလော့ဂ်ဂါများကို ခရီးဦး ကြိုပြုပါတယ်။ သို့သော် ဘလော့ဂ်မှာ တင်ပြီးသားဆိုရင်တော့ သုံးမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ရေးကြပါ၊ ပို့ကြပါ သို့သော် ဝတ္ထုအသစ်များကိုသာ ပို့စေချင်တာပါ။

နောက်တစ်ယောက် ရှိသေးရဲ့ သော်ဇင်(လှိုင်ကော်)ပါ။ သူကတစ်လတည်းမှာ ရွှေအသစ်ကဏ္ဍကို သုံးပုဒ်ပို့ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း သုံးပုဒ်စလုံး ကြိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သုံးပုဒ်စလုံး ကြိုက်ကြောင်း၊ နှစ်ပုဒ်ကို ရွှေအသစ်မှာ ဖော်ပြပေးပြီး ကျန်တစ်ပုဒ်ကိုတော့ ရွှေဝတ္ထုကဏ္ဍမှာ အလျဉ်းသင့်တဲ့အခါ ဖော်ပြပေးမယ်လို့ ပြန်ကြားပေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ချန်ထားတဲ့ ဝတ္ထုက အွန်လိုင်း ပြိုင်ပွဲတစ်ခုမှာ ဆုရပြီးသား ဝတ္ထုဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီဝတ္ထုကို ကျွန်တော် မသုံးတော့ကြောင်း ဒီနေရာက ပြောပါရစေ။

ကျွန်တော့်စေတနာက ဝါသနာပါတဲ့သူတွေကို ဖြစ်မြောက်စေချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ စော်ကားခံရတာတွေက များလာပြီ။ ဒါကြောင့် ဆရာမ မသီတာက စင်ကာပူ သွားခါနီးမှာ နောက်လ ရွှေအသစ်ကဏ္ဍအတွက် ဖတ်စရာစာမူတွေ ယူသွားမယ်ဆိုတာကိုတောင် မယူနဲ့တော့၊ အဲဒီကဏ္ဍလည်း ဖြုတ်လိုက်ကြစို့လို့ ပြောပြီး တားလိုက်ပါတယ်။

အသစ်များကို ကျွန်တော် တန်ဖိုးထားတယ် ဆိုတာ ရွှေအမြုတေစာပေဆုပေးပွဲမှာ သက်သေပါ။ တခြားဆုတွေကို တခြားဆရာတွေ၊ ဆရာမတွေ ချီးမြှင့်စေပြီး ချိုးဆက်သစ်ဆုကိုတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ နှစ်စဉ်ချီးမြှင့်ပါတယ်။ အဲသလောက် တန်ဖိုးထားတာပါ။ ခုတော့ စာမူကို မပို့ပါဘဲနဲ့ ကျွန်တော်ကပဲ ယူထည့်သယောင်ယောင်အထိ စော်ကားခံရတယ်။ မန္တလေးက ဆရာမကို ဖုန်းခေါ်ပြ... တော့လည်း ဆက်သွယ်မှု ဧရိယာပြင်... လို့အကြိမ်ကြိမ်ပြောပါတယ်။ SMS ပို့ပြ... တော့လည်း အကြောင်းမပြန်ပါ။ ဒါ... ကြောင့် ရွှေအသစ်ကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်ရ... အထိ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ။ ဒီလိုဆုံးဖြတ်တာဟာ ကိုယ့်သားသမီး... အရင်းကို ကိုယ်တိုင်သတ်ရသလို စိတ်... ထဲမှာ ခံစားရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စော်... ကားခံရတာတွေ များလွန်းတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်လည်း အသွေးအသား... တည်ဆောက်ထားတဲ့ ပုထုဇဉ်တစ်... ယောက် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဆုံးဖြတ်လိုက်... တာပါ။

ဆရာ နေကောင်းကင်နီက ဆရာ... မသီတာရဲ့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကို Messa... ပို့တယ်လို့ဆိုတယ်။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ဆိုတာ... ကျွန်တော်တို့အတွက် အားလပ်ချိန်... ကြည့်နိုင်တဲ့ကိစ္စဖြစ်ပါတယ်။ မအား... လပ်တဲ့အခါများမှာ အိပ်ချိန်ကိုတောင်... လုပြီးအိပ်ရတဲ့ အခြေအနေမျိုးပါ။ ဖေ့... ဘွတ်ခ်ကို ပို့လိုက်ရုံနဲ့ ကိုယ့်တာဝန်ကျေ... သွားပြီလို့ ယူဆတဲ့ ဆရာ နေကောင်း... ကင်နီ သိစေဖို့ကတော့ ဆရာ့လုပ်ရပ်... ကြောင့် ကျွန်တော် ဒီကဏ္ဍကို ဖြုတ်... ပစ်တယ်ဆိုတာ အမှန်ပါပဲ။

ဝင်းငြိမ်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ(၁၈၇)မှ...

အကျဲက
အစား
အသောက်လည်း
မက်မော
တွယ်တာ
လွန်းသည်
သားငါးပုစွန်
ဟင်းလျာ
မပါဘဲ
ထမင်းပွဲ
မပြင်ရဟု
အိမ်ဖော်တွေကို
တင်းတင်းကျပ်ကျပ်
ပြောထားသည်မို့
သူ့အတွက်
အချိန်မီအောင်
ချက်ပြုတ်
ပြင်ဆင်
ပေးကြသည်

ကိတ်မုန့်ပန်းကန်နှင့် ကော်ဖီခွက်များကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဆောင့်၍ တွန်းချပြီး အိမ်ပြင်သို့ ထွက်သွားတာ ကြုံလိုက်ကြရသည်။ နောက် နေ့လယ်ခင်းတစ်ခုမှာ ကြုံလိုက်ကြရတာက ပို၍ပင် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ။ အကျဲ အိမ်သာခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ပြီးတော့ အိမ်သာတံခါးကို ဝုန်းခနဲ ဆောင့်ဖွင့်လိုက်သည်။ အဘိုးကြီး အဘွားကြီးက ဘာဖြစ်တာများပါလိမ့်ဆိုပြီး ပြေးကြည့်ကြတော့၊ သူတို့ မြင်အောင် အကျဲက အိမ်သာကြွေကမုတ် နောက်ခုံပေါ်တွင် သောက်ရေ သန့်ဘူးကို တင်ထားကာ ကမုတ်ထဲသို့ အနှံ့မွှေးဆေးရည်ပုလင်းထဲမှ ဆေးရည် ပက်ဖျန်းထည့်ပြသည်။ ပြီးတော့ ဆေးရည်ပုလင်းကို အိမ်သာခန်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ပစ်ပေါက်ချကာ ထွက်သွားသည်။ အဘိုးကြီးရော အဘွားကြီးပါ အိမ်သာခန်းထဲ ဝင်ကြည့်တော့ မိမိ၏ အညစ်ကြေးများကို ရေဆွဲမချဘဲ ဒီအတိုင်းထားခဲ့သည့် အကျဲ၏ လုပ်ရပ်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရကာ ရေဆွဲချပြီး သန့်ရှင်းအောင် တိုက်ချွတ်လိုက်ရပြန်သည်။

ဤသို့ဖြင့် အဘိုးကြီးရော၊ အဘွားကြီးရော ရွှေလီမှ မုံရွာသို့ ပြန်ကြဖို့ တစ်ရက်မျှသာ လိုသောနေ့သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုနေ့ကလည်း သားဖြစ်သူဆရွှေ အိမ်မှာမရှိ။ ရတနာအရောင်းဆိုင်မှာ ရောက်နေချိန်။ အကျဲကလည်း အပြင်မှ ပြန်လာသည်။ ပြန်လာလာချင်း အဘိုးကြီးနှင့် အဘွားကြီးကို လှမ်းမေးလိုက်ပုံက ရင်ထဲတွင် နင့်ခနဲ။

'နင်တို့နှစ်ယောက် မနက်ဖြန်ပြန်ပြီ၊ ဟုတ်လား၊ ငါတော့ ကားဂိတ်လိုက်မပို့နိုင်ဘူး၊ ဆိုင်ပြန်သွားရမယ်' တဲ့။

နားနှင့် ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်ရ၍သာ ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေစဟု သံသယပွားမိသည်။ အကျဲ၏ အိမ်ဖော်မလေး နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က မြန်မာလို တော်တော်လေး ပြောတတ်ပြီး၊ လူကြီးကို လူကြီးမှန်းသိသူလေးမို့ အကျဲအပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားတော့မှ ခပ်တိုးတိုး ပြောပြသည်။

'သူပြောပုံဆိုပုံ နေပုံထိုင်ပုံအားလုံးဟာ ဆုံးသွားတဲ့ သူ့အမေကြီး အကျိုအတိုင်းပဲ။ အကျိုလည်း ဒီလိုပဲ လူတွေကို ပြောတယ်၊ ဆိုတယ်၊ ခိုင်းတယ်'

ဟု ပြောပြသည်။ အဘွားကြီးကတော့ ဘာမှ မပြော။ မျက်ရည်တွေ ဝိုင်းနေသည်။ အဘိုးကြီးကတော့ စိတ်ထဲမှာ တော်တော်လေး ကျင်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်မို့...

'အင်း... ဒီလိုဆိုရင် သူတို့သားအမိ အကျိုရော၊ အကျဲရော လူ့လောကမှာ အရိုအရွဲတွေပေါ့ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်မိသည်။

❑

အငြိမ်းစားလက်ထောက် ရေယာဉ်မှူး အဘိုးကြီး ပြန်ပြောပြသမျှကို နားထောင်ရင်း ဦးမောင်နီက...

'အစ်ကိုကြီး သားလေး ဆီကရော အဆက်အသွယ် ရှိမှာပေါ့'

ဟု မေးလိုက်သည်။

'အခါကြီး၊ ရက်ကြီးဆိုရင် ဖအေနဲ့ မအေ အလှူအတန်းလုပ်ဖို့ဆိုပြီး လူကြုံနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ သူနိုင်သလောက်တော့ လှမ်းလှမ်းပို့ပေးပါတယ်'

ဟု အဘိုးကြီးက ပြောသလို၊ အဘွားကြီးကလည်း...

'သားလေးက သနားပါတယ်၊ သူ့ဘဝ သူ့အကြောင်းက ဒီလိုမျိုး အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့မှ အကြောင်းတရား ပါလာရှာတာကိုး။ သားမယားဆိုတော့လည်း သူ့ခမျာ သံယောဇဉ်တွယ်ရှာမှာပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ ဖြေသာပါတယ်၊ တော်ပါသေးရဲ့။ အကျဲကသာ သားသမီးမွေးခဲ့ရင် မွေးလာတဲ့ကလေးက သူ့ဘွားအေနဲ့ သူ့အမေတွေလိုများ အရိုင်းအစိုင်းလေး ဖြစ်နေရင် ဒုက္ခ'

ဟု ပြောရှာသည်။ အဘိုးကြီးက ဘာဆက်ပြောပြပြန်သလဲဆိုတော့...

'ဒီပြဿနာတွေရဲ့ အဓိက ပြဿနာက ဘာလဲဆိုတော့ တကယ်တမ်း ပြောရရင် နိုင်ငံရေးနဲ့ ဆိုင်တယ်။ စီးပွားရေး ဆိုတာလည်း နိုင်ငံရေးနဲ့ နွယ်နေတာပဲလေ။ ဒီချင်းတွင်း နယ်မြေဒေသထဲက စီးပွားရေးလုပ်ကွက် လုပ်ကွင်းတွေထဲကို ကိုယ့်ရေကိုယ့်မြေနဲ့ လုံးဝ မပတ်သက်တဲ့ တခြားသူစိမ်း၊ တခြားဧည့်သည်တွေကို ဝင်ပြီး လုပ်ခွင့်ကိုင်ခွင့်တွေ ပေးရင်း ပေးရင်းနဲ့ ကိုယ့်အချုပ်ထုပ်နဲ့ ကိုယ့်ဓာတ်ထုပ် ကိုယ်မနိုင်တော့တဲ့အခါ ဒီပြဿနာတွေက ဆက်ပြီး ဖြစ်နေဦးမှာပဲ'

ဟု ပြောရှာသည်။

❑

မုံရွာဆိပ်ကမ်းမှာ ဆိုက်ကပ်ထားသည့် သင်္ဘောကြီး ရှိရာသို့ ရေယာဉ်မှူးကြီးနှင့် စက်ဆရာလေးတို့ စကားတပြောပြောနှင့် ပြန်လျှောက်လာကြဆဲမှာပင် ချင်းတွင်းမြစ်ရေပြင်ကြီးတစ်ခွင် မှောင်ရိပ်ပြေးစ။ နောက်တော့ဖြင့် ညက... တစ်စထက်တစ်စ မှုန်ပျမှောင်ရီပေဦးတော့မည်။ ။

■

ဆောင်းခင်းလတ်

www.burmeseclassic.com

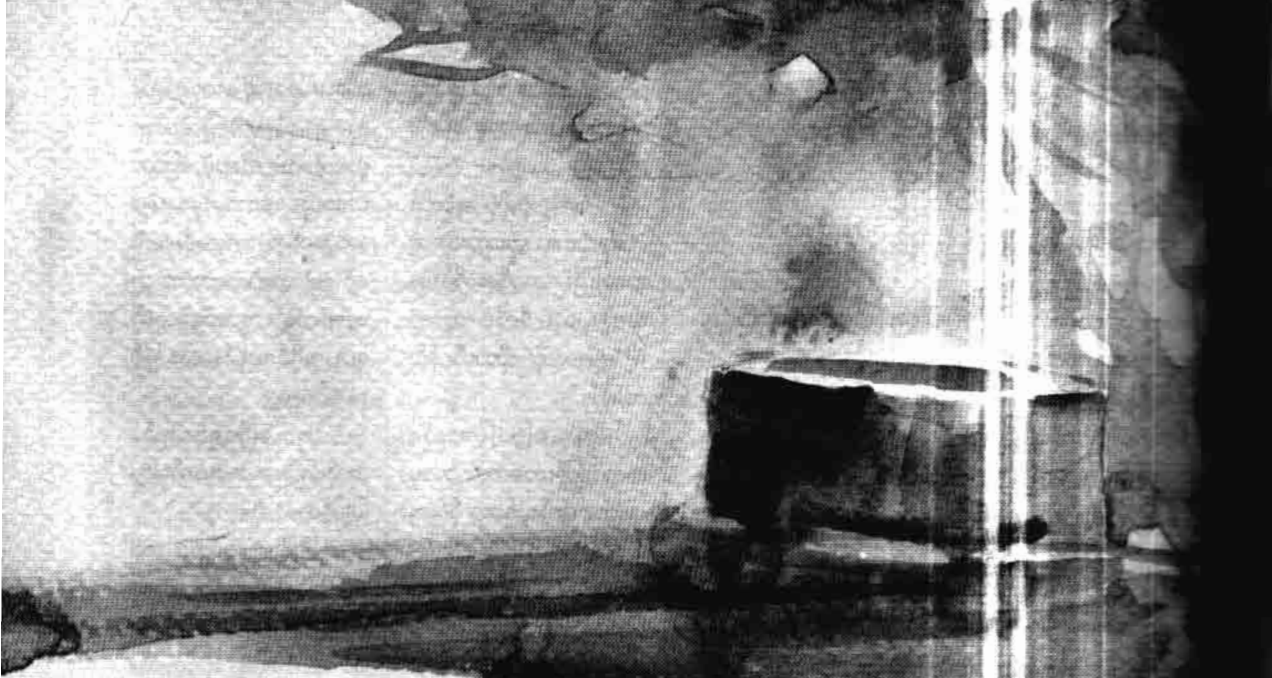

အခုတလော
မျက်စိက နည်းနည်း
မှုန်ချင်လာတယ်။
နည်းနည်းလည်း
မေ့ချင်လာတယ်။
အသက်က
သုံးဆယ့်နှစ်။
ဟဲလေး
သီချင်းအတိုင်းဆိုရင်တော့
တော်တော်ကို တက်နေပြီ။
ဒါပေမဲ့ သူကတော့
ပြောရှာပါတယ်။
'မင်းအသက်
အကြီးကြီး
မဟုတ်သေးပါဘူး' တဲ့။
ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်။
ဒီလိုနဲ့ ယောက်ျား
အားတဲ့တစ်ရက်
မျက်စိဆေးခန်းကို
အတူတူသွားဖြစ်ကြတယ်။
'ငယ်ငယ်က
ခေါင်းမှာ ဒဏ်ရာတို့၊
အနာတို့ဖြစ်ဖူးသလား'
မျက်စိဆရာဝန်က
မေးပါလေရော။
'အဲ'
ရုတ်တရက်

ကန်တင်းမှာ သူငယ်ချင်းတွေက
သူနဲ့ ကျွန်မကို
မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ကြတယ်
နောက်တော့လည်း မကြာခဏ
ဆုံဖြစ်ခဲ့ကြတယ် ဆိုပါတော့
တစ်ရက် သူနဲ့ကျွန်မ
ကုက္ကိုပင်ရိပ်မှာ ဘူးသီးကြော်
အတူထိုင်စားနေကြတုန်း
လေပြင်းတစ်ချက်က
ဝှေ့ခနဲတိုက်သွားတယ်
ကျွန်မ ဆံနွယ်တွေ
လေထဲအလွင့် သူက ငေးအကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားမျက်နှာက
ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်ခဲ့မိတယ်။
တော်ပါသေးရဲ့။
သူ့မျက်နှာကတော့ မှန်ပါပဲ။
'ဟုတ်…ဟုတ်ကဲ့။
ခေါင်းကို
ထိခိုက်ဖူးပါတယ် ဆရာ'
'သြော်'
ဆရာဝန်က
တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ -
'ပြင်းပြင်းထန်ထန်က
ထိခိုက်ဖူးတာလား'
'ဗုဒ္ဓေါ'လာမိတာ မှားပြီထင်တယ်။
ငါးပါးတော့ မှောက်ပြီပဲ့လို့
တွေးနေတုန်း -
'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ ဒီလိုပါ'
ဆိုပြီး ယောက်ျားက
ရေရေလည်လည်
ဝင်ရှင်းပြလိုက်တော့ ဆရာဝန်က
ပြုံးရှာတယ်။
'သြော်သြော်…အဲ့ဒါလိုလား'
ဆိုပြီး သောက်ဆေးလေး
နည်းနည်းပေးလိုက်တယ်။
'ဒီဆေးသောက်လို့
မသက်သာဘူးဆိုမှ
မျက်မှန်တပ်ကြည့်ကြတာပေါ့နော်'
'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်စိဆေးခန်းထဲကနေ မျက်စိပျက်၊ မျက်နှာပျက်နဲ့ ပြန်ထွက်ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ်က ပျက်တာပါ။ သူကတော့ မပျက်ရှာပါဘူး။

❑

အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ ယောက်ျားမျက်နှာကို စေ့စေ့ မကြည့်ရဲဘူး။ အိမ်အလုပ်ကလေးတွေ တကုပ်ကုပ် လှည့်လုပ်ရင်း ကွေ့ပတ်ရှောင်နေရတယ်။ မတော်သုံးနေကျ လက်သုံးစကားကြီးနဲ့ ပစ်ပေါက်လိုက်မှာ စိုးရတာကိုး။ ဒီနေ့မနက်တော့ သူကြိုက်လှပါချေရဲ့ဆိုတဲ့ ပဲကြီးနှပ်အိုးလေးက ဘယ်လိုဖြစ်တယ် မသိပါဘူး။ တူးဖြစ်အောင် တူးသွားတယ်။

နာရီကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ ယောက်ျားကုမ္ပဏီသွားဖို့ ငါးမိနစ်အလိုမှာ လက်တံက ပြနေတယ်။

နောက်တစ်လုံး ထပ်တည်ဖို့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့။ ကဲ မထူးပါဘူးလေ။ ဒီအတိုင်းပဲ အပေါ်ယံ ရှပ်ခူးပေးလိုက်တော့မယ်။ လာလေရော့။

'ဘာနံ့လဲဟ။ မွေးတာလို၊ နံ့တာလိုနဲ့။ မင်း ဟင်းအိုးတူးပြန်ပလား'

'အလို'

ယောက်ျားက နောက်မှာ ဘယ်အချိန်က ရောက်လာမှန်းမသိ။

'အဲဒါပြောတာပေ့ါ။ အတွေးတွေက ဘယ်အထိနယ်ချဲ့နေမှန်းမှ မသိတာ။ ငါ့သားမိန်းမ မြန်မြန်ရပြီး မြေးသုံးယောက်လောက်ရင် ရပါမှ။ မဟုတ်ရင် ဒီအတွေးပြတ်ဖို့ မလွယ်ဘူး'

ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဒီစကားမှ ပြောပါ့မလားလို့ အောက်မေ့နေတုန်း။

'ကဲပါ ကိုရယ်။ နောက်မတူးအောင် ဂရုစိုက်ပြီးရော မို့လားလို့။ လမ်းထိပ်က ဟင်းပြေးဝယ်ထည့်ပေးလိုက်ရမလားဟင်'

ဒီလိုဆိုတော့လည်း မဆိုးရှာပါဘူး။ ရှိတဲ့ဟင်းပဲ ချိုင့်ထဲထည့်ယူသွားရှာတယ်။

အဲဒါတွေကြောင့်ပဲ ကျွန်မ သူ့ကို ချစ်ရတာ။

အခုနေများ ဖွဟဲ့ မပြောကောင်းမဆိုကောင်း 'သူသာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားခဲ့ရင်'

ကျွန်မဖြင့် ဘဝကို ဘယ်လိုရှေ့ဆက်ရမှန်း မတွေးရဲလောက်အောင်ပါပဲ။ အဲ့ဒီအကြောင်း သူ့ကိုပြောပြတော့

'မင်းလား ဘဝကို ဘယ်လိုရှေ့ဆက်ရမှန်း မသိမှာ'

ဟောကြည့် ဖောက်လာပြီ။

'အဲဒါပြောတာပေါ့။ အတွေးတွေက ဘယ်အထိနယ်ချဲ့နေသလဲမှ မသိတာ'

ဒီက စကားအကောင်းပြောရင် ဘယ်တော့မှ ဖြောင့်ဖြောင့်နားမထောင်ဘူး။ သူလိုချင်တဲ့ ထောင့်ကနေ ဖွတ်အတင်းဆွဲယူစွပ်စွဲလိုက်တော့တာပဲ။ ခံရတဲ့သူ ဘယ်လောက် နားဝင်ဆိုးသလဲ၊ ဘယ်တုန်းကမှ တွေးကြည့်ဖူးပုံ မပေါ်ပါဘူး။

ပြောလို့သာ ပြောရတာပါ။ ကျွန်မကလည်း ကျွန်မပါပဲလေ။

❑

ကျွန်မအသက် နှစ်ဆယ်လောက်မှာ သူနဲ့စတွေ့ခဲ့တာ။

ကျွန်မက နောက်ဆုံးနှစ်။ သူက မဟာတန်းဒုတိယနှစ်ကျောင်းသား။ ကန်တင်းမှာ သူငယ်ချင်းတွေက သူနဲ့ ကျွန်မကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ကြတယ်။ နောက်တော့လည်း မကြာခဏ ဆုံဖြစ်ခဲ့ကြတယ် ဆိုပါတော့။

တစ်ရက်။ သူနဲ့ကျွန်မ ကုက္ကိုပင်ရိပ်မှာ ဘူးသီးကြော် အတူထိုင်စားနေကြတုန်း-

လေပြင်းတစ်ချက်က ဝှေ့ခနဲတိုက်သွားတယ်။ ကျွန်မဆံနွယ်တွေ လေထဲအလွင့်။ သူက ငေးအကြည့်-

'မ'

'ဟင်'

'ခေါင်းမှာ အမာရွတ်ကလေး ရှိတယ်နော်'

'အို'

'ချုပ်ရိုးလေးနဲ့တူတယ်။ ငယ်ငယ်က ထိခိုက်ဖူးတာလား'

'အဟင့်'

ကျွန်မလေ။ ရှက်ရှက်နဲ့ထပြေးလာခဲ့မိတယ်။ သူကတော့ ကုက္ကိုပင်အောက်မှာ တစ်ယောက်တည်း။ ငေးငေးလေး ကျန်ရစ်တယ်။

'မ'

'မ'

❑

နောက်တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ ထင်တယ်။ သူပေါ့။ စံပယ်ပန်းလေးတစ်ကုံးနဲ့ လာတောင်းပန်ရှာတယ်။

'စိတ်မကောင်းပါဘူး မ,ရယ်'တဲ့။

သူ ပြောခဲ့တာ။

မိုးပြာရောင် ဂျင်းဘောင်းဘီလေးနဲ့။

ဒွေးဝတ်သလို တီရှပ်လက်စကအဖြူ လည်ပင်းအချွန်ကလေးနဲ့။

ဆံပင်ပုံစံက အဲဒီတုန်းက ခေတ်စားတဲ့ နှုတ်ခမ်းနီ ကြော်ငြာမင်းသား လျှမ်းထက်လိုလို၊ တိုင်တန်းနှစ် မင်းသား လီယိုနာဒိုလိုလို ဆံပင်ပုံလေးနဲ့။

သုံးလေးညလောက် မျက်စိထဲကကို မထွက်ဘူး။

အခုများတော့ လာကြည့်စေချင်တယ်။

ဆံပင်က တောခေါင်ခေါင် ရရင် အနိမ့်လို့ ခေါ်တဲ့ကော တစ်ခါညှပ်ပြီး သွားရင် နေ ပေရော့ သုံးလေးလ။ မရှည်မချင်း ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ကို နောက်တစ်ခေါက် လာစရာ မလို့တဲ့ကော။

ဘော်သေးတယ်။ ရှေ့ တစ်လက်မ နောက်ပြောင် ကော ညှပ်မလာလို့။ သိတယ် မို့လား၊ ခေါင်းတုံးဗိုလ်ကော လို့လည်း ခေါ်တယ်။ တစ် ခေါင်းလုံးအပြောင်နီးပါး စက် နဲ့တွန်းပြီး ငယ်ထိပ်ကျမှ မည်းမည်းကလေး ချန်ထား တဲ့ကောလေ။

သူ့သူငယ်ချင်း ကွမ်း ရှက်ဒိုင်က ရတဲ့ စွပ်ကျယ် ချိုင်းပြတ်နဲ့။ ပြနေတဲ့ ပုဆိုး အနားစနှစ်စကို အထုံးထုံး၊ ခြေကလိမ်ကွပ်ပြီး ဂျာနယ် ဖတ်နေတဲ့ပုံကို ငယ်ငယ်က သူငယ်ချင်းတွေ ခေါ်ပြလိုက် ချင်တယ်။ အဟုတ်။

❑

အင်း။ အသေအချာ ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ ပြဿနာအစက သားကို အလှူကထိန်လေး လုပ်၊ ရှင် ပြုတုန်းက ထင်ပါရဲ့။

ကိုယ်ကလည်း မှာကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါးလကြာလို့ တစ်ခေါက်ရောက်ဖြစ်တော့ လှျူဖြစ်ဘုန်း ရပ်ဆွေ၊ ရပ်မျိုးလေးတွေ စုံချင်တာနဲ့ နီးစပ်ရာရာဒိတ်စာဝေလိုက်မိပါတယ်။

ကိုအောင်နီတဲ့။ ကျွန်မနဲ့ငယ်ရည်းစား။

သူ့လည်း ထည့်ဖိတ်လိုက်မိတာပေါ့။ ရိုးရိုးသားသားပါ။ အဲဒါအလှူလည်းရောက်ရော-

'သူပေါ့။ အဲ့ဒီအနီကွက်နဲ့လူ။ မမခင်ရဲ့ ရည်းစားဦး'

ဆိုပြီးတော့ သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကို ဝိုင်းချွန်ကြပါလေရော။

'ဩော်…ဟုတ်လား'

အံမယ်။ သူက အေးဆေးတော့။ ပြုံးတောင်နေသေး။

ည…။

ညှိခံဆိုင်းနားထောင်နေကြတုန်း၊ သူငယ်ချင်းမတစ်ယောက်က-

'ရည်းစားဦးကို မြေဦးရတဲ့အထိ မမေ့ဘူးတဲ့။ ဟုတ်လား မမခင်'

'ဘာရယ်'

ရည်းစားဦး။

မြေဦးရတဲ့အထိ မမေ့။

ဘယ်သူတွေ စထွင်ခဲ့ကြတဲ့ ဆိုရိုးပါလိမ့်။

ဆိုင်းဝိုင်းကြီးဘေး ကပ်ထိုင်နေတဲ့ အောင်နီ့ဆီကို အကြည့်က ရောက်သွားတယ်။ ဆံပင်က ဝါတာတာလိပ်တိပ်တိပ်။ နှာဖျားလေးက ချွန်းပေမဲ့ နှာရင်းမှာ ဘုကြီးနဲ့။ ရယ်လိုက်ရင် အထက်နှုတ်ခမ်းတွေက သွားဖုံးတွေပေါ်အောင် လန်လန်သွားသေး။ အရပ်က ရှိလှငါးပေ ငါးလက်မ။ ဆိုတော့ ဗိုက်က ထွက်ချင်နေပြီ။

ဒီဆိုက်၊ ဒီဂိုက်ကြီးက ငါ့ရင်ထဲမှာ မြေဦးရတဲ့အထိ စွဲထင်နေမတဲ့လား။ မဖြစ်နိုင်။ အခု လက်ရှိ ကျွန်မရင်ထဲက မောင်လည်း ပုံတုံးတာပါပဲ။ ဒါပေသိ အောင်နီနဲ့တော့ လားလားမှ မဆီလေးရယ်တဲ့မှ အို မဆိုင်ပါ။

'ငါ့နှယ်နော် ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပလေ'

နဖူးကို လက်ဖနောင့်နဲ့ နာနာသာ ရိုက်ပစ်လိုက်ချင်တော့တယ်။ အဟုတ်။

ကျွန်မ အသက် ဆယ့်ခြောက်နှစ်။ အဲဒီအောင်နီဆိုတဲ့ကောင်လေး ကျွန်မနဲ့လွဲပြီး အခြားတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျသွားတုန်းကပေါ့။

'ရည်းစားလူလု အူနုကျွဲခတ် ဆတ်ဆတ်နာ တဲ့။ ငါ ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်အေ။ တရားနဲ့ဖြေပေါ့။ ငကန်းသေရင် ငစွေပေါ်သတဲ့ ငါ့တူမရဲ့။ ပေါ်လာဦးမှာပါတော် ငစွေတွေရော၊ ငခွေတွေရော'

ကြီးတော်ကြီးကတော့ ဖျောင်းဖျရှာသား။

ဒါပေသိ စိတ်ကို ဘယ်လိုမှ ထိန်းမရခဲ့ဘူး။ နေ့လည်း ဒီစိတ်၊ ညလည်း ဒီစိတ်။ စားစား၊ သွား သွား ဒီစိတ်ချည်း ကြီးစိုးနေတော့တာ။

နေမရတဲ့အဆုံး ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး ထဘီကို တင်းနေအောင်ဝတ်။ ဆံပင်ကို ကျစ်နေအောင် စည်းပြီး ရွာလယ်က ရေတွင်းဟောင်းကြီးထဲ ဝုန်းခနဲဒိုင်ဗင်ပစ် ခုန်ချပစ်လိုက်တာ။

ကံကောင်းလို့ မသေတယ်မှတ်။

ဦးခေါင်းခွံ ထိသွားလို့ ဆိုလားဘာဆိုလား ဆေးရုံပေါ်တော့ အတော်နေလိုက်ရတယ်။ ဆေးရုံက ဆင်းတော့ နားထင်နောက်မှာလေ။ ချုပ်ရိုးရာကြီးက ထင်းလို့။ ကင်းခြေများကြီးလောက် ရှိတယ်။ အမေဆို မကြည့်ရဲလို့တဲ့။ အနားကို သိပ်မလာဘူး။

အခု များတော့လေ။ အချိန်တွေ နောက်ပြန်ဆုတ်လို့ရရင် ဆုတ်လိုက်ချင်ပါရဲ့။ ရေတွင်းထဲ ခုန်ချမယ့်အစားပန်းတွေ ဝေနေအောင်ပန်ပြီး မမခင်တို့ ကွေးနေအောင် ကလိုက်ချင်ပါရဲ့။ အဟုတ်။

ကျွန်မ ကိုအောင်နီ့ကို အံ့သြငေးကြီးငေးမိရာက အတွေးတွေ နယ်လွန်နေတုန်း-

'အလှူမကြီး ဆိုင်းဆရာကို ဆုချရအောင်ဗျို့။ ကတည်းမှ အတွေးတွေက ဘယ်ထိနယ်ချဲ့နေသလဲ မသိဘူး'

မျက်ထောင့်ကြီးက နီလို့။

အဲဒီကတည်းက စ၊ တာပါပဲ။ နောက်များတော့ ကြုံကြိုက်တိုင်း-'

'ရည်းစားဦးများ မြေဦးရတောင် မမေ့တဲ့။ ငါ့သားမြန်မြန်အိမ်ထောင်ကျပြီး မြေးသုံးယောက်လောက်ရရင်တော့ မေ့တန်ကောင်းဗျာ' ဆိုတဲ့ စကားလုံးကြီးနဲ့ ပစ်ပစ်ပေါက်တတ်လာတယ်။ ကြားခါစတော့ အောင့်သက်သက်ကြီးပေါ့လေ။ နောက်တော့ ဖြည့်တွေးတတ်လာပါတယ်။ သူက သဝန်တိုရှာတာကိုး။ ချစ်တာကိုးလို့။

❑

မနေ့ကတော့ လမ်းထိပ်က မတိုးမ အကြော်ဆိုင်က ဘူးသီးကြော်လေး စားချင်စိတ်ပေါက်တာနဲ့ ဆယ်ခုဝယ်လာလိုက်တယ်။

အိမ်ရောက်တော့ ကိုယ်တော်ချောက သရက်ပင်အောက်မှာ ဂျာနယ်တစ်စောင်နဲ့ နှပ်လို့။

'ကိုရေ ဘူးသီးကြော် ပူပူလေး စားမလား'

'အင်း' ဆိုတာနဲ့ သရက်ပင်အောက်မှာ ဖျာလေးခင်း။ ဘူးသီးကြော် ပန်းကန်လေး အလယ်မှာချ။

'မေမေ သားလည်း စားမယ်'

'လာလာ သား'

မိသားစု ကြည်ကြည်နူးနူးလေး စားမလို့ကြံတုန်း-

လေပြင်းတစ်ချက်က ဝှေ့ခနဲ တိုက်သွားတယ်။ ကျွန်မ ဆံနွယ်တွေလေထဲ အလွင့်။ သူက လှမ်းအကြည့်။

'ခေါင်းက အမာရွတ်ကြီးက ကြာလေကြီးလေနော်မ'

'အဲဒါ ဘာဖြစ်တုံး'

ဒီက စိတ်တိုလာပြီ။

'ဩော် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဒီမှာလေ ဂျာနယ်ထဲမှာ မျက်မှန်ဆိုင်ကြော်ငြာတွေ့လို့။ တွေ့လား ဒီမှာ။ ဒီမျက်မှန်ကိုင်း အညိုလေးနဲ့ဆို ငါ့မိန်းမနဲ့လိုက်မလားလို့ ဟဲ ဟဲ'

❑

အဲဒါ ပြောတာပေါ့နော်။ ဘယ်သူမဆိုပါလေ။

အသည်းကွဲပြီးတဲ့နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာမှာ ဘဝဟာ တင်ကျော့ပြန် စိမ်းလန်းနေပါသေးဘားလို့။ ■

မိုးထက်စံ I.R

www.burmeseclassic.com

'မန္တလေးနဲ့
မိတ္ထီလာက
ဘယ်နနာရီလောက်
မောင်းရမလဲဗျ'
'ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်
၃ နာရီကျော်ပေါ့၊
ကလေးလည်း ပါနေတော့
အမြန်မမောင်းရဲဘူး၊ ဒုက္ခပဲ
ညနေစောင်းတော့မယ်'
အိမ်ပြန်နောက်ကျမှာထက်
လတ်တလော ရောက်နေတဲ့
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
စိတ်မသက်မသာဖြစ်နေပုံက
ကိုဟာစင်ရဲ့ မျက်နှာမှာ
အထင်းသား။ ဒီနေ့က
ဝါခေါင်လဆန်း ၁၂ ရက်၊
မနေ့ ၁၁ ရက်နေ့က
'ချိုးရေတော်' နေ့မို့
ညအိပ်ကားတွေက ဒီနေ့မှ
ပြန်ထွက်ကြတာဆိုတော့
ကြာနီကန်ရွာနားက
တောင်ပြုန်းလမ်းချိုးမှာ
လူရောင်စုံ၊
ယာဉ်မျိုးစုံတွေနဲ့
တိုးမပေါက်။ နေပူပူ
ဖုန်တလုံးလုံးမှာ
နတ်ဒိုးသံတွေကလည်း
နားကွဲလုမတတ်။
ဟိုးအဝေး လယ်ကွင်းထဲက
ဖြတ်လမ်းမှာဆိုရင်လည်း
ဆိုင်ကယ်တွေ၊ ကားတွေ
အလုအယက် တန်းစီလို့ပါ။
'မနက်အစောကြီး
မိုးကုတ်က ထွက်လာတာ
ဘာမှမဖြစ်ဘဲ ခုမှဗျာ'
အမျိုးသမီး၊
၆ နှစ် အရွယ်ကလေးက
ပါသေး။ သားအမိ
၂ ယောက်ကတော့
ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ်
ခြေပစ်လက်ပစ်
ထိုင်နေကြလေရဲ့။
ဆိုင်ကယ်ဝပ်ရှော့ကလည်း

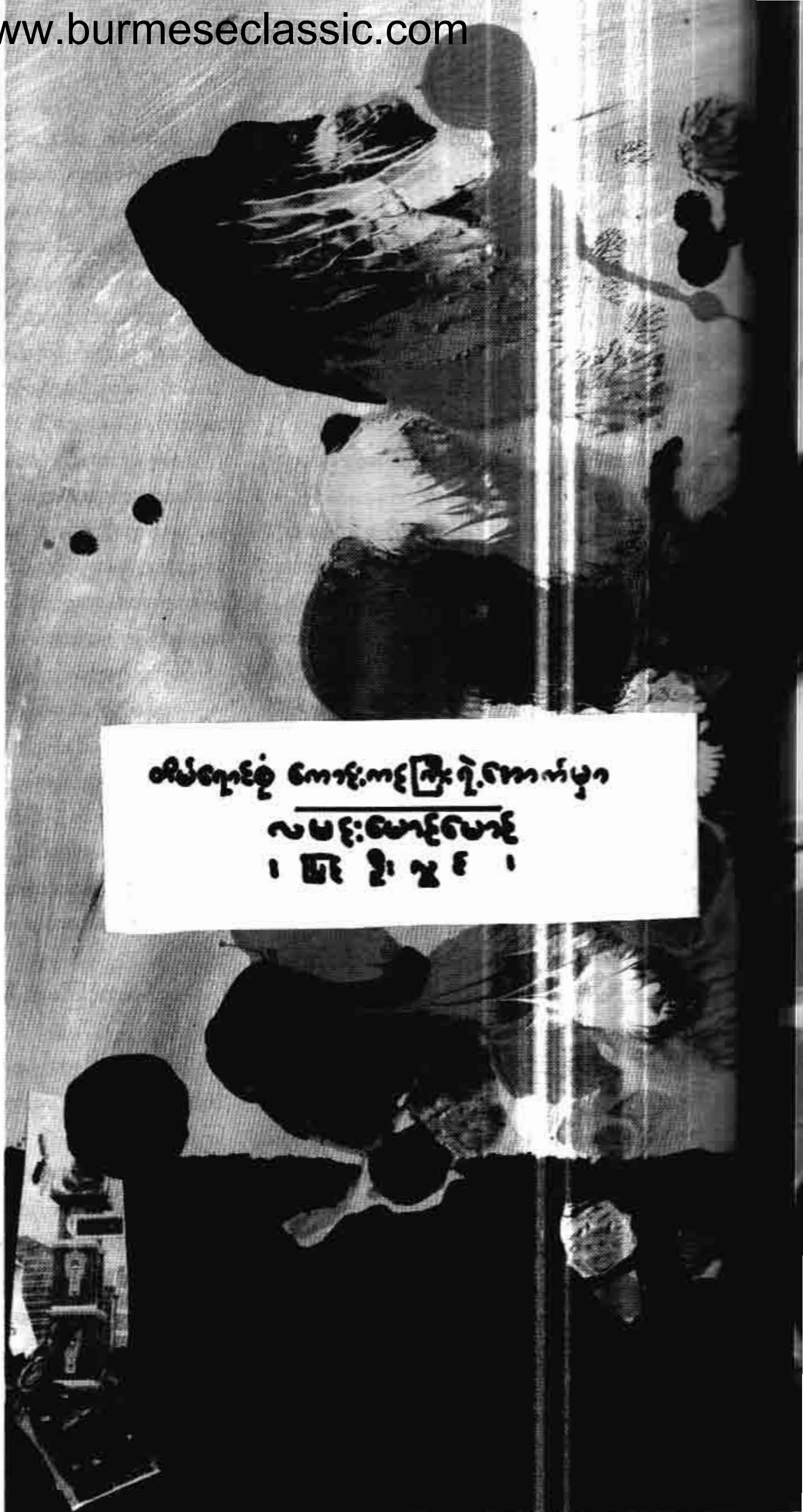

တိမ်ရောင်စုံ ကောင်းကင်ကြီးရဲ့အောက်မှာ

လမင်းမောင်မောင်

[illegible]

ဒီတစ်ဆိုင်တည်း။ လူက ၃ ယောက်၊ အရင်ရောက်နှင့်ကြတဲ့ သုံးဘီး နဲ့ အခြားဆိုင်ကယ် ၂ စီး ကလည်း ရှိသေးတော့။ အင်ဂျင်ဖွင့်ထားပြီးသား ကျွန်တော့် 'Da[illegible]n 150-9' နဲ့ ကိုဟာစင် ဖိုက်တာခုံရှည်ကို ထိတောင် မထိနိုင်ကြသေး။

'ကလပ်ချ်ပြားတွေ ကြွေတာ သေချာတယ်။ ပစ္စည်းက ဒီမှာ မရှိဘူးဗျ။ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီအစ်ကိုတပည့်လေးတွေ မန္တလေးကို သွားဝယ်ကြပြီ၊ ကပ်လှူသွားတာ'

ဝပ်ရှော့ဆရာစကားကြောင့် ကိုဟာစင် စိတ်ပျက်သွားတယ်။ နည်းနည်းလေးလွဲသွားခြင်းပါ။ ကျွန်တော့်ဆိုင်ကယ်လည်း အလားတူ ပြဿနာဖြစ်တာမို့ ကျွန်တော် ... မိုးမြင့်နဲ့ အာနန္ဒာတို့က မိုးမြင့်ရဲ့ဆိုင်ကယ်နဲ့ထွက်သွားပြီ ... ကိုဟာစင်တို့ရောက်လာခဲ့တာ။ လူတွေ ကားတွေကြား ခ... ခဲခဲ တွန်းနေတာမြင်တော့ ကျွန်တော် ကြည့်မနေနိုင်ဘဲ ... းပေးတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ချက်ချင်းပဲ စကားလက်ဆုံ ကျမိကြရတယ်။ တောင်ပြုန်းပွဲ ဒီလောက်စည်ကားလိမ့်မယ် ထင်မှတ်မထားခဲ့။ တစ်ခါမှလည်း မရောက်ဖူးပါ။ ယာဉ်ကြောပိတ်ဆို့မှုကြောင့် အာနန္ဒာ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် စီးနေတဲ့ကြားကပဲ ကလပ်ချို မကြာခဏ ကစားရလို့ ထင်ပါရဲ့ တောင်ပြုန်းလမ်းခွဲလည်း ဝင်ရော၊ ကလပ်ချိုက လုံးလုံး အလုပ်မလုပ်တော့။ အညာဒေသနတ်ပွဲက မြန်မာတွေသာမက တရုတ်၊ ဟိန္ဒူ၊ ဂေါ်ရခါးတွေလည်း အများအပြား မြင်တွေ့ရပါတယ်။ ဆိုင်ကယ် ၂ စီးနဲ့ လာခဲ့တဲ့ ဒီခရီးကို ပထမဦးဆုံး လောဆော်ခဲ့သူက ကျွန်တော့်ရဲ့ တပည့် မိုးမြင့်။

❑

၁၀ တန်း ဖြေပြီးစကတည်းက ကျွန်တော့်ရဲ့ 'International Language Center' မှာ အင်္ဂလိပ်စာ၊ စကား သင်တန်းတက်ခဲ့ပြီး ၁၀ တန်းအောင် မိတ္ထီလာ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်က နောက်ဆုံးနှစ် ဖြေဆိုအောင်မြင်ပြီးတဲ့နောက်မှာလည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာညှိနေဆဲပဲ ဆိုတဲ့အားမရစိတ်နဲ့ ကျွန်တော့် သင်တန်းကို ဒီနှစ် ပြန်တက်လာခဲ့တဲ့ မိုးမြင့်က အရင်ကထက် ပိုသွက်လက်လာ၊ ဗဟုသုတတွေစုံလာ၊ အင်္ဂလိပ်စကားကိုလည်း ကြိုးစားပမ်းစားလိုက်စားတဲ့ ကလေးပါ။ ပင်ကိုက ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီးသား ဒီကလေးမှာ မိတ္ထီလာက ပြန်လာပြီးကတည်းက အစွန်းရောက် စိတ်ထားတွေ

အမျိုးသမီး
၆ နှစ်
အရွယ်ကလေးက
ပါသေး
သားအမိ
၂ ယောက်
ကတော့
ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ်
ခြေပစ်လက်ပစ်
ထိုင်နေကြလေရဲ့
ဆိုင်ကယ်
ဝပ်ရှော့ကလည်း
ဒီတစ်ဆိုင်တည်း
လူက
၃ ယောက်
အရင်
ရောက်နှင့်ကြတဲ့
သုံးဘီးနဲ့
အခြား
ဆိုင်ကယ်
၂ စီး
ကလည်း
ရှိသေး

မွေ့ပိုက်ထားတဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့တာကို သတိပြုမိခဲ့တာမို့ သတိထား ဆက်ဆံနေရတဲ့ စာရင်းထဲမှာ ထိပ်ဆုံးက။ သင်တန်းမှာ တခြားဘာသာဝင်တွေနဲ့ မပတ်သက်တဲ့သူ။ သူကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရတာတော့ မဟုတ်၊ မိတ္ထီလာက နယ်ခံသူငယ်ချင်း မိသားစုရဲ့အဖြစ်ကြောင့် ဆင့်ပွားရောက်ရှိလာတဲ့ တင်းမာတဲ့ သဘောထားမျိုးပါ။

❑

'ဆရာ... အဲဒီနေ့က များ...'

မိတ္ထီလာ အိပ်မက်ဆိုး အကြောင်း သူငယ်ချင်း မိသားစုရဲ့အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေ အစုံအစုံ ဇာတ်ကြောင်းလှန်တတ်တဲ့ မိုးမြင့်ကို ကျွန်တော် တရားနည်းလမ်းကျကျသွယ်ဝိုက်တဲ့နည်းနဲ့ မကြာခဏ နားချခဲ့ဖူးတာပေါ့။

'တို့ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓက အချင်းချင်း မေတ္တာတရားနဲ့သာ ဆက်ဆံကြဖို့ရာပဲ သွန်သင်ဆုံးမခဲ့တာပါကွ။ မေတ္တာနဲ့သာ ကြည့်ရင် မတူညီတာ၊ ကွဲပြားတာ မှန်သမျှတွေဟာ တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားရတာချည်းပါပဲ။ အမုန်းတွေ၊ အာဃာတတွေက ဆက်တိုက် မငြိမ်းချမ်းမှုတွေပဲ ဖြစ်ပေါ်စေမှာပါ'

အခြားနေရာတွေမှာ ဝန်ခံတတ်၊ ရိုကျိုးလိုက်နာတတ်တဲ့ မိုးမြင့်က ဒီနေရာမှာတော့ စောဒကတွေ၊ ဆင်ခြေ၊ဆင်လက်တွေနဲ့ တုံ့ပြန်စမြဲ။

'မေတ္တာပေးတိုင်း မေတ္တာရမယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ မယုံဘူး ဆရာ။ ကိုယ်က မေတ္တာပေးနေပါလျက်နဲ့ တစ်ဖက်က တုတ်တပြက်၊ ဓားတပြက်လုပ်တာကို အဲဒီ မေတ္တာဆိုတာကြီးပိုက်ပြီး အသေခံရမှာလား ဆရာ'

ကျွန်တော် သက်ပြင်းချ အရှုံးပေးခဲ့ရတဲ့ အကြိမ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်ခဲ့ပါ။

'ဆရာက ကိုယ်တွေ့ မဟုတ်လို့ပါ ဆရာ'

ကျွန်တော် ၉ နှစ်သား ရန်ကုန်မှာ ၈၈ အရေးအခင်းနဲ့ ကြုံခဲ့ရဖူးတာတွေ၊ လူကြီးတွေနဲ့ ရောနှောပါသွားခဲ့ပြီး သွေးပျက်စရာ၊ ချောက်ချားစရာ အဖြစ်အပျက်တွေကြား အသက်လုပြေးခဲ့ရတာတွေ သေးရုံကြီး အရေးပေါ်ဌာန တုန်လှုပ်စရာ အဖြစ်အပျက်တွေ၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမျိုးရေး စီးပွားရေး စနစ်တွေ၊ ဓား တွေ၊ ခုတုံးလုပ်ခံရတာတွေ အသုံးချခံရတာတွေ၊ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ဝန်းကျင်တစ်ခု ဖန်တီးဖို့ရာမှာ လိုအပ်တဲ့ အခြေခံ စိတ်ထားတွေ၊ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးတွေ ရှုထောင့်မျိုးစုံ နေ ဆရာလိုမဟုတ်ဘဲ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဆွေးနွေး ရှင်းလင်းပြသလိုမျိုး မကြာခဏ ကြိုးစားခဲ့ပေမဲ့လည်း မိုးမြင့်ကတော့ တစ်ယူသန်နေဆဲ။

❑

မန္တလေးက ထွက် တည်းက ပွဲတော်ရက်အတွင်းမှာ မိုးရွာတုန်း ရေခံကြ လားမသိ။ ပိုက်ဆံတောင်း သူ ကျားမအရွယ်စုံတွေ အလှုခံမဏ္ဍပ်တွေကလည်း ဝါးတစ်ရိုက်အကွာမှာ တစ် မဏ္ဍပ်။ နေပူ ဖုန်ထူပြီး နေတာနဲ့ပဲ ကျွန်တော် စိတ်ပျက်နေခဲ့ရာက ဆိုင်ကယ် ပျက်ကရော။ ဆိုင်ကယ်ဝပ်ရှော့လည်းရှား၊ ရှိတဲ့ တစ်ဆိုင် ဝပ်ရှော့က လူတွေကလည်း ပွဲတော်ထဲကို လူကယ်ရီ လိုက်ပို့ကြသတဲ့။

'ကျော်ကျော်အောင်' ဝပ်ရှော့ရှိလို့ တော်သေးတာ လူကြည့်ရုံနဲ့ ဘာလူမျိုး၊ ဘယ်ဘာသာဝင်ဆိုတာ ခန့်မှန်းနိုင်တဲ့ ကိုဟာစင်တို့ ဇနီးမောင်နှံကို ဟိုကဒီက ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် လုပ်ကြတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်မှာ ကြားထဲက အားနာနေမိသေးရဲ့။

'မိတ္ထီလာမှာလည်း နေက်ဖြန်… ပွဲက ရှိသေးတယ်ဗျာ'

လူပို့ခက တစ်ယောက် ၅၀၀၀ ကျပ် ရတာမို့ ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီသမားတွေက လည်း အားလုံးပွဲတော်ထဲမှာ ပဲရောက်နေကြပြီး ပြန်မထွက်လာကြသေး။ အာနန္ဒာနဲ့ မိုးမြင့်ကို မျှော်နေမိတဲ့ ကျွန်တော်က ကိုဟာစင်ကို ကြည့်ပြီး ပိုမောနေသလိုပါပဲ။

'မန္တလေး ကားကြို လိုက်သွား၊ ပစ္စည်းဝယ်ပြီးမှ ဟိုက ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီနဲ့ ပြန်လာဆိုရင်ကော၊ ဒါမှမဟုတ် မန္တလေးမှာကော အသိရှိရင် ဖုန်းဆက်ကြည့်ပါဦးလား'

ကားကြိုလိုက်ဖို့ရာ မိန်းမနဲ့ကလေးကို စိတ်ချဟန်မတူတဲ့ ကိုဟာစင်က ပါလာတဲ့ဖုန်းနဲ့ ဟိုဆက်ဒီဆက် လုပ်သေးပေမဲ့ မန္တလေးကိုတော့ ဟုတ်ဟန်မတူပါ။

'နေပါစေတော့ ညီလေးရာ ဘယ်သူ့မှဒုက္ခမပေးချင်ပါဘူး။ တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ စဉ်းစားဦးမယ်။ ကယ်ရီသမားတွေလည်း ပြန်လာတော့မယ် ပြောတာပဲ'

ကျွန်တော် လူကဲခတ်ညံ့သူမဟုတ်ပါ။ ကိုဟာစင်ရဲ့မျက်နှာမှာ သူတစ်ပါးနဲ့မတူတဲ့ သည်းခံနိုင်ခြင်းနဲ့ စိတ်ထားအေးချမ်းသူ တစ်ယောက်ဆိုတာ အလိုလိုသိနေမိတယ်။ မိုးကုတ် စံပြ မုန့်တိုက်ကထုတ်တဲ့ ဝက်မြေ ၃ ဆန္ဒင်းမကောင်းဘူး ဖွင့်ပြီး ကျွေးတော့ ကျွန်တော် ဟန်မဆောင်နိုင်ဘဲ အားရပါးရစားမိတယ်။ မိုးကုတ်သွားတိုင်း တခုတ်တရ ဝယ်ရလက်ဆောင်ပေးရတဲ့မုန့်။ ဒီလိုနေရာမှာ ပိုအရသာ ထူးကဲနေတယ်လေ။

'ဆော်ဒီက ပြန်လာ၊ ဟတ်ဂျ် လုပ်ပြီးကတည်းက ဘဝကို အေးအေးချမ်းချမ်းပဲဖြတ်သန်းမယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာဗျ။ အမုန်းတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ အာဃာတတွေနဲ့ ပူလောင်နေရတဲ့ဘဝကို ကျွန်တော်မကြိုက်ဘူး ကိုလမင်းရဲ့'

အချိန်တိုအတွင်းမှာ တစ်ဖက်သားနဲ့ ရင်းနှီးခင်မင်လွယ်သူ ကိုဟာစင်က တောင်းရမ်းလာတဲ့ အဘိုးကြီးအဘွားကြီးတွေ ကလေးငယ်တွေကိုလည်း ပိုက်ဆံထုတ်ထုတ်ပေးနေရတာ ခဏခဏပါ။

'ပြဿနာဖြစ်တုန်းကလည်း ချက်ချင်း မိုးကုတ်မှာသွားနေခဲ့တာ၊ အေးအေးချမ်းချမ်းဖြစ်တော့မှ ပြန်လာခဲ့တာ။ တစ်နေ့က မိန်းမဘက်က အမျိုးတစ်ယောက် အသည်းအသန်ဖြစ်လို့ လူမမာမေး သွားခဲ့တာ၊ လမ်းမှာလည်း အမျိုးတွေအိမ် ဝင်လည်ချင်တာကြောင့် ကားမစီးဘဲ ဆိုင်ကယ်နဲ့ ထွက်လာခဲ့တာ။ ကလေးကလည်း ထားခဲ့လို့ မရတော့ သွားလေရာ ပါနေတော့တာဗျ'

မိုးကုတ် - မိတ္ထီလာ နည်းတဲ့ခရီးမဟုတ်။ ပြောကြဆိုကြရင်း လက်က နာရီကြည့်တော့ ၄ နာရီခွဲပြီ။ မန္တလေးက ဘာမှဝေးတာမဟုတ်။ လမ်းကြောပိတ်ဆို့နေတာမို့သာ အချိန်ကြာနေရတာပါ။ ဟို ၂ ယောက်ပြန်လာရင် ကိုဟာစင်အတွက် နောက်တစ်ခေါက် ထပ်သွားခိုင်းမှပဲထင်ရဲ့လို့ စိတ်ကူးမိပေမဲ့ မိုးမြင့်က သူ့ဆိုင်ကယ်ကို ပေးပါ့မလားမသိ။ ကိုဟာစင်ကို မိုးမြင့် ဘယ်လိုမှ ကူညီမှာ မဟုတ်တာ ကျွန်တော် သေချာနေတယ်လေ။

❑

'ရခဲ့တယ်ဆရာ၊ တစ်စုံမှ ၂၉၀၀ ကျပ်ပဲ။ နေကလည်းပူ၊ ရေကလည်းငတ်၊ ဗိုက်ကလည်း တဂွီဂွီမြည်နေပြီ ဆရာရေ့'

ကိုဟာစင် ကယ်ရီရှာဖို့ ခပ်လှမ်းလှမ်း ထွက်သွားချိန်မှာ မိုးမြင့်တို့ ပြန်ရောက်လာကြတယ်။ ပြောရင်း ညည်းညူရင်း မိုးမြင့်က ဝပ်ရှော့ထဲ ဦးဆောင်ဝင်လာခဲ့တာပါ။ ဝယ်ထားတဲ့ကိုလာဘူး လှမ်းပေးလိုက်တော့ နှစ်ယောက်သား တစ်လှည့်စီ သောက်နေကြတုန်းမှာ ကိုဟာစင်ရဲ့ သားလေးက မိခင်ဘေးကနေ ထလာပြီး နောက်ထပ်ဆန္ဒင်းမကောင်းတစ်ဘူးကို မိုးမြင့်ဆီ သွားပေးတယ်။ ဒီအထိ သူတို့ ဘာမှ သတိမပြုမိကြသေး။

'ကိုကိုကြီးတို့ မုန့်'

ချစ်စရာ ကလေးငယ်ရဲ့ ချိုအေးသာယာလှတဲ့ စကားသံကြောင့် ငုံ့ကြည့်မိကြတော့မှ သားအမိနှစ်ယောက်ကို သူတို့ သတိပြုမိသွားကြပါတယ်။ ဖြူဖွေးတဲ့ အသားအရေ ကိုဟာစင်ရဲ့ မျက်ခုံးမျက်လုံးတွေကို အမွေရထားတဲ့ ကလေးရဲ့ မျက်ဝန်းအစုံဟာ ပကတိ ကြည်စင်ရွှန်းလဲ့နေတာ အပြစ်ကင်းစင်လှပါတယ်။ မိုးမြင့်က ထိုင်ချလိုက်ပြီး မုန့်ဘူးကိုယူ ကလေးငယ်ရဲ့ ပါးလေးတစ်ဖက်ကို လိမ်ဆွဲလိုက်သေးတာပါ။

'ကျေးဇူးပဲနော် သားသားလေး၊ ယိုကေးတားရာမူ ရှိချော'

ကလေးကို ဂေါ်ရခါးလို့ပဲ မိုးမြင့်က ယူဆပုံရတာကြောင့် ဂေါ်ရခါးလို 'ချော တယ်'လို့ ပြောလိုက်တာပါ။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်သား အားရပါးရ စားကြရော။ မိုးမြင့်က…

'ရှားရှားပါးပါး ဒီနေရာမှာ မိုးကုတ်စံပြ ဆန္ဒင်းမကောင်း စားနေရသေးတယ်၊ မင်းကြီးမင်းလေး ကျေးဇူးပဲဟဲဟဲ'

အာနန္ဒာက ကလပ်ချ်ပြားဘူးကို ဝပ်ရှော့ဆရာဆီ ကမ်းပေးလိုက်တယ်။

'ပစ္စည်းရောက်ပြီဟေ့၊ ဟိုကောင် Dayun ကို လုံးတော့'

ဒီမှာ ကျွန်တော် တစ်ခုခု ဝင်ပြောဖို့ လိုအပ်လာတာပါ။ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးက ဝယ်လာတဲ့ ကလပ်ချ်ပြားအသစ်ကို ကိုဟာစင်ကိုပေး၊ ကျွန်တော့်ဆိုင်ကယ်အတွက် နောက်တစ်ခေါက် ထပ်သွားဝယ်စေချင်တာပါ။ မိုးမြင့်မကြိုက်လဲ အာနန္ဒာ့ကို ဝယ်ခိုင်းမယ်။ တစ်ခုပဲ မိုးမြင့်က ကပ်ပြီး သူ့ဆိုင်ကယ်ကို မပေးရင်တော့ မတတ်နိုင်။ ကျွန်တော်က ဖွက်မခိုင်းချင်၊ ကာယကံရှင်ရဲ့ စေတနာနဲ့က အကောင်းဆုံးမဟုတ်လား။ မန္တလေးနဲ့ ပြင်ဦးလွင်အတက်ခရီးက တစ်နာရီခွဲလောက်မို့ ကိစ္စမရှိ။ ကိုဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စင်တို့ကို မိုးမချုပ်စေချင်ပါ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကိုဟာစင် ဆိုင်ထဲ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပါရော။ မျက်နှာကတော့ သိပ်မသာယာ။

'ကယ်ရီလည်း ရှာမရ၊ ကားကြုံလိုက်ဖို့ကလည်း မလွယ်၊ ဟော ပစ္စည်းသွားဝယ်တဲ့ ညီလေးတွေ ရောက်လာကြပြီကိုး'

ကျွန်တော်နဲ့ ကိုဟာစင်ရဲ့စိတ်ကူး ဒီနေရာမှာ တူညီနေမယ်ထင်ပါရဲ့။ မိုးမြင့်ရဲ့ ဆိုင်ကယ်က ဒီနေရာမှာ ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ပဲ မဟုတ်ပါလား။ ဆန္ဒင်းမကင်းစားနေဆဲ မိုးမြင့်က ကိုဟာစင်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး အံ့သြနေပုံရတယ်။ ကလေးကို တစ်လှည့် ပြန်ကြည့်မိပြီး တစ်ခုခုကိုလည်း သဘောပေါက်သွားတဲ့ပုံပါ။

'မိုးမြင့်ရေ ဒီကလပ်ချ် အသစ်ကို ကိုဟာစင်ကို ပေးလိုက်မယ်၊ ဆရာနဲ့ အာနန္ဒာ နောက်တစ်ခေါက် သွားဝယ်လိုက်မယ်ကွာ။ သူတို့က မိတ္ထီလာအထိ ပြန်ကြရမှာ မိုးချုပ်လို့ မကောင်းဘူး။ ကလေးကလည်း ပါတော့'

အာနန္ဒာက ဘာမှ ဝင်မစွက်၊ ဘယ်နေရာ ဘယ်လိုအခြေအနေပဲဖြစ်ဖြစ် မညည်းညူတတ်တဲ့ အာနန္ဒာကို ကျွန်တော် လက်မလွှတ်နိုင်တာ ဒါကြောင့်ပါပဲ။ အိမ်နဲ့ ခြံအလုပ်တွေ မှန်သမျှကို သိမ်းကျုံးလုပ်ပေးခဲ့တာ ၅ နှစ်ပဲ ရှိခဲ့ပြီ။ တကယ်တော့ အာနန္ဒာက ကျေးဇူးရှင်ဆိုရင်လည်း မမှား။ စားလက်စ ရပ်တန့်သွားတဲ့ မိုးမြင့်က မုန့်ဘူးကို အာနန္ဒာ့လက်ထဲ လှမ်း

မန္တလေး
တောင်သား
ဂေါက်ကွင်းကို
ဖြတ်ပြီး
ကျုံး
မြောက်ဘက်ကို
ရောက်တော့မှ
ဆိုင်ကယ် ၃ စီး
ရပ်လိုက်
ကြရတယ်
ကျွန်တော်တို့က
အရှေ့ဘက်ကို
ကိုဟာစင်တို့ က
ကျုံး
အနောက်ဘက်
ကနေ
၇၈ လမ်းအတိုင်း
ရန်ကုန်–မန္တလေး
လမ်းပေါ်
တက်ကြရမှာပါ

ပေးပြီး ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုခု ပြောဖို့ ပြင်လိုက်ပုံရတယ်။ စကားက ရုတ်တရက် ထွက်မလာ။ ဒါကိုပဲ ကလေးက ဘယ်လိုများ သဘောပေါက်သွားလဲ မဆိုနိုင်၊ စားရင်းနင်နေတယ်လို့ ယူဆမိလေသလားပဲ ရေဘူးကိုယူပြီး မိုးမြင့်ဆီ ထသွားတော့တာလေ။

'ကိုကိုကြီး၊ ရေ ရေ ရော့ ဒီမှာ'

တကယ့်ကို စက္ကန့်ပိုင်းကလေးပဲ ကြာမှာပါ။ ပကတိဖြူစင်တဲ့ ကလေးရဲ့ အပြုအမူက တင်းနေတဲ့ မိုးမြင့်ရဲ့စိတ်ကို ပြေလျော့သွားစေခဲ့တာပဲ ဖြစ်မှာပါ။ မျက်နှာက ပြုံးစစနဲ့ ရေဘူးကိုယူပြီး မော့သောက်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုဟာစင်ကတော့ မိုးမြင့်ဆီက စကားကို ငံ့လင့်နေမိကြတာများ တကယ့်ကို ကမ္ဘာဦးလူ နေကိုမျှော်နေမိသလိုမျိုးနဲ့ ခြားမယ်မထင်ပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာ မိုးမြင့် ဒီအခြေအနေကို ခပ်ရိုင်းရိုင်းကြမ်းကြမ်း တုံ့ပြန်မယ်မထင်ပါ။ အာနန္ဒာက…

'သွားစရာ မလိုပါဘူး ဆရာ'

'ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ သွားစရာ မလိုပါဘူး'

အာနန္ဒာ့စကား မဆုံးခင် မိုးမြင့်က ထပ်ပြောတယ်။ ရုတ်တရက်တော့ ကျွန်တော် လန့်သွားရတယ်။ တစ်ဆက်တည်း စိတ်ထဲမှာလည်း ကသိကအောက်ပေါ့။

'ဈေးမကြီးတဲ့အတူတူ လမ်းမှာ တစ်ခုခု ထပ်ဖြစ်ရင်ဆိုပြီး ၂ စုံ ဝယ်လာတာ၊ ဆရာပေးလိုက်တဲ့ ပိုက်ဆံ တစ်သောင်းက ပိုတောင်နေသေးတယ် ဆရာ'

ကိုဟာစင်နဲ့ ကျွန်တော် ပြုံးရင်း ကြည့်မိကြတယ်။ နှစ်ယောက်လုံး ရင်ထဲမှာလည်း ပေါ့ပါးသွားကြတာ အမှန်၊ ကိုဟာစင် ဝမ်းသာလုံးကို ဆို့လို့ပါ။

'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ညီလေးတို့ရာ၊ အစ်ကို ၅၀၀၀ ကျပ် ပေးပါ့မယ်ကွာနော်'

'ဆရာက ယူမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျေးဇူးတင်ချင်ရင်လည်း ဆရာ့ကိုပဲ တင်ပါ။ ဆရာ့ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်လာတာပါ။ အပိုမပါလာရင်လည်း ဆရာကတော့ အသွားမနိုင်ပါဘူး။ အာနန္ဒာနဲ့ ကျွန်တော်က နောက်တစ်ခေါက် သွားဝယ်ပေးမှာပါခင်ဗျ'

မိုးမြင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကာလရှည်ကြာ တစ်ဆို့နေတဲ့ ရင်ထဲက ခိုးလိုးခုလုတစ်စုံတစ်ရာက အခုတော့ ပြေကျသွားခဲ့ပါပြီ။ ကိုဟာစင် လက်ထဲ ပစ္စည်းထည့်ပေးလိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်စလုံးကို လက်ချ ပန်းပုတ် ကိုဟာစင်တစ်ယောက် ကျေးဇူးတွေတင် ဝမ်းသာသွားပုံ ကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။ အာနန္ဒာရော မိုးမြင့်ပါ ဒီလိုပဲ ခံစားကြရမှာ မလွဲပါဘူး။ အရင် ဆိုင်ကယ်တွေလည်း ပြီးသွားပြီမို့ ကျွန်တော်တို့ ၂ စီးလုံး တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ လုံး တယ်။ ကိုဟာစင်က တယ်။

'ညီလေးက ကျောင်း ဆရာလား'

'ကျူရှင်ဆရာပါ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ အဓိကပေါ့၊ သူက အာနန္ဒာ ဂေါရခါး ဒါက မိုးမြင့်၊ သူက မိတ္ထီလာ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် ကျောင်းပြီးခါစ'

ကိုဟာစင်နဲ့ ဇနီးဖြစ်သူတို့ တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက် လှမ်းကြည့်ကြတဲ့ အကြည့်တွေထဲမှာ အငြှာယ်ပေါင်းစုံ ရောယှက်နေကြတာ ကျွန်တော် ခတ်မိပါတယ်။ ဆိုင်က လုံးဘာက ဘာမှ ကြာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလပ်ချ်ပြားတွေတပ်၊ မှူလီတွေတပ်၊ အဖုံးအုပ်ပြီး အင်ဂျင်ဝိုင် ပြန်ထည့်။ အားလုံးပြီးတော့ စက်နှိုးကြည့်။ ခပ်လှမ်းလှမ်း တစ်ခေါက်စီး ကြည့်ကြရတယ်။ လမ်းပေါ်မှာတော့ လူတွေ၊ ယာဉ်တွေ နေ့ခင်းလောက်မရှုပ်တော့ပေမဲ့ ပြည့်နှက်နေဆဲပဲ။ အိတ်တွေ၊ အထုပ်တွေစစ်၊ ဆိုင်ကယ်တွေပေါ်တင်ပြီးတော့။ ကိုဟာစင်က မိုးကုတ်က ဝယ်လာတဲ့ လက်ဖက်တွေ၊ အကြော်စုံထုပ်တွေ ထုတ်ပေးသေးတာပါ။ ငြင်းလို့မရ။

'ဘာမှ ပေးစရာ မလိုပါဘူးဗျာ။ ဒီလိုပဲ ခရီးသွားအချင်းချင်း ကူညီကြရတာပဲဟာ၊ ဘာမှ ရေးကြီးခွင်ကျယ် ကြီးကျယ်လှတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကူညီရတာပဲ ဝမ်းသာတယ်။ ပြင်ဦးလွင်ကို လာလည်ပါနော်'

'လာလည်မယ်၊ မိတ္တီလာကိုလည်း အချိန်မရွေးနော် ဆရာ၊ ဆရာ့တပည့်ကလေးတွေ တော်လိုက်ကြတာနော်'

ဒီစကားက ကျွန်တော့်ရင်ကို ပီတိတွေနဲ့ အလှူပ်ခတ်စေဆုံးပါပဲလေ။

'ဆိုင်ကယ်ပြင်ခ ကျွန်မတို့ပဲ ပေးပါရစေ'

ဒါလည်း ငြင်းချိန်မရခင် ပေးပြီးသား ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။ တစ်စီးပြင်ခ ၃၀၀၀ ကျပ် ကျတာပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ နေလုံးက အနောက်တောစပ်မှာ မေးတင်စ ပြုပြီ။ အာနန္ဒာက စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ သတိပေးသေးတယ်။

'အစ်ကိုတို့က ရှေ့က သွား၊ နောက်ကျန်နေလို့ တစ်ခုခု ဖြစ်နေရင် အခက်၊ ကျွန်တော်တို့က ကပ်လိုက်ခဲ့မယ်'

'အိုကေ၊ အိုကေ'

နေ့ခင်းက မြင်ရတဲ့ ကိုဟာစင်ရဲ့မျက်နှာက ခုတော့ ရွှင်ပျသွက်လက် လန်းဆန်းနေပါပြီ။ လမ်းမှာတော့ အလှူခံတွေ၊ တောင်းရမ်းသူတွေက ဖွဲကောင်းနေကြတုန်းပါ။ မန္တလေး တောင်ဘောဂေါက်ကွင်းကို ဖြတ်ပြီး ကျုံးမြောက်ဘက်ကို ရောက်တော့မှ ဆိုင်ကယ် ၃ စီး ရပ်လိုက်ကြရတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အရှေ့ဘက်ကို၊ ကိုဟာစင်တို့က ကျုံးအနောက်ဘက်ကနေ ၇၈ လမ်းအတိုင်း ရန်ကုန်-မန္တလေးလမ်းပေါ် တက်ကြရမှာပါ။

'သွားပြီရှင့်၊ ကျေးဇူး မမေ့ဘူးနော်'

'ကိုကိုကြီးတို့ တာ့တာ'

'တကယ်ပါပဲ၊ ညီလေးတို့နဲ့ တွေ့ရတာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲကွာ'

'သွားပြီ၊ ဖြည်းဖြည်းနော်'

'ရွှေ့မှာ လမ်းကောင်းပါပြီ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကိုဟာစင်ရေ ခုမှပဲ နှုတ်ဆက်ရဦးမယ်။ မေ့နေလိုက်တော့ အာဆလံမာလေးကွန်း'

ကျွန်တော် နှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။ ကာလဒေသမှန်မမှန်တော့ မသိ။ ကိုဟာစင်မျက်နှာကတော့ အပြုံးတွေနဲ့ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်။ ဆိုင်ကယ် ၃ စီး လမ်းခွဲကြတော့ နေဝင်ခဲ့ပြီ။ ဒါပေမဲ့ အညာဒေသရဲ့ ကောင်းကင်ကြီးကတော့ တိမ်ရောင်စုံ ဆည်းဆာအလှနဲ့ လင်းလက်တောက်ပနေဆဲ။ လာလှလှ အမှောင်ကို အန်တုပြီး အရောင်ရောင်တွေ ဖြန့်ကြက်ပေးနေဆဲပါပဲ။

■

လမင်းမောင်မောင်

(ပြင်ဦးလွင်)

ပုံနှိပ်တိုက်

စာအုပ်အမျိုးမျိုးကို စာမူပေးပြီးပါက စာအုပ်ဖြစ်သည် အထိတာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ပေးပါသည်။

- Calendar
- Pamphlet
- Name Card
- Table Calendar
- Box
- Voucher
- File Holder
- Booklet
- Letter Head
- Lable အမျိုးမျိုးကို စိတ်တိုင်းကျ အရည်အသွေးပြည့်ဝစွာ ဆောင်ရွက်ပေးနေပါသည်။

ကော်ကပ်ချုပ်စက်ဖြင့် စာအုပ်အမျိုးမျိုးကို ချုပ်လုပ်ပေးပါသည်။

အမှတ် ၁၃၃၊ မြေညီထပ်၊ လမ်း၄၀၊ ကုန်သည်လမ်းနှင့် မဟာဗန္ဓုလလမ်းကြား၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း ၃၉၈၂၂၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတိုး
နှင်းမှုန်

သူ ဘာကြောင့်
ရောက်မလာ
ရပါသလဲ။
ညချမ်းအေးအေးမှာ
ဘယ်သူမှ မရိပ်မိ၊
မသိနိုင်ကြသော
မေးခွန်းများနှင့်
တစ်ကိုယ်တည်း
မွန်းနစ်နေလေသည်။
သူငယ်ချင်းအားလုံး
စုံစုံလင်လင်
စုစည်းမိနေကြပြီ။
သူတစ်ယောက်သာ
ကျန်တော့သည်။
နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
ဒီလိုနှစ်သစ်ကူးညမျိုးမှာ
သူတို့သူငယ်ချင်းအားလုံး
ရောက်ရာအရပ်မှနေ
အပြေးရောက်လာနေကျ
မဟုတ်ဘူးလား။
လက်ရှိလုပ်ငန်း၊
တာဝန်တွေကြားကနေ
ကိုယ်လွတ်ရုန်းကာ
မရောက်ရောက်အောင်
ဖွတ်ပင် ရောက်လာနိုင်
ကြသည်ချည်းပင်။
နှစ်တိုင်းတော့ သူလည်း
မပျက်မကွက်
ရောက်လာနေကျပင်။
ဒီနှစ်မှ…။
သူ ဘာတွေ
အဆင်မပြေဘူးလဲ။
ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေ
ရှိနေလို့လဲ။ စိတ်ပူသည်။
ပြီး စိတ်အတွေးမှာ
လွတ်ဟာဝမ်းနည်းလို့
လာသည်။
'ညာဏ
တစ်ယောက်ရော…'
သူငယ်ချင်းတွေထဲက
တစ်ယောက်ယောက်ကို
ဖွင့်မေးလိုက်လျှင်
မဖြစ်ဘူးလား။
သူနှင့်ပတ်သက်သော
သတင်းစကား
တစ်စွန်းတစ်စတော့
ကြားရနိုင်မည်ပင်။
ဒါပေမဲ့ သူမ နှုတ်မရဲ။
အားလုံးက
သူမကို ညာဏနှင့်
ယှဉ်တွဲစနောက်ချင်နေကြတာ
ဖြစ်သည်။
သူမ၏နှုတ်က
ညာဏ၏အမည်ကို
ကြားရလျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးခိုးမဆုံး၊ မိုးမဆုံး စနောက်လို့ ဆုံးကြမှာမဟုတ်တော့ပေ။

ည ရှစ်နာရီလောက်မှာပင် မြတ်ဆရာပူဇော်ပွဲလေးက စည်စည်ကားကား ပြီးဆုံးအောင်မြင်ပြီးခဲ့ပြီ။ သူမတို့၏ဆရာများကတော့ လာရောက်နှုတ်ဆက်ကြသူ တပည့်ဟောင်းများအား တပြုံးပြုံးနှင့် ကြည်နူးကျေနပ်စွာ တုံ့ပြန်နှုတ်ဆက်ရင်း ငယ်သွေးကြွကာ နုပျိုနေပြန်သည်။ ဒီပွဲမှာ အတက်ကြွဆုံး၊ အပျော်ဆုံးလူသားကတော့ သူမတို့၏ဆရာ ဦးသစ်ဝေပေ။ ဆရာသည် ငွေမင်ရောင် ကေသာကို သေသပ်စွာ ဖြီးသင်ထားဆဲ။ ဆရာ၏ ပိရိသေသပ်သော နှုတ်ခမ်းများကလည်း နူးညံ့စွာ ပြုံးလွှန့်နေဆဲပေ။

'ဆရာ အညာဆယော်'

'လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ။ ဂျင်ဆန်းမီတို့ကတော့...'

ဆရာနှင့် သူမ ပြိုင်တူရယ်မောမိကြတော့ အနီးအနားက ကျောင်းသားဟောင်းတွေပါ လိုက်ပါရယ်မောလျက် တအုံးအုံး ပွဲကျသွားပြန်တော့သည်။

သူတို့တစ်တွေ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဆရာ့ကျောင်းခြံဝန်းလေးထဲမှာ တွေ့ဆုံဖြစ်စေဖို့ ဆရာက စတင်စီစဉ်ဖြစ်ခဲ့တာ သူမတို့ ဆယ်တန်းနှစ်ကတည်းက ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်က ကျောင်းအိပ်၊ ကျောင်းစား ကျောင်းသားတွေကို စတင်လက်ခံကာ ဆရာ...ဘော်ဒါစဖွင့်ဖြစ်သောနှစ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ မြို့ငယ်စွန်ဖျား ရပ်ကွက်ကလေးထဲမှ ကလေးငယ်များကို အင်္ဂလိပ်စာ ကျူရှင်ပေးရင်းက ကိုး

ဒီပွဲမှာ
အတက်ကြွဆုံး
အပျော်ဆုံး
လူသားကတော့
သူမတို့၏ဆရာ
ဦးသစ်ဝေပေ
ဆရာသည်
ငွေမင်ရောင်
ကေသာကို
သေသပ်စွာ
ဖြီးသင်ထားဆဲ
ဆရာ၏
ပိရိသေသပ်သော
နှုတ်ခမ်း
များကလည်း
နူးညံ့စွာ
ပြုံးလွှန့်နေဆဲပေ

တန်း၊ ဆယ်တန်းကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ၏ ခိုလှုံရာ ဘာသာစုံကျူရှင်ကလေးဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ဆရာ့ခြံဝန်းကလေးသည် နှစ်ဟောင်းကုန်ဆုံးလျှင် ကျောင်းသားတွေ ထွက်ခွာသွားလိုက်ကြ။ စာသင်နှစ်ပြန်စလျှင် ကျောင်းသားသစ်တွေ ဝင်လာလိုက်ကြနှင့် ပျားပန်းခပ်မစဲခဲ့ပေ။ သူမတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက စာသင်ရင်း၊ ဆော့ကစားရင်း ပျော်ရွှင်ခဲ့ကြရသော ဆရာ့ခြံဝန်းလေးမှာ သစ်ပင်ပန်းမန်တွေ ခုလောက်မစုံလင်လှသေးပေ။ ခုတော့ ခြံလေးထဲမှာ ပန်းပေါင်းစုံပွင့်ဝေနေသည်သာမက သီးပင်စားပင်တွေပင် အတော်များပြားစုံလင်နေပြီ။ သူမတို့တစ်တွေ တံချူတစ်လက်နှင့် နှိပ်စက်ခဲ့သော မာလကာပင်ကြီးမှာ ရောင်စုံမီးသီး၊ မီးပွင့်ကလေးတွေ တဖျပ်ဖျပ်လက်ဖြာနေပြန်သည်။ အို... ဆရာ့ကျောင်းခြံဝန်းတစ်ခုလုံးဟာ ဒီညမှာတော့ ရောင်စုံမီးပန်း၊ မီးဆိုင်းတွေနှင့်တလက်လက်လင်းဖြာနေတော့သည်ပင်။

ကောင်းကင်က ကြည်လင်လျက် လဝါဝါက ထိန်ထိန်သာလွန်းလှသည်။ အပြင်မှာ အေးခဲခိုက်တုန်နေမည်ထင်သော်လည်း ဆရာ့ခြံဝန်းကလေးကတော့ နွေးသာရုံနွေးမြမြကလေးသာ အေးလေသည်။

နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သော မြတ်ဆရာ ပူဇော်ပွဲကို ဆရာက ကျောင်းသားဟောင်းတွေကိုပါ ဖိတ်မြဲဖြစ်သည်။ အဝေးရောက်နေသူတချို့မှလွဲလျှင် ကျောင်းသားဟောင်းတို့သည် ဖိတ်စာမရဘဲလည်း အစဉ်အလာကို သိနေပြီမို့ နယူးရီးယားညတိုင်း ပုံမှန်ရောက်အောင် လာကြလေ့မြဲပင်။ အနားနီးလျှင် အချင်းချင်း မေးမြန်းစုံစမ်းကြ၊ အလှူငွေ ထည့်ဝင်ကြရသည်။ အနီးဝန်းကျင်ရှိ ကျောင်းသားတွေကတော့ အချိန်အချက်ပြုကာ တာဝန်ခွဲဝေကြ၊ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကြနှင့် မနားရသော်လည်း ငယ်သွေးကြွကာ ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေကြတာပင်။

'ညည်းကိုတွေ့မှ သတိရတော့တယ်။ ဟိုကောင် ဉာဏ ရောက်မလာနိုင်ဘူးလား'

ကိုရီးယားဓာတ်လမ်းတွဲတွေ သူမတို့ဝန်းကျင်မှာ ပလူပျံစ ပြုနေစဉ်အချိန်မှာ သူမသည်လည်း ကိုရီးယားရောဂါစွဲကပ်ခံခဲ့ရဖူးပါသည်။ သူမကိုယ်သူမ ဓာတ်လမ်းတွဲတစ်ခုထဲက ဂျင်ဆန်းမီအဖြစ် မှတ်မကြောက် အရူးထခဲ့တာကို အသိအမှတ်ပြုပေးသူမှာ ဆရာနှင့် ဉာဏတစ်ယောက်သာ ရှိခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ သူမအား ဆန်းမီလို့ နောက်သလိုနှင့် အတည်ခေါ်ခဲ့သော သူ့အား သူငယ်ချင်းတွေက ဒါရိုက်တာရင်ဟု သူမကွယ်ရာမှာ ခေါ်ခဲ့ကြတာ သူမ မသိယောင်ဆောင်ခဲ့ရပါသည်။

'ကျွန်တော်နဲ့ ဖုန်းပြောဖြစ်တော့ သူ မဖြစ်ဖြစ်အောင် ဆက်ဆက်လာခဲ့မယ် ပြောတာပဲ ဆရာ။ ခုထိ မရောက်လာသေးတော့ ဘာများ အကြောင်းမညီညွတ်လို့လဲ မသိဘူး'

သူမ သိချင်သော သူ့အကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ဝင်ပြောလိုက်သောအခါ ဆရာက နားလည်စွာ ခေါင်းညိတ်နေသော်လည်း သူမကတော့ ဉာဏအတွက် စိတ်မအေးရတော့ပေ။ သူမထံ ရေးလိုက်သောစာထဲမှာလည်း သူ ဆက်ဆက်ရောက်အောင် လာမည်ဟု အထပ်ထပ်ပြောခဲ့သည်ပင်။

'နင်လည်း ရောက်အောင် လာရမယ်နော်။ ငါ နင့်ကို ပြောစရာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ တွေ့မှ ပြောမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစာတစ်စောင်ကြောင့် သူမ ရင်ခုန်မျှော်လင့်ခဲ့ရတာတွေ ရေစုန်မျောတော့မည်လား။ သူမ အတွေးနှင့်တင် မျက်ရည်လည်ချင်မိလေသည်။ သူ့ဟန်းဖုန်းကို လှမ်းဆက်လျှင် ရနိုင်ပေမဲ့ သူမကိုယ်တိုင် မေးဖို့ မကောင်းဘူးထင်သည်။ သူနှင့် ဖုန်းအဆက်အသွယ်ရှိသောသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ယောက်က လှမ်းမမေးကြဘူးလား။

မီးပုံကြီး အလယ်မှာထားကာ ပါဆယ်ဂိမ်းကစားနေကြသော အဖွဲ့မှ သီချင်းသံကြားရသည်။ ခဏနေတော့ သီချင်းက တိခနဲ ရပ်သွားပြီး ဝါးခနဲ ရယ်မောကြသံ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကစားဝိုင်း၏ အလယ်သို့ ရောက်လာသည်။

'သင်နှစ်သက်ရာ သီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြင့် ဖျော်ဖြေပေးပါ'

မဲလိပ် ဖွင့်ဖတ်သည်ထင်၏။ မရှေးမနှောင်းဆိုသလိုပင်...

'သူမလာတာ သုံးလေး×××ငါးလ ကြာ×××ပြီရှင်။ ဒါကိုပင် သိန်းသန်းနှစ်မက ရှည်တယ်ထင်×××'

ဉာဏတစ်ယောက် သူမ၏ အနီးမှ ပျောက်ကွယ်လှမ်းဝေးနေခဲ့တာ သုံးလေးနှစ်ပင် မကတော့ပေ။ အဲကြားထဲမှာတော့ ခုလို နယူးရီးယားညတွေတိုင်း ကျောင်းခြံထဲမှာ ပြန်တွေ့ဖြစ်ကြတာတော့ ရှိတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နင်ဘာတွေလုပ်နေလဲ၊ နေကောင်းလား၊ အဆင်ပြေလားဆိုတာလောက်နှင့် သူမက ရှောင်ပြေးချင်နေပြီ။ သူမ

> နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲ
> ဖြစ်သော
> မြတ်ဆရာ
> ပူဇော်ပွဲကို
> ဆရာက
> ကျောင်းသား
> ဟောင်းတွေကိုပါ
> ဖိတ်မြဲဖြစ်သည်
> အဝေးရောက်နေသူ
> တချို့မှလွဲလျှင်
> ကျောင်းသား
> ဟောင်းတို့သည်
> ဖိတ်စာမရဘဲလည်း
> အစဉ်အလာကို
> သိနေပြီမို့
> နယူးရီးယား
> ညတိုင်း
> ပုံမှန်ရောက်အောင်
> လာကြလေ့မြဲပင်

အနေခက်နေပုံကို ဉာဏကလည်း ရိပ်မိနှားလည်စွာ နှုတ်ဆက်စကား တစ်ခွန်း၊ နှစ်ခွန်း ပြောပြီးရုံနှင့် သိတတ်စွာခပ်လှမ်းလှမ်းမှာသာ သူ့အဖော်တွေနှင့် အဖွဲ့ကျနေတော့တာဖြစ်သည်။ အဲ မနှစ်က တစ်နှစ်သာ ဉာဏတစ်ယောက် စကားတွေ အကြာကြီး ပြောခဲ့တာ။

ဉာဏနှင့် မဆုံဖြစ်ကြတာ နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ကြသည့် နယူးရီးယားညမှတွက်လျှင်တောင် တစ်နှစ်တင်းတင်း ပြည့်ပြီ။ ကြားထဲမှာ ဉာဏက စာရေးဖော် ရပါသေးသည်။ ပြည်တွင်း NGOရုံးတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေသော ဉာဏသည် မြို့နှစ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ပြီးခဲ့ပြီ။ သူ အလုပ်နေရာပြောင်းတိုင်း သူမထံစာလှမ်းရေးကာ အသိပေးလေ့ရှိမြဲ။ သူမကတော့ စာမပြန်ချင်ခဲ့ပေ။ ဉာဏက သူမထံ ဖုန်းဆက်ဖို့ ကြိုးစားသေးသည်။ သူမအိမ်မှာ ဖုန်းဖြင့် မရှိဘဲ။ တကယ်က ဉာဏနှင့် ပတ်သက်ရန် သူမ လိပ်ပြာမရဲသေးဘူးဆိုတာ ဉာဏလည်း ရိပ်မိနေမှာပင်။

'ဒေါ်ဆန်းမီ။ ဒီမှာ တစ်ယောက်တည်း ဘာလာလုပ်နေတာလဲ။ မချမ်းဘူးလား'

ရွှေစင်တစ်ယောက် အနားရောက်လာလေမှ အသိဝင်ကာ ဆောင်းလေအေးကို သတိပြုမိသွားသည်။ နှင်းတွေလည်း ဒီလောက်တော့ များများစားစား မဝေလွှန်းလှပါဘူး။ သို့ပေမဲ့ တဖြည်းဖြည်း ညဥ့်နက်လာနေပြီမို့ အအေးဓာတ်က စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့လာပြီလားမသိ။ အနွေးအင်္ကျီကို လည်ပင်းအထိ ဇစ်ဆွဲတင်လိုက်သည်။

'ချမ်းနေရင်လည်း မီးပုံဘေး သွားနေကြရအောင်ဟာ။ မဟုတ်ရင် ညီမီတို့အုပ်စု ကြာဆံကြော်နေတဲ့ဆီ သွားပြီး ကူသလိုလိုနဲ့ လက်ဖက်သုပ်နဲ့ရေနွေးကြမ်း ကပ်သောက်ကြမယ်'

ကြာဆံကြော်အနံ့က ဆောင်းလေအေးနှင့် ဝေ့လာတော့ ဗိုက်တောင် ဆာလာသလိုပင်။

'ဟိုမိန်းမတွေ စားခါနီးမှ ရောက်လာကြတယ်ပေါ့။ တော်တော် အားကိုးရတယ်နော်'

ဆီးကြိုအပြစ်တင်ရင်း မျက်စောင်းဝင့်နေသော ညီမီကို ဟီးခနဲ မျက်နှာချိုသွေးရင်း...

'ငါတို့ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ အချဉ်လုပ်ပြီးပြီလား'

'ပြီးပြီ။ ဟိုမှာ ဆရာနဲ့ ဆရာကတော်တို့အတွက် ဦးချထားတဲ့ မုန့်ပန်းကန်တွေ ဝိုင်းသယ်ပို့ပေးလိုက်ကြ'

မုန့်ဗန်းတွေကို ဆရာတို့ အိမ်ကလေးထဲဆီ သယ်ယူလာခဲ့ကြသည်။ ရိုးသားအေးချမ်းကာ ဆရာကျောင်းသားတွေကို သားသမီးရင်းနှယ် သံယောဇဉ် တွယ်တတ်သော ဆရာကတော်က...

'သမီးတွေ ပင်ပန်းနေကြပြီ'

'ပင်ပန်းပါဘူး အန်တီရဲ့။ နေကောင်းတယ်နော်။ တစ်ခါတလေ အန်တီချက်တဲ့ ကြာဆံချက်ကလေးကို လွမ်းတယ်'

တွေ့တာနှင့် ပီယဝါစာ ပြောကာ ချွဲတတ်ကြတာကို အန်တီခမျာ သိသိကြီးနှင့် အရည်ပျော်သွားတတ်မြဲ။ ကိုယ်ပိုင် သားသမီးမရှိတာအတွက် အမြဲစိတ်အားငယ်တတ်နေတတ်သည့် အန်တီက...

'ဆရာ့တပည့်တွေဟာလည်း အန်တီ့ သားသမီးတွေပါပဲကွယ်'

တကယ်တမ်းမှာလည်း အန်တီဟာ ဆရာ့ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတို့၏ဆိုးမျိုးသည်းညည်းကို မညည်းမညူ အန္တတာခံခဲ့ရှာသူပင်။

'ဆန်းမီကတော့မှ သတိရတယ်။ ဉာဏ မနေ့က ဖုန်း

www.burmeseclassic.com

ဆက်သေးတယ်။ သူ ခုည ကားနဲ့ လာခဲ့မယ်တဲ့။ ဆရာ ကန်တော့ပွဲမီအောင် စောစော ကြိုလာဖို့ဟာ သူတို့ အထက် အရာရှိက နိုင်ငံခြားခရီးစဉ် တစ်ခု ရှိနေလို့ဆိုလားပဲ။ အန်တီကလည်း ဆရာ ကန်တော့ပွဲ မမီလည်း အားလုံးနဲ့ တွေ့ရအောင် လာဖြစ်အောင်လာဖို့ ပြောလိုက်သေးတယ်။ ခု ရောက်နေပြီလား'

ခေါင်းကိုသာ ခါပြနိုင်တော့သည်။

'လမ်းမှာ ကားပျက်နေသလားပဲ။ အဲဒါဆိုလည်း ဖုန်းလေးဘာလေး လှမ်းဆက်လိုက်ရောပေါ့'

အဲဒီ ဉာဏာဟာ အင်မတန် လျှို့ဝှက်တတ်သူ၊ တစ်ဖက်သားအပေါ် အားနာငဲ့ညှာတတ်သူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သေးသည်ပင်။ သူ လမ်းမှာ အခက်အခဲတစ်ခုခု ဖြစ်နေလျှင်တောင် အကြောင်းကြားမည်မထင်။ ဒီမှာ ရှိနှင့်ကြသူတွေ စိတ်ပူကြမှာ၊ အလုပ်ရှုပ်ကြမှာကို တစ်ပြန် ပူပန်ငဲ့ညှာနေဦးမှာ ဖြစ်သည်။ ခုလို အကြောင်းမကြားတော့လည်း ဘာများ ဖြစ်နေသလဲဟု မှန်းဆပူပန်နေကြမှာ မတွေးမိဘူးလား ဉာဏာရယ်။

ဉာဏာဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက သူတစ်ပါးကို ငဲ့ညှာတတ်ခဲ့တာ…။

အဲဒီနေ့က ဉာဏာသာ မဟုတ်လျှင် သူမ ခုလို ဒီပွဲကို ရောက်လာစရာ အကြောင်းတောင် မရှိခဲ့ပေ။ ထိုစဉ်က ပူပန်ရက်ရှုံ့ခဲ့ရပုံမျိုး တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် မကြုံစဖူးပေ။

ဆရာကလည်း မဖြစ်

ကိုရီးယား
ဇာတ်လမ်းတွဲတွေ
သူမတို့ဝန်းကျင်မှာ
ပလူပျံစ
ပြနေစဉ်အချိန်မှာ
သူမသည်လည်း
ကိုရီးယား
ရောဂါစွဲကပ်
ခံခဲ့ရဖူးပါသည်
သူမကိုယ်သူမ
ဇာတ်လမ်းတွဲ
တစ်ခုထဲက
ဂျင်ဆန်းမီ အဖြစ်
မရှက်မကြောက်
အရူးထခဲ့တာကို
အသိအမှတ်ပြု
ပေးသူမှာ
ဆရာနှင့် ဉာဏာ
တစ်ယောက်သာ
ရှိခဲ့တာ ဖြစ်သည်

စဖူး ဒေါသတွေနှင့် ဆူပူဟိန်းဟောက်နေခဲ့သည်။ အတန်းထဲမှာ ကျောင်းသူတစ်ယောက်၏ရင်ထိုးလေးတစ်ခုပျောက်ရှသွားခဲ့တာဖြစ်သည်။ ထိုရင်ထိုးလေးက သူမ၏ကျောပိုးအိတ်ထဲမှာရှိနေတာ မဟုတ်လား။

'အဲဒါလေးက တန်ဖိုးမနည်းဘူးဟ၊ ငါ့အစ်ကိုတစ်ယောက် ဖောရိန်းက ပြန်လာလို့ လက်ဆောင်ပေးထားတာလေ'

ထိုကျောင်းသူ၏ ကွယ်ရာမှာ တက်ညီလက်ညီ နှာခေါင်းရှုံ့မဲ့ခဲ့ကြသည်။ သူမတို့ မြင်တွေ့ဖူးနေကျ ဖန်စီရင်ထိုးလေးကိုပဲ ရွှေဖြူနဲ့ လုပ်ထားတာဟု အမွှမ်းတင်ကာ အသားလွတ် ကြွားလုံးထုတ်နေသည်ဟု ထင်ကြသည်။

'ဟဲ့ အဲလောက် တန်ဖိုးကြီးပစ္စည်းတွေ ဒီကို ယူမလာရဘူးလို့ ဆရာ ပြောထားတယ်လေ'

'နင်တို့ကို ပြချင်လို့ အမေ မသိအောင် ယူလာတာပါဟ။ ဒီတစ်ခေါက် အိမ်ပြန်ရင် ပြန်ထားရမှာ'

ကြွားစိန်မ…။ သင်းကို ပညာပေးဖို့ အကြံအား ဘယ်သူက စတင်ခဲ့သည် မသိပေ။ သူခိုးရွှေရ တပြပြလို လုပ်နေသော ကလေးမကို စာသင်ခန်းထဲမှာ စာတွေမေး၊ ဇာတ်လမ်းတွဲအကြောင်း၊ မော်ဒယ်လ် မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေအကြောင်း သောင်းပြောင်းတွေလာတွေ ဝိုင်းပြောရင်း အချိန်ဆွဲသူက ဆွဲထားကြသည်။ အိပ်ဆောင်မှာ လှန်လှောမွှေနှောက် ရှာသူက ရှာကြသည်။ နောက်ဆုံး ဥစ္စာရှင်က မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက် ဆောက်တည်ရာမဲ့ကာ ဆရာနားသို့တိုင် ပေါက်ကြားသွားချိန်မှာတော့ ထိုရင်ထိုးလေးက သူမထံမှာ။

'ဉာဏာ လာစမ်း။ မိန်းကလေးတွေ တစ်ယောက်ချင်းရဲ့ အိတ်တွေထဲမှာရှာ'

စာသင်ခန်းထောင့်မှာ စီတန်းလျက် မတ်တတ်ရပ်နေရင်း ဒူးတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ယိုင်ညွတ်ကျချင်လာခဲ့သည်။ မျက်ဝန်းတွေက ဝေဝါးလို့ မျက်ရည်တွေ စို့ဝဲနေပြီလား။

'ပြီးရင် မိန်းကလေးအကြီးတွေက အိပ်ခန်းတွေထဲဝင်ရှာမယ်။ ကျန်တဲ့သူတွေ ဘယ်သူမှ နေရာမရွှေ့ကြနဲ့'

ဉာဏာကတော့ မိန်းကလေးတစ်ဦးချင်း၏ ကျောပိုးအိတ်တွေ၊ လွယ်အိတ်နှင့် ပိုက်ဆံအိတ်တွေထဲသို့ နှေးစပ်စပ် မွှေနှောက်ရှာနေပြီတော့ပြီ။ သူ သူမ၏ အိတ်ကို ကိုင်လိုက်ပြီ။ သူမ ဒိန်းခနဲ ရင်တစ်ချက်ဆောင့်ခုန်သည်။ ဖျတ်ခနဲ သူမထံ အကြည့်တစ်ချက်လွင့်လာသည် ထင်၏။ ကျေးဇူးပြု၍ ရှာမတွေ့လိုက်ပါနဲ့ ဉာဏာရယ်။ ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာမှ မပြောလိုက်ပါနဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဉာဏာ မျက်နှာထား ဖျတ်ခနဲပြောင်းလဲပျက်ယွင်းသွားသည် ထင်၏။ တစ်စုံတစ်ရာကို သူ့လက်တွေက စမ်းသပ်တွေ့သွားခဲ့ပြီ။ ထိုအရာကလေးကိုကျစ်ကျစ်ဆုပ်လျက် ဉာဏာတစ်ယောက် ဆရာ့ထံ လျှောက်သွားသောအခါ အတန်းသားအားလုံး၏ အကြည့်များတို့က သူမထံ စိုက်ရောက်ရှိလာကြတော့ပြီ။ ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံး ကိုယ်ပေါ် ပြိုအကျလာသည် စိတ်မှာ ထင်သည်။

'အဲဒါ တစ်ခုပဲ တွေ့တယ်ဆရာ။ အဝိုင်းပြား စမ်းမိတော့ ဟုတ်မယ်မှတ်လို့'

ခဏငယ်မျှ သူမ၏ အသိသည် ကိုယ်ပေါ်မှ ကင်းလွတ်သွားပြီလား မသိ။ သို့ပေမဲ့ မျက်တောင်ဖျားမှာ ခိုတွဲလာသော မျက်ရည်များကို မျက်တောင်တဖျပ်ဖျပ် ခတ်ထုတ်ရင်း သူမ ကြားရသည်။

'ဆယ့်နှစ်နာရီ ထိုးတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်ပော့၊ အားလုံး ခြံထဲကို ဆင်းလာကြတော့'

တစ်နေရာစီ ကျဲပြန့်နေသော သူမတို့တစ်တွေ ခြံဝန်းထဲရှိ မီးပုံနံဘေးသို့ အလုအယက် သွားရောက်စုဝေးနေလိုက်ကြသည်။ အားလုံးက နာရီတကြည့်ကြည့်။ နှစ်သစ်ရောက်တော့မည်။ လမ်းမပေါ်မှာ ဆိုင်ကယ်၊ စက်ဘီးတွေ ဥဒဟို စုန်ဆန်သွားနေကြရင်း အချင်းချင်း အော်ဟစ်စ၊နောက်ကြသံ၊ သီချင်းသံပြိုင် ဆိုသံတွေကို ကြားနေရသည်။

'သုံးဆယ့်တစ်။ ဒီဇင်ဘာလမ်းလေး…။ ရင်ခုန်သန်းခေါင်ယံအချစ်ရေ…'

Phone ring လေးက ကြည့်နူးဆွဲပုံ့ချင်စရာ။

'ဟာ ဥဏာ'

တယ်လီဖုန်းဆီ အားလုံးက အာရုံရောက်ကုန်ကြသည်။ ဆရာ့ကို ဖုန်းပေးလိုက်ဖို့ ဥဏာ ပြောသည် ထင်ပါရဲ့။ ဥဏာတစ်ယောက် ဆရာနှင့် ဖုန်းပြောနေစဉ်မှာ ဥဏာတစ်ယောက် ကားမမီလို့ ဆိုင်ကယ်နှင့်အလာ မြို့အဝင်နီးလေမှ ဆိုင်ကယ်အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ကြောင်း တစ်ယောက်က ဖောက်သည်ချနေသည်။ စိတ်ပူပန်စွာ စူးစမ်းလာကြသူတွေကို…

'စီ း ရိမ် ရ လော က် အောင် မထိခိုက်ဘူး ပြောပါတယ်။ ခု ဆက်လာနေပြီ'

ဆရာကလည်း ဥဏာနှင့် စကားပြောလိုက်ရလေမှ ပူပန်မှုကို အနည်းငယ် ပြေလျော့သွားပုံနှင့်…

'ဆရာကန်တော့ပွဲချိန်မီချင်လို့တဲ့ကွာ။ ခုတော့ ဆေးရုံဝင်ရ၊ သက်ဆိုင်ရာနဲ့ စကားပြောရနဲ့ ဗိုပြီး နောင့်နှေးကုန်တော့တာပေါ့။ ဒါတောင် ဒီနှစ်ထဲ ရောက်အောင်လာမယ် လုပ်နေလို့ ဖြည်းဖြည်းမောင်းဖို့ သတိပေးလိုက်ရသေးတယ်။ မြို့ထဲလည်း ရောက်နေပြီတဲ့စွာ…'

တပည့်တွေကို ငဲ့ညှာစာနာတတ်သည့် ဆရာလည်း သူ၏ နှစ်သစ်ကူးည ဟာ ခုမှပဲ ပြီးပြည့်စုံရတော့သလို ပြုံးတညိတ်ညိတ် ရှိနေတော့တာ။

'နင် သူ့ဥစ္စာကို ပြန်ပေးမယ် မဟုတ်လား'

လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက် မေးလာခဲ့သော သူ့ကို စူပုပ်ပုပ် ရှုံ့မဲ့ပြလိုက်ရင်း…

'ပြန်မပေးလို့ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ စကတည်းက လိုချင်လို့ လုပ်ကြတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ငါ့လက်နဲ့ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ယူခဲ့တာလည်း မဟုတ်ဘူး'

ပြောရင်း မျက်ရည်ဝဲချင်ပြန်ပြီ။

'ဒါပေမဲ့ ငါ ငါ ဘယ်လို ပြန်ပေးရမလဲ မစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး'

'ငါ ပေး ပေးမယ်'

စိတ်မချသလို ပြန်ကြည့်မိသော သူမအား…

'ငါဘာသာ အဆင်ပြေအောင် ကြည့်ပြောပြီး ပေးမှာပါ။ နင့် နာမည် မပါစေရဘူး စိတ်ချ'

နောက်မှ ပြန်သိရတာက စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့အပြီး ကိုယ်စီ အိမ်ပြန်ရန် ပြင်ကြစဉ် ဆရာ့အား အကြောင်းစုံကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဝန်ခံကန် တော့ သွား သည် တဲ့ ။ ဆရာကလည်း အစကတည်းက ရိပ်မိနားလည်နေပါသည်ဟု ပြန်ပြောခဲ့သေးသည်တဲ့။

ဥဏာအား ခုချိန်ထိ ကျေးဇူးတင်နေမိသေးသော်လည်း…

'နင့် က ငါ့ အပေါ် ကျေးဇူးပြုခဲ့ဖူးတယ်ဆိုပြီး အခွင့်ကောင်းယူတာပေါ့လေ'

ဥဏာ တစ် ယော က် မျက်စိမျက်နှာ ပျက်ရှာသည်။

'အဲဒါတွေနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးဟာ။ ကျွတ် နင်ကလည်း အတွေးခေါင်လိုက်တာ။ အဲဒီအကြောင်းတွေကို ငါဖြင့် မေ့တောင်နေပြီ။ နင်လည်း မေ့ထားသင့်ပါပြီ'

မမေ့နိုင်သေးပါဘူး ဥဏာရယ်။ နင်ကိုယ်တိုင် ငဲ့ညှာစာနာစွာ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့တာမို့လည်း ပိုလို့ မမေ့နိုင်ပါဘူး။ မနှစ်က နှစ်သစ်ကူးညမှာ ပြောခဲ့တဲ့ အဲဒီ စကားလုလုတွေကို ပိုလို့တောင် မေ့မရနိုင်ခဲ့တာရော နင်သိနေရဲ့လား။ နင်ပေးခဲ့တဲ့ နှစ်သစ်လက်ဆောင် ဓာတ်ပုံပေါင်လေးထဲမှာ ငါတို့ ဆယ်တန်းတုန်းက အုပ်စုလိုက် အမှတ်တရ ရိုက်ခဲ့ကြတဲ့ ဓာတ်ပုံဟောင်းလေး ထည့်သိမ်းလို့ အိပ်ရာနားမှာ ထားအိပ်တတ်တာရော နင်သိရင် ဘာပြောမလဲ။

'ဟ ဆိုင်ကယ်မောင်းနေတဲ့သူကို ဖုန်းမပြောကြနဲ့တော့လေ။ မြို့ထဲမှာ လမ်းက လူရှုပ်နေပြီ'

သို့ပေမဲ့…

'ဆရာ့တပည့်က ဆန်းမီနဲ့ ပြောချင်သေးတယ် လုပ်နေတယ်'

'ဟော ကဲ ပေးလိုက်ပါကွာ'

ထူထူပူပူနှင့်ပင် လက်ထဲသို့ ဖုန်းက ဘယ်လိုရောက်လာမှန်းမသိ။

'ဆန်းမီ ဆန်းမီလား'

နှုတ်က အင်းဟုဆိုရင်း ခေါင်းကိုပါ သိုက်ပြမိတော့ အနားက သူငယ်ချင်းတွေက ရယ်ပွဲဖွဲ့နေကြသေးသည်။

'ဆန်းမီ နင့်အနားမှာ ဘယ်သူတွေ ရှိလဲ၊ ဟာ ဒီမှာ ငါ ပြောတာကို နင်ဘာမှ ပြန်မပြောနဲ့။ နားပဲ ထောင်နေ ဟုတ်လား။ ငါ ငါ နင့်ကို'

'မကြားရဘူး။ ရောက်လာမှ ပြောတော့ ဟာ'

ပြောပြီး ဖုန်းပိတ်ချလိုက်ပေမဲ့ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများက မြူးမြူးပြုံးမြနေဆဲ။

'ဟက်ပီး နယူးရီးယား'

ခြံထဲသို့ ဝင်လာသော ဆိုင်ကယ်တစ်စီးမှ ဝမ်းမြောက်အူမြူးသံ။

'ဟက်ပီး နယူးရီးယား'

ခြံထဲမှာရော၊ တစ်မြို့လုံးမှာပါ ပျော်တက်လွှင့်မျှ သွားတော့ပြီ၊ ဆယ့်နှစ်နာရီ တီတီ။ နှစ်သစ်ရောက်ပြီ။

ဥဏာက ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း အားလုံးကို လက်တစ်ဖက် ဝှေ့ယမ်းကာ ပြုံးရယ်နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးကာ ဆရာနှင့် အန်တီ့ထံ ကန်တော့ရောက်သည်။ ပြီး ဥဏာ၏ မျက်လုံးတို့က ဆန်းမီအား လူအုပ်ကြားမှာ သိသိသာသာအပြေးအလွှား ရှာဖွေနေတော့တာမို့ သူမကပဲ သူ့အနားသို့ရောက်အောင် ခပ်သွက်သွက်လျှောက် သွားလိုက်တော့သည်။

■

သတိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စည်းတစ်ခု၏
လုံခြုံမှု တန်ဖိုးကို
ကျွန်တော်မသိပါ။
ထိုတန်ဖိုးထက်
ကျွန်တော်နားလည်
မိသည်မှာ
စည်းမခြားထားသော

ခင်မင်ရင်းနှီးမှု
တစ်ခုကိုသာ ဖြစ်သည်။
ငယ်စဉ်ကတည်းကနေ
တဖြည်းဖြည်း
ကြီးပြင်းလာသည့်
သက်တမ်းတစ်လျှောက်
အတွင်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော

စည်းတွေကလည်း
အမျိုးမျိုးပင်
တချို့စည်းတွေကို
ကိုယ်တိုင်က
ချမှတ်ထားတာဖြစ်ပေမဲ့
တချို့စည်းတွေကတော့
လောကနိယာမအရ
လိုက်နာစောင့်ထိန်း
ခဲ့ရသောစည်းတွေ။
တချို့သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စည်းတွေကိုတော့ ကိုယ်တိုင်က လိုလိုချင်ချင် လိုက်နာတတ်ပေမဲ့ တချို့ စည်းတွေကိုတော့ မလိုလား။ တချို့ စည်းတွေကိုတော့ မုန်းတောင်မုန်းတီးမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လောကတွင် ကျင်လည်နေရသော လူသားမှန်သမျှ စည်းတွေနှင့်တော့ ကင်းနိုင်ကြမည်မထင်။

❑

၁။

ကျွန်တော် ငါးတန်းကျောင်းသားဘဝက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် စကားများခဲ့ဖူးသည်။ ထိုသူငယ်ချင်းသည် ကျွန်တော်၏ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်ဖြစ်ရုံမက ထိုစဉ်က အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းသွားအတူတူ ကျောင်းပြန်အတူတူ၊ ထိုင်လျှင်တောင် ရှေ့ဆုံးတန်းမှာ ဘေးချင်းယှဉ်လျက် ထိုင်ဖြစ်ခဲ့သူ။ ငါးယောက်ထိုင်ရသော တန်းခုံတွင် ကျွန်တော်က အစွန်ဆုံးမှာထိုင်လျက်၊ ကျွန်တော်နှင့်ကပ်လျက်မှာ သူထိုင်သည်။ သူနှင့်စကားများပြီး နောက်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မာနတွေထားလျက် မခေါ်မပြောနိုင်ဖြစ်ကြရုံမျှမက ကျွန်တော်တို့ ထိုင်ရာ တန်းခုံထက်တွင်လည်း ပိုင်ဆိုင်မှု ဧရိယာကိုပါ ကန့်သတ်ခွဲဝေခဲ့ကြသည်။ ခဲချွန်ဓားတစ်ချောင်းကို အသုံးပြုလျက် စာအုပ်တင်ရာ တန်းခုံထက်မှာသာမက ဖင်ထိုင်ရာနေရာအထိပါ စည်းတစ်ကြောင်းဆွဲ၍ နယ်မကျော်ကြေး သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

စီးပွားရေးတွေ
မပြေလည်
ဘူးတဲ့လား
လူတွေ
စိတ်တွေက
ဖောက်ပြန်လာ
ကြသတဲ့လား
စီးပွားရေး
အဆင်ပြေမှု
မပြေမှုဆိုတာ
ချစ်ခြင်း
မေတ္တာတွေကို
အနှောင့်အယှက်
ပြုနိုင်သလား
နယ်နိမိတ်
ပိုင်းခြားနိုင်သလား
တိုက်ရိုက်
အချိုးကျတာလား
သွယ်ဝိုက်
အချိုးကျတာလား
လောဘသည်
လူတွေကို သင်းကွဲ
စေနိုင်ပါသလား
အတ္တသည်ကော
လူတွေကို သင်းကွဲ
စေနိုင်ပါသလား

ထိုစဉ်တုန်းက အဖြစ်အပျက်သည် ပြန်တွေးကြည့်လျှင်တော့ ရယ်စရာကောင်းနေပြန်သည်။ သူက စည်းကိုကျော်လာလျှင် ကျွန်တော်က ဦးအောင် တွန်းပစ်လိုက်သလို ကျွန်တော်က အမှတ်တမဲ့ ကျော်သွားလျှင်လည်း သူက ဦးအောင် တွန်းပစ်ဖို့ ဝန်မလေးခဲ့။ သူက တွန်းလျှင် ဒေါသထွက်ရပေမဲ့ ကိုယ်က ဦးလို့ တွန်းလိုက်ရလျှင်တော့ ပျော်လို့မဆုံး။ နောက်ဆုံး ရှေ့က ဆရာစာသင်နေတာကိုတောင် အာရုံမစိုက်နိုင်လောက်အောင် သူနှင့်ကိုယ် အပြိုင်အဆိုင်တွန်းနိုင်ဖို့ မျက်ခြည်မပြတ်စတမ်း စောင့်ကြည့်နေမိသည်အထိ ဒီစည်းက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်၏ စိတ်ကို ဒုက္ခပေးနိုင်ခဲ့သည်။ လူတွေကသာ အချင်းချင်း စကားမပြောဖြစ်သလို နယ်မြေပိုင်ဆိုင်မှု ကန့်သတ်နေကြပေမဲ့ သူ့ရှာဘုရားပွဲမှာ သူ့အိမ်သို့ ကျွန်တော် ထမင်းစားရောက်ခဲ့သလို၊ ကျွန်တော့်တွင် မုန့်ပါလာလျှင်လည်း တစ်ဝက်ခွဲ၍ သူ့ဘက်ခြမ်းမှာ ထားပေးဖို့ စိတ်ကူးကလည်း မပျောက်ခဲ့။ ကလေးသဘာဝ ခဏတာမို့ အချိန်ကြာလာတော့ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မေ့ထားနိုင်ခဲ့သော်လည်း သူနှင့် ကျွန်တော် ပြန်လည်ချစ်ခင်ကြပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ ဒေါသဖြင့် ဖန်တီးဖြစ်ခဲ့သော စည်းတစ်ခုကတော့ ကျွန်တော်တို့ထိုင်ခဲ့သော တန်းခုံလေးထက်တွင် မပျောက်မပျက် ကျန်နေခဲ့တာတော့ အသေအချာ။

စည်းဟူသော သဘောတရားကို ကျွန်တော် သေချာကျနစွာ နားမလည်သေးသော်လည်း ထိုငယ်စဉ်အချိန်ကတည်းက စည်းဆိုတာကို မုန်းတီးမှုဖြင့် အမြင်ကတ်ပုဒ်မ တပ်ခဲ့မိတာကတော့ အမှန်ပင်။ ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးမိသော စည်းဖြစ်ဖြစ်၊ သူတစ်ပါး ဖန်တီးသော စည်းဖြစ်ဖြစ်။ စည်းဆိုတာ ကန့်သတ် ချုပ်ချယ်မှုတစ်မျိုးဟု ကျွန်တော် ထင်မြင်ယူဆမိ သလို ထိုအဖြစ်အပျက် ဖြစ်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်၏ အမှားတွေကြောင့် နောက်ထပ်စည်းတွေ မထားမိအောင် သတိထားဆင်ခြင်နေထိုင်ခဲ့သည်။ အသေးသဖြင့်တော့ ခင်မင်ရင်းနှီးထားပြီးသား သံယောဇဉ်တွေကို ပြတ်တောက်မှု မဖြစ်စေချင်တာလည်းပါ သည်။

❑

၂။

ဂတ္တသိုလ်ကျောင်း ပိတ်ရက် အားလပ်ရက်မှ ကျွန်တော် ရွာပြန်လာသည့် တစ်ခေါက်တွင်တော့ စည်းနှင့်ပတ်သက်သော ကျွန်တော်၏ မုန်းတီးမှုသည် ရင်ထဲသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ဝင်ရောက်ထိခတ်လာခဲ့သည်။

'ဒီနှစ်တွေမှာ မိုးတွေကခေါင်တယ်သားရယ်၊ လယ်တွေကလည်းမဖြစ်၊ လူတွေကလည်း အကြွေးတင်ကြတော့ စီးပွားရေးကလည်း အရင်လို မပြေလည်ကြတော့ဘူး'

အမေ့စကားသံတို့သည် ကျွန်တော့်နားထဲမှာ ကြားလိုက်မကြားလိုက် အာရုံထဲသို့ ဝင်လိုက်မဝင်လိုက်နှင့်။ ကျွန်တော့်မျက်စိကတော့ တစ်စုံတစ်ခုသော အရာကို လွတ်ထွက်သွားမှာစိုးသည့်အလား နေရာတစ်နေရာသို့ မခိုတ်မသုန် ကြည့်နေမိလျက်။ ထိုအရာသည် ကျွန်တော့်တစ်သက်မှာ ပထမဆုံး မြင်မိဖူးသော အရာ။ ကျွန်တော်ပြန်မလာဖြစ်သည့် နှစ်နှစ်တာကာလ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည့်အရာ။ တိုးတက်လာတာလား၊ ဆုတ်ယုတ်လာတာလားဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်မရပေမဲ့ ထိုအရာကတော့ ကျွန်တော့်မျက်စိရှေ့မှာ တဖြေးဖြေး တစ်ကောင်ပမာ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်နေခဲ့သည်။ ဝါးတို့ဖြင့် ရက်လုပ်ထားသော ခြင်ထောင်စည်းရိုးတစ်ခုကို ကျွန်တော် ရွံရှာမုန်းတီးစွာဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။ ဒီစည်းရိုးကိုကျော်လျှင် ဟိုဘက်မှာ ကြီးဒေါ်ဟု ကျွန်တော် ခေါ်လေ့ရှိသော အရီးလေးတို့ မိသားစုနေသည်။ ဒီစည်းရိုးသည် ဟိုအရင်တုန်းက မရှိခဲ့။ ဘယ်တော့မှလည်း ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မမျှော်လင့်ခဲ့ဖူးသောအရာ။ ယခုပေါ်မယ့်ပေါ်လာတော့လည်း မိသားစုနှစ်ခုကြားက ခြံဝင်းနယ်နိမိတ်ကို ပိုင်းခြားရုံသာမက ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကိုပါ ပိုင်းခြားခြင်း အမှတ်အသားတစ်ခုအဖြစ် ကိုယ်စားပြု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ မိသားစုနှစ်စုကြားက မကျေနပ်မှု၊ မုန်းတီးမှုတို့၏ သင်္ကေတကို ဒီစည်းရိုးတစ်ခုက ကိုယ်စားပြု ဖော်ပြနိုင်လေသလား။ ကျွန်တော် မသိပါ။

အဖြစ်အပျက်တွေကို ခရေစေ့တွင်းကျ ရှင်းပြနေသော အမေ့စကားတို့သည် ကျွန်တော့်နားထဲသို့ တိတ်ဆိတ်စွာဝင်လာပေမဲ့ ကျွန်တော့်နှလုံးသားမှာတော့ နာကျင်မှုတို့ဖြင့် ဆူညံပေါက်ကွဲနေသည်။

အရင်တုန်းက ကျွန်တော်တို့ အိမ်နီးချင်း မိသားစုတွေ တကယ်စည်းလုံးခဲ့ကြပါသည်။ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ်ကြားမှာ ဘာစည်းဘာဝင်းမှ မထားခဲ့ကြ။ ခြံစည်းရိုးဆိုလို့ ထန်းပင်၊ မန်ကျည်းပင်လေးတွေကို အပရိကသဘော စိုက်ထားတာကလွဲ၍ တခြားစည်းရိုးဆိုလို့ သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဝင်းခတ်ထားတာ မရှိခဲ့ကြ။ မိသားစုတစ်ခု၏ ပျော်ရွှင်မှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေကို မျှဝေယူကြဖို့ ကျွန်မိသားစုတွေက ဝန်မလေးခဲ့ကြစဖူး။

ဒီတစ်အိမ်မှ ဟင်းကောင်းချက်လို့ စားချင်လိုက်တာ စားချင်လိုက်တာဟု မျှော်မှန်းတမ်းတ ဖြစ်နေစရာမလို။ အချိန်တန်လျှင် တစ်ပန်းကန်တစ်ခွက်တော့ ရောက်လာမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ။ ကောက်လှိုင်းသယ်ရာ လှည်းငှားစရာမလို၊ တလင်းနယ်ရာ၊ တိုက်ထဲသို့ စပါးသွင်းရာတွေမှာ အခကြေးငွေ ပေးပြီး လူငှားနေစရာမလို။ မိသားစုအချင်းချင်း ဝိုင်းဝန်းကူညီလိုက်ရုံ၊ အလုပ်ရှိသူက ကောက်ညှင်းလေး၊ ငါးခြောက်ဖုတ်လေး တစ်ဆုပ် နှစ်ဆုပ်ကို ရေနွေးကြမ်းဖြင့် ညှော်ခံကျွေးမွေးလိုက်ရုံဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေကြသော မိသားစုတွေ။ ဒီလိုမိသားစုတွေ ကြားထဲသို့ ဒီစည်းရိုးတစ်ခုက ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက်ဖြင့် ခြေထောက်ပေါက်ရောက်လာရသနည်း။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဒေါသတွေရော၊ နားမလည်ခြင်းတွေရော အရောရော အထွေးထွေး ဖြစ်တည်နေလျက်။

'အိမ်နီးချင်းမိသားစုတွေပဲမို့ တရားမစွဲဖို့ ပြောပါသေးတယ်။ အဲဒါကို သူ့ဘက်ကပါတယ်၊ ငါ့ဘက်ကပါတယ်နဲ့ အထင်မှားပြီး စည်းခတ်လိုက်တာ။ စီးပွားရေးတွေ မပြေလည်တော့ လူတွေလည်း စိတ်တွေ ဖောက်ပြန်လာတာပေါ့ကွယ်'

စီးပွားရေးတွေ မပြေလည်ဘူးတဲ့လား။ လူတွေ စိတ်တွေက ဖောက်ပြန်လာကြသတဲ့လား။ စီးပွားရေး အဆင်ပြေမှု မပြေမှုဆိုတာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို အနှောင့်အယှက်ပြုနိုင်သလား။ နယ်နိမိတ်ပိုင်းခြားနိုင်သလား။ တိုက်ရိုက်အချိုးကျတာလား။ သွယ်ဝိုက်အချိုးကျတာလား။ လောဘသည် လူတွေကို သင်းကွဲစေနိုင်ပါသလား။ အတ္တသည်ကော လူတွေကို သင်းကွဲစေနိုင်ပါသလား။ ဒါတွေကို ကျွန်တော်နားမလည်နိုင်ပါ။

ကျွန်တော်တို့နှင့် နောက်ကျောအိမ်က ထွန်ရှင်းအငှားခတွေအတွက် အရီးလေးတို့အိမ်သို့ ပေးစရာရှိနေတာကို အချိန်မီ မပေးသောကြောင့် အရီးလေးတို့အိမ်က တရားစွဲပြီးတောင်းသည်တဲ့။ အမေတို့က အိမ်နီးချင်းတွေ အမှုမဖြစ်စေလိုသောကြောင့် ဖျောင်းဖျတားဆီးတာကို အထင်လွဲပြီး ဝင်းခတ်လိုက်တာတဲ့။ စကားမပြောတာလည်း ကြာပြီတဲ့။

တရားတပေါင်ပြုရလောက်အောင် ငွေကြေးကလည်း နှစ်သောင်းခွဲလောက်ပဲတဲ့။ နေ့ပူထဲမှာ တစ်နေကုန်ကောက်စိုက်မှ ၂၀၀၀ လောက်ရသောသူတွေအတွက်တော့ သောင်းဂဏန်းကလည်း များသည့်ပမာဏထဲမှာပါနေသည်တော့အမှန်။ နောက်ကျောအိမ်ကလည်း ရှိလျက်နှင့် မပေးချင်လို့ ကပ်နေတာမျိုးတော့လည်း မဟုတ်တဲ့။ လယ်တွေက မဖြစ်လို့ စပါးမရတာကြောင့် အမှန်တကယ်ပဲ ကျပ်တည်းနေကြလို့တဲ့။

'အမေတို့ကတော့ အမုန်းမပွားပါဘူးကွယ်။ ဟိုတုန်းကတည်းက အိမ်နီးချင်းဆိုတာထက် ဆွေမျိုးတွေလောက်ကို ရင်းနှီးခဲ့ကြတာဆိုတော့ စိတ်မကောင်းတောင် ဖြစ်မိသေးတယ်။ ကိုယ်ကလည်း စေတနာနဲ့ ပြောမိတာကိုး။ သူတို့ဘက်က အထင်လွဲပြီး ဝင်းခတ်တာဆိုတော့ အမေတို့လည်း ဘယ်တားလို့ရမှာလဲ သားရယ်။ သူတို့ဘာသာ ဘာတွေလုပ်လုပ် အထင်မှားတာတွေ ပျောက်တဲ့နေ့ကျရင် အမေတို့အပေါ် ပြန်ချစ်လာကြဦးမှာပါ။ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေပါ သားရယ်'

ကျွန်တော့်စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာကို မြင်နေသော အမေကတော့ ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ ပြောသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာလည်း အရီးလေးတို့မိသားစုအပေါ် ဒေါသမဖြစ်မိ။ ပြောင်းလဲလာသော လူနေမှုဘဝတွေကိုသာ နားမလည်နိုင်အောင် စိတ်ပျက်မိတော့သည်။ ဆင်းရဲမှုရဲ့ နောက်ဆက်တွဲလို့တော့လည်း မမြင်လိုက်ချင်။ ခေတ်စနစ်တစ်ခုရဲ့ ပြယုဂ်တစ်ခုလို့သာ လက်ခံလိုက်ချင်တော့သည်။

❑

www.burmeseclassic.com

၃။

လရောင်အောက်တွင် ကန်ရေပြင်က တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလျက်။ ကန်ပေါင်ပေါ်မှာတော့ ကျွန်တော်ရယ်၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း အောင်ကျော်ရယ်။ ရှေ့တန်းမှ ပြန်လာခါစမို့ အောင်ကျော်လည်း ခွင့်ရတုန်း၊ ကျွန်တော်လည်း ကျောင်းပိတ်ရက် ရွာပြန်လာတုန်းမို့ မတွေ့ဖြစ်တာကြာနေသော ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းဖွဲ့ဖြစ်ကြသည်။ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေကို ပြန်လည် အောက်မေ့ကြရင်းမှ အောင်ကျော်ပြောလာသော စကားတစ်ခွန်းကြောင့် ကျွန်တော် မှင်တက်သွားမိသည်။

'မင်း ခင်နှင်းကို ဘယ်လိုသဘောရလဲ'

'ဘာကို မေးတာလဲ အောင်ကျော်ရ။ မင်းစကားက ဆိုင်းမဆင့်၊ ဗုံမဆင့်နဲ့'

'ငါ သူ့ကိုချစ်နေမိပြီ သူငယ်ချင်းရာ'

အားလုံးသည် ရုတ်ခြည်း တိတ်ဆိတ်သွားသလို၊ ကြားလိုက်ရသောစကားက ကျွန်တော့်ရင်ကို မီးနှင့်မြှိုက်လိုက်သလို။ မဟုတ်။ ဒီထက်မက ပူပြင်းစေပါသည်။ လရောင်သည် အကျည်းတန်သွားသကဲ့သို့ ကန်ရေပြင်သည်လည်း မည်းမှောင်သွားသည်။ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ကျွန်တော်နှင့်ဝေးရာသို့ ပြေးထွက်သွားလျက် ခင်နှင်းထံသို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ကျွန်တော်ကြိုတင်စိတ်ကူးထားသော ကျွန်တော့်အိပ်မက်တွေသို့ ရောက်သွားပြန်သည်။ ကျောင်းပြီးလျှင် ခင်နှင်းကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းမည်။ ခင်နှင်းက လက်ခံလျှင် မိဘတွေဆီကို နားဖောက်မည်။ ကျွန်တော် အလုပ်ရလျှင် ခင်နှင်းကို လက်ထပ်မည်။ ကျွန်တော် တာဝန်ကျရာသို့ ခင်နှင်းကို ခေါ်သွားမည်။ မဟုတ်ပါစေနဲ့။ အောင်ကျော်ပြောတာ မဟုတ်ပါစေနဲ့။ ကျွန်တော် နားကြားမှားတာ ဖြစ်ပါစေ။ ကျွန်တော် အနှစ်နှစ်အလလက မက်ထားသော အိပ်မက်တွေကို ကျွန်တော် လွှင့်ပစ်ရမည်လား။

'ဒီတစ်ခါပြန်လာတာ ငါ သူ့ကိုဖွင့်ပြောမလို့လည်း ပါတယ်ကွာ။ သူလက်ခံရင် တစ်ခါတည်းလက်ထပ်ပြီး ခေါ်သွားချင်တယ်။ ငါတို့ဆိုတာက တစ်ခေါက်နဲ့တစ်ခေါက် ပြန်လာဖို့ဆိုတာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူးကွ။ မင်း ဘယ်လိုသဘောရလဲ။ မင်း သဘောထားကို ပြောစမ်းပါဦး'

ဘယ်လိုသဘောရလဲတဲ့။ ကျွန်တော်၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းက မေးလာလေပြီ။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုဖြေရမည်နည်း။ မကောင်းဘူးလို့ ဖြေချင်သည်။ ငါစိတ်ကူးထားတာကွလို့ ပြောလိုက်ချင်သည်။ မဖြစ်ပါ။ ယခုအချိန်တွင် အောင်ကျော်သည် ပထမဆုံးသောသူ ဖြစ်သွားလေပြီ။ ကျွန်တော့်အတွက်ဆိုတာ မရှိတော့ပါ။ သဘောတူပါတယ် ဆိုတာကလွဲပြီး ကျွန်တော် ဘာပြောပိုင်ခွင့်ရှိဦးမည်နည်း။ ကြိုးစားခွင့်ဆိုတာတောင် ကျွန်တော်နှင့် မသက်ဆိုင်တော့ပြီ မဟုတ်ပါလား။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အတွေးပေါင်းစုံတို့ ယောက်ယက်ခတ်လျက်။ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်လာပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ပူလောင်ရပါသည်။ စိတ်ကူးတွေကို ကျွန်တော် လက်လွှတ်ရတော့မည်။ လက်ထဲမှာ ဆုပ်ကိုင်ထားသောခွက်ကို တစ်ရှိန်ထိုး မော့ချလိုက်သည်။ နာကျင်မှုတွေက ရင်ထဲကို အရှိန်အဟုန်ဖြင့် စီးဆင်းသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူငယ်ချင်းတွေကြားက ခင်မင်မှုနှင့် သစ္စာတရားကိုတော့ ကျွန်တော် စောင့်ထိန်းရပါမည်။

❑

၄။

'စိတ်တိုတယ် အစ်ကိုရာ။ သူ့အဆင့်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုပြောစရာလား'

အခန်းထဲဝင်လာကတည်းက ဒေါသမျက်နှာဖြင့် ဝင်လာသော ညီငယ်အလုပ်သင်ဆရာဝန်ကို ဘာဖြစ်လာတာလဲမေးတော့ ပြန်ကြားရသော စကား။ စိတ်တိုတယ်တဲ့။ အကျိုးအကြောင်းကို မေးကြည့်တော့ ဆိုင်ကယ်အပ်သည့်နေရာက ဝန်ထမ်းက သူ့ကို စည်းကမ်းမဲ့သည်ဟု ပြောလိုက်သောကြောင့်တဲ့။

'မင်းက ဘာသွားလုပ်လို့လဲ ညီရ'

'ကျွန်တော်က ဆေးရုံပေါ်တီကို အောက်မှာ ဆိုင်ကယ်ရပ်ထားလို့တဲ့'

'အေးလေ အဲဒီမှတော့ ပြောတော့မှာပေါ့ ညီလေးရာ။ မင်းက စတန်းမှာမှ မအပ်ဘဲ ဘာဖြစ်လို့ ပေါ်တီကိုအောက်မှာ သွားထားတာလဲ'

'တခြားဆိုင်ကယ်တွေလည်း ရှိနေတာကိုး'

ဆိုင်ကယ်အပ်လက်ခံသည့်လူက နည်းနည်းတော့ ပြောပါက်ဆိုးသည်။ ဆိုးဆိုး ဆိုင်ကယ်တွေကလည်း တစ်ခါတလေ ရပ်ချင်သည့်နေရာမှာ ဖြစ်သလို ရပ်ထားတတ်ကြသည်။ တစ်ခါမဟုတ်တော့ သူလည်း ဘယ်အပြော ချိုနိုင်ပါ့မည်လဲလေ။

'ခြောက် ညီလေးက လည်း သူများဆိုင်ကယ်တွေ ရှိတော့လည်း ဘာဖြစ်လဲကွ။ အခိုက မင်းဆိုင်ကယ်ကို လက်ခံဌာနမှာပဲ အပ်ရမယ်ဆိုတာ ညီလေးလည်း သိနေတာပဲ။ သူများစည်းကမ်းဖောက်တာကို ကြည့်ပြီး လိုက်ဖောက်တော့ ညီလေး အပြောခံထိရောမဟုတ်လား။ နေရာတကာမှာ သူ့စည်းနဲ့သူ ရှိတယ်လေ ညီလေးရ။ မင်းက ဆေးရုံကဝန်ထမ်းဆိုပြီး မင်းဆိုင်ကယ်ကို အဲဒီနေရာမှာ ပေးထားလိုက်ရင် နောက်လူတွေက ဘာမသိညာမသိနဲ့ လိုက်ထားကြမှာပေါ့။ အဲဒီတော့ သူတို့အတွက်မကောင်းဖြစ်သွားတယ်လေ။ သူတို့ အလုပ်အတွက်လည်း အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တယ်လေ။ မဟုတ်ဘူးလား'

'ကိုယ်ကမှားလို့ ပြောမှန်းတော့ သိပါတယ်အစ်ကိုရ။ ဒါပေမဲ့ သူ့အဆင့်နဲ့ ပြောစရာလား'

'မှားတာကို မှားတယ်လို့ဝေဖန်ဖို့ အဆင့်အတန်းဆိုတာ မလိုပါဘူး ညီလေးရာ။ သူက မမှားပါဘူး။ သူ့အနေကတည်းက ဒီအလုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်ဖို့ ခန့်ထားတာလေ။ သူ့အလုပ်သူ တာဝန်ကျေအောင် လုပ်တာပဲကို။ ငါတို့ ခေါင်းဆောင်ကြီးတောင် သူမှန်းသေိလို့ တံခါးဖွင့်မပေးတဲ့ အစောင့်ကို ဒေါသမထွက်ခဲ့ဖူးဘူးလေ။ မဟုတ်ဘူးလား။ တကယ်ဆို သူ့အဆင့်နဲ့ဆို သူလုပ်နိုင်တာတွေမှ အများကြီး။ ဒါပေမဲ့ သူ့အလုပ်သူ ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နေတဲ့သူကို ဒေါသမထွက်ခဲ့ဖူးလေ။ ညီလေးလည်း နောင်တစ်ချိန်မှာ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်မှာပဲလေ။ အခုကတည်းက ခေါင်းဆောင်ကောင်းစိတ်ဓာတ်ကို ကြိုမွေးထားပေါ့။ ဒါမှ ကိုယ့်လက်အောက်က လူတွေရဲ့ဝေဖန်ကဲ့ ရဲ့မှု၊ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့မှုကနေ ကင်းမှာပေါ့ကွ။ အစ်ကိုတို့လည်း နေရာတိုင်း မဟုတ်တောင် ကိုယ့်စည်းနဲ့ ကိုယ်တော့ လိုက်နာနေထိုင်တတ်အောင် ကျင့်ကြံနေရတုန်းပဲ။ ကဲပါကွာ အခုဒေါသတွေကိုလျှော့။ လူနာတွေ သွားကြည့်ရအောင် ပြင်တော့'

အလားတူ ပြဿနာတွေကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။ ကိုယ့်စည်းကိုယ် မထိန်းသိမ်းသောကြောင့် အပြောခံထိတော့ နာခဲ့ဖူးသည်။ နောက်တော့ အပြောခံမထိအောင် ဆင်ခြင်နေထိုင်ရင်းမှ စည်းဆိုတာ လိုအပ်ပါလားလို့ ကိုယ်တိုင်သဘောပေါက် နားလည်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော် နားလည်သလို ညီလေးလည်း နားလည်နိုင်ပါစေလို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုစည်းမျိုးကိုတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း လိုလိုလားလား လက်ခံပါသည်။ ဒီစည်းကြောင့်တော့ အမုန်းတရားတွေ မပွားစေချင်တာတော့ အမှန်။ ဒီလိုစည်းမျိုးက လူတိုင်း လိုက်နာသင့်သည့်စည်းပင် မဟုတ်ပါလား။

❑

၅။

အသက် ၃၀ ဆိုတာ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ မငယ်တော့ပါ။ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ဘဝတစ်လျှောက်မှာတော့ စည်းအမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးပါသည်။ တချို့စည်းတွေက ချစ်စရာကောင်းသလောက်၊ တချို့စည်းတွေက မုန်းစရာကောင်းနေပြန်ပါသည်။ တချို့စည်းတွေကတော့ အမှန်တကယ် လိုက်နာသင့်သော စည်းမျိုးတွေ။ တချို့စည်းတွေကို ငယ်စဉ်တုန်းကတော့ အမြင်တစ်မျိုးဖြင့် ကြည့်ခဲ့ဖူးပေသိ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လိုလိုချင်ချင် ခံယူလိုက်နာခဲ့ရတာတွေလည်း ရှိခဲ့ပြီ။ ရှောင်သင့်သည်ထင်သော စည်းမျိုးတွေကိုလည်း ရှောင်တတ်ခဲ့ပြီ။ အကြောင်းအရာများစွာတွေနောက်မှာ သက်ကြပ်မကွာ ပါလာတတ်သော စည်းတွေကိုလည်း အသွင်အမျိုးမျိုးဖြင့် သဏ္ဌာန်ခွဲကြည့်ဖူးလေပြီ။ နောက်ထပ်လည်း ဘယ်လိုစည်းမျိုးတွေ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင် ရဦးမည်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း မခန့်မှန်းနိုင်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အမုန်းမပွားသင့်သော စည်းတွေကြောင့်တော့ လူတွေ အမုန်းမပွားဖို့ ကျွန်တော် ဆုတောင်းပါသည်။

■

ဇေဦးယျာ

ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာ၊ လိမ္မာယဉ်ကျေး၊အတွေးထက်မြက်၊
တိုးတက်ကြီးပွားစေဖို့၊ မဖတ်မဖြစ်ဖတ်ရမည့်

အနန္တဂုဏ်ရည်

ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်း

ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် လောကီချမ်းသာ၊လောကုတ္တရာချမ်းသာ၊
နှစ်ဖြာသောချမ်းသာ တို့ပြည့်ဝစေမှာအမှန်မလွဲပဲနော် ....

လစဉ်ထွက်ပါပြီ

မြင်းခြံစာပေ

အမှတ် (၂၅၆)၊ ၃၉ လမ်းအထက်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း ၂၅၃၅၈၇

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နန်းကြာပြာ
အားနှင့်

ဝဲဖောင်းသမ်းမှ
အရိုင်းပန်းများလည်းပွင့်ပါစေ

ကားလမ်းနံဘေးရှိ
လှည်းလမ်းဆုံထိပ်၌
ကားရပ်ရှိန့်သည့်
ခဏစောင်းလှုပြီဖြစ်သည်။
အထုပ်အပိုးတစ်ဖက်၊
ခွဲခြင်းတစ်ဖက်အပြင်
လက်ကိုင်အိတ်ပါ
တစ်လုံးပါသေးသည်ရှိ
ကျွန်မတစ်ကိုယ်တည်း
မနိုင်မနင်း ဖြစ်နေပုံကို
ကားပေါ်မှလူများ
ငေးကြည့်နေကြသည်။
ရှေ့ဆက်ရမည့်လမ်းကို
မျှော်ကြည့်လိုက်ရာ
ထန်းပင်တချို့၊
ချုံတချို့တို့

လမ်းနံဘေးပိတ်ရာမှာ
ရှိနေသည်မှတစ်ပါး
လူသူကင်းမဲ့လျက်ရှိသည်။
ကျွန်မ၏
ခံ့ညည်းလေယာဉ်များကို
လမ်းကြေးနံဘေးရှေ့ရှိ
မြင်းဆဲရာပင်
ကျွန်မစီးလာသောကားက
ထွက်ခွာသွားတော့သည်။
ရင်ထဲမှာ ဟာခနဲ။
လမ်းကြီးပေါ်မှာ
ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း။
သတိပြင်းရှည်တစ်ခုကို
ချလိုက်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို
အားတင်းလိုက်သည်။
ဒုတိယအကြိမ်
ရောက်လာဖြစ်သော

၂၃၆ ရွှေအမြုတေ ရုပ်စုံဂျာနယ် စက်တင်ဘာ ၂၀၀၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလမ်းဒီခရီး။

'ဝေး…ချလာမှူး… ဝေး…ဆရာမလေး'

မသဲမကွဲ ခေါ်သံတစ်ခုက ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လွင့်ပျံ့လာသည်ကို အားတက်စဖွယ် ကြားလိုက်ရသည်။ အသံလာရာဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်တော့ လမ်းမ၏ အခြားတစ်ဖက်ရှိ ညောင်မုတ်ဆိတ်ပင်အောက်တွင် လှည်းဖြုတ်ပြီး နားနေသူများကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ အပြေးတစ်ဝက်ဖြင့် သူတို့ထံလျှောက်သွားခိုက် သူတို့ကလည်း ကျွန်မထံ ဝမ်းသာအားရ ပြေးလာကြပြန်သည်။

'ဆရာမလေး ဒီနေ့ ပြန်လာမယ် ပြောခဲ့လို့ သာ ကျွန်တော်တို့ လာကြိုရတာ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးကတော့ ပြန်လာတော့မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ပဲ ထင်နေတာ'

'အိုး မဟုတ်တာတွေ၊ ကျွန်မ ပြန်လာမယ် ပြောခဲ့ပြီပဲ သေချာပေါက် ပြန်လာမှာပေါ့'

ပြောမယ့်သာ ပြောရတာ သူတို့မျက်နှာကို ကျွန်မ မကြည့်ရဲ။ မျက်လုံးချင်း ဆုံလျှင် အလိမ်ပေါ်မှာစိုးရသည်။

ထိုညနေက တအိအိ ရွေ့လျားနေသော လှည်းကိုစီးရင်း ရွာကလေးဆီသို့ ကျွန်မ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။ မြစ်သံလွင်နှင့် မှိုင်းပျပျ ဖွဲကပင်ကတော့ နောက်ကျောဘက်ဆီမှာ တဖြည်းဖြည်း ဝေးကွာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်မနံဘေးပတ်လည်မှာတော့ မြစိမ်းရောင် မြင်ကွင်းများ။ အရှေ့ဘက်ဆီမှာ ကျွန်မဖြတ်ကျော်သွားရမည့် ရွာတန်းရှည်

တာဝန်ကျရာ
နေရာရှိ
စာသင်ကျောင်းသို့
ကြိုတင်
သွားကြည့်ပြီး
အပြန်တွင်
သံလွင်မြစ်အတွင်း
လှေမှောက်
သေဆုံးခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်သည်
လှေမှောက်ပြီး
သုံးရက်အကြာမှာ
အလောင်း
တစ်လောင်း
ဆယ်ယူရပြီး
ကျန်တစ်ယောက်မှာ
အလောင်းပင်
ပြန်မရရှာ

ကလေးများ။

ကျွန်မ အင်မတန် နှစ်ခြိုက်သော အော်တိုဂီယာဆိုင်ကယ်နီနီလေးကို ယူလာချင်သော်လည်း ဆိုင်ကယ်မောင်းစရာ လမ်းကမရှိပါ။ အိမ်ပြန်ရောက်သည့် ညမှစ၍ စကားလက်ဆုံ ကျမကုန်အောင်ဖြစ်ရသည့် အွန်လိုင်းပေါ်မှ သူငယ်ချင်းများကိုလည်း မေ့ထားရပေတော့မည်။ ရွာကလေးမှာ ဖယောင်းတိုင်မီးအပြင် ရေနံဆီမီးခွက်သာ ရှိရှာပေလိမ့်မည်။

'ဆရာမ စားစရာတွေ များများယူခဲ့ရဲ့လား'

လှည်းမောင်းနေရာမှ လှည့်မေးလိုက်သည့် ကျော်ဖုံလှစကားသံကြောင့် အတွေးစတို့ ပြတ်သွားရသည်။ မြန်မာသံမပီလှသော သူတို့စကားသံတွေကို ကျွန်မ နားမလည်နိုင်သော်လည်း ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်း ခန့်မှန်းတတ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့၊ အမေက အများကြီး ပြင်ဆင်ပေးလိုက်တယ်'

'ဒါဆို ကြွက်သားဟင်းတွေ မစားတော့ဘူးပေါ့'

မောင်ကျော်ပုက စကားဝင်ထောက်လိုက်မှပင် ကျော်ဖုံလှမေးသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို သဘောပေါက်ပြီး ကျွန်မ ရယ်မိသွားသည်။ သူတို့ ရွာကလေးကို ရောက်ခါစ ကမောက်ကမအဖြစ်များ ကြုံရသည်တွင် ထိုဟင်းပြဿနာသည် ပထမဖြစ်သည်။ ကျွန်မ ပြန်မြင်ယောင်လာမိသည်။

ထိုနေ့က ကျွန်မမျက်စိရှေ့ ထမင်းစားပွဲပေါ်တွင် ဟင်းခွက်က အတော်စုံလှသည်။ အသစ်ရောက်လာသော ဆရာမငယ်ငယ်လေးအတွက် ကျောင်းသားမိဘအတော်များများက ဟင်းပို့ပေးထားကြသည်။ အမျိုးအမည်တပ်ရခက်သော အမည်စုံဟင်းက များပါသည်။

'အမိုး ဒါ ဘာဟင်းလဲဟင်'

အစားအသောက်အလက်ဂျစ်ဖြစ်တတ်သူ ကျွန်မက အရောအနှောကင်းသော အသားဟင်းတစ်ခွက်ကို စားဖို့ ပြင်သည်။

'ကြွက်သားဟင်းလေ။ ဆရာမတို့မြို့မှာတော့ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ အမိုးတို့ဆီမှာပဲ ရှိတာ။ အသားလည်းများတယ်။ စားလို့လည်းကောင်းတယ်။ ရော့ စားကြည့်'

မြို့မှာတော့ မရှိဘူးဆို... သော အမိုးစကားကြောင့် စိတ်ထဲ မကျေမချမ်း ဖြစ်... သော်လည်း ဘာမျှပြန်မပြော... ဘဲ ထိုဟင်းနှင့်သာ ထမင်း... စားလိုက်သည်။ နူးညံ့ဆူဖြိုး... သော အသားက အရသာရှိ... တာမို့ ကျွန်မမှာ စားနေရတာ... ဆန်နီထမင်းဆိုတာကိုပင် မေ့... ပြီး နှစ်ပန်းကန် စားမိသွား... သည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်... တွင်တော့ ကျွန်မကို ကြွက်... သားဟင်း ပို့ပေးထားသည်... ဆိုသော အမျိုးသမီးလာလည်... ခိုက် ကျွန်မက ကျေးဇူးတင်... စကား ပြောလိုက်သည်။

'မနေ့က အဒေါ်ပို့ပေး... တဲ့ ကြွက်သားဟင်း အတော်... စားကောင်းတာပဲ။ ပို့ပေးတဲ့... အတွက်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

'ဆရာမပြောတာ ဘာ... ဟင်းလဲ။ ဩော် သိပြီ... ကြွက်သားဟင်းလား... ဆရာမ စကားပြောတာ ဝဲ... တော့ ကျွန်မနားထဲ ကြွက်... သားဟင်းကြားလိုက်လို့'

'ရှင်'

ကျွန်မ ထိတ်လန့်စွာ... အော်လိုက်မိသည်။ ကျွန်... အားပါးတရ စားခဲ့သောဟင်း... က ကြွက်သားမဟုတ်ဘဲ... သူတို့လယ်ထဲက ဖမ်းလာ... သော လယ်ကြွက်အသား... ပ လား။ မနေ့က နားကြား... မှားခဲ့တာ သေချာသည်။... ကျွန်မ ဝမ်းဗိုက်အတွင်း... တစ်စုံတစ်ရာသည် ရှိ... ခေါင်းဝသို့ ဒရောသော... ပြေးတက်လာကာ လည်... ချောင်းမှတစ်ဆင့် အပြ... ထွက်သွားတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုတစ်ကြိမ်တည်းသာ ဖြစ်သည်။ နောက်တော့ ကျွန်မလည်း ကျင့်သားရခဲ့သည်။ နည်းနည်းလေး ရေချိုးနောက်ကျရုံနှင့် နှာစေး အအေးမိတတ်သော ကျွန်မကို ရင်ကျပ်ရောဂါပျောက်ဆေးဆိုပြီး လင်းဝက်သားချက်ကျွေးတာကိုလည်း ကျွန်မ စားဖူးခဲ့ပြီ။ ဆီမပါ ဆားမပါသော အသီးအရွက်စုံဟင်းများကိုလည်း စားတတ်ခဲ့ရပြီ ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ ကျွန်မ ရောက်ခါစက နေရသည်မှာ ရွာကျောင်းနှင့်နီးသော ဒေါ်နန်းညွန့်နီတို့အိမ်မှာဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်၌ ဒေါ်နန်းညွန့်နီနှင့် သူမ၏သမီးနှစ်ယောက်တည်းသာရှိရာ ကျွန်မအတွက် နေဖို့စားဖို့ အဆင်ပြေသော်လည်း ပြဿနာသည် ပထမနေ့ ညဦးယံတွင်သာစ,တော့သည်။

သူများ ပို့သမျှ၊ ကျွေးသမျှ အဝစားထားသော ကျွန်မ အပေါ့အပါးသွားချင်တော့ ဒုက္ခလှလှ တွေ့ပြီဖြစ်သည်။ ဒေါ်နန်းညွန့်နီအိမ်တွင် အိမ်သာမရှိပါ။ သူတို့ တစ်အိမ်တည်းသာမဟုတ်၊ တစ်ရွာလုံးနီးပါး အိမ်သာမရှိကြပါ။ သေချာမေးကြည့်တော့ အိမ်ခြေ ခုနစ်ဆယ်ခန့်ရှိသည့် ရွာကလေးမှာရှိသည့် အိမ်သာ ကနှစ်လုံးတည်းသာဖြစ်သည်။

ထိုညက ဒေါ်နန်းညွန့်နီ သမီး ကျွန်မကို ခေါ်သွားသည်က ကျောင်းအနောက်ဘက် လယ်ကွင်းထဲသို့ ဖြတ်သည်။ လဆန်းရက်မို့ လရောင်က လယ်ကွင်းထဲဖြာကျနေသည်။ သူမက လယ်ကန်သင်းရိုးမှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး ပြဿနာရှင်းသည်။ ကိစ္စပြီးတော့ အနားမှာရှိသည့် သစ်ကိုင်းခြောက်ကလေးကို အသုံးပြုလိုက်သည်။

ကျွန်မ ငိုချင်စိတ်ပေါက်သွားသည်။ ထိုအခါ သူမက ကျွန်မကို နောက်တစ်နေရာ ခေါ်သွားပြန်သည်။ သူမတို့ အိမ်အနောက်ဘက် မလှမ်းမကမ်းက ငှက်ပျောတောထဲသို့ဖြစ်သည်။ ငှက်ပျောရွက်ဖားဖားကြားသို့ လရောင် ဝင်မကျ၍ ကျွန်မတို့ထက် အရင်ရောက်ခဲ့ သူများ၏ အပုံများကို မနင်းမိအောင် သတိထားရသည်။

ထိုညက ကျွန်မအိပ်ခဲ့ရသည့်ပုံစံကိုလည်း မြင်ယောင်မိသေးသည်။ ပါလာသော ပစ္စည်းတွေက နေရာမကျသေးတာမို့ သူတို့ပြင်ဆင်ပေးမည့် အိပ်ရာ၌သာ အိပ်ရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သူတို့အိမ်၏ တစ်ခုတည်းသော အခန်းတွင် သူတို့ ပြင်ဆင်ပေးသည်က နီးချောဖျာတစ်ချပ်ပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးတစ်လုံး တင်ထားရုံသာဖြစ်သည်။

သူတို့ဆီက အိမ်တိုင်းတွင် တံခါးပေါက်သာရှိပြီး တံခါးရွက်မရှိကြပါ။ ပြတင်းပေါက်သာမက အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးမှာပင် တံခါးရွက်မရှိတာမို့ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်ဟု ကျွန်မစိတ်ထဲ ခံစားရသည်။ လရောင်က အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်နေသည်။ အိမ်မှာဆို အခန်းတံခါး သော့ပိတ်၊ နွေလယ်တောင် စောင်ခြုံအိပ်တတ်သူ ကျွန်မ အအိပ်ခက်ရပြန်သည်။

အေးမြလတ်ဆတ်စွာ တိုးဝင်လာသောလေက ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံးကို ဖျန်းပက်လိုက်သောအခါ ကျွန်မ ကျောထဲထိ စိမ့်ခနဲ ဖြစ်ရသည်။ ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းမြင်နေရသော သစ်ပင်ကြီးများ ယိမ်းထိုးနေပုံကို ကြည့်ရင်း ကြောက်လန့်စိတ်အပြင် လုံခြုံမှုမရှိသလို ခံစားနေရတာလည်း အနေခက်လှသည်။

အိမ်ရှေ့ကြမ်းခင်းတွင် ဖျာမပါဘဲအိပ်နေသော ဒေါ်နန်းညွန့်နီတို့သားအမိထံမှ ဟောက်သံသဲ့သဲ့ကိုလည်းကြားရသည်။ ဘုရားရှိခိုးတာလည်း အကြိမ်မနည်းတော့ပါ။ နောက်ဆုံးတော့ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်ပြီး ခေါင်းအုံးမှာ နဖူးအပ်ကာ ဇွတ်မှိတ်အိပ်လိုက်သည်မှာ မနက်မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ချိန်တွင် ရွာကလေးတစ်သိုက်က ကျွန်မနံဘေးတွင် ဝန်းရံနေပြီ ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်လင်းသည်နှင့် တည်းခိုအိမ် ပြောင်းရွှေ့ပေးဖို့ကို တောင်းဆိုမိသည်။ အခြားအရာများကိုသည်းခံနိုင်သော်လည်း အိမ်သာမရှိတာကို တော့ သည်းမခံနိုင်ပါ။ သို့နှင့်ပင် လူဦးရေများလှသော သူကြီးအိမ်ကို ဖယ်လိုက်ကာ နောက်တစ်အိမ်ဖြစ်သည့် အမိုးအိမ်သို့ ကျွန်မ ရောက်လာရတော့သည်။

❑

'အား…'

ရူးရူးရှရှ နာကျင်မှုကြောင့် အတွေးစများ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ဖြစ်ကုန်သည်။ ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်မိသွားသော ကျွန်မသံကြောင့် လှည်းကလည်း တုံ့ခနဲ ရပ်သွားသည်။

'ဆရာမ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ'

စိုးရိမ်တကြီး မေးလာသော မောင်ကျော်ပစကားကို ကျွန်မ အဖြေခက်နေမိသည်။

'ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ လှည်းဆောင့်တာ လန့်သွားလို့ အော်မိတာ'

ပါးစပ်က ပြောသာဖြေရသည်၊ လက်အစုံက တင်ပါးကို ပွတ်သပ်ရင်း ဒဏ်ရာရသွားပြီလား စဉ်းနေမိသည်။ နာလိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။ လှည်းလမ်းက ခည်းမညာဖြစ်လွန်းတာမို့ ခင်းထားသော ကောက်ရိုးလေးကန့်နှင့် အဆင်မပြေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မ အဝတ်အိတ်ကို ကျွန်မဘာသာ ဖင်ခုထိုင်ခဲ့သောအခါ တူးမြောင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ နွားက ပြေးအဆင်း၊ လှည်းကအဆောင့်၊ အဝတ်အိတ်နံရံမှာ လိုရမည်ရ ချိတ်ထားသော ချိတ်က ကျွန်မတင်ပါးကို မိတ်ဆက်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

'ဒါနဲ့ ဆရာမ ရှေ့အပတ်က မြို့ကြီးငှ ဟိုဘက်ကမ်းသွားတဲ့ ဆရာမလေးတွေ လှေမှောက်သေသွားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်လား'

'ရှင်…ဩော်…ဟုတ်ကဲ့…သတင်းကြားလို့လား…ကျွန်မက ဒီဘက်က လူတွေ မသိလောက်ဘူးထင်နေတာ'

'ဒီလောက် လူပြောများတဲ့သတင်းကို ကြားတာပေါ့ ဆရာမရယ်။ ကျွန်တော်တို့တောင် ဆရာမလေး လာမှ လာပါတော့မလားလို့ စိုးရိမ်နေတာ။ အခုလို သည်းပေါ်မှာ ဆရာမလေး ပါလာတာမြင်

စာမျက်နှာ (၂၄၅)သို့…

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၃ ခုနှစ် ရွှေအသစ် ဝတ္ထုတိုများ

ကောကလေး

၁။

၂၀၁၄ ခုနှစ် မေလ ၂၈ ရက်နေ့ ညတွင် ရန်ကုန်မြို့ ဆူးလေဘုရား ဆူးလေရှန်ဂရီလာဟိုတယ်၌ ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်း၏ ၆၈ နှစ်မြောက်မွေးနေ့ပွဲနှင့် အကြိမ်မြောက် ရွှေအမြုတေစာပေဆု ချီးမြှင့်ပွဲအခမ်းအနားကို စည်ကားသိုက်မြိုက် ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။ မျက်မှောက်ကာလတွင် အမျိုးသားစာပေဆု၊ သုတစွယ်စုံ ဆု၊ ဆရာဝန်တင်ရွှေစာပေဆုနှင့် တော်ဘုရားလေး အောင်စောစာပေဆုတို့အဖြစ် ပြက္ခဒိန်အရ တစ်နှစ်တာအတွင်း ထုတ်ဝေခဲ့သည့် သုတနှင့်ရသ လုံးချင်းစာအုပ် မှလည်းကောင်း၊ စာပေဗိမာန် စာမူဆုနှင့် ပခုက္ကူစာပေဆုတို့အဖြစ် ခရစ်ပြက္ခဒိန် တစ်နှစ်တာအတွင်း လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေရန် ရည်ရွယ်တင်သွင်းလာ သုတနှင့်ရသလုံးချင်း စာမူများမှလည်းကောင်း၊ ထွန်းဆောင်ဒေးရှင်းစာပေဆု ခရစ်ပြက္ခဒိန်အရ တစ်နှစ်တာအတွင်း ထုတ်ဝေသည့် သုတနှင့် ရသစာအုပ် တင်သွင်းလာသည့် စာမူများမှလည်းကောင်း သင့်လျော်သည့်မှုနှင့် စည်းကမ်း သတ်မှတ်ကာ စာပေဆုအမျိုးမျိုးကို စိစစ်ရွေးချယ်ချီးမြှင့်လျက်ရှိကြပါသည်။ ထို တူ မြဝတီမဂ္ဂဇင်းနှင့် ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းတို့မှ ခရစ်ပြက္ခဒိန်တစ်နှစ်အတွင်း ယင်း အသီးသီးတွင် ဖော်ပြထားသည့် စာမူအမျိုးအစားအလိုက် သင့်လျော်သည်တို့ကို ရွေးချယ်ဆုချီးမြှင့်မှုနှင့် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှ နှစ်စဉ် ဖွင်လ နောက်နှစ် မေလ ထုတ်ဝေသမျှ မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖော်ပြထားသည့် ရသစာပေနယ်ဝင် စာမူအမျိုး တို့မှ သင့်လျော်သည်တို့ကို စိစစ်ရွေးချယ် ဆုချီးမြှင့်မှုကို ပြုလုပ်လျက်ရှိပါသ

ရွှေအမြုတေစာပေဆုမှာ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း စီစဉ်တည်းဖြတ် မွေးဖွား ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်း၏ အသက် ၆၀ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ၂၀ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ ချီးမြှင့်ခဲ့ပြီး ယခု ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် နဝမအကြိမ်မြောက် ချီးမြှင့် ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေအမြုတေစာပေဆု စိစစ်ရွေးချယ် ချီးမြှင့်ရေးအဖွဲ့ အဆက်ဆက် ခေတ်ပြိုင်ခံစားမှုရှိခြင်း၊ အနုပညာမြောက်ခြင်း၊ အတတ်ပညာရှိခြင်း၊ စာဖတ် တစ်စုံတစ်ရာ သတင်းပေးပို့နိုင်ခြင်း၊ ကိုယ်ပိုင်ဖန်တီးမှုရှိခြင်း စသည့်အချိန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေအမြုတေစာပေဆုမှာ
ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း စီစဉ်တည်းဖြတ် မွေးဖွားပေးသူ
ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်း၏ အသက် ၆၀ နှစ်ပြည့်
မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှ
စတင်ကာ ချီးမြှင့်ခဲ့ပြီး ယခု ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင်
နဝမအကြိမ်မြောက် ချီးမြှင့်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်

ချမှတ်ပြီး လစဉ်ထုတ်မဂ္ဂဇင်းများမှ အရေအတွက် ထောင်နှင့် ချီသော စာမူအမျိုးမျိုးအား စိစစ်ဖတ်ရှု ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းပြီး အဆင့်ဆင့် ရွေးချယ်ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နဝမအကြိမ်မြောက် ရွှေအမြုတေစာပေဆု ချီးမြှင့်ရာတွင် (၁) ကဗျာဆုအဖြစ်ကို ရွှေ...၏ **မထည့်ဖြစ်တဲ့စာ** (ပိတောက်ပွင့်သစ် ၄၈/၂၀၁၄)၊ (၂) ရသစာတမ်းဆုအဖြစ် ...မြင့်၏ **လွှက်ဖျင်တဲအခိုးခံလိုက်ရပြီ** (ရွှေအမြုတေ ဇူလိုင် ၂၀၁၃)၊ (၃) ဆောင်းပါးဆုအဖြစ် ဒေါက်တာညီညီ၏ **ဒါသင် ဒါကျက် ဒါဖြေစနစ်ဖျက်ဖို့ လိုပြီ** (ရန်နသစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၂၀၁၄)၊ (၄) ဝတ္ထုတိုဆုအဖြစ် ပန်းရိပ်ဖြူ၏ **ရေခဲပန်းပု**(ရွှေအမြုတေ မတ် ၂၀၁၄)၊ (၅) မျိုးဆက်သစ်စာပေဆုအဖြစ် အသင် (ရွှေသင်)၏ **လှေကားထစ်**(ရွှေအမြုတေ အောက်တိုဘာ ၂၀၁၃)နှင့် (၆) မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်ဆုအဖြစ် မာန်(တောင်လုံးပြန်)၏ **တတ်ပုံ**(ရွှေအမြုတေ ဒီဇင်ဘာ ၂၀၁၃)တို့ ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ကြသည်။ လျာထားသည့် ရွှေအမြုတေစာပေဆု ၇ ဆု အနက် ၆ ဆု ချီးမြှင့်နိုင်ခဲ့ပြီး အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်ဆုမှာ အချိန်ကန့်သတ်ချက်အခြေခံမှုနှင့် မညီ၍ ချီးမြှင့်မှုမပြုနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ရွှေအမြုတေစာပေဆုချီးမြှင့်ပွဲ အခမ်းအနားတွင် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှ ရွှေနှလုံးသား(ဝတ္ထုတို)ကဏ္ဍနှင့် ရွှေအသစ်(ဝတ္ထုတို)ကဏ္ဍတို့၌ နှစ်စဉ် ဒီဇင်ဘာလမှ နောက်နှစ် နိုဝင်ဘာလအထိ ဖော်ပြထားသော ဝတ္ထုတိုများအနက် စာဖတ်ပရိသတ်အကြိုက်ဆုံးကို ဆန္ဒပြုကြပြီး ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာအဖွဲ့ စိစစ်အတည်ပြုပေးသည့် **ပရိသတ်အကြိုက် ရွှေနှလုံးသားဆုနှင့် ပရိသတ်အကြိုက် ရွှေအသစ်ဆု**တို့ကိုလည်း ပူးပေါင်းချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ပရိသတ်အကြိုက် ရွှေနှလုံးသားဆုအဖြစ် နော်(ကျောက်တိုင်)၏ **မြစ်တစ်စင်း၏ ချစ်ခြင်းအလင်္ကာ**(ရွှေအမြုတေ ဇွန် ၂၀၁၃)နှင့် ပရိသတ်အကြိုက် ရွှေအသစ်ဆုအဖြစ် မေ(လားရှိုး)၏ **လမ်းခွဲမှအလှူ** (ရွှေအမြုတေ ဇွန် ၂၀၁၃)တို့ကို ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ရွှေအမြုတေစာပေဆု ၆ ဆုမှာ ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့ဝင် စာပေအနုပညာရှင်ကြီးများ၏ သတ်မှတ်ထားသည့် အခြေခံမှုဖြင့် စိစစ်ရွေးချယ်ခြင်းဖြစ်ပြီး ရွှေအမြုတေ ပရိသတ်ကြိုက်ဆု ၂ ဆုမှာ စာဖတ်ပရိသတ်များမှ လွတ်လပ်ပွင့်လင်းစွာ ဆန္ဒပြု ရွေးချယ်ခြင်းဖြစ်ကြရာ စာပေဆုအမျိုးအစား ခြားနား

သော်ငြားအဆင့်တွင် ကွာခြားမှု မရှိကြဟု သုံးသပ်ရပါမည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ချီးမြှင့်သည့် ရွှေအမြုတေစာပေဆု ၆ ဆုတွင် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှ ၄ ဆု၊ ပိတောက်ပွင့်သစ် မဂ္ဂဇင်းမှ ၁ ဆုနှင့် ရန်နသစ်မဂ္ဂဇင်းမှ ၁ ဆုတို့ ချီးမြှင့်ခံရပြီး ဆုချီးမြှင့်ခံရသည့် စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမများအနက် ဆရာကိုရွှေးနှင့် ဆရာကြီး ဒေါက်တာ ညီညီတို့ ၂ ဦးမှ အပ ကျန်စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမများမှာ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း၏ ရွှေအသစ်(ဝတ္ထုတို)ကဏ္ဍနှင့် ရွှေနှလုံးသား(ဝတ္ထုတို)ကဏ္ဍတို့မှ တစ်ဆင့်မွေးထုတ်ခဲ့သူများနှင့် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့သူများသာ ဖြစ်ကြရာ ဂုဏ်ယူဖွယ်နှင့် မုဒိတာပွားဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

❑

၂။

ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းအား ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် သက်တမ်း ၂၅ နှစ်ပြည့်မြောက်သည့် ငွေရတုသဘင်ကို ဆင်နွှဲနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှာ ပထမသက်တမ်း ၁၀ နှစ်တာကာလတွင် အနုပညာရေးရာအခြေခံစာမျက်နှာ ၁၆၀ ခန့်ပါ မဂ္ဂဇင်းငယ်အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးမှ စာမျက်နှာ ၂၇၀ ပါ ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းကြီးအဖြစ် တိုးချဲ့ပြောင်းလဲ ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာစာပေလောကတွင် မြန်မာမဂ္ဂဇင်းခေတ်ဦးကာလ ကိုလိုနီခေတ်တွင် ထုတ်ဝေသော ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း၊ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုကာလတွင် ထုတ်ဝေသော သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်း၊ ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းနှင့် လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာလတွင် ထုတ်ဝေသော မြဝတီ၊ ငွေတာရီ၊ ပေဖူးလွှာ၊ သပြေ၊ မိုးဝေ၊ စန္ဒာ၊ ချယ်ရီ၊ စံပယ်ဖြူ၊ ကလျာ၊ လုံမလေး၊ ရုပ်ရှင် ဂီတပဒေသာ၊ စစ်ပြန်၊ စာပေလုပ်သား စသည့် မဂ္ဂဇင်းကြီးများသည် ကာလကြာမြင့်စွာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ကြပြီး သုတစာပေနှင့် ရသစာပေဖွံ့ဖြိုးထွန်းကားရေး တာဝန်ကို

www.burmeseclassic.com

ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ ထို့အပြင် ထို မဂ္ဂဇင်းကြီးများသည် သုတစာပေနှင့် ရသစာပေ ရေးသားပြုစု ဖန်တီးရာတွင် ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် စာရေးဆရာနှင့် စာရေးဆရာမ များစွာကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့ကြပါသည်။ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် နည်းပညာ ဖြစ်ပေါ်မှုကို အခြေခံ ထွန်းကားရသည့် မြန်မာစာပေနယ်တွင် အစဉ်အလာ ကြီးမားခဲ့သော မဂ္ဂဇင်းကြီးများမှာ တစ်စောင်ပြီးတစ်စောင် ရပ်နားသွားကြပြီး စာပေအင်အားသစ်အဖြစ် မဂ္ဂဇင်းသစ်များလည်း အပြိုင်အဆိုင် ထုတ်ဝေလာကြသည်။ ရွှေအမြုတေ မဂ္ဂဇင်း စတင်ထုတ်ဝေစဉ်မှ ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းကြီးအဖြစ် တိုးချဲ့ပြောင်းလဲ ထုတ်ဝေစဉ် ကာလအတွင်း မြန်မာမဂ္ဂဇင်းများသည် ပုံနှိပ်နည်းပညာသစ်နှင့် အရည်အသွေးမြင့် စက္ကူသုံးစွဲမှု၊ ရသစာပေထက် သုတစာပေအား ပိုမိုနေရာပေးမှု၊ စာထက် ဓာတ်ပုံများ အလေးပေးဖော်ပြမှု၊ ကြော်ငြာများစွာရရှိရေး ကြိုးပမ်းမှု စသည်တို့ ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုသက်ရောက်မှုအဖြစ် ကဗျာ၊ အက်ဆေး(ရသစာတမ်း)၊ ပြဇာတ်၊ ရသဆောင်းပါး၊ ဝတ္ထုတို၊ မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်နှင့် အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည် စသည့် ရသနယ်ဝင် စာပေအမျိုးမျိုးကို သတင်းစာ ဂျာနယ်နှင့် မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဝေဆာစွာ မဖော်ပြကြတော့မှုနှင့် ရသစာပေ မှေးမှိန်ကျဆင်းလာမှု ရှိလာခဲ့သည်။

မြန်မာရသစာပေ၏ တရိပ်ရိပ် ကျဆင်းနေမှုကို ရိပ်စားမိကြသည့် မြန်မာစာပေမြတ်နိုးသော စာအုပ်ထုတ်ဝေသူ၊ စီစဉ်တည်းဖြတ်သူနှင့် အယ်ဒီတာတို့သည် စာပေအသိနှင့် စာပေသတိဖြင့် ၂၀၀၀ ပြည့်ဝန်းကျင်နှစ်များတွင် သက်ဆိုင်ရာ သတင်းစာဂျာနယ်နှင့် မဂ္ဂဇင်းများမှတစ်ဆင့် ရသစာပေအနွယ်ဝင် စာပေလက်ရာများကို အလေးပေး ဖော်ပြမှုများ ရှိလာခဲ့သည်။ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းသည် ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းကြီးအဖြစ် တိုးချဲ့ပြောင်းလဲချိန်မှစတင်၍ လစဉ် ကဗျာနှင့် ပြဇာတ်စာမှုများ ဖော်ပြမှုမရှိပြား

ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းအား
၁၉၈၉ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ
၁၅ ရက်နေ့တွင်
စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ
၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင်
သက်တမ်း ၂၅
နှစ်ပြည့်မြောက်သည့်
ငွေရတုသဘင်ကို
ဆင်နွှဲနိုင်ပြီ
ဖြစ်ပါသည်

ရွှေဝတ္ထုများကို ပြန်လည်တူးဖော်ခြင်းကဏ္ဍဖြင့် တစ်ခေတ်က ထင်ရှားခဲ့သည့် လက်လှမ်းမီရာ **ဝတ္ထုတိုများကို ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း၊ ရွှေနှလုံးသားကဏ္ဍနှင့် ရွှေအသစ်ကဏ္ဍ** တို့ဖြင့် မျိုးဆက်သစ်လူငယ် စာပေဝါသနာရှင်တို့၏ ဝတ္ထုတို ၃ ပုဒ်မှ ၅ ပုဒ်ခန့်ကို ရွေးချယ်ဖော်ပြပေးခြင်း၊ **ရွှေဝတ္ထုကဏ္ဍ**ဖြင့် စာရေးဆရာ ကြီးငယ်တို့၏ ဝတ္ထုတို ၇ ပုဒ်မှ ၉ ပုဒ်ခန့်ကို ရွေးချယ်ဖော်ပြပေးခြင်း၊ **ဝတ္ထုရှည် စ/ဆုံးကဏ္ဍ**ဖြင့် စာရေးဆရာ ကြီးငယ်တို့ မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည် (ဝတ္ထုရှည် စ/ဆုံး) ၁ ပုဒ်မှ ၂ ပုဒ်ကို လစဉ် ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းနှင့် **ရွှေအခန်းဆက် ဝတ္ထုရှည်ကဏ္ဍ**ဖြင့် စာရေးဆရာ ကြီးငယ်တို့၏ အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည် ၁ ပိုင်းကို ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းတို့အပြင် စာရေးဆရာ ကြီးငယ်တို့၏ ရသစာတမ်း ၁ ပုဒ်၊ သုတရသ ဆောင်းပါး ၅ ပုဒ်မှ ၇ ပုဒ်ခန့်နှင့် သူတို့အရေး၊ ရွှေချစ်သူမှ ရွှေချစ်သူသို့၊ ရွှေမင်းသား ရွှေမင်းသမီး၊ One Minute Interview၊ ရွှေရုပ်ရှင်၊ ရွှေဂီတနှင့် နိုင်ငံတကာစာမျက်နှာ စသည့် ပင်တိုင်ကဏ္ဍများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ **ရွှေအမြုတေ မဂ္ဂဇင်းသည် အကြမ်းအားဖြင့် လစဉ် မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာ၏ ထက်ဝက်ကျော်ကို ဝတ္ထုတို ဝတ္ထုရှည်(စ-ဆုံး)နှင့် အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်တို့ကို နေရာပေးထားပါသည်**။ ထိုစာမျက်နှာများတွင် ကလောက်သွေးဆဲ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များအတွက် ဖွင့်လှစ်ထားသည့် ရွှေအသစ်ကဏ္ဍသို့ ပေးပို့သည့် စာမူရှင်များသို့ ရည်ရွယ်၍ လစဉ် ရွှေအသစ်ကဏ္ဍ ဝတ္ထုတိုစာမူ လက်ခံရရှိမှုစာရင်းနှင့် ရွှေအသစ်ကဏ္ဍ စာမူရှင်များ သို့ လိုက်နာရန် စည်းကမ်းချက်များ ဖော်ပြမှု(၁-မျက်နှာမှ ၂-မျက်နှာ)၊ လက်ခံရရှိသော ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတို စာမူများအား လအလိုက် စိစစ်ဖတ်ရှု သုံးသပ်မှုနှင့် ရွေးချယ်မှုမှတ်တမ်း (၄-မျက်နှာမှ ၆-မျက်နှာ)နှင့် ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတို ၃ ပုဒ်ခန့် (၁၅-မျက်နှာ ၁၈-မျက်နှာ)ပါဝင်ပါသည်။ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှ မျိုးဆက်သစ်လူငယ် စာပေဝါသနာရှင်များအတွက် သီးသန့်စာမျက်နှာများစွာ သုံး၍ပေးမှုနှင့် ရွှေအမြုတေ မျိုးဆက်သစ်စာပေဆု လှူဒါန်းချီးမြှင့်မှုက ရသစာပေထွန်းကားရေး၌ အဓိက အင်အားဖြစ်လာမည့် စာပေမျိုးဆက်သစ်များအား ကြိုဆိုအားပေးမှုနှင့် အလေးထားမှုပြယုဂ်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ရသစာပေအနွယ်ဝင် မြန်မာဝတ္ထုတို ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိမည့် မျိုးဆက်သစ်စာပေ အင်အားစုများကို မွေးထုတ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းသည် စတင်ထုတ်ဝေစ ကာလများကပင် ပင်တိုင်ကဏ္ဍများ တာဝန်ယူရေးသားသည့် စာရေးဆရာများ၏ စာမူများနှင့် နာမည်ရ စာရေးဆရာများ၏ စာမူများနှင့်အ အခါအားလျော်စွာ ပေးပို့လာသည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလောင်သစ်တို့၏ အရည်အသွေးမီ စာမူများကို ရွေးချယ်ဖော်ပြပေးလေ့ ရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် မေလမှ စတင်၍ ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတိုကဏ္ဍကို ဖွင့်လှစ်ပြီး စာပေရေးသားရန် စိတ်အားထက်သန်သူ မည်သူမဆို နှစ်သက်ရာ စာပေပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ရွှေအသစ်ကဏ္ဍအတွက် ဝတ္ထုတိုစာမူများ ရေးသားပေးပို့ကြရန် ကျယ်ပြန့်စွာ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံတစ်ဝန်းမှ စာပေရေးသားရန် စိတ်အားထက်သန်သူများသည် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းသို့ ဝတ္ထုတိုစာမူများ အင်တိုက်အားတိုက် ပေးပို့ခဲ့ကြသည်။ လက်ခံရရှိသည့် စာမူများအား **အမှုဆောင် စာတည်းဆရာမ မသီတာ(စမ်းချောင်း)**မှ အလှည့်ကျ အစီအစဉ်ချမှတ်၍ အချိန်ယူ စိစစ်ဖတ်ရှုပြီး ဆန်ခါတင်ရွေးချယ်မှုနှင့် **စာတည်းချုပ်ဆရာဦးဝင်းငြိမ်း**မှ နောက်ဆုံးအဆင့် စိစစ်ဖတ်ရှု ရွေးချယ်မှုပြုလျက် ရှိပါသည်။ လက်ခံရရှိသည့် စာမူအရေအတွက် များပြားမှုနှင့် အချိန်ယူ စိစစ်ဖတ်ရှုရမှုကြောင့် ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရေးမှာ စာမူပေးပို့ ချိန်မှ ရွေးချယ်ဖော်ပြခံအချိန်အထိ ၂ နှစ်ခန့် ကြာမြင့်လေ့ ရှိပါသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်း လစဉ် ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတိုလက်ခံရရှိမှု၊ စိစစ်ဖတ်ရှုမှု၊ ဆန်ခါတင်ရွေးချယ်မှုနှင့် ရွေးချယ်ဖော်ပြမှု အခြေအနေနှင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်း ၈ နှစ်တာကာလ ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတို အခြေအနေက မျိုးဆက်သစ်တို့၏ စာပေရေးသားရန် စိတ်အားထက်သန်မှုနှင့် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း၏ ရသစာပေ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးရေး တစ်တပ်တစ်အား ကြိုးပမ်းမှုကို တွေ့နိုင်ပါသည်။ စာမူလက်ခံရရှိမှု ကျဆင်းပြီး စိစစ်ဖတ်ရှုမှု ပိုမိုခြင်းသည် စာမူပို့ပြီး တစ်နှစ်ခွဲခန့်အတွင်း ရွေးချယ်မှု ပြုမပြု သိနိုင်သည့် အခြေအနေဖြစ်ပါသည်။ စာမူလက်ခံရရှိမှု ကျဆင်းလာသော်လည်း စာမူအရည်အသွေး မြင့်မားသည်ကို လစဉ် ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတို ရွေးချယ်ဖော်ပြမှုက သက်သေခံနေပါသည်။

❑

၃။

ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှ လက်ခံရရှိသည့် ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတို စာမူများအနက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် (၁) ဧဦးယျာ၏ **ကြယ်စင်သစ်ကို လင်းတဲ့ရင်ခွင်**၊ (၂) လူခါး၏ **လူမိုက်ကကျွန်တော့်အဖော်ကဘီဗက်စ်**၊ (၃) သမိုင်းကိုကို၏ **ကြိုး**၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် (၁) လွန်းတင်ရ(ရေစကြို)၏ **လက်စွပ်တစ်ကွင်းနှင့်လူနှစ်ယောက်**၊ (၂) နန်းကြာဖြူ(ဘားအံ)၏ **ဖော်မစုံ သုညကလေးများ**၊ (၃) ရေအေး၏ **လှူတာဆွေ**၊ မတ်လတွင် (၁) ကြည်ထွန်းလူ၏ **ကြွေသက်မျက်ရည်အလင်းဖြစ်စေ** (၂) Aသဉ်၏ **ကုလားထိုင်များ**၊ ဧပြီလတွင် (၁) ကျိုက်စကောခင်စိုး၏ **ကြောင်ဇရာနဲ့ မော်ဒယ်လ်ကြွက်**၊ (၂) လူခါး၏ **ရှီမီး ကမ္ဘာအနိမ့်ဆုံးပိုင်းသို့ လောင်ကျွမ်းသည်**။ မေလတွင် (၁) မောင်ဇိုဖေ(ကလေး)၏ **တဆွေ**၊ (၂) မောင်ကျော်လင်း၏ **ခေါင်းငုံ့လိုက်**၊ ဇွန်လတွင် (၁) မေ(လားရှိုး)၏ **လမ်းခွဲအလှူ**၊ (၂) သုဒ္ဓ၏ **ညီစို့စို့အနံ့များ**၊ (၃) လင်းရိပ်ဖြူ၏ **မုန်တိုင်းသင့်ပင်လယ်ရဲ့ ဦးတည်ရာ**၊ (၄) ရိုးကိုလေး၏ **ဂိမ်းစ်ထွန်း**၊ (၅) နတ်ရဲ(ရူပဗေဒ)၏ **မျက်နှာဖုံးများ**၊ ဇူလိုင်လတွင် (၁) ချစ်ပြည့်အိမ်ငယ်(ယောမြေ)၏ **လောင်းရိပ်အက်ကြောင်း**၊ (၂) မြတ်သျှိုင်းသွင် ၏ **တိမ်ဖြူကိုခြုံတဲ့ တိမ်မည်းညို**၊ (၃) နေ(ပင်လယ်ပြာ)၏ **လက်ဖက်ရည်**၊ ဩဂုတ်လတွင် (၁) ပန်းသွန်းခြယ်(ကော့မှူး)၏ **ပုံသကူ**၊ (၂) မိုးခကျော်သွင်၏ **လမ်းဆုံ**၊ (၃) ကိုဂျီးအဲ၏ **နှံလုံး၍ ရှုံးခူးသည်**၊ (၄) မေတ္တာစိုးမွန်၏ **အရုပ်ကလေးများ**၊ (၅) မိုးထက်ကျော်(ကွင်းကောက်)၏ **ကြီးမားတဲ့ကျေးဇူး**၊ စက်တင်ဘာလတွင် (၁) မင်းတုန်း မောင်စိမ်းလွင်၏ **ပန်းနိမိတ်**၊ (၂) ရေအေး၏ **နှစ်ပွင့်ပန်း**၊ (၃) သုတအောင်၏ **သရက်ကင်းလေးတွေ ကြွေနေပြီ**၊ (၄) လူစွာ၏ **မျက်မှန်တစ်လက်အကြောင်း**၊ (၅) ဂြိမ်းမောင် (ပုဏ္ဏားကျွန်း)၏ **သွေးတစ်လုံးအသက်တစ်ချောင်း**၊ အောက်တိုဘာလတွင် (၁) မင်းညို့သွေး၏ **ယိုင်နဲ့နဲ့**၊ (၂) ရေအေး၏ **မွေးမေလေ့**၊ (၃) ပေါ်လင်းဦး၏ **မမြင်နိုင်သော နားရွက်**၊ (၄) နေ(ပင်လယ်ပြာ)၏ **သခင်**၊ (၅) ခန့်ညီဖေ၏ **မျှော်လင့်ခြင်းအသစ် ရင်တွင်းဖြစ်တည်**၊ (၆) အသင်၏ **လေ့ကားထစ်**၊ နိုဝင်ဘာလတွင် (၁) ခန့်သီဖေ၏ **ကယ်ပေါက်**၊ (၂) မလေးငယ်၏ **ပြောင်းလဲနေသည့် ဘဝများ**၊ (၃) နေ(ပင်လယ်ပြာ)၏ **နှစ်ကောင်**၊ (၄) သံလျှင်ကို(မော်လမြိုင်)၏ **အစိမ်းရင့်ရင့်ရသ**၊ (၅) မောင်ကျော်လင်း၏ **အငိုမျက်လုံး အပြုံးမျက်နှာ**၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် (၁) သုတအောင်၏ **ရွှေလုံး ခွေးမွေးတော့ပါ**၊ (၂) နတ်ရဲ (ရူပဗေဒ)၏ **မိုးသည်းတစ်ညခါးသက်အမှောင်**၊ (၃) ဆွေဇင်ဦး၏ **အစုန်အဆန် မှန်ရဲ့လား**၊ (၄) လင်းနိုင်၏ **သေမှသိတဲ့ရောဂါတို့**ကို ရွေးချယ်ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတိုများအဖြစ် ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်း မတ်၊ ဧပြီနှင့် မေလများတွင် ၂ ပုဒ်စီ၊ ဇန်နဝါရီ၊ ဖေဖော်ဝါရီနှင့် ဇူလိုင်လများတွင် ၃ ပုဒ်စီ၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ၄ ပုဒ်၊ ဇွန်၊ ဩဂုတ်၊ စက်တင်ဘာနှင့် နိုဝင်ဘာလများတွင် ၅ ပုဒ်စီနှင့် အောက်တိုဘာလတွင် ၆ ပုဒ် တစ်နှစ်တာ စုစုပေါင်း ၄၅ ပုဒ် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ရွှေအသစ် ဝတ္ထုတိုကဏ္ဍ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည့် သက်တမ်းတွင် ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် တစ်နှစ်တာ စုစုပေါင်း ၃၀ ပုဒ်နှင့် ဧပြီလတွင် တစ်လတည်း ၄ ပုဒ် အများဆုံး ရွေးချယ်ဖော်ပြမှု စံချိန်တင်ထားပါသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် တစ်နှစ်တာ စုစုပေါင်း ၄၅ ပုဒ်နှင့် တစ်လတည်း ၅ ပုဒ်နှင့် ၆ ပုဒ် အများဆုံး ရွေးချယ်ဖော်ပြ၍ စံချိန်ချိုးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတို စာမူများတွင် အရည်အသွေးမီ အဆင့်အတန်းရှိသော စာမူပါဝင်သမျှ ဖော်ပြပေးနေသည်မှာ ပေါ်လွင်ပါသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်းတွင် လူခါး၊ ရေအေး၊ မောင်ကျော်လင်း၊ နတ်ရဲ (ရူပ

www.burmeseclassic.com

ဗေဒ)၊ နေ(ပင်လယ်ပြာ)၊ သုတအောင်၊ ခန့်ညီဖေ၊ အသင်(Aသဉ်)တို့မှာ ရွှေအသစ် ဝတ္ထုတိုအဖြစ် ၂ ပုဒ်မှ ၃ ပုဒ်အထိ ရွေးချယ်ဖော်ပြခံကြရသည့်အပြင် သမိုင်းကိုကို၊ နန်းကြာဖြူ(ဘားအံ)၊ မေတ္တာစိုးမွန် စသူတို့မှာ ယခင်နှစ်များက ရွေးချယ်ခံခဲ့ကြဖူးသဖြင့် အခြားစာရေးဆရာနှင့် စာရေးဆရာမများနည်းတူ ရွှေဝတ္ထုတိုကဏ္ဍတွင် ပါဝင်ရေးသားကြရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနည်းတူ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း ရွှေအသစ်ကဏ္ဍမှ မွေးထုတ်ခဲ့သော စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမများစွာသည် အခြားမဂ္ဂဇင်းနှင့် ဂျာနယ်စာမျက်နှာများတွင် နေရာယူနိုင်ရုံမျှမက **အမှတ်တရ ရွှေ ၆၈** နှယ် စာရေးဆရာအများ စုပေါင်းပါဝင်သည့် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်များနှင့် တစ်ကိုယ်တည်းရေးသားသည့် ဝတ္ထုတိုများစုစည်းသည့် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်များတွင် ပါဝင်ထုတ်ဝေနိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် စာနယ်ဇင်းစာမျက်နှာများကိုကျော်၍ ဝတ္ထုရှည်နှင့် အခြားစာပေအမျိုးအစား လုံးချင်းစာအုပ်များ ရေးသားမှုနှင့် အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်မှုတို့ ပြုနေကြပြီး ရွှေအမြုတေစာပေဆု အပါအဝင် အခြားစာပေဆုများကိုပါ ဆွတ်ခူးလျက် ရှိကြပါသည်။ ❑

၄။

နဝမအကြိမ်မြောက် ရွှေအမြုတေဆု ချီးမြှင့်ပွဲအခမ်းအနားတွင် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း၏ ပဲ့ကိုင်ရှင်(စီစဉ်တည်းဖြတ်သူ) ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းက ကျေးဇူးတင်စကားတွင် **'ရသစာပေ ထွန်းကားရေးမှာ အရေးကြီးကြောင်း၊ ရသစာပေ ပျောက်ကွယ်သွားပါက ယဉ်ကျေးမှုပါ ပျောက်ကွယ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယဉ်ကျေးမှု ပျောက်ကွယ်သွားပါက လူမျိုးပါ ပျောက်ကွယ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း'** ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့ရာ ရသစာပေ ရှင်သန်ရေးအတွက် တပ်လှန့်လှုံ့ဆော်ချက်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အသက် ၆၀ ပြည့် မွေးနေ့မှစတင်၍ အမှတ်တရ ရွှေ ၆၀ မှ အမှတ်တရ ရွှေ ၆၈ ထိ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းမှ ဝတ္ထုတိုများအား ရွေးချယ်၍ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်စာအုပ် နှစ်စဉ်ထုတ်ဝေမှု အတွေ့အကြုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းက *'ကျွန်တော်ဝတ်ရှည် စာပေအတွက် အဲဒီလိုစုစည်းမှုတွေ လုပ် တဲ့အခါ တစ်ခါက ရေးအားကောင်းခဲ့ တဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ စာမရေးကြတော့ တာကို တွေ့ရပါတယ်။ သူတို့နည်းတူ ကျွန်တော် ရွှေအမြုတေစာပေဆုပေးပွဲ ဆုချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ ဆရာတချို့လည်း စာ မရေးကြတော့ပါဘူး။ ဆရာကြီး ဆရာမကြီးများကို ကျွန်တော် မဆိုလိုပါ ဘူး။ ကျွန်တော့် ရွှေအသစ်က တက် လာတဲ့သားတွေပသ့်၊ သမီးတပည့်တချို့ လည်း စာမရေးကြတော့ပါဘူး။ စာပေ တာဟာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း မဖြစ် နိုင်တော့တာကို ကျွန်တော် ဝန်ခံပါ တယ်။ မြန်မာစာပေလောကမှာ ရသ စာပေ ပျောက်ကွယ်မသွားအောင်တော့ တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်ကြစေချင် တယ်'* ဟု ထည့်သွင်းတိုက်တွန်းသွားပါ သည်။ ရခဲလှသည့် စာရေးဆရာ စာရေးဆရာဘဝ ခံယူခွင့်ရခိုက်တွင် ရသစာပေ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးရေး ယဉ်ကျေး မှုနှင့် အမျိုး(လူမျိုး) ထိန်းသိမ်းရေးတွင် တစ်တပ်တစ်အား ဆက်လက်ပါဝင်သင့် ကြပါသည်။ ■

ကေကလေး

၂၀၁၃ ခုနှစ် ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတို စာမူအခြေအနေ

စဉ်	အကြောင်းအရာ / လ	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	စုစုပေါင်း
၁	စာမူလက်ခံရရှိမှု	၁၄	၂၈	၂၁	၂၉	၁၆	၂၇	၂၉	၃၄	၁၉	၄၆	၄၂	၆၁	၃၆၆
၂	စိစစ်ဖတ်ရှုမှု	၉၈	၁၀၀	၅၉	၇၁	၇၀	၁၀၁	၆၂	၃၉	၆၁	၃၉	၃၉	၄၁	၇၈၀
၃	ဆန်ခါတင်ရွေးချယ်မှု	၁၃	၁၀	၇	၇	၉	၁၂	၉	၉	၁၀	၉	၈	၁၀	၁၁၃
၄	ဖော်ပြမှု	၃	၃	၂	၂	၂	၅	၃	၅	၅	၆	၅	၄	၄၅

၂၀၀၆ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၃ ခုနှစ်အထိ နှစ်စဉ်ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတိုစာမူအခြေအနေ

စဉ်	ခုနှစ်	လက်ခံရရှိမှု	စိစစ်ဖတ်ရှုမှု	ဆန်ခါတင်	ရွေးချယ်ဖော်ပြမှု
၁	၂၀၀၆	–	၄၈၁	-	၂၂
၂	၂၀၀၇	၉၂၄	၇၀၂	၄၃	၂၄
၃	၂၀၀၈	၉၄၂	၇၀၂	၇၇	၂၃
၄	၂၀၀၉	၇၄၈	၆၂၅	၅၇	၂၃
၅	၂၀၁၀	၇၂၄	၆၅၁	၄၃	၂၆
၆	၂၀၁၁	၅၈၉	၇၂၀	၆၄	၂၃
၇	၂၀၁၂	၄၀၄	၈၈၄	၁၀၈	၃၀
၈	၂၀၁၃	၃၆၆	၇၈၀	၁၁၃	၄၅

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ(၂၃၉)မှ...

ရင် တစ်ရွာလုံး ဝမ်းသာသွားကြမှာ'

သူတို့က အားရဝမ်းသာ ပြောကြသော်လည်း ကျွန်မက တော့ မရယ်မပြုံးနိုင်ပါ။ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ၏ မင်္ဂလာပါ ဆရာမ ဟူသော နှုတ်ခွန်းဆက်သံကိုပဲ မကြားဖူးလိုက်ဘဲ ဆုံးသွားရှာသော ဆရာမလေးနှစ်ယောက်ကို မမြင်ဖူးဘဲနှင့် မြင်ယောင်မိသွားသည်။

ယခုနှစ်တွင်မှ စတင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည့် ဆရာမလေးများမှာ တာဝန်ကျရာနေရာရှိ စာသင်ကျောင်းသို့ ကြိုတင်သွားကြည့်ပြီး အပြန်တွင် သံလွင်မြစ်အတွင်း လှေမှောက် သေဆုံးခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ လှေမှောက်ပြီး သုံးရက်အကြာမှာ အလောင်းတစ်လောင်း ဆယ်ယူရပြီး ကျန်တစ်ယောက်မှာ အလောင်းဝင် ပြန်မရရှာ။

ထို အဖြစ် ဆိုးသည် ဆရာ ဆရာမများ၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ၏ ရင်ထဲ၌သာမက မိဘပြည်သူများ၏ ရင်တွင်း၌ပါ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရသည်။ အကြွေစောရှာသော ပန်းပျိုးလက်များအတွက် ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရသည်။ ထိုဂယက်သည် ယခုနှစ် ကျောင်းပြန်ဖွင့်ချိန်တွင် တစ်နယ်တစ်ကျေးသို့ သွားရောက်ရမည့် ကျွန်မတို့ အပေါ် များစွာရိုက်ခတ်ခဲ့သည်။

မိဘအများစုကတော့ သူတို့ သားသမီးများကို ရပ်ဝေး မလွှတ်ချင်ကြသော်လည်း ကျွန်မ မေမေကတော့ ကျွန်မကို တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ

> မိဘ
> အများစုကတော့
> သူတို့
> သားသမီးများကို
> ရပ်ဝေး မလွှတ်ချင်
> ကြသော်လည်း
> ကျွန်မ
> မေမေကတော့
> ကျွန်မကို
> တာဝန်ကို
> ကျေပွန်စွာ
> ထမ်းဆောင်ရန်သာ
> တိုက်တွန်းသည်
> ကျွန်မ
> ကိုယ်တိုင်ကတော့
> ရပ်ဝေးကို
> သွားရမှာ
> စိတ်မပါလှပါ

ထမ်းဆောင်ရန်သာ တိုက်တွန်းသည်။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကတော့ ရပ်ဝေးကိုသွားရမှာ စိတ်မပါလှပါ။

'သမီး မေမေ့ကိုပြောခဲ့တာ မေ့သွားပြီလား။ ပညာကို ဆုံးအောင်မသင်နိုင်ဘဲ နိုင်ငံခြားထွက် ကျွန်ခံနေကြတဲ့ သမီးသူငယ်ချင်းတွေကို မုန်းတယ်ဆို။ သူတို့ကို ပညာမသင်ပေးခဲ့တဲ့သူတွေကို မုန်းတယ်ဆို။ အခု အဲဒီလူတွေထဲ သမီးပါချင်လို့လား'

အမေသည် ပြောရင်းက ကျွန်မမျက်နှာကို အကဲခတ်သလို လှမ်းကြည့်သည်။ ထိုအကြည့်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်မ သိပါသည်။ ကျွန်မ၏ မေမေသည် သူမ၏ ငယ်ရွယ်နုပျိုသော ဘဝကို အမည်းရောင်နယ်မြေအတွင်းရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာ၌ ဆရာမအဖြစ် ကုန်ဆုံးစေခဲ့သည်။

ကျွန်မ နားထောင်ခဲ့ဖူးသော မေမေ၏ တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များထဲတွင် သေနတ်သံ တဖျောက်ဖျောက် ပါဝင်သလို လက်နက်ကြီးကျသံ ဝုန်း ဒိုင်းလည်း ပါပေသည်။ ဗုံးခိုကျင်းအတွင်းမှ တိုးတိုးတိတ်တိတ် စာကျက်သံများအကြောင်း၊ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် မတော်တဆ ဆုံတွေ့ခိုက် လိပ်ပြာလွင့်မတတ် စစ်ဆေးမေးမြန်းခံရသည့်အကြောင်းများလည်း ပါဝင်သည်။

ခုတော့ ကျွန်မမေမေသည် စိတ်အားထက်သန်မှု မလျော့သေးသော်လည်း ပင်ပန်းဆင်းရဲခံခဲ့သည့် ဒဏ်များက မေမေ့ကို နှိပ်စက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ မတော်တဆမှုကြောင့် ရခဲ့သည့် ခါးဆစ်ဒဏ်ရာကလည်း မေမေ့အား အိမ်မှ မခွာရအောင် ပြုစားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း မပြီးပြတ်သေးသော မေမေ့ဆန္ဒတွေကို အကောင်အထည်ဖော် ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ ကျွန်မ ကြိုးစားရပေဦးမည်။

'သမီး၊ ဆရာမရယ်လို့ ဖြစ်လာကတည်းက စေတနာ၊ ဝါသနာ၊ အနစ်နာဆိုတဲ့ နာသုံးနာနဲ့ ပြည့်ဝရမှာလေ။ သမီးက ငါမသွားလည်းရတာပဲလို့ တွေးရင် တခြားသူတွေလည်း ဒီလိုပဲ တွေးမှာပေါ့။ ဒါဆို ဒီလိုမြို့ပြနဲ့ အလှမ်းဝေးတဲ့ တောရွာက ကလေးတွေကို ဘယ်သူလာပြီး စာသင်ပေးတော့မလဲ။ ပညာတတ်ကြီးတွေ ဘယ်လို ဖြစ်လာတော့မလဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ။ သမီး အတွေးမှားသွားပါတယ်။ ရွာကလေးကို ပြန်သွားပါ့မယ်။ သမီး စာသင်ပေးခဲ့ရတဲ့ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဟာ တစ်နေ့နေ့မှာ နိုင်ငံခြားထွက်ခဲ့ရင်တောင် အောက်ခြေဝန်ထမ်းဘဝနဲ့ မဟုတ်ဘဲ အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်အဆင့်နဲ့ သွားနိုင်အောင် သမီးကြိုးစားပျိုးထောင်ပေးပါ့မယ်။ သူတို့လေးတွေရဲ့ ပညာမခြေလှမ်းကို အားမာန်အပြည့်နဲ့ လှမ်းနိုင်အောင် သမီး ကြိုးစားပါ့မယ်လို့ ကတိပြုပါတယ် အမေရယ်'

ထိုနေ့က အမေ့မျက်ဝန်းမှာ ပီတိမျက်ရည်တို့ ရွှမ်းစိုနေသည်ဟု ကျွန်မထင်သည်။ အခုတော့ ကျွန်မ ရွာအဝင် ကုက္ကိုပင်ကြီးကို လှမ်းမြင်နေရပြီဖြစ်သည်။

❑

ထိုတနင်္ဂနွေက နေသာပါသည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး အလုပ်ကိစ္စဖြင့် မြို့ခဏသွားသည်။ ရွာအရှေ့ဖျားရှိ ကြာကန်တွင် ဆရာမလေးနှင့် သူမ၏တပည့်များ ရေဆော့နေကြသည်။ ကလေးများ၏ ပျော်ရွှင်ရယ်မောသံတို့က ရွာထဲသို့ပင် လွင့်ပျံလာသည်။ မနက်ဖြန် ကျောင်းတက်ချိန်တိုင် စာသင်ခန်းထဲ ရောက်မလာသော သူတို့လေးတွေကို ရွာရိုးကိုးပေါက် လျှောက်ရှာရမည့်အရေးကို ဆရာမလေး ကိုယ်တိုင်မေ့နေဟန်တူသည်။

■

နှင်းကြာဖြူ(ဘားအံ)

www.burmeseclassic.com

(ယခင်လမှ အဆက်…)

အခန်း ၃၃။

လရောင်က ဖြက်မှုန်မှုန်၊ ကွင်းလေက အေးသုန်သုန်။ ဥညသံအေးနှင့်ဂျီးတိုးတို့ ဇာတ်ခုံနောက်ပေါက်တည့်တည့် ခပ်ဝေးဝေးက ကန်သင်းခုံမှာ ထိုင်ခဲ့ကြတာပင် ကြာပြီ။ တစ်နာရီစာလား၊ နှစ်နာရီစာလား။ က,မကမယ်။ စကားတွေက အကြောင်းစုံလှပါ၏။ အမေ မဗိုင်းတောင့်အကြောင်းလည်းပါသည်။ ထနောင်းပင်လှရွာအကြောင်းလည်းပါသည်။

ဥညသံအေး၏ ငယ်ဘဝတွေအကြောင်းတွေ
ပါသည်။ အကြောင်းရင်းကတော့ ဇာတ်
ဦးကျော့က်ဒိုးပေးလိုက်သည့် ကရေ
အကြောင်းပြောချင်လို့ သည်နေရာကို လာထိုင်
ဖြစ်သည်။ သည်ကနေ့ ပွဲရက်မဟုတ်သေးတော့
ခပ်နောက်နောက်အောက်မှာ ဇာတ်ခုံက
မည်းတည်းကြီး ထိုင်နေတာနှင့်ပင် တူ
ညဦးကတော့ ဇာတ်ခုံဇာတ်မီးစက် 'ခုတ်'
ဘတ်သီးမီးပွင့်တွေ လင်းနေခဲ့သေး၏။
ရင့်လာတော့ ဇာတ်ခုံထဲက ဘတ်သီး

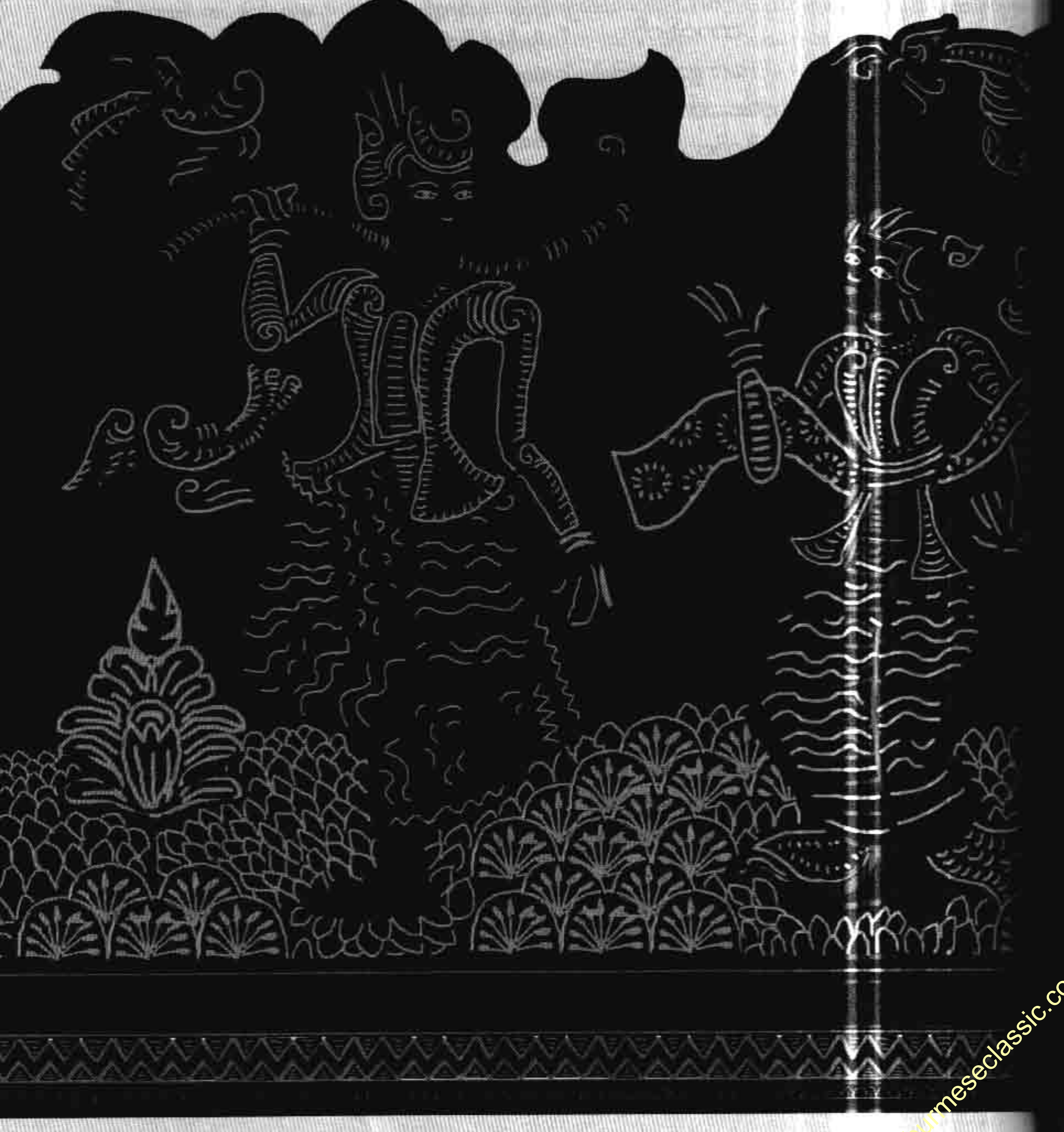

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ငြိမ်းကြပြီ။ ကျီးတိုးက ဗမာဖျင်တဘက်စောင်တစ်ထည်ကို ခြုံထားပေသိ ဥဩသံအေးကတော့ အခြုံအလွှား မပါခဲ့။ နည်းနည်းကလေး အေးလာတော့ ကျီးတိုးကပဲ စလှုပ်လာသည်။ "အိပ်ကြစို့၊ ညည်းသမီး နိုးနေမှာစိုးသာ။ အေးပေါ့အေ, ညည်းမလည်း ကိုယ့်ထဲကိုယ့်ဟာ တိုင်ပင်စရာ ဘယ်သူရှိသာ မှတ်လို့။ ငါကလည်း စိတ်ထဲရှိသာပြောရသာလေ လင်ရဖူး သာမှမဟုတ်ဘဲဟာ။ ယောကျ်ားတွေအကြောင်း ဘာသိမှာတုံး။ ဒါပေသိ ငါ့အသက် ခြောက်ဆယ်

ရှိတော့မယ်။ ညည်း အခါလ ...သမီးလောက် ညည်းအမေပွေ့လာတော့ ငါ့အသက်က ...းဆယ်ရှိပြီ၊ အခု ညည်းတောင် အသက်သုံး ...ယ် ရှိပြီဆိုတော့ ငါလည်း ခြောက်ဆယ်မကျော်ဘဲလား။ ...ယ်အရတော့ ငါသိသာရှိသယ်။ ယောကျ်ားမာယာ ...ကိုးများအေ၊ မိန်းမမာယာ မဟုတ်ဘူးရယ်။ သဲမှ ...နဲ့ကိုးချပ်စာ ရှိသယ်။ ယောကျ်ားတွေက သာပြီး ...သေးသယ်၊ သာပြီး မာယာများသေးသယ်၊ ...စ်စရာရှိရင် စုတ်စုတ်ကန်းအောင်ညစ်ချင်ကြသ...။ အခုလည်း ဘာရှိမှာတုံးအေ့။ ဓာတ်ထော...ညည်းကို ကောက်ချင်ပြီ၊ ဓာတ်ထဲပြောသလို သ...ကလေးမ ဘယ်အမျိုးအနွယ်ထဲကလဲ ...ကိတင်စမ်း မင်းကြီးများ၊ ငါကိုယ်တော်မြ...တ်နိုးတော် မူသယ်လုပ်ချင်နေပြီ။ ငါက အပြစ်...ပါဘူးအေ။ ဓာတ်ထောင် ကိုကျောက်ဒိုးမှ မဟုတ်...။ ညည်းလို ရုပ်ရည်နဲ့မိန်းမ ဘယ်ယောကျ်ားကမဆို ...ကလေး မြင်းပေါ်တင်ချင်ကြမှာပဲ ...ရွှေတောင် ညောင်ပင်ကြီးမှာ မြင်းကိုယ် ...ကြသူတွေ မရှိကြဘဲလား။ ညည်းလက်ထဲက ...ရာထုပ်က ပြဿနာထုပ်အေ့။ ကျီးတိုးပြောမယ်, ...ကျ်ားဆိုသာ တစ်ခုလပ်ထက် မုဆိုးမကို သာ...း မက်သယ်။ တစ်ခုလပ်က ကွဲနေ...င် တစ်ချိန် ပြန်ပေါ်လာနိုင်သေးသယ်။ မုဆိုးမများ ...လင်ကမှ သေရာက ထ,မလာဘူးဆိုသာ သူတို့က ...သယ်ရယ်" လေက ပိုလို့ပင်သုန်လာ...၏ ကျီးတိုးက သူ့စိတ်ထဲရှိတာတွေ...နေတာပေသိ တွေးစရာတွေတော့ပါပါ၏။ ဟုတ်ပေသ...ပဲ ကျီးတိုးက သူနှင့်တတွဲတွဲ အတူတူနေခဲ့...မှ ကျီးတိုးပင် ခြောက်ဆယ်ကျော်ပါပကော။ အတူ ...နေရတာများ လို့ပဲလား။ ထူးပြီး ...လာသည် ...မ။ ထူးပြီး အိုလ ...မထင်မိ။ လ...နှမ့်ထဲက ...မည်းမည်း ရိုပ်ရိုပ်ကို မြ...နေရတော့ လ...ဘဝလည်း သည်...ပါပဲလားလို့ ...ရက်မိပြန် ဝါ...။ ဓာတ်ခုံများ မီးတွေ ထိန်ထိန်ညီးညီးလင်းလိုက်၊ ...တော့လည်း မှောင်မည်းမည်းဖြစ်လိုက် မဟုတ်...း အခုတော့ သူ့ဘဝကလင်းဖို့ဖြစ်လာတာလား၊ မှ...ဖို့ဖြစ်လာ

ခင်ခင်ထူး
တောမင်းသမီး
အမှတ် ၂၉၇၊ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၁၄
ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း
အ ခန်း ဆက် ဝ ထွ၊ ရှည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာလား။ သူ့အဖြစ်က 'မကြုံစဖူး တုန်ဒူးရယ်က ဆတ်ဆတ်ခါ၊ ရွှေလက်တော်ကိုင်ကာဆွဲတယ် ရဲလိုက်သည့်ကိုဟဝှာ' ဆိုတာလိုပင်။

တစ်ရက် ဇာတ်ထောင် ကိုချမ်းသာခေါ်ကြသည့် ဦးကျောက်ဒိုး ဂျစ်ကားတစ်စီးနှင့်ပေါက်လာပြီး ဥသြသံအေးနှင့်ဝေလာကို လက်တို့ကာ ဇာတ်ခုံနှင့်မနီးမဝေးက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိုခေါ်ခဲ့သည်။ ဇာတ်ထောင်က အပြန်မှာ စက္ကူအိတ်တစ်လုံး လှမ်းပေးကာ လမ်းကဝယ်လာသည့် ကရေကရာထုပ်ဆိုလို့ ကယောင်ကယင်နှင့် ယူခဲ့ရသည်။ ဇာတ်ခုံရောက်တော့ဖွင့်ကြည့်သည်။ စက္ကူအိတ်ထဲမှာ ဘူးကလေးတစ်ဘူးပါသည်။ ဘူးကိုဖွင့်လိုက်တော့ ဝင်းစက်နေသည့် ရွှေလက်ကောက်ငါးကွင်း။ ရွှေသားစစ်စစ် လက်ကောက်ငါးကွင်းကို မြင်လိုက်ရတော့ ဥသြသံအေး ခေါင်းရောရင်ပါ နွေးခနဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မွေးညင်းရှိန်းရှိန်းတို့ ထောင်ထောင်ထခဲ့ရသည်။ ဘူးကို ပိတ်ပြီး သေတ္တာထဲထည့် သော့ခတ်လိုက်ရသည်။ ငါ့ကို ရွှေလက်ကောက်ငါးကွင်း ဘာကိစ္စပေးတာပါလိမ့်။ ငါ့အနုပညာကို တန်ဖိုးထားတဲ့သဘောပေပဲလား။ သည်ကြားထဲက ပေးဆပ်စရာရှိသမျှ အကြွေးအားလုံး ချေလိုက်သတဲ့၊ လျှော်လိုက်သတဲ့။ ဒါကကော ရိုးရိုးသားသားဟုတ်ကဲ့လား။ ပြောကြစတမ်းဆိုလျှင် ဥသြသံအေးအဖို့ရာ လောကနတ်ဇာတ်ထဲမှာတိုင်ပင်စရာလူမရှိ။ သည်ကိစ္စ တစ်ယောက်ယောက်သိလိုက်တာနှင့်ပင် ပျိုးခင်းနွားစားတာကမှ အငုတ်ကျန်နိုင်သေးသည်။ ရွှေလက်ကောက်ငါးကွင်းနှင့် ဥစ္စာခြောက်နေရသည့်ရက်တွေကြာလာတော့ ဂျီးတိုးကို ဖွင့်ပြောရတော့သည်။ ဂျီးတိုးက ဒွေးလေးဆိုတော့လည်း ဟုတ်သည်၊ အရီးဆိုတော့လည်းဟုတ်သည်။ စကားဖွာတာကလွဲလို့ ဂျီးတိုးထက် ရင်းသူမရှိတော့လည်း မတတ်နိုင်ပြီ။ သည်တော့ ဇာတ်ခုံနောက်ကကန့်သင်းခုံကို ခေါ်ခဲ့ရပါ၏။

'ညည်းဟာက မယူလိုက်ရင်လ မိုက်သယ်လို့ဆိုလိမ့်မယ်၊ ယူပြန်လိုက်ရင်လ ကြိုက်သယ်လို့ ဆိုရှောမယ်ဆိုသာလိုပါကော။ မသိလို့ယူယူ သိသိကြီးနဲ့ပဲယူယူ အကုသိုလ် ညည်းလက်ထဲ ဆုပ်မိပါပကောအေ'

'ကျုပ်တကယ် မသိခဲ့ရိုးအမှန်ပါ ဂျီးတိုးရယ်။ ကရေကရာထုပ်ရယ်လို့ ကားပေါ်က လှမ်းပေးလို့ ကျုပ်ယူခဲ့သာပါ။ သည်ရောက်မှ ရွှေလက်ကောက်ဖြစ်နေတော့သာ။ ကျုပ်ကတော့ သည်တစ်ခေါက် ဇာတ်ထောင်လာရင် ပြန်ပေးမယ်စိတ်ကူးထားသယ်။ ကျုပ်မမက်ဘူးရယ်။ ရိုးရိုးသားသားလို့လည်း မထင်ဘူးရယ်'

'ရွှေလက်ကောက်ငါးကွင်းပေးသာ ရိုးပါ့မလားအေ့။ ရှင်းနေသာချည်းကိုး။ ညည်းကိုလိုချင်လို့ လက်ဆောင်တက်သာ။ ပိုးကြေးပန်းကြေးပေးသာ။ ကျားညီနောင် ကြောင်နှစ်ကွင်း မယ်မငြင်းသာအောင်လုပ်သာ။ ဒါပေသိ ပေးသာကသူလေ၊ ယူသာက ကိုယ်၊ ညည်းကြိုက်ချင်မှဖြစ်သာပဲဟာ'

'ဂျီးတိုးရယ်, ချစ်သာတွေကြိုက်သာတွေ ပါရမယ့်အခါ လည်း မဟုတ်ပါဘူးတော်။ ကျုပ်စိတ်ထဲ ဘာမှမရှိပါဘူး။ ကျုပ်ကို ရွှေလက်ကောက်နဲ့ ရာဇဝတ်သားများ လက်ထိတ်ခတ်သလို ခတ်ချင်လို့ရနိုင်ပါ့မလား။ ကျုပ် အပျိုပေါက်စ မဟုတ်သာ။ သည်ဇာတ်မကရတော့ ဘာဖြစ်မှာတုံး။ ကျုပ်ကို မုန့်ပေးကြိုက်လို့ရနိုင်ပါ့မလား။ ဇာတ်ဆောင် ခုနစ်အို ရှစ်အိုက ကျုပ်ကို လွယ်လွယ်မှတ်လို့နဲ့ ဘူပါရဲ့။ မှိုစားချင်သာနဲ့ ကျုပ်က သစ်တုံးဆွေးနဲ့ ပေါင်းပါ့မလား'

'သဘောတစ်ခုပြောသာပါအေ။ ယောကျ်ားဆိုသာတော့ တစ်စလယ်ခွက်နဲ့ရရင် တစ်စလယ်ခွက်ပေါ့။ မရတော့ ပြည်တောင်း၊ ပြည်တောင်းမရတော့ စိတ်တောင်း၊ စိတ်တောင်းမရတော့ ခွဲတောင်း၊ ခွဲတောင်းနဲ့ မရတော့ တင်းတောင်းနဲ့ မြှူသာ ဆန်းမှတ်လို့'

ဥသြသံအေးအဖို့ရာတော့ ယောကျ်ားသားတွေ မိန်းမတစ်ယောက်ယောက်ကိုကြိုက်ပြီဆိုရင် ရေအိုးသွန်၊ ရေအိုးမှောက်သွန်ချသူတွေကို ကြုံဖူးလှပြီ။ ရုပ်ချောမင်းသမီး၊ နာမည်ရမင်းသမီး၊ ယောကျ်ားသားတွေ စွဲလောက်တဲ့ အချိုးအဆက်နှင့် မင်းသမီးပဲလေ။ မကြုံဘဲရှိပါ့မလား။ ဥသြသံအေးတို့ငယ်ငယ်က ပညာသင်ပေးခဲ့ကြသူ မင်းသမီးကြီးတချို့ကို သတိရမိသည်။ ပညာသင်ဘဝက ညဘက်ပွဲသွားကလို့အပြန် မနက်မနက် ယောကျ်ားဧည့်သည်မလာတော့ ပြောတတ်ကြသည်။ 'ညည်းတို့မလည်း ညက ခုတင်တိုးသွားကသယ်။ မနက်လူလိုက်မလာဘူးဆိုမှတော့ ပွဲကသွားသာနဲ့ မတူဘူး ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာသွားသာနဲ့ တူအုံ့ဝင်ပါရဲ့အေ'တဲ့။ ညဘက်ပွဲကပြန်လို့ မနက်ဘက် ယောကျ်ားဧည့်သည်တွေ တရုန်းရုန်းလိုက်လာကြပြန်တော့လည်း အပြောမလွတ်ပြန်။ 'ညည်း လူမကခဲ့ဘဲ မျက်လုံးကခဲ့သာကိုးအေ့ အခု လူလိုက်လာကြသာ အထင်မကြီးနဲ့ တဏှာစိတ်နဲ့လိုက်လာကြတဲ့ကောင်တွေ'တဲ့။ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း မင်းသမီးဆိုတာ ယောကျ်ားကြိုက်အောင်မြှူရတာမျိုး ဆိုပြန်ပါ၏။ 'ယောကျ်ားကို မြှူတတ်ရသယ်၊ ခရာတတ်ရသယ်။ အမြှူလွန် အခရာလွန်တော့ တစ်ဖက်သားက တကယ်ကြိုက်ကရော။ သိပ်လည်း မမြှူနဲ့ ကိုယ့်ကို ကြိုက်ရုံကြိုက်ပစီ အစွဲကြီးမစွဲစေနဲ့'တဲ့။ ကြိုက်ရုံလောက်ကလေးပဲ မြှူရမတဲ့။ ခက်တော့ ခက်သားပင်။

တစ်ကောင်ထိုးမင်းသမီးကလေးတွေဆိုတာက ခုတင်ဘေးမှာတင် အလှပြင်ကြရသူကလေးတွေ။ ပွဲထွက်ခါနီး မှန်ကလေးထောင် မျက်နှာချေလိမ်းပြန်တော့ မှန်ထဲမှာ ကိုယ့်နောက်က ကာလသားတွေကိုမြင်နေရသည်။ မင်းသမီး မှန်ထဲမှာမြင်ရသည့် ကာလသားတစ်ယောက်ချင်းစီ အကြည့်ချင်းဆုံအောင် မျက်လုံးပေးရတာကလည်း ပညာဆိုပါ၏။ ကာလသားငါးယောက်ပါလျှင် တစ်ယောက်ချင်းက ငါ့ များ စိုက်ကြည့်နေတာများကွာဆိုတာမျိုးဖြစ်လာအောင် သည့်နည်းဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ခုတင်ပေါ်ကနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်ပွဲခင်းထဲမှာလေ ကျွန်မချစ်သူပါတယ်ရှင့်ဆိုပြီး မျက်လုံးက ကာလသားတွေကိုဝေ့ကြည့် လက်ညှိုးက ဆန့်ကျင်ဘက်နေရာကိုထိုး၊ မျက်လုံးနှင့်လက်ညှိုး တစ်ခြားစီဖြစ်ပစီ။ အဲဒါကို ဘဲအုပ်ထဲ ခဲပစ်သယ်လို့ခေါ်သယ်။ မှန်ချင်တဲ့အကောင် မှန်ပလေ့စေ'တဲ့။ ယောကျ်ားပရိတ်သတ်ကြိုက်အောင် လုပ်ရတာကလည်း မင်းသမီးတို့ပညာပေပဲလား။

'ဂျီးတိုးရယ် ကျုပ်တို့ငယ်ငယ် တစ်ကောင်ထိုးကရတဲ့ဘဝတုန်းက ပွဲငှားလာရင် ပွဲငှားတွေခိုင်းသာ လုပ်ခဲ့ရသယ်။ အမွှော်ကလေး တစ်ပိုဒ်လောက်ဆိုပြပါဦး၊ မှန်ချီလေး တစ်ပိုဒ်လောက်ဆိုပြပါဦး၊ ခုနစ်သံချီ ဘာမှန်း မသိဘဲနဲ့ ခုနစ်သံချီလေးဟစ်ပြပါဦးဆိုသာမျိုးတွေ ကြုံရဖူးသယ်။ ပွဲငှားတွေလာရင်ဆင်ဝင်ဝင် ကျားဝင်ဝင် လှည့်မကြည့်နဲ့။ ပွဲငှားတွေမျက်နှာကိုတစ်ယောက်ချင်း လိုက်ကြည့်ရသာတွေရှိခဲ့ဖူးသယ်။ ကောင်မလေး အကြည့်ရဲလှသယ် ဆိုသာမျိုးဖြစ်အောင် ကြည့်ခဲ့ရသာလေ။ အဖေအရွယ် ဦးလေးအရွယ်ကြီးတွေကို ကိုယ့်ငှားပါမယ့်အကြောင်း အကြည့်မလွှတ်ဘဲ မျက်လုံးနဲ့မြှူခဲ့ရသာတွေပေါ့လေ။ သူတို့ရွာရောက်ပြန်တော့ မင်းသမီးအဖို့ရာရယ်လို့ အိမ်မှာဆိုက်စရာ ထင်းကအစ ပဲတွေနှမ်းတွေ ပေးလိုက်ကြသာမနည်းပေါင်။ များများပေးတဲ့လူမှ မင်းသမီးက ပိုပြီးကြည်ဖြူသယ် ထင်ကြသေးသာ'

'အေးပေါ့အေ၊ အခုလည်း လက်ကောက်ပေး၊ ဘယက်ပေး၊ အဝတ်အစားပေးနဲ့ လာဦးမှာပါအေ သာအိတစိုစို'

တကယ်လည်း သာအိတစိုစိုရှိလာခဲ့ပါ၏။ ဒုတိယ တစ်ခေါက်ရောက်လာတာက သားရေသေတ္တာတစ်လုံးဖြစ်၍ မြင်ရုံနှင့် အဖိုးတန်မှန်း သိသာလှသည်။ သည်သေတ္တာကို သယ်လာသူက ဦးကျောက်ဒိုး၏စာရင်းကိုင် ဦးဘကလေးဖြစ်၍ အများရှေ့မှာ ဦးကျောက်ဒိုးနာမည်နှင့်ပေးတာ မဟုတ်ဘဲ ဇာတ်မင်းသား ဦးသီလအိမ်က လူကြုံထည့်ပေးလိုက်လို့ဆိုတာမျိုးနှင့်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ ဥဩသံအေး ချက်ချင်းသိလိုက်ပြီ။ အများရှေ့မှာဆိုတော့ စကားလှအောင် မေးလိုက်ရသေးသည်။

'အဖေကြီးတို့ နေကောင်းကြရဲ့လား ဦးဘကလေးရယ်။ ကျုပ်ကျေးဇူးရှင်တွေကို အဝေးက ဦးခိုက်ပါရဲ့၊ ကျုပ်လည်း သွားယူမယ် ယူမယ်နဲ့ မယူဖြစ်ဘူး။ လူကြုံသယ်လာလို့ ကျေးဇူးတင်ပါရဲ့'

'ရပါတယ်၊ မင်းသမီးဟိုတုန်းကတည်းက အပ်ထားတဲ့ပစ္စည်းတွေလို့ ပြောလိုက်တယ်'

သည်သေတ္တာကို အထူးသဖြင့် မင်းသမီးတွေက စိတ်ဝင်စားကြသည်။ ဘာတွေလဲ မေးကြသည်။ ဥဩသံအေးက ကျုပ် စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားတာတွေပါလောက်သာ ဖြေသည်။ စိတ်မဝင်စားသလို နေပြခဲ့ရသည်။ တစ်ရက်မှာတော့ဖွင့်ကြည့်သည်။ မန္တလေးတောင်မြို့ထွက် မင်းသမီးဝတ်တွေက ရောင်စုံ။ တော်ရုံမင်းသမီး စိတ်ပင်မကူးဝံ့သည့် အထည်တွေ။ မျက်နှာချေဘူး၊ ပေါင်ဒါဘူးတွေ၊ ဆံညှပ်ဆံကုပ်စသော ပစ္စည်းတွေ၊ ပဝါစုံ၊ မာဖလာစုံ၊ ခြေတဘက် သိုင်းတဘက်တွေ။ သည်ကြားထဲက ကတ္တီပါစကွပ်ထားသော သစ်သားဘူး ငယ်ကလေးတစ်ဘူး ပါခဲ့သည်။ ဖွင့်ကြည့်တော့ တစ်ကျပ်သားစီး ရွှေလက်စွပ်တစ်ကွင်း။ လက်သူကြွယ်မှာ စွပ်ကြည့်တော့ အနေတော်ကလေးပင်။ သည်လိုနည်းနှင့် ရောက်လာတာတွေ များလှပြီ။ ကြာတော့ ဂျီးတိုးနှင့် သမီးကလေး သက်အေးပုံကိုပင် မျက်နှာပူမိရပါ၏။ ဥဩသံအေးအဖို့ရာ တစ်ဖက်က အရှက်နှင့်သိက္ခာရှိသေးတော့ ဇာတ်ထဲမှာ အဆုပ်ဖြေမပြသာ။ တစ်ဖက်က သည်အချက်ကို ခင်းကာနင်းကာ ကျွံလာတာတွေ များလှလေပြီ။ ကြာတော့လည်း သူတကာကို ဖုံးဖိနိုင်ခဲ့ပေသိ ဂျီးတိုးကို မကွယ်သာပါ။ မကွယ်သာတော့လည်း ပြောရပါ၏။

'ဂျီးတိုးရယ်၊ ကျုပ်တော့ ဂျီးတိုးကိုတောင် မျက်နှာပူပါ့။ ရောက်ရောက်လာသာတွေများတော့ လူရှေ့သူရှေ့ ပုဆိုးခင်း မပြဝံ့ဘူး။ ကျုပ်တော့ မုဆိုးမဖြစ်မှ ရည်းစားစကား အပြောခံရသလိုဖြစ်နေပြီ'

'ငါ့တော့ မျက်နှာမပူပါနဲ့အေ၊ ထီးများလို ပိတ်ထားတော့အခင်းလိုက် ဖွင့်ထားတော့အဝိုင်းလိုက်။ ညည်းနေသလို ကို့လိုက်နေရုံရှိသာပဲလေ။ မုဆိုးမကောအေ လင်ယူသာ မဆန်းပါဘူး။ တစ်ယောက်ဘဝတစ်ယောက် ဘယ်သူက ခေါင်းပေါ် ရွက်နိုင်သာမှတ်လို့။ နို့ပေသိလို့ သိပေါ်နဲ့ညားခဲ့ ရဖုရား ဖြစ်

ပညာသင်ဘဝက ညဘက် ပွဲသွားကလို့အပြန် မနက် မနက် ယောကျ်ား ဧည့်သည် မလာတော့ ပြောတတ်ကြသည် 'ညည်းတို့မလည်း ညက ခုတင်ထိုး သွားကသယ် မနက် လူလိုက်မလာဘူး ဆိုမှတော့ ပွဲကသွားသာနဲ့ မတူဘူး ကမ္ဘောဒန်းရိပ်သာ သွားသာနဲ့ တူအံ့ထင်ပါရဲ့အေ' တဲ့

www.burmeseclassic.com

သာ၊ ရနောင်မောင်မောင်တုတ်နဲ့ ညားလို့တော့ မိဖုရားမဖြစ်ဘူးရယ်။ သတိတော့ထားပေါ့ ငါ့တူမရယ်’

နှစ်လလောက် ကြာသွားခဲ့သည်။ ညောင်လေးပင်မြို့မှာကရမည့်ပွဲခွင်ဖြစ်သည်။ ပွဲခွင်က ညောင်လေးပင်မှာနှစ်ည၊ ရွှေကျင်မှာနှစ်ည ကကြရမည်။ ညောင်လေးပင်ကို တစ်ရက်ကြိုရောက်ကြသည်ဖြစ်၍ တချို့က ဘုရားဖူးထွက်ကြ၊ ဈေးဝယ်ကြနှင့် အနားရသည့်ရက်မှာ ဝင်ချေထွက်ချေရှိနေကြပါ၏။ ဂျီးတိုးနှင့်သက်အေးပုံတို့လည်း မင်းသမီးအချို့နှင့်အတူအပြင်ထွက်လည်ကြသခိုက် ဖြစ်သည်။ ဥညြသံအေးက ဇာတ်ခုံမှာ ကြေးမီးပူတစ်လုံးနှင့် မီးပူတိုက်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ထဘီတွေကို လေးငါးထပ်ခင်းပြီး အပေါ်က အင်္ကျီကလေးတွေကို အဝတ်ခံပြီး တိုက်ရသည်။ မီးပူက ကြေးမီးပူဆိုတော့ အပူပြင်းလို့ဖြစ်၏။ အဖိုးတန်အဝတ်အစားတွေကို မီးပူတိုက်ရတိုင်း ဂျီးတိုးနှင့်လွှတ်ထားလို့မဖြစ်ပါ။ အင်္ကျီပါး လေးငါးထည်လောက် ပစ်ခဲ့ရဖူးပြီ။ မီးပြင်းပြင်းနှင့်တိုက်တော့ အစတွေကျွမ်းကုန်တာများပြီ။ သည်ကတည်းက ဥညြသံအေးကိုယ့်အဝတ်တွေကိုယ် မီးပူတိုက်လေ့ ရှိ၏။ ယိမ်းသမကလေးတွေ မနေသာတော့ ဝင်ကူချင်ကြပါ၏။ ဥညြသံအေးက သူတို့ကိုလည်း စိတ်မချနိုင်။ အင်္ကျီတစ်ထည်၊ နှစ်ထည်တိုက်နေတုန်းမှာ ဇာတ်အုပ်ချုပ်သူ ဝေလာ ရောက်လာခဲ့သည်။ ဝေလာက မျက်နှာဆိုးဆိုး၊ နှလုံးပုပ်ပုပ်ဆိုပေသိ တစ်ခါက စားပွဲပေါ်ခေါက်ပြီး ကြမ်းလိုက်ကတည်းက အပိုးကျိုးသွားခဲ့သည်။ ဥညြသံအေးအပေါ် ရောရောနှောနှောမရှိပေသိ မခိုးမခန့်တော့ မလုပ်ဝံ့တော့ပြီ။ ဥညြသံအေးကလည်း တစ်ဖက် အချိုးပြောင်းလေတော့ သူ့ဘက်က တစ်ထစ်လျှော့ခဲ့တာ ကြာပြီ။

‘ဝေလာ, ဘာတုံးဟဲ့ မီးပူတိုက်ပေးချင်လို့လား’

‘ကလေးမလေးတွေ ခိုင်းရောပေါ့ဗျာ။ သည်လို အစ်မအပြင်မှာ ဦးဘကလေးရောက်နေတယ်။ မင်းသမီးနဲ့ စကားပြောချင်လို့တဲ့’

‘ဘာကိစ္စများပါလိမ့်’

‘မပြောတတ်ဘူး။ ကျုပ်က မင်းသမီးမီးပူတိုက်နေတယ်ဆိုတော့ ခဏတစ်ဖြုတ်စကားပြောရုံပါတဲ့’

‘အေးအေး,သွားလိုက်မယ်။ မူယာသိန်းရေ မီးပူ ခဏကိုင်ပေးပါဦး။ ရေကလေးကူပြီး မီးအေးကလေးနဲ့ပြန့်နေအောင်တိုက်နော်၊ အစ်မ အခုပဲပြန်လာခဲ့မယ်’

ဥညြသံအေးအပြင်ရောက်တော့ ဦးဘကလေးက ဂျစ်ကားဘေးမှာရပ်နေသည်။ တကယ်တမ်း ဇာတ်ကိစ္စတွေရှိလာလျှင် ဝေလာနှင့် ပြီးရတာများသည်။ ဦးဘကလေးက ဦးချမ်းသာခေါ်ကြသည့် ဇာတ်ထောင် ဦးကျောက်ဒိုး၏ စာရင်းကိုသာ ကိုင်တွယ်ရသူဖြစ်၏။ ဥညြသံအေးနှင့် တွေ့ချင်တယ်ဆိုကတည်းက ဇာတ်ကိစ္စမဟုတ်မှန်းတော့ သိသား။ ဦးဘကလေးကလည်း အရင်ကလို စူအောင့်အောင့် မထုံတက်သေး အမူအရာ မရှိတော့ပြီ။ ကျုပ်တို့ဇာတ်ကို မင်းသမီးကြောင့်

ပွဲငှားလိုက်တာများတယ်လို့ တွေ့ကိုင်းပြောနေကျ။ ဦးဘကလေးက ဂျစ်ကားမောင်းသူနေရာ ထိုင်သည်။ ဥညြသံအေးကို သူ့ဘေးမှာ ထိုင်စေပါ၏။

‘ကားပေါ်မှာပဲပြောကြရအောင်၊ ဝေလာမသိစေချင်လို့အပြင်ခေါ်လိုက်တာအားနာပါရဲ့ဗျာ၊ သည်လို, တစ်ရက်ကကျုပ်တို့ဇာတ်ထောင် ကိုချမ်းသာက တယ်လီဖုန်းဆက်တယ်။ နောက်လထဲမှာ တောင်ပေါ်ဒေသတွေဘက် ပွဲချီဆယ်ပွဲ လက်ခံထားတာရှိလေတော့ ဇာတ်ထဲက မပါမဖြစ် လူသန့်သန့်ရွေးပြီးတက်မယ်ပြောတယ်။ ခရီးက ဝေးတဲ့အပြင် နောက်လမှာအအေးက ပိုတော့မှာကိုး။ စရိတ်လျှော့တဲ့သဘောပေါ့ဗျာ’

ဥညြသံအေး သဘောပေါက်လိုက်ပြီ။ တကယ်ကကြမည့် ဇာတ်သူဇာတ်သားတချို့နှင့် ခင်းသမားတွေလောက်သာခေါ်မည့်သဘောပြောနေတာ မဟုတ်လား။ ဒါပေသိ ဦးဘကလေးစကားကို ဆက်နားထောင်နေလိုက်သည်။

‘ဇာတ်ထဲက လူအိုတွေ လူပိုတွေ ကလေးထိန်းတွေ ထားခဲ့ဖို့ပဲ။ ကျုပ်ပြောချင်တာက…’

‘ကျုပ်က ဂျီးတိုးနဲ့သမီး ထားခဲ့ရမယ်ပြောပါတော့’

‘ခင်ဗျားမှ မဟုတ်ဘူး၊ အားလုံးအတွက် ပြောနေတာပါဗျာ။ ကျုပ်ပြောတာကို နားထောင်ပါဦး။ ကျန်ခဲ့တဲ့လူတွေအတွက်လည်း ကျုပ်တို့ စဉ်းစားပေးပါတယ်။ ဇာတ်သူဇာတ်သားတော့ ညဝက်ကြေးနဲ့ ထမင်းကျွေးထားခဲ့ရမှာပဲ။ သည်လိုဆိုတော့ နေခဲ့ချင်သူကတောင်များနေသေးတယ်။ ဒါကဇာတ်ကိစ္စ,ထားတော့၊ အခုနပြောတဲ့ မင်းသမီး ကြီးတော်နဲ့ သမီးအတွက် ဇာတ်ထောင်က ပြောလိုက်တာရှိတယ်’

‘ပြောပါဦး’

‘မင်းသမီးရဲ့ရွာမှာ အိမ်ဆောက်လက်သမား ကောင်းကောင်းရှိသလား ကျုပ်က သိချင်တာ။ သည်လိုဗျ, ပျော်ဘွယ်ကလက်သမားတချို့ မင်းသမီးရွာ ထနောင်းပင်လှကိုလွှတ်ပြီး မင်းသမီးအိမ်ကို ပြင်ဆောက်ပေးဖို့စီစဉ်ထားတယ်။

ဇာတ်ထောင်ပြောတာတော့ မြေက နှစ်ပေခွဲဆင့်ခံပြီး ပျဉ်ကာပျဉ်ခင်း ကပ်မိုးအိမ်ဆောက်ပေးချင်တယ်ပြောတယ်။ အဓိက ကလေးမလေးအတွက်ပါ။ ကလေးက ကျောင်းတက်ရမယ့်အရွယ်တောင် ကျော်နေပြီဆိုတော့ ဇာတ်ထောင်က ပူနေတာနေမှာပေါ့။ သည်တော့ ကြီးတော်နဲ့ မင်းသမီးသမီးကလေးကို ရွာမှာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်နေနိုင်ကြဖို့ဖြစ်မှာပဲ။ အိမ်ဆောက်ရမှာက အိမ်ရှင်ရှိနေမှဖြစ်မှာဆိုတော့ ကလေးကိုကျောင်းထားရင်း ကြီးတော်က ရွာပြန်ဖို့ပါပဲ’

ဥညြသံအေး ထင်မထားသည့်အကြောင်းအရာပါတော့ ဘာသဘောများပါလိမ့်။ ကာယကံရှင် မသိလိုက်ရဘဲ ဇာတ်ထောင်ဆိုသူက အဝေးကနေစီစဉ်နေတာကလည်း မျက်မသားနိုင်လှသည်။ ထနောင်းပင်လှက အမေ မဗိုင်းတောင် အိမ်ကလေး ပြင်ဖို့တဲ့။ ရွာမှာ ဂျီးတိုးနှင့်သမီး နေကြဖို့ အိမ်ကိုပင် စဉ်းစားထားကြပါလောလား။ ပျဉ်ကာ၊ ပျဉ်ခင်း

www.burmeseclassic.com

ကပ်မိုးတဲ့။ သည်ကိစ္စကလည်း ပိုးကြေးပန်းကြေးပဲလား။ သည်လိုကိစ္စမျိုးက လျှို့ဝှက်ထားလို့ရကြေးတဲ့လား။ တစ်နေ့ခပေါ် တစ်နေ့ပေါ်မည့်ကိစ္စဆိုတော့ ဇာတ်ထောင် ကိုချမ်းသာ ၏မယားတွေကကော ခံကြမတဲ့လား။ ဇာတ်ထောင်၏ ယောက်ဖ ဝေလာကို အသိမပေးစေချင်တာကလည်း သည် သဘောပဲ မဟုတ်လား။ တစ်ချက်က သူ့အဖို့ရာ ဂုဏ်သိက္ခာ ပြဿနာရှိသည်။ လူမသိ သူမသိပေးသမျှ ယူထားရတာက ပင် လွန်လွန်းလှပြီ။ ခုတစ်ခါ အိမ်ဆောက်ပေးမည်ဆိုပြန် တော့ သိပ်ကို အတင့်ရဲလာသည့်သဘော ဖြစ်လာပြီ။

'ဦးဘကလေးရယ်၊ ကျုပ်က ဆင်းဆင်းရဲရဲ ကြီးခဲ့ရ သူပါ။ နာနတ်လျှော်ဆေးဆိုးနဲ့ ဇာခြင်ထောင်စနဲ့ စွန်လည်ပုံ ချက်နှာချေလိမ်းပြီး ခုတင်ထိုးကခဲ့တဲ့ မင်းသမီးပါတော်။ ဓာနရယ်လို့ နှစ်ပြားဖိုးမှမရှိခဲ့သလို ကိုယ်ကျင့်သီလလည်း လုံခဲ့သူပါ။ အခု ကျုပ်က ဇာတ်စီးမင်းသမီးတန်းဝင်ခါမှ သူတကာပေးတာယူပြီး မှိန်းနေမယ့်မိန်းမမျိုး မဟုတ်ဘူး။ မိန်းမပိုင်းလုံး မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်အိမ်ကလေး ဟောင်းမြင်းနေ သာ ကျုပ်ကိစ္စ၊ ကျုပ်သမီး ကျောင်းမနေရသေးသာ ကျုပ် ကိစ္စ။ တောသစ်သီး တောသစ်ခက်နဲ့ ချူရင်ရမယ် ထင်နေသာ များတော့ ပြောလိုက်ပါတော်၊ ကျုပ်အတွက်များတော့ အိပ် မက် မက်မနေပါနဲ့လို့ ဒါပဲလား၊ ကျုပ်သွားမယ်'

ဦးဘကလေးက ဂျစ်ကားလက်ကိုင်ခွေကို လက်နှစ်ဖက် နှင့် အုပ်ကိုင်ထားရင်း နားထောင်နေခဲ့ပါ၏။ မျက်နှာက မှုန် တုန်တုန်။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်နေပုံလည်း ပေါ်ပါ၏။ ဥသြ သံအေးက ဆင်းမယ်ဆိုတော့မှ လက်မောင်းကို လှမ်းကိုင် သည်။

'မင်းသမီး, ကျုပ်ပြောမယ်။ ဇာတ်ထောင် ကိုချမ်းသာ က မင်းသမီးအပေါ် အိပ်မက်မက်နေတာ မနေတာတော့ ကာယကံရှင်မှ သိမှာပဲ။ မင်းသမီးအပေါ် မကောင်းကြံတယ် ဆိုဦးတော့ သူ့ကိစ္စထဲမှာ ကျုပ် မပါပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်မှာလည်း သမီးနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဝဋ်များဟာ လည်တတ်တယ်။ ကျုပ်ပြောချင်တာက လက်ခံတာ မခံတာ မင်းသမီးကိစ္စ။ ဒါပေသိ မင်းသမီးရဲ့သမီးကလေးက အသက်အရွယ်နဲ့တွက် ရင် ကျောင်းနေဖို့လိုပြီ၊ ကလေးကို မင်းသမီးလုပ်ပြီး ဇာတ်စင် ပေါ်တင်ချင်တာဆိုရင်တောင် စာတော့တတ်ပါမှပေါ့။ အခု အထိ ကလေးက ကျောင်းမနေရသေးဘူးဆိုတော့ နောက်ကျ လှပြီ။ ကြီးတော်နဲ့ရွာမှာနေမှ ကလေးကျောင်းတက်ဖြစ်မှာကို လည်း တွက်ဦး။ အဲဒါပါ ကျုပ်ပြောချင်တာ၊ ကျန်တာ ခင်ဗျား သဘောတစ်ခုပါ'

'ကျုပ်လည်း ခေါင်းထဲတော့ ရှိပါသယ်တော်။ ကျုပ် သမီးကလေးကို ဖအေလို ပညာတတ်ဖြစ်စေချင်သာပါ။ ဇာတ် ထဲမှာ လူပိုနှစ်ယောက်ခေါ်ထားရတာကိုလည်း ကျုပ် တွေးမိ ပါရဲ့။ ကျုပ်ပြောသာက ဇာတ်ထောင်က သူ့ဇာတ်ထဲက မင်းသမီးကို လူမသိအောင် ပေးသာကမ်းသာ မဆုံရင်ကန်နိုင်

> ညဘက်
> ပွဲကပြန်လို့
> မနက်ဘက်
> ယောက်ျား
> ဉည့်သည်တွေ
> တရုန်းရုန်း
> လိုက်လာ
> ကြပြန်တော့လည်း
> အပြော
> မလွတ်ပြန်
> 'ညည်းက
> လူမကခဲ့ဘဲ
> မျက်လုံးကခဲ့သာ
> ကိုးအေ့
> အခု
> လူလိုက်
> လာကြသာ
> အထင်မကြီးနဲ့
> တဏှာစိတ်နဲ့
> လိုက်လာကြတဲ့
> ကောင်တွေ'
> တဲ့

လွန်းလို့ပြောနေသာပါ။ အိမ်ဆောက်ပေးမယ်ဆိုသာ ကျတော့ မုန်းမတစ်ယောက် အဖို့ရာ လက်ခံဖို့ခက်သားပဲ။ မုဆိုးနဲ့ ဥဒေါင်းလို ကြားထဲမှာ ညှတ်ကွင်းခံနေသလို ကျုပ် စိတ်ထဲ လိပ်ပြာမသန့်ဘူး ရယ်'

ဦးဘကလေးက ဥသြ သံအေးစကားကြောင့် သက် ပြင်းချသည်။ ဥသြသံအေး ကို လှည့်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ ခြောက်ကပ်ကပ်လေသံဖြင့် ပြောလေ၏။

'မင်းသမီးက မင်း သမီးကောင်းဘဲလက်ကိုး ဗျ။ ရုပ်ရည်ရော ပညာရော ပြောစရာမလိုတော့ ဇာတ် အတွက် စဉ်းစားရင် ဘယ် သူက လက်လွှတ်ချင်မှာတုံး။ ယောက်ျားသား ဆိုတာက လည်း ခက်တော့ခက်သား ပဲ။ ကိုချမ်းသာက လူတစ် မျိုးရယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ လင်းနို့ တစ်ခါတစ်ခါ ကြွက် ဆိုတာလိုပဲ။ ဘယ်အစီပွာယ် ရောက်တယ် သိပုံ မရဘူးဗျ။ ကျုပ်တောင်၊ ကိုင်းပါလေ ကျုပ် မနက်ဖြန်မနက် လက် ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ဆယ်နာရီ လောက်တစ်ခေါက် လာခဲ့ပါ ဦးမယ်၊ စဉ်းစားဦးပေါ့'

ဥသြသံအေး ဂျစ်ကား ပေါ်ကဆင်းသည်။ ဦးဘ ကလေးကားမောင်း ထွက် သွားတော့မှ မီးပူတိုက်လက်စ ကို သတိရလို့ပြေးဝင်လာခဲ့ ၏။ နောက်ထိုင်မင်းသမီး မှုယာသိန်းက မီးပူတိုက် တုန်း။ ဥသြသံအေးက လက် လွှဲယူလိုက်သည်။ အဝတ် တော်တော်များများတိုက်ဖို့ ကျန်သေးသည်။ ကိုချမ်းသာ